

Українські приказки, прислів'я
и take ynше

VII 20. 4/10

УКРАЇНСЬКІ

НАРОДНА БІБЛІОТЕКА

ПРИКАЗКИ, ПРИСЛІВ'Я

И TAKE ИНШЕ

31418

ЗВІРНИКИ О. В. МАРКОВИЧА И ДРУГИХ

Спорудив М. Номис

С.-ПЕТЕРБУРГ

В ДРУКАРНІХ ТИШЕНА И КОМП. И КУЛІША

1864

PN6505
. 576254

32016

Дозволено цензурою. С.-Петербургъ, 13 юля 1864 г.

ОД ВИДАВЦЯ.

Збірник д. Марковича зклався з приказок и т. и., що шановний Опанас Василівич сам назбирав, тулячись по різних світах и Українах; що назбирали другі и своєю працею не поборошили йому покористувацьця; що були надруковані по різних виданнях. Чні з надрукованих приказок пішли до збірника, шановний читець побачить сам, в реєстрові покорочених меннів и в написах при саміх приказаках; там же вбачаюця дечні мення и тих, що, кажу, не поборошили дати до спілки свої збірники; затим, постачали Опанаса Василівича приказками: Наум Пилип. Горобинський, Ил. Петр. Дорошенко, Мелана Овд. Загорська, Дан. Сем. Камінецький, д. Крушельницький, Дан. Ив. Лавріненко, Вас. Яковл. Мокринський, Петро Микол. Мокрицький, Ст. Дан. Ніс, Мих. Яким. Орловський, Хведор Тимохв. Панченко, Павло Яков. Паламаревський, Олена Ив. Підгаєвська, Ил. Павл. Примо, Натоль Свидницький и инші. Всєго-на́всєго приказок в збірнику д. Марковича, з однінами, з півсотні тисяч, або й більш.

На мое прохання, слать мені, у кого маюцца, збірники, одгукнулись:

1) В. М. Білозерський дав: а) чийсь несвідомий збірничок (близько 600 №№), з написом «Харьків 1834 р.»; б) теж чийсь несвідомий рукопис—приказок Носовича; в) приказки, що постачав д. Кулішеві Микола Мих. Білозерський, частиною з різних книжок (176 №№), частиною записані по різних повітах Черніговщини (460 №№), и г) артикул. д. Шейковського про здоровкання и инше у Подолях.

2) Микола Мих. Білозерський прислав 2011 приказок и 345 загадок; з того усєго, 58 з книжок, а решт—записано в Черніговщині, Полтавщині, Київщині, Харьковщині и Чорноморії: 1331 №№ самим д. Білозерським, а 967 дд. Білозерськими (В. М. и Ив. Ив.), Хвед. Трох. Богуславським, П. О. Кулішем, Олександр. Матв. Лазаревським, Оп. Вас. Марковичем, Олександр. В. Шишацьким-Иличем, п. Петром Огієвським и другими.

3) Г. А. Залюбовський прислав власного збору приказки: 127 книжкових и 585 записаних в Катеринославщині, в Новомосковському повіті.

4, 5, 6, 7, 8 и 9) Олександра Яков. Коніський, Вит Андр. Косовцов, Мих. Мих. Левченко, Дмитро Данил. Стороженко, Андр. Левк. Шиманов и Мих. Ригор. Щербак по кільки десятків, а дехто (напр. д. Коніський) и по кільки сотень приказок, записаних по різних місцях України.

10) Всевол. Порхвир. Коховський — приказки и загадки, записані ім в Харківщині, в Озюмському повіті.

11) П. О. Куліш проказав в диктуру дешицу, що згадувала повно натоптана пам'ять шановного добродія.

12) Вас. Матв. Лазаревський дав передивицьця свій, досить багатий на приказки, васький збірслов.

13) Д. Миловиденко—приказки з Валківського повіту.

14) Д. Руданський—298 приказок, записаних ім в п'ятдесятних роках на Поділлі, в с. Хомутинця Винницького п.

и 15) Хвед. Ладимир. Яцімірський—приказки и загадки, що записані ім теж на Поділлі, в Новоушицькому п.

Окрім того, передивився я и з дебільшого повибрав надібки: з Куліцівських—Граматики, Записок о Южной Русі и Чорної Ради; з Кобзаря (1), Основи, Черніговського Листка, Збірослова Шейковського, Зілля Ревякина (Киев. Губер. Часоп. 1863 р. №№ 41 — 44); з дебільшого—з Черніговського Губерського Часопису, з Десять Кіп Казок д. Волковського (2); д. Коховський поміг вибрати з Квітки, Едуард Ив. Конге повибрав девідкіля з Полтавського Губерського Часопису; позбрав докупы, що позанбчувано у себе в шпаргалках, або що задёржала пам'ять од часів оних; притулив, що згадував и слав мені шановний Дан. Сем. Камінецький, передивлюючысь виправщицькі листи,—и отто з того усего напелешкалось на оцю книжку (3).

Приказки отті, як легко догадацца кожному, достались мені неразом: дехто слав мені збірники, як я ще пересипав збірник д. Марковича, а дехто тоді, як він уже був у мене готовий, приказки понумеровані, покажчик до їх зроблений, книжка почала друкувацца. Одтого и додатки в книзці: додаток одмін и додаток тих приказок, що в мене попередю не було. Поки збірник д. Марковича не був налаштований зовсім (се б то, поки приказки не були понумеровані и покажчик не був зроблений), — що прислано мені нового, можна будо тасувать у шуршу; потім же, що мені слали, треба було—або тулить в середину одмінами, коли були такі приказки, або робить в кінці додаток; як же книжка почала друкувацца, треба було робить и другий додаток—додаток одмін: до надрукованої приказки одміни в середину не притулиш. Що ж до третєго додатку, до приказок мені несвідомих, то и без єго не можна було обійтись: де містить приказку, що її ніколи не чув, або не догадуєсья, про що річ, а тим часом приказки шикують по *речам*?

Беручись за видання приказок, я не дбав, щоб книжка була охаючена, як звичме бувають такі видання у сильних, напр. німецьких, пісмаків; щоб тут було и про культу, и про приказки старі и нові, сякі и такі: я добре відав, що для таких книжок треба не року-двох, а віку, та ще й не одного, а богатєх, а тим часом у нас, ради сєго, не зроблено праве нічогосінько. Я тільки одно мав на меті: щоб книжку видать яко мога скоріше и щоб з неї користи було яко мога більше. Про остатне нічого балакає; поспішав же я ради того, щоб був способ коржстувачця приказками, або и лаштувать їх до справді хорошего видання—не одному, а кожному, хто забажає; щоб, хто збірає отті перли од народу, знав, що є вже, а чого нема; щоб було до чого тулицця и примірювать. Ради того: 1) я містив у книжку усе, що було в збірниках (загадки, шепоти, зацуровання, замовляння и д.): все комусь знадобицца! 2) шиковав збіранию у такі лави, щоб не психологія була основою, або що инше пісьмацьке, а як, на мою думку, огулові користніш—чи то з погляду одшукування в книзці, чого треба, чи полегкісті в читаннєві, запам'ятуваннєві;

(1) З незабутого Кобзаря я повибрав не тільки справжні приказки, од народу ім взяті, а и вірші, що їх письмений наш люд, а деякі навет и народ уже, вживають замість приказок. Мені здаєцца, що вірші такі повинні стоять між приказками — як, приміром, приказки, що вживаюцца в які-небудь одні статі українського народу, або в які-небудь одні сторони України. Не знаючи сих віршів и що їх вживають вже замість приказок, не можна знать українського погляду на все, у всьосенькі єго обширі.

(2) Рукопис. Небжичк Волковський (Єсип) вславився на Правім Боці яко великий мистець розказувать казкі, брехенькі и т. и. Ото він и записав їх десять кіп (800). На превеликий жаль, в рукопису нема перших 77 казок, и вони прислані мені (такі Оп. Вас. Марковичем) тоді вже, коли покориствацца ними як слід неможна було: більша половина книжки була вже надрукована. Одначе, що потрібніше, я, здаєцца, усе повибрав.

(3) Хто ще працюватиме над наськими приказками, повинен, окрім иншого, перегледіть и Przewiesci Polskie, przez Salomona Rysinskiego zebrane (Krakow 1634 г.). Показую на їх, яко на таку книжку, що їх тепер дуже не густо (маєцца в книгозбірі батька Тараса; подарував д. Щербак). Я сею книжкою не покориствася, бо довідався про неї тоді, коли вже не можна будо покориствацца. Про другі ж fontes для наських приказок, дав. досять просторевський реєстр д. Евхименка, Ос. 21 (XIII, 41).

3) містив однієї, що хоч чим-небудь примітні, хоч яким словом, навет вимовою слова, и 4) містив усе, як воно було записано, не вважаючи, що дешиця покалічене (1) — пописмачене, поляшене, помоскалене — або що писання деяких слів не того штибу, який вживаєця тепер в наських книжках: що наське-щирець, а що не наське — про те, думав я, побрано расправлять; а що до писання — нехай йде! нехай виявляюця усі місцеві вимови; колись усе те посудачать — може й книжковому дечому треба буде трошки поруйнувацьця. Одноманітне я тільки писав: хоч, бо хоч и хоть у нас вживаюця без розбору (хочь, де було записано, я скрізь зоставляв); скрізь писав *та, так, то*, не одрізняючи од *да, даж, до* — з твєї ж причини; *тільки* писав *тільки, міні—мені*, и инше таке. Од штибу такого я одхибнув тільки там, де приказка взята з якого старого рукопису, або я певно не знав, як вимовляєця слово там, де вона записана.

Написи біля приказок, де або ким записані, або з якої книжки узяти, я робив нестемениськи такі, які були у збірнику д. Марковича. Тільки там, де написів було дуже багато и де з їх видно було, або я знав и сам, що приказка вживаєця, напр., скрізь по Лівобочні Україні,—замістьць усіх написів я писав просто *Лів.* (Лівобочна Україна). Так же я робив и з написами по збірниках М. Білозерського и инших — даючи усюди перевагу *місцеві*, де приказка записана, перед менням *модими*, що їх записала, се б то: де тільки в збірниках призначено було мення місця, я ёго скрізь ставив, а мення людини ставив тільки тоді, коли не було мення місця. Так я робив и з своїми приказками, коли певно не знав, де чув приказку, або де записав. В одному тільки я одступив од сего порядку: біля всіх приказок з збірничків дд. Залюбовського, Коховського, Миловиденка, Руданського и Яцімірського я писав не мення місця, а їх власне мення, и то ради того, що всі привазки у їх записані у одному місці: у д. Яцімірського—у Нові Ушиці, у д. Руданського в Винищині и д. Додам ще, що коли в збірнику д. Марковича не було біля приказки ніякого напису, я ставив *Не* (місце несвідоме), а коли трыплялось се по инших збірниках, біля приказки я писав мення добродія, чий збірник. Покорочення ж меннів и разні призиаки в написах—такі:

А.	Азов.	Бор.	Боровиковський.
Алек.	Александрійщина (в Харсонц.).	Бус.	Буслаєв.
Ал.	Александровщина (в Катеринославц.).	Вал.	Валки.
Ар.	Арендаренко.	Вас.	Васильківщина (в Київц.).
Арт. Шей.	Артикул Шейковського (див. вище—про Здоровкання у Подолян).	Вед.	Ведмежа (Брацлавц.).
А. Вил.	Атений Виленький.	Вел.	Величко.
Ах.	Ахтирка.	Вин.	Винищина.
Бал.	Балта.	Войц.	Войцицький (1833 и 1834 р.)
Бат.	Батурин.	В.	Волинь.
Бер.	Бердичев.	Вор.	Вороніжщина.
Біг.	Білгородщина.	Гад.	Гадяччина.
В. Білз.	} Василь, Микола,	Гайс.	Гайсинщина.
М. Білз.		Г.	Галиція.
О. Білз.		Г. Бар.	Ганна Барвінок.
Бод.	Бодянський.	Гат.	Гатцук.
		Гл.	Глуховщина.
		Гол.	Голота.
		Гор.	Городнянщина.
		Гр.	Грайворінщина.

(1) Каліч и дуже частенько такі трыпляєця. Та й не див: багачько приказок, певно, записано не просто од народу, а з пам'яті, а пам'ять в такім разі робить наче той бик, що, мовляв, *луди навик, туди и туди*; а може хто и твєї думки був, що, мов, як же такому нечупарному, варякуватому, та між пісьменні люде! Мовлячи огулом, з сего боку треба сторожко підступать до приказок, щоб не хибить и не вважають за наське таке, що воно зовсім не нашої паравії.

Грам.	Грамадка (Куліша, 1857 р.).	Кул.	Куліш.
Греб.	Гребінка.	Кулж.	Кулжинський.
Д.	Джуньвів (Бердичовщина).	Лаз.	Лазаревський (Олександра Михайл.).
Дуб.	Дубно.	Ласт.	Ластівка (1841 р.).
Євх.	Євхименко.	Леб.	Лебедянщина (Харківщ.).
Єв.	Євинсдорф (Радомисльщина).	Лев.	Левченко.
Ж.	Житомирщина.	Лип.	Липовець.
Закр.	Закревський (1860 р.).	Лист. (1)	Черніговський Листок.
Зал.	Залюбовський.	Лит.	Литви.
Зап.	Записки о Южной Руси.	Лів.	Лівобочна Україна.
Зас.	Заславщина.	Лох.	Лохвищина.
Збр. Шей.	Збірослов Шейковского (Опыт Южнорусскаго Словаря. 1861 р.).	Л.	Лубенщина.
Збр. Лаз.	Збірослов Лазаревського (Василя; див. вище).	Макс.	Максимович (Мих. Олександр.).
Зв.	Звенігородщина (Київщина).	Мар. В.	Марко Вовчок.
Зін.	Зінківщина.	Мат.	Ісько Материнка.
Ил.	Илькевич.	Мг.	Мглия.
Ис.	Исаєнко.	М. Марк.	Микола Маркович.
Казки	Казки Волковского (див. вище).	Мик.	Миколаїв.
Камн.	Камінецький.	Мир.	Миргородщина.
Кан.	Канівщина.	Нем.	Немиров (в Брацлавщ.).
Кат.	Катеринославщина.	Н.	Ніжинщина.
Кв.	Квітка (де виставлена лічба картки и д., то з видання 1858 р.).	Новг.	Новгород-Сіверщина.
К.	Київ.	Новгр.	Новоград-Волинський.
Киш.	Кишинев.	Новоз.	Новозбіїв.
Кл.	Климентій (рукопис XVII—XVIII ст.; д. Маркович мав його од небіжчика Шишацького-Иллича).	Новом.	Новомосковськ.
Кобз.	Кобзарь (де виставлені лічби—видання 1860 р.).	Нов.	Новосілівський (1857 р.).
Кобр.	Кобрин.	Ном.	Номис.
Коз.	Козелещина.	Нос.	Носович.
Коніс.	Коніський (див. вище).	Об.	Обобочна Україна.
Кон.	Конотіпщина.	Ог.	Огієвський (з Ніжинщиною).
Кор.	Короп (в Кролевещині).	Олг.	Ольгополь.
Кос.	Косовцов.	Ос. (2)	Основа.
Кост.	Костомаров.	О.	Остерщина.
Котл.	Котларевський.	Ост.	Острогосьщина.
Кох.	Коховський.	Павлв.	Павловський (1818 р.).
Краш.	Крашевський.	Павлг.	Павлоградщина.
Крем.	Кременець.	Paul.	Žegota Pauli (див. Збір. Шей. XVII).
Кременч.	Кременчук.	Пер.	Переяслівщина.
Кр.	Кролевещина.	Печ.	Печера (в Брацлавщ.).
		Пир.	Пирятинщина.
		Підл.	Підлясса.
		Пов.	Повість о том, що діялось з Україною и д.
		Пог.	Погара.
		П.	Поділля.
		Пол.	Полісса.
		Полт.	Полтавщина.

(1) Лічба після *Лист.* показує: та, що в скабочках, картку, а перед скабочками — рок (1-ве — 1861 р., а 2-ге — 1862 р.).

(2) Лічба після *Ос.*, перед скабочками, показує, за який місяць книжка, се б то: 1 Січень (1861 р.), 2 Лютий, 3 Березиль, 4 Квітень, 5 Травень, 6 Червень, 7 Липець, 8 Серпень, 9 Версень (Жовтень), 10 Паздерник (Листопад), 11 Листопад и Грудень, 12 Січень (1862 р.), 13 Лютий, 14 Березиль, 15 Квітень, 16 Травень, 17 Червень, 18 Липець, 19 Серпень, 20 Версень, 21 Паздерник. В скабочках же лічби показують: римська—лічбу, під якою артикул стоїть на палятурці Основи, а орапська—картку.

Полт. Час.	Полтавський Губерський Часопис.	Стр.	Стрийковський.
Прав.	Правобочна Україна.	Сум.	Суми.
Прав. Ниж.	Правобочна Нижня (та, що и Лахи звать Україною).	Т.	Тагаврог.
Прав. Верх.	Правобочна Верхня.	Тар.	Тараща.
Пр.	Прилука.	Тат.	Татишев.
Пр. в Ст. 36.	Приписка в Старому Збірнику (див. Старий Збірник).	Тет.	Тетіїв (в Тарашанщині).
Проск.	Проскурів.	Тул.	Тульчин (в Брацлавщині).
Рад.	Радомисль.	У.	Умань.
Рев.	Ревякин.	Уш.	Ушиця.
Ров.	Ровно.	Х.	Харків.
Р.	Роменщина.	Х. Вид.	Харків. Видання.
Рост.	Ростов на Дону.	Х. 36.	Харківський Збірник.
Руд.	Руданський.	Хар. 36.	теж (що я мав од д. Білозерського; здавця, се той же самий, що користувався ним Опанас Василевич).
Рус.	Русанов (в Остерщині).	Хар.	Харсон.
Сич.	Сичівка.	Хат.	Хата.
Сівер.	Сіверія (півночна сторона Черніговщини).	Хор.	Хоролщина.
Скальк.	Скальковський.	Час.	Черніговський Губерський Часопис.
С.	Сківра.	Черк.	Черкащина.
Ск.	Скрізь.	Черн.	Черніговщина.
Сков.	Сковорода.	Чер.	Черняхів (в Київ. п.).
Сл.	Слободи (південна сторона України).	Чор. Рад.	Чорна Рада.
Слов.	Словим.	Ч.	Чорноморія.
Слуп.	Слупк.	Шей.	Шейковський.
Сн.	Снягірєв.	Шм.	Шимаков.
Сос.	Сосниця.	Ш.	Шишацький.
Ст. 36.	Старий Збірник (рукопис початку XIX с., якогось коморника. Достався він д. Марковичові од д. Крушельницького; захоплює приказки Уманщини).	Щ.	Щербак.
Ст.	Стародуб.	Юр.	Юрнівка (в Новгородсіверш.).
Сторож.	Стороженко (Дмитро Данилович; див. вище).	Я.	Ямполь.
		Яц.	Яцімірський.
		г.	губернія.
		п.	повіт.
		м.	містечко.
		с.	село.

Де при приказці (напр. №№ 2855, 4826), або при одміні (одміна під ціхвірею 2 в № 4824) нема ніякого напису, або поставлено *id*, там треба розуміть напис, що и при передні приказці, або одміні; де напис стоїть в ламаних скабочках (напр. при №№ 4750, 4801 [Бр.], [Гр.]), треба уважать, що до приказок мались в одміні (з Бр. и Гр. в вимснених нумерах), але ті одміні нічим не примітні, ніякої користи не вбачалось друкувать їх; де в написах перед менням повіту и т. и. стоять римські ціхвірі, то для того, щоб одрізнити кільки одмін з одного місця (напр. при № 2597 в Бр. и І Бр.—щоб одрізнити одну брацлавську одміну од другої брацлавської); де перед одміною маецця кільки п'яток (...), то, чи будуть ті одміні надруковані під приказкою дріботію, чи надруковані ик строці з приказкою, треба вважать їх яко кінець передній одміні чи приказки, та ще й так: коли в одміні маецця яке слово, що маецця и в передні одміні чи приказці (напр. № 2815, ик строці, маецця в одміні слово *жінка*), то виходить, одміну сю так треба читать: «Коли моя жінка шельма и д.»; де такого слова нема (№ 2782, 3-я одміна)—так: «Пришій-кобилі-

хвіст, а в кобили и свій е», або (там же, 5-а одміна): «Пришій-хвіст-кобилі: як одирвця, то далеко опинця»; де, в одміні, стоїть значок (»),—треба вважать, що в одміні сі нема слова, до якого значок поставлений (напр. під № 2823 в Лубемські и Илькевичевські одміні нема слова *блювати*). Одначе, мурацію сю шановний чтець швидко и сам розбере—прочитавши дві-три картки.

Думаючи про покажчик до приказок, я надумав так, щоб не тільки пошкувать, по азбучці, отте ватажжя, що стоїть, надруковане великими літерами, з початку кожного поділу в книжці; а теж: показати, які приказки з інших поділів можна лічить до того чи до другого поділу; поробить ватажжям и поставуть у ряд дещо мише, що валніше, але що в книзці, за приводом кого-другого, пішло яко рядовичі; поставить у ряд деякі примітніші слова и які передивившись по приказках, шановний чтець покористуецця, чи то—що до нашого битопусу, до народнєго поглядсвіта и д. Зупиняло мене зпершу у сі думці, що зробить як слід такий покажчик—то треба зглибити приказки (та ще багато и дещого другого) глибоко, треба передлєдїть и перечитать дещого багато, а час не стоїть. Одначе, надумавшись, пішов—на що спромога. Для першої обихідки и такий знадобниця, а хто працюватиме, не пом'якуючи, над приказками сам, той и сам собі зробить; хто діло добре розуміє—не коритиме мене, а хто коритиме—не я перший, не я и остатній.

Більше ще я вагався, беручись до праці, за писання: чи вдацьця мені до того, що воно у нас тепер найбільш живиаетця, чи може до того, що давно вже про ёго балакають, та якось ніхто не одважуецця. Вагався я так, вагався; а далі, погугоривши де з ким и набравшись духу, и—на відважне! мовляв... Чи тепер, чи в четвер, а теперішнє писання треба буде поруйновать: скрізь тепер идуть до тєї думки, щоб писать так, як вимова показує, а не так, як показують слововиводи; писанням по слововиводам, починають думать, кікого не навчш слововиводам, коли воно не тямить іх звіткілинде, а що тим перешкода велика робниця пісьмаченнєві народа—то пєвка річ. Так починають, кажу, думать скрізь, так деде починають вже и робить—так мусимо нехибне колись и ми зробить. А коли так, то лучче ж тепер, ніж в четвер, и найпаче нам, що и вся турбація у нас про те, щоб найбільшу полегкість прибрать для пісьмачення и освіти темного люду.—На чім покладаецця нове, те прибранє, писання—колись трохи було вже про ёго в Черніговському Листкові; та не яке воно и ґрундзєване, щоб шановний чтець не розборсав ёго сам, пречитавши картку-дві въ книжці: *є* становицца всюди, де тільки в словах чутно м'яким голос *є* (єсть, е, мов, лля); *е* всюди, де той голос чутно твердим—як московське *э* (мене, еге! е! пише); *ця* и *цяя* замісь *тя*, *тыя* (скверця, дражниция); *рря*, *ття*, *ння* и д. замісь *рє*, *тє*, *нє*, *р'я*, *т'я*, *н'я*, *р'є*, *т'є* и д. (надвірра, подіття, верещання); *з* в кінці слів, *ф*, *в*. и *э*—зовсім геть; в середині слів усюди *з* в таких, приміром, словах: *п'ятій*, *п'яній*, *зв'язує*. Годилося би воно розборсать и такі, напр., речі, як наскї *у* и *ув*, *з* и *с* и т. н.; але, мені здаецця, тут треба вже заждать, поки наука наскю мову по суставчиках розбере; годилося би теж прибрать букви для *дж* и *дз* (джеджулицця, джур, переїжджа, джога, дзенькать, дзєбать, дзєвкать, дзєбом), бо се воно у нас не два прїголоси, а один-единий; та розпитавшись з добримми людьми, однихнув таку думку: не всюди у нас в словолитні и, д'ятого, не всюди можна доставать потрібні літери; хто б може рад душею ити в ту ж тропу, та бракує способу. Нехай и се на колись!

«Оже ся описав, или переписав, или не дописав, чтайте исправляя», а мені, щиро прошу, вибачить. Найпаче прошу не поремствувать на мене, що є приказки два рази надруковані и що багато є таких, що треба б іх стягнуть до одного нумера, або що треба б зробить з одного нумера два-три; що одноманітних приказок частину я утокмачив до одного гурту, а другу до другого и д. Дешицю робив я тут нарочито—з разного поводу; найбільш же сталося се супротив моєї думки. Як збірник був уже зовсім налаштований до друку (приказки понумеровані, покажчик зроблений),—деякі приказки треба було викинуть або перенести до других гуртів, а деякі, нові, вставить в середину (з разного поводу треба було се робить): д'ятого, треба було, що поміжнє, або збивать ёго до купи, або розводити у розні нумері. Але найбільш—сталося, що й розказать трудно и що добре пійме тільки той, хто над таким ділом сам працював. Не десять и не двадцять разів проходив я усі приказки, щоб не було оттого неладу... Набадураеш оце, переглядаючи, приказку, що позав-

чора або тиждень назад десь була (приказок сила, не день и не два треба, щоб перейти їх); почнеш шукать—и наскакеш на таке, що десь сёгодня чи вчора було; робиш замітку, шукаєш дальш—знову на щось напрапив... Годин через три-чотири так у тебе у голові помутниця од тиї плутанки по картках, що хоч кинь роботу: тут же, карток через п'ять-шість, або и в двох картках поруч, натикаєся на однакові приказки и сёго не примічаєш... кинь же роботу до завтрёго, або поки одночине голова—и казать нічого. Кажу, що розуміє добре се діло тільки той, хто над ним сам працював, а найпаче, коли у ёго була така страшенна сила приказок и одмін, доставались вони ёму не разом, збірники були пошиковані по азбуці, або иншим штибом, ніж у мене.

Кінчаючи своє слово до шановного читця, повинен додати, що як згадуватимемо, любе добродійство мої земляки, тих, що збирали отте диво и не поборонили дати ёго нам и добрим людям на користь,—пам'ятаймо теж и про шановних Михайла и Якова Матвієвичів Лазаревських и Семена Даниловича Камінецького: тих двох, що з такою, правдиве насською, широстою допомогли коштом спорудити книжку, а останнёго, що не ради користи якої, а ради доброго діла працював над оттиєю непоказною, але тяжко нудною виправщицькою працею: виправлять оттаке, як оці приказки, то не яграшки!

Та и про те треба сказати ще, що шб е у оці книзці, то тільки частина того, що е у народа. Дехто слав мені десятків п'ять-шість приказок, и траплялось так, що з тих п'яти-шести десятків три четі, навет п'ять шестин або и дев'ять десятинок було таких, що в збірниках Опанаса Василя и инших зовсім не було. В збірниках Опанаса Василя и М. Білозерського найбільш приказки з Черніговщини—здавалось би, що ними уже все повидзёбувано по тих сторонах; одже Опан. Вас. слав мені потім черніговські приказки, д. Камінецький заночував коропські—що зовсім нові були. Виходить, добродійство, роботи—аби тільки хіть! и найпаче на Правобоччі, и найпаче оттам, де, мовляв, «сама патока».

М. Номіс.

[The main body of the page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the paper. The text is organized into two columns.]

Віра 1—4. — Бог 5—95. — Гріх 96—125. — Піст 126—131. — Говіть 132—139. — Молитва 140—161. — Церква 162—183. — Свято 184—192. — Чорт 193—198. — Пекло 199—201. — Чернець, піп и д. 202—230. — Ворожка 231—234. — Відьма 235—252. — Забубони 253—318. — Так годицца 319—376. — Чує душа 377—381.

1. Хто за **ВІРУ** умірає, той собі царство заробляє. *Лаз.*

2. Невірний гірш Жіда, або Турка. *Проск.*

3. Яка віра, така и охвіра. *Ил.*

Нема в світі над **БОГА**. *Кон.*

Над Богом нема нікого. *Зал.*

Без Бога ні ⁽¹⁾ до порога. *Об.*

⁽¹⁾ не. *Бр., Бер., Кон.;* а ні. *Проск., Зв., Рад., Ст. Зб.*

Усі ми під Богом. *О.* — Усі під Богом ходимо. *Павл., Пир., Пр., Біл.*

Усе Божеє, тільки гріхи наші. *[Кат.], К., Бер.; Х.*

10. Як би не Бог — хто б нам поміг! *Проск.*
Кому Бог допоможе, то все ⁽¹⁾ переможе. *Рад., Грам.*

⁽¹⁾ то той. *Пир., Біл.*

З одним Богом на сто ворог. *Ш.*

Як Бог дасть ⁽¹⁾, то и в огню подасть ⁽²⁾. *Рад., Лох., [Пир.], Пр., Н., Кр.* — Кому Господь має що дати, то дасть и в хаті. *[Бр.], Нам.* — Як Бог дасть, то и тут завдасть ⁽³⁾. *К., Л.*

Коли Бог ⁽¹⁾ не годить, то и ⁽²⁾ огонь ⁽³⁾ не горить. *Рад., З.*

⁽¹⁾ Як Бог. *Бр., Проск., Рад.;* Бог. *Зв., Л.,* ⁽²⁾ и. *Ст. Зб.* ⁽³⁾ вогонь. *Проск.;* то и у печі. *Бр.*

Як Бог годить, то и мокре горить. *Яч.*

Як Бог не допоможе ⁽¹⁾, то и святі не оборонять. *Бер., Лох.*

⁽¹⁾ Як Господь дасть. *Бер.*

Як Бог не схоче, то хоч би десять голів мав, то нічого не зробиш. *Кан., [Рад.], Коз.*

Як Божа воля, то вирнеш з мора. *[Гат.], Ос. 7 (V, 43).*

19. Хто собі що обіцує, тоє Бог піцує. *Ст. Зб.*

21. У Бога все мога. *Ил.*

У Бога все готово ⁽¹⁾. *Об.*

⁽¹⁾ готове. *Прав.;* напоготові. *Бер., Л.*

Волно Богу, що хотіти, то чинити. *Ст. Зб.*

Волно Богу, и звязавши в рай укнути.

Божа воля, Божа и сила. *Збр. Лаз.*

Він знає, що починає. *Зал.*

Без Божої волі и волос з голови не спаде.

Ил., Проск. — Волос з голови не спаде (як гого схоче Бог). *Ст. Зб.*

Не родить рілля, але Божа воля. *Кан., К.*

Хто ж в світі знає, що Біг гадає! *Гат.*

30. Бог те знає, а не ми грішні. *Зал.*

Божих сил не можна вгадати. *К., Кон.*

Біг усе дає, як сам знає. *Гат.*

Бог знає, що робить ⁽¹⁾. *Бр., Зв., Рад.*

⁽¹⁾ ділає. *Ил.*

Біг судє ⁽¹⁾ не так як люде. *Гат.*

⁽¹⁾ судить. *Не.*

Нам Бога ⁽¹⁾ не вчить, як хліб родить. *Сос., Евх., Гр.*

⁽¹⁾ Нам жить: Бога. *К.*

Нікто з Богом контракту не брав. *Проск.*

На Бога не дуже гримай. *Гайс., К., Х.*

З Богом не бицьця. *Рад., Гор., Кон., Біл.*

— ... Ёго святая воля. *Пир., Пр.*

До Бога з камє ⁽¹⁾ не підєш. *Рад., З., Кон., Біл.*

⁽¹⁾ квіє. *Бер.*

40. Силою в Бога не взяти. *Ст. Зб.*

З Богом не будєш позивацьця. *Бр., Лох.*

Кого Бог любить, того й карає ⁽¹⁾. *Бер., Пр.*
⁽¹⁾ навідує. *Бр.*; навіщає. *Нем.*, на-
віждає. *Вед.*; наказує. *Полт., Кон.*

Каравши, Бог та й змилюєця. *Ст. 36.*
Богъ дасть нуждочку, Бог дасть що и оз-
доровить. *К.*

Кого Бог засмутить, того и потішать. *Проск.*
Бог покорить, Бог и простить. *Вєх., Не.,*
Бог хоч ⁽¹⁾ не скорен ⁽²⁾, та ⁽³⁾ влучен
⁽⁴⁾. *Л.*

⁽¹⁾ Бог *Кан., К., Ст. 36., Г. Бар.*;
Хоч. *Зв.* ⁽²⁾ вскорен. *Зв., Л., Кон.*; ски-
рен. *Кан., К., Г. Бар.*; скор. *Ст. 36.*;
скорий; втрапен. *Рад.* ⁽³⁾ але. *Кан., К.,*
Ж.; так. *Зв.* ⁽⁴⁾ улучен. *Зв.*; лучен.
Ж., Ст. 36., Г. Бар.; лучний. *Ст. 36.*

Од Бога нігде не сховаєся («бо Ёго око
и на воді, и на землі, и під землею... и зна,
щбъ й зроблю»). *З.) К., Л.*

Од людей сховаєся, а од Бога ні. *Ном.*

50. Бог знайде, хоч и в печі замуруєся
⁽¹⁾. *Бр.* — ... хоч и під пічю. *Біл.*

⁽¹⁾ замаєся. *К., Рад.*

Чи дасть Бог — не одмолиця, не одкуниц-
ця *Кон.*

Бог все бачить. *Л., Б.* — ... та не скаже.
Бер., Рад. — ... а вже разом покарає на
тім світі. *Бр.*

Бог не карає прутом. *Ил.*

Бог не трубить, коли чоловіка губить.

Що Бог навіне, того ніхто не мине. *К.*

У Бога всього много. *Г., Прав.*

Бог багатий ⁽¹⁾, то й нам дасть. *С., К.* —
Той, що багатий, Той нам дасть. *Дуб., Пир.*

⁽¹⁾ У Бога багачко. *Пир., Біл.*

Бог старий господарь. *Бр.* — ... має біль-
ше, ніж роздасть. — Більше Бог має, як роз-
дав. *Ил., Кан., К.*

Бог батько, государь дядько. *Збр. Лаз.*

60. Що Бог дасть, то не напасть. *Ил.,*
Вєх. — ... Біг покорить, Біг и простить. *Не.*

Що Бог дає, то все к луччому. *Кон.*

Що Бог не робить, то все на лучче ⁽¹⁾.
Біл.

⁽¹⁾ к луччому. *Н.*

На Бога надійся, а сам не плошай. *Вєх.*

На Бога складаєся, розуму ж тримайся.
Гат.

Бого звивай, а руки прикладай. *Бр.*

66. Богу молись, а сам стережись. *Проск.*

68. «Дай, Боже!» — «Роби, небоже!» *Х., Л.* —
«Поможи, Боже!» — «Роби, небоже, то и
Бог допоможе!» *Вед.*

Роби ⁽¹⁾ небоже, то и Бог допоможе ⁽²⁾. *Рад.,*
Пир., Кон., Біл., Зап. (I, 14), [Б., Коз.]

⁽¹⁾ Працюй. *Нем.*; Трудись. *Проск.*
⁽²⁾ а Бог допоможе. *Нем.*; а Бог тобі
поможе. *Проск.*

70. Боже поможи, а сам не лежи! *Зв.,*
Бер., Л.

Не все ж Біг дарує, про що люд міркує.
Гат.

Бог за працю мієть щось дати. *Ст. 36.*
Бачить ⁽¹⁾ Бог з неба, що кому треба. *К.,*
[О., Грам.]

⁽¹⁾ Знає. *Ил.*

Кого Бог сотворить, того не уморить. *Вєх.*
Дав Бог роток, дасть и кусок. *О.*

Хто дав зуби, дасть и хліб до губи. *Ил.*
Бог — батько: як буде нас тримати ⁽¹⁾, то
буде и годувати. *Бр.*

⁽¹⁾ держати. *Грам.*

Який Бог ⁽¹⁾ змочив, такий и висушить.
Бр., [Кан., Коз., Біл.]

⁽¹⁾ Який. *Лит.*

Дасть Бог днь — дасть и пожиток. *Прав.*
80. Що вбогий, що багатий — у Бога все
рівно. *Рад.*

Бог нерівно ділить: жде, щоб сами діли-
лися. *Нос.*

Чоловік мислить, а Бог радить ⁽¹⁾ *Ил.* — ...
гадає, а Бог розполагає. *Коз.*

⁽¹⁾ керує. *Ил.*

Чоловік стріляє, а Біг кулі носить. *Ил.,*
Кан., К.

Чоловік крутить, а Бог розкручує. *Кан., К.*
Коли сіно в стозі, то забує о Бозі. *Ил.*

Хто — коли тревога, то до Бога, а по тре-
возі забуде о Бозі — горе тому. *Зал.*

Коли зле гадаєш, чом ж Бога благаєш! *Гат.*
На Бога неляш, а сам кульгаєш. *Коз.*

З Богом нічого жартовати. *Ст. 36.*
90. З Богом не з хлонцем жартовати. *Кл.*

Хто з Богом, з тим Бог. *Ил.* — ... Бог з
ним. *Проск.*

Хто против Бога, то и Біг против нїму. *Ил.*
Як мога коло Бога. *Ст. 36.*

Від серця до Бога наширокець дорога.
Коз., Гат.

Від серця до неба шляха не треба. *Гат.*

ГРІХ на дорозі біг, та до нас плиг. *Гат.,*
Не.

На гріх не спасєся. *Зал.*
Всяк чоловік не без гріха. *Зал.*

Чоловік, що ступить, то згрішить. *Ст. 36.*
100. Чоловік не ангол, жеб не зогрїшив.

Гріх не личком завязати, та під лавку
сховати. *Ил.*

Всяка неправда гріх. *Ст. 36.*
Все мине, а гріх зістане. *Ил.*

Біг гріхом карає. *Гат.*
Хто чинить хоч добрее, хоч злее в пер-
вий раз, не буде такоєв, як не першійа.

Ст. 36.

Незнай (1) гріха не чинить (2). *Бр., Л.*

(1) Незнаємість. *Нем.*; Невідомість. *Ил.*; (2) не творить. *Нем.*; не чиню. *Лоб.*

Хто чого не знає, тому то Бог прощає. *Коз.*

Як не прийме Віг гріхи за жарт, то буде шельсту багато. *Ил.*

Гріх не йде в губу, та з губи. *Рад., Пир.*

110. Нілько смаку, тільки й гріху. *Л., [Бр., Проск., Лох., Пир., Кр.]*

Не смілько смаку, тільки більш гріху. *Бер.*

В чім не маш смаку, не маш и гріху. *Ст. 36.*

За тую криху — мало гріху!

За сев Бог не повісить. *Ст. 36.*

115. «Боже наш, Боже, коли того молока не гріх!» — «Брате (1), коли немає!» *Б.*

(1) Кажуть. *Л., Кон.*

117. Гріх не гріх, аби Бог простив. *Не.*

Чи гріх, чи два, а вже не видержу! *Зв., Л.*

Обернися, пороса, на карася! *Кулж.*

120. Гріха болять. *Ск.*

Гріхи спокотувати. *Гам.*

Скупитись гріха. *Кл.*

Гріхи отдавити. *Кл.*

Де гріх, там и (1) покута. *Зв., Проск., Бер., З., Пир., Н.*

(1) Чий гріх, того. *Рад.*

125. Адам зів кнєличку, а у нас оскома на зубах. *Коз., [Шв.]*

126. ПОСТИМО, як Рахманн. *Ил.*

129. При постї добре відбутн гості. *Проск.*

131. Яя начнем постити, то нічого буде христять. *К., Рад.*

ГОВІВ, Богу не вимовно. *Б.*

З дурного говіння не буде спасіння. *Коз., [Пир.]*

«Коли ви будете говіть?» — «Тоді, як хліба не стане.» *Кон.*

Гоме, та у рот віа. *Ст. 36.*

До Божу дару, з чортовими ногами! *С.*

Святе зверху! *Кр., Л.* — Щоб святе було нєверху. *Кон.*

Повозив пона в решеті (потаївся на сво-віді). *Рад.* — Возить пона в решеті (*Пир.*: дурить кого; *Л.*: сповідаьца). *Пир., Л.* — Будеш пона в решеті возити (дітей ликають, що отченашу не вміють: «гляди, як не вмітимеш, то будеш и д.»). *Бр.* — Пона возити. *Гам.*

Урав причастя (як не піде після причастя до вечерні). *Кр.*

140. За Богом МОЛИТВА не пропадає. *К.* Разумний молицца, а дурень плаче. *С.* Хто в Бога просить, тому й Бог дає. *Бєж.* До Бога з прозьбою. *Ил.*

Нема оченаш, нема хліба. *Кан., К.*

Хто не уміє молитися, най іде на море учитися. *Ил.* — ... нехай на море поїде: там научицца молитись. *Ст. 36.*

Через Святих до Бога. *Л., Пр.* — ... через людей до цісаря (1). *Ил.* — Через слуг до пана, а через Святих до Бога. *Ст. 36.*

(1) через добрих людей до попа. *Об.*; через слуг до пана. *Зв.*

Пошли, Боже, з неба, чого нам треба. *Об.* Боже батьку! прийми гріхи наші в жарти. *Пир.*

Господи Исусе, я к тобі несуся. *Не.*

150. Господи помилуй—або дай що! *К.*—... помилуй та грошей дай. *Кор.*

Оце тобі Господи, оце мені! *Ном.*

Нехай мене Бог боронить (або: Сохрани мене, Господи) від лихой напасти, від панської карности, від людської ненависти. *Бр.*

Боже, помози, отуг и положи! *Гр.*

Боже дай добре, та не довго ждати. *Ил.*

155. Прости, Боже, сей раз та ще десять разів: а там—побачимо. *Ном.*

157. Обіцяв Бог дати, тіко казав заждати. *Нем.*

Каже — не помилую! (як хто скаже: «нехай Бог милує»). *Ном.*

Хоч кільки молися, з біди не вимолисся. *Проск.*

160. Богу молися, а до берегу гребись. *Збр. Лаз.*

162. Звін до ЦЕРКВИ скликає, а сам в ній не буває. *Ил.*

Если голова болять, то в церков иди. *Ст. 36.*

По хрін та по редьку. *Кон.* — Уже дзвонять на хрін, на редьку. *Гр.* — З хріном борщ! *Ос. 5. (IX, 69).*

На псалтырь уже дзвонять, та нас не загонять. *Коз.*

Нехай дзвонять—їх на панщину не гонять. *Пир., Кон.*

Куди ходім, то ходім,—аби не до церкви. *Кан., К.*

168. Коли не прийду до церкви, то вое паски святють. *К.*

170. Бог Богом, а люде людьми. *К., Рад., Кон.*

Треба неба, треба и хліба. *Проск.*

Чим то той Лазар Богу приподобився, що ёго увесь тиждень тнуть та й тнуть (то селючка на Вербнім тижні говіла в манастирі, и чуючи в церкві: усе про Лазара, и сна зала). *З., Пир.*

Набожний — як Жид подорожній. *Бр., С.*
Те їде молицьця, а те живицьця (краста).

Зал.
Набожний! як би такий кожний, то б увесь світ догори ногами перевернули. *Бєх.*

«Проти чванькуватих.»
Святий та Божий! свічки поїв, а поночі свдять. *Кон., К., Бєх.*

Як не по правді робить, та ще й виправляецця.

Рукою (на молитві) махаеш, а думкою скрізь лігаеш. *Кє.*

Постава свята, а сумління злодійське. *Ил.*
На Бога дивицьця, а чорта бачить. *Бр.*

180. Борода, як у владики, а сумління як у шибеника. *Ил.*

Борода, як у пса, а зуби, як у собаки. *Ст. 36.*

Показує дорогу, а сам в болото лізе. *Ил.*
Щодень Бога хвалять и що день людей дурить. *Проск.*

Коли те СВЯТО буде! *Проск., Л.*

185. У Бога щодня празник! *Ліс.*

187. Сьогодні не празник, а ти нам не вказник.

188. Празник (1) — Іван Вразник! *Л.*

(1) От тобі празник. *Не.*
190. «А чом ви, хлопці, не орете?» — «Та, дядьку, свято». — «Яке свято?» — «Чересло и леміш знято.» *Зал. (I, 446).* — «Чи сьогодні свято?» — «Свято! леміш та чересло знято... будьте здорові — піст, бачете! *Кон.* — Часом и в будень ліпше, ніж у свято — аби чого не знято. *Пр. в Ст. 36.*

Три дні заходу, а день празнику. *Кон., К., Бєр., [Шир].*

Хто святові рад, то и до світа нап'єецця (1). *Л.*

(1) п'як. *Б.*

ЧОРТ чорний, а біс рабенький. *Гр.*

Чорт не спить, але людей зводить. *Ил.*

Чорт и горами перевертає. *Проск.*

Хвба не чорт, щоб не спокусав! *Бр. —*

Чорт кого не підмає! *Проск.*

Чорт задану боїцця. *Проск.*

Питався чортъ баби: «Що о Бозі люде говорять?» — «Славлять, величають!» — «А що о мені?» — «Якось вас дуже на зуби взяли!» *Ил.*

Що то за ПЕКЛО, що тепло! *Бєх.*

200. У пеклі все тепло, а пойдн в рай, то и дровами дбай. *Б.* — Як ити в рай, так и дров дбай; а як у пекло, так и так тепло.

До Бога важкий шлях, а до пекла праше- сенький. *Гат.*

ЧЕРНЕЧА злоба до гроба. *Бал.*

Не одної магері діти (ченці). *Ил.*

Не жені, и не дітам збірати (до ченців и до Запорожців). *Кл.*

Чорна (1) риза (2) не сває, а біла, в оріх не введе (3) *Ліс.*

(1) Чорная. *Ст. 36;* (2) оджа. *Кон;* (3) и не погубить біла, *Ст. 36,*

Як риби без води, так черню без мана- ствря. *Ст. 36.*

Попів гудьмо, а попамв будьмо. *Кон., К.*

Коли маєш сто кіп, то будеш піп. *В., Цєд., Збр. Лаз.* — Як сто кіп, так и піп. *Ст. 36.*

Піп — золотий свіп. *Кон.*

210. На те піп посвятився, щоб по церкві крутився. *Проск.*

Піп у хвіртку, а чорт у дірку. *У.*

212. Піп живе з олтаря, а писар з кадамаря. *Проск.*

214. Біда на престолі, коли нема нічого в стодолі. *Ил.*

216. Чні ворота мнеш, а попових не мнеш. *Бєр.*

Шертъ-верть, бери чверть — вишлю ро- ковє. *Ст. 36.*

218. Попа одним обідом не нагудуєш. *Зєд.*

222. Гудимо попа, а піп як ягода. *Гр.*

Піп аси, а гріх аси. *Проск.*

Од попа з церкви, од попаді з хатв. *Кон.*

225. Нема дуднішого од чова: зломо аза- чуть, а він співає. *Пир.*

229. Не віє и Богу бєвуть. *Кон.*

231. У ВОРОЖКИ хліба трошки. *Ил.*

Ворожка з бісом накладає. *Кл.*

Хто ворожить, той душею наложить. *Кєс.*

Не так буде, як ворожка шепче; а так буде, як Бог дасть. *Пир.*

Гірша ВІДЬМА вчена, як родима. *Л., Б.*

Сонце світить, дощик кровит, чарівниця масло робить. *Ил.*

Коли місяць в серп, то чарівниці ідуть на грянці. *Ил.*

Та він щось зна. *Л., Кон.*

Відмак и непевний. *Б.*

240. Упир и непевний усім відьмам родич крєвний. *Б.*

Баба Яга — косяная нога. *Нєс.* — ...косяная нога, с... жилина, ... стражена. *Лист. (II, 251).*

Баба сім миль зза пекла (така зла). *Кон., К.*

Баба з пекла родом. *Ил.*

Що втну, не перетну (приговорка ві- дємська). *Макс.*

«Коли б не тирлич, був би я твій павич
(каже перелестник-чорт — любі дівчині, бо
ли має проти ёго зілля тирлич при собі).
Нос.

Терлич! приклич! *Нос.* — Терлич, терлич!
мого милого (!) приклич. *Коз.* — Терлич, тер-
личі десятюх приклич; аз десятюх—дев'ятох,
а з дев'ятох—восьмерох, а з восьмерох—се-
мерох; а з семерох—шестерох, а з шесто-
рох—п'ятерох, а з п'ятерох—чотирох, а в
чотирох—трох, а з трох—двох, а з двох—
одного та доброго. *Кв. (II, 121).*

Примовляють так, варючи тирлич —
приворотне зілля. Як дуже зілля ви-
пить—милій поверх дерева летить; як
не дуже — о половині дерева я так
поб'єзця! *Див. Зап. (I, 39).* — (!) сім
хлопців. *Збр. Лаз.*

Чи убрів, чи варяжено. *Ст. 36.*

Чи я вжила, чи я збрила, чи мені нара-
жено: *Сум.*

Зиподіано (!). *Л., Пир.*

Чарамі, то-що.— (!) Пороблено. *Пир., Л.*

250. Протір (!) дано. *Л.*

Собаці дають злодії, або так лихі лю-
де. (!) Проторга. *Пир., Коз.*

Навхрест у стіні вибито (розлучинці виб'є,
от чоловік жінку виб'є). *Пир.*

Вданія (давання) гірше тругизни. *Вр.*

Бабські ЗАБУВОНІ. *Лів.*

Щоб дівниці не текла, а хазайка весела
була; щоб хазайка не засипала, до корови
рано вставала; щоб корова стояла та баг-
ато молока давала (замочування дівниці в Пе-
трівку, в перший понеділок). *Макс.*

Як сей дѣн виходить, то щоб до мене усі
люде виходились, та мене сватала (примо-
вляють дівчата, мнючесь зеленим лѣном з
тах зернят, що птиця упустила з рота на
перехресті). *Коз.*

Нехай же іде Грек з винами, з пивами та
в наду квашу (кажуть, зтерши квашу). *Черн.*

Як густо сей пояс в'язався, щоб так и мої
угорочки густо в'язались в огудині. *Макс.*

Побачивши царий цвіт на угірках
або на гарбузах, примовляють так и пе-
рев'язують червоною жичкою, з пояса
вземкиною. Роблять се на царя Кон-
стантина и Оленя, 21 квітня.

Як густо сей ячляк в'язався, щоб так и мої
огурки густо в'язались в огудині. *Макс.*

Коли йде пустовіт, то шукають лю-
товського людака, волають ногою на
город и шнуряють на градку, так при-
мовляючи.

Як не може по світу голе ходити, щоб так
не могли горобці сояшників пити. *Макс.*

Треба, з снєю примовкою, оббігти го-

лому, у ночі, грядки, тримаючи в руках
поляницю-забудьку, що з усього печева
сама зосталася в печі забута.

260. Так вас всіх буду драги, як будете
на просо літати (вбиваючи горобця, каже).
Войц.

Дай же, Боже, час добрий, щоб моя ка-
пусточка приймалась в в головки складалась
(примовляють за першою росадиною, на Ива-
на Головатого, 25 травня, держучи її в руці)!
Щоб моя капусточка була из кореня коре-
нистая, и из листу головистая (голову собі
обиймаючи и б'ючыся у поля)! щоб не ро-
сла високо, а росла широко (присідаючи)!
Щоб була туга, як коліно (посидівши и при-
давивши коліном)! щоб була туга, як камі-
нець, головата, як горщок, а біза, як платок
(посадивши вже росаду, накривши її горш-
ком, на горщок поклавши камінця, а поверх
білу хустку). *Макс.*

Святий Андрію, на тобі конопельки сію;
дай, Боже, знати, з ким буду весілля грати.
Збр. Лаз.

Мишко, мишко! (!) на тобі кістані зуби,
дай мені залізні. *Л.*

Закидаючи, черевь голову, зуба, що
вилав.— (!) Мишка, мишка! *Арт. Шей.*

Пересядься, морозе! (Як великий мороз,
треба налічити 12 листів, сі слова примов-
ляючи за кожним: на дванадцятого листівні
мороз и пересядецца). *Коз., Ном.*

Не йди мороз ні на жито, ні на пшеницю,
ні на яку пашинцю. *Збр. Лаз.*

266. Ластівко, ластівко! на тобі веснянки,
дай мені білянки. *Збр. Шей.*

Хто має ластовиння на вику, то, по-
бачивши весною вперше ластівку, так
примовляє, а потім умивається, щоб не
було того ластовиння.

268. Молодик-молодик! в тебе роги золоті;
твоім рогам не стоять, моім зубам не болить!
Арт., Шей.

Молодик-гвоздик! тобі роги красні, мені очі
ясні. *Рад., Пир., Мар. В.* — ...тобі на упов-
ня, мені на здоров'я; тобі круті роги, мені
чорні брови. *Б.* — Місяцеві золоті роги, а
намъ щастя и здоров'я; місяцеві на підпов-
ня, намъ на щастя и на здоров'я. *Бер.*

270. Сліпий родився, на небо не дивився;
сліпий не баче, мене не займе. *Р.* — Сліпий
уродився, сліпий и згинеш (примовляють «як
кутюги сув'їдця, ті собаки опадуть»). *Бр.*

А де ви тоді були, як Ісус Христос на
Йордані хрестивсь? (кажуть на вовків, як
здибає само у лісі: вовки повтікають). *Д.*

Сам Ісус Христос йде попереду, а я за
Ісусом Христом позаду: що Ісусу Христу
попереду, то мені позаду (як-ночною добою)

у пущі йде само. Мати казала: «Не бійся, куди йдеш! скажи молитву цю, та й не бійся!» Сич.

273. Чорте, чорте! ⁽¹⁾ на твоє, оддай ⁽²⁾ мое. Об.—Верни ⁽³⁾ мое, візьми своє. *Ном.*

Як що загублять и шукають, то так приволяють.—⁽¹⁾ Чорт, чорт! Б. ⁽²⁾ дай. ⁽³⁾ віддай.

275. Чортюк-чортюк, не ламай кісток! ти з води, а в воду. *Пер.*—Чортюк-чортюк, не полічи моїх кісток! *Вас.*

«А що мати варила?»—«Борщ та полинь... от вам полинь, сама ти язгнй!» (Русавки поливню боляцда.) *Макс.*

«От вам петрушка!» (кинуть русавкам петрушку у воду, промовивши сі слова, то вони почнуть зараз лоскотати).—«Ти ж наша душка!» (Русавки так дякують за петрушку). *Макс.*

От вам м'ята! (як сказати так русавкам, то вони: «Ти ж наша мати!» або: «тут тобі и хата!») *Макс., Л., Гр.*

Калі-буд-буд! дайте мені волосинку зарізати та дитинку («од русавок»). *Рад.*

280. Ух, ух! солом'яний дух! мене мати породила, нехрищену положила (підби русавки Ключанними сватками вигукують). *Макс.*

Люде йдуть з пасками, а я узуюся и убо-русса, так як за пасками, и йду на город. *Вед.*

«То такі плантувати єсть, що воно по планетах знає, коли на що сіяти.»

Не чисть мене до живого, то збавлю тебе од всього злого (часник треба носити у кишені, вкуні з грошинами. *Гр.*). *Єкс.*

В кого діти мруть, то треба тому брати кумів встрічних. *Збр. Шей.*

Як кого нападе бгуд, нехай згадає в який день було Різдво, візьме землі спід ніг и поспле собі на голову. *Збр. Шей.*

Надіть сорочку пазухою назад (од переполоху). *Чор. Рад. (218).*

Дівка не повинна їсти усього близнята — яблука там, чи-що, бо буде вагоніть усе близнятами: як трапицца її таке близня, половинку нехай їсть, а половинку нехай оддасть кому другому. *Збр. Шей.*

Як синицца хто з померших, то треба на часточку дати, щоб очей не дерло. *Коз.*

Як вилуцацца гусята або каченята, то, щоб здорові росли, гніздо и шкаларущу вносять на воду. *Ос. 10 (XVI, 48).*

Як під вперше скаже (ще в притворі) «Христос воскрес», як Христа дочитаюцца, то, не отказуючи йому «во истину воскрес», — побажай чого: так и станецца. *Ос. 10 (XVI, 52).*

290. Ховаючи втодценна, поливають ёго водою—щоб дощ бур. *Ос. 10 (XVI, 48).*

291. Під бороною з залізними або осиковими зубцями можна виховати пса віщука—дрючка. *Збр. Шей.*

297. Э поховані над дорогами, то чумаки, то разні прохожаі: на їх могилы жаден, хто йде або їде, полінце, скіпку, траву, або грудку землі видають — будім би то и самі помогаи ховати. *Зам. (II, 288).*

Як покривають молоду (на Подолі скривати не водять в церков, а роблять се дома, завиваючи в намітку), садовлять на ослин, чи що, а під ослоном відро з водою, щоб здорові були, як вода. *Ос. 10 (XVI, 40).*

На воду виносять першу шкаларущу з пиванок и крашанок: вона поливе до Рахманів и скаже ім Великдень. *Ос. 10 (XVI, 48).*

300. Щоб удалась капуста, то треба зачинати шафкувати на сьмім дні, як молодик настане. *Зам. (II, 42).*

301. Швець конилом ⁽¹⁾ перекинув. *Ліс.*

Кажуть, як усі, в розмові, ушукнуть. — ⁽¹⁾ хату. *Ном.*

303. Боїцца, щоб ёму заець дороги не черебіг. *Ил.*

З порожніми відрами. *Пир., Л.*

Уповні перейшла. *Пир.*

Свербить, та и свербить долона... Думаю—чого? *Ком.*—Свербить долона проти чогоось. *Пир.*

Хто волохатий, той буде багатий. *Ил.*

Буде дощ, бо Жиди волохатці. *Ил.*

Ластівки змітають, годинку обіцають. *Ост.*—...ногоду обіцають. *Ил.*

310. Як коси довгі, то и зіма довга. *Ком.*

Коса сминача, що коле нечілки, довгенька: як товща як серцю, то зіма велика буде а осени; як товща як хвосту, то навпослі; а як рівна коса—рівна зіма.

Як синицца білка, то хтось прибіецца (приїде в гості). *Збр. Шей.*

Не на вміршого! (Як у мерця очі незаплющені — на вміршого, а заплющені — ні). *Ном.*

Як миша їсть вблот, так буде хліб дорог; а як гузир, то нема дорога. *Пир., Ком.*

Мотки, комарі, мухи и д. завелись в шепелу, що запалив и по вітру пустив змія Кирило Кожем'яка. *Зам. (II, 50).*

Гива тим червильа, що кілками з неї Христа мучили. *Ос. 10 (XVI, 52).*

316. Осичина тим трусицца, що на її Смаріёт повісився; другі кажуть, що він на бузині повісився и тим вона не годилца для постройки (в бузинку чорт живе). *Ос. 10 (XVI, 53).*

329. ТАК ГОДИЦЦЯ. Л., Пыр.

320. Дай, Боже, на пожиток (як колиють кабана. «Один дурень сказав: *Боже поможи, так сміялись з ёго, поки я вмер—не забу-ди!»*) *Рад.*

Кукуріку на свою голову (як курка засні-ва, то вона віщує біду!) *Кон.*

На (1) свою голову (на нависний проклён, на собаку як виле в д.) *Л., Пир., О., Кр.*

(1) Бреше на. *Гат.*

Тік (1) прятік, починак (2) приволик. *Черк., Черн. [Зв. Бер., Б.]*

«Ото у нас Відохрищ, а другого дня Івана Хрестителя, а на третій день Івана Предтечі, а на четвертий — и втік, и прятік, и починак приволик». *Бр.* Кажуть так, сідаючи за гребінь на проводах.— (1) Утік. *Вех.* (2) починак.

Бусень, бусень! на тобі голвоту, а ти мені жита копу. *Збр. Лаз.*

Примовляе дівтора, на Благовіщення, показуючи буслеві свячені хлібці.

Крон (1) сію. *Макс.*

Як побачать весною вперше ластівку, то так примовляють, кидаючи на градку зміньку землі: там виросте кріп.— (1) Окріп. *Гр.*

Гуси, гуси! нате вам на гніздечко, а нам на здоров'ячко (1). *Прав., Ниж., Лів., Арт. Шей.*

Примовляють, побачивши весною вперше диких гусей и кидаючи ім соломку, або що.— (1) Гуси, гуси! вам на гніздо, а нам на тепло (або на добро). *Гр.*

Гусі, гусі! зав'яжу вам дорогу, щоб не втрапили додому (дівтора на летучих диких гусей). *Нос.*—Гусі, гусі! колесом, червоним поясом! (щоб то дикі гуси, почувши їх, закрутились на однім місці). *Нос. [Арт. Шей.]*

Патна дорога (як одітають гуси дикі в' осени!) *Нос.*—Путём дорога!

На тобі, ластовко, на гніздо (те ж, як и гусям, кидаючи землею). *Макс.*

330. Оси, осі, які ви тупоносі! принесіть мені меду. *Б.*

Топчу, топчу ряс; дай, Боже, потоптати и того року (1) діждати. *Бр.*

Примовляють, топчуги весною ряс.— (1) году. *Кон.*

Щоб на той год діждати ону топтати (се б то, и з сном так, як з рясом). *Нос.*

Дош, дош, перестань: я піду на раштань (1), Богу молицьца, Христу поклонницьца. *Арт. Шей.*

(1) в Хварастань. *Арт. Шей.*; Дош, дош, пропусти, я поїду в три кусты.

Не йди, дощико, дам ти борщико; поставлю на дубоньці, прилетять три голубоньці; та возьмуть ти на крилонька, занесуть ти в чужаньку. *Ром.*—Дощику, дощико! зварю

тобі борщико, в новенькому горщико. поставлю на дубочку: дубочок схитнувся, а дощик ливується—цебром, відром, дівнячкою, над нашою пашничкою (1). *Л., Макс.*—...поставлю на дуба, люни як з луба. *Арт. Шей.*—Йди, йди, дощико, зварю тобі борщико: чи на дощ, чи на сонечко? очина, Боже, оконечко!.. Дай, Боже, дощик — цебром, відром, дощницею. *Вас.*

(1) ...в зелену горщико: сікни, рубни, дівняцею, холодною водницею. *Коз.* ...в земному горщико, тільки не йди. *Коз.* ...в маленькому горщико: тобі борщ, мені каша. *К.* ...наварю я борщико: будем борщик їсти, перестанем кисти. *Бр.*

Бий, дзвоне, бий! хмару розбий! Нехай хмари на Татарі, а сонечко на хрестані! Бий, дзвоне, бий, хмару розбий. *Макс.*

Коте, коте! вилий воду, на колоду, чи на грім, чи на дощ, чи на блискавку (1). *Л.* —Годе, годе! вилий води — чи на дощ, чи на погоду. *Арт. Шей.*

«Я, купаючись, на бережця води в ухо, то стане на одну ногу, відповідно тому ухові, перехилить голову и скаже на тій носі, примовляе». *К.*—«Скупавшись, як набіжить води в уха, кажуть так, хлїючи голову то на той, то на той бік, уха долонями накривши. Коли на долоні сухо, до то на блискавку и зірницю». *Макс.*—Скільки мені траплялось бачить, то сих слів не примовляють, як на бережця води в уха: тоді сміють тільки на 'дні носі, — от, як про *Кіис* розказано. Сі слова примовляють, зкупавшись,—просто, щоб довідацца, чи буде грім, чи дощ, чи блискавка; и в таким разі роблять, як каже д. Максимович. Коли на долоні сухо—на грім; коли мокро—на дощ; коли ні сухо, ні мокро, а блищить тільки,—на блискавку. *Ном.*—(1) на блискавицю. *Кан., К.*; чи на мене молодую, як на ластівку (дівчата гадають). *Макс.*

Сонечко, сонечко! виглянь у віконечко: твої дітоньки плачуть, істоньки хочуть. *Арт. Шей.*—Сонечко, сонечко! очини Боже віконечко—подивимось, чи далеко Татарі йдуть. *Ном.*—Сонечко, сонечко! очини віконечко. *Нос.*—Сонечко, сонечко, скажи, віткіля Татарі йдуть. *Гад.*

Як почнуть хмарки набігать,—дівтора, піймавши сонечко (Вому хоріану), перенукають ёго в руки, примовляючи ті слова. Яз що воно скоро знімецца и полетить—незабором сояшно буде; як же висовує тільки крилиця, а не знімаецца, погода буде така, що засталицца оде на сояшно, та и знову хмарки. *Ном.*

Пані свіргунський! идіть, я буду орати, а ви будете поганяти (крячать хлопцята, найшовши пірку пол'євого цвіркуна). *Арт. Шей.*

Комашки, комашки, ховайте подушки, бо Татаре йдуть. *Збр. Лаз.* — Мурашки, мурашки, поховайте подушки в д. *Арт. Шей.* — Муравья, муравья! он Татаре йдуть, ваших дітей поріжуть і ваші подушки заберуть. *Ос. 5 (V, 16).*

340. Гайку, гайку, дай гриба і бабку! спорожку з добру діжку, красноголовця з доброго молодця (молодь вигукує, шукаючи гриба). *Пер., О.*

Морозе, морозе, иди куті істи! *Л. (Н.)*

Будте здорови з колядою! *Кан., К., Дуб.*

Узвар на базар, а кутя на покутя ⁽¹⁾. *Л., Ёвх.*

⁽¹⁾ а кутю на покутю. *Пир.*

Гоя колада (діти примовляють, кидаючи у міх коладу). *Підл.*

Просили батько і мати і я вашеді прошу на ці чесні дари ⁽¹⁾ (примовляють, як прижесуть *вечерю* — на Кутю). *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ на цю свату вечеру. *Шей.*

Віншую вас з цим Новим роком, щоби вам вилізила кутя боком. *Збр. Шей.*

Сійся, родися, жито-пшениця, всіляка пашениця. На щастя, на здоровля, на той Новий рік, щоб було ліше, як торік (посівалинка). *Арт. Шей.*

Верба б'є, не я б'ю ⁽¹⁾, за тиждень Великдень. Будь великий, як верба, а здоровий, як вода, а багатий, як земля. *Л., [Пир.]* — Не я б'ю, верба б'є — яка? святая. *Ис.*

⁽¹⁾ Верба хліс, бий до сліз! Не я б'ю, верба б'є. *Макс.*

249. «Христос воскрес!» — «Во истину воскрес!» (здоровляюцца так на Великдень). *Ск.* — Дождалисьмо паски, а за тим а залі ⁽¹⁾ дождемо в Божої ласки. *Ст. 36.*

Є старосвіцкі вірші для христування: «Христос воскрес, рад мир увесь, діждалися Божої паски і д. *Ном.* — ⁽¹⁾ а далі. *Б.*

251. Нехай над ним ⁽¹⁾ земля пером ⁽²⁾! *Пр., О., Ёвх.* — Нехай йому земля легка! *Бр., Нов.*

⁽¹⁾ йому. *Бр., Б.* ⁽²⁾ пером стане, що добрий був. *Бр.*

Царство небесне (им'ярек)! пером земля над ним! нехай со святими починає та й нас дождає! (примовляють, як ідять коляво). *Зал. (II, 286).*

Царство небесне, вічний покій переставшійся душі (кажуть, як почують, що дзвонять по душі). *Зал. (II, 286).*

Нехай з Богом спочиває (як скажуть, що хто вмер)! *Проск.*

Легко ⁽¹⁾ лежать! *Прав., Ниж., Сл., Лів.*

⁽¹⁾ Хай легко. *Пир., Кон.*

Легко йому лежать, пером землю держать. *Ос. 10 (XVI, 28).*

Хай вона нашим дітям сницця (добрим пом'янув небожку)! *Г. Бар.*

Нехай вона своєму роду сницця (про любов людину, що далеко). *Пир., Пер.*

Дай вам, Боже, легко лежати і Христа в очі видати (на могилах на поминальниці). *Не.*

360. Колом йому в спину (як що вмерло непевне)! *Нові.*

На Подолі хлоп'ята стукають довбешками в дзвіницю на Страсті, як дзвонять. *Ос. 10 (XVI, 49).*

362. На Подолі, на Ділянках, парубки розводять огнище, де-небудь не далеко од церкви. *Ос. 10 (XVI, 57).*

365. Дай, Боже, легенько виглянути. *Бр.*

Нехай тобі легше! *Пир.*

Хто мене пом'янує, щоб кий не минує (дуже гікнуло)! *Нос.*

Як би не зуби, та не губи, була б душа на дубі. *Рад.*

Як хто дуже гікне, жартують.

Так хтось згадав, що вчорашній барц відрігнувся. *Ёвх.*

370. На здоров'я! (як чхне). *Лів.*

На здоров'я, на сто літ свяченої пасти! *Пир., Пер.*

На здоров'я! спичка в нісі! *Кон.* — Спичка в нісі! *Лів. [П., У.]* — ...та пара ⁽¹⁾ коліс, та шматок ⁽²⁾ осі, щоб кругило ⁽³⁾ в носі ⁽⁴⁾. *Зв., Бер.* — Спичка в нісі, болячка в спинаку, — поздоровляю, як скажену собаку. *Пер.*

⁽¹⁾ четверо. *Пер.* ⁽²⁾ половина. *Л.;* и и чотири. *С., Р.* ⁽³⁾ круглий чорт. *С., Рад.* ⁽⁴⁾ день і ніч у носі. *Пер.*

Спичка в нісі, а вам лахвал! *Пир.*

Ні вроку. Об. — Не вроку ім! *Пир., Б.* — Ну, ість! ні вроку ⁽¹⁾. *Бал.*

⁽¹⁾ ні вроку тебе! *Бр.*

Дай, Боже, наперед лучче (як хвалився, що, мов, пайдить)! *О.*

Великий рости ⁽¹⁾! *Прав. Ниж., Лів.* — ...щасливий будь. *К., О.* — Нехай великий росте! *Кон., Х.* — ...та щасливий буде ⁽²⁾! *П., Прав. Ниж., В., Лів.* — Нехай ім Бог зростить. *Кон.*

⁽¹⁾ в рости. *Прав. Ниж., П. В.* ⁽²⁾ та многолітний буде, щасливий. *Бр.*

ЧУЄ щось ДУША, та мені не каже. *Л., Ст. 36.*

Снуецця мї перед очі — як вдень, так вночі. *Ил.*

И птиця не злетить (віщує лихо, буде лихо). *Пир.*

380. Се не перед добром! *Ном.*

Од Бога, так хвалить Бога, а од лихого, так нехай воно на собі обачить. *Рад.*

Широкий СВІТ. *Пир.*

Глянеш по Божому світу! *Кон.*

Ніхто не знає о Божім світі. *Г.*

Кілько світа, тільки й дива. *Г., П.*

Хто в світі не бував, той и дива не видав. *Ск.*—... той чуда й дива не видав. *Г.*

У Бога світа багачко. *Пир.*

Початок и не можна знать, відкіля узався. *Бех.*

Ніхто не може світа пережити. *Кл.*

390. Мири вічностю ся здавня називають.

Як буде місяць чернець, то буде й світу конець. *Макс.*

Як ся зійде Стрий и Ломець (ріки), то буде світу конець. *Ил.*

Усе тіль минуца: одна річ живуща—світ з Богом. *К.*

Нема тві драбини, щоб до неба достала. *Л., Пир.*

Як небесна височина, так морська глибина. *Бех.*

Що світа, то й мира. *Ил.*

Як світ великий, так різне на ним буває.

Проск.—Буває різне на світі.

Що світ, так и люде. *Не.*

Що той чоловік в Бога за зыр—не знаемо. *Ст. Зб.*

400. Чи шмак, чи хом'як, чи веренелида: що нова за птиця (про чоловіка)? *Пир., Ч.*

Земля—шаті. *Макс.*

Свата искра. *К.*

Чим Бог світласть доточив?—Огнем. *Збр. Лаз.*

И скотина розумна, даром що не говорить. *Пир., Н.*

Срібло ⁽¹⁾ чертове ребро. *Бер.*

⁽¹⁾ Сребро. *Рад.*

Орел летить найвище, а хрін росте найглибше. *Лаз.*

Дорогий товар знід землі йде (метал). *Бех.*

Божа пташка (бджола). *Хат. (184).*

410. Камінь росте без коріня. *П., Л.*

Гнів Божій! *Пир.*

Лютый питаецца, чи добреобутий. *Збр. Лаз.*—

Марець третяку биву ріг зломить. *Ст. Зб.*

Як прийде Марець, то обмерзне старцю палець. *О.* — Як настане Марець, так замерзне під тиню старець. *Б.*

На Сорок Святих сорока сорок наличок в гніздо положить (9-го Березіля). *О.* — На Сорок Святих школяр несе вчителеві сорок бубляків (або: кнвшів и д.). *Ном.*

З Сорока Святих сорок морозів буде. *Макс.*

На Теплаго Олекся (17 Березіля) шука риба лід хвостом розбиває. *Пир.*

До первого грому земля не размерзаецца. *Пир.* — ... не ростворицца. *О.*

На Благовіщення (25-го Березіля) й птиця ⁽¹⁾ гнізда не вьє. *Пир.*

⁽¹⁾ не неседца й кубла не вьє. *О.*

На благовіщнім тижні вдовин плуг. *Макс.*

420. Пз благовісного телеги ⁽¹⁾ добра не ждати. *Пир.*

⁽¹⁾ ягнати. *Макс.*

Благовісне яйце ⁽¹⁾. *Пир.*

⁽¹⁾ коко. *Бр.*

Який день на Благовіщення, такпя на Великдень. *Збр. Шей.*

Середохресна неділя; Хрестці (печуть и їдять хрести, а один ховають, поки щениццю сіять). *Ном.*

Похвала похвалицца, а Вербна поставицца, а Біленька й поблять. *Бр.*

На Похвалу ⁽¹⁾ сорока яйцем похвалицца. *Макс.* — На Похвалу птиця похвалицца першим лечком. *Бех.*

⁽¹⁾ На Похвальну суботу. *О.*

Прийде Вербниця ⁽¹⁾, назад ⁽²⁾ зима вернецца. *Бр.* — Вербич ⁽³⁾, три кожухи табрич ⁽⁴⁾. *Лаз.*

Вербу ламлють—з того холодний вітер зриваецца. *Бр.* — ⁽¹⁾ Вербниця. *Лаз.*

⁽²⁾ Лаз., *Збр. Лаз.* ⁽³⁾ Як прийде Вербич. *Б.* ⁽⁴⁾ тербич.

Чистий четвер (на Білому тижні; вранці кушаюцца). *Ном.*

К Великдню сороцка хоч лихенька, аби біленька, а к Різду хоч сирова ⁽¹⁾, аби нова. *Лаз.*

⁽¹⁾ сурова. *Бр., Рад.*

МІСЯЦЬ Лютень питає, чи обутий; місяць Марець з трояка бива ріг збиває. *Ж., Слуц.*—

На Великдень на радість стріляють. *Кл.*

430. От пробі — Великдень! а він зовсім не великий. *Ном.*

Ніби то баба так сказала. Щоб довідацьця, чи він справді великий, — у погреб залігла и там цілий день прала починаи: направа, як и аби-коли.

Коли на Мартина (14-го Квітня) буде хороша година, то буде хороше на людей и на урожай. *Бєх.*

На Мартина треба піти в ліс, знайти жолудик и подивицьця: як що він вохкий и є в нєму мошки, то сподівайсь якої пошести на людей.

Догодуї бджолу до Івана (Верхопечерника, 19-го Квітня), те нараде тебе, як пана. *Бєх.*

Годуї мене до Івана, а я зроблю тебе пана (буцим, бжолка казала). *Не. [Пр., Кон].*

Святий Юрій (23-го Квітня) по полю ходить ⁽¹⁾, хліб-жито родить ⁽²⁾. *Лаз.*

⁽¹⁾ ходив. *Збр. Лаз.* ⁽²⁾ родив.

Святий Юр звіра пасе (вовків). *Макс.*
Юрова собака (вовк).

На Юр'я ворона у житі сховаецця *Зе., Дуб., Пыр., [Бєх.].* — На Юра сховаецця у житі кура. *Бєх.*

Коли сховаецця в житі ворона (на Юрі), то буде урожайне літо; а як горобцю по коліна, то буде лихе літо. *Макс.*

Як піде дощ на Юр'я, то буде хліб и в дурня. *Р.*

Коли закує (зозула) до Юр'я на голе дерево, то буде голодне літо; а як на лист, то буде поліття. *Макс.*

440. На Юрі сїна вивь, та й вила закинь. *З., Гл.* — До Юрі догодуї скотину, та й вила закинь. *Бєх.* — До Юр'я сїна и в дурня, а на Миколу подавай та й вила поховай. *Рад.* — На Юр'я повинна бути паша и в дурня. *Дуб., [Прав. Ниж.].*

У дурня до Юр'я, у розумного далі. *Коз.* — У дурня сїна стане до Юр'я, а у розумного до Миколи. *Бєх.*

До Юр'я б'ють дурня, а по Юр'ї б'ють и розумного. *Не.*

Коли на Громницю півень не нап'ецця водиці, то на Юр'ю віл не наїсцяя травиці. *Бр., Кобр.*

На Св. Марка (25-го Квітня) ранній овес, а пізня татарка (арнаутка). *Бєх.*

Почкай же, Маю, а ж и тобі придбаю! *Гар.*

Наче Березіль казав Травневі, що той довго не приходив; а примовляють так тоді, як Травень завіє холодом.

Сухий Марець, мокрий Май — буде жито коби (як-би) гай. *Ил.* — Теплий Адріль, мокрий Май — буде хліб, як гай. *Б.* — Як

мокий Адрель, а сухий Май, то буде а клуняхъ рай. *Бєх.*

Май — волам дай ⁽¹⁾, сам на піч утікай.

Кобр.

⁽¹⁾ бидлу дай, а. *Збр. Лаз.*

Коли місяць ⁽¹⁾ Май — кождий ⁽²⁾ собі ⁽³⁾ дбай. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Прийде. *Л.;* Прийшов. *Рад.;* Як настане. *Бр.* ⁽²⁾ усяк. *Рад., Л.;* то тоді всяке. *Бр.* ⁽³⁾ для себе.

Як випадуть в Май три дощі добрих, то дадуть хліба на три годї. *Макс.*

450. Хто в Май звінчаецця, буде вік маляцця. *Макс., Бєх.*

На Гліба — Бориса ⁽¹⁾ (2-го Травня) до хліба бериса. *Прав.*

⁽¹⁾ На Петра. *Нем.*

До Миколи ⁽¹⁾ ніколи не сїй гречки, не стрижи овечки. *Л., Пыр., [Збр. Лаз.]*

⁽¹⁾ До Дмитра Бер. (Миколи 9-го, а Дмитра 15-го Травня).

Св. Микола не поставить кола. *Кам., К.*
До весняного Миколи не можна купацьця, бо з чоловіка верба виросте. *Макс.*

Симона Зилота (10-го Травня; вілля збірають). *Ном.*

456. Переплавна (або: Права) середа. *Збр. Лаз.*

Преполовенне; починають купацьця.

458. До Духа не кидайся кожуха. *Об.—...*
по Святим Дусі та все в кожусі ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ а як прийде Дух, то й кожух. *Гл.;* а мене Дух, надівай другий кожух. *Нос.*

Розгари. *Збр. Лаз.*

На перший день на Ключаних святках дівчата плетуть вінки, а на перший день в Петрівку розплітають.

460. Русали (праве те ж, що и розгари). *Ос. 10 (XVI, 44).*

Навський, русалчин великдень. *Ном.*

В четвєр на Ключанин тиши. В сєй день нічого не сїють и не садять — посухне. Дівчата печуть коржі и з ними (якди з парубками, а якди самі) идуть в поле, в жита, співають пісні. По житах дівчата ходять з розплетеними косами.

Петрівка — переднівок. *Бр.*

Петрівка на хліб катівка. *Кон.*

Хліб на Петрівку оцамай. *Ст. Зб.*

Після Івана (Купала) не треба жупана. *Б., Збр. Лаз.*

Коли до Івана просо буде ⁽¹⁾ з ложку, то буде й в ложку. *Рад., Б.*

⁽¹⁾ до Івана проса. *Бєх.*

Петро, коли буде тепло? *Кон.*

Прийшов Петро — вирвав листок; прийшов Ілля — вирвав и два; а прийшов Спас — бери рукавиці про запас; прийшла Пречиста — на дереві чисто; прийшла Покрова —

на дереві голо. *О.* — Прийшов Петро — вищикнув листок; прийшла Ілля — вищикнула два, а прийшов Спас — держи рукавички про запас; прийшла Покрова — покриє не листом, то снігом. *Рад.* — Петро вищикне на дереві первий листок. *Бєх.*

По Петру, то й по теплу. *Бр.*

470. Бабське літо до Петра тільки. *Рад.*

Зузуля мандрикою вдавлялась. *Ном.*

Мандрики вчуть як Петру, з борошна, скуру и кець. Після Петра, чи об Петрі, зузуля перестає жувати, — кажуть мандрикою *одавилась*.

Кумицьця (гулять 29 и 30 Червця: 29 парубки и дівчата, а 30 чоловіки и жінки). *Збр. Лаз.*

473. Як на Макрини (19 Липця) буде дощ, то осінь буде мокра. *Бєх.*

475. До Іллі хмари ходять за вітром, а з Іллі проти вітру *Л.*, *Бєх.*

Як прийде Ілля, так наробить у полі гниля. *Б.* [*Пер.*, *Коз.*, *Збр. Лаз.*, *Ш.*]

Після Іллі нехай рій сядить ⁽¹⁾ на гіллі. *Коз.* — До Іллі гарні рої, а послі Іллі — хоч пльонь на її. *Біл.*

⁽¹⁾ нехай висить. *Не.*; До Іллі рій під гіллі, а по Іллі рій. *Ил.*; Тільки до Іллі добрі рої, а по Іллі понісь рої.

На Гліба й Бориса (24-го Липця) за хліб не бернса. *Ск.*, *Бєх.*

Св. Бориса, сам бережнса (Паликопа). *Ск.* — Св. Бориса сам бороннса. *Збр. Шед.*

480. Паликопи (27-го Липця). *Ном.*

Макогрус, Маковії (1-го Серпня; мак грустять).

До Спасівки мухи на нана роблять, а в Спасівку на себе. *Л.*, *Кор.*

Спасівка — ласівка; а Петрівка — голодівка. *Бєх.*, [*Кр.*].

Спас — то осінне свято. *Ол.*

Прийшов ⁽¹⁾ Спас, держи рукавички ⁽²⁾ про запас. *Лє.*, [*Бр.*, *К.*]. — Од Спаса та й рукавичці до нас. *Кобр.*

⁽¹⁾ *Иде. Л.*; *Минув. Н.* ⁽²⁾ *кожух. Бєх.*

На Семена-Юди ⁽¹⁾ (1-го Вресня) боїцца хінь груди. *Лаз.*

1) На Слєнева-Юди. *Ил.*

Прийшла Пречиста (друга), взяла комара нечиста. *Ч.*

Прийде Пречиста — буде по дереві листу чьото. *Бєх.*

Прийшла Пречиста розносе старостів.

490. Покрові! натош хату без дров.

Хто сіє до Покрові, той не має що дати корові. *Г.*, *Прав.*

Пройшла ⁽¹⁾ уже й Покрова — заревла ⁽²⁾ дівка, як корова. *Бер.* [*Л.*, *Біл.*]

⁽¹⁾ Прийшла. *Збр. Лаз.* ⁽²⁾ Прийшла Покрова — зареве. *Бєх.*

Свята Покрівонько, покрий мені голівоньку. *Ном.*, [*Бєх.*] — ... землю листочком, а голівоньку платочком. *Сл.* — ... голівоньку: не стєннкою. не квіткою. а чесною наміткою. — ... голівоньку: хоч ганчіркою, аби я була жіною. *Кон.* — Покрів моя, Покровонько, покрий мою голівоньку. *К.*, *Бер*

Покрова всю землю листом покрива. *Не.* — Покрова листом покриє. *Бр.* — Покрова усьюсько похова. *Кобр.*

На Св. Луки (певно 18-го Паздерника) нема хліба, а ні муки. *Ил.*

Ох, Св. Парасковія (Параски и Парафєчки 14 и 28 Паздерника)! дай жениха по-сворія! *К.*

497. До Дмитра ⁽¹⁾ (26-го Паздерника) дівка хитра. *Зє.* — До Дмитра ⁽²⁾ дівка хитра, а ⁽³⁾ по Дмитрі ⁽⁴⁾ хоч комін ⁽⁵⁾ витри ⁽⁶⁾. *Ос. 24 (XVIII, 107).* *Збр. Лаз.* — До Дмитра — «а жошки, бо та перескочу!», а по Дмитрі — «а kota, бо та наздопчу!» *Ил.*

⁽¹⁾ До Дмитра. *Бер.* ⁽²⁾ До Митра. *Б.*; Лип до Дмитра. *Бєх.* ⁽³⁾ а вже *Б.* ⁽⁴⁾ після Дмитра. *Бр.*, *Прок.*, *К.*, *Рад.*, *Пер.*, *О.*, *Б.*, *Кон.*, *Коба.* ⁽⁵⁾ грубу. *О.*; ноги. *У.*, *К.*, *Рад.*; каглу. *Бєх.*; хець каглу нею. *Прок.* ⁽⁶⁾ обитри. *Рад.*; одуріє. *Пер.*; хитриша. *Кон.*; вже й не хитра? *Бр.*; то стріє собаку, та й питає: «дядюшка, чи ви не в свєтани?» *Кр.*; то стріє собаку та й питає: «чи не в старости ви, дядьку, идете?» *Коба.*; куди йде ввечері, та стовп стоїть, то вона каже: «добравечір тобі, дядьку.» *Б.*

499. Кузьма-Демьян (1-го Листопаду) — Божий коваль. *Макс.*

500. Кузьма й Демьян, пошли пам'ять! *Не.* У Пилипівку день до обіда. *Кон.*

Юрій (26-го Листопаду) мості мостить, а Микола гвоздем побиває. *Ст. 36.*

На Яндрія ⁽¹⁾ (30-го Листопаду) вложи руку в засув ⁽²⁾. *Г.*

Ворожба на Андрія на вівцях: як барана пійма через засув, — того року заміж. — ⁽¹⁾ Андрія. *Гамс* ⁽²⁾ засов.

Варвара почі ввірвала. *Полт.*, [*Б.*, *Чер*]. — ... а дня приточила. *Лє.*, [*Бер.*, *Бєх.*].

У Варвари так и ніч уворвали. *Черн.*

Варвара постеле, Сава поглядить, а Микола стукне. *М. Марк.*

Варвара заварить, а Сава засолить, а Микола поставить кола. *Дуб.*, *Ж.* — Микола поставить кола. *Бер.* — Варвара заварить, Микола загвоздить, а на Гальки сїдай в санки. *Збр. Лаз.*

Варвара мостить, а Сава гвоздять, а Микола крепить. *К.*, *Н.* — Сава мосте, а Микола гвозде. *Новт.*, [*Черн.*, *Біл.*]. — Оце Микола поставить кола. *Рад.*

На Ганни — зачатія (9-го Грудня) почи

нають бджоли мед істи *Всх.* — ... починають тічки бігати. *Ном.*

Вовчі тічки; бгають, поки на Водохрища не стрелять на ордаї.

510. На Різдво — обіденця без паски, а промак — буде й так, а без олію — не зімлію. *Ил.*

Різдво — яло би ся, а Великдень — не снів би ся.

Збираюсь колядувать, як вже й щедрувать пора. *К., Кр.*

На Новий рік прибавилось дня на зачий світ. *Всх.*

514. На Богоуспенський празник стріляють — очищення од гріх миру извіщають. *Кл.*

516. Тріщи, не тріщи, вже минули Водохрещті. *Об., [Всх.].*

Дни не дни — не в Різдву їде, а в Великодню (ніби Цаган так казав). *Ном.*

Не в Різдву їде, а в Великодню: уночі тріщить, а вдень плещить ⁽¹⁾. *Чар.*

⁽¹⁾ пишчить. *Б.*

Поки три-п'ять (неділь по Різдві) не мине, вода тепла не буде. *Ил.*

520. На Петра Вериги (16-го Січня) розбиваюцца ⁽¹⁾ криги ⁽²⁾.

⁽¹⁾розбивають. *Нс.*; розбива. *К.* ⁽²⁾ лід.

521. На Стрітєння зима з літом пострічаюцца. *Пир. [Ил.].*

523. На Обрїтєння (24-го Лютого) обертаюцца птиці до гнізда хлібороби до плугів, *Всх.* — ... обернуцца діти до хліба, а птица до гнізда. *Кон., [Бр., Бер.].*

На пушення, як зав'язано. *Об.*

Тому пушення, хто душі пустицца. *Ст. 36.*

Масляниця — баламутка: обїдала масла в сиру, та не хутко. *К.*

Масниця—напрасниця. *Ст. 36.*

Колодїй (понедїлок на масницї — од колодок). *Збр. Лаз.*

В Великім постї не ходи в гості. *Ил.*

530. Як НЕДІЛЯ, то й сорочка біла. *Ном.* Середа — по колїна борода. *Зал.*

Середа?.. нехай не ходить наперед четверга (або: Середа, нехай не трапляецца наперед четверга). *Кр.*

Знає пес середу. *Ил.*

Середа — піст, не треба губї мастить.

В середу постила, а кобилу вкрала.

Четвер середу нагнав на лїду: як став тащить, аж лід тріщить. *Р.*

Якъ то ёго душа наверхнецца в п'ятницю скоромне істи? *Всх.*

Хто в п'ятницю засміецца, той в недїлю буде плакати. *Бер.*

Співання в п'ятницю, а снідання в недїлю ніколи не минецца. *Кон.*

540. Чи знає пес п'ятницю! *Ск.* — Пес п'ятницї не знає. *Проск.*

Е, вже посуботило (можно скором істи). *Бр.* Субота не робота. *Л., Пир., Кон., Сл., Зал.* — ... помий, помаж, та й спати ляж. *Бр.*

У суботу ⁽¹⁾ вся робота. *Бр.*

⁽¹⁾ Пришла субота, а за нею. *Всх.*

Од ЛїДУ ДО ЛїДУ (весна, літо, осїнь). *Пир., Кон.*

Дїду, дїду, сїм ячмїнь! кїдай сани, бери віз (ніби пташка на весні щебече). *Бер.*

Покинь ⁽¹⁾ сани візьми ⁽²⁾ віз. *Рад., Пир.* — ... та й поїдемо по рогіз. *Л.*

Синиця (хто каже, овсянка) таж на весні каже. — ⁽¹⁾ Телегія! покинь. *Коз.*; кїдай. *Бр.* ⁽²⁾ бери.

Весною в в верєбї пиво. *Ном.*

Ярь (весна) наша отець и мати: хто не посїє, не буде збирати. *Ил.*

Весна днем красна. *Кон.*

550. Летить літо, як кризами. *Хор.*

Лїгом и мале піде, то вробить. *Бр.*

Лїтом и качка прачка. *У., Кан., К.* — ... а зімою и дївка шмаркачка. *Бр.* — Вліті и качка прачка, а всімі и Тереса не берецца. Лїтом старець каже: «ва ката ката, нам и на дворі тепло!» *К.*

Лїгом — слякн-такїй бур'янець, а хліба буханець, та й сєтїй чоловік. *Збр. Шей.*

Влітку день — год. *Зал.*

Лїто на зіму робить. *Ст. 36., [Кл.]*

Діти, діти! добре з вами вліті, а зімовати, то горювати ⁽¹⁾. *Кан., К.*

⁽¹⁾ а зімою, то об пїч головою. *Бр.*

Хто вліті гайнує, той всімі голодує. *Кл.*

Лїгом ніжною ⁽¹⁾, а зімою ручкою ⁽²⁾. *Гад.* — Лїтомъ одгрібають ногами, а всім, брали б руками, та не будеть часом того часу. *Ст. 36.* — Що одмітаємо в час літній ногами, тоє з охотою б всімі и руками. *Кл.*

⁽¹⁾ ногою. *Бр., Рад., Коз.* ⁽²⁾ ногою.

560. Трудно лїтом без корови, а зімою без кожуха. *Об.*

Прийде лїто, то є розмаїто; прийде зїма, то хліба нема, и чоботи ледащо, и роботи нема що. *Г.* — Зїма! кожуха нема, чоботи ледащо и істи нема що. *Н., Всх.*

Грім такїй, що хоч турї гони, так не почувють. *Б.*

Господь золотою різкою сварниця (як грїм з блискавкою, то кажуть так дітям, щоб не пустували). *П., Лїє.*

564. Воя сварниця. *Лїє*—Бог грїмаецца. *Збр. Лаз.*

566. Моргни, моргни, моргаво! дам тобі угїрок и пуцьянок (старець, угїрки крадучи

у ночі). *З.* — Моргавко, моргавко, моргни ще! нехай я собі огірочка-пуп'яночка знайду (поначі рвав угіряв в кумовому огороді). *Нос.*

Зорі на дощ дмуцця та лупають. *К.*
Молоди встають, а Бог-дощу-має. *Бр.* — Молодиця-молодиця, та й дощ не піде (молодиця — як на перемирку: то дощ, то вискалиця). *Рад., [Коз].*

Оце день, так хмари й бродять. *Коз.*

570. Сліпий ⁽¹⁾ дощ. *Ск.*

З сонцем. ⁽¹⁾ Курчій. *Бр.*; Свнячий. *Коз.*

Коробом сонце, ситом дощ. *Нос.*

Як дощ, и сонце світять.

Дощ іде, як відром іде, а з стріх біжить, як цівкою. *Коз.*

Дощ іде, як з дуба. *Ил.*

Дощ іде, як з бочки. *Бр., Пир.*

Іде, як з коновки. *Бр.*

Без лопати не можна з хати (дощ великий). *Зв., Б., Кон.*

Горобина (Сл.: Горобиня) ніч. *Лис.*

Обмок, як вовк. *Зв., Рад.* — ... обкис, як лис. *Бр., Бер., Руд.* — ... вовк, а змерз, як пес. *Лоз.* — Измерз, як пес — измок, як вовк. *Ст. Зб.*

И руба сухого на ёму не осталось. *Пир., Гр.* — Рубца не осталось сухого. *Гр.* — Нитки сухої на ёму нема. *Лис.*

580. Оцеї дощ глухий: не іде, де просять, а іде, де косять; не іде, де чорно, а іде, де вчора. *К* — ... не іде, де Бог велить и люде просять, а де вчора був. *Бр.*

Иди, дорщику, де чорно — ні, пійду, де вчора; яди, дорщику, де ждуть — ні, пійду де жнуть. *Черн.* — Біг каже: «яди, де просять», а дощ: «піду де косять». *Ст. Зб.*

Пе треба Бога о дощ просати: буде він, як станем косити. *Ил.*

Нехай іде дощ! наловим риби, буде борщ. *Зал.*

Вог приспоряє и равнью в мізидю рокою. *Б.*

Надь пала (шмодява на хліб роса). *Пир.*

Так тихо, хоч мак сій. *Прав. Ниж., Лис.* — Темно, хоч око викиля; тихо, хоч мак сій. *Кр.*

И машка не пробіжить. *Коз.*

А ні дзень, а ні кукуріку! *Ил.*

Ніч така тиха — ніщо ніщововкне. *Пир., [Коз., Кон., Кр.]*

590. Темно, хоч очі повиколой. *Пир., Н., К.* — Хоч око виколь! *О.* — ... так темная ніч. *Ст. Зб.*

Пек ёму, моя мати рідна! поночі зовсім не бачу. *Зал. (Г, 446).*

Так місяшно ⁽¹⁾, хоч голки збірай. *Ск.*

⁽¹⁾ Ніч така видна. *Ск.*; Видно. *Об.*

Казав Циган: «нум, діги, паску істи: вже не буде світ — вже буде тьма» (а він, бач, цілу ніч не спав проти Великодня — и ніяк світу не дїжде). *Кан., К.*

Ніч нікому не спріє. *Ил.*

Молодак, як бик! *Без.*

Ой місяцю-місяцю! світійш, та не грієш — даремне в Бога хліб ієв. *Зал (I, 448).*

Ранок — панок. *Г., П.*

Сонце сі в ложі купає, сонце спочило. *Ил.*

Дай, Боже, щоб твоя воля, та колиб и годинка (що дощі поспіль ідуть)! *З.*

600. Так се сонце (осінне) світить, як Цигана мати жалує. *Бр.*

Коли б хоч трохи вискалиць (сонце). *Пир.*

В погоду и смутний веселим буває. *Кл.*

Хто вмєр, той ⁽¹⁾ каагмецця ⁽²⁾. *Без.*

⁽¹⁾ то. *Проск., Рад.* ⁽²⁾ буде каагцьця. *Проск., К., Рад*; каагцьця, що сонце вискалиць. *Зв.*

Пече такий пік. *Бр.*

Душно, так и парить ⁽¹⁾. *Пир.*

⁽¹⁾ так пара и стоїть. *Пр.*

Так тепло, аж пар кості ломить. *Ил.*

Припекло на лежнюв, та и нам душно. *Ст. Зб.*

Пар кості ⁽¹⁾ не ломить. *Лис.*

⁽¹⁾ костей. *Ст. Зб., Гр.*

Господи, яка суха рата вдарила ⁽¹⁾! *С.*

У Ляхів є: *сузі рати заплаціл* — проти того, як вічого істи; а в нас входить, мов би проти посухи. — ⁽¹⁾ вдарила. *Коз.*

610. Піт із ёго як горох котиця. *З.*

Осінь на строкатом коні їздить. *Коз., Кон.*

Вьосені, ложка води, а дві ⁽¹⁾ грази ⁽²⁾ *К., Л.*

⁽¹⁾ а решето. *Кон.* ⁽²⁾ а цебер болота. *П.*

Вьосені дня година. *Проск.*

Вьосені и горобець багатий. *Пир.*

Вьосені и в горобця є пиво. *Н.*

Покинь віз, покинь віз, возми ⁽¹⁾ сані. *Бер., Л.*

Ніби синиця так каже вьосені — ⁽¹⁾ Ховай віз, бері. *Бр.*

Вдень гріщить, а вночі нищить. *Б.*

Зімою сонце світить, та не гріє. *Ск.*

Зімна сонце, як мачушине серце. *Бр., Коз.* — Зімноє тепло, як мачушино добро. *Ст. Зб.*

620. Ні холодно, ні душно: як на святках у сіряках. *Збр. Лаз.*

Зіма біла, та не іють снігу, а все сіно. *Коз.*

Иди зима до Бучина ⁽¹⁾, бо вже ти нам докучила. *Бр.*

⁽¹⁾ Учина. *Не.*

Очаківська зима. *Пир., Л.*

Удень плющить, а вночі тріщить. *Чыр., Пр. Лютий.*

Свіг, мов з рукава. *Пир.*

Заверюха — треба кожуха. *Ил.*

Світу Божого не видно. *Гл., [Ж.].*

Охиза поїхала. *Л.*

Оце мороз, з очима! *Р., Коз., Ном.*

630. Козацький мороз! *Б., О., Пир., [Рад.]*

Ото мороз, аж скривить! *Б., Коз.*

Мороз, аж скалки ⁽¹⁾ скачуть. *Пир., Пр.*

⁽¹⁾ іскри. *Коз.*

Як у забій б'є мороз (день у день). *Коз., Ст. 36.*

Аж шпари зайшли — такий мороз. *Пир., Коз.*

Оце гашпари зайшли (як з морозу ввіде в хату и до теплої печі руки притулять!) *Ном.*

Аж зорі скачуть ⁽¹⁾. *Бр.*

Мороз такий. — ⁽¹⁾. пляшуть. *К., Рад., Б.*

Аж дух захватув. *Л., Кр.*

Хоч вовків ганяй (холодно). *Пир., Кр.*

Холодно, неначе перед Роздвом. *К., Кан.*

640. Так холодно, що як би не змів дрижати, то змерз би. *Зан. (I, 147).*

Тепло, як за лихим паном. *Г., П.*

Тепло, як Циганові під в'ятеринкою. *Ном.*

Либонь якийсь навислий Циган заховався од холоду під в'ятерину, и виткнув оце палець кріз вічко, надвір: «ух», каже, «як там холодно!»

«Холодно, вдягнувшись у ідно!» — «Іднаково в двоє, як ледачі обоє.» *Вез.* — ... одівшись у едно, а хоч и в двоє лихое, то нічого. *Ст. 36.* — Холодно, одягнувшись у в одно. *Рад., Л.*

Бобром на ухо нажене. *Кл.*

Так замерзло, що хоч туря гони. *Ст. 36.*

Мороз не велик, та стоять не велить. *К.*

Холод не свій брат! *Ск.*

Голодний поле перебіжить, а голий три. *К.*

Дрижаки ⁽¹⁾ істи ⁽²⁾. *Ліс.*

⁽¹⁾ дрижки. *Дуб., О., Ком., Кр., ⁽²⁾ ловить. Кр.*

650. Овес у тріх кожухах, та вітру боїця. *Пр.*

Дриготиш, як зімою хорт. *Прокс.*

Губи так бринять од холоду. *Б.*

Змерз, як собака. *Пол., Ліс.*

Посинів, як той вуп. *Зал.*

Голе и босе и простово'осе — треба йти! *Бер., Рад., Л.*

Я дав би дві зімі за одно літо. *Зал (I, 148).*

ТІ ГОДА. (ВИТОПС) 657—679.—СТАРОВИНА 660—686.—ТИПЕР 689—699.—УКРАЇНА (ЗЕМЛІНС) 700—750.—ГЕТЬМАН 751—756.—СІЧ 757—672.—БОГАК 763—798.—МОСКАЛЬ 799—855.—ЛАХ 856—884.—ЖИД 885—927.—ЦИГАН 928—939.—НИМЕЦЬ 940—944.

Як повочі в сливи, так я в ТІ ГОДА дивлюсь. *Чыр.*

Адамови літа з починку світа. *Не.*

И повинна б всякая річ більшею бути, щоб міг такий великий дурень в світі жити (про колишніх велетнів). *Кл.*

660. Радимичане боїця Вовчаго Хвоста.

З Нестора. Вовчий Хвіст, посланий колись Ладимирем на Радимичан, побив їх р. 984. З того часу повелась у Руск-нів сая про них приказка. *Войц.*

Князь Борис все плуги ковав, та людям давав. *Макс.*

Романе, Романе! нічим живеш — Литвою ореш. *Пр. в Ст. 36.* — Романе! лихим жи-

вени, Литвином ореш. *Стр.* — Зле, Романе, робиш, що Литвином ореш. *Тат.*

Великий Князь Роман Ростиславович, зв'язавши Литвинів 1173 р., впрягав бранців до плуга и ними викоріював нові місця. *Ск. (IV, 119).*

Од Богдана до Івана не було гетьмана. *Лаз.*

Богдан — Хмельницький, Іван — Мазепа. Перший гетьманував 1648—1657 р., а другий 1687—1709 р.

Висидався Хміль (Хмельницький) из міла, та показав Лахам лиха. *Ал.*

Приймаємо тебе, Хмельницький пане, хлібом, сілаю и щирим серцем (одповідь Запорозців на слово до їх Хмельницького). *Кост.*

За старого Києя (Богдана Хмельницького) людей було жменя. *З.*

Бідний, бідний пане Стенане! не вона, небоже, на Занороже, не найшов гаразд шляху (Стенанові Вотоцькому, що пропав в січі з Хмельницьким на Жовтих Водах). *Кост.*

Ей ти, діду Хвирлію, продай нам олію! (регіментарь лядського війська під Збарашем).

Служив Москві, Иване, а вона ж ёго гане. *Гат.*

670. Пане Вишневецькай, а нумис виведи танчик повишецькай! *Кост.*

У Вишневецького, лютийшого ворога козацького, нога була поранена; в обльві під Збарашем так до ёго примовляли козаки.

Маєна в Пилтаві подавивсь галушкою. *Кулж.*

Прославився на Україні ще козак и Гонта, що сажав Ждів на кіля рядом поверх плота. *Вас.*

Отак Вовчок жене Ляхів повчок. *Зал. (I, 153).*

Славний козак Максим Залізняк — славнішее Запоріжжя. *Вас.*

Знає об тім Головатий Антін: він нам голова, він наш и батько—він нам поголов голви гадко. *Ч.*

676. Ой ти мати, Катерино, що ти з нами зробила! що край гарний та веселий та и занапастила. *Ч.*

678. Велиа мати (Катерина II) и вал брати. *Зан. (I, 150).*

За царя Саса (Августа Саксонського) налісь люде хліба и м'яса; а як настав Понятовський, то все и пішло почортоський (з Понятовським кретацтво ще гірше притало Правобережжя). *С.* — За царя Саса, тогді добре було: їж хліб, хоч роспережи паса. *С.* — За старого Саса, як було багато хліба и м'яса. *Ш.* — За царя Саса, як носили пироги за пасом. *У.* — За короля Саса їж хліб та розв'язуй паса. *Бех.*

680. Бєре живий жаль ⁽¹⁾, як згадаеш СТАРОВИНУ ⁽²⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ за серце. *Збр. Лаз. (2)* старину.

Минулися тіи рока ⁽¹⁾, що роспірала пироги ⁽²⁾ бока. *Л.* — ... а тепер уже и колом не розопреш. *Кам., К.*

⁽¹⁾ роки. *Проск., Пер., Б. (2)* роспірала. *Пер., Б. (2)* боки.

Де ся тіи часи діли, що самі ковбаси до губи летіли! *Ил.*

Як жили наші діди, то не було їм зовсім бідн: бувало глек варенухи наберуть, та

сидючи п'ють, та як ті мухи гудуть; а як нам прийшлося, жить довелось — усе лихо до купи спалилось. *Пир.* — Жили наші діди — не знали бідн; стали жить онуки — набралися муки. *Лив., Прав. Ниж.* — ... та ще и наберуцца. *Сос.*

Було добро та давно, буде гаразд та де-зараз. *Збр. Лаз.*

Нового не запроваджай, старовини держись. *Ил.*

Не за нас стало, не за нас и перестане. *Об.* Так за батьків було (або: Так батьки жили), так и нам треба. *Ном.*

Як діди и батьки наші робили, так и ми будемо. *Лист. (II, 6).*

ТЕПЕР життя панам та котам. *Ліс.*

690. На все не гаразд стало, а найпаче, що Бог хліба не родить. *Пир.*

Що далі на світі, гірш біда настає: убогий чоловік зовсім помирає. *Кл.*

Тепер правдою на світі не проживеш. *Ліс.* Така тепер у ⁽¹⁾ світі правда. *Бех.*

⁽¹⁾ Оттак в. *Бех.*

Бувало стригало, а тепер голить. *Полт.*

Що рік, то и ⁽¹⁾ прорік. *Пир.*

Теперешні порядки, звичай, люде. *Орловский.* — ⁽¹⁾ Тепер що рік, то. *Проск.*

Доброго чоловіка тепер ⁽¹⁾ и з свічкою не найдеш. *Пир., [Ст. 36.]*

⁽¹⁾ Такого чоловіка. *З., Л., Пир., Пр.*

Тепер розумніші яйця од курей. *Прав. Ниж., [Проск.].* — Мудріші тепер яйця, ніж курі. *Г.* — Тепер уже, простіть, яйця старіші, як курі. *П.*

Усе пішло ⁽¹⁾ догори дном. *Ліс.*

Повернув. *Рад.; Перевернув. Пр.*

Наші діди знали бідн, наші внуки знають муки. *Проск.*

700. На УКРАЇНІ добре жити: мед и вино п'яти. *Не.*

Козацька мати. *Кост.*— Маю шаблю в руці: щє не умерла козацька мати (сказав Хмельницький, розвужавши шаблею Чаплинського з слугами, що зрадою назвали на ёго замість гєсця).

Велика Руська мати (земля Руська). *Ил.* Нема слободи, як на Україні.

Не далеко то Україна!

Гай-гай! добрий край, та лиха година з вами! *Б., [Бр., Пир.].*

«А де правда! Полща така!» *Бр.*

Віда України: и оттозь горяче, и отсєзь боляче. *Вел. (III, 188).*

Панувала я яколись на широкім світі. *Кобз.*
Заїхав за Дунай⁽¹⁾, та й додому не думай⁽²⁾. *Лів., [Ст. 36.]*

⁽¹⁾ Поїхав за Дунай. *Праг.*; Забравсь за Дунай. *Кам., К.* ⁽²⁾ не гадай.

На Поділю хліб по кілю, а ковбасами хліб (хлів?) загорожений. *Ил.*

710. Кам'янець вінець: кругом вода, в ⁽¹⁾ середині біда. *Кам.*

⁽¹⁾ як вінець: надокола вода, а в. *Збр. Шей.*

У Печері — лагай спать без вечері. *Печ., Нем.*

Гайсин — с . . . сн. *Бр.*

Недоляшя (так Гатьманці дражнять Подолян). *Ос. 10 (XVI, 44).*

Віштяки (На Подолі дражнять тих, що як Кам'янцю — за те, що, поганяючи коней, гукають *віштя*).

Мадзури (Подоляне по Бугові дражнять своїх же братчиків, що катилецької віри).

Скирт ріка (в Галиції) злу игру зигра гражаном. *Бус.*

«Як индї глаголеть: Скирт ріка злу игру зигра гражаном, тако и Дивстр злу игру зигра Угром.» *Нестор по Ипат. списку.*

Рогатин Богові побратим (містечко в Березинській обводі, над потоком Гвилюю Липою; колись було заможне). *Ил.*

Львів не всакому здорів.

В Станіславі (ободове місто над Бистрицею, в Галиції) кожний на свої страві.

720. В Луцку все не волюдску: навколо вода, а в середині біда. *Не.*

Чигиринці зняли чорта в ринці, а Тарашанці ззіли вранці. *Тар.*

Про Київ не жахайсь, Волиня пригортайсь, а Покута трамайсь. *Гат.*

У Києві не женись, а в Ромні кобил не мінай. *Кон., [X.]*

Ромен вславився по Українах своїми Циганами («Роменські», таже, «Цигане», як хоче кого налять людьми вьдуреними и д.), а Київ тим, що хто женицца там з нашого брата захомого, то певно на хвирці ині. *Ном. — коня не купуй. К. Гад.*

Мстїслав не одного стиснув. *Нос.*

Днівро — батьмо. *Макс.*

Московські недоломки (Подоляне дражнять Гатьманців). *Ос. 10 (XVI, 44).*

Золотоноша кругом хороша. *З., Макс.* — ... округи ⁽¹⁾ вода, по середині біда. *З.* — ... хороша, а ⁽²⁾ в середині воша. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ кругом. *Пир.* ⁽²⁾ та *Бєх.*

Золотоноша з зехота, а Лубні з лубків — гній возить (Золотонісці кажуть Лубенцям, як сі глазують, що, мов, з середині воша). *Ном.*

Обізвавсь Яготин: «Нижен мені побратим» а Нижен каже: «е у стему Ромен, та й той мені не рівен». *Б.*

Яготин — м. *Пир. п.*

730. В Хоролі всёго доволі. *Ос. 7 (XVI, 4).*
Ворекла річка невеличка, берега ламає; хто в Полтаві не буває, той лиха не знає. *Х.*
Не нив Полтавської води. *Х. Вид., Гат.*
Решетилівські вівці. *Пир., З., Л., Хор.*

Решетилівка — м. *Полт. п.*

Нижин більш од Носовки тільки одною хагою (Носовка справді дуже велике містечко). *Кулж.*

Греки-Македоня пацюки солоні. *Н.*

Як переїдеш Варесоч, так я їдь куди хоч (гребля там плата). *Н., Б.*

У Попівці люде по копівці, а в Конотопі — по копі. *Б.*

У Попівці хліб по копівці, а у Перекопі хліб по копі. *Бєх.*

«Здоров, браті! а виткіль та?» — «З Печенюг (с. *Нова. п.*)!» — «А жінка є?» — «Є!» — «А дітки?» — «А як же!» — «А хлєбець?» — «У-гу-гу!» (нема, убоге село). *Нова.*

740. Як приедзеш у Сураж, то візьме тебе сураж (бо й на харч скудно). *Мі.*

Сосниця роскошниця, великі вжитки ⁽¹⁾: кругом ⁽²⁾ вода, а в середині біда. *Черн.* — ... хороші вжитки: хто прийде в жупані, так піде без свитки. *Не* — ... роскошниця: есть де сісти, та нічого їсти. *Б., Кр.*

⁽¹⁾ роскошниця. *Сос.* ⁽²⁾ роскошниця: по бокам. *Кр.*

Ми люде торговне, народ промишленний (Любечан дражнять їх сусіде в Києве. Забалакать при Любечаннові про торг козами обиди). *Ос. 10. (XVI, 44).*

Бацькуни. — Падегун. — Ліцвін. — Ліцвяк. *Ном.*

Як наешся мезги (м'якенька кора, під товстою, на сосні) хвоєвою, та нап'єшся води моховою, то здоров'є мол возом пб животу покодиць (про Литвяків). *Збр. Лаз.*

Литвин бився з кемсь та розказував: «Він мене обухом, а я ёго лаптём, лаптём!... Та що ж би ви думали? мене повезли як дава, а він побіг як собака. *Чер.* — Він мене кеді чи не кеді обухом! а я ёго шасту та пошасту кашелём. *Кр.*

746. «Литвинку, хороше танцюеш». — «Треба, пане, тому лиху годити.» *Ст. 36.*

748. З Литвина не буде Християнина. *К.*
Адєс — пес, Пересипи — злодій, Кулжик — перевідняк, а Балта — в...а. *Бр.*

750. Дон, Дон, а дома лучче. *Не.*

Без ГЕТЬМАНА ⁽¹⁾ військо гине *З., Гл.*

⁽¹⁾ приводу и. *Проск.*; порядку. *С., Рад.*; голови. *Пер.*

Як череді без ляхмана, так козакам без гетьмана. *Лаз.*

Про ляхманів див. *Ос. 24. (XIII).*

До булави треба голови. *Рад. [Бер., З].*

Аби б була булава, то найдецца голова. *Зал.*

Пропали пани гетьмани, а кобила порох зміла. *Б., Нов.*

«А хто таяя, батьку, тая колегія?» — «А хто ёго, світку, знає! мабуть сестра царщиці, або жінка якого гетьмана.» *Збр. Лаз.*

Січ мати, а Великий Луг ⁽¹⁾ батько. *Не.* — Наш Луг батько, а Січ мати — одде треба поміраги. *Гат.*

⁽¹⁾ темний луг. *Не.*; великий Дніпр.

И на Січі мудрий Німець картопельку садить. *Кобз.*

«Пугу! пугу!» — «Козак з Лугу!» *Чор. Рад. (111).*

760. Чубатий иде — лихо за собою несе. *Лаз.*

Оттак! славу під лаву! *К.* — Вони свою славу кинули під лаву (сказано про Запорозів.) *К.*

«Чим грішен?» — «Малим родився, п'яним умер, нічого не знаю...» — «Иди душа в рай!» (про Запорозжца). *Збр. Лаз.*

КОЗАК не боїцца ні тучі, ні грому. *Бр. Рад.* — ... ні хмаря, ні чвари. *Лаз.*

Зроду-звіку козак не був и не буде катом! *Чор. Рад. (348).*

Де козак, там и слава. *Гат.*

Козак та воля — заласна доля.

Степь та воля — козацька доля.

Коли козак в полі, то він на волі. *Зал.*

Козак, як не сало їсть, не Турка рубає, так и жути шукає. *Лаз.* — Козин — душа правдива; оборочки немає — коли не в'є, так жути в'є, а все не гуляє. *К.*

770. Не наше діло у ражі ⁽¹⁾ стрибати: наше діло козацьке конем з меренцем по степу гуляти ⁽²⁾. *Лаз.*

Не діло ёму коло сідданці. — ⁽¹⁾ у ржі. *III:* ⁽²⁾ діло у ржі стрибати. *Б.*

Козацькому роду нема переводу. *См: 36.*

У нас; де крак, там козак, а де байрак, там и сто козаків. *Лист.* — Де байрак, там и козак. *Скаль.* — Що крак, то и козак. *Пов.*

Що бєло; то и сєтчик (за Хмельницького було). *Кост.*

Добрий козак баче, де отаман скаче. *Гат.*

Козак з бідюю, як риба з водою. *Лів.*

Козак з біді не заплаче. *Ил., Бєх.*

Козак журби не має. *Бр., Коа.*

Козак у дорозі, а надія в Бозі. *Б.*

Где три чоловіка козаков, тогда два третьего должны судити. *Статті Хмельницького.*

780. Місяць козаче ⁽¹⁾ сонце. *Лів., Зє., [Т].* — Бурлацьке сонце. *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ козацьке. *Пир.*; циганське. *Б.*

Нащо в Бога и день, як у козака місяць! *О., Коз.*

Козак — як мала дитина. *Б.* — Козак, як дітя: хоч багато — пойдять, хоч трохи — наїдцця. *З., [К., Кон.]* — ... дити: чи мало то наїдцця, чи багато то пойдять. *Кон.*

Козак, мати, подумати... та вражі люде не хвалять. *Бєх.*

Птиця з птицею не набьєцца, а козак з дівчиною не наживецця (мусить покинуть). *С.*

Козак, як голуб: знявся, та и полинув. *Бєх.* — ... голуб: куди пі прилятить, там и пристане. *Б.*

На козаку и роґожа приґожа. *Гл.*

Умер козак та и лежить, та и нікому задушить. *Л.*

Горе тому козакові, нема сіна лошакові. *Б.* Дожились козаки ⁽¹⁾, нема хліба ні табак. *Б., Гл.*

⁽¹⁾ Поляки. *Не., Збр. Лаз.*

790. Звання козацьке, а життя собацьке. *Бєх.*

«Чув від козака, що розказуючи про станових и окружних, закончив цимъ словами.»

Горе нашому козацтву, що и пудводника з возов пхають. *Ст. 36.*

Ишов козак на Лівню и вельми надувся — ишов козак из Ливні, як лихо зогнувся. *Лаз.*

Лівню Українську почали дьлать козаки и великорускія войска, и чети-ре города по оной дьлвали, вь конхъ стали жить лантмилициѧ. *Южнор. Лютописи. М. Білоз., I, 93.*

Хохол більше нашого Богу упадає. *Рус.*

В Русанові, певно, народ — мішанина.

Твердай Русин. *Ил.*

Тверда Русь — все перебуде.

У Ляхів — пани, на Москві — реб'ята, а у нас — брати. *Прав. Ниж.*

Ти козак, тільки купра не так. *О.* — Зовсім козак, та чуб не так. *Бєх.*

Слава не поляже; не поляже, а розкаже, що діялось в світі, чия правда, чия кривда и чий ми діти. *Кобз. (41).*

МОСКАЛЬ казенна вещь. *К., Пир., Б.*

800. Иде москаля так як трави. *Зап. (1, 146).*

801. Москаляки, соколяки, позаїдали винаші воляки; а як вернетесь здорови, то поїсте и корови. *Лів., Ђех.*

803. Від москаля поли вріж та ⁽¹⁾ тікай. *Л., [Полт., Пир., Б., Сн.]*

⁽¹⁾ урвавши поли. *Гат.*

Од чорта одхристися, а від москаля не одмолися ⁽¹⁾. *Зв.*

⁽¹⁾ не одибься. *Сн.*; не відхристися не відмолися. *Бр.*

З сядзатом — не з своїм братом, не стягайст. *Коз.*

Москаль не свій брат. *Зв., К.* — ... не помилує. *Дуб.*

Москалеві годи як триєці, а все бісом дивидця. *Сн., [З., Ђех.]*

Москаль з бісом порадились, та й на лихо понадились. *Гат.*

«Тату ⁽¹⁾, лізе чорт у хату!» — «Дарма ⁽²⁾, аби не москаль.» *Бер., Пир., З.* — «Хто иде?» — «Чорт!» — «Добре, дяку, аби не москаль.» *К.*

⁽¹⁾ Тату, тату. *Б.* ⁽²⁾ Дарма, хоч два.

810. Вияу, що чорт москаля ніс у хажу. *Гр.*

Для того и вуланчики, щоб запірали чуланчики. *Ал.*

Мабуть москаль тоді красти перестане, як чорт моляцьця Богу стане. *Пир.*

Коли чорт та москаль що вкрали, то шминай, як звали. *Гл., Гат.*

На вовка помовка, а москаль кобилу вкрав. *Крем., Л.*

Не за те москаля бьють, що краде, а за те, щоб умів кінці ховати. *Р., [К.]*

Ти, москалю, и добрий чоловік, та шенелія твоя злодій. *Ос. 6 (V, 2).*

Москаль викрутнями перебуваєцца (тім ж він скрізь погано лаєцца). *Гат.*

Коли москаль каже *сухо*, то піднімайся ⁽¹⁾ по ухо. *Лів., [Рад.]* — Не вірь, як скаже, що сухо, — то певно буде по вухо. *Проск.* — Як скаже москаль сухо, то піднімайсь по самі уха, то ще замочияся. *Л.*

⁽¹⁾ то держись. *Пир.*; то застрянеш. *Бр.*; то певно буде. *Проск.*

З Москалем дружи, а камінь за пазухою держи. *З., Л., Кр., Сн., [Пир.]*

820. З Москалем бувай, а камінь в пазуці тримай. *Гат.*

Варив чорт з москалем пиво, та й солоду відірся. *Збр. Лиз., Вас.* — З паном *хтось* инший пиво варив, та й молоту одцурався. *Пр. в Ст. 36.*

Москаль тоді правду скаже, як чорт моляцьця стане. *Ђех.*

Казав москаль *право*, та й збрехав *браво*. *Об., Ђех.*

Собака брехне — москаль віри поймає. *Ђех.*

Сядзат світ приїде, та назад не вернецца. *Черн.*

«Щоб ти зозулі не чув!» (каже баба). — «Мнї и удоць закуеть!» (одріка москаль). *Ђех.*

«А багато було людей в церкві?» — «Людей, мамо, не було нікогисінько, тільки самі за себе москалі — так що й голки не було б де встромити..» *Волжоський.*

Хоч убий москаля, то він зуби вискаля. *Пр., П.*

На грош амувиці, на десять амбиці. *К.*

830. За москалем панство: коло ноги ременяки — и все господарство. *К.* — Нащо мені женитися, нащо мені панство: коло куприв ременяки — то все господарство («то пісня така є»). *Рад.*

Москаль здавна вже панує, бо бач завше ... *Гат.*

Московське панування, то жартування.

Про ідного москаля ⁽¹⁾ війна буде. *Яц.*

⁽¹⁾ жовніра. *Ил.*

Козак з Дону, козак з роду. *Б.*

Я б тому бісовому тарабану хліба б не дав, за те що каже: «порубать хохлів, порубать хохлів!»; а ту маленьку сопілочку все б паянцями годував, за те що каже: «а за віщо їх, а за віщо їх!» *Гр.*

Москва слєзам не вірить. *Черн.*

Москаль на слєзи не вдаря. *Коз.*

«Нехай що хочуть роблять: я знаю, коли робитиму їм добро, то й вони колись охануцца.» — «Еге! не вважайте! Сказано: «*Москва на слєзи не вдаря*», то так и вони.»

Москаль як ворона, та хитріший чорта. *Хар. 36.*

Московське пожалування. *Ил.*

840. Москаль не велик чоловік, та ба! *Сн.* — Не великий москаль, та страшний. *Ђех.*

Чорнащо в лаштах, та й то москаль. *Ђех.*

842. Москаль ликом чванецця и кожному під ніс з ним плаєцца. *Гат.*

844. Москва на злиднях збудована, та й злиднями годована.

Хоч добрий чоловік, та москаль.

Москаль козака як раз огулить, а москаля й чорт не одурить. *З.*

Звичне, московська наиасть. *Проск.*
Бов, бов по московські брехні! *Ђех.*

Москаль лином влязаний, у ликах ходе, та й всім у ликах воде. *Гат.*

850. Не приходцяца ⁽¹⁾ москаля дядьком звати. *К.* — Не ввадає москаля дядьком звати, а все *дядюшка*. *Пир.*

⁽¹⁾ Знатимеш, як. *Гл.*; *Годі. Кул.*

Москаль зна ⁽¹⁾, та ще питаецця. *Пир.*, *Рад.* — Не вже б то москаль та дорога не знав? ума питає! *Черн.*

⁽¹⁾ дорогу. *Не.*

Московський підожда ⁽¹⁾. *Х. Вид.*

⁽¹⁾ потривати. *Бєх.*

853. Московський час, як жидівський зараз ⁽¹⁾. *Б.*

⁽¹⁾ як и жидівський — не перечекаєш. *Гат.*

856. ЛЯХ годі добрий, як снить; а про будиця, то біда. *Проск.*

Вражі (або: чортови) Ляхи. *Ск.*

Шляхтич з перевареної сирватки (сирватки), шабелька на личку, перевеслом підперезаний. *Ил.*

То ти такий шляхтич: по три акахисти на день читаєш, а по чоловіку глимаєш. *Ст. 36.*

860. Провадь я мене и до Вєни, а не зробиш Ляха з мене! *У.*, *Зє.*

Ляхи нам не дани, а ми їм не хлопці. *Ст. 36.*

Йти до Ляхів — не їсти пирогів (наських пирогів Ляхи не печуть, а пирогами звуть варені пироги — пироги варенухи). *Лаз.*

Мамо! закрий мені очі, нехай не дивлюся на того негідного Ляха. *Сн.* (из *В.*). — ... щоб мені на того поганого Ляха не дивитись. *Ос. 2 (86), [К., Гл.]*

На один копил дідько всіх Ляхів строїв. *Макс.*

За наши гріхи надходять Ляхи (Нестор; таж казали колись Русини, Українців предківъ). *Сн.*, *Макс.*

Вьють не Ляхи, а наші гріхи. *Зєр. Шєй.* (из *П.*).

Хто Ляшка рубатиме, той козацьку кляугу знатиме. *Лаз.*

Не рад Лях, що по уху ляп, а він хоче и в друге ⁽¹⁾. *Пер.* — ... що взяв по зубах, а він ще и ногами дригає. *Проск.*, [*Зє.*, *Кан.*]. — ... що убити, та ⁽²⁾ ще и ногами дригає. *Кан.*, *К.*, [*Бр.*, *У.*]. — Не рад хлоп, що дістав в лоб, ще ногою дригає. *Ил.*

⁽¹⁾ що по уху, а ще хоче по другому. *Рад.*, [*Коз.*, *Б.*]; що по уху плях, та ще й друге підставив. *Б.*, *Сос.*; що раз ляп, а ще хоче и по другому. *Г.*; що по щоді ляп, та й другу підставив. *Бєр.* ⁽²⁾ що повішала. *Уш.*

Знай ⁽¹⁾, Ляше, по Случ ⁽²⁾ наше. *Зан. (I, 276).*

⁽¹⁾ Слухай. *Не.*; *Одже. Не.*; *Оттак. Коніський.* ⁽²⁾ Знай то Ляше, що Случ (sic). *Нови.*

870. Тікай, Ляше, бо все, що на тобі, то наше. *Бєр.*

Страхи на Ляхи. *Проск.*, *Войц.*

Ся приківка од нас перейшла и до Ляхів, з часу Хмельницького справи. Див. звидку на Кулігівського в *Ргз. Нач. III, 59.*

Трохі, трохі! посипались Ляхи. *Полт.* Тих куркоїдів, як Жидів, не живили: *Ч.* Тепер уже Ляхам наші добили пухи. *Б.*

«Ляше, ти блудиші!» — «Єднаково їдити.» *Кан.*, *К.*

Доти Лях мутив, доки не наївся. *Бр.*, *Зє.*, *К.*, [*Дуб.*]. — ... доки ся не наїв и не напів. *Проск.*

Лях як їсти хоче, то свище. *Проск.*

Посунься, Ляше, най Русин саде! *Г.*

Таки Ляхів гудьмо, але з Ляхами будьмо. *Тєт.*

880. Що кому годиця: мужикові ціп, а Ляхові шабля. *Бєр.*

Мабуть не наської роботи ся приківка: не тим вона духом дише. Або чи не до ти хіба вона брехеньки, що Лях з хліборобом мали поединок? Біжить якийсь Липок — так видно якийсь шєлихвіст. — «А нум», каже хліборобові, «на дуель!» — «Та я», каже той, «не знаю, що то воно и за дуель!» — «А ось», каже, «я тебе навчу!» вихопивши свою копистку, ну нею вихриць чоловікові коло голови: «стерези», каже, «уха!.. стерези носа!» так що тому и зовсім ніяково стало ... А далі — «стій же», дума, «гаспиде!», и той коло ёго крутиця, а він тихенько розв'язав ремінець у килиці (з ціпом був), одуєтив бич од ціпана геть... знову ремінець закріпив и, одскочивши назад. — «Еге», каже, «вража віро, та більше не приступиш!» а ціпом виробля млинко, аж свистить бич!... а як же той хоче, щоб наблизьцьда, то и лулусне... *Ном.*

Ляхові курка, а мужикови шабля. *Проск.*

Мужик свиню любить, а Лях курку. *Бєр.*

Мужик вігле не змерзне, як в груди, Жид в н'яти, а Лях в вуса. *Зєр. Лаз.*

Мошродзеї. *Ос. II (XX, 93).*

ЖИД брехнею живе, все з нас тягне. *Ос. 2 (189).*

Жиде-Жиде, свинé ⁽¹⁾ ухо. *Гр.*

⁽¹⁾ свиняче. *Л.*

Пєявіра (на Жида більше)! *Кул. Гр.* — Пєяюхо! *Кул.* — Пєяюха! *Гр.* — Пєяї сні! *Гр.* — Собачий сив. *Пир.*, *Л.*

Жид-Яврей, повна с...а червей. *Л., Б.*
889. Жид-Жид катилив, загубив черевик,
а я йшов та й найшов, та нас...в та й пішов.
Ном.

891. Ей вей Каламай, продав жінку за пе-
чинку, а сам ходить як бугай. *Проск.*

Жиди, Жиди! верніцца, та візьмьт свою
тітку (лихоманку; кричать на проїзжачих
Жидів). *Рад.*

Гаспидська Жидова. *Кул.*

Недовірок. *Кон.*

Продове кодро. *Кул.*

Невіра невірою й буде. *Кам.*—Невіра за-
всігда невіра. *Пир.*

Над Жита нема кріпшого в вірі. *Не., [Евх.]*

Жид хату закладає, то моркотить (Богу
все моляцца). *Проск.*

Жид мовить: «Хрест не зопсуєть, ні на-
править». *Ст. 36.*

900. Жидів, як собак. *Л., Ном.*

Усякому мирянину по семеро Жидовників.
Не.

Не хотіли Жиди їсти манну — найже заї-
дять дідька (1). *Мл.*

(1) манни — нехай же їдять цибулю.

Кам., К.

Горобці в очерет, а Жиди в учки. *Н.,*
Кон.

Не займай Жиди (1), не каляй вида. *Зв.,*
[Ном., Кам., К.].—Не зачіпай Жиди, бо ве-
лика (2) огида. *Проск.*

(1) гйда. (2) готова. *Мл.*

Жиди перехрести, та и гохову одотни.
Гл.

Кукіль з пшениці вибрати, Жидів и Ла-
хів різати. *М. Білз.*

Жиди вбий — сорок гріхів, а душі. *Не.*

То жидівська напасть. *Проск., Л.*

Як у Жидів родини, то нема правани.
Не.

910. Жид ні сів, ні оре, а обманом живе.
Проск.

Жеби Жид був з неба, вірити му не тре-
ба. *Мл.*

Жид, як не обшукає, то навет и не по-
обідає. *Бр.*

Жид, як не збреше (1), то удавциця. *Бер.,*
З.

(1) не обманить. *Зв.*

Жид, и молячи, вчицца обманути. *Мл.*

Без одного ж Жиди ярмака буває? *Евх.*

Про (1) одного Жиди ярмарок (2) буде.
Проск.

(1) По. *Ном.* (2) ярмакох,

Жидівське а панське не пропаде. *Мл.,*
[Проск., Рад.]

Рабин умер, а киядка зосталась. *Ном.*

Одважний Жид и в школі грішав. *Рад.,*
Пир.

(1) ба...ть. *Зал.*

920. Ай коза, ай коза! хоч резорвалась,
та не подалась. (Жид казав, стоячи над сво-
єю козою, що воєки розірвали). *Ном.*

На тобі, сину (1), рака, набухайся та мо-
лотн. *Г.*— На тобі гріш, купи рака, звари,
та юшку нззіж, а рака продай, а мені гріш
видай (або: На тобі айце та набухайся до-
бре). *Евх.*

Був собі Жид багатий та скуний,
мав він парубка. Той парубок док...ав
єму їсти, а Жид дає шага та й каже...
Евх.—(1) Возьми собі, даймочку. *П.*

Як біда, ми до Жиди. *Ном.*

Докір тому, що при лихові вдаєцца
до шинку.

Як біда, то до Жиди, а як мене біда — той
ділько бере Жиди. *Мл.*

Мені доведилось чувати, що таме мар-
кують над Жидами: ніби то якийсь а
них так сказав замість «як біда, то
до Бога и д.» *Ном.*

Способом, способом, дванадцять Жидів
наслу корець хмелю витаскали на гору.
Проск.

Дурний гої (невіра; жидівське). *Проск.*

Жид Жидом завжди смердить (про пере-
хрестів). *Не.*

Ні одного перехреста могилки не видно.
Ном.

Не робив Жид на хліб, та и ЦИГАН не
буде. *Мл.*

Ори-мелн-іж. *Мл.*

Циган хліборобови розказував, скіль-
ки єму бідлашному роботу. «Мелн,
каже, «дуги!.. кувати!.. ухцали робити!
на базарь носити, хліб купувати,
дітей гудувати!.. А тобі що?.. ори-мелн-
іж!» Часом сини словами жартують, як
хто допікає, що, мов, тобі так, а мені
он-як!

930. Дай мені сили хоч комареву підпочку
(Циган, як заслаб). *Зв., [Кон.]*

Щоб я до захода сонця діждо на бачив (Ци-
ган так божився)! *Кр.*

Щоб я вмер, коли я неправду кажу! (А
вже ж вмеремо колись усі!). *Кон.*

Не гріщи на Бога — порт діти забрав! *Бр.*

Циган з великої жадібки сирбоку
цесварго квасу, та досидявши: шевця:
«в тебе діти?», як той одказав: «були
та Гаспид забрав», — подумав, що то ої
себе квасу вони цапирали... та ото й
каже: «Не гріщи и д.»

«Моя матка ніш двома хлібами вмерла.»
— «Чого ж так?» — «Бо одного не дочекала, а
другий вже мидувся». *Бр.*

Тату, сама мене, людина! (Циганка, чуоччи, що смерть приходить). Я.

Як не мають домів—щоб и щастя не мали (Циган). Кс.

Ачхавре під черавре, щоб бахтірувала (пожкують з Циган, що ніби вони так поганяють коней,—або ще: «ачхавреди») Нам. М'ясаце!

Жартують таж з Циган. Чоловік кабан, смалив, Циган и жарипивод, дай та й дай йому м'яса. Той дав йому кривбатку.—Циган ще й сала. «Добре», каже чоловік, «дам и сала, тільки скажи одним словом *мясо и сало*» Циган и почав и «м'ясочко-салочко», и «м'ясеце-салочко» —ні! А даді «м'ясадо!» хаже.

Оттак я йому голову скрутив!

Циган внадився кудись обідать и вже приміча, що хазяйка, як покрає оце м'ясо на тарілку, то лучшими кришаничками до чоловіка там, чи до дітей. От Циган и пішов на хитроці: почав розказувать, що він горобця чи - що

піймав,—«и оттак», наже, «головку скрутив!», та хіж за тарілку и крутнув її лучшими кришаничками до себе...

940. НІМЕЦЬ каже, що постить все половину: вдень їсть скоромно, а вночі постить. К., Кан.

З Німцем нехристь одцибає. Рус. — Німець на душі не лежить (див. замітку про Русацїв № 793).

Мошмецький⁽¹⁾ вецький⁽²⁾, а поруський⁽³⁾ почив⁽⁴⁾. Пир.

⁽¹⁾ Понімецький. Бр., Ил. ⁽²⁾ нецький, Бр., Ил., Б. ⁽³⁾ а похранцузький. Бр.; вочольський. Ил.; а поруський. Б. ⁽⁴⁾ морято, Бр. Ил.; мовозни Б.

Ой дай, жінко, нагаа — проучити Німчал. Прав. Ниж.

Вражда⁽¹⁾ Німчата! Мр., Лос.

⁽¹⁾ Враговя. Д.

Сильний 945—982. — Більший 983—1050. — Сила 1051—1128. — Пан 1129—1250. — Мижик 1251—1324. — Воля 1325—1342.

СИЛЬНОГО руку Бог один судить. Ос. 40 (XIV, 27).

Яких у нашого царя людей немає! Кр.

З добрим думцею князь високого стола додуваецця, а з лхким думцею и малого стола збудецця. См. (Данило Заточник).

Посел єсть як осел: несить тов, що на него ложено буваєт. Вел. (I, 158).

Посланця⁽¹⁾ не⁽²⁾ б'ють⁽³⁾, ні⁽⁴⁾ рубають⁽⁵⁾. Рад., Кон.

⁽¹⁾ Після. Прокс.; Посла. Руд.; Пішлянца. Бр. ⁽²⁾ ні. Бр. Прокс. ⁽³⁾ ні січуть. Ст. Зб.; ні січуть. Руд., Кр. ⁽⁴⁾ на. Зб., Кр. ⁽⁵⁾ ні січуть Прокс.

980. «Ще то політжа?»—«Нещирість!»—Ил.

Чим більші вемірі, тим більший пан. Яч. Благородні,—хліба голодні. Збр. Щей. Благородня, як. волья, отгородя (або: Благородний як. волья, отгородя). Лист. (II, 244).

З столця возокнууть (з уряду). Б.

Це місце чоловіка красить⁽¹⁾, а чоловік місце. Прокс.

⁽¹⁾ Святить. Ст. Зб.

Який-такий уряд луняйд, ніж ароста служба. Ил.

Доти чоловік добрий, доки його десятником не наставляють⁽¹⁾. Вил.

⁽¹⁾ не парядили. Пир.

Мишь в стіжку не згине. Прокс.

Військового цапа за хвіст скубни: от тобі и рукавиця. Ч.

960. Ніхто не хоче з носом, а з приносом. Нес.

961. Не тикай (не важи ти), бо мене цар гудзиками обтикав. Пир.

962. Перша чарка, перша нажка (що у службі). Л.). Прокс. [Л.]

На двох стільцях сидить. Ил.

Дай, Боже, панувать — на золотіх преслах сидать. Слом.

Турма не дурна: без людей не бува⁽¹⁾. Л., О.

⁽¹⁾ не живе. Ст. Зб.; не пуста. Гл.

Турма красна, а чорт їй рад. Не., [Гл.]

965. Татова хата (турма). Ж., Рад.

970. Дай⁽¹⁾ кату плату. Пум.

Бурсацкиї жарх: ходить оце з джугтом поміж товариством (авісно, такий, що не боїцца вдат), и у кого є кабачки або вища галда, джугтом до спінні... Дубови колись кати так робили, ходячи поміж народом перед тим, як його ка-

тувать; тільки що у їх, звісно, не джугути були... Народ було, кажуть, терпять и дає плату, щоб не так дуже катував того, або ту...*Ном.*—⁽¹⁾ Давай-те. *Лаз.*

Хто має викрути, не піде в некрути. *Г.*
Уже зайці пополошали (хлопці, тікаючи од некруцтва, розбіглися). *Бр.*

Пішли зайці пасти (у москалі). *Бр. [К.]*

Скоро взяв московську сумку, то й за ⁽¹⁾ чортову думку ⁽²⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ Коли надів ладунку, то уже и взяв. *Рад.* ⁽²⁾... суму, то взяв и московську думу. *Слуц.*

На мишки ладунки, на варениці лазунки. *Ж.*—... на варениці лозанки. *Кол.*

«Лазунки ті ж варениці, а тут проти лазиння гріхом до халяя у сімью.» *Бр.*
«Ему за біжки некруцтво, а їй за вередування різки—мов би й так можна прикладать.» *Пир.*

Од шійка спини смивка. *Збр. Лаз., Б., Не.*
Як повміраєм, то тоді протупії поскидаєм. *К. [Рад.]*

Отакє здоров'я, а подушне дай. *Не.*

Сам Бог бачить з неба, що на подушне грошей треба. *Не.*

980. Дай, Боже, тім скляним на здоров'я. *Сл.*

Приніс чоловік ведеоімку панові, а пан и пита: «А скільки за тобою?»—«15 (рублів чи чого там,»—«Як 15?.. 30!»—хотів прибавить.—«Ні», каже чоловік, «15». Надів пан окуляри и подививсь у паперо: «Таке, каже, «15».—«О, дай же Боже и д.»

Не впрохав нижнього, не впросиш вищого. *Євх.*

Казна жалю не зна. *Кол.*

БІЛЬШОМУ більше й треба. *Проск.*

Коли мені снімому куря, то тобі видющому й дві. *Л.*

Великому велика й яма. *Проск.*

Ти в нас сім з оком (сім пудів з оком? *Ном.*). *Євх.*

О, широкого поля ягода! нам нерівня. *Ст. 36.*

Пішли наші вгору! *З., Пир., Пр.* — ... по два на вірєвку ⁽¹⁾. *Р., Кол., К.*—Цигане, он твого батька повісли!»—«О! пішли наші вгору!» *Б.*

⁽¹⁾ до гори, по два на шибинцю. *Проск.*; по три на шнурок. *Бр.*; по три на вірєвку. *З.*; з турки на шибинцю. *Рад.*; по два на мотузку. *Кол.*; усподі утинають, а вгорі дятають. *Нов.*; в долині ріжуть, а вгорі дятаюця. *Проск.* вгору, аж вірєвки тріщать. *Євх.* — *Д.* Євхименко каже, що се проти тих, що з луччях поробились поганішими; так,

—одначе кажуть, як буває и навкворт, найпаче перше прислів'я.

Велике дерево новолі росте. *Ил.*

990. Знай, мина, стійло. *Проск., Кол., К.*
Знай, коза, своє стійло. *Руд.*

Или, де йдеш, та знай, коза, стійло. *Ст. 36.*

Свина в нарятниках—так вже й кінь! *Євх.*

Знай, кобиля, де брикати. *Нов., Євх.*

Знай, хто роком старший. *Ст. 36.*

Молоді на гетманство. *Б., [О., Ст. 36.]*

Кулик на місті соколним не буде птиччи господином. *Не.*

Чи може сова в сонце дивитися. *Ил.*

Клект орлячий зпід хмар чути. *Гат.*

1000. Сказав Сенека: «стій, свине, зда-лека». *Бр.*—Казав Сенека: «стій собі зда-лека, та потакуй». *Ил.*

Геруєс ⁽¹⁾, Грицю, комисар іде. *Пир.*

⁽¹⁾ Гераус. *Нов.*

Коли не періг, то й пирожися. *Кол., К., [Проск., У.]*

Коли пиріг, то й пирожися. *Бр.*

Игумену діло, а братії зась. *Бер.*—Що игуменові (або: попові) можна, то братії (або: дякові) зась. *Кол., [Пр.]*

Що вільно панові, то не вільно Іванові. *Ил.*

Хто старший, то не менший. *Ліс., [Ст. 36.]*

Хто, бач, вишник, той не король. *Ш.*

Сук не верба. *Проск.*

Що голова, то не хвіст. *Ил.*

1010. Старший Галич відо Львова (Галич стояв уже в 1140 р., Львов построили в 1270 р.).

Старший Гриць, як Парася. *Бр.*

Не старша Химка (*Кол.*: од) Пархімка, *Не., [Кол.]*.—Не старша віверь од Пархіма. *Збр. Лаз.*

Сторона рудаку, а сторона редці. *Не.*

Сторона рудаку, сторона и гречці. *Б., [Кол.]*

Яйца курей учать. *Сл., Ст. 36.* — ... не учать ⁽¹⁾. *Ліс.*—Довелоса айцям курі вчить. *Рад.*

⁽¹⁾ курку не учать. *К.*

Уха повище лоба не ростугь. *Л.*

Вишше лоба очи не ходять. *Ст. 36., Нос.*

Грибок на бок: боровак іде! *Нос.*

Кінь коневі не рівняй. *Проск.*

1020. Не сват свтник коробешинку. *Пир., З.*

Гусь свині не товариш. *П., Г., Пир.*

Кінь волю не товариш ⁽¹⁾. *Пр., Лох.*

⁽¹⁾ не пара. *Кол.*; не рівня. *Дуб.*

Ситий голодному не товариш ⁽¹⁾. *Цир., Л.*
(1) не брат. *К.*

Ситий ⁽¹⁾ голодному ⁽²⁾ не вірить ⁽³⁾.
Г., У.

(1) Сита. *Ком.* (2) за голодного. *Ст. 36;* по голодному. *О., Ђвх.*; голодного. *Бр., Проск., Бер., Л., Кон., Х.* (3) не спогадає. *Ст. 36., Нос.*; не погадає. *К., О., Ђвх.*; не питає. *Л., Х.*; не знає. *Бр., Проск., Бер.*; не згадує. *Кон.*

Старець медвіднику не товариш. *Нос.*

Ситник берднику не товариш. *Рад.*

Шильник берднику не товариш. *Коз.*

Шорник світнику не товариш. *Кр.*

Чешися кінь з конем, а віл з волом. *Ст.*

36. — ... свиня з свинею. *Ђвх., [Ж].* — Чешися ⁽¹⁾ кінь з конем, віл з волом, а свиня об тив ⁽²⁾, як нема з ким ⁽³⁾. *Зв.* — Від до вола, кінь до коня ⁽⁴⁾, а свиня ⁽⁵⁾ в тин ⁽⁶⁾, коли ⁽⁷⁾ нєма ⁽⁸⁾ з ким ⁽⁹⁾. *Бр.*

(1) Чухаюця. *І Кон.*; трися. *ІІ Кон.*; Знайся. *Проск.* (2) в тин. (3) а свині, як ні з ким, так вона об угол. *О., Черн.*; а свині ні з ким, так з углом. *Кр.*; свині ні в жин, так вона об тин. *І и ІІ Кон.* (4) Кінь з конем, віл з волом. *Бр., К., Павл., Кон., Гат.* (5) а цнуря. *Гат.* (6) об. *Павл., Гат.* (7) бо. *Бр.*; *К., Павл., Гат.* (8) немає. *Гат.* (9) а свині як ні об віщо, так об лісу. *Кон.*

1030. Пан з паном, а Иван з Иванов. *Ил.*

Де соколи літають, там ворона не пускають. *К., Кр.*

Буди орля літають, туди сороки не пускають. *Не.*

Орел не пристає з воробцями. *Ил.*

В свиняці родившись, між святими не обідать. *Не.*

З паршивою головою, та в тин лізе ⁽¹⁾.
Зв., Бер.

(1) та в дух лізти. *Кан., К.*

З ⁽¹⁾ свинячим писком ⁽²⁾ та в пшеничне тісто.

(1)». *Не.* (2) носом. *Не.*; личчем. *Коз.*; З свинячою мордою. *З.*

З свинячою мордою у бубляшний ряд.
Кон.

Нашому маляті лиш слинку ковтати. *Гат.*

Хто ся з отрубамі змішає, того свині зідать. *Ил.*

1040. Цяган тим не поган, що з навами ість. *Прає.*

Жартують, як бідний вотрепе між багатих або можніших.

1041. Як маєш кланяцьця лантю, то лучше поклонись чоботу. *Х. Вид.*

1043. Така честь, як на собаці лико. *Ђвх.*
Забув віл, коли телатєм був. *Ил.*

Коли на медведя мала галузь (гілка) впаде, то бурчить ⁽¹⁾, а як велика, то мовчить. *Ил.*

(1) На медведя як впаде мала галузка, то він кричить. *Проск.*

Задню пасе. *Цир., Л., Гр.*

Все всподі — на версі ⁽¹⁾. *Цир.*

(1) не наверху. *Ил.*

У великому судні, та на самому дні. *Коз.*

Як звали мене ⁽¹⁾ Грицьком, носив я ⁽²⁾ гроші мішком; як стали звати мене Григорій, то й став як гриб голий ⁽³⁾. *С., [Ст. 36.]*

(1) був. *Бр.* (2) то носив. (3) а як став Григорій, то став и босий и голий.

1050. Голова голові, а хвіст хвостові — не при вас мовлячи. *Ил.*

СИЛА на уданню належить. *Ст. 36.*

Силою не дають — силою однімають. — Силою однять однінеш, а дати не даси. *Нос.*

Де розум не стає, там сила добуває. *Ил.*

Чия вола, того й сила. *Рад., О., Нир.*

Сила без голови шаліє, а розум без сили мліє. *Ил.*

Чи рада, чи нерада, — гайда громада. *Гат.*

Скрипи, а йди. *Бр.*

Не підеш по добрій волі, то підеш по неволі. *Ил.*

Як не даси з прозьби, то даси з принуки; а чого прозьба не докаже, то докажуть буки.

1060. Коли не хоч почеськи, то буде ⁽¹⁾ попеськи. *Л.*

(1) то виденем. *Нер.*

Хоч так, куме, сядь, хоч так сядь, та все сядь. *Л.*

Хоч догори нехай свазить, не буде по ёго. *Не.*

Як мысль, так мысль — таки буде Перемшль. *Ил.*

Стародавній галицький город над Саном. Славить, що слова сі сказав цареві простий Русин, як той добірав мення городові.

Гнись не гнись, а в голоблі становись. *Кр.*
Скачи, бабо, хоч задом, хоч передом, а діла відуть своїм чєредом. *Гол., [Кон.]*

Хоч трусися, не трусися, а ти, гладка, віддасися. *Бр.*

Хоч нерад, то мусяш ⁽¹⁾. *Бер.*

(1) та мусиш. *Л.*; та обіручки. *Рад.*

Хоч спор, хоч лайся. *Х.*

Вийде, Ляше, на ⁽¹⁾ наше. *Бал.*

(1) Стане, Ляше, за. *Ст. 36.*

1070. Дяче, не буде иначе! *Ил.*

Лишиёго нічого не вигадуй. *Ст. 36.*

Як не ради, а не буде так, як ти хочеш, а так буде, як Бог дасть. *Проск.*

Як се Настя скаже, так и буде. *К., З.*

«Туди йти на вістоу, гуд.» З.

Див. № 9065.

Курі и на весілля не хочуть, та силою несуть. *Кр., [Бвх.]*.

Не рада ⁽¹⁾ коза на торг, та ⁽²⁾ ведуть. *Лів.* — ... торгу, а курі весілля, та мусять. *Ил.*

⁽¹⁾ Не хоче. *Зв., Прок., Лів.* ⁽²⁾ та силою. *Цир.*

Просили — не хотів, казали — мусяв. *Ил.*

Поборов — та й випросив. *Павл.*

Або дай, або видеру. *Прок., Руд., [Ил.]*

Тяж та родв. *Зал.*

1060. Оцюди лишень слухай (не пё чюо-ему буде, а он як и д.). *Жит.*

Як кажуть, то й батька влянуть. *К.*

Загад діло справує. *Ст. Зб.*

Орудює ними, як чортіка грішними душамн. *Чор. Рад. (226).*

Нехай Бог скарає того, хто насидієся на кого. *Ил.*

Силованими очима не можь ся довго дивити.

Силованим конем не вскач ⁽¹⁾. *Гр.*

⁽¹⁾ не доробисся. *Бвх.*; не пазидитсь.

Бр.

Силованим волон не доробисся ⁽¹⁾. *Прок.*

⁽¹⁾ не паробисся. *Бр.*

Силою ⁽¹⁾ колодязь конать ⁽²⁾, води не пить. *Кр., [Б., Ст. Зб.]* — ... колодязя не конать. *З.* — Силою води не домопавсся. *Ус. З (VI, 29).*

⁽¹⁾ насильно. *Кой.*; через силу. *Пир.*

⁽²⁾ насильного колодязя. *З.*

Против сили и віл не потягне. *Збр. Лав.*

1000. Проти рожня не працввать. *Ш.*

На рожен махата — з рогатим боротись. *Ил.*

И риба не плине проти бистрі воды.

Віз там мусять, де бгд моші гягають.

Пүтою ⁽¹⁾ обука не пересічеш ⁽²⁾. *Прав., [Бвс.]*

⁽¹⁾ Шліття. *Кан., К., Коз.* ⁽²⁾ не пербвеш. *Кан., К., Рад., Коз.*

Против гори ⁽¹⁾ піскою не сипать. *Бвх.*

⁽¹⁾ силв. *Л., Кон.*

Сила солону доमितь. *Пр., Кон.*

Вода и камень довба. *Кр.*

Коли не здужаєш, не піднімайся. *Бр., Л.*

З багатим не судися, а з дужим ⁽¹⁾ не борися. *Ном., [Кан., У., Черн., Нв., Бвх., Лав.]* — Цур ёму ⁽²⁾ з дужим бороцьця, а з багатим позивацьця! *З.* — Бодай чорт з багатим позивався, з дужим боровся! *С.* — З дужим боротась — смерть на умі. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ сядьким. *Протк.* ⁽²⁾ ЦЗб не джидьт. *Рад.*; Не дай Боже. *Мал., К., Пир.*

1100. Не дужай против вітру. *Лав.*

Баракю, не шути воду мовчаві. *Ш.*

Против води пливе. *Ст. Зб.*

Язиче, язиче, лихо тебе миче! во яні си-лиш, а мені добра не зичиш! *Нос.*

Язичку-язичку! маломька штучка—велике лихо робинь. *Ж.*

Що вимовиш язиком, то не вгтатнеш и колом. *У.*

Хто язык держить за зубами, то того нічого не кортять. *Бр.*

Мовчи, язичку, будеш ів плотичку. *Ил.*

Помовчи, язичку, кашки дам. *Пр. в Ст. Зб., [Прав. Ниж., Л.]* — ... а не вмовчаш,

чорта ⁽¹⁾ ззіси. *Хар. Зб.* — Мовчи, язичку, будеш істи кашку. *Яц.* — ... а як не замовчаш, то будеш істи болянку ⁽²⁾. *Бр., [Прок.]*

⁽¹⁾ лиха. *Бр.*; трасця. *Кр., [Рад.]* ⁽²⁾ то кашки ззіси; а як не мовчатимеш, то чорта ззіси. *Кан., К.*

Держи язык за зубами. *Ст. Зб.* — Іж борщ ⁽¹⁾ з грабамн, держи язык за зубами. *Лів., [К.]*

⁽¹⁾ пиріг. *Прок.*

1110. Мовчи, глуха, менше гріха. *Об.*

Мовчи, та мак товчи: мовчання не мушить. *Ст. Зб.*

Мовчи та годуйсь! *Л.*

Мовчи та потакуй. *Ил.*

Іж зубами, а придержуй губами. *К.*

Говори та не проговорися. *Б., [Сос.]*

На час миста не умовчаш! *Бер., Р.*

Мовчанка ⁽¹⁾ не пушать ⁽²⁾, головоцьки не сушить. *Ил.* — ... не пушать, и черева не дме, та весь гнів тутять. *Не.*

⁽¹⁾ Мовчанка не дме. *Рад.* ⁽²⁾ нікого не пушать. *Ст. Зб.*

Хто мовчить, то лика ся збуде. *Ил.*

Мовчене, де скочеш, то поставиш.

1120. Хто не вмовчів, той наковчів (?). *Не.*

За губу ⁽¹⁾ в губу. *Зв., Б.*

⁽¹⁾ та и. *К., З., [Рад.]*; бьють. *Ж.*;

Ото за губу та й бьють тебе. *Бал.*

Язичок мельне та й у кут, а губу наговчуть. *Кон.* — Язык бельне та в кут, а сійну виставить, бьють ⁽¹⁾. *Л.* — Язиком бовтне та не доведе, а по сійні в. *Бр.*

⁽¹⁾ а по голові товчуть. *Кон.*

Говорить язык безкостий та договорицьця до одного конця. *Рад.*

Млин меле, мука буде; язык меле; біда буде. *Кобр.*

Язык доведе до Києва и до яни. *Протк.*

Вкусись за язык. *Лів., Пол.* — Укусись за язык, та й мовчи. *Бер.* — Прикуси язичок. *В., Лів.* — Прикуси языка. *Кр.* — А хоч що обрехать, языка прикуси. *Нос.*

Великим павам трудно правду кавати. *Ил.*

1128. Потурай ив, брате! *Козб. (7).*

1130. Не Біг ПАНІВ роде, а лихо їх ро-
бе. *Гат.*

Біс та ёго діти панують у світі.

Хто не звик правди поважати, той зав-
ше гасий панувати. («На добре складано,
та не так виведено, — я так не чула.
Кажуть з панством неправдувати, чи не
з правдою панувати — якось так, чудно.»
Бр.)

Пани в світі блукаюця, та з правдою не
знаюця.

Пани правдою кенкують—проте ж в світі
в панують.

Панам лихом видати—не плугом орати.

Коли б панам гадалося, з чого лихо зку-
валося.

Богу молицця, а чорту вірує (про панів
кажуть). *Ёвх.*

Чи пани, чи люде? *Сл.*

То пани, а ми люде. *Ос. 45 (XII, 59).*

1140. А та палиця—пан називаюця: треба
її слухати. *Бр.*—Поставлять палицю—треба
її слухать. *К.*

«Чого чорт плаче?» — «Що панам люди
не настає!» *К.*—И чорт плаче, що люди не
настає. *Кр.*

Коли б ве хлоп, не віл,—не було б панів.
Ил.

Коли б пан за плуга узився, то й світа
б віддурався. *Коз., Гат.*

Плугач оре и в праці рвецця, а панське
череве отак аж дмеця! *Гат.*

Добра пані за рабами. *Ст. 36.* — Добри
пани за рабами, а раби за панами. *З., Кон.*

Пан на троні, а хлоп на ослоні. *Ил.*

Хиба ж е пани, яким гроші не мляв?
Гат.

Дай панові покуштувати, а він и гамкне.
Давай пану во жупану.

1150. Дере, як з лика (панське здирство). *Я.*

Шляхта! гарна плахта. *Кан., К.*

Сёгодня пан, а завтра пропав. *Пр., Ёвх.*

Біда панам! таки-то нам. *Збр. Шей.*

Що панська хвороба, що наше здоровья.
Зал.

Не дурень видамав паном бути. *Зас.*

Пан що хоче, те й робить. *Збр. Лаз.* —

Пани, як дурні: що хотять, те роблять.
Пир., Ос. 45. (VI. 104).

Трудно стати паном, ато все піде даром.
З., [Ст. 36., Павл.]

Як би я був паном. то усе б на подушках
лежав. *Войц.*

Пани на всі сани. *И., Прав. Ниж., Лів.*—...
тільки хвіст волочиця. *Ёвх.*—Оце пани на
всі сани, ще й ноги волочаця. *Бр., [Г.]*

1160. Пан на всю губу ⁽¹⁾. *Бр., Пир.*

⁽¹⁾ На всю губу пани. *Лох., Пир.,
Ир., Ис.*

Паничу, я вас підтячу. *Прав. Ниж., Пол.,
Лів.*

Ой паничу, паничу! я вас за чуб посмичу.
Кулж.

Панич, що украв бич. *Ил., Ном.*

Панич не знав від, во (тільки) одно пісь-
мо, та й го му з голови встрісло. *Ил.*

Тепер настало панів — кинь на собаку, а
пана влучиш. *Ном.*

Що збан, то пан. *Ст. 36.*

Води збан, а сам пан. (на П.) *Збр. Лаз.*

Панів, як псів ⁽¹⁾. *Зв.*

⁽¹⁾ собак. *Нов.*

1169. Більше панів, як псів ⁽¹⁾. *Тар.*—...
а мужиків и не видно ся за ними. *Бер.*

⁽¹⁾ курей. *Нов.*

1171. Нема добра в наших селі, бо панів
бага то. *Нер.*

Усе пани та пани, а нікому ⁽¹⁾ свині пасти.
Чир., [Руд.]

⁽¹⁾ Все пани, а хто буде, вибачайте.
Ил., [Прок.]

Все пани та пани ⁽¹⁾, а на ⁽²⁾ греблю й
нікого ⁽³⁾. *Лів.*—... а греблі нема кому зага-
тити.

⁽¹⁾ Багато панів. *Прок., Руд., Ёвх.*

⁽²⁾ під. *Кр.* ⁽³⁾ й нікому. *Прок., Руд.,
Л., Пир., Ёвх.*

Три пани, два отамани, а оден підданий.
Ил.

Після смерті колёватора, зосталось
шість хлопців и одна дочка, обійстья
и трохи землі, и одним оден підданий.
От раз іден з паничів тих іхав візком
и сам собі погания коня. Ёго здбає
сусід и питає: «Чи пан сам уже й коня
поганияш? у вас же єсть підданий.» —
«Утік шельма!» — «А то ж чого?» — «Чорт
ёго матір зна! по дню тільки на тиж-
день робив паницини кожному з братів,
а в неділю, бувало, з панною сестрою
до костела, — и утік, гунцвот!» *Вол-
ковський.*

Два кметі, пан третій. *Ил.*

Я вашець и ти вашець,—а хто нам хліба
напашець? *Нос.*

«Чи ти пан?» — «Пан.» — «А чого ж у тебе
порваний жупан?» *Зв., Кон.*

Панство в голові, а воші за комвіром. *Ил.*

Два пани, одні ⁽¹⁾ штани. *Руд.*

⁽¹⁾ на одні. *У.*

1180. Оце ладно! три пани, едни штани:
котрий успіє, той и штани надіє. *С.* —
Два пани, а едни штани: котрий раніше
встав, той ся и вбрав. *Бр.*

Здаєся и пан, а штанив нема. *Прок.*

Пан в чоботях ходить, а босі сліди знати.

Проск.—Взутий, а слід босий. *Євх.*—В чоботях ходить, а босі сліди робить ⁽¹⁾. *Ил.*—В чоботях клише, а босої ноги слід пише. *Пур.*

⁽¹⁾ а босий слід знать. *Кан., К.*

Пани повзувані, сліди ваші босі. *У.*

Коли сам пан коло брами (*або*: у воріт), то слуг в ёго мало. *К.*

Казав пан, та и зробив сам. *Ил.*

Люде, хрестяне, а нуте!.. або я й сам. *Ном.*

То пан хороший, як багацько грошей. *Сл.*

Лучче держатись у багатого пана за клямку, як у бідного за столом сидіти. *Яц.*

Пани наші, пани голоколінці: ми у вас служим, а ви у нас хліба просите. *Бр.*

1190. Пани ж наші, пани голоколінці: як ми в шинок, то й ви наздогінці. *Рад., Бер.* Пани мої, біда з вами: ми до корчми, а ви за нами. *У.*

Біда нашим головам за панами голими. *З.* Двом панам тяжко служити. *Ил.*

Двом панам служить, а сорочки немає. *Бр.*

З панами, а свинями не знайся. *Гайс.*

З паном не будь за пан-брат. *Не.*

З паном не братайся. *Ст. Зб.*—... жінці правди не кажи, чужої дитини не май за свою. *З.*—З паном не дружися, жінці не звіряйся, а чужих дітей не приймай. *Коз.*

З великими панами не заходити. *Вин.*—... панами не за панібрата. *Ил.*

З панами добре знацьця, та не дай Бот цілувацьця. *Гл.*

Панське кохання — гірке горювання. *Ос. 18 (V, 42).*

1200. Панська ласка до порога. *Проск., Рад., Б., О., Кр., Ст. Зб., [Бр., Л.].*—... а поріг переступив, то вже ласку утратив. *Бр.*

Панська ласка літом гріє, а на зіму кожуха треба старатися. *Ст. Зб.*

З панами не сідай їсти, з панами и не говори багато: сказав слово, та й мовчи; хто що говорить, ти слухай. *Бр.*

З панським свого язика не рівняй; бо як довгий, то притнуть, а як короткий, то витягнуть. *Проск.*—... коли довгий, такъ прикорочають; коли короткий, так витягнуть. *Х.*

З панами не мірайся чубами; бо як довгий, то відстрижуть; як короткий, то витягнуть. *Пав.*

Ніколи з панами не мірайся ⁽¹⁾ руками; бо як довгі—відріжуть, а короткі — витягнуть. *Греб.*

⁽¹⁾ не рівняйся. *Євх.*

Не трімай з панами спілки; бо як твоє довше, то вгнуть, а як коротше, то нагнуть. *Ил.*

Лучче з медведем борикацьця, ніж з паном рахувацьця. *Збр. Лаз.*

В панські ворота широко ввійти, та узко ⁽¹⁾ вийти. *Рад., [Ком.].*

⁽¹⁾ В панськiм дворi брама широка, а вузка. *Проск.*

Прозьба панська рівно з наказом ходить. *Ил.*

1210. Пан шапку хоч и здійма, та в шапці правди нема. *Л.*

З паном ⁽¹⁾ дружи ⁽²⁾, а за пазукою камінь держи. *Зв.*

⁽¹⁾ З панами. *Коз., Кр.,* ⁽²⁾ живи.

Рад.

Чеши дідька зрідка. *Прав.*—... шоб не задернути. *Проск.*—... зрідка, нехай иде до дідька. *Ил.*

Не жируй з медведем, ато він тебе задавить. *Гл.*—Не грай, кітка, з медведем, бо та здавить. *Ил.*

Добрий пан, — тільки трейчи в морлу дав. *Кулж.*

Пан добрий, як отець — взяв корову и скопець; а пані, як мати—казала теля взяти. *Г.*

Тоді паня добрі, як сплять. *Б.*

Добрий пан: ні б'є, ні лає, та нічим и не дбає. *З., [Бр., Євх.].*

Пан—соломою напхан. *Євх.*

Жаба свяще—пана їсти кличе. *Проск.*

1220. Жаба на поріг, а панъ за стіл.

Жаба до покою, а кухар з рожною и з мукою.

Жаба кричить, верещить, а кухар на рожні до кухні її тащить.

1223. Пани переведуть, що й собака не їстиме (про панські приправи). *Кан., К.*

1225. Багацке и панське нігди не пропаде. *Збр. Шей.*

Як у воді не без чорта, так у великого пана не без Жида. *Зап. (I, 146), [Кан., Пер.].*— Як у болоті без чорта, так у пана без Жида не буває. *Б.*

В тім пани бракують, въ чім убогі смакують. *Гат.*

Слово панське не циганське. *К.*

Панське слово—велике діло. *Л.*

1230. Тепле ваше, паноньку, слово. *Ил.*

Що то за пан, що въ ёго ніщо не гниє! *Б.*

З бороною—до гною, з шилом—до греблі, з макогоном — палі бить (ніби такъ порядкують на панщину йти, бо нема роботи, бач, у пана). *К.*

Не треба роботи, коли й такь родить.
Коз. — На що й пахаты, коли так родить (панам). *Бр.*

1234. Стрижи пана як вівицю, на ёму шерсть паросте. *Лів.*

1236. Хотів для пана, а й вишло для себе погаво. *Кр.*

Пан далеко, а Бог високо. *Прав. Нимж., [Пол. Лів., Ст. Зб.]*.— До Бога високо, до царя ⁽¹⁾ далеко, — а ті панки, що хтять, те й роблять ⁽²⁾. *Лів.* — ... далеко, а паня вертять, як хотять. *Ёвх.*—... далеко, та й загибай. *Не.*

⁽¹⁾ до пана. *Бр. Проск.*, ⁽²⁾ а підпанки що хтять, те роблять.

Не так паня, як підпанки ⁽¹⁾. *П., Прав. Нимж., Лів.*— Не так пан, як панніатка. *Лох., Пр., Ал., [Ст. Зб.]*.

⁽¹⁾ полушанки. *Гад.*

Паня, як паня, та войти собаки. *Рад., Кр.*

1240. Лучче паня, як підпанки. *О.*— Лучче папу клапцяцьця, як підпанкам. *Бр., Зв.*

Стара пані все — то шве, то поре. *Ил.*

Я такого був пана, що царство небесне, та й годі. *Коз.*

Поздоров, Боже, нашого пана, то все гаразд буде. *Кр.*

Дивись! пан, а балакає, як люде. *Зал.*

Хоч би тебе, паночку, чорт узав, то я тобі хліба з медом не дам. *С.*

Будуть паня дущця, воки полошаюцца. *Ш.*

Мивецця се їм ⁽¹⁾ панство! *Нир.*

⁽¹⁾ А, чекай! мивецця їх. *Бр.*

Хоч щука вмерла, то зуби не вмиуть. *Л., [Нир., Пер.]*.

Як дерево зігнуть, кожний тріски збірає. *Ил.*

1250. Пес здохлий не куса. *Ил.*

МУЖИК у землю дивецця, а на сім сажень бачить. *Пол.*

Мужик хитрий, як лисица. *Л.*—... дурний як ворона, а хитрий, як лис. *Зв.*

Поки мужик купить, то сто раз злупить. *Чир.*

Мужик ⁽¹⁾ ворона, хитріше чорта ⁽²⁾. *Л., З., Кр.*— Мужик хитріщней від чорта. *Проск.*

⁽¹⁾ дурний, як. *Зв.*; дурніщий як. *Лил., Бер.*; як. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ а хитрий, як чорт. *Зв.*; хитріщий, як чорт. *Лил., Бер., [Коз., О.]*; а хитер, як хто вищий. *Ст. Зб.*

На панську мудрость мужицькая хитрость. *Кобр.*

Мужика вдень обдери, а вночі обросте

Бр. — Пан мужика вдень обдери, а мужик вночі поросте («краде в біди»). *Проск.*

Кіт лівний, хлоп мівний. *Ст. Зб.*—... всюди поживицца. *Ил.*—Кіт нелівний, хлоп нелівний—обоє ледащо.

Пан кладе печать, а мужик дума, відкіль ⁽¹⁾ почать. *Л., Нир.*

⁽¹⁾ шука де б. *Кон.*; дивецця, відкуда. *Кулж.*

Пан гардий, хліб твардий, пивниця на болю—трудно ся поживити худому пахолюку. *Ст. Зб.*

1260 За панською головою поливай мазом як водою. *Пол., Лів.*

З хама не буде пана. *Об.*—... а хоч буде, то поганий. *Нир.*—Таки хам хамом—не буде паном. *Зв.*—Из мужика—хама не буде доброго пана. *Ми.* («Се вони сами кажуть... сирость природна останецца в суцці.» *Горобинський*).

Не буде з Ивана пана. *Лів.*

Не дай, Боже, з Ивана пана. *Прав.*—... з кози кожуха, з свині чобіт. *Гайс., Ёвх.*—... пана, а з наймички господині. *Бр.*

Не дай, Боже, з хама пана. *Прав.*

Хлоп бодай панував, а спли не мав. *Ил.*

Не дай, Боже, свині роги, а мужику панство. *Рад.*—Не дав Бог свині ріг, а мужику панства: багацько б людей занапастили. *Пер.*

Як из діда багач, або из пана пан, так и простиня; а як з мужика пан, то и гордина. *Кон.*

Мужик багатий, як. від рогатий.

Не буде з пса солонина. *Ил.*

1270. Мужика хоч три дні вари в росолі, а він еднак сиростью смердить. *Ст. Зб.*—... хоч у росолі вари, то все буде мужик. *К.*

Маж мужика медом, а він пахне салом ⁽¹⁾. *Зв.*— Смаруй хлопа лоєм, а він смердить гном. *Ил.*

Ёму годи, а він все таки дмецця. *Рад.*—⁽¹⁾ смердить тім таки.

Мужика хоч золотом обліни, то він зостанецца мужиком. *Лох.*

Що мужик, то гадюка. *У.*

Хоч и надів жушан, все не цурайся свитки. *Ш.*

Хто не був ніколи підданим, той не буде добрим паном. *Г.*

Виважують (так робить), щоб и Біг ласкав, и батіг ласкав ⁽¹⁾. *Біл.*—Аби Біг ласкав, а батіг тряскав. *Ил.*

⁽¹⁾ тряскав. *Бр.*

Що малий пан вліяить, то и великий не відойме, *Ил.*—Малий пан вложить, великий не вишметь. *Ст. Зб.*

1278. Сто золотих ⁽¹⁾ не гроші, а мужик не брат ⁽²⁾. *Гайс.*

⁽¹⁾ кіп. *Рад.*; акрбованців. *Кан., К.* ⁽²⁾ не пан. *Рад.*

1280. Не бити гадюки, то не взяти єї в руки (пан хлібороба). *Кан., К.*

Напився він не раз людської крові. *Проск., Л.*

Залив за шкуру сала. *Проск., Пр., Кон., Павл., [Бер., Коз., Ст. Зб., Макс., Сн., Павл.]*

У Максимовича про Ляхів, у Свириєва про Москалів.

Кров не вода. *О., Пр.*—Руда (кров) не вода *Гам.*—Людська кривда не водиця, розливати не годиця. *Ил.*—Кров не вода, разливати ⁽¹⁾ шкода. *Г. Бр.*—... не вода, річками не тече. *Кон.*

⁽¹⁾ проливати. *Бр., Рад.*; розливати її. *Проск.*

На що варить одну кров! щоб пополам з водою... *К.*

Голова від Бога, а лятка скарбова: бий, скільки влязниця. *Бр.*

Батіг не нитка не увірвецьця, с...а не шклянка не розібєцьця. *Руд.*

Що голова, то кість,—що лятка, то м'ясо. *У.*

Голова—кість, а зад, вибачте, м'ясо: в голову цілують, а в зад б'ють. *Ил.*

Мужик ⁽¹⁾ жінку б'є, коли їсти хоче. *Рос.*

⁽¹⁾ Лях. *Рад.*

1290. Дай пан дурню корову, а не волю: корова хліб дасть, а воля напасть. *Лаз.*

Який пан—такий хам. *Рад.*

«Чого ти, зайчику, такий худенький?»— «Тим що всім пятак подаю.» *Бр., Кон.*

Гне шию ⁽¹⁾, як віл у ярмо. *Лів.*

⁽¹⁾ Гнецьця. *Пир.*

И хилитесь, як и хилились. *Кобз.*

Панська воля— наша доля. *Де.*

Панська воля—панська й сила. *Кон., [Лох., Л.]*—Ваша сила—ваша й воля. *Ном.*

«Що ти, мужик, кидаєш мені (чи «на мене», бо той молотив)— то атлас!»— «Та то все, паве, з нас!» *З.*

Хлоп тільки в продажі має ще вільність. *Г.*

Панської роботи ⁽¹⁾ не переробиш. *Об.*

⁽¹⁾ ніколи. *Лох., Л.*

1300. Ми більше на холоді буваємо, та все горе добуваємо. *Бєх.*

Сказано було, прирівнюючи панське шеття до людського.

Біда тій курці, що на ній сокола заправляють на лови. *Ил.*

Чого вони наварять, тим ся підданні парять. *Ил.*

Лин вигинає, а караса очешуть. *Ст. Зб.*

Пани ⁽¹⁾ б'ютьця ⁽²⁾, а в мужиків ⁽³⁾ чуби ⁽⁴⁾ болять ⁽⁵⁾. *Л., Кон., Пир., [Черн.]*.— Хто б'єцьця, а в кого чуб болять. *Кр.*— Пани шкунтуюцьця, а нашого брата ріжуть. *Кон.*

⁽¹⁾ Багаті. *Пир.* ⁽²⁾ скубучця. *Зв., Рад., Кр.*; судуюцьця. *Нос.*; чубляцьця. *Пир., Нови.*; крижаютьця. *Збр. Лаз.* ⁽³⁾ а у бідних. *Пир.*; а в простолодців. *Гам.* ⁽⁴⁾ діб. *Нови.*; лоби. *Рад.*; боки. *Ил.*; зуби. *Кам.*; чуприян. *Проск., Збр. Лаз.* ⁽⁵⁾ трусяцьця. *Нос.*; рвуцьця. *Гам.*; тріщать. *Кам., Проск., Р., Пир., Пр.*; тріщить. *Нови.*

Вус! тихо смди, як бороду голять. *Проск.* Як би все витрищилось на мужика, що єму буде, то вмер би з лаку. *Вас., К.*

Не питай, чий я,—не питай, що я. *Ил.*

Питався Лях: «Щоти постелив?»— «Ворок». — «Чим ти вкрився?»— «Вороком.»— «Що ти поклав під голову?»— «Ворок.»— «А він уліз умішк, то постелився и вкрився: и під головою, и під ногами—то все одим. *Бр.*

Панщани та поединкові: що на одній нозі капиця, а на другій чобіт.

1310. Ми народ невольний—де нам узити! *Кон.*

Служка на службу, а пану трясця. *Пир.*

Вже двірської пошваки хлєснув, а оброкового хліба покушав. *Ил.*

Щноа и покора не має місця у панського двора. *Ил.*—... не живе у двора; а хто жеть и градне, поживицьця снадне. *Ст. Зб.* Сільська собака нїй ся між двірській не мішає. *Ил.*

Куда панська лаа, туди и сучка моя. *Бр., Дуб.*

Дать кунцю (викуп за крєпачку, беручи її за себе заміж). *З., Л., Кон.*

Мужича правда колюча, а панська на всі боки гнуча. *Котл.*

Хлопа корцен не мірають. *Ил.*

Що буде, то буде, а козак панщини робити не буде. *Кан., К.*

1320. Каліка не довіка, пан не до смерті. *Ил.*— Не звика каліка, не до смерті пан. *Бр.* Буде гарно на світі, як попу підсипать, а пана засипать. *Кр.*

Хоч хто мал—не топчи єго в кал. *Ст. Зб.*

Хіба ж про те нам розум мати, щоб на кривду брата дбати. *Гам.*

Обніміте ж, брати мої, найменшого брата! *Кобз.*

Своя ВОЛЯ добра, та не пожитечна (на дітей). *Ст. Зб.*

Дай кому волю, а сам підеш в ⁽¹⁾ неволю. *Л.*

⁽¹⁾ а собі. *Ил.*

Кожний блажен своїм строєм.

И вовк на волі, та й вие доволі. *Кол.*

Життя вольне, як собаці на прив'язі.

Пир.

1330. Се праме безвілля. *Кон.*

Вольні-вольні,—на все не довольні. *Кан., К.*

На волі — плачѹ доволі. *Кол.*

В пригоді—мисль о свободі. *Ил.*

Ладно на сім світі, що хотіли, те чинити. *Ст. Зб.*

Хоч свина гола—та своя воля. *Бел.*

Лучче птаці на сухій гільці, чим ся в золотій клітці. *Б.*

В клітці в пати, істи, в хороше сієгл, та немає волі. *Ном.*

Ведмідь на ретязі говсто реве. *Лів.*

Неволя и плаче, неволя и скаче. *Рад.,*

1340. Хоч за три дні перед смерті волі побачить. *Рад., Пир.*—... смертю polegшає. *Кр.*—Коли б Бог дав, щоб хоч трома днями перед смертю polegшало! *Бр.*

«Коли та воля буде? чи вона втопилась, чи де поділась? Мо, її вже ніколи не буде?»—«Е, ні! вже як налупилось, то й вилаупицца: колись таки дождемось!» *Коз.*

З корита іли та у волі жили — ніякого горя не знали. *Кан.*—Хоч з корита, та до свта. *Гат., [Гл.]*—... а ви з блюдів, та худі (мов би Запорозці на столиці сказали великим панам). *Пир.*

Багатир 1343—1463.— Убогий 1464—1621.— Щасливий 1622—1717.— Роскіш 1718—1724.— Доля 1725—1738.— Нещастя 1739—1750.— Пригода 1751—1756.— Непастя 1757—1763.— Не палять 1764—1847.— Перевісь 1848—1870.— Прошав 1871—1953.— Лихо 1954—2151.— Віда 2162—2257.— Горе 2258—2235.— Баяття 2286—2261.— Жаль 2252—2258.— Журба 2259—2292.— Кривда 2293—2302.— В нещастю нема брата 2303—2366.— Плач 2367—2400.— Терни 2401—2445.

Такий БАГАТИР, що не знає, що то нема. *Л., Пир., Кон.*

До чорта грошей. *Л., Пир.*

Грошей, як у Жида. *Л., Пир., Н., Б.*—... вошей. *Нов.*

У нас грошей—и свині не ідять. *К., Гр.*

Там грошей и курі не клюють. *О.*

Хіба птичого ⁽¹⁾ молока нема ⁽²⁾. *Зв., Рад., Пир., Кон. Біл.*

⁽¹⁾ Пташиного. *Бер., Нов.*; пташачого. *Проск.*; птичєго. *Ил.* ⁽²⁾ не знайдеш. *Бер., (т. Зб.); забарає. Ил.*

Добра такого,—не знає, в чому й сходить. *Ос. 19 (XIV, 29).*

1350. Притворя Бог (прибавля Бог). *Кон.*

Похився він добре, не візьме ёго чорт. *Проск.*

Добре зібрав— з тіми накладав. *Пир.*

Сядить, як тур ⁽¹⁾ у горах. *К.*

⁽¹⁾ шур. *Ном.*

Де в тебе нема грошей? козак хороший та нема грошей! *Л.*

Не взяв ёго враг! *Л., Пир.*

Не взяв іх чорт,—щоб вони мають.—*Бр.*—Чорт ёго не взяв. *Рад.*

Чужа непроха (як що в себе є). *Рад., Л., Кон., Кр.*

1358. Ат, так собі копійка за душею єсть. *Рад.*

1360. Забагатіти в Бога. *Гат.*

Бідні розкладають, а багаті збирають. *Л., Кр.*

Достаток чинить статок 'або: Если в чоловіка хліба єсть достаток, то в нієго в дому всякий буває статок). *Ст. Зб.*

Достатечность показує статечность. *Ст. Зб.*

Коли хліб, тоді й розум. *Рад., Коз.*

Багатий своїм плугом оре. *Зв., Дуб., Кон.*

Барацько не вадить. *Кр.*

Як густо, то й копно. *Руд.*

Коли густо, то не буде пусто. *Гр.*—Де густо, там не пусто. *Ил., Проск.*

Гуща ⁽¹⁾ дітей не розгонять. *Ск.*

⁽¹⁾ Густа каша. *Коз.*

1370. Де можна лантух, там торби не треба. *Кобз., Збр. Лаз.*

З повного легко браги: хоч убиває, не так знати. *Ил.*

Собака кудлатий — йому тепло; пан багатий — йому добро. *Л.* — Мужик багат — йому ж добро; собака кудлат — йому ж тепло. *Ст. Зб.* — Собаці кудлатому, а мужикові багатому. *Бр.* — Мужик багатий, а пес кудлатий, то все одно. *Проск.*

Що треба, то и єсть. *Кон.*

Гроші — лакома річ. *Проск.*

На гроші нема пущиня. *Ил.* — «Може тобі грошей треба?» — «Та коли їх не треба? из їх ніколи немає заговін.» *К. з.*

О Боже, батьку! дай грошей шапку! *Зв., Бер.*

Гроші всюди хороші. *Руд.*

Не Біг гроші ⁽¹⁾, та мляють дуже. *Вас.*

⁽¹⁾ Гроші не знати що. *Кудж.*

Без грошей чоловік не хороший. *Ил.*

1380. Без грошей, як без рук.

1381. Добрий інтерес, коли повний черес.

1383. Як у казатці є гроші, то й добре. *Кон.*

Тоді утішення, як що у кишені є. *Ст. Зб.* — Утішення, коли в кишені є.

Гроші не знати що, та спати не дають. *И.*

Червінець хоч маленький, але важенький. *Не., [Яц.]* — ... важенький. *Проск.*

За гроші тільки рідного батька не купиш. *Кан., К.*

Не заростеть душа поливом, аби гроші. *Ст. Зб.*

Чого гроші не зроблять! *Проск., Л., Пир.*

1390. Золотий обушок скрізь двері відчиняє. *Гат.*

Гроші и камень кують. *Ш.*

Копій камень добє. *Гр.*

Копа камень добєть. *Ст. Зб.*

Золота швайка мур пробиває. *Ил.*

Золото-срібло губу затикає.

Один руб — один ум, два рубля — два ума: скільки рублів, стільки гріхів (sic) *Не.*

Коли єсть хліба край, то й під вербою рай. *С., Зал.* — Як хліба край, так и в хліві рай; а як хліба ні куска, так и в горниці туска. *Кон.*

Добре гудіти, коли є в чім шуміти. *Ил.*

Добре ся пестити, коли ся є де змістити. *Ил.*

1400. Добре ся там пестити, де піч велика и є кочу варити. *Бр.*

Добре-то казати, як ся добре діє. *Проск.*

Щоб ляха не знати, треба своїм плугом та на свої ниві орати. *Ил.*

Хто має в торбі, той звість и на горбі.

Добре господині, коли повно в судині.

Мудра ⁽¹⁾ господиня, як є ⁽²⁾ скриня. *Зв.*

⁽¹⁾ Добра. *Рад.* ⁽²⁾ коли повна.

Разумна ⁽¹⁾ жона, як стуга ⁽²⁾ пшона. *Л.* — ... як одна стуга муки, а друга ⁽²⁾ пшона.

Бр. — ... як дві стуги муки, а третя пшона, четверта гороху, то вона й буде носити потроху. *С.*

⁽¹⁾ Мудра. *К., Бер., Л.; Добра. Б.; У* чоловіка умна. *Кох.* ⁽²⁾ ступа. *Бер., Л.;* повна сипанка. *Кан., К.; бочка. Кох.;* и з свого. *Л.* ⁽³⁾ як два міхи муки, а третій. *Проск.* — *Стуга* — діжка велика, усипок, бочка (*Б.*), лубяна козубня, що сідухи носять на базарь бублики, буханці и д. (*Л.*).

Е, вже! тому низько в голові, в кого чисто в дворі; а тому легше здихає, що двір вицищає (має, після чого вицищати). *Бр.*

Тоді чоловік весело співає, як п'ятиерком поганяє. *Проск.*

Кому добре дієцца, той и співає. *С.*

1410. Кому добре, той співає; кому зле, той плаче. *Бр.*

Веселе дерево, весело й співає. *Не.*

Добре чорту в дудку грати, сидя в очереті — одну зломить, другу виріже. *Вас., Тар., Кан.* — ... одну зламає, другу собі виріже — а наше вище діло! *От. Записки 1863 р., Квітень, ст. 684, арт. д. Громеки про Козачку.* — Як чорт в очерет улізе, то в котру схоче дудку грає. *Ил.*

Багатому й чорт не брат (*або: не шара*). *Л., Пр.*

Не лупне так ходак, як чобіт. *Ил.*

За багатими не тягтись. *Пр., О.*

Бодай ніхто не дождає з багатими звацьця. *Навл.*

Слабій з дужим не борись, голій з багатим не дружись. *Зв., К.*

Тому и світ великий, кому хліб даревний. *Ш.*

Багатому не дідько дієцца, що біжить за возом та грієцца. *Кох.*

1420. Багатому чорт діти колише. *Зв., У., Л., Пир., О., [Кр.]* — Багатому чорт діти колише ⁽¹⁾, а убогий и няньки не найде ⁽²⁾. *К., Кр., [Кан., Рад., Л., О., Кох., Лаз.]*

⁽¹⁾ дідько помагає діти колишати, *або* — усі діти колишуть. *Кох.* ⁽²⁾ а бідному то й няньки чорт не дасть. *Бер.;* а убогому и нянька не хоче. *Проск.*

Багатому й чорт ийде носе. *Нов.* — ...несе.

Багатому и чорт гроші носить.

За багачеми сам чорт з калачем Яч.

Добре багатому красти, а старому брехати. *Г., П., В.*

Багатого хваляють. *К., О.* — ... ще й хвалять. *Рад., Л.*

Коли ж гроші кажуть, то всі мусять губки постулювати. *Гат., [Ил.].*

Багатому дурневі місце дадуть. *Проск.*

Дурень багатий, так и слово ёго в лад. *Кон.*

Дурня багатого всі величають. *Проск.*

1430. Хоч у голові пусто, аби грошей густо. *Кон.*

З грішми дурня - невігласа почитують. *Збр. Лаз.*

Що багатий, а що дурний: що захоче, те й зробить. *Вас.*

Багач рідко в гаразді живе. *Ил.*

Грошей багацько (на світі), а щастя мало. *Проск.*

Що ти в гроші, як чортма нічого въ голові! *Кон.*

Що з тих кубків, як повні сліз! *Л.*

Багачі не сплять ні вдень, ні вночі, а ідять калачі. *Проск.* — Багачі ідять калачі, але вони не сплять удень, а мало и вночі. *А. Вил.* — ... калачі, не сплять ні вдень, ні вночі; а бідний боршу хлібно, та й удень засне. *Ш.*

Нащо мені тее сребро, коли жить не добро.

На чорта та худоба, як жить не подоба. *Б.* — Нащо й худоба, коли жить не вподоба. *Полт. п.*

1440. За гроші не купиш ні батька, ні метері, ні родини. *Не.*

Гроші то и роблять біду на світі. *Проск.*

Гроші — набута річ.

Гроші — слина. *Кл.* — ... як слиня. *Ст. Зб.*

И чорт багато грошей має, а в болоті сидить. *Ил., [Проск.].*

Срібло-золото тягне чоловіка в болото. *Г.* Набрався чорт багатих, то убогих кидав. *Кан., К., [Ил.]*

Хто много має — той прагне більше. *Ил.*

Що б то й було, як би всі багаті! то б и на Бога забул. *Рад.*

Багач гроші збирає, а чорт калитку шие. *Л., [Проск., Кан., К.]*

1450. Щастя ⁽¹⁾ дочасне, а злидні довічні. *Сл.* — Багацтво дочасне, а лихо довічне ⁽²⁾. *Л., Пр.*

⁽¹⁾ Багацтво. *Бр., Зв.* ⁽²⁾ до часу, а бідність довіку. *Не.*

Багатий дрібно крає. *Бр., Рад.*

В добрі ся не знає и о біднім не гадає. *Ил.*

Взяв убогому поле, а багатому дав. ...

На що здорову голову під Євангелію класти!

На що в кірницю воду ляти! *Г., П.* — ... коли вона и так повна! *Проск.* — Нащо в море воду лить, коли море повно! *З., [Бр.].*

В ліс дров не возять. *К., О., [Ил., Ст. Зб.].*

Хто в пір'я поростає, най на бідного памятає. *Ил.*

Єдно збирай, а друге давай.

В голови не положиш (добра, як виріш). *Нов.*

1460. Неси ⁽¹⁾, Боже, кудлатого ⁽²⁾, щоб було за що скубти. *Р.*

⁽¹⁾ Нанеси. *Кр. Принеси. Рад.* ⁽²⁾ мхнатого. *Рад., Кр.*

Побий того Боже, в кого багацько грошей. *Коз.*

Як летіла ворона до гори, то й кракала; а як на діл, то й крила опустила. *Войц.*

Богач а свиня по смерті скотина. *Ил.*

А що ж ми зробим, що УБОГІ: Бог багатий, то й нам дасть. *Рад., Пир.*

Голенький — ох, а за голеньким — Бог. *Ос. 7 (III, 13). Коз.*

Люде не мруть від голоду, але від хліба. *Ил.* — Від хліба люде мруть (як это скаже — хліба нема). *Прав.*

Чого нема, то й Бог не візьме. *Бр.*

Голий підперезався та й зовсім зібрався. *Руд.*

Єднако убогому нічого не мати. *Ил.*

1470. Так' о й бідному вігди нічого не мати.

Хоч голо, аби весело.

Менше на дворі, легше голові. *Бр.*

Голий иде — ворота узькі. *Рад.*

Порожня бочка гучить, а повна мовчить. *Об.*

Хоч голий, та гострий. *К., Рад.*

Хоч гол, так прав. *Л.*

Голому розбій не страшен. *Бр.* — ... не страшен. *Л., Ст. Зб.* — Голий розбою не боїцца. *Зв., Дуб.* — ... мокрий дощу не лякаецця. *Ил.* — Мокрий дощу ⁽¹⁾, а голий розбою не боїцца. *Пир., Бр., [Проск.].*

⁽¹⁾ огню. *Бр.; води. Кан., К.*

Мокрий дощу не боїцца. *Бр., Зв.*

На голому, як на святому. *Зв.* — ... ні

чого не зищеш. *К., Кр.* — З голого, як з святого. *К.* — ... не візьмеш нічого. *Ёвх.*

1480. Аби живи, а голі будем. *С., Л.*

Тоді він буде багатий, як пес — рогатий. *Ил.*

Живе собі — ні втік, не піймав, а як Бог дав. *Не.*

Перебиває бики на барани. *Нос.*

Живе саяк так.

У мене стільки грошей, як у Жида свиней. *Не.*

У кишені гуде. *Пир., Коз.* — ...аж гуде. *Зв.* — Вітер гуде в кишенях. *Кул., [Бер.]*

Гроші зховані під дубом, накріті дубом. *Кон.*

Багатий! багато де-чого нема. *Л., Нос.* — Багато де-чого немає. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Багатий, як чорт рогатий. *Об.* — Багатий, як пес кудлатий. *Ёвх.*

Багатий, як Жид на блохи. *Проск.*

1490. Сім хат з хлівами, сім душ з свинями. *Не.* — Тоді (в селі) було сім хат із хлівами, а девять душ із свинями. *К. 1.*

Які там багаті! Один Бог багатий! *Ном.*

Козак ⁽¹⁾ хороший, та ⁽²⁾ нема грошей. *З., Пр., Б.* — Хороший та без грошей. *Дуб.*

⁽¹⁾ пан. *Бер.* ⁽²⁾ тільки біда, що. *Бр.*

Багатий на лати. *К.* — ... та на дрібні слёзи. *Ковз. (132).* — ... на латки, та на дрібні слізки. *Лох.*

Багатий, маю три (дві?) стодилі: в одній мак, а в другій так. *Бр.*

Чіраїк, чіраїса! скажу я вам, брацця, чорноморські чудеса: вітром оплігаєм, небом укриваєм. *Не.*

Ні плуга, ні ролі — висписся доволі. *Ил.*

Живе, як Нагаєць. *Кан., К.*

Пробуваємо — немовлячи, Цигане (без землі). *Кл.*

И то не наш корх землі, що нам очі закріють. *Сл.*

1500. Оде хата! дві сохи, та соломн трохи, та й діти почаділи. *К.*

У нашого свата всім одна хата. *Ил.*

А ні печі, а ні лави. *Г.*

Ні ножа, ні образа — ні зарізацьця, ні помолицьця. *Пир., О.*

Ні кола, ні двора. *Об.*

Коло двора вечисга-ма й кола. *Кан.*

Миш в голову зайшла, закім зерно знайшла. *Ил.*

Ні писне, ні висне. *Пир.*

Ні шерстяни (скогу). *Л., О.*

И хвоста (або: хвостяги) нема у дворі. *Б.*

1510. И кішки ⁽¹⁾ в хаті ⁽²⁾ нема. *Лів.*

⁽¹⁾ И kota. *Ол., Зв., О.* ⁽²⁾ за печом. *Ол.;* в дворі. *О.*

И хліба шматка дасть-Біг. *З., Кон.* — ... нема. *Рад.*

Вони такі убогі, що землю держалном шіраць, а худобу ложкою. *Кон.*

Голь нещадиша. *Кон.*

Голий, як пень. *Прав. Ниж.*

Голий, як палець. *О., Нос.* — ... як пучка. *Пир., Коз.*

Голий, як долоня. *О.*

Голий, як пляшка. *Ном.*

Гол, як сокол. *Ис.*

Голий, як миш. *Кр.* — ... як руда миш. *Пр., Б., О.* — ... як церковна миш. *К.* — Такі голые, як миші. *Рад.* — Голе. як миша. *Л., Пир.* — ... гостре, як бритва. *Р.*

1520. Голий, як кістка («робила цілий вік панам, та мабуть ляжу, як кістка, гола»). *Пир.*

Голе, аж круз ребра видно. *Рад.* — ... аж ребра світицца. *Пр., О.* — ... аж світицца. *Зв., Л.*

Голий, як турецький святий. *Об.* — ... як святий. *Рад., Ст. Зб.*

Голий, як бубон ⁽¹⁾. *Об.* — ... а гострий, як бритва. *Т., Збр. Лаз.* — Ти бо, Грицьку, який чубернастий: голий, як бубон, а гострий, як бритва. *Чир.*

⁽¹⁾ бубен. *Ил.*

Голий, як бізун. *Проск.*

Голий, як бич. *Рад.* — ... а острый, як міч. *Кобр.*

Голий — як міч, гостий — як бритва. *Рад.* — Голий — як бритва, а острый — як меч. *Б.*

Голак — масти, черва — світить. *Бр., Прав. Ниж.* — Голиш — масти, чірва світить. *Зв.*

Нічим грудни прикрити (опріч сорочки Біг-ма нічого). *Пир.*

И боче и простоволосе. *Л., Ст. Зб.*

И коса світицца (нічим покритись). *Полт.*

1530. Сорочки на хребті нема. *Л., Б.*

Сам голий, а сорочка за пазухою. *Збр. Лаз.*

Руб руб кляче. *Пир.*

Видалисьмо голих, а на тих и шерсти
віт. *Ст. Зб.*

Сам голий, він у ёго безногий, сам собі
другака. *Збр. Лаз.*

Голий, и босий, и голодий: пропаде, так
як собака. *Бер.*

Вони люде злиденні. *Л., Кон.*

За злиднями (або: Через злидні) и світа
не бачить. *Проск.*

Упросились (1) злидні на три дні, та чорт
іх и довіку викишае (1). *Л., Кр.* — Уклю-
нуцца злидні на час, не виживеш іх за год.
Коз.

(1) Просились. *Бр., Рад., Пр.*; Як за-
ведуцца. *Лох., Пр.*; Як уклюнуцца.
Рад. (2) виживе. *Рад., Лох., Пр.*; іх
викурить. *Ш.*; та й не збутя. *Бр.*; а
й не збутися довіку. *Бр.*; та й за три
неділі не хотять одходити. *Сп. Зб.*

И холодно, и голодно. *Ст. Зб., Кулж.* —
Приняв и холоду, и голоду. *Пир.*

1540. Куди пішов Лесь, то все весь. *Проск.* —
Куди піде Лесе, то всюди увесь. *Ил.*

Нема що в коляду класти.

Казав Хома—чого (1) нема. *Бр., Бер.*

(1) сёго. *Лох., Гл.*

Гетьман (1) знае, що в нас нічого немає.
Кул.

(1) Пан гетьман нас. *Б.*—Мовляла ос-
таня Борзєнська сотничка Рыба. *М.
Бил.*

Недостатки гонять з хатки. *Гр.*

Поли крає (1), а плечі латає. *Не.*—Поли
одрізуй, та плечі латай. *Ст. Зб.*—Так роз-
багатіла! поли деру, та спину латаю. *Кулж.*

(1) дере. *Бр.*; ріже. *Не.*

Остатки з хатки. *Нос.*

Там давно старці обідали (убож). *Проск.*

Духом Святим живе. *Л., Пир.*

Ото цяхована гаря! *Гат.*

1550. Істи, та нічого. *Ст. Зб.*

Не івши ляж спати.

Пек-пеком! нема що істи. *Ил.*

Розуму багато, а грошей мало, — багато
ума, та в кешені катая. *Ном., Б.*

Яко наг, яко благ, яко нема нічого. *Ном.*

Був колись хазяїн, а тепер бовкнуом із-
дять. *Збр. Шей.*

Прийшов (1) нестаток, забрав (2) остаток.
Вил.

(1) Приїхав. *Бр.* (2) пожив.

Яке твоє царство, така твоя и сила. *Ил.*

А ні я звівся, а ні я внився.

Наївся лихой нужди. *Проск.*

1560. Були коралі та пішли далі; були пер-
ли та ся стерли. *Збр. Шей.*

Бог дав, Бог и взяв. *Проск., Ст. Зб., [Гат.]*

Бог узав (або: припав). *Пир.*

Шаг був один — и той пропав. *Пр. в Ст.
Зб.*

Убогому мало що бракує, а захлянутому
всёго. *Ил.*

В убогого все по обіді. *Бр.*

Сорока в ворони просить оборони (як убо-
гий передь убогим жалкуєцца). *Кан., К.*

Бідному всюди біда. *Бр.*

Біда бідному! и смерти не дають. *Проск.*

Боронь, Боже, нужди, то и розум загу-
биш. *К.*

1570. Працюеш, працюеш, до кривавого
погу працюеш,—и Бог має чого. *Бр.*

Не займати голяка, бо ёго доля така.

Бер.—... не така. *Рад.*

Убогого и галузь тягне. *Рад.*

Голого легко голяти. *Ил.*

Трудно рану (виразку) гоїти, а не уразити.

Убоге не жие, а тміє. *Ж.*

Тяжко сіяти, коли ніщо орати. *Ил.*

На голого дригота. *Бр., Проск.* — Все на
бідного дригота. *Ил.*

У голоти нема що молоти. *Бал.*

Злиднями не доробися. *Проск.*

1580. Мовлять, що не дармо той нічого
не має,—а бідному нігде взяти, він того не
знає. *Кл.*

А трудів іх ніхто не погадає (бідних).

Шолудиве порося и в Петрівку змеране.
Євх.

Треба істи—хоч потрошку, а все треба.
С.—Сира душа істи хоче. *Б.*

Всім зубам треба істи. *Бр.*

Душа не виір (1), того хоче, чого и мир.
Рад., Б., Черн.

(1) не вушир. *Зв.*

И моя душа не повстанка. *Ст. Зб.*

Не шаповал (1) душу вложив (2). *Нос.*

(1) Не Циган. *Нос.*; И мені не ша-
повал. *Ст. Зб.* (2) вивалив.

Моя душа не з лопуцька. *Зв., [Кан.]*. — И
моя душа не з лопуцька, и хоче того, що и
людська. *Ос., (272), [К., Рад., З., Євх.]*. —
Хіба ж душа моя з лопуцька и не бажа того,
що и людська? *Коз., [Чор. Рад. (374)]*.

И наша губа не хвляша: то ся би ззіла,
як и ваша. *Ил.*

1590. Кождому хліб не горек. *Ст. Зб.*

Як ситий, то и в старості закритий; а як
худий, то и в молодості огудий. *Ж., Слуц.*
Багацтво дме, а нещастя гне. *Проск.*

Хто має багацько, той бурчить; а хто не
має, той мовчить. *Бр.*

Багатий пече з кумою, а убогий з су-
мою. *Бус.*

Багач ість калачі, а бідний и хліба не має.
Ил.

У князя—хверзая, а в нас и учкур. *Коз.*

Жаль багатому корабля, а бідному кошеля. *Не., Нос.*

Кажуть, як у бідного втрата (звісно, не велика), и він бідваецца.

Багатого за стіл сажують, а убогого и так випровожують. *Лох.* — ... саджають, а убогий и коло печі не сяде. *Бр., Рад.*

Хто багат, то всім брат. *Пр. в Ст. Зб.*—Хто нічого не мае, того ніхто не знае. *Ст. Зб.*

В одному старому (*Черн. и Ст.*) рукописові XVII с. и у Климента з сих двох приказок зроблена одна, та ще у Климента з початку додано: «Бо и в лежцях пишуть: хто багат и д.» М. Вілозерський каже, що така ж приказка е на одні книзці, друковані в 1690-х роках: написана приказка пісьмом кінця XVII с.

1600. Багатого и серп голить, а убогого и бритва не хоче. *Ил.*

Як бідний плаче, то ніхто не баче; а як багатий скривидца, то всяке дивидца. *К.*

Хто мае гроші, то всюди хороши. *Проск.*— ... а хто бідний, той нікому не потрібний. *Ж.*

Як умре багатирь, то иде увесь мир; а як умре харпак (1)—тільки піп та дяк (2). *Л., З.*

(1) харпак. *Збр. Шей.; харпачок. Бр., Коз.; харпачок. Проск., Чир., Черн., Сос.* (2) дячок. *ид., Бр., Коз.*

Умер багатий — ходімо ховати, умер убогий — шкода дороги. *Ил.*

Порівняє гори з долинами, а багатих з убогими.

Багатий дивуецца, як убогий годуецца. *Бр.*—Багатий (1) дивидца, як убогий (2) живидца. *Рад., Ст. Зб.*—Багач ся дивує, чим убогий діти годує. *Ил.*

(1) Нехай багач. *Нос.* (2) худак.

Багатий бідного не знає. *Проск.*

Багатого покута—убогого бесіда. *Ил.*

Убогий чоловік на лихо не жадєш. *Л.*—... не жадний. *Бер.*

1610. Хоч чоловік убогий, та слово чисте. *Пир.*

Я твое багацтво переживу, а ти мого вбожества не переживеш. *Рад.* — Наші злидні ваше багацтво перебудуть. *Бр.*

Хоч у мене шуба овеча, та душа чоловіча. *Б.*

Ми вь кожусі, та при своем лусі, а в лисях, та в мислях. *О.*

Ми імо з корита, та досита—ви ж істе з блюда, та до худа (див. № 1341). *К.*

Наші лати переходять панські шати. *Проск.*

До вбогого йди сорочки позичати, а до багатого ніколи не йди. *Бер.*

Не той убогий, що мало мае, а той, що багачько жадає. *К., Б.*

Не той бідний, хто хліба не мае, а той, хто душі. *Кан., К.*

То чорт бідний — що душі нема. *Пир.*

1620. Поможи, Боже, багачу и рогачу, а бідному в дітках. *Нос.*

Жартують, розказуючи про бездітного багатиря и сім'янистого бідного.

Хотіли вражі люде, щоб ми забагатіли, так не дїждуть! *Бєх.*

ЩАСЛИВИЙ, в сородці родивсь. *Павл.*

Хоч не почесний, але щесний. *Ил.*

Хоч ряба и погана, та її доля кохана.

Ос. в (III, 41).

Хоч сопливий, так щасливий. *Зал.*

А мені Біг та поміг. *Збр. Лас.*

Пішло в нитку. *Ном.*

Такий доюн, що куди! *Пом.*

Чий ківь, того и гроші (попередив у чому и користь од того мае; жарт). *Нос.*

1630. Довелось (1) свині на небо дивидца! *Рад.* — ... неба побачить. *Гл.*

(1) Досталось. *Гр.*

Хвортуба йому служить. *Не.* — Їму хвортубить. *Ном.*

Чого хотів, того и достав. *Проск.*

Гулає, як риба в морі. *К.*

Живє, та Бога хвали. *Об.*

Хвалять Бога! *Пир., О.* — ... за все! *Л., Кулж.*

Благодарить Бога милосердного! *Пир., Ком.*

Як у Бога за дверми (1). *Зе., К., О., Пир., Л., Біл.* — .. за дверима. *Об.*

(1) за плечима. *Л., Лох., Б., Кр., Біл.;* за пазухою. *Л., З., Пир., Невт.* за надром. *О.;* під покрешкою. *М.;* за кроснами. *Черн.*

Як у батька за пазухою. *Пр., Н.*

Життя ім, як у Христа за пазухою. *Кан., Л.*

1640. И не бідна головочка! *Г. Бар.*

Як у раю! *Бр., Л., Пир., Х.*

Заліз, як муха в патоку. *Проск.*

Упав в гаразд, як муха в сметану. *Ил.*

Упав в гаразд, як сливка в болото. *Ил.*

Упався в добро, як у тісто. *Ст. Зб.*

Їго и шило голять. *Пир., [О].*

Убила баба лося, так їй довелось. *Рад.*

Оттак! (1) не бродячи качку піймав! *С.*

(1) Оттак я вигадав. *К.*

Як рибу в сак, положив. *Ил.*

1650. Ловися (1), рибко, велика и маленька (2)! *Л., О.* — ... бери, чорте, Деняса и Омелька. *Лип.*

(1) Берися. *Бр.;* Имайся. *Ст. Зб.* (2) маленька и великая.

Тобі твоя доля робє. *Бєх.*

Тобі, вочче, доля щастя. *Ст. Зб.* — ... а овечки давить. *Пр. в Ст. Зб.*

Щасливому щастя. *Кан., К., Бер., Л., Кр., Ст. Зб.*

Чем ёму не спить, коли ёго доля не спить ⁽¹⁾!
Зв., Коз. — Добре тому спить, кого доля спить. *Рад., З.*

⁽¹⁾ коли ёму Бог годить. *Бр.*

Уже ёму як везе, так везе! *Кон.*

Ёму б живь ти Бога хвалить. *Кулж., Біл.*

Уродись та й удайсь. *Прае.* — Вродись и вдайсь. *Проск.* — Коли уродився, то и вдайсь. *Ст. Зб.* — Уродись — вдайсь, а ні, то снапрайсь. *Ил.*

Кому як на роду написано. *Ном.*

Щасливому сир на колоді. *Ст. Зб.*

1660. Як Настя, те й буде щастя («Пришла молода!» — «А як зовуть?» — «Настя!» — «Як Настя в д.»). *Кон.*

Як твоя, доню, доля, то накупить чоловік и поля; а як безділля, то продасть и подвірря. *Кон.*

Як вродилась щасниця, так поправицца и п'яниця. *Кон.* — Вже як щастя, то й п'яниця поправицца. *Дуб.*

Хоч би я за пана пошла: як моя доля така, то й пан скрутицца; а як моя добра доля, то пойдю за п'яницю, то й п'яниця поправицца. *Рад.*

Як буде доля, то буде д'ля. *Ил.*

Кому щастя, тому и доля. *Проск.*

Кому щастя, то й на киеві виплине. *Ил.*

Кому щастя, тому й півень несецца. *У.*

Кому щецца ⁽¹⁾, то й на скінку прядецца. *Рад.*

⁽¹⁾ вецецца. *Рад.*; живецца. *К., Коз.*

Щасливому по гриби ходити. *Бр., [Рад.]*. — ... а нещасному по дісу блудити. *Зв.* — З щастям и по гриби пойти. *Ст. Зб.* — Без долі й по гриби не ходять. *П., В.*

1670. З щастям по гриби ходять, з щастям в рябу бродить, а без щастя ні вон, а ні за поріг. *Ж.*

Не купуй лою, та купуй долю. *Не.*

Не родись багатий, а родись щасливий. *Л., Р., Кр.*

Не родись багатий та вродливий, а родись при долі та щасливий. *Коз.*

Не родись зрява ⁽¹⁾, та родись щасна ⁽²⁾. *Бр., [Кан., К., Рад., Ёх.]*. — Не родись гарний, а родись щасливий; рости великий та будь багатий. *Ёх.*

⁽¹⁾ вродливий. *Сос.*; хороша. *Кон.* ⁽²⁾ щасливий. *Сос.*; щаслива. *Кон.*

Не родись в платтячку, а родись в щастячку. *Ос. В (III, 41).*

Бог дасть демо и в члотиі челою. *Нраск.*

Бог як схоже, так и из грязи поставити князі. *О.* — ... из грязи поставити князю. *Б.* — Из грязи у князі, из князі у грязи. *Л.*

Коли Біг дасть, то и в вікно ввійнь. *Збр. Лаз.*

Коли на те піде, то й серед битого шляху поламаецца. *Ном.*

1680. Доля луччая Божая, ніж матчиня. *К.*

Дитинка спить, а доля її росте. *Прае.*

Лежень ⁽¹⁾ лежить, а Бог для н'го ⁽²⁾ долю держить. *Бр., Кан., К.* — ... а над ним Бог крижить. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Лажух. *Ил.* ⁽²⁾ ёму. *Яц.*; *Проск.*

Лажухові Бог долю дав.

1684. До щастя! *Бр.* — Як до щастя! *Щир.* — Кому яке щастя! *Ном.*

1686. Не знайдеш, звідки на тебе впаде. *Бр.* Не знаєш, де знайдеш. *Павл.*

С'єгодня пан, а завтра пропав. *Чор. Рад. (300).*

Щастя, як триєця: кого схоже, на того й нападе. *Бр., Проск., Павл., [Зв., Коз.]*. — ... кого нападе, того й трусить. *К.*

1690. Не всім однако дано: одному ситце, другому решітце. *Я.* — Єдному Бог дасть ситце, а другому решітце. *Проск.*

Инший легко робить, та хороше ходить; а де-який робить, то й піт кривавий ёго обливає, а нічого немає! *Бр.*

Кому на добро идецца — каша в самому молоді, ище и грудку масла положить; а кому на горе идецца — велика дірка, та мала латка: и туди тягни, и туди тягни — не зиходицца. *Сич.*

Ёго й шило голило, а наша и бритва не бере. *Зв., К., Л., Пр., Б., Кр.* — Эдному шила голять, а другому и бритви не хотять. *Ил.*

Чуже ⁽¹⁾ й шило голило, а моя ⁽²⁾ й бритва не бере. *Рад.*

⁽¹⁾ Ёго. *Зв., К., Л., Пр., Б., Кр.* ⁽²⁾ а наша.

Одному на трієціі прядецца, а другому й веретінце не хоче. *Кан., К., Л., О.*

Єдин гроші складає, а другий мішок шне. *Ил.*

Єдному Бог дасть сак, а другому овак. *Проск.*

Хто плаче, а хто скаче. *Ж., Коз.* — Єдин плаче, другий скаче. *Ил.*

Половина світа ⁽¹⁾ скаче, а половина ⁽²⁾ плаче. *Ск.* — Світ плаче, світ скаче. *Г.*

⁽¹⁾ Подовяну світа. *К., Щир.*; Півсвіта. *Біл., Гр.*; Один. *Пол., Л.* ⁽²⁾ половина, півсвіта, другий.

1700. Як не ладицца, то й в печі не горитьца. *Бр.*

Коли не ведецца, то й курка не несецца.
Бр.

На чуже щастя не впасти ⁽¹⁾. *К.* — ... ко-
му добре, а нам зле. *Бр.*

⁽¹⁾ не мухою пасти. *Слуц.*

В чужое щастя не вкушиться. *Ст. 36.*

Не всім же панами бути. *Ївх.*

Щастя переходя живе. *Нос.*

Худоба ⁽¹⁾ переходя живе. *Ос. 10 (XIV,*
38). Кон.

⁽¹⁾ Добро. *Нос.*

В щастю не вміє чоловік статкувати. *Ил.*

На щастя всеяке май серце однако.

Пархоми, в щасті не брикай: як більш
нема, то й так нехай. *Ш., Збр. Шей.*

1710. З щастя не мруть. *Гат.*

Щастя на коліні не ломниця. *Ил.*

Добре ніколи не укуцицца.

Нема щастя без заздрості.

В щасті не без ворога. *Кон.*

Щастя розум відбірає, а нещастя назад
вертає. *Ил.*

Прибуць ⁽¹⁾ щастя, а розум буде. *Зв.,*
Кан., К., Прок., Рад.

⁽¹⁾ Аби. *Л.*

Щастя має роги, біда має ноги. *Кобр.*

РОСКІШ творить біль: як приходить —
смакує, як виходить — катує. *Ил.*

От уже того душа не в пні (ласо їсть и
хороше ходить). *Б.*

1720. Пливає, як напхух в олію. *Ил.*

Плаває, як вареник ⁽¹⁾ у маслі. *Пир.*

⁽¹⁾ пиріг. *Прок.*

Валяецця ⁽¹⁾, як почка (нірка) в салі. *Рад.*

З роскоші сите. — ⁽¹⁾ Обросла. *Рад.,*
О.; Жирועця. Нос.; Живе. Кон.

Чому козак не гладок! попоїв та на бок
Б., [Лаз., Ч.]. — Чого козак гладкий? на-
ївсь, заснув, та й нема гадки. *Гат.* — На-
ївся, напився, та на бок — та не буде чо-
ловік гладок! *Ст. 36.*

Як би хліб та одежа, ів би козак лежа.
Пир., [Рад., Б.]. — ... то козак би и вмер
лежа. *Пр.*

З щастя та з горя зкувалась ДОЛЯ. *Гат.*

И кат панує, та долі не бачить. *Ш.*

Єсть на світі доля — а хто її знає? єсть
на світі воля — а хто її має? *Кобз. (77).*

Лихая доля и під землею надібає. *Прок.*

Доля карає й вельможного, й неможного.
Ш.

1730. Буває, що и вовк лежить горюю.
Прок.

Лихої долі не вгадаеш. — Не вгадаеш лихої
долі (або: години).

Свої недолі и копем не об'їдеш. *Нос.*

Моя доля та рубає дрова. *К.*

Бідному Савці нема долі ні на печі, ні на
лавці: на печі печуть, а на лавці січуть. *Не.,*
[С., Ж.].

Лягай долі на своїй долі. *Ш.*

Плаче твоя доля, та не зна чого. *Ївх.*

Вибравись собі долю, як бандолю. *Прок.*

— У нього доля, як бандоля. — Дав їй Бог
долю, як хвандолю. *Ил.*

У сусіда донёк сім, та й е доля всім — у
мене една, та й тій нема. *Ж.* — У кого до-
чок сім, то й доля всім; у кого одна, и тій
долі нема ⁽¹⁾. *Сос., [Л., Прок.].*

⁽¹⁾ та й та долі жадні! *Рад.;* а в мене
една, та й неладнь. *Бр.*

НЕЩАСТЯ ніколи само не приходить. *Ил.*

1740. Нещастя в дітях — нещастя в літах.
Нос., Пол.

Нещасна, як Подольська корова (що коро-
вами там роблять). *К.*

Мое щастя таке, як тої курки, що качата
водить. *Ил.*

Коли б чоловік знав своє нещастя! *Л.,*
Прок.

Коли б знаття, де упаду, то б соломи
підослав. *Ївх., [Бр., Кр., Гр., Ш.].*

То приказка, як Москаль летів з чере-
пні: «Соломи», каже, «соломи!»; а як
упав—«ні», каже, «не нада вже».

Як би знав, де найду, то б туди пішов; а
як би знав, де загублю, то б туди не
йшов. *Бр.*

Не знаєш, з якого боку зайти. *Бр.,*
Пир.

Пішло щастя в ліс по пруття. *Ил.*

Талану нема! *Л., Кон.*

Як не дав Бог талану змалку, то и не
буде до останку. *К.*

1750. Хоч роби и розсидься, а як нема
талану, то нема. *Прав., Л.*

ПРИГОДИ учать згоди. *Ил.*

Кожда пригода до мудрости дорога.

Давні прагоди боронять від шкоди.

Не ймайся за пригоду. *Кл.*— За сон и за пригоду не ймайся. *Ст. 36.*

Чоловік без пригоди не живе. *Кон.*

Приходила оце Наумова олії. Баже: «Дитина вовсім опухла, умерла... Бога молимо, щоб воно умерло: істи нічого, оджеи немає... так оце ревизія буде писадьца—молимо Бога, щоб ёго приняв ... ні при чому світить, так оце олії прийшла: як буде кончицьца, так щоб при світлу скончилось...» — «А рокове ж попу оддали?» — «Ні з чого! як буде старий говіть, так буде одроблювать попу: кілля тесать, або молатить... От-так-то! сказано: чоловік без пригоди не живе!» *Зап. С. Д. Ніс.*

Отак чумак дочумаковався. *Гат.*

Сяка-така НАПАСТЬ, та спати не дасть. *Пр., [Ст. 36.].*

Від напасті и полу вріж, а втікай. *Ил.*

Напасть ⁽¹⁾ не по дереву ⁽²⁾ ходять, а по тих людях. *Пир., [Л., Р.].*

⁽¹⁾ Ляхо. *Бр., Гайс., Полт., Ст. 36.*

⁽²⁾ Біда. *Проск. (2) по лісу. Проск., Рад.*

1760. Від напасті не пропасти. Об.—... а від біди не втікти. *Полт.*

Від напасті не пропасти: я, пане, коня вкрав. *Бр.*

Без напасті не пропасти. *К., Бер., Пир.*

Без причини чоловік ніколи не живе. *Не.*

Коли НЕ ПАЙДИТЬ, то вже ж и не пайдеть! *Ном.*

Поспятав вже я и пня, и колоди.

Кідаецца и сірою собакою, и білою собакою, та ради не дасть (убогий дуже, а щирий. *Рад.*). *Рад.*—Б'яецца сірою собакою, нічого не вдіє (те ж). *Бр.*

Бив на ёго, як на три тузи. *Ном.*

Пошло панії старій (в рукопису: «панюю старуї») на випадок. *Ст. 36.*

Трахвився, як сліпий курці бобове зерно,—и тим ся удавила. *Войц.*

1770. Удалося, як тій Солосі. *Нос.*

Не кує, а плеще (невдачі усе).

Коло рта мичецца, та в рот не попаде.

Отó я краще! *Пир.*

З гори пошло. *Ст. 36.*

З рук идеть, а не в руки.

Отак наші галки б'ють! ні з чим додому идуть. *Кон.*

Понав пальцем в небо! *З., Л., Пир.* — ... стромляй дальше. *Пр.*

Не тикай пальца в небо. *Зв., Л.*

Як раз батька в лоб! *Нос., Б.*—... щоб не знав, куди соб. *Бал.*

1780. Попав кулею в пліт! *Кам., К.* — Не понав ні в тин, ні в ворота. *Б.*

Попав, як сліпий стежку. *Кр.*

Трахвив го в седно. *Ил.*

Як пугою по воді. *Л., Р.*

Зробив що ні до чого. *Р.;* «Ти ёму кажи, а воно — як пугою по воді: и ухом не веде.» *Л.*

Лучив корову, а понав ворону. *Нос.*— Цілив в ворону, та понав в корову. *Кон.*

Не туди стежка в горох. *Лів.*

Поправився из кулька в рогожку.

Поправився ухом об землю.

Поправився з печи на лоб. *Ил., Нос.*

Поправився з покутя на лаву. *Пир.* — ... під лаву. *Кр.*

1790. Утівав перед вовком, а впав на медведя. *Ил.*

З дощу та під ринву. *Ж., Кр.* — Трахвив з дощу під стріху. *Г., П.*

Зпід ринви та на дощ. *Пир.*

Від огню біжу, а в воду скачу. *Ил.*

З огню, та в полум'я. *Л.*—З вогню, та в полумінь. *Проск.*

Из ворон почали, а на сороки перевели.

Добувся, як Швед під Полтавою (програвши справу 1709 р.). *Макс., Бєх.*

Добувсь, як під Очаковим. *Павл.*

Пожививсь, як сірко наски. *З.*

Поживився, як пес макогомом. *Кам., К.*

1800. Зловив зайця за хвіст! *Бер.*

Піймав кудого за хвіст! *Л., Гр., Бєх.*

Пришов пізно, аж завізно. *Ст. 36.* — ... прийшов рано, так не дано. *Ном.*

Прийшов по хвилі, — вже миски помили. *Ил.*

З чим пішов, з тим прийшов. *Ном.*

На тім же суку сів (невдача). *Нос.*

Наняв кудого без хвоста. *Сос.*

Трахвив на злий раз. *Ил.*

Збувся батько ляха: збувся грошей з міха.

Полегшало нашому батьку: де сиділа болячка, там дванадцять. *Кам., К.*

1810. Поліпшало батьку к смерті. *Нос.*

Згоріла хвжка, згоріла книжка — нічим ворожить. *Рад.*

Бажуть (більше жартом), як невдача, и більше нічим орудувать.

Ишов, ишов дорогою, та и в яму впав; любив, любив хорошую, та й плюгаву взяв. *Нос.*

Жарт над невдачею.

Спасся, як медвідь. *Ил.*

Вхопив ⁽¹⁾ шилом ⁽²⁾ патокни ⁽³⁾. *Л., [Проск., Бер., Пир., Кр., Білт.].*

⁽¹⁾ Ливнув. *Кам., К. (2)* пальцем. *Гат.*
⁽³⁾ меду. *Павлов., Гат.*

Пешов без подшош (замотався, зматів, не випрохав). *Прав.*

Хлеснула біла Іорданки (недача). *Сас.*

Вліз межн молот и ковадло. *Бр.*

По бороді текло ⁽¹⁾, а в рот не попало ⁽²⁾.
Проск.

⁽¹⁾ тече. *Полт.* ⁽²⁾ не попаде. *ід*; в роті не бувало. *Ст. 36*; а в роті сухо було. *У.*

Так доробився, як сіль на окропі. *Ил.*

1820. Щастя му з рук вилетіло, як птиця на сігі.

Опарився, як муха на окропі. *Проск.*

Ускочив по самне уха. *Ст. 36.*

Донатав до самого краю. *С.*

Хотіла баба видри, та наслу сама видралась. *Бр., Проск.* — ... вирив, та наслу сама вирвалась. *Ск.*

Сиділа дівка та й висиділа дідька. *У.*

Плив, плыв ⁽¹⁾, та на березі й утонув ⁽²⁾.
Прав. Ниж., Лів.

⁽¹⁾ Плов, плов. *Ст. 36*; Переплив море. *Ил.* ⁽²⁾ утопився. *Проск., Пол., Б.*

Ловили, ловили, та й піймали сома. *С.*

Чкали, чкали, та на стеду и почували (не доіхали). *Ком.*

Ось, ліз-ліз, та й вворвався: чи не було ручок, щоб держався! *Ст. 36.* — Ліз-ліз, та вворвався.

1830. Увірвався бас. *Ном.*

Увірвався нитка. *Кв. (I, 249), [Бр.]* — Уже йому увірвалось. *Рад.*

Увірвалось личко. *Бер.* — Вворвався лик. *К.*

Кругнувся догорі черева. *Гат.*

Запобіг лиха. *Пир.*

Маком сів (нема ходу). *Кр., Нови.*

Сів, як на лёду. *Ил.*

Підкосило, як косяю. *Г. Бар.*

Як різцем одрізаю. *Ком.* — ... урізав. *Пр. в Ст. 36.* — ... и як рукави одняв. *Ст. 36.*

Минулась котові шапочка! *Л., [Кулом].*

1840. Запала й тому клямка. *Ст. 36.*

Вже по всьму, вже клямка запала. *Ил.*

Запертий чмех. *Ном.*

Нема тнеі курочки, що несла золотні мечка. *Проск.*

«Гонни, рижка!» ⁽¹⁾, а в рижці а духу нема. *Чир.*

⁽¹⁾ рижий. *К.*

Дій его честі! *Л., Зал.*

Надав мені нечистий (або: Надала мені нечиста мати) встрять у се діло! *Ном., [Збр. Лаз.].*

Перед смертю не нажитися ⁽¹⁾. *Руд.*

А ми в школах було додаємо: «а пе-

ред екзаменом не нажитися. *Руд.* — ⁽¹⁾ не надшесся. *Нос.*

ПЕРЕВІВСЬ ні на се, ні на те. *Пр., Х.*
Звівся ні на що! *Ск.* — ... нікуди! *Нос.* —
Перевівся ні на що! *Пир.*

1850. Звіхав ні на що.

Линився, як на билині. *Бр., Ст. 36.*

Оббився, як билина (обсікся, нічого нема). *Гр.*

Були и в кози роги, та пратергі. *Ст. 36.*

Перейшла, як Улана на ладську віру. *У., К.* — ... у лашську віру. *Х. Вид.*

Ростеклось лобро усе, як слива по воді.

Пир., Кон.

Усе роспилилось (добро). *Г. Бар.*

Що було, то за вітром по воді потекло. *Збр. Лаз.*

Перевівся ⁽¹⁾ на циганський ⁽²⁾ шпинк. *Б.*

⁽¹⁾ Перейшли. *К., Чир.* ⁽²⁾ козакський. *Пир.*

Душа ⁽¹⁾ в тілі, а сорочку воші ззіли. *Бер., Л.*

⁽¹⁾ Сама. *Коз.*

1860. Ваші сало ззіли, а гниди на посселю сіли. *Проск.*

Іли воші ⁽¹⁾, а тепер и гниди стали. *Л., Проск.* — ... ато вже, бачиш, пішли и гниди. *К.*

⁽¹⁾ вуші. *Гат.*

Терни душа в тілі, а сорочку воші ззіли. *Проск., Х. 36., [Чир., Вех.].*

Бувши конем, та стать волом! *Ком., Гр., [Ст. 36.].*

Був волом, та став козлом. *Сл.*

То був волом, а тепер не хочеш воотацьця конем. *Х. 36.*

Був колись оріх, а тепер свигогун. *Кан., К.*

Бувись лісничим, а тепер нічим. *Проск.*

Зійшов ні в честь, ні в славу.

Ні звів, ні випив, а дрягтам світить.

1870. Бувши та не будь, мієши та не міть! *Ст. 36.*

ПРОПАВ, як здимнів. *Бр.* — ... здимнів. *Зв.*
Пропава, як собака ⁽¹⁾ в ярмарку. *Об.* — ...
як сірко в базарі. *Зв., Пр., Кр.*

⁽¹⁾ пєс. *Проск., Бер., Ж.*

Як в пєкло кинув, так загинув. *Ил.*
Поглобоша, важе, як Оборі без останка. *Бус. (з Переяслів. Літописц.)*

1875. Оце пропав — як з мосту удав. *Бр.*

1877. Шибя під лютити, та в до чорти ра-
кiв! *Л.*

Бовть, як камень у виду! *Євх.*

Плюснуло, луснуло, та в нема. *Гат.*

1880. Розтеклися ⁽¹⁾, як руді миші. *Л.* —
Пропава, як руда миш. *Проск.*

⁽¹⁾ Розлізлись. *Р., Гр.;* Погнули.
Дуб., О.

Розлетілись, як липове кляння. *Мл.*

Так пішло, як поза хмару. *Бр., Бер.*

Так як прахом пошло. *Кр.*

Так як вода умилла (встане — як вода
умилла ніколи не сидить дома). *Ск.* — А ёго
уже в вода вмилла. *Ос. 18 (V, 38).*

Пропава козак з дудами. *Войц., Мл.*

Пропава ні за собаку. *Л., Пир.*

Пропава ні за цапову душу. *Л., Пир., Кон.,*
Р., Гр., Павл., Х. 36.

Вхопила лунь. *Лів.*

В собаки не брехали. *Зв., Рад., О.* — ...
як кожуха ⁽¹⁾ вкрали. *Дуб.* — Пропава день,
в собаки не брехали. *Кулж.*

⁽¹⁾ як худобу. *Коз.*

1890. В хвіст мелькивав (або: В хвостом
покрився). *Ст. 36.*

Вовки ёго зїли (нема, забарився). *Г.,*
П., Л.

Так як слна. *Ск., [Гат].*

Як у воду впава. *Ск.*

Як віл лизнув. *Ст. 36.*

Як камінь у воду. *Мл., Бр., Підл., Л., Ст.*
36.

Був батько, та одубів. *Ст. 36.*

Був мед, та гости попили. *К.*

Був кінь, та зїздивсь. *Об., [Ст. 36].*

Колись було добро ⁽¹⁾, та давно. *З., Пр.*
— ... впъять буде, та нас не буде. *У., [Кон.].*

⁽¹⁾ добре. *Бр., К., Бер.*

1900. Було діло, та улетіло. *Зал.*

Було та загуло. *Об.* — Один був, та в тов
загув. *Лох., Л.*

От тільки що моя тітка була, та вже в
загула, як Поліський вструб. *Чинир.*

Що було, то зплило. *Лів.* — ... то за віт-
ром попило. *Пр.* — ... то за вітром по воді
попило. *Лаз.*

Димом пішло. *Лів.* — Димом догори піш-
ло. *Рад., Л.*

Пропава, як з воза впава! *Пр., Х.*

Пішло за вітром. *Лів.* — ... на вітер. *Пр.*

Зперед очей узато. *Л., Пир.*

Як мітлою зметено. *Ст. 36.* — ... змело.
Кон. — ... замів. *Пир.*

Як бн втав. *Мл.*

1910. Як кат втав. *Ст. 36.* — ... штив. *З.,*
Пир.

Що пройшло, як у воду влізло. *Мл.* ...
пішло. *Євх.*

Що з воза впава, то пропава. *Прав. Ниж.,*
Лів., Сл. — Давно пропава, що з воза впа-
ва. *Г., [Бер., Рад., Ст. 36].* — Унаво —
пиши, пропава. *Пол.* — Що впава, то про-
пава. *Проск.*

Що з горшка вибіжить, то не позбіраш.
Не.

«Соб тиру, до ярма!» — оглянувся, та в
нема. *Бал.*

Давно торба кошелем стала. *Нов.*

Излюдніло усе. *Л., Кон.*

Пусто — в духу нікого нема! *Ск.*

Так пусто в селі, хоч голій біжи. *Об.* —
Хоч голій біжи, то ніде нема нікого, не
зачепишся. *Бр.*

А ні лялочки не видно. *Л., Кон.*

1920. Хоч запали! *Лів.* — ... то не лусне
(або: так не трісне). *Кр., Ст. 36.*

Хоч пиши, хоч лиши. *Ст. 36.*

А ні же, а ні на мотузочку. *Кулж.*

А не гаріла. *Дуб., Рад, Гат.*

Ні цури, ні шилляки. *Гр.*

Нема в на сміх! *Бр., Пир.*

Вог милував. *Пир., Кон.*

Який нечистий! *К., Рад., Л., Пир.* — Який
біс (або: чорт)! *Л., Пир.*

Прийшов — ні сидця, ні рещіца. *Мл.*

Зосталися самі вишкварки. *Х. Вид.*

1930. Свищі в борщі (нема нічого: кажуть
в не про борщ). *Ном.*

Те в лузі, а те в пиренлузі. *Ос. 20 (XIV,*
112).

У чорта в зубах! *Л., Кул.*

Тут було, вертілося, чорт знав де ділося.
Гат.

Ні слуху, ні духу. *Ск.*

Ні духу, ні хуху. *Євх.*

Ні слуху, ні прбслуху. *Л.* — Ні слуху, ні
вісти. *Л., Пр.* — Нема а ні слуху, а ні віс-
ти. *Рад., [Бр., Зв., Бер., Пр.].* — Ні чутки,
ні вісточки. *Х.*

Ні гласу ⁽¹⁾, ні послуханія. *Пир., Нов.*

⁽¹⁾ Ні слуху. *Л.*

И слух запава. *Х.*

А ні слухом слыхати, а ні відом видати
⁽¹⁾. *Прав. Ниж., Лів.* — И ні віду відати, в ні
чутки не чувати. *Бер.* — А ні відом не віда-
ти, а ні чутком не чувати. *Мл.* — Слухом не
чути, в відом не бачили. *Проск.*

⁽¹⁾ а ні відом відати. *К.*

1940. Нема в чутки — як в яйці замер.
Євх.

Сім літ ⁽¹⁾ памъяти ніт. *Кан., К.*

⁽¹⁾ літ — та в. *Пир., [О.].*

Еге! побігли вже кози в лози. *Лів.*

Шше тарас лозами. *Ст. Зб.*

Пиши письма через Бердичев (пропало!)
Метлиць (з Тар.).

Пиши ⁽¹⁾ — пропало! *Проск., Пир.* — Се б
то, пиши — пропало! та й не знавши к чо-
му річ. *Б.*

⁽¹⁾ Напиши. *Ил.*

Поминай, як звали. *Ск.*

Шукай ⁽¹⁾ вітра в полі!

⁽¹⁾ Лови. *Кул.*

Митькою поминай! *Мт.*

И слід пропав. *Лів., Сл.* — ... простиг.
Прав. Ниж., Лів.

1950. Рано пташка заспівала б, як би кіт-
ка не зіла. *Проск.*

Вийде, як камінь из води. *Євх.*

И в світі, и в білому не пізнаеш (така пе-
реміна!) *Л.* — ... не вгадаеш. *Г.*

Що нема, то й негоже. *Прав.*

ЛИХО на вірєвоцці водять (або: ведуть). *К.,
Рад.*

«Де ти, лихо ⁽¹⁾, ходиш?» — «Тебе ⁽²⁾ шу-
каю ⁽³⁾!» *Кон.*

⁽¹⁾ лиху. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ Тебе, пане. *ід,
Рад.* ⁽³⁾ слухаю. *В.*

Крутнувся, та й лиха здобувся. *Гат.*

Лихе швидко приходить, а поволі відхо-
дить. *Ил.*

Лихо приходить ⁽¹⁾ пудами, а сходить ⁽²⁾
золотниками ⁽³⁾. *К.*

⁽¹⁾ входить. *Черн.* ⁽²⁾ виходить. ⁽³⁾
хунтами. *Б., Черн.*

Не так скоро лихо влізе, як влізе. *Не.*

1966. Лиха не шукай — воно само тебе
наїде. *Бр., О., [Бер., Пр.]* — Не шукай ли-
ха—тебе само лихо наїде: коли б так за
добро, як за лихо! *Бр.*

Коли ⁽¹⁾ лихо, то ще й вік довгий. *Л.,
[Нем., К., З.]*

⁽¹⁾ Коли Бог дасть. *З., Кон.; » Вод.*

Скорий сам набіжить, а на плохого Бог на-
шле. *Прав.* — Швидкий сам добіжить, а смир-
ного Бог донесе. *Біл.* — На смирного Бог
нанесе, а ледаче й само наскоче. *Коз.* — На
доброго Бог нанесе, а на лихе сам набіжиш.
Черн. — На лихого Бог нанесе, а швидкий
сам собі набіжить. *Коз.* — Швидке само на
себе набіжить.

Не стямився ⁽¹⁾, відкіль лихо згадавця ⁽²⁾.
Л., [Зг., Рад., Пр., Б.]

⁽¹⁾ И не счусся. *Паал.; Необиздриш.
Кон.* ⁽²⁾ візьмевця. *Паал.;* біда приде.
Кр.

Умій тільки одходити, а лихо то приїде.
Черн.

И в погоду часом грім ударить. *Ил.*

Нема нічого без лиха. *Я.*

Щоб лихом жартувати, не треба панува-
ти. *Гат.*

Хто лихом жартує, той ж ёго куштує.

Боїдця и той лиха, та не шануєть ёго.

Ст. Зб.

1970. Не ходи, де лихо.

Від лиха поли вріж та втікай. *Проск.*

З лихого торгу хоч би з носом. *Рад., Л.,
Пир., [Ст. Зб.]*. — ... хоч поли урізавши.
К. — ... хоч пішки. *З., Пир., Кр.*

Лихо приключки шукає. *О.* — ... привле-
ки шукає. *Коз.*

Коли спить лихо—не буди ж ёго. *Ст. Зб.*

Встань, лихо, та й не ляж. *Пер.* — Встань,
біда, не лежи (як прикидаєцца давнє лихо).
Нос.

Сиди тихо, поки ⁽¹⁾ спить лихо. *Бер., Пр.*
— ... щоб не знало лихо. *Пер., Біл.* — Си-
ди тихенько, щоб не знало тебе лишенько.
Проск.

⁽¹⁾ нехай. *Бр.*

Коли лихо, то сиди тихо! *Євх.* — Лихо,
лихо! нехай буде тихо! *Бр.*

Добре ⁽¹⁾ пушить, а лихо ⁽²⁾ сушить. *Лів.*

⁽¹⁾ Добро. *Б., Кон., Черн.* ⁽²⁾ горе.
Черн.

Єслі на лихо чоловіку идець, то юж со-
всім отнюд на біду и на велике лихо. *Ст. Зб.*

1980. Єдно лихо не докучить.

То не лихо, як одно, а два та три. *Гл.*

Не шукай моря—у калюжі втонисся. *Пир.*
— ... втонеш. *Ст. Зб.* — Не море топить—
калюжа. *Євх.*

Ти хочеш на гору, а чорт за ногу. *Прав.
Верх.*

Коли б так за добро, як за лихо (або:
за біду). *Бр.*

Коли б так за лихо, як за бідч. *Бр.* — ...
так до лиха, як до біди. *Бер.*

Не мини мене, мій батеньку ⁽¹⁾, — не ми-
не тебе и лиха година. *К.* — Не мене тебе,
батенько, лишенько—и я тебе не мину. *Бр.* —
Не минай мене, батінку! *Кулж.*

⁽¹⁾ Но мине тебе, батечку. *Рад.*

Як би знав, почому коряк лиха! *Збр. Лаз.*

На лихо Бог дасть толк. *Б., Гл.*

Дасть Бог лихо, то дасть и розум. *Кон.* —
Боронь, Боже, нужав, розум найдецца. *Рад.*
— Не дай, Боже, нещастя, а розум буде! *К.*

1990. Лиха конем не об'їхати. *Не.*

Сказало лихо—не будь добру! *О., Кон., Гл.,
[Б., Кр., Євх.]*

Кожна людина своє лихо носе. *Гем.* —
Кожний в світі своє лихо має.

Де ж люде, там и лихо.

И в Відні люде бідні. *Войц.*

Хоч би сь глядів по всій Україні, добра не знайдеш. *Ил.*

Кожний має свого моля (1), що его гризе.

(1) Муля. *Проск.*

Нема такого дерева, щоб и на него птиця не сідала. *Проск., [К., Пр.].*

И червоної чоботи мулять. *Ил.*

Усяке село в заметі. *Пир., Кон.*

2000. Як людина не міркує, а все ж в світі погалумує. *Гат.*

Лишко товар продає. *Не.*

Більшо окові нічого не шкодять, але не бачить. *Проск., [Ил.].*—Більшо оку не шкодять, тільки око не бачить. *Кан., К.*

Познаєш, откудь гримить. *Ст. Зб.*

Лихо не вморить, так спотворить. *О.* —... не вmore, а розцотворе. *Ах.*

Де лихо пристане, там и трава вьяне. *Коз.*

Що миле, так и те запостигле. *Рад.* — ... то йде за постигле. *Черн.*

Лихо штани поре. *Пр. в Ст. Зб.*

Лихо, та не тихо: коло Махновки Цигане обгегли.

Ледво лихо дозналося, где люде живуть.

2010. У лиха пограцьця. *Х.*

Може Господь милосердний не все лихо раздасть, шче останецця. *К.*

Лихая година настала: бувало, як кого б'ють, те и нас зовуть. *Ст. Зб.*

На все достатній, а на лихо не жадєн. *Не.*

И живеши гидко, и їсти бридко, як лихо чєпає (сіс). *Б.*

Багатий на лихо. *Зв., Рад.* —... та на дрібні слєзи. *Пр.*

Лихо далося знати. *Пр. в Ст. Зб.*

Лихо погнало. *Ипр.*

Лихо споткало.

Пійшлось на лихо. *Бр., Л., Лєх., Пр.*

2020. Лихом торговати. *Кл.*

На лихо здатись. *Гат.*

Насунулось лиха до бісового батька.

Лихо та ще з лихом. *Х.*

Лихо ж мені цеопечене! *Б.*—Лихо печене. *Пир.*

Ох мєді лихо! *Бр., Пир., Л.*

Ні шити, ні пороти, здаєся, а лєо лихо придалося. *Проск.*

И без того лиха нілєково. *Ст. Зб., Нем.*

Так тяжко добра дочекатися, як з каміна. *Проск.*

Нема ему честі ні від Бога, ні від людей.

2030. Не було добра з роду, не буде й до гробу. *Не.*

Не було добра амалку (1), не буде (2) и до'станку (3). *К., Рад., Л., Пир., Пр.*

(1) из ранку. *Бр.* (2) чортматке. *Кон.* (3) старку. *С.; останку. Бр.*

Не було нам гаразду, та й не буде. *Ил.*

Туди не підскачиш, туди не провалисся. *Кон.* — До Бога не підскачиш, в землю не проб'єсся. *Лєз.*—Туди високо, туди глибоко. *Кон., З., [Бр., Л., Кон.].*

Як піде добро в двір, то само йде; а як піде з двора, то хоч и ворота зачини, то не вшннш. *Ном., [Коз.].*

Иде-иде вгору, та як піде и з гори! *Ном.*

По шві му ся поре. *Г.*

Розживемось, халави попікши! *Кор.*

Всєго наживеш и Кузьму батьком назовеш. *Б.*

Хіба ж таки я вослідівший од усіх! *Пир., Кр.*

2040. Хіба ж наша мати вже и кови не стоить. *Сл.*

Хіба ж мені не можна у своїй хаті пісві співати. *К.*

За кума битий и в кума не бути! *Проск.*

Чи ми знаємо слінний народ! *Кон.*

Бідна моя головка! *Пир., Н.* — ... головонько! *Лєв., Сл.*

Люде до церкви з пєсками, а мій батько в очерет за качками. *Бр.*

А Біг его святий знає, що він думає, гадає! *Гат.*

И вже у старої казки! бодай не казать. *О.*

Добрі зуби, що и кісінь (1) ідять (2). *Лєв., [Ст. Зб., Гат.].*

(1) Хліб. *К.* (2) їмуть. *Рад.*

Добре говорить—кого не болять. *Ил.*

2050. Там нас люблять, де нема нас. *Гл.*

Где каша з маслом, там нас не маєш. *Ст. Зб.*

Там (1) добре (2), де нас нема. *Зв., Проск., Л., Пир., Пр.*—... а ми придемо и другим попусем (3). *С., Кр., Яц.*

(1) Всюди. *Ил.;* Усюди. *С., Кр., Ст. Зб.;* Всюди біда, лиш там. *Ил.;* Добре тут, добре йтам. *Б.* (2) гарно. *З.;* хороше. *Лєв., Сл.;* хороше. *Бєр.;* гаразд. *Ил.;* добрє. *Ст. Зб.* (3) а где ми живем, то и людя попусем. *ід.;* а де ми побудем, то все подоганем. *Гл.;* а куди ми поткнимось, так и попусемо. *Б.*

Видно, на роду так написано. *Л., Пир., Коз., [Ж., Рад., Черн., Бєх., Зал.].*

Не до поросят свині (1), коли свиню смаляють (2). *Пир., Х., [Проск., Рад., К., Кр.]*

Кон.]—... свині, як вовки свиню їдять.
Бр.

(¹) Не до поросят. *Кр., Кв. (II, 90).*(²)
колють. *Л., Пр.*

Пішли мої літа, яко вітри круг світа. *К.,
Коз., Б.*

Не минула мене лиха година! *Проск., Кр.,
Комл.*

Господи, злізь та подивися! *Ил.*

Держись (¹) берега (²), а риба буде! *Збр.
Шей.*—... Олександрі. *Зв.*

(¹) Держи. *Рад., З., Л.; Бережи. Б. (²)
берегі. Рад.*

Тарах щастя в хату (несподіване лихо)!
Проск.

2060. Шелеп щастя в хату! *Руд.*

Оттак, здорова живеш! *Пр., Павл.*

Цінь, цінь, тарара! усюди діра, та нікуди
вляізти (ніби синиця в клітці говорила.
Кажуть, як прискіпаєця що: біда, халеца,
и д.). *Зв.*

Ну, що ёго казати! *Л., Пир., Пр.*—Що ти
будеш казати! *Павл.*

Хоч не пятайся! *Пир.*

Прогнівшли Бога. *Кон.*

Хоч ти Божу Мати піш! *Бр., Черн.*

Хоць до Бога реви. *Ёвх.*

Хоч сядь та й плач. *Ск.*—... та й гудя.
Кр.

Хоч плач, пане,—коса не бере! *С.*

2070. Мати Божа, та й годі! *Коз.*

Сохрань Мати Божа! *Бр., Л.*

Крий, Божа Мати! *Пир.*

Боже мій, світе мій! *Пир.*

Хоч утікай.

Хоч що хоч роби! — Хоч що хоч, те й
роби! *К., Дуб., Л., [Зв., Рад., Пир.].*

Хоч живий в (¹) аму лізь (²)! *Рад., Пр.*—
Живцем би в аму пішов! *Бр., Рад.*

(¹) Живцем у. *Зв. (²) лягай. Х.*

Лучче б свята приснала (або: пригор-
нула)! *Кон.*

Хоч и в прірву! *Бр.*—... йди. *Л., Кон.*

Хоч провалися в безодню! *Пир.*

2080. Хоч кріз землю йди! *Бр., Рад.*—...
провалися! *Пир., Пр.*

Хоч сирової землі хватайся! *Бр.*

Тільки и ходу, що з мосту та в воду.
Бр.— Хоч (¹) з мосту та в воду (²)! *Об.*

(¹) Просто. *Ил., Зв., Л. (²) в шум.
С.; на бігущую воду. Ил.*

Вже мені и в пеклі гірше не буде. *Об.*

Ні печаль, ні воздыхання, но жізнь біс
батька яка. *С.*

А вже ж тіі кучері мені надокучили. *Чыр.*

Говорив би, та и слов ніг; плакав би, та
и слёз ніг. *Ст. Зб.*

Тільки що з ніг не звалить (лихо, хвороба
и д.). *Кон.*

Забили мені баки, зсідать мене собаки.
Чыр.

Тепер її и кури заклюють. *Т.*

2090. Як так, то скоро нас и курі загре-
буть. *Р.*

Та вже нас и курі загребли. *Л.*

Зо всякого села по скурвому сину. *Ёвх.*

Як горілку пьють, то мене минають; а
як ся бьють, то від мене починають. *Проск.*
У макогнову-юшку убрела (всі напада-
юцца). *Бер.*

Як горох при дорозі. *Л.*—... хто йде, то
и скубне. *У., Зв.*—Маєця (¹), як горох при
дорозі. *Зв., Пр.*—... хто йде (²), то и скуб-
не (³). *Л., [Бр.].*—... йде не мине. *Сос.*—...
за стручок скубне. *Макс., [Ёвх.].*

(¹) Жыву. *Сос., Макс., Ёвх., Не.; От-
так. Зв. (²) не йде. Гр.; не зьоче. Не.;
не хоче. Проск. (³) не топче. Не.*

Як хмара на нас испала (лихо нагальне).
Бр.—Як туча спала.

Ні звість, ні зопъеть, ні хороше сходить.
Ст. Зб.

Граду-тучі увійшов, а злих рук не увій-
шов. *Ил.*

Уродився на свою годину! *Ч.*

2100. И ворогові (¹) сего б (²) не зчив (³).
Зв.

(¹) великому. *К., Л., Кон.;* своему.
Рад., Ст. Зб.; мойму. *О., Кон. (²)* сво-
го лиха. *З.;* свого добра. *Рад. (³)* не ба-
жаю. *Кулж.*

Великий світ, та нема де дітися. *Бр.,
Черк., [Проск., Лів.].*—Велик світ, та нігде
ся подіть. *Ст. Зб.*

Тяжко пвати против води. *Ил.*

На що мені золото, срібло, як жить не
добро. *Ис.*

А мні бугай виссав. *Ст. Зб.*

Три дні до смерти, та не як не доживеш.
Черн.

О нашую то шкуру ходить. *Г., П.*

И холодно, и голодно, а ще и додому да-
леко. *Зв., Кон.*—... и голодно, та йти!
Рад.—... и голодно, и голо., и босо, та и до-
дому далеко! *Л.*

Випав сак и тому бідному. *Ст. Зб.*

Не бачить світа, як сліпа курка зерна.
Проск.

2110. Живий до Бога лізе. *Об.*

Не з добра побігла з двора. *Ст. Зб.*

Аби цвіт, а маку и ніг. *Рад.*

Жие не жие—паскудить ⁽¹⁾ своїм сьмітом.
Прокс.

⁽¹⁾ Роби добре, не паскудь.

Життя провадить собаче. *Прокс.*

Живе, так як сорока на тину ⁽¹⁾. *Прав.*
Виж., Ліс.—... хто йде, сполохне. *Пир.*

⁽¹⁾ на колку, або: на лободжні. *Кр.*;
на лозі. *Кон.*

Не бачив гіркого, не бачить и солодкого.
Не.

Не на сусі той до сих часів сидить (не-
беспешний ще од лиха). *Ст. Зб.*

Угадай, земляк, скільки миль до Витебську
(питають кому прийшлося круто). *Нос.*

Труби, Грицю, в рукавицю. *Ил.*

2120. Пустив Бог Микиту ⁽¹⁾ на волокиту.
Об., Ст. Зб.—... то буде жити. *Полт.*—Як
пустить Бог Микиту на проволокиту, то аби-
де умре. *Не.*

⁽¹⁾ Пустився Микита. *Гайе.*

На бідного Макара и шивки летять. *З.,*
Л., Пир., Пр.—... падають. *Коз., Сос.*—...
валяцца. *За., К.*—... сивлюцца. *Кон.*

Нещасному Макару нема талану. *Коз.*

Як вели медведя до меду, то вуха урвали;
а як тягнули од меду, то урвали и хвіст.
Руд., [Ил., Прокс., Кан., Войц.]

И наш бог не вбог! *Ст. Зб.*

Не що бо и горе! *Кон., Л.*

Не що и лихо! *Л.; Кон.*

Не и що то и бо!

Наша и людська—не людська. *Ст. Зб.*

Е, вже наше життя, моя дитино (чужа дит-
ина пята, як живе)! *Кон.*

2130. «Чого ти, мамо, боса?»—«Так дове-
лося!» *Не.*

Так наша піч пече! *Лів., Ст. Зб.*—...
глевко! *Пр. в Ст. Зб.*—Так вже його піч
спекла, так його палаєничить. *Л., Кон.*

Таку Біг коладу дав. *Ил.*

Се неначе наслано. *Ном.*

Чи таке долище, чи таке дворище! *К.*—
Чи по дворищу, чи по долищу. *Кон.*—Чи
долицом, чи дворищом. *Бр.*

Під тобою лід ростав, а підо мною мер-
вє. *Пир.*

Пішло ⁽¹⁾ уже мені з Петрового дня.
Прокс., Кан., К., Л.—... як з петрівського
дня. *Коз.*—Як пійдецца з Петрового дня, то
буде щодня. *Л.*

⁽¹⁾ Пішлось. *Бр., Рад., Кон.*

До нашого берега ніщо добре не припли-
ве. *Ск., [Ст. Зб., Нос.]*—... не кізак ⁽¹⁾,
то тріска. *Рад.*

⁽¹⁾ коли не г...о. *Л.*

Хрін його батька знає: у багатого повна
піч, та горить, а у мене одно поліно, та и
те не горить. *Кон.*—У люде! ⁽¹⁾ повна піч
⁽²⁾, та горять, а у мене одна ломака, та и
та не горить. *Пир.*

⁽¹⁾ В гуми. *П.*; У сусіди. *А. Вил.* ⁽²⁾
багато дров. *Л.*

Де коротко ⁽¹⁾, там и рвєцца. *Об., Ст.*
Зб.

⁽¹⁾ тонко. *Об.*

2140. Побила ⁽¹⁾ лиха година. *Ск.*—... ота
чужа нива, та позичений серп. *Кон.*

⁽¹⁾ мене. *Пир.*

Багато злого на едного. *Ил.*

Оттепер—то в нас кобила порох поїла!
Чор. Рад. (344).

Випить добру повну (набрацьца лиха,
потерюхи). *Збр. Лас.*

Маюся, як в терню. *Ил.*

Б'юся, як риба об лід. *Пир., Л.*

Тиняецца, як старець попід тинню. *Євх.*

Дожився до самого краю. *С., Л.*

За що мене Готтиодь карає! чи я уплів, чи
я убрів, чи в середу ковбаску ззів? *Коваль,*
(Прав. Виж).

Бо благоденствує! *Коба.*

2150. А правда наша п'яна спить.

Кажуть, що з лиха вмиреш—от же ні!
Пир.

—

БІДА не спить, а по людях ходить. *Ил.*

Хто в біді—біду стерпить, а хто в гараз-
ді—щоб ніколи біди не знав!

Біда біду породила ⁽¹⁾, а біду чорт. *Пр.*—
... чортова мати *Бр.*—... а біди чорт не
визьме. *Ил.*

⁽¹⁾ родить. *Кан., К.*

Не то біда, що плаче, а то біда, що ска-
че. *Р.*

Не я скачу—біда скаче ⁽¹⁾. *Бр.*—... моя
душа істи хоче, *Гор.*

⁽¹⁾ плаче. *Д.*

Трудно вийти з біди, як каміню з води. *Руд.*
Не так хутко згоїцца, як біда скоїцца.

Прокс.

Біда бідою іде и бідою поганяє. *Євх.*

2160. Одна біда тягне за собою и другу.
Пир.

Як одна біда йде, то и другу за собою
веде. *Не.*

Біда, та и за біду зачепилася. *Бр., Кан.,*
К.—Горе та ще и за горе зачепилось.
К.

Біда біду трімає. *Бр.*

Біда за біду чіпляецца — як у ланцюзі кільце за кільце. *Сос.*

Біда біду перебуде — одна згине, десять буде. *Бер.* — Чорт ⁽¹⁾ біду перебуде — одна мине ⁽²⁾, десять ⁽³⁾ буде. *У., К., Кан.*

Біс. *Зв., Проск., Ст. Зб.*; Хрип. *Н., Рад.*; Врэг. *Пур.* ⁽²⁾ една згине, *Проск.* ⁽³⁾ друга. *ід, [Ст. Зб.]*.

Біда біду гонить. *К., Бат.*

Біда за бідою ходить. *Бр.*

Як біда уродилася, така и згине. *Ил.*

Біда на вкулачки товчецца ⁽¹⁾. *Збр. Лаз., Кон.*

Великі недататки. *Кан., К.* — ⁽¹⁾ здібає. *ід; кулаками б'яецца. Бр.*

2170. Кого біда ученицця, того трімаецца и руками, и ногами. *Ил.*

Біда здібає легко, а трудно іі збутися. *Проск.*

Од біди не в воду. *Прас.*

Біди ні продати, ні промінати — и грім біди не заб'є. *Бр., К.* — Біди ні продати, а ні промінати. *Бр.* — И грім біди не заб'є. *Бр.*

Як Бог дасть, и в печі не замажесся. *Кон.*

Не в піч замазатись, та и не з мосту у воду. *Ст. Зб.*

Біда найде, хоч сонце зайде. *К., Рад., Пр., Не.*—... біда не спить. *Н.*

Воли, коні на оборі, а біда поперед очі. *Ил.*

Не кляч біди до себе, вона сама прийде до тебе. *Проск.*

Не будім біди, коли спить.

2180. Біди не шукати. *Полт.* — Не шукай біди. *О.*—... сама біда знайде. *Дуб.*

Біда за плечима. *О., Гор.*

До біди сім верст. *Пагл.*

До біди не далеко ⁽¹⁾. *Об.* — До ляха не далеко. *Рад., З.*—... доскочить. *Л.*—До ляха-го не багато. *Ст. Зб.*

До біди ще три дні. *Пур., Сос., [Р.]*.

До біди не довго. *Об.*

О біду не трудно. *Ил.*

На біду не багачко треба. *Зв.*

На біду, як с тіі ⁽¹⁾ перейдеш, — коли б так на добре. *Проск.*

⁽¹⁾ «С тіі (се б то, сидиці).»

Коли б так на гуру (гору), як на біду! *Бр.*

2190. Одна біда—не біда; от—коли дві, або три разом біди! *Не.*

Єдна біда чоловікові не докучить. *Ил.*—... біда не докучить, а десять. *Проск.*

Біда нікого не красить. *Кулж.*

Біда не дуді: як стане дуть, то аж с'їззи йдуть. *Ст. Зб.*

Не так-то и встати, як впасти. *Проск.*

Як припече, то втече. *Л., [Ст. Зб.]*.—... то він сам до чорта (або: то він з того місця) втече. *Бр., [Черк.]*.

Допекло, так и утекло. *Кон.*

Кому біда докучить, той ся розуму научить (з вечистої книги Стародуб. Матнеграту. 1692 р.).

Біда учить хліба. *Ил.*

Навчить біда поняти, як нема чого вкопяти. *О.*

2200. Коли дасть Бог біду, то и розум добрий. *Зв., Кон.*

Хто біду має, той багато знає; хто гаразд має, той мало знає. *Ил.*

Не знавши біди, не буде добра.

Хто не зазнав зла, не вміє шанувати добра.

Біда не знає пригазу.

Що-що, а біда завше здібає. *Проск.*

Біда як схоче, то на гладкій дорозі здібає.

Гараздові не хоче, а біду мусить. *Ил.*

Гаразду знести не може, а біду тер-пить.

Піди до Кракова, всюди біда однакова; піди и за Карпати, то треба бідувати.

2210. Піди за Бескідни не збудеся біди.

Піди и за Карпати, то треба бідувати.

Піди до Кракова — всюди біда еднакова. *Проск.* — Хоч и до Кракова — с'їризь біда однакова. *К., [Кор., Ст. Зб.]*. — Од Чакова до Кракова — всюди біда однакова. *Сос.*

Не йде на ум ні іда, ні вода, коли перед очима біда. *Х.*

Смерть за плечима, а біди весілля. *Ил.*

Голові хлоніт, а біди весілля.

Біда біди на слободі.

Инший молод годинами, та старий бідами. *Не.*

Хто біди не знає — нехай мене спитає. *Об.*

«Що у вас чувати?»—«Гаразд на бідою!» *Ил.*

2220. Иде біда ⁽¹⁾—відчиняй ворота. *Проск., Х. Вид.*

⁽¹⁾ Иди, бідо. *К.*

Біда, аки в Родні (у гирла Росі). *Нестор.*

Вивав в біду, як курка в борщ. *Ил.*

Упав у тісну діру.

От біда — та й годі! — Лихо та й годі.

Бр., Л., Я., Гат.

Біда боками прецця (відусіла). *Ком.*

З бідою, як з рідною мамою. *Проск.*

Куди мах, туди мах, то все біду по зубах. *Ил.*

Віда вуца, а ГОРЕ чубате. *Б.*

То не горе, що горює, а то горе, що миецця. *Р.*

2230. Як піде горе зраня, то аж до смеркання. *Коз.*

Тільки тебе не миецця, як горенько ймецця. *Рост.*

Хоч лучицця печаль на одну годину, запомнить и милу родіну. *Кл.*

На хврасунок добрий трунок. *Ил.*

Не поможе и трунок, як прийде хврасунок.

2235. Горе — море: пий ёго, не випьеш. *Коз.* —... всёго. *Гат.*

2237 По смерти нема КАЯННЯ. *Яч.* —... покаяння. *Ил.*

И што! каяння нема. *Бр.*

Каяття пізно приходить. *Нос.*

2240. Є каяття ⁽¹⁾, та нема воріття! *Б., Пер.*

⁽¹⁾ каяння. *Рад., К., З.*

2243. Як не покаєся — тобі буде моголя, а мені кобила. *К.*

И ворогу своєму закажу. *Л., Пир., Пр.*

И дітам своїм закажу. *Л., Пир., Р., Гл.*

Не буду до віку, до суду! *Пир., Пам.* — И до суду не буду! *Коз.*

Ти землю ів — зарікавсь. *Кон.*

2246. Ти хрест писав (зарікавшись). *Кон.*

2250. Покаєся злодії у угодах. *Кон.*

Зарікалась свиня... істи: біжить, коли троє лежить, — вона всі троє и зіла. *Ном.*

ЖАЛЬ, та не вернецця. *Ск.*

Жаль много можеть. *Ст. Зб.*

Жаль ваги ⁽¹⁾ не має. *Лів.*

⁽¹⁾ уваги. *Вел. (III, 175).*

Зачужа жаль. *Ст. Зб.*

Жаль батька ⁽¹⁾, та вон несуть. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Мил батько. *Пр. в Ст. Зб.*

Он жалю мій, жаяю, ёх и жаяю не помалу: упустив долю, упустив щастя, та вже и не піймаю. *Коз.*

Жалю по кіслію! *Коз.*

ЖУРБА не матінка. *Рос.*

2260. Журба сорочки не дасть. *Ил.*

Журбою поля не переїдеш. *Гл.*

Чого тебе за ухо бере (за серце)? *Нос.*

Якого дідька журицьця! *Л., Кон.*

Нема чого журитися: нехай той журицьця, що велику голову має. *Бр.*

Чого журицьця! нехай журицьця ті, що заміж идуть. *Лос., Пр.* —... та журицьця, що відаєцця. *Бр.*

Не журися — якось то буде! *К.*

Не журись, та Богу молясь. *Коз.*

Ото зажурилась! та така ходить, як туман (туман).

Тільки журицьця!... як кобила, звернувши вь болоті. *Ил.*

2270. Не кажи «ох», кажи «год». *Ст. Зб.*

Хоч біда, то ⁽¹⁾ гоц! *Ил., Бр., Проск., Ёвс.*

⁽¹⁾ горе, та. *Лил., К.*

Не зітхай ⁽¹⁾: чого нема, то и так нехай. *Бр.*

⁽¹⁾ Не здихай. *Р.*

Не здихай: не остатне ще зискець. *Ст. Зб.*

Вздиш, — коли любиш, то вздриш. *Гр.*

Як би не ох, то б давно здох. *Ёвс.*

Гей-гей ⁽¹⁾, та не дома! *Рад.* —... як би вдома, та ще и на печі. *Бер.* —... та ще и в просі. *Дуб., Рад.* — О-хо-хох та не дома. *Кон.* —... як би дома та в господі. *Ном.* — ... одно зверху, а друге и д.

⁽¹⁾ Гай-гай. *Прав. Ниж., Лів.*

Здихнув тяжко та важно, мов ковальський міх. *Пир.*

Під явором жовтий корінь: пісок ёго сушить (пісня е така; а вь приказці: кажуть про людину, що все чогось журицьця — журливе змаку). *Бер., Лаз.*

Як у ёго дух держицьця! *Л., Кон.* — Не знаю, де в мене и дух!

2282. Як не свій ходить. *Ил., Л.*

Став не свій. *Ил., Х.* — Став мов не свій. *Л.*

2282. Мов у воду опушена. *Лів.* — Опустилась, як на воду. *Бер.* — Лишилася, як на воді. *Бр.*

2284. Наче курця впустив. *Л., Пир., Сл.*

Хожу, наче чоловіка згубив, або-що. *Хат.* (165).

Все мені, й сорочка не мила! *Ил., Бр.*

Червяк серце точить. *Г. Бар.*

Вже (або: Нема) мені ні від місяця, ні від сонця. *Проск.* — Ні від сонця, ні від місяця. *Ил.*

Розживемось, як сорока на лозі, а тінь на воді. *Рад.*

2290. Ой смугку ж мій! *Бр., Гат.* — ... тубатий! *Гат.*

Не забув смутку,—забув річн. *Ст. Зб.*

Лиха та радість, по котрій смуток на-ступав. *Ил.*

Чья КРИВДА, нехай того Бог зкарає (1)! *Прав.*

(1) «А уже ж!» *З.*

Кривда людська боком вилазять. *Ил.*

Лучче кривду терпіти, як кривду чинити.

Хто кривдять людей, той кривдять своїх дітей. *Проск.*

Я з тобою не маю нічого на пенку.

Я не хочу напаси: нехай той із напас-ти не виїде, доки житеме. *Бр.*

Слова шкоди не нагородять. *Ил.*

2300. Не так (1) шкода, як невгода. *Ск.*

(1) Не така. *Бр.*

Шкода нікому не мила. *Ком., Гл.*

Кожному кривда не мила. *Ст. Зб.*

В НЕЩАСТЮ нема ні БРАТА, ні свата. *Ил.*

Бідному ніхто не подарує. *Пир.* — ... не дарує. *Рад.* — ... не дасть. *Кулж.*

Під лихий час и кум за собаку. *Кан., К.*

Тоді любить и сват, коли добре має брат; а коли бідний, то забуде и брат рід-ний. *Ил.*

Поки багат, то поти й сват. *Пр.*

Поки щасте плужить, поти приятель слу-жить. *Ил.*

Де щастя упало, там и приятель мало. *Ил.* — Щастя упало, так и приятелів мало. *Бр.*

2310. При добрій годні всі куми й по-братами. *Б.* — ... а при лихій—чужі куми й побратими. *Євх.*—При добрій годні и куми побратими (1), а при лихій нема и родини.

Прав. Ниж., Лів. — Як добра година, то знайдецца родина; а в злій годні, нічоґ' по родині. *Ил.*

(1) всі побратими. *Коміс.;* побратими. *Коз.*

Поки мішки чують, поти шанують. *Г.*

Як я ся гаразд мав, кожний мене добре знав; а як став убогий, не приходять гості в мої пороги. *Ил.*

Як ся чоловік гаразд має, то и сусід бу-ває.

Тоді сусід добрий, коли мішок повний.

Утри (1) мої смажні (2) уста, а сахарні и сам утру (3). *Ст. Зб.* — Не тоді лжи мені губи, як солодкі,—тоді мені лжи, як гіркі. *Бр., [Проск., Руд., Збр. Лаз.]*—Лжи мені губоньки, як гіркі; а як солодкі, то я и сам обляжу. *Кан., К., [Бр.]*—Тоді мені губи лжи, коли чорні. *Ил.*

(1) Протри. *Рад., Кон.* (2) смажені. *Євх.;* гіркі. *Рад.* (3) а сахарних чорт тебе й просе. *Євх.*

Полюби мене в черні, а вже в білі! *Х.*— ... полюбить и аби-хто. *Полт.* — Ліби (1) мене в чорному, а в білому чорт тебе й про-сить (2). *В., Гл.* — ... Нехай мене— полю-бить у чорнім, а в біле приберуса, тоді я и сама не подивлюся. *Бр., [Коз.]*—Нехай люблять у чорному. *К.*

(1) Полюби. *Коз.* (2) и хто-небудь полюбить. *Б., [Коз., О.];* я тебе не прощу. *Рад.*

Поцілуй мене с'годня, а я тебе завтра. *К., Рад., Гл., Ст. Зб.*—... а як забуду, то и так буде. *Ком.*

Уми ти с'годня, а я завтра. *Зал.*

Люби мене в середу, а в неділю, як я при-беруса, то може на тебе и не подивлюся (або: то и на другу подивлюся). *Бр.*

2320. Поратуй мене в пригоді, а в доб-рім разі не потребуєм ратунков. *Ст. Зб.*

Тоді, як кличу, їди.

Хто зразу дав, той два рази дав. *Ком.*

Хто в біді дав, два рази дав. *Ил.*

Як лихо, то и братко. *К.*

Брат, що хочеть брать. *Ст. Зб.*

Як беруть, сто коней дають, а візьмуть — и одного не дають. *Ос. 5 (VI, 27).*

Як просять, и жнуть и косють. *Нос.*

Як лихо, то и «ходи Петрихо»; а як п'ють та їдять, то на Петриху не глядять. *Руд.*

2329. Як їдять та п'ють, так и кучерачи-ком звуть; а попьють, поїдять, — прощай шолудай! *Нос.*

2331. Добре дядькові, то й Бога забув. *Ос. 3 (IV, 8), Дуб., Пир.*

Як лихо, то й ⁽¹⁾ до Бога. *Лів.* — ... а як лихо минуло, тоді й Бога забуло. *Ном.* — Як тривога, тоді й до Бога. *Кр., [Коз.].* — ... а як по тривозі, то й по Бозі. *Бр., Пр., [К., Проск., Рад., Руд.].*

⁽¹⁾ Коли не змога, так и. *Коліс.*

Як утопає, сокиру даває; а як порятують, и топорича жалує. *Ст. 36., [Пр. в Ст. 36., X. 36., III.].*

Дообід ложка, а післяобід не треба. *Збр. Лаз.*

На кого біда нападе, то до Києва йде; а як біда минецця, то він и из Броварів вернецця (Броварі містечко на лівім боці Дніпра, Остерською п., менш як 20 верстов од Києва). *Кулж.*

Не завидуї худорбі — доведе Бог тобі. *Нос.*

Що собі не мило, и людям ⁽¹⁾ не зич. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ и другому. *Нос.*

Не радуїся чужому лихові. *Л., [Ст. 36.].*

Чужому лихові ⁽¹⁾ не смійся. *Лів.*

⁽¹⁾ З чужої біди. *Бр.*

2340. Чуже лихо за ласоці, а своє за хрін. *Не.*

Чужая біда за играшку. *Пир., Л.* — ... за сахар. *Бр.* — ... за цукар. *Проск.*

Чуже горе—людям сміх. *Коз.*

Ніхто нічїєго болю не знає. *Проск.*

Чужий біль нікому не болять. *Ж.*

2345. Вола голова не боліла, коли корова тела родила. *Ил.*

2347. Кому користь, а нам хвористь. *Ст. 36.*

Граєця, як кіт з мишою (або: з мишкою).—Граєся, як миш з котом. *Проск.*

Дурню сміх, розумному слізи. *Рад., Пр.* — ... розумному ж досить. *Коз., Кон.*

2350. Людям сміх, а мені плач. *П., Пол., Лів.* — Кому біда, а людям сміх. *К.* — Чужа біда людям сміх. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Кішці ⁽¹⁾ смішки, а мишці слізки. *Гр., Ђвх.* — Коту ⁽²⁾ жаргушки ⁽³⁾, а мишці смертушки ⁽³⁾. *Рад.*

⁽¹⁾ Котіві. *Пр.* ⁽²⁾ Кішці. *Нос.* ⁽³⁾ и-грушки. *Ст. 36.*; жарті. *Коз.* ⁽⁴⁾ плач. *ід;* смерть на умі. *Нос.*

Смішки з попової ⁽¹⁾ кішки. *Л.* — ... а як своя здохне? ⁽²⁾ *К.* — ... то й плакатемеш. *Пер.*

⁽¹⁾ чужої. *К., Л., Пир.* ⁽²⁾ в панової кішки, а у нас такої нема. *Ђвх.*

Кому весіля, а курці смерть. *Проск.* — ... нехитбе. *Бр.*

Добре, чуже лихо міряти — зміряй своєї. *Хат. (163).*

Чужу біду на воді ⁽¹⁾ розведу, а своєї и кінця не найду ⁽²⁾. *К.*

⁽¹⁾ на волосині. *Рад.*; руками. *Н.*; рукавом. *Коз.*; ногою. *Пир.* ⁽²⁾ а своєю а ні як. *Рад.*; а своєї и ума не приложу. *Пир., [Н., Коз.].*

Свою біду на другого звезду. *Пр. в Ст. 36.*

Лучче чуже ухо гризти, як своє. *Кан., К.*

Кінь знає, як му сідло долігає. *Ил.*

Ніхто не знає, чий чобіт муле. *Ђвх., Пир.*

2360. Що меніниї, то тобі завтра. *Проск.* — Днесь мені, а завтра тобі. *Ил.*

На кого Бог, на того й ⁽¹⁾ люде. *Проск., Полт., З., Л., Пир., Н.*

⁽¹⁾ лихив. *Рад.*

Не так ⁽¹⁾ Бог, як лихві люде. *Пир.*

⁽¹⁾ Не таков. *Ст. 36.*

За кого Бог, за того й люде. *Прав. Ниж., Лів.*—За ким Бог, за тим и люде. *Ил.*

На кого ворони, на того й сороки. *Ил.*

На кого люде гомонять, на того й свині хрюкають. *Зал.*

Усяк готов, щоб погубить, та хто буде ратувати! *Черн.*

Буде ПЛАЧУ. *Пир.*—... до нехочу! *Б.*

Горе не умовчить. *Пир.*

Біда як дуда: куда йде, то реве. *Бр.*

2370. Тонкослізка! *О.*

На кулаку слізи три. *Кон.*

Слізи, як перло! *Пир., Б.*

Плаче, як роба в неволі. *Ил.*

Заплач, дурню, по своїй голові. *Бер.*

А заплач, дурню, та дуже! *Зв.* — Заплач дуже, та дурно. *Л.*—А ну, ну! заплач, дурню! *Пр.*

Заплач, Матвійку, дам кошійку. *Пр., [Сос.].*

По чім дурного знать? по тім, що плаче. *Рад.*

Росквасив губи, як каниці. *Ном.*

Сльнять.

2380. Кисне, як солоний огірок. *Збр. Лаз.*

Свіглиць, мов кривий цуцук. *Х.*

Завив, як вовк. *Ст. 36.*

Голосить, неначе по мертвому. *Кулж.*

Кричить, як опарений. *Рад.*

Пробі ⁽¹⁾ кричати. *Зв., X.*—Пробу, рятуй.
Нос.—Свѣлат кричить. *Бр., Дуб.*

⁽¹⁾ пробу. *Пир., О.*

Приплакала бабка увесь ліс, а по їй ні біс. *Нос.*

Кому біда, то й плач не допоможе. *Ил., Збр. Шей.*

Плачяся Богу, а слези—вода. *Пир., Л.*

Не вмєш пакати, а вмєш плакати. *Ст. Зб.*

2390. Плачем лиха не виплачеш. *Гам.*

Тогдї будеш вить, як почнуть бить. *Нос.*

Не жаль плакати, коли є за чїм. *Ил.*

Нехай тї плачуть, що нам але зичуть.

Нехай тї плачуть, що замїж идуть. *Прав. Нїжж., Ліа., Збр. Лаз., Ос. 3 (VI, 19).*

Кричи, хоч на гору видїви! *К.*

Жінка плаче, дїти плачуть, сам плачеш, а луччого не бачиш. *Кон.*

Плачеш, плачеш та й ўхнеш. *Кон.* — ... чхнеш. *Мар. В.*

2398. Так, що тїльки кривавї не лїюцця. *Л., Кон.*

2400. Хто звечера плаче, той вранцї буде смїацця. *Збр. Лаз.*

ТЕРПИ душа, спасена будеш. *Зв., Ліа.*

Терпи горе — добро буде. *Не.*

Терпи, козак ⁽¹⁾, отаман ⁽²⁾ будеш. *Ліа.*

⁽¹⁾ козаче. *Кр.* ⁽²⁾ отаманом. *Гайс., Пир., Б., Кон., Кр.*

Терпи, хлопче, козаком будеш. *Пир.* — ... а на козакана попадеш и в отамани. *З.*

Терпи, Грицю, хоч яка спека. *Р.*

Терпи, козак, горе — будеш пити мед. *К., X. Зб.*

Терпи горе, виї мед. *Пир., З.*

Терпи горе—буде добре. *Рад.* — ... добро буде. *Рад., З.*

Коли мука, торбу в руки, та по лїгодї! *Черн.*

2410. Ім, коза, козу, коли сїна немає. *Ил.*

Іж ячне, так як смачне. *Ш., Гр.*—Приймай ячне за вдячне ⁽¹⁾. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ яшне за дашне. *У.*

Лежи в піску, та їж луску. *Ст. Зб.* — ... тускї! *Б.*

Зуби на полицю (ждать и голодувать)!
Ос. 5 (X, 7).

Напийся води, коли звїв пївбїди. *Ил.*

Тягни бїду за хвїст (бїдуй). *Кан., К.*

Бїдою бїдї не допоможеш. *Черн.*

Жли, море, погоди. *Бр., У., Кан., К.*

Люде, посїявши, та ждуть. *Ст. Зб.*

На животї гнети инов.

2420. Мовчи та дїш ⁽¹⁾. *Ск.* — ... скажусь ⁽²⁾, що спїш. *Пер., Б.* — ... дїш, коли горе пушуть. *Коз.*

⁽¹⁾ дїхай. *Бр.* ⁽²⁾ не кажи. *К., Рад.*

Скажи—лихо, та й мовчи. *Зал.*

Лихо, та не мовчить. *Пр. в Ст. Зб.*

Мовчи з лихом. *Бр.* — ... аби збрїлось. *Коз.*

Посиди, смутку, в кутку. *Ст. Зб.*

Гей! не з гора ж бїди. *Гам.*

Вдарь ⁽¹⁾ лихом ⁽²⁾ об землю. *Пир., Кон., Гл., [Зб, Лаз., Ч.]*

⁽¹⁾ Бїнь. *Л., Пр., X.*; А ну, гоп. *Проск.* ⁽²⁾ лихо. *Л., Пр.*

Я ту бїду ще перебуду. *Проск.*

За потерпїння ⁽¹⁾ дасть Бог спасїння ⁽²⁾. *Ск.*

⁽¹⁾ терпїння. *Проск.*; терпїннячю. *Л., Гр.* ⁽²⁾ спасїннячю.

Терпен—спасен. *Ст. Зб., [Проск., Ёст.]*

2430. Перемалецця лихо—добре буде. *К., Кан.*

Буде добре, як мине зло. *Ил.*

По сїму ще дїти будуть, хоч и маленькі. *Б., Кр.*

Умрецця, так все минецця. *Черн.*

Божа воля! *Дуб., Пр., Л.* — Божа власть! *Л., Пир.* — Божа воля, Божа власть! *Дуб., Рад.* — Божа воля, Божа сила! *Пр., Лок., О., Нос.* — ... що Бог схоче, те й зробить. *Не.* — Божа власть, — що схоче, те й дасть. *Б.* — А що ж робить на те воля Божа. *Зе.* — Будь воля Божа! *Бр., Рад., Пир.*

Що Бог дасть! *Ліа.* — ... те й буде. *Рад. Пр., Кр.*

Треба бїдувати до гробової дошки. *Проск.*

Що ж робить—треба жити! душа на пташка—не виженеш! *Кан., К.*

Що ж будеш робить! огню не підложивш. *Ш.*

Треба годить (або: запобігать) свої лїхи годїні. *Ном.*

2440. Гіркий світ, а треба жить. *Коз.*,
Гр.
 Що людям, то и нам. *Проск.*
 Гірка житте, гірка доля—що ж роби-
 ти! Божа воля. *Не.*

Яке Бог уродив, таке й жну. *Бер.* —
 ... таке треба жати. *Бр.*
 Кріпниця, як диня на морозі. *Ил.*
 Лехше хвалити, як терпіти.

Нема чоловіка без вади 2446—2456. — Гордий 2457—2559. — Хвалиця 2560—2628. — Упер-
 тий 2629—2671. — Наровистий 2672—2675. — Вередливий 2676—2736. — Вздливий 2737—
 2791. — Пена 2792—2826. — Свинаявате 2827—2853. — Лихий 2854—2953. — Ледащо
 2954—2968. — Хитрий 2969—3116. — Капость 3117—3122. — Невмосне 3123—3166. — Сид
 3167—3207. — Природу (прирощенне) тяжко одмінить 3208—3232.

НЕМА чоловіка БЕЗ ВАДИ. *Черн.*
 Нема нічого без вади. *Г., П.*
 В болоті не без чорта. *Не.* —... в сім'ї
 не без п'яниці.

И межи капустою доброю буває ба-
 гацько гнилих качанів. *Проск.*

2450. Є (¹) люде, е и людища (²). *Ном.*

(¹) Єсть. *Пр. в Ст. Зб.* (²) ссть и
 людище. *id.* и людиска. *Проск.*

Час часу рознь — и чоловік чоловіку.
Нос.

Народ—як товар у череді: усякі е. *Вас.*

Де люде, там нуди. *Гат.*

Кривого дерева в лісі найбільше. *Г.,*
П.

Хто в болото лізе, того ще й піп-
 хнуть. *Г., П.*

Люд вже здавна каверзує— з того ли-
 хо и плазує. («Щось чутися до цього в
 миру, та ніби прикладніше». *Бр.*). *Гат.*

ГОРДИМ Бог позбива (або: та збива)
 рог. *Ж.*

Горда душа в убогій тілі. *Ил.*

Чоловік гордий, як пузирь водний. *Ст.*
Зб.

2460. Смирився паче вовка.

Блоха усе костричиця («гордують —
 от не токмо вельможні, а й так дурні
 лопушані»). *Ком.*

Підняв морду так, що й кочергою но-
 су не достанеш. *Б., Бр.*

И через гріб плює (горде). *Бр.*

Через голови плює (горде, вихриць).
К., Пр., Пир.

Куди ж тобі—як задрив ніс! *Пр.*

Завернув ніс. *Гат.*

Кирпу гнутя. *Гат.*

Не дми ёго в ус (великий він пан).
Б.

Ні зо овсом (не приступиш—таке сер-
 дите, бундючне и д.). *Ком.*

2470. Ти до неї *косо-косо*, а вона и
 голову дере! *Ном.* —... *косо-косо*, так не
кдсю.

Не чув пупа на череві и той небож-
 чик. *Ст. Зб.*

Колос повний гнецця до землі, а пу-
 стий догори стирчить. *Ил.*

Запишався, як кошеня в попелі. *С.*

Запишався (¹), як (²) Берко в колоді.
С.

(¹) Бімбуге. *Збр. Шей.*; Бач як помпе.
С.; Се так чваниця. *Бр.* (²) як наче.

Пишаецця (¹), як корова в хамуті.
Ном.

(¹) Чваниця. *Бер.*

Дере голову, як попова кобила. *Пир.,*
[Бер.]

Через (¹) губу не плює. *П., Прав.*
Ниж., Лів.

(¹) И через. *К., Л.*

Кива головою, неначе кобила в Спа-
 сівку. *К., [Рад., Зал.]*. — Кива, як ко-
 била. *Бр.*

Чи дурень, чи пишен, чи в дурного зі-
 мовав! *Ст. Зб.*

2480. Чи ялося свиням на росу ходи-
 ти! *Пр. в Ст. Зб.*

Взявся під боки, та й думає, що пан.
Збр. Шей. — Хвертом попід (¹) боки
 взявся. *Проск.*

(¹) у. *Гр.*

Ходить, як индик Переяслівський. *К.*

Похожає (або: Ходить), як пава. *Прав.*
Ниж., Лів., Зап. (I, 147).

Оце сіла — так як та рахмистривня.
Бер.

Ото, яки великий пан. *Пир.*, *Н.*
Се він на одну пиху тільки зробив.
Не.

Се тільки панська пиха.
Набрався панської юхи. *Ном.*
Величаецця, як зайць хвостом. *Проск.*
— Надарив Бог зайця хвостом!

2490. Завеличався, як Жид на родин-
нах. *Ст.* 36.

Величаецця, мов попада на весілі.
Пр., *Лох.*

Величаецця, мов сучка в човні. *Ш.*,
Х. 36.

Величаецця, як куций бик в череді.
Проск.

Величаецця, як свиня в борлозі (1)
(барлозі). *У.*, *К.*

(1) в болоті. *Зв.*, *Проск.*, *К.*, *Х.*,
Хар. 36.

Величаецця (1), як порося на орчи-
ку (2). *Зан.* (I, 147).

(1) Росходивсь. *Євх.* (2) як свиня на
орчаку. *Н.*

Величаецця (1), як чумацька воша (2).
Не.

(1) Звеличивсь. *Гат.* (2) нужа.

Величний, як жидівський патинок. *Пир.*
У хмару заходить (заносиця розумом,
величаецця; іноді нахід буває). *Ск.*

Дмеця, як жаба проти вола *Л.*, *З.*

2500. Дмеця, як жаба на лопуху. *Бер.*

Дмеця, як пузирь на воді. *Ст.* 36.,
Гл.

Надувся, як вош на мороз. *Ил.*

Дмеця (1), як (2) шкурат (3) на ог-
ні (4). *С.*

(1) Бодриця. *К.*, *Хар.* 36.; Бадриця.
Рад.; Величасця. *Пир.*; Вертиця.
Кан., *Зан.* (I, 147); Крутиця. *Кол.*;
Шкверецця. *Рад.*; И гнеця и дмеця.
Гат.; Пнеця. *Бер.*; Жеця. *Гр.* (2)
мов. *Кан.*, *Пир.*, *Хар.* 36. (3) шкура-
ток. *Х.*; шкурлат. *Зв.*, *Проск.*; шкур-
ка. *Бер.* (4) вогні. *Проск.*, *Бер.*; жару
Рад.; жарках. *Гат.*

Надувь (1), як лопух на огні (2).
З. — И гнеця, и дмеця, як лопух на
жарках. *Гат.*

(1) Дує ся. *Проск.* (2) вогні.

Дуєся як легке в горшку. *Проск.*

Дмись не дмись, волом не будеш. *Коз.*

Нехай дмеця, аж розідмеця. *Бр.*

Хизуецця, неначе на пристяжці. *Не.*

Пнуця, як грішні дупі до пекла.
Кул.

2510. Чваниця, як дурень латкою.
Гат.

Чваниця, наче тая кобила, що віз
побила. *Бр.*, [*Лох.*].

Штє та на штє! *Ном.*, [Ос. 3 (X,
101)].

Вдає, як кінь порожньою торбою. *Євх.*

Як би ёму довгий хвіст, то сам би
собі боки повідбивав. *Х.*, 36. — Як би
хвіст мав, то б усім людям боки пооб-
бивав (сімоязишному так приказують).
Бр.

(1) то б собі боки пооббивав. *Рад.*

Я то не я (1), попова свиня. *Пр.*, *Н.*
— ... дайте корець браги. *Гл.*

(1) Не я то я. *Кол.*; Я не я. *Л.*; Не
я, то. *Рад.* Не я, так. *Ал.*

Нема—як та попова свиня. *Бр.*—Не-
ма понад попову свиню. *Проск.*

Нема над юю и над вйтову свиню. *Ил.*

Ось то ми! *Лист.* (II, 13).

Нема в світі над ми! (1) *Ном.* — ...
що надми—надми, та й пусти.

(1) понад нас. *Проск.*

2520. Наше тільки й добре. *Пир.* —
Тільки наше й хороше. *Кулж.*

Наше все славно. *Ст.* 36.—... наше
и остро, наше и велико. *Пр.* в *Ст.* 36.

Як би не ми, то б ви вдома не були
(або: як би не ви и не ми, то б ми
тут не були). *У.*

Без мене и хліб ся не змеле. (*Кам.*
п.). *Руд.*

Знайте наших! *Кулж.* — Знайте нас!
ми—кислиці: з нас квас. *Гл.*

Осе ж и я—що хорошее имъя. *Ст.*
36.

Не пили, я к обідні йду. *Черн.*

Гетьте, йду! *Кр.*

Гумене, ну мене! бо я подорожня (як
хто виставля себе дуже). *Зв.* — Гумене,
гумене, я приїждажа. *Кр.*

Е, вона мосцїва (пендючлива). *Кр.*

2530. Вашеський панич (що на *вашець*
гне—гордовитенький).

И святї (1), й багатї! *Черн.* 2.

Нї пристипу до іх!—(1) И ситї.

И в казці не сказати, що він брідить.
Пр. в *Ст.* 36.

На що сїя чвань поросєчя! *К.*

Хоч денежжа в каптані, та на сто руб-
лів чвані. *Гл.*

Тенетки нема на хребті, а ще бач! *Ном.*

Пихи на три штихи. *К.*

Злидні без пихи не живуть. *З.*, *Кох.*

Перше коло чобіт ходив, а теперки
не знає, як в них ступати. *Ил.*

У свого батька и хлів зачиняв, а в нашого не хоче й хати. *Л., Пир.*—Твій батько и хлів зачиняв, а ти не хочеш и хати причинити. *Пир.*

2540. Ні пава, ні гава. *Гат.*

Толкуй бала (¹), вона плахти ткала. *Ш.* — Балакай, бабо, дещо: вона плахти тче. *Не.*—Нехай вона плахти тче. *Гр.*

(¹) Толкуй. *Коз.*

Коли б не Опанас, не було б тут и нас. *Гл.*

Ні приступу! *Пир., Х.* — Ні підступи до ёго! *Пир.* — Без ломаки (¹) до ёго ні приступ! *Л.* — Без друка й не приступу! *Кр.* — Без друка не приступай! *З., Пр.* — До ёго не приступу без кійка! *Пр.*

(¹) Без друка. *Л.*

Куди вам! *Пир.*

Не томуј сонцем (не перебаранчай величацця)! *Нос.*

Побраталась свиня з пастухом (як хто дме губу, щоб до значніших). *Кам., К.*

Куди кінь з копитом, туди жаба з хвостом (¹). *Пир.*

(¹) з клішню. *З., Кр.*

Коваль коня кує (¹), а жаба й собі ногу (²) дає (³). *К., Лох.*

(¹) Коня кують. *Проск., Пир., Кон., Ст. Зб., Ёвх.* (²) клішню. *З.; лапу. Бр., Ёвх.* (³) наставляє. *Бр., Проск.; підставляє. Зв., Ст. Зб.; тиче. Кон.; дере. Пир.*

Ворона, ворона! и де ти літала, що в царський двір попала. *Новг.*

2550. Не літай, ворона, в чужії хороми.—Не літать ворони у панські хороми. *Ш.*

Не дивись високо, бо запорошиш око. *Збр. Лаз.*

Не несися (¹) високо, бо низько сянеш (²). *Збр. Лаз.*

(¹) Не літай. *Пир., Зал.* (²) впадещ. *Пир.;* бо поганю низько падать. *Зал.*

Високо літає, та низько сідає. *Зв.*—... летів, а низько сів. *Проск.*

Хто високо літає, той (¹) низько сідає (²). *Об.*

(¹) часом. *Яц.;* то. *Рад.* (²) сяде.

Як не летіло—та вдарилося! *Ш.*

Як упав, то й пропав. *Зал.*

На жито орали, та й гречки не має. *Черн., Ос. З (IV, 24).*

Не видали! *Пир.* — От не видали! *Пр., [Бр.].*

Не вкдююсь багачу, бо сам хліб молочу. *Гат.* — Наплюю я багачу, коли

хліб свій молочу. *Пол.* — ... багачу, свою копу молочу. *Гл.*

2560. Тее, що ХВАЛИЦЦЯ, то він лучче маецця, як тее, що не хвалицця. *Бр.*

Власня хвальба не платить. — Похвали з власної губи не поплачує. *Ил.*

Ледачая хвала сама себе хвалить. *Бус. (Вор. 2.)*

Гречана каша сама себе хвалить. *Лів.*

Хто ся сам хвалить, той злих сусід маєт. *Ил.*

Хвали чуже—своє и без похвалок (¹) добре. *К.*

(¹) без похвалу. *Бер.*

Погана та дівка, що сама себе хвалить. *П., Прав. Ниж, Лів.*

Робота сама за себе скаже. *Кр.*

Добре само ся хвалить, а злоє похвали не годно. *Ил.*

Дочку мати хвалила — поки з рук звалила. *Ёвх.*

2570. Хороша дочка, як матка хвалить (як би хто збоку похвалив)! *Черн., [Б.].*

«Чия справа?» — «Війтова!» — «А хто судить?» — «Війт!» *К., [Ил.].*

Хвастявлого (¹) з багатим не розбереш (²). *Пир.* — Багатого з хвастливим не розпізнаєш. *К.*

(¹) Хвастуна. *Ёвх.* (²) не пізнаєш.

У мене чого-того не купити. *Ил.*

В нас и без гостей так. *Бр.*

Мій верх и заткало (моє зверху). *Ёвх.*

М'ясом хвалицця, а воно и юшки не іло. *Бр.*

Тільки пір'я, а м'ясо чуже (хваста позиченим). *З., Пир.*

Казав Циган: «Нема ні в кому правди тільки вь мені. *Л., [Бр., Прав. Ниж., Проск., Кор.]*—Нема ні в кому правди—тільки в мені трощки. *Рад.*

Тільки людей, що Хома в церкві. *Новг.*

2580. Умер Хома—й добра нема. *Не.*

Хвали мене, губонько, бо як не похвалиш, то я (¹) тя роздеру. *П., В.*

(¹) роте, а ні, то. *Г.;* мя губко, бо *Проск.*

Про свято держав, та у будень сказав. *Рад.*

Тебе и на собачі улиці хвалять. *Ком.*

Про тебе и в шпиталях шепчуть. *Кр., [Ком., Коз.].*

Що ти хвастаєш, и старці в шпиталях сміюцця. В старовину рідко де не були по селах шпиталі для слабих, убо-

гих, калік; держались вони громадським коштом. *Зап. о Мал. Я. Марковича, I, 1799.*

Тебе и та (свина) хвалила, що по горду ходила. *Ил.*

Не одна баба горід згородила («може від хоть кілля бив»). *Черн.*) К., О.

Хвіц-міц, не буде з того ніц. *Проск.*

Бачили такого штирка (живчика - хвастуна). *Сл.*

Біга (1), як (2) курка (3) з яйцем. З., Л., [Дуб., Бер., Кон.].

(1) Носиця, О., Ис.; (2) неначе. К., Рад. (3) квочка. Пр., Лох.

2590. Розносивсь, як чорт збубном. *Євх.*
Розносивсь (1), як з писаною торбою. *Лів., Сл.*

(1) Носиця. Л., Кр.

Носиця, як дурень (1) з ступою. *Прав. Ниж., Лів.* — ...писаною торбою. *Ск.* — ...писанкою. *Бр., Зв.* — ...довбнею. *Зв.* — ...латкою. *Гат.* — ...баба з стушіром. *Ил.*

(1) чорт. У.; баба. *Проск., Євх., Збр. Шей.*

Носиця (1), як кіт (2) з оселедцем. *Проск., [Бер., Рад.].*

(1) Возиця. *Євх.* (2) кішка. *Пр.*

Носиця (1), як кіт из салом. П., *Прав. Ниж., Лів. [Проск.].*

(1) Возиця. *Рад., Пр., Лох.*

Не видав Гриць нагавиць: то ся вбірає, то розбірає. *Ил.*

Тішиця (1), як Жид паршамм (2). *Кан., К.*

(1) Цяцькаецця. *Євх.* (2) паршамм. *Євх., Ил.*

Не вжайайте, люде дорбі (1), що я швець: говоріть зо мною (2) як з простим (3). *Бр.* — Чуеш, говори зо мною, як з простим, а не думай того, що я швець. *Не.*

(1) Не вжайайтеся. *I Бр.*; Не потурай. *Бр. Проск.*; Не думай. *Коз.* (2) говоріть. *I Бр.*; говори. *Бр., Проск., Коз.* (3) з простим чоловіком. *I Бр., Проск.*; до простого. *Бр.*

Хто хвалиця, той каїця. *Нов.*

Хвалящому и Бог не помагає. *Нов.*

2600. Не хвались, та (1) Богу молись! *Кор., Бат., Біл., Чор. Рад. (189).* — Не хвалися та (2) Богу молись. *Павл. Ст. Зб.*

(1) а перш. *Бал.* (2) перше. *Бал.*; тільки. *Бр., [Бер.]; а. Проск.*

Не хвались, идучи на торг, а хвались, идучи з торгу. *Прав. Ниж., Лів.*

Не хвались, як идеш в поле, а хвались, як идеш з поля. *К.*

Наперед (1) невода риб (2) не лови (3). *Ст. Зб.* — Не квапся против невода рибу ловяти. *Бр.*

(1) Поперед. *Зв., Кр.*; Перед. *Кан.,*

К. (2) рибки. *Рад.*; рибкою. *Бер.*; рибою. *Євх.* (3) не имзти. *Пр. в Ст. Зб.*; не лапай. *Проск.*; не хвались. *Ст. Зб., Євх.*; не хватай. *Рад.*

Не продавай вовка, аж го забъеш. *Ил.*

Не оstri ножа, доки сь не зловив ба-рана. *Ил.*

Не стріляй наперед. *Ст. Зб.*

Не кажи юц (1), поки не (2) перескочиш. *Г., Лів., Сл.* — Не перескочивши річки, не кажи цуп. *Пол.* — Тоді скажеш юц, як вискочиш. *Лів.*

(1) скок. *Сівер.* (2) доки не. П., *Прав. Ниж., Проск.*; аж, В., *Прав. Ниж.*; покуль не. *Сівер.*

По Божому гречка родить (як хто загадує наперед...). *Пир.*

Товкач муку покаже (не хвались наперед). *Нос.*

2610. Ще не зловив, а вже скубе. *Проск., [Ил., Ст. Зб.].* — Не піймав, та скубеть. *Ст. Зб.* — Не скуби, поки не зловив. *Рад.*

Раз лучилось робаку на віну, та вже й га! *Дуб.* — Трахвилоса хробаку раз на віну влізти въ моркву. *Проск.*

Дивися, який кінець буде. *Проск.* — Смотри кінця кожній справі. *Ил.*

Коли ще косовиця, а ми вже сіно возимо. *Євх.*

Де тее ще у Бога літо, а він вже (1) косу клепа. *Лох.*

(1) а він о Різді. *Пир.*

Пъє на вовчу шкуру. *Г., П.*

Теля каже *будь ласкав*, а тут уже и з довбнею. *Ш.*

Де ще у Бога теля, а він з довбнею вже носиця! *Л., [Зв., Пр., Б.].* — Теля де, а він уже из довбнею бігає (1). *Бер., [Проск.].* — Ище теля в пузі (2), а він уже и з довбнею. *Гр.*

(1) играє. *Рад.* (2) в гу...i.

Помаленьку, бо спинку зломил! *Ном.*

А бо ще: «А не сідай, а не сідай!... бо спинку зломил!» То Циганчята хвалились, як вони іздитимуть верхя на теляті, що колись буде; а старий Циган почув, та й почав їх чухрати, так приговорюючи.

Де той у Бога Великдень, а він уже из крашанками! *Не.* — ...уже й з пасками. *Дуб.* — ...човпиця. *Зв.*

2620. Хрестять люде, хоч ся ще не уродило *Ил.* — Тое хрести, що родиця. *Ст. Зб.*

Не зарікайся всього робити, тільки свого уха вкусити. *Ил.*

Буде й Лях, як Русин (каже чванливому)! *Б.*

Славні бубни за горами, а прийдеши

бляжче—собача шкура. *Гл.*—...горами, а зблиска—шкуратаї. *Збр. Шей.*—Славен бубен за горами. *Ст. Зб.*—... бубон ва горами, а близько—як коробка. *Збр. Даз.*

Не все то золото, що блищить. *З., Л., Пир.*

Твоя слава велика: сім сіл—один віл. *Збр. Даз.* (з *Кобр.*).

Був колись дворянин, та чорт им'я перемінив. *Нос.*

Як хто каже, що він колись був он-що!

И носе Солосі! *Нос.*

Як на досаду кому хвалиця чим, то так кажуть: и добре, мов, йому!

Убий—та й виграй. *Рад.*—Уби, та й виграй—умри та й оженися. *Мат.*

Як що неправедно.

УПЕРТИЙ гірше свині. *Проск.*—Упарта, як свиня. *Бр.*

2630. Впарта (¹) коза вовку користь. *Нос.*

(¹) Упірна *Ол.*; Вередлива, або: Упрямма. *К.*

Упряме теля вовку користь. *О., Ст. Зб.*

Упертий, як Русин. *Ил.*

Шия товста (непокірливий, аргат, смуглий). *Нос.*

Чи бачив хто з чорта м'ясо? чорта в укріп, а чорт утік. *Бр.*

Хоч гавкай на ёго — нічого не вдієш! *Бр.* [*Пир., Б.*].

Хоць заріж, то не хоче! *Проск.*

Хоч кременем ухо ріж, так затявся! *Кан., К.*

Хоч камінь на шию, та в воду. *Ёвх.*

Хоч ёму кіл (¹) на голові теши! (²) *Пол., Лів.*—...такий! *Кон.*—Хоч и кіля теши на голові. *П., Прав. Ниж., В.*

(¹) клин. *Бр., Зв.* (²) городи. *П.*; бий. *Бр.*

2640. Хоч стріль ёму вь очі. *Зв., Л.*

Хоч из гармати стрілай (не почувють, не злякаюця, не послухають). *Пир.*

З гармат не злякати (іі не то що, — з...). *К.*— Хоч стреляй у него («хоч що хоч! хоч стреляй у него, а воно тільки очі витрищай на тебе та дивиця: таке угорне — хрестянин такий — угорне таке...») *Бр.*

Еге! так як на пеньку став. *Прав.*— Як на пень збіхав. *Пир.*

Хоць вогню до него прикладай (тверде, запекле таке)! *Проск.*

Вовка (¹) в (²) плуг, а він (³) к чорту (⁴) в луг. *Пир.*

(¹) Ёго. *Пр., Ёвх.* Ти ёго. *К., Чорта. Р.* (²) веди в. *Рад.*; вернеш у. *Ёвх.* (³) а воно. *Пр., Ёвх.*; а чорт. *Р.* (⁴) дивиця у. *Рад.*; глядять у. *Ст. Зб.*; до чорта у. *Павл.*; собі в. *К.*; у. *Р., Ёвх.*

Ёго к лісу, а воно к бісу. *К.*— Ёго тягни до ліса, а він лізе до біса. *У.*

Ти ёму плуюй вь вічі, а він каже—дощ (¹) иде! *Лів.*— Хоч води лий у очі, то скаже — дощ иде (²)! *Ст. Зб.*—Плюнь ёму в вічі, а він каже — «ще ждвічі». *Гат.*

(¹) тепленький дощик. *Р.* (²)

Піп з крестом, а чорт з хвостом. *Ёвх.*

Піп своє, а чорт своє. *Об.*—Піп своє править, а той — убий ёго сила Божа—своє править! *Бр.*

2650. Піп у дзвін, а чорт (¹) в калатало (²). *Бр.*—... в клепало, та й каже, що ёго голосніше. *Проск.*

(¹) а дідько. *Бал.* (²) в солом'яник. *К.*

Бог Боговое, а біс бісовое. *Ст. Зб.*

Ёму те (¹), а він своє. *Кулж.*

(¹) Ти своє. *Пир.*

Хочтюкай ёму, а він усе таки своє. *Кон.*

Хоч ёму губки (¹) дай! *Зв., О.*—...а він все своє (²). *Б.*

(¹) чорта. *Рад., Пр.* (²) меле. *Бр.*

Ёму слово, а він сто. *Кулж.*

«Стрижене!» — «Голене!» *Зв., Кр., Черн.*—Ти ёму *стрижено*, а воно тобі *голено* (¹). *Пр., Л.*—«Стрижено!»—«Голено!»—«Але ж стрижено!»—«Ні таки голено!» *Бр.*—«Таки бо стрижено!»—«Таки бо голено!» *Проск.*—«А голено?»—«Голено!»—«А стрижено?»—«Стрижено!» *Пер., Ил.*—«Кошено!»—«Стрижено!» *Сл.*—Острижене (²), а не кошене. *Ёвх.*—Стрижене, а не смажене.

У жінки з чоловіком спорка вкоілась: він каже *голено*, вона—*стрижено*; вже він її и бив, и чоґо не робив,—хоч що-хоч! Ну, важе, коли так, — и повів її топить; так и тут тией ж! А як уже вершки зплили, що не можна більш казати,—висунула руку з води и двома пальцями, мов ножницями: *стрижено*, мов... У Чернігові сливуть, що ніби се у р. *Стрижені* було и що ніби од того и меня її пішло. — (¹) смалено. *Пер.* (²) Голене.

Е ні, Галонько! *Кон.*

Ёму кажу *тату*, а він каже *кату!* *Л., Кр.*

Ій кажеш *овес*, а вона каже *вечка*. *Кон.*

2660. Як у вас, такъ и у вас кабан зав'яз. *Кон.*

Затвердила сорока Якова, та все (¹)

одно про всякого. *Лів.*—Поймала, як со- рока Якова.

У панів.—⁽¹⁾ Якова. *Кр.*

З тобою ходити, як з туром водитись (як з бованом). *Бр.*

З тобою водицьця, як з лихою годи- ною (на лукавого вола и д.). *З., Л.*

Як з биком бицьця, а все молока не добицьця. *Кр.*

Як з тобою толкувать, то треба но- чувать. *Кр.*

З ним не виведе справи и той, що у болоті. *Збр. Шей.*

Не слуха, все своїм богом робить. *Бр.*

И мій батько до церкви не ходив, и я не піду. *Чир.*

Що буде, то буде, а горілки п'ять не покину. *Кр., Ч.*

Спориця, як за батьківщину. *Гр.*

2670. И ⁽¹⁾ до сто баб не ходи (спор- ливе наїмхо)! *Х.*

⁽¹⁾ Хоч и.

Злодія на шибиницю ведуть, а він ще каже, що не винен. *Проск.*—Злодія ві- шати ведуть, а він своїм ділом не при- знаєцца, та оправдаєцца, яко би невин- нен. *Ст. Зб.*

НАРОВИСТА, як кобила. *Зал.*

Хороша ягодка. *Нос.*

Вродила мама, що не прийма и яма. *Хар. Зб.*

И не говори накриво — вона зараз на цабе. *Кон.*

ВЕРЕДУЄ, як у греблі біс. *Гат.*

Мосідизовови мухи в носі (вередливий). *Дуб.*

А ні вбий, а ні влий. *Ил., У.*

И так, и с'як, а все не так. *У.*

2680. Хоч гірше, аби инше. *Пир., Пр., [Кан., К., Рад., Х.]*

Хоч того самого, аби в другу миску. *Б.*

Нехай книш, аби не палаєцца. *Бер.*

Все негодова бабиній дівці! *Ил.*

Їму як не те, так и в голови ⁽¹⁾ низько. *Пир.*

⁽¹⁾ Тобі як не лаєцьця, так и в го- ловах. *Євх.*

Дай того, чого нема. *Х.*

Най тобі ся того не бажить, чого ся дома не держить. *Збр. Шей.*

Хоч душею ригни, а дай. *Бр., Проск., Дуб.*—Хоч тхни, та дай. *Сл.*—... тхни, та роди. *Рад.*

Знає, та вередує ⁽¹⁾. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ В рукописові перш було напи- сано *вродує*, а потім поправлено *вередує*.

Телись, ялова, давай молока! *Кан., К., Євх.*

2690. Хоч ригни! *Л., Кон.*—...а лизь. *У.* Хоч изза нігтя виколупни, та дай. *Ном., [Кон.]*

Забажав неначе перед смертю. *Рад., Полт., Л., О., [Бер.]*

Нічого ⁽¹⁾ не роби, тільки ⁽²⁾ Пилипа жени. *Проск.*

⁽¹⁾ Ніхто. *Ил.* ⁽²⁾ лише.

Те наде, що воде. *Гат.*

З ним ні стій, ні погоди. *Ил.*

Е, сій дитині до схочу. *К.*

Як схоче, то й на гору повезе ⁽¹⁾, а як не схоче, то и з гори не спустить ⁽²⁾. *Л., Пр.*—Як схоче то и на гору ско- че. *Коз.*—...а як не схоче, то й з го- ри не звезе. *К.*

⁽¹⁾ потягне. *Бр., Ст. Зб.*; виіде *Бер.*; злізе. *Рад.* ⁽²⁾ незьїде. *Зв., Бер., Х.*; не потягне. *Ст. Зб.*; не спустиця. *Рад.*

Як кого схоче, на ногах поставить, а кого з ніг звалить. *П., Прав. Ниж., Лів.*

Вам хоч голову пробий, то не вгодиш. *Зал. (I, 146), Кон.*

⁽¹⁾ розбий. *Пир.*

2700. Дав ⁽¹⁾ яечко ⁽²⁾, та ще й об- лупи. *С.* — Їму облупи, та ще й ⁽³⁾ у рот положи. *Лох.*

⁽¹⁾ Дай. *Зв., Проск., Б., О., Сос., Кр., Гр.*; Дай лежню. *Рад.*; Подай. *Коз.* ⁽²⁾ с'ячко. *Зв., Рад., Б., К.*; іс'ячко. *Кр.* ⁽³⁾ Облупи с'яче, та ще. *Бер.*

Де піде Тера, все ій гірка вечера. *Ил.*

Не гнівайся жона, коли в комори міх пшона. *Ж., Бер.*

«Мало пирогів!» — «Та їж, сучий си- ну,—отам на печі!» — «Еге! я не хочу! я думав, що нема!» *Прав. Ниж.*

И раків не хочу, и чого иною не мо- гу. *Ст. Зб.*

И каші не хочу, и по воду не піду. *Бер.*

Чи роби, чи ходи, а мені догоди. *Гат.*

Не хочу... дай сюда!.. не треба зда- єцца. *Ил.*

Бий kota, не бий kota! *Нос.*

Сип борщ, клади кашу, подай п'ить. *Не.*

2710. И вдома мене не лишай, и в по- ле не бери. *Бр.*

И не стямисся ⁽¹⁾, відкіль вітер по- віє ⁽²⁾.

⁽¹⁾ И не вгадасш. *З., Коз.* ⁽²⁾ повіне. *Коз.*

Сім ⁽¹⁾ п'ятниць на тиждень. *Прав.*
⁽¹⁾ У тебе десять. *Євх.* ⁽²⁾ поділю. *Лів.*
 На десяти голях не вішайся. *Ст. 36.*
 Де літував, там було и зимувати. — Де
 хто літував, той там и зимує. *Ил.*
 Вода в решеті не встоїця. *Бр.*
 В ёго честь до завтра. *Черн.*
 Да ви ладом кажіть (певно). *Л., Пир.*
 Або хрести, або пусти. *Євх.*
 Грай, або гроші вертай. *Зв., К., Пр.,*
Гр., Руд. — Або грай ⁽¹⁾, або гроші тдай
⁽²⁾. *Об.*

⁽¹⁾ грайте. *Збр. Шей.* ⁽²⁾ вертайте.
id.; віддай. *В.*; виддай. *Проск.*

2720. Або пий, або ся бий. *Ил.*
 Або вішайте, або пускайте. *К., Кан.*
 Або світи, або вон лети. *Ст. 36.*
 Чорти ёго батька знають, де він оре
 и куди ёму істи нести. *Черн., [Гр.]*
 Що вь Бога день, усе голову ість. *К.*
 Жує мені голову. *Ном.*
 Ість ⁽¹⁾, як ржа залізо. *Лів., Ст. 36.*

⁽¹⁾ Так гризе, так гризе. *Рад.*

Воду з мене варить. *К., Пир.* — Ве-
 редливе, тільки воду варить. *Коз.* — Ви-
 варив з него воду. *Ш.*

Не тільки шо, але и залізо зьїздиця
 (або: зітреця). *Проск.*

Як по душі дере. *Л., Ст. 36.*

2730. Як кожухом по печі. *Євх.*

Як по шні пиляє. *Ст. 36.*

Попотурчи, туркоте! *Б.*

Не пилай мене тупим, та ріж гост-
 рям. *Рад., Л.* — Не ріж гострим ножом,
 заріж мене тупим. *Бр.*

Не пуши, головки не суши. *Ил.*

Не ворчи, як Бардак, ні на кого. *Ст.*
36.

Воркотня, та не щодня. *Нос.*

Таке ВЪДЛИВЕ, що возьми та пря-
 мо и наплюй ёму серед лоба. *Ос. 4 (III,*
31).

Не з біса хлопця, а яке уїдливе ⁽¹⁾.
Ном.

⁽¹⁾ Зьїдливе. *Бр.*

Свиня квічить, а в пліт лізе. *Ил.*

2740. Унадився, як свиня в моркву.
Прав. Ниж., Лів.

Уївсь, як свиня в молот. *Лів.*

Як ти мені осточортіла. *П., Пир., Кон.*

⁽¹⁾ очортіла. *Кон.*

Оце пристав! наче вош до кожуха. *Коз.*
 — Держиця ⁽¹⁾, як вош кожуха ⁽²⁾. *П.,*
Прав. Ниж., Лів. — Як вош до кожуха.
Кулж.

⁽¹⁾ Ціпляецця. *Гр.* ⁽²⁾ за кожух.

Причепився ⁽¹⁾, як реп'ях ⁽²⁾. *Лох.,*
Пр. — Мов реп'яхом ⁽³⁾ взявся. *Проск.* —
 Взявся, як реп'ях кожуха. *Євх.*

⁽¹⁾ Взявся. *Бр., Ж.*; Ухопився, *Зв.*;
 Уп'явся. *Х.*; прыв'яз. *Павл.*; Дер-
 жиця, *Пол., Лів.*; Ухвативсь. *Л.*; Узявся.
Кр. ⁽²⁾ реп'яхом. *Бр., Л., Кр., Х.* ⁽³⁾
 Так реп'яхомъ и. *Збр. Лаз.*

Учепився, як гріх села. *Ил.*

Вчепився, як злиді бондара. *Проск.*

Ціпляецця ⁽¹⁾, як сліпий до плота ⁽²⁾. *Бал.*

⁽¹⁾ Прилип. *Проск., Бер.*; вчепився.
Проск.; прыв'язавсь. *Зв.* ⁽²⁾ до тиню. *Бер.*

Прив'язавсь, як москаль. *Кр.*

Пристав ⁽¹⁾, як смола. *Прав. Ниж.,*
Пол., Лів. — Смолою причепився. *Бр.*

⁽¹⁾ Прив'язалась. *Кон.*

2750. Прилип до мене, як шевська смо-
 ла до чобота. *Ос. 10 (V, 48).*

Прилип, як сліпий до тіста. *Ил., Павлов.*

Прилип, як до Гандзі Пилип. *Гат.*

Якь п'явка впивсь. *Кр.*

Не здоровкайся, коли ніхто тобі не кла-
 няецця. *Бр.*

Лізе, як сатана. *Бр.*

Лізе в очі, як сновига. *Проск.*

Лізеш слётю. *Л., Пир., О.* — ... як
 слота. *Проск.* — Як слюта у очі лізе. *Ст.*
36. — Не лізь в очі, як слюга. *Кр.*

«Слѣта—мокрый снѣг иде.» В Лубен-
 цини, мокрий снѣг (мовлячи огулом, не-
 погодь)—слѣта, слѣтаю (зупинка над ^р).
 а слѣта слѣтаю,—ніби щось инше. *Ном.*

Лізе ⁽¹⁾ в вічі, мов ⁽²⁾ оса. *Павл.*
[Проск., Х.] — Лізе ⁽³⁾, як ⁽⁴⁾ оса. *Рад.* —
 Як оса. *Кон.* — Оце! так як та оса межі
 очі летить. *Бр.*

⁽¹⁾ Сичецця. *Пир.* ⁽²⁾ наче та. *Зв.* ⁽³⁾.
 Налазить, *Бер.*; Присикавсь. *О.* ⁽⁴⁾ Уї-
 лася, як та. *Лів.*

Лізе сліпцею. *Пир.* — Так слішмя и
 лізе. *Кр.*

2760. Що хоч кажи! *Пир.* — Що ёму
 казати (як лізе в вічі)! *Рад., Х.* — Ну
 що ёго казати! *Пр., Пир.*

Як сліпий овад! *Л., Пир.*

Став мені сіллю в оці. *Бр.*

Став мені хрином у носі. *Г., П.*

Алеж дався він ⁽¹⁾ в знаки! *Ном.*

⁽¹⁾ Але вже він удався. *Рад.*

Він мені у печінках сидить. *Пир., [Євх.]*
 Усвиріпився ж мені — нішо пекло су-
 тани. *Бр.* — ...нішо трясця вранці. *Не.*
 Допекла гірш од ⁽¹⁾ сиріи кваші. *Л.*

⁽¹⁾ Пропекло горш. *Ст. 36.*

Канюкою сидить. *Ж.*

Ото канючить! *Пир., Л., Хор., З.*

2770. Пищить, як каня. *Ил.*

Не гра стару клопотати: стара знає, кому дати.

«Ти, Гандзю, сама знаєш, — на що ж мене ще питаєш?» — «Тим, не жичу тобі лиха, — розкажи, будь ласкав, зтиха!» *Бр.*

Нагадав (¹) козі смерть. *Сх.* — ... а коза «мекеке!» (²) *Не.*

(¹) Згадав. *Бр.* (²) вона й мекегає. *Новг.*; а коза й мекече. *Гад.*; то й сам не рад будеш. *Лох., Пр.*; вона що ступить, то й третє. *Пир.*; що ступить, то й п..дь! *Л.*; а коза п..дь. *Зал.*

Як тії ж, так тії! *Пир.*

Як коржа, так коржа! *З., Л., Пир., Кр.* — ... як спечемо, так и дамо (¹). *Лів., Павлв.*

(¹) як спечу, то дам. *Бр.*; спеком, так дадом. *Новг.*

Таке уїдливе. *Пир.*

Не стій (¹) над моєю душею! *Лів.*

(¹) Чого ти стоїш. *Бр., Л.*

Та вже сиди, не сиди, то нічого не випросиш. *Проск.*

Оце! як накупились! *Пир., Л.* — Ото накупились! *Л., Павл.*

2780. Оце! неваче та орда. *Ном.*

За людьми и хата не згорить (докучають). *Пир.*

Пришхвіст! *Гр.* — Приший-кобилі-хвіст! *Коз., Кр., [Бр., Проск.].* — ... а в кобилі и свій в. *К., Рад.* — Приший-хвіст-кобилі (¹). *Лів.* — ... як обирвєцця, то далеко опинєцця. *Л.* — Причепить кобилі білий хвіст. *Кулж.* — Причепи кобилі хвіст. *Ил.*

(¹) Кобилій. *Ст. Зб.*

Ходить, як корова за тилем. *Проск.* — ... як теля з коровою. *Г., П.*

Як хвостик, позаду бігає. *Пир.* — Хвостиком біга. *Зв., Пир.*

Очепилась, як хвіст. *Бер.*

Стримлять, як більма, на очах. *Полт.*

Без Гриця (¹) и вода не осятицця. *Об., Руд.*

(¹) Юхвима. *Ст. Зб.*; нєго. *Л., Н., О.*

Де не посій, то вродицця (¹). *К., [Бр., Зв., Проск., Бер., Пир., Б.].* — Тебе де не посій, то вродисся. *Л., [У., Павл.].* — Ти вродисся там, де тебе не посіяно. *Проск.*

(¹) виростє. *Рад.*

Кинь (¹) мене, Боже, де мене не треба (²)! *Зв., К., Л.*

(¹) Встїби. *Ил.* (²) де мя непотреба.

2790. И чого б я ліз туди, куди не треба! *Ном.*

Не лазь там, де тебе не треба, — так тобі треба! *Проск.*

На кого ПЕНЕЮ лізе — гірш ножа ріже. *Кл.*

Лучче ж пенному сіло на шню зложити, ніж бідних людей правдивих зводити. *Кл.*

Пеня московська. *Г., Лів., Сл.* — Оце прив'язка (¹), як московська пеня! *Б., Кр.*

(¹) Оце пристав. *Кр.*

За лучинку найде причинку. *Бр., Кр.* Не з сива [сїва?], не з дива. *Гат.*

Відхрестисся від дїдька, а збудєсся грїха. *Ил.*

Як грїх на душі! *Об.*

Куди ти, очмано, лізєш! *Проск.*

2800. Геть, сатано! *Ком.*

Одчепись без шага! *Пир., Л.*

Одчепись од мене — глянь на Бога. *Рад.*

Вїзьміть одчїпного! *Ком.*

Нападись (¹) на кого багатшого! *Л.* — ... то й шаг дасть. *Ком., [Лох., Кр., Ёвх].* — ... чи не дасть хто копїйки, або шага. *Рад.*

(¹) Одчепись од мене та нападись. *Пр.*; Відчепися! нападися. *Пир., Зв.*; Наппади. *Ком.*; Нападїцця. *Кор.*

Відчепися, напаснику, я не була на празнику. *Ил.*

Од чорта одхрестисся, одмолисся, а од єго, дурни, и ломакою не одибьєсся. *Рад., Л.* — Від чорта бим са відхрестив, а від тебе ні відхрещусь, ні відмолюсь. *Проск.*

А ні єго відмолитися, а ні єго відхреститися. *Ил.*

Нехай (¹) тобі сто чортів (²)! *Л.* — ... и сїра свїтця. — Нехай сто бісів твоїй матерї! *Ком.*

(¹) Хай. *Ком., Л.* (²) бісів. *Пер., Зв.*

Пусти чорта в хату, то він и на піч залїзе. *Л. Пир.*

2810. И ляданом не викуриш. *Лів.*

Плюнь на мару! *Зв., Пир.*

На твоє лихо зроблю. *Ком., Л.* — Зроблю тобі на пеню. *Л.*

На злість моїй жінці нехай мене бьють. *Ил.*

Добре на мою жінку: нехай мене бьють. Коли моя жінка така, то нехай свинї борошно ідять. *Рад., Пир.* — ... жінка шельма, нехай (¹) свинї муку ідять. *Б.*

(¹) к..а, так нехай же. *Гр.*

Пїду до церкви, але не буду молитися. *Ил.* — Пїду вже, тату, до церкви, але чорта зсіси, щоб Богу молився. *Кан., К.*

Хазяїська курка комїриницькій коровї ногу переломила. *Бр.*

Не (¹) по коню (²), та (²) по голоблях (³). *Лів.*

(¹) Не може. *П., Прав., Ниж., Кан.*

К.; Не міг. *Проск.*; Не можь. *Ил.* (2) по коняці. *П.*, *Прав.* *Ниж.*; по коневі. *Проск.*; Не попавсь мене. *Бр.* (2) та попав. *Бр.*; то. *Ил.* (2) голоблях. *Бр.*; *Проск.*; оглоблях. *Пол.*; голоблі. *Сл.*, кульбаці. *Ил.*

Як нема на кого, то на жінку. *Зв.*

2820. «Хто винен?» — «Невістка!» *Бр.*
— «Хто се?» — «Невістка!» — «Та невістки дома нема?» — *Ком.* — «Так плахта її дома!» — Не невістка, так невістчина плахта. *Лів.*, *Сл.* — Невістчина й плахта шкоду робить, бо невістки дома нема. *Л.* — Е, ніхто не зробив!.. Ей невістчина плахта вийшло — то вона зробила. *Бр.*

На того вина, кого вдома нема. *Руд.*

Не гаразд — жінка ледащо: не зварить, не спече, коли нема що. *Ил.*

Нічим (1) вовкові (2) блювати (3), так (4) ликами (5). *Пр.*

(1) Немає чим. *Ил.*, *Проск.* (2) вовк. *Ил.*, *Прав.* *Ст.* *Зб.* (3) смердіти. *Проск.*; *Сл.* *Л.*, *Новг.*; вовка врать. *Гл.*; *Ил.*, *Л.* (4) то. *Ил.*, та. *Проск.* (5) ляком. *ид.*; завертами (завертнями). *Новг.*

Нічим не візьмеш, так и ключем. *Сос.*

Як на пеню. *К.*, *Пир.*, *Гл.* — Як на гу пеню. *Пир.*, — Так робиш, як мені на пеню. *Рад.*, *Л.*

Або чорт, або Німець розбив. *К.*, *Кан.*

СВИНЯ свинєю. *К.*, *Коз.*

Сіре, як той кнурь сірий товстий! *Ос.* 4 (*III*, 28).

Свині хоч золотое колце управ, а вона не пойдеть всадити лич у гумно, разві у що мноє. *Пр.* в *Ст.* *Зб.*

2830. Свиня полудня не знає. *Нос.*

Свиня не вірує (1) в Бога — тільки в великого (2) стога. *Бал.*

(1) не вірять. *К.* (2) але в.

Клапоуху (клапоуху) хоч родзинками голуй, а все буде клапоуха. *Вас.*

Убравсь, як свиня в ворох. *Гр.*

Не знає ні шти, ні поря (або: ні віри). *Бр.*

Не будь так, як попова свиня.

Не будь тім яндиком (1), що моркву рве. *С.*

(1) свинєю. *Бр.*; тим. *Л.*

Куме, Андрію, не будь свинєю! Не — ... як же мені не бути, що мене люде знають. *Ил.* — Андрію, не будьте свинєю, коли вас люде величають.

Сховай кепство на господарство. *Проск.*

Не вдавайся з апостолами за стіл. *Ил.*

2840. Кудя ти вбрався на стіл з постолами. *Кан.*, *К.*

Позволь собаці лапу ни стіл покласти, то він и цілий втерebiця. *Кан.*, *К.*

Посади (1) свиню за стіл, вона й ноги (2) на стіл. *Лів.* — Пусти пса під стіл, а він дерецця (2) на стіл. *Проск.*

(1) Ти. *Павл.*; Пусти. *ид.*, *Бр.*, *Коз.*

(2) вона й лапи. *Коз.*; так вона й лапи. *К.* (2) він и ноги. *Ил.*

Сидить, як чорт на грошах в болоті. *Проск.*, [*Ил.*].

Сопе, як ковальській міх. *Об.*

Розсілася як Решитилівська толока (Решитилівка м. в *Полт. п.*). *Полт.*

Як собаці в зуби сунув. *Л.*, *Пр.* в *Ст.* *Зб.*

Як собаці в корито. *Ст.* *Зб.*

Роспустився, як циганська пуга. *Ил.*

Рот без заворот. *Ном.*

2850. И дітки звичай знають. *Сл.*

Пришита тобі шапка на голові? (що в шапці). *Бр.* — Шапка не пришита. *Ст.* *Зб.*

Скинь шапку — теця глуха буде. *К.*, *Пер.* — ...бо Бог у хаті. *С.*, *Бр.*

В шапці правди немає. *Л.*, *Коз.*

ЛИХИЙ (1) доброго не любить. *Ст.* *Зб.*

(1) Лихе. *Ил.*; Зле. *Бр.*

Як лихий чоловік, то не став и чорта. Добрий пес луччий, як злий чоловік. *Ил.*

У злomu зле й сидить. *Л.*, *Б.*

Злий чоловік ні Бога ся не боїть, ні людей ся не стидить. *Сл.*

Не бійся чорта, а лихого (1) чоловіка. *Зв.*, *Лів.*

(1) але злого. *Г.*

2860. Лихого чоловіка бійся, бо лихий чоловік перемаже все. *Рад.*

Не зв'язуєся з лихим зпершу, так и вполі бачить не будеш. *Коз.*

Од (1) ледачого (2) поли вріж та (2) втікай (4). *Рад.*, *Л.*

(1) Від. *Бр.* (2) лихого. *Бр.*, *Ст.* *Зб.*

(2) врізавши. *Коз.*, *Ст.* *Зб.* (4) втікати треба. *Ст.* *Зб.*

Лиха (1) іскра (2) и поле (3) спалить (4) и сама (5) згине (6). *Рад.*

(1) Літá. *Зал.*; Зла. *Ил.* (2) Іскра. *Ст.* *Зб.* (3) все поле. *Проск.* (4) спалила. *Ил.*; спале. *Зал.* (5) та й сама. *Евх.* (6) згасне. *Бр.*, *Проск.*; счезне. *Бр.*; счезла. *Ил.*; склизне. *Зв.*; слизне. *Зал.*; пропаде. *Ком.*; погасне. *Евх.*

Ледачого не займай, сам себе не марай. *Пер.*

Ледачого держать — лучче не мать. *Коз.*

Од лихої тварі в світі не втічеш. *Ш.*, *Коз.*

Не можеш збути, як лихого шеляга. *Ст. 36.*

Нема ліса без вовка, а села без лихого чоловіка. *Ил.*

Лихий лихом погибає.

2870. Ледачому ⁽¹⁾ всюди зле. *Бер.* — Ледащо, куда не повернешся, то всюди йому зле.

⁽¹⁾ Поганому. *Рад.*

Лукавому суком випре. *Ком.*

«Де ти, чорте, звик?» — «А в болоті!» *Прав.* — Де чорт любить? в болоті! *Нов.*

На зле не учи нікого: и сам догадаєця. *Ст. 36.*

Лихо коїти. *Прав. Ниж., Пол., Дів.*

Сила злого — два на одного. *Ст. 36.*

Трудио, аби на добре вийшло, що из злих рук прийшло. *Ил.*

Не грій гадюки за пазухою. *Ст. 36.*

—... в пазусі бо вкусить. *Л., Пр.* —... гадини за пазухою, бо вкусить. *Зв.*

Гадини ніколи не грій за пазухою; бо як розигрієш, то вкусять. *Бер.*

Гадюка, хоч не вкусить, то засмчить. *Рад., [Бр.].*

Крий, ховай погане, а воно ж таки гляне. *Гат.*

2880. Ото злиденник! *Проск.*

Руки білі, а сумління чорне. *Ил.*

Мале щеня, та й те гавкає. *Євх.*

Не з доброї муки и той (вижу) зліплен. *Ст. 36., [Пр. в Ст. 36.]*

Такий злий, аж в роті чорно. *Євх., [Зв.].*

Добрий собака, аж за кочергу хапаєця. *З., Пр.* —... так аж за кучюргу хапає. *Бер.*

Та й зле ⁽¹⁾ як зінське ⁽²⁾ щеня. *О.*

⁽¹⁾ злюче. *С.* ⁽²⁾ жіньське.

Я ёго знаю, як лихого шеляга. *Проск.*

— Знаю, як мідний шеляг. *Черн.* — Знають ёго, як лисого. *Кан., К.*

Ёго всякий знає, як ⁽¹⁾ облужненого ⁽²⁾. *Коз., [Рад., З., Пир.].*

⁽¹⁾ Я ёго пізнаю, хоч. *О.* ⁽²⁾ облужненого. *Бер.*

И пес за ним не вив. *Ил.*

2890. Ёму ⁽¹⁾ й муха на заваді. *Зал.*

⁽¹⁾ Тобі. *Євх.*

Дав Бог, та й чорт не візьме. *Кр.*

Мухи ⁽¹⁾ в носі. *Нос.*

Непевний. — ⁽¹⁾ Багато мух. *Кулж.*

И погляд у ёго не людський. *Л., Пр. в. Ст. 36.*

Хоч сук ⁽¹⁾, та злий ⁽²⁾ дух. *Б., Ком.*

⁽¹⁾ сук. *Пир.* ⁽²⁾ лихий. *О.*

Єсть и вь тебе блохи, та нікому вигнати. *Ст. 36.*

Е, чоловік! чорт заволік. *К., Пир.*

Се ще тютя з поливьяним носом. *Нов.*

Зла личина. *Пир.*

Чуєш, в тобі дідько сидить. *Проск.*

2900. То Язя з пекла родом. *Ил.*

Єгипецька мума (про злих бабів). *Кр.*

Єгипецька баба. *Дів.*

Не медунку ведуть, та не медунка й в коноплях сидить (та злюща, и та ще гірша). *Рад.*

Хибнув у чортї. *Лин.*

Скира на чоботи, язк на підшви. *Ил.*

Не ждати з тебе ⁽¹⁾ пуття. *Пав.*

⁽¹⁾ Не буде з ёго. *Пир., Пр.*

Ой казали мені люде, що добра з тебе не буде. *Пир.*

Хоч у ступу всадить, та пирогами годуйте, — всо буде однака. *Зал. (I, 147).*

Великого роду, а псего ходу. *Нос.*

2910. Ще-ще зпереди, а ззаду на чорта походить. *Проск.*

Підкував дядька, підкуєш и татка. *Рад., Л., Пир.*

Дав Біг душу, як в грушу!.. волів би козу, то б и молока дала. *Ил.* — Вложив

⁽¹⁾ Бог душу, як в ⁽²⁾ грушу. *Проск.*

⁽¹⁾ Уклав. *Бр.* ⁽²⁾ як у.

Мав Бог дати душу, та дав грушу. *Зв.*

Уклав ⁽¹⁾ Бог душу, як у пня ⁽²⁾. *Бер.* — Утулив Бог душу у пень. *Л.*

⁽¹⁾ Утербив. *С.*; Уліпив. *Рад.*; Вложив. *Б.* ⁽²⁾ у пень. *Л.*; у пень, та й касця. *С.*

Мав ⁽¹⁾ уродицьця ⁽²⁾ чоловік, та вилупивсь ⁽³⁾ чорт ⁽⁴⁾. *Пир.* — Мав вилупицьця чорт, та півні заспівали — вилупився чоловік. *Л.* — Мала вродитися сатана, та півні запліли, то вродилась дитина. *Бр.* — Мав уродицьця чорт ⁽⁵⁾, та кури запліли. *У.* — Уродився б біс, та півень заспівав. *Ком.*

«Про жінку, що єсть такі чудні діти родять». *Рад.* «Як таке зле, подобре.» *Бр.* — ⁽¹⁾ Що мав. *Зв.* ⁽²⁾ родицьця. *Рад.* ⁽³⁾ то вилупився. *Зв.* ⁽⁴⁾ вродок. *Рад.* ⁽⁵⁾ Мав хтось иний родився. *Ст. 36.*

Так ёго мати зродила ⁽¹⁾, *Бер.* — З матері народився. *Кл.*

⁽¹⁾ уродила. *З.*; народила. *Лоз.*

Породила ненька. *Павл.*

Уродила мама, що не прийня й яма. *Ком., [Пир., Б., Ст. 36.].*

И мій батько такий мався, и я в ёго вдався. *Нос.*

2920. Пошився в собачю шкуру (або: в чорти). *Кам., К.* — ... в псю шкуру. *Проск.*

Ти ходиш в псій шкурі.

Єсть и в того сірого сукна клин. *Ст. 3б.*

Продав чортві душу. *Л., Пир.* — Запродав чортві душі. *Ил., Л.*

Псові очі, а чортві душу запродав. *Ил.*

Ей, то-то ти дуже вже розпсотився. *Проск.*

Він так намоскалився, що и зпід живого п'яти ріже. *Х., Ёвх.*

Юшки московської ухватив (баловства заживає). *Ком.*

Набривсь юхи. *Ком.*

Набрився у Юхима юхи. *Ёвх.*

2930. Це той пан, що в соломі спить, зубами ськаєцца (як кого собакою хотять назвати). *Кам., К.*

Це той пан, що при місяці воші б'є.

Гадина в ёго словах дихає. *Л.*

Гадину за пазухою має. *Ил.*

Зо злості болять кості. *Б., [Бер.].*

Злості повні кості. *Ст. 3б.*

Знать и того по писку, що добрих свиней плоду.

Не годен того, же го земля святая на собі носись. *Ил.*

Та по ёму, на тім світі хоч тин душею підперай, аби ёму тут гаразд! *Ёвх.*

Зібралося по ягодці (одни од одного гірший). *Нос.*

2940. И той з пекла родом, ба ще три млі зза пекла. *Пир. в Ст. 3б.*

Така вже вдача собача. *Лів.*

Вовча натура. *Ск.*

Вовчу думку має. *Ком., Л.* — Вовчє думає. *К.* — Вовчєє гадає. *Ст. 3б.* — Вовк, то вовчє й думає. *Рад., О.*

Вовча натура ⁽¹⁾ в ліс ⁽²⁾ тягне. *Бр.*

⁽¹⁾ Вовка таки. *Нов.* ⁽²⁾ до ліса. *Проск.*

Скільки ⁽¹⁾ вовка ни годуй ⁽²⁾, а він у ⁽³⁾ ліс дивицца. *Пир., [К.].*

⁽¹⁾ Як. *О., Новг.* ⁽²⁾ корми. *Новг.* ⁽³⁾ все в. *О., Новг.*

Видно, яка удаць. *К.*

Ніхто чорта не с'яв, а родицца. *У.*

Бійся Бога! *Бр., Ком.* — Бога бійсь, що ти робиш! *Ком.* — «Бога побійся!» — *Ком.* — Як таки Бога не бояцца! *Ком.*

— Треба ж так и Бога побояцца. *Т.* Бога пошануйте! *Бр.*

2950. Глянь на Бога! *Бр., Бер., Ком.,*

Кр., Біл. — ... та посоромся людей. *Дуб.* — Глянь собі на Бога! *Ёвх.*

За те й Бог поб'є. *Ком.*

Схаменицца, буате люде, бо лихо вам буде! *Кобз.*

Умийтєся, образ Божий багном не скверните. *Кобз.*

ЛЕДАЩО з цілого світа. *Ком.*

Ледащо—з віку ледащо. *Ёвх.*

Хоч покинь, таке ледащо! *Лів.*

Вбоіше тако—що хоч ти ёму що хоч! *Ном.* Крутиш своїм світом, як пес хвостом. *Проск.*

З ёго води не вивариш. *Ш.*

2960. З тобою водицца, як из тин ведмедем. *Ном.*

Золоті руки, а вражий писок (митець на все, та ледащо). *Ил.*

Куди ни ⁽¹⁾ кинь, ⁽²⁾ то клин. *Пол., Лів.* — ... а наверх діроу *Бр.* — ... то голу на плечі! *К.*

Ніби ото кравець вимощує. ⁽¹⁾ Куди. *Бр., Ст. 3б.;* а все. *Проск.*

Причаївся (дукавнує)! *Бр.*

Хлопець не що—піди ж ⁽¹⁾ яке ледащо! *Зв., Дуб.*

⁽¹⁾ Та піди. *Х.*

Ні швець, ні мнєць. *Об., Ст. 3б., Павл.* — ... ні чорнаєщо ⁽¹⁾. *Проск., [Павл.]*

⁽¹⁾ а казнащо. *Пир.;* чортвідьцо. *Кр.;* ні в дуау игрець. *Нос.;* ні в дуау грець. *Ш.*

Тільки на порі в Кричев (на негідного; десь був у тому Кричеві порохований завод. *Нос.*). *Нос.*

Пустивсь берега (на все лихо пустивсь). *Пир.*

Ледачого и в церкві б'ють. *Пир., Кр.* — ... б'ють, нігде не минуть. *Бер.*

ХИТРОЩІ та мудроці. *Ст. 3б.*

2970. Чоловічина! одна душа в чоботі, друга в животі, а третя по світу (шахрай). *Нос.*

Ти вже святий та Божий! *О., Кр.,*

То непевна, то хитра пташка. *Ил.*

Хитрий, як лисиця. *Ск.*

Хитрий, як біс (або: чорт). *Об.*

Хитрує, як вовк. *Бер., Кам.*

Хитрує, як собака. *Бер.*

Крадецца, як вовк. *П., Лів.*

Кавкає ⁽¹⁾ як ворона, а хитрий як чорт ⁽²⁾. *Б.* — Хитрий як чорт ⁽²⁾, а дурний як ворона. *Бал.*

⁽¹⁾ Дурний *Кр., Кулж.* ⁽²⁾ біс. *Кулж.* ⁽²⁾ гадюка. *Яц.*

Хоч дурний, та хитрий. *Лів.*, [Бр].
2980. А чого ж ви, люде добрі, мовчите? я за себе сказав. Х.—Усе я, та я — чом же ще ви не говорите! *Зв.*, [Проск.].

«А хто, пита хазяїн свою роботу, «по чарці?» — «Та хоч и я!» озиваецця один.. Випив, покректав, втерся.» А хто по другі?» — «Та хоч и по другі я!» — «А хто по треті?» — «Та чи по треті, то и по треті!» — «А хто ж, будьте ласкаві, завтра у тік?» — «Та що це ви», каже до других, «усе я, та я и д.» — Притуляють сю брехеньку иноді до Цигана — разпо розказують. *Ном.*

Хитрий—як чорт, дурний—як ворона, а упрямий—як свиня. *Кан.*, *К.*

Кум красно говорить, але кривий писок має. *Ил.*

Ангельські волоса, а чортова голова. *С.*

Голос, як сурмонька, — гале ж чортова думонька. *Гат.*

Янгольський ⁽¹⁾ голосок, а чортова думка. *К.*, [О., *Проск.*, *Ос.* 1 (111)].

⁽¹⁾ Добрий. *Рад.*

Лестю б душу 'тдало, а чортова думка. *Л.*

Слова твої ласкаві, та чортова думка. *К.* — Слово ⁽¹⁾ з маслечком, та чортова думка. *С.*

⁽¹⁾ Словце. *Б.*

Слова м'ясні, а пироги пісні. *Ил.*

На словах, як на цимбалах. *Кон.* — ... як на варганахъ, а на ділі, як на балабайці. *К.* — На речах — наче на кобзі *Коніс.*

2990. М'яко стеле, та твердо спать. *Лів.*, [Евх]. — М'ягко постелити, а твердо спати. *Проск.*

Добре говорить, а эле творить. *Ил.*

Уже язик такий, як двулїчная китайка. *Б.*

Двійна китайка. *Пер.*

Облесливий, як собака. *У.*

Без мила в душу ⁽¹⁾ лізе. *Не.*

⁽¹⁾ в гу..о. *Ном.*

2996. Кудя вітер, туди й він. *Бр.*, *Дуб.*

2998. Москаля верти (не води)! *Сн.*

Крутиця ⁽¹⁾, як послїд ⁽²⁾ в ополонці ⁽³⁾. *У.*, *Пир.*

⁽¹⁾ Вертиця. *Ст.* *Зб.* ⁽²⁾ трїска. *id*; гу..о. *Л.* ⁽³⁾ полонці. *Ст.* *Зб.*

3000. Ёго и ⁽¹⁾ в ступі ⁽²⁾ не влучиш ⁽³⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ и чорт. *Зв.*, *Ил.* ⁽²⁾ в ступі товчачем. *Кр.*, *Новг.* ⁽³⁾ поймаш. *Пир.*, *Новг.*, *Павлг.*; потрапиш. *Бер.*; потрахвить. *Ил.*; влучять. *Зв.*

Зробив (або: Був) Хома, та й дома нема. *Гайс.*

Въецця, як гадина, *Зан.* (1, 147), [Ил.].

Вертиць хвостом. *О.* — Крутиць хвостиками. *Дуб.*

Вертиця, як чорт в боклазі. *Лаз.*

Він так як литовський цїп—и сюди, и туди. *Л.*, *Кон.* — Литовській цїп. *К.*, *Л.*

Крутиць, як Циган сонцем. *Бр.*, *Проск.*, *Л.*

И нашому Богу, и вашому. *Кулж.*

Він ні нам, ні вам. *Проск.*

Поможи, Боже, и нашими, и вашими!

Кулж.

3010. «Помагай, Біг, нашим!» — «А которі ж ваші?» — «Которі подумают!» *Кр.*

За тим ⁽¹⁾, Боже, хто зможе ⁽²⁾. *Прав.*

⁽¹⁾ Поможи. *Кр.* ⁽²⁾ переможе. *Ил.*

Хто дужчий, той и луччий ⁽¹⁾. *Лів.*, [Лип., *У.*].

⁽¹⁾ ліпший *Ил.*, *Ст.* *Зб.*; прудший.

Рад.

Двом богам ніколи не моляцца. *Кан.*, *К.*

Перед паном Хведором, розходився ходором (падаецця, та ще не знать перед ким). *Прав.*

У свято звониш (догочає значини). *Ст.* *Зб.*

«Цигане, якої ти віри?» — «А тобі якої треба?» *Ном.*

«А біло?» — «Біло!» — «А чорно?» — «Чорно!» *Ил.*

Сюди гав—туди дзав (и нашим, и нашим). *Ном.*

Бач, який викрутень! *Гат.*

3020. По кривому шляху поїхав. *Не.*, *М.* *Білз.*

Підлазить, як чорт під монастирь. *Проск.*

Ёго и в лозці не піймаш. *Рад.*, *О.*, *Кр.*

И в корці води не піймаш. *Б.*, *Гл.*

Ёго й в окропі не піймаш. *Сос.*

Ёго и в ступі не влучиш. *Ном.*

Заступи чорта дверима, то він тобі окном. *Збр.* *Лаз.*

По правді роби, по правді й очі повилазять. *Ном.*

У тихому болоті чорти плоядца ⁽¹⁾. *Хор.*, *Л.*, *Пир.*

⁽¹⁾ водацца. *К.*; живуть. *Не.*

Тиха вода людей топить, а бурна тільки лякає. *Зал.*

3030. Тиха вода греблю ⁽¹⁾ рве. *Лів.*, *К.* — ... вода береги ломить ⁽²⁾. *Проск.* — ... а бистра тамує ⁽³⁾. *Ил.*

(¹) греблі. *З., Пир., Пр.* (²) рве. *Черк., Бер., Л., Пир.*; завждя рве. *Бер.* (³) гатить. *Яц.*

Од тиха все лихо. *Нос.*

З тихеньких все лихо встає (¹). *Зв., Б., Лох.*

(¹) виходять. *З.*

Ходить, як овечка, а буцає, як баран. *Ил.*

Телят боїцца, а воли краде. *К.*

Не кождий слабый, що стогне. *Проск.*

Не кожний спить, що хропить. *Ил.*

Знишка та зтишка. *Прав. Ниж., Лів.*

Зпідтишка мішки (¹) рве. *Лів.* — Так як та свиня: стишка (²) мішки рве. *З.*

(¹) греблі, *Зал.* (²) знишка. *Кон.*

Зпідтишка литки рве. *Євх.* — Мов собака ізпідтишка. *Павл.* — Як ипца собака — знишку рве. *О., Коз.*

3040. Ник, як сучка в глек. *Гр.*

Гляне — молоко кисне. *Л.*

Зогнувся в три погйбелі (од лиха, або прикинецца). *Лів., [Прав. Ниж., Пол.].*

Він там важний, де маленькі вікна. *Павл.*

Зашморгом сей дивицца. *Кон.*

Очима світить, а (або: Вг, в очі світить, а поза очі) боком душу тягне. *Проск.*

Потайного собаки гірш треба боїтись (або: горшей бойся). *Ст. Зб.*

Иниший в ноги кланяецца, а за п'яти кусає. *Не.*

Чоловік нічого: так собі — маленька собачка. *Кр.*

Скулився, стулився... гі, пес! ще й хвіст піджав. *Ил.*

3050. Собачого трохи, та ще й потайний. *Пир.*

Добрий би був чоловік, та собаками підбитий. *Зв., О.* — Собаками підбитий. *Кон.*

Лисом підбитий, псом підбитий. *Ил.*

Жмецца, гнецца, — як кургузий дідько. *Гат.*

Искладний, як чортяка в нисочку. *С.*

На язичі мід, а під язиком лід. *Ил.*

Він и укусить, и меду дасть. *Зал.*

Ей, стережися тві омани, як вогнию. *Проск.*

Та то ще, гледи, мрево! *Пир., Ал.*

Марево, паноче, увесь світ мороче. *Гат.*

3060. Були такі дурні, що нас дурили. *Кам., К.*

З своїм хлібом пообідаєш (не обдуриш, шкода). *Нос.*

Добродію — не торбою! *Сос.* — Е, добродію! що з торбою! *Зв.*

А до Межибожа кіз кувати! *О.*

Межибож давно Четвертипських був.

В Тилигул (¹) до лями. *Гад.*

Запоровці обдурили так Текелія. — (¹)

В Тилигул на заробітки. *Не.*

Мудрий Мазур! *Войц. [з Підл.].*

Кажуть на того, хто підходив одурити, та даром.

Пропив (¹) міх, то й на батька гріх. *К., Пр., Черн.*

(¹) Як украдено. *Рад., Кр., Євх.*; Як пропав, кажуть. *Пир.*

Мудрий! ззів куропатву, а каже, що одгризлась. *К., Кам.* — Мудрагель! куроптя (²) ззів, а сказав, що сама вгризлась (¹). *Нос.*

(¹) куропатву. *Яц., А. Вил.* (²) ся вгризла. *А. Вил.*; та й каже, що відгризлась. *Яц.*

Дмитер хитер: ззів курку, та сказав — сама полетіла. *Ст. Зб.*

Хоминий чай (хвальш). *Кон.*

3070. Нався, як на стіну дрався (хитрував, а то ще хитріше, перехитрувало). *Нос.*

На 'труту тільки плуйтка йде. *Коз.*

Лестки горшей отрутизни (або: Похлібство гірш тритизни). *Ст. Зб.*

Хитрощами недовго проживеш. *Проск.*

По (¹) сей дуб (²) миля! *П., Прав. Ниж., В.*

Більше не обдурять! — (¹) Знай по. *Ст. Зб.* (²) сего дуба. *Бр.*

Мудрий не дасця за ніс водити. *Ил.*

Чоловік не дасця, — лише раз з розуму звести.

Раз тільки козу на лід нагнати можна. *Г., П.*

Раз ошукаєш, а потім не вдасця. *Проск.*

Ніякої обмани тут нема. *Пир.*

3080. Да ёго и на козі не пудьдеш. *Кр.*

Треба рано встати, аби ёго ошукати. *Ил.*

Яке маленьке, а не весе ложки за уxo! *Бр.* — Ложки за уxo не занесеш. *О., Пр.*

На мід, не на жорч, люде мух ловлять. *Ил.*

Стали думать та гадать, як би в шори убрать, а самим десь дальше мандрувать. *Не.*

Вивів ёго в поле. *Ил.*

Продав пса за лиса.

Пришви пришив. *Пир.*

Ману пустив ⁽¹⁾. *Зв., Пр., Л.*

⁽¹⁾ напустив. *Полт.*

Підвів ⁽¹⁾ під монастир. *Лів.* — Так мене підвів, як дурну під монастир. *Бер.*

⁽¹⁾ Підвів наче.

3090. Підвів під пень кашлять. *Руд.*
Ляси підпуска. *Х.*

В свої чоботи хоче його взути. *Бр.*

В постолі вбути. *Ном.*

Як узяли лестовочками підходить.

Пир.

Продав kota в торбі. *Гат.*

Купив kota в мішку. *Бр., Проск.,*

Гр.

Зразу личко, а потім ремічко (потроху видурює и д.) *Ил.*

Манить — так як горобця на полівку.

Пир. — Мани, та й мани — як горобця на полову. *Р.*

За ніс кого водити. *Ск.*

3100. Манить, як kota мишею. *Л.*

Дає собі по носі грати. *Ил.*

Накадив му під ніс (підійшов лестю).

Он тоє править, як швець женився.

Ст. Зб.

Сям-тим баба Ляха здурила. *Проск.*

3105. Убрав ⁽¹⁾ в шори. *Бер.* — У шори втяти. *Гат.* —

⁽¹⁾ Убравсь. *Зв.*

3107. Так же до його штучно підійшов! *Ном.*

Підвіхав його так, що тільки ушіма стрепенув. *Чор. Рад. (360).*

Пошив у дурні. *Х.*

3110. В мутні воді рибу ловить. *Кон.*

Собі на умі. *К., Н., Кр.*

Бог з вами, що знаю за вами, а що за мною — то мовіть. *К.*

Моя хата з краю: я нічого не знаю.

П., Прав. Ниж., Пол., Лів.

Мое діло, як кажуть, мірошницьке: запусту, та й мовчи. *Кр.* — Наше діло мірошницьке: підкрутив, та й сів. *Рад.*

— ... накрути, та й сядь. *Кон.*

Ні всюд, ні втуд, а все прибудь. *Проск.*

Хочецця так, щоб хитро-мудро ⁽¹⁾, та невеликим коштом. *Ном.*

⁽¹⁾ Хитро-мудро робить. *Проск.*

То все на КАПОСТЬ. *Л., Пир., Кон.*
Блоха кусає, а за що, не знає. *Сл., [Бус].*

Чоловік сім'я сіє, а чорт плевели. *Кон.*

3120. «Чорте, де йдеш?» — «Болото палити!» — «Не буде горіти!» — «Добре мені пакість зробити!» *Ил.*

Зав'язав шутки ито му добре той! *Ст. Зб.*

Видав, як наче на заріз. *Бр.*

МОРДУЄЦЦЯ, як чорт в лотоках. *Зв., Пир.*

Вертиця, як оюн в ополонці. *Лів.*

Вертиця, як сорока на тину. *Пав.*

3126. Вертиця; як чорт у боклазі. *Збр. Лаз.*

3128. Звиваецця ⁽¹⁾, як пес в сливах. *Ил.*

«Як істи хоче, не знає що діяти, — веретиниця». ⁽¹⁾ Крутиця. *Бр.*: То-то вертиця. *Проск.*

Крутиця, як посолений оюн. *Л., [Ил.].*

3130. Крутиця, як медведик в мляні (невеличке колесо, що зверху падає на його вода; а то ще є підсубієк и гончак). *Кон.* *Проск.*

Крутиця ⁽¹⁾, як сите ⁽²⁾ поросля. *Рад., Л., Пир. Б.*

⁽¹⁾ Мордуецця. *Лох., Пр.* ⁽²⁾ жирне. *ид. Ил.*

Пірвався, як з мотьюкою на сонце. *Ил.*

Непосидущий як чорт. *Євх.*

Переїзда сваха. *Євх.*

Кинь на собаку, то й тебе вдарить. *Бр.*

Куди не повернеться — золоте верб'я ⁽¹⁾ росте ⁽²⁾. *К., [Пир., Пер.].* — Де піде, то все золоті грушки за ним ростуть. *Ил.*

Иноді так хвалять, а иноді — ганять. — ⁽¹⁾ золота верба. *О.* ⁽²⁾ золоті верби ростуть. *Бр., Проск.*

Хидить, як дідько по пеклу. *Х.* — Шиваецця, як чорт по пеклі. *Ил.*

Ганя, як чорт по болоту. *Не.*

Товчецця, як Сивко в пеклі. *Гат.* — ... як Савка по пеклу. *Не.*

3140. Тевчецця ⁽¹⁾, як Марко по пеклу ⁽²⁾. *Кан., К., Л., Пир., О., Нов., Ст. Зб.* — Марко пекельний. *Не.*

⁽¹⁾ Шатаецця. *Бр.*; Соваецця. *Бер.*; Човнеця. *Дуб.*; Працюс. *Кр.*; Б'язця. *Нов.*; Росходився. *Нос.* ⁽²⁾ по пеклі. *Бр., Гайс., Проск.*; в пеклі. *Бер., Кр.*

От и пішов тарани ганять (стукать). *Б.*
Стука раз-пó-раз, мов його домовик душить! *Не.*

А що там — женисья вже? *Л., Пир.* — Оце чорт тебе женить! *Дуб.*

Як упустить и грякне дуже. Певно, од звичаю бить горшки на покрасу.

А що то? у горщечка голова заболіла? *Пир.*

Головою об ⁽¹⁾ стіну! *Кулж.* — Головою! *К., Л., Н.*

Як грюкне хто дверима. — ⁽¹⁾ та об. *Зал.*

Бий, ще батько купить (як що розби-ли). *Л., Лох., Пр.*

Бий, бий, — ярмарок не далеко. *Зал.*

Нехай горшки б'юця — на гончарову голову. *Проск.*

Рвцяця ⁽¹⁾, як дурний до образа. *Нов.*

⁽¹⁾ Летить. *Евх.*; Біжить. *Збр. Лаз.*

3150. Як од гіллі одирвався. *Ск.* — Як з гіллі зорвався. *Кр.*

Гоне, як вітрів батько. *Евх.*

Біжить, мов з шибениці зірвався. *Пр., Кр., [К., Пир.].* — Видирвався, як шибеник від шибениці. *Проск.* — Зірвався з шибениці. *Х. Вид.*

Вирвався, як Пилип з конопель. *Пир.* — Вискочив, як Пилип з коноплі. *К.* —

Гульк, як Пилип з кукурудзів. *Кам., Я.*

Був шляхтич, в військових речах бравий, родом з Конопель Сандомирського краю, и звався Пилип. На ярмісь сеймику він, не розібравши діла, вбовтнувся в річ без ладу, так що усі, розсміявшись, стали один по одному питать: хто то, хто то? А сусіди п. Пилипа й кажуть: «То рап Філіп з Коноплі!» З того часу и пішов той Пилип у люде, та й до нас дійшов.

Скаче, як дідько. *Ил.*

Поверх дерева ходить. *Нос.*

От побіг, мов скажений. *Лів.*

Тиснуця, як до дари в церкві. *Ст. 36.*

Товпляця так (або: Пхаеся), як до свяченої води. *Ил.*

Хапаецця, як попівна заміж! *Прав. Ниж., Лів., Сл.*

3160. Оце роззявив двері, як теща рот. *Бр., Бер.*

Чого ти скакаєш, як собака? *Л.*

Не рвися, як собака на ретязі. *Пир.* — ... на прив'язі. *Бр.* — ... на ланцюзі. *Л., Рад.*

Не шастайся, як миш по пастках. *Ст. 36.*

Не шелести, як віник по хаті.

Бока нагрієш. *К.* — Ребра нагрієш. *Пр.* — Вгрієся. *Л., Пр.*

Грай, грай, — будеш плакать! *Ш.*

Поганому ⁽¹⁾ виду нема СТИДУ. *Об.*

⁽¹⁾ У поганому. *Ос. 2 (189);* Ледачому. *Р.;* У поганого (в Піжеві на

базарі сказала молодиця Жидівці, що та продала її битий глечик замість доброго). *Коніс.*

Де нема лица, там нема встїда. *Ил.* Він и Бога не боїця, и людей не стидаця. *Кр., Кон.*

3170. У їх драгунська совість. *К.*

Ему такий встїд, як тїй кобилі, що віз переверне. *Проск.*

Нема тобі ні стиду, ні брїду. *Збр. Лаз.*

Соромота вийти за ворота. *Ст. 36.*

Сором буде тобі за воробами. *Гр.*

Стидно й очі появити. *Чор. Рад. (356).*

Сором казати, а грїх потаїти. *Евх.*

Така вже біда, бодай вже та не казять. *Проск.*

Треба якось у очі дивитись. *Л., Ст. 36.*

Не знаю, чим мені ити: чи плечима, чи очима («стидаецця»). *Бр.*

Ему пробігла собака проміжь ногами (сором комусь — вигнали, абощо). *Кон. К.,*

3180. В очах чоловічки дороги ногами стали. *Кв. (II, 220).*

Сидить уже ⁽¹⁾, як собака ⁽²⁾ в човні. *Пир.*

⁽¹⁾ Ні в сих, ні в тих. *Пир.:* Лушає очима. *Пир.;* Муля очима. *Л., Пр.;* Виляс. *Проск. (2)* як той пес.

Як порося впустив. *Рад., Лів.*

Як мила ззів ⁽¹⁾. *Бр., Нов.*

⁽¹⁾ ззівши. *О.;* Як з милом. *Дуб.*

Носик під себе. *Коз.* — Він и ніс під себе. *Ном.*

Шилики тре. *К., Л., Пир., Ст. 36.*

У сірка ⁽¹⁾ очей позича. *Зв., Л., Пир.*

⁽¹⁾ сірого. *Ст. 36.;* вовка. *К.*

Микуляє очима, як кіт на глині. *З.*

Прзирає (або: Поглядає; або: Озираецця), як собака в ярмарку. *Л., О.* — Так гарно, як собаці в ярмарці. *Б.*

Не зна, на яку ступить. *Бр., Л., Пир., Сос., Павл.*

3190. Покраснів, як рак печений. *Нов., Кр.*

Пече раки. *Ск.*

Сидить, як на жару. *Ил.*

Сидить, як сорока в сливах. *Чир.*

Сидить, як за тином. *Гр.*

Як кіт в салі. *Евх.*

Схилив хвіст та під міст. *Рад.*

Циганський піт пройма. *Зв., Л., Б., Кон., Х.* — ... пробіра. *Кам., К.*

Трусниця, як Каїн. *Пир.*

Коли сором—закривийся (одкажує, як хто корить—«сором»). *Л., Ст. 3б.*

3200. Коли стидася, то крий решетою голову. *Ил.*

Соромився б, та нема кого. *Дуб.*

Як и сего соромицьця, то ніколи й скоромицьця. *Кан., К., Ёвх.* — Скільки не соромицьця, поря скоромицьця. *Рад., Коз., Кон.*

Се світове. *Ск.*

Сором не нагодує. *Ст. 3б.*

З соромі очі не вилазуть. *Ст. 3б.*

Стид не дим, очей не влість. *Пр.—...* не викурить. *Коз.*

Добрі очі все перелупають. *Б., Павл.*

ПРИРОДУ ТЯЖКО ОДМІНИТИ. *Ил.*

Який вродивсь, такий и вдавсь. *Рад.*

3210. Який удався, такий и згинеш. *Чир.*

Який вродився, такий и згине. *Проск.*

Яке в ⁽¹⁾ коліску, таке ⁽²⁾ в могилку. *Ш.*

⁽¹⁾ З чім у. *Нос.;* таке и.

Синицю и на саді поклади, то синиця синицею. *Бр.*

Сова хоч би літала попід небеса, то соколом ніколи не буде. *Ил.*

Хто родився вовком, тому лисицею не будь. *Сл.*

Криве дерево не дуже випрямиться. *Нос.*

Крукові и мило не поможе (щоб не був чорний). *Ил.*

З лисною родився, з лисною и пропаде ⁽¹⁾. *З., [Новт.].* — Як уплодиця лис-

сим, то й пропаде з бісом. *Ш.* — Лисе уродиця, лисе и згине. *Бр., [Кан., К., З.].* — Як уродиця лоша ⁽²⁾ з лисною, то так воно й пропаде. *Черк., [О., Ст. 3б.].* — Конь з лисною родиця, з лисною и згинеш. *Ст. 3б.*

⁽¹⁾ и виреш. *Н., Ёвх.;* и виреш. *Мт.*
⁽²⁾ теля. *Рад.*

З чорної кішки білої не зробиш. *К.*

3220. На біса вилий цілий ліс, а все бісом біс. *К.* — Хоч вивози цілий ліс, то все буде оден біс. *Ил.*

Горбатого ⁽¹⁾ могила виправить ⁽²⁾. *П.; Прав. Ниж., Лів.* — Горбатого виправить ⁽³⁾ могила, а упрямого дубина. *Проск.* — И вже! не справить горбатого и могила. *Пир., [Х.].*

⁽¹⁾ хіба вже. *Слуц., Пир.;* вже. *Зв. (2)*
спрямить. *Слуц.;* справить. *Лів. (3)* справить. *Кр.*

Пізно старого кота учить гопки. *К.*

Від чорта не буде добра. *Ил.*

Чорт все чортом буде.

Коростяве порося дармо чісати.

Гадука и вмірає; а зілля хватає. *Коз.*

Ледаше ледашим и згине. *Проск.*

Сахару хоч повен віз, а віз усе солоний. *Коз.*

Ледачого нігде не списає («не візьме ціба»). *Бр.* Лихе не згубиця. *Проск.*

3230. Лихого справить заступ та лопата. *Зв., Збр. Лаз.*

Добре, то добре й буде, а лихе, то лихе й буде. *К.*

Доброго коршма не зопсує, а лихого и церков не поправить. *Ил.*

Плохий 3233—3274. — Спокій 3275—3323. — Завзятий 3324—3348. — Сердитий 3349—3509. — Звада 3510—3532. — Лаять 3533—3807. — Бить 3808—4139. — Бицьця 4140—4204. — Война 4205—4213. — Нестрашно 4214—4295. — Стережися 4296—4325. — Страх 4326—4403. — Утёк 4404—4422.

Такий ПЛОХИЙ ⁽¹⁾, хоч у вухо бгай. *Прав. Ниж., Лів.*

⁽¹⁾ Смирний такий. *Р.;* Такий став. («сумирився»). *Пир.*

Я такий, як хліб м'який. *Зал.*

Сметана на голові б встоялась. *Бр.*

М'який, як подушка. *Ил.*

И водою не помутить. *Кр.*

Ходить, як лин по дну (тихо). *Зв., Рад., Х.*

Живу тихо, без плюскоти. *Ст. 3б.*

3240. А, сякий-такий, сухий та немазаний (з ласкою, найпаче до дітей). *К.*

— Сякий-такий, немазаний! *Пр., Кон.*

Щоб я од вас лица не одвернула. *Пир.*

Бог вам ⁽¹⁾... батько! *Кон.*

Ніби заведе на лайку, а скінчить божо. ⁽¹⁾ Хай вам Бог. *Кон.*

Из курей та з гусей, та на твого та-та, та на твою маму! *Бр.*

Бодай тебе квочка вбила. *Збр. Лаз.*

А щоб тебе взяла лиха ндрача! *Ном.*

Щоб ти не діждав — гречаної паски істї! *Пир.*

Бодай ти—упився! *Євх.*

О, щоб ти упився и повалився! *Ст. 36.*

Бодай же ти пропала—курка ногу стоптала! а не курка—горобець, наш Іванко молодець. *Гр.*—Бодай тебе курка вбрикнула, або добре рак урочив. *Сторож.*

3250. А щоб же ⁽¹⁾ вас Бог любив!*Об.*

⁽¹⁾ Хай. *Бал.*; Бодай. *Зв., Пр., О.*

Щоб тебе добра година знала. *Об.*

Нехай тебе чорт возьме. *Пав.* — «Нехай тебе чорт возьме!» — «Як мене возьме чорт, то Богові віддасть, а як тебе — то не 'дасть нікому!» *Бр.*

А вбий тебе безрого теля! *Т.*

Бодай тебе водами возили, а мене хоч коростявою, та конячкою. *Євх.*

А щоб тебе Кузьма ⁽¹⁾ вбрикнув. *Лів., [Кан., К].*

⁽¹⁾ Хома. *Кр.* (чи не хома тут треба, хом'як? а там чи не кузьма—кузка, куз'емка? *Ном.*).

А щоб тебе муха вбрикнула! *Ном.*

Нехай тобі аби-що! *Ном.*

Нехай тобі ледащо! *К.*

Щоб тобі воша в потилицю! *Євх.*

3260. А щоб тобі копа літ! *Кон., Б.*

А, матері твоїй—вндик печений! *Зв.*

А, матері твоїй книш! *Пр.*

Матері твоїй дуля. *Кон., Пир.*

Матері твоїй—сто карбованців! *К.*

Матері твоїй московська бурулька!*Зв., Н.*

А, матері твоїй хрін! *Дуб.*

Копійка вашому батькові! щоб ви в жито головою! *Рад.*—Щоб тебе у жито головою! *Рад., [Б.].*

А, батькові твоему гарбуз печений!

Зв., Л.—... гарбуз, гарбуз, злий сину!

Гарбуз мамі, а татові дина! *Ил.*

3270. А, батькові твоему жито родило!
Кон.

Батьку твоему хліб житній! *Рад.*

Батькові твоему ⁽¹⁾ ковінька! *Зв., К.*

⁽¹⁾ А, матері твої. *Ном.*

Батькові твоему—добро! *Л.*

А щоб ти під вінцем стала! *Бр.*

Святий СПОКОЮ ⁽¹⁾, добре ⁽²⁾ з тобою! *Бр.*

⁽¹⁾ покою. *Новг.* ⁽²⁾ гаразд. *Проск.*

Святий мій покою, добре мні. *Ст. 36.*

Мій мнлий покою, добре мені. *К.*

Сумир умен. *О.*

Добра жилба, коли сварки нема. *Гат.*

Де незгода, там часто шкода. *Ил.*

Лучша солом'яна згода, як золота звада.

3280. Згода дім буде, а незгода руйнує. *Бр.*

Коли тихо, не буде лиха. *Прав.*

Худий мир гірше лихой сварки. *Ш.*

Свар не сват'яба. *Ст. 36.*

Не вдавайся в сварку, бо будеш битий. *Ил.*

Треба ходити, як ливу по дну. *Ст. 36.*—Ходи, як лин по дну.—Ходи тихо, як лин по дну, що ні до кого не доторкаєця. *К.*

За піччю сиди, та кашу їж. *Ст. 36.*

Седи дома та мовчи (або: та не шкодь).
Черн. г.

Чорзнащо — щоб и посудини не поганило. *Зв., Кон.*—Як чорзнащо,—не чепать, щоб и посуди не запаскудить. *Рад.*

Не займай ⁽¹⁾ гною ⁽²⁾, не буде вонять ⁽³⁾. *Рад.* — Не чіпай посліду на дорозі, бо як торкнеш, буде смердїть. *Зв.* — Не воруши, бо завоняє. *Лох.*

⁽¹⁾ Не воруши. *Пр., Лох.*; Не чіпай. *Кон., К., Коз., Н., Гр.*; ⁽²⁾». *Пир., Н.*; казу. *Коз.*; г...а. *Кан., К., Гр.* ⁽³⁾ и вонять не буде. *Коз.*

3290. Не торкай, бо черва світять (тут и про масть черву, и про справжню черву, и про злість, злидні). *Пир.*

Не займай гида, не каляй вида. *Бр.*

Хвук на хвук як піде, то зобачиш, що з того нічого не буде. *Проск.*

И баран буцне, як зачепиш. *Євх.*

Кожне одбивасця, як нападають.

З чортом не змагацьця. *О.*

Дай покій, Килино! *Гайс.* — ... засунь, нехай не віє. *Гайс., Євх.*

Засунь, нехай не віє. *Кан., К., Новг.* — Нехай не віє. *К.*

Не все ⁽¹⁾ те ⁽²⁾ переймати ⁽³⁾, що на ⁽⁴⁾ воді пливе ⁽⁵⁾. *Гл., [О.].*—Хіба то переймеш, що на воді пливе! *О.*

⁽¹⁾ Чи. *Рад., Пир.* ⁽²⁾ тес. *Пир., Гат.* ⁽³⁾ перенять. *Рад.*; переймать. *Зв., Пир.*; спивий. *Кан., Коз., Ш.* ⁽⁴⁾ по. *Зв., Ш.* ⁽⁵⁾ по воді пливе поз хати. *Гат.*

Без підпалу ⁽¹⁾ и дрова не горять. *Прав. Ниж., Лів.* — Без піджоги и вогонь не горить. *Проск.*

⁽¹⁾ піджоги. *Пол., Лів., Ст. 36., Ко. (I, 235);* зажоги. *Чир.*

Від жару й камінь трісне. *Бер.* — Протів вігню и камінь лопне. *Коз.*—... огню и камінь луге. *Ш.*

3300. Слово жестокоє ⁽¹⁾ воздвигає ⁽²⁾ гнів. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ жéстоке, жорéстоке ⁽²⁾ уздвигає, ставить.

Огня огнем не потушиш, а шукай во-
ди. *Лаз.*

Ласкаве (1) телятко (2) дві матки (3)
ссе (4). *Лів.*

(1) Ласкавец: *Кр.*; Ласкавос. *Ст. 36.*
Ласкаво. *Гр.*; Добрес. *Кам.*, *Рад.*; По-
кірляве. *Бер.*, *Ос. 7 (VIII, 73)*; Покір-
не. *Бр.*, *Кам.*, *К.*, *Л.* Смирне. *Яч.*
(2) телято. *Вед.*; теля *Яч.* (3) мамі. *П.*
Проск., *Яч.*; матері. *Бр.*, *Ос. 7 (VIII,*
73). (4) ссеть. *Ст. 36.*, *Ос. 7. (VIII,*
73); сце. *Гр.*; а бистре ні одної. *Зв.*:
а бистре и ідної не йме; а буйне жа-
дної. *Ил.*; а лихе жадної не виссе.
Проск.; а погане, то й однієї не вис-
се. *Рад.*; а як яке, то чорта и одну
зоссе. *Л.*; сце, а злісливе а ні одної.
Бр.; буде сцати, а злісливе, то й она
не дасть. *Вед.*

Ладом усе можна. *Пир.*, *Л.*

Покора стіну пробиває. *Ил.*

Покорної голови міч не йметь. *Ст. 36.*

Не переорюй межі нікому.

Инов за жарг приймай. *Пр. в Ст.*
36.

Орать клепкою (перекіром ити). *К.*

Коли не реч, то не переч. *Бал.*

3310. Не бурчи, та навчи. *Н.* — Не
врячи, а лучче научи. *Бр.*

Як питаєця, так на розум наведи.
К. — ... а як не питаєця, так и з то-
го розуму зведи. *Рад.*

Хоч лясь, та тільки не цурайсь. *Гам.*

Нам батьківщини не ділить. *Л.*, *Пир.*,
Ком.

Як би хто тепер народивсь, то Тиш-
ком назвали б (або: назвавсь б). *Не.*

Як тихо все.

Як би святії дім перелетіли. *Ил.*

И кривим оком не погляне. *Ст. 36.*

Сварка на воротах не висить. *Проск.*

Святий на святого часом скривиця.

И межи святими буває часом супереч-
ка (1). *Проск.*, [*Пер.*].

(1) колотня. *К.*, *Коз.*

3320. Нема теї хатки, де б не було
звадки. *Збр. Лаз.*

Нема риби без ості (1), а чоловіка
без злості. *Г.* — Риба не без кості, а
чоловік не без злості. *Проск.*

(1) кості. *Бр.*

Горобець маленький, а сердечко має
(1). *О.*, [*Дуб.*, *Кр.*]. — Хоч який горо-
бець не маленький, а серце має. *Гр.*,
[*Б.*]. — Горобець малий та сердиця, ато
щоб чоловік не сердився. *Пир.*

(1) а волове серце. *Євх.*; а сердиця.
Пир.; та й то зло має. *Рад.*

Кові бьюця, та лошят водять. *Ком.*

ЗАВЗЯТЕ (1), як панське щеня. *Зв.*,
Лох.

(1) біс его батькові. *З.*

Сей з зубами родивсь. *О.*

Еге! ся на обидві кована. *З.*, *Л.* — ...
кута. *Рад.*

Не плюй, бо вона й сама чвіркне.
Зал.

Баба з кованим носом. *Збр. Шей.*

Се така баба, що чорт її на махових
вилах чоботи оддавав. *Ос. 9 (VI, 69).*

3330. Становиця, як окунь проти во-
ди. *Ил.*

Їму й чорт не брат. *Об.* — ... не пан.
Ном.

Хоч вріж, то не потече. *Ил.*

Хоч прив'яжи, то одгризеця. *Ст.*
36.

Се таке, що не вступить ні конному,
ні пішому. *Ком.*

Не дасть собі в кашу наплювать. *Збр.*
Лаз.

3336. Хоч насподі лежатиму, а в вічі
плюватиму. *Пир.*, *Б.*

3338. Та вже бля рачки ліз, а свого
доконав. *Проск.*

Хоч поміра, а все таки пальцем ки-
ва. *Сл.*

3340. Тут уміра, а ногою ще дряга. *К.*
Лаяла, лаяла, — насили ціле село пере-
лаяла. *Л.*

Оттак, матінко, лхні люде! як напа-
ло на мене семеро перекупок, то ледві
одгризлась. *Зан. (I, 147).*

Як напало на мене сім зарічанок, а я
сама, то наслу відгризлась. *Євх.*

Напало (1) на мене сім сіл, та всім
дала отпір (2). *Л.*

(1) Напалось. *Тар. (2)* сіл, а я сама,
та всім отпір оддала.

Коли б сім собак, то б од усіх сімох
одзілась. *Рад.*

Така, що постав сім терниць, то пе-
ребъє. *Бр.*, [*К.*].

Січе, як ціпом. *Євх.*

Гострий, як бритва. *Зан. (I, 147).*

СЕРДИТИЙ, та недужий, кізові (кал)
рівня. *Н.*, *Гр.*

3350. Без сили на даремний гнів. *Ил.*

Сердита собака вовкові користь. *Ил.*

Сердите не бува сито. *У.*

На гнів нема ліків. *Ил.*

Не давай серцю потолі, бо сам підеш
до (1) неволі. *Збр. Лаз.*

(1) Не дай серцю волі, будеш сам у.
Пр. в Ст. 36., *Ном.*

Вскромить своє серце. *Кан., К.*

Не то сильний, що камінь верне, — тільки сильний, що серце в собі вдержить. *Пр. в Ст. 36.*

Усе на храпок бере. *Павл.*

Сердитий, як собака. *Бр., Пир.*

О, як затрусить зеленин маком, так держись берега! (як розсердиця, найпаче господарь, и почне на всіх — «ну ж! та повертайсь! та ногами!»). *Ном.*

3360. Важким духом дише. *Чор. Рад. (68).*

Коли б то можна, то він би всіх поїв. *Кул.*

Жалке (або: Сердите), як кропива. *Ном.*
Рогата скотина вдаецця, то всіх коле. *Бер., Рад.*

Комолий віл и гулюю б'є. *Гат.*

Досада скребе, як кішка лапою. *Не.*

Ну, вже намурмосилась. *Зал.*

Оддув губи, як капиці. *Євх.*

Таке то гречане — аж репаецця. *К., Пер.* — Отаке-то! грецьке, то й порепалось. *Рад.* — ...свахо! як гречане, то й порепалось. *Прав. Ниж.* — ...воно гречане: ти його в піч, а воно и репаецця. *Гр.*

Дмецца, як легке в горшку. *Рад., Бер.*

3370. Сидить, як чорт у ⁽¹⁾ болаті. *Бр.*

«Так він сидить, очі вилупив... сказано, що неслухняне.» *Бр.* — ⁽¹⁾ Се сидить, наче сутана в. *Бр.*; Засів, мов чорт в. *Проск.*

Напустила бровя, як пущик ⁽¹⁾. *Бр.*

Пущик, пухало — пугач. — ⁽¹⁾ брови, як сова. *Бер.*

Наступивсь, як чорна хмара. *Пр., Гат.*

Надувся, як півтора нещастя. *Ил.*

Надувся, мов кулик на вітер. *Л.*

Надувсь ⁽¹⁾, як индик. *Лів.*

⁽¹⁾ Надувсь. *П., Прав. Ниж.*

Надувсь ⁽¹⁾, як той сич ⁽²⁾. *П., Прав. Ниж., Лів.* — Надувсь ⁽³⁾, як сич на дощ ⁽⁴⁾. *Прав. Ниж., Рад.*

⁽¹⁾ Насупивсь. *Бер., Гат.*; Насупонивсь. *Пог.* ⁽²⁾ сова. *Бер., Пог.* ⁽³⁾ То-го ти трусисся. *Кан., Коз.* ⁽⁴⁾ вітер. *Кон.*; мороз. *Проск.*; негоду. *Кан., Коз.*; курі. *Пир.*; галушки. *Ш.*; сову. *Гор.*

Роздувся, як ковальський міх. *Нос.*

Про сердитого або чванькуватого.

Сидить, наче як туман. *Бр.*

Муха му сіла на ніс (або: Розгнівався: мухи му на ніс сіли). *Ил.*

3380. Як тебе муха вкусила! *Бр.*

Шаленая муха вкусила за ухо. *Нос.*

В халяву вступив (як смирне розсердиця). *Слуц.*

Як чорт на його зсяде. *О.*

От, мов нахідного! *Кон.* — Тож нахідна! *Пир.*

Сердиця, як би йому пес ковбасу зів. *Ил.*

Мов його окропом облив. *Кон.* — Як би го окропом спарив. *Ил.* — Мов варом обдало. *Пир., Пр., Х. 36.* — Спарився як на окропі. *Проск.* — Як на окропі. *Гр.* (він так и осатанів, мов...).

Так як іскра на него впала. *Бр.*

Як приску на його кинув. *Ном.* — ...всипав. *Ст. 36.*

Гедзель уразив. *Зал.*

3390. Уразив козла в гедзю (або: у гедза вразив). *Кр.*

Цапком став. *Кон., Зан. (I. 147).*

Дибка став. *Пир.*

Як стане цапа. *Хор.*

Мов та скаженюка. *Зал.*

Крутити носом. *Л., Гат.*

Закрутив носом, як тертого хріна понюхав. *Ил.*

Подивився ⁽¹⁾, як шага ⁽²⁾ дав. *Зв., Рад., Пр., Лох., Л., О., Євх.*

⁽¹⁾ Оце глянув. *Бр.* ⁽²⁾ три гроши. *Бр., Зв.*; грош. *Кулж.*; п'ятака. *Пир.*; сто копійек. *Бер.*; копійку. *Слуц.*

Дзизом дивниця. *Л., Ст. 36.*

Дивниця, як собака на висівки. *Євх.*

3400. Приміг ⁽¹⁾ би очима зів. *Прав. Ниж.* — Очиза проймає!.. коли б міг, то очима б лизнув. *Бр.*

⁽¹⁾ Примів. *Лів.*

Світить очима. *Бр., Зв.*

Оскілками дивниця (дзизом). *Збр. Лаз.*

Як глигне він на мене, так аж холод поза шкурою ходить. *Нос.*

Витріщився, як дідько! *Ил.*

Мурдуецця мов скажена пані. *Зал.*

Підскакує як зінське щеня. *Ос. 10 (V, 27).*

Приска, неначе сукно мочить (шпує). *Ид.*

За парюю и' світа не бачить ⁽¹⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ не видати. *Ст. 36.*

Посиніла, як жаба. *Бер.*

3410. Роспалився, як оса. *Прав. Ниж.*

Роспаливсь, як жаба до каченати. *С.* —

Пнецца, як жаба до гусяти. *К., Бер.*

Оце! наче жаба до очей лізе. *Бр.*

Лізе в очі, як осока. *Кулж.*

Росходився, як московський постіл. *Черн. г.*

От, як розбаєрився. *Не.* — ...розмаєрився, розмаєрився. *Хар. 36.*

Росходилась, як квочка перед бурею.
Пр., Лох.

Як з грому напав. *Ст. 36.*

Він на мене—не грім, не туча. *Кулж.*

—И грім, и туча. *Кр.*

Напав, як сніг на голову. *Ш.*

3420. Накрив мокрим рядном. *Проск., Б.*

Не дав и слова промолить.

Мокрою онучою очі забиває. *Ст. 36.*

Оце колотить, наче чорт лозою. *Черн. г.*

Править, мов чорт болотом. *Б.*

Крутить, як чорт греблею. *Кр.*

Мутить, як під греблею біс. *Лох.*—...

у греблі біс. *Ил., Вас.*—...в греблі чорт.

Ст. 36.

Як дідько в греблі. *Гам.*

Крутить, як чорт дорогою. *Л., Бр.*—...

як вихор на дорозі. *Лох.*

Веремія крутити. *Вел. (I, 68).*—За-
крутив веремія. *Л., Ст. 36.*

Так колотить всіма, як вір водою. *Бр.*

3430. Мутить, як той вір. *Проск.*

Мутить, як біс у віру. *К.*

Мутить, як у селі Москаль. *Г.*

Наче сутана у камені шумить. *Бр.*

Приміг ⁽¹⁾ би в ложці води втопив!
36р. Лаз.

⁽¹⁾ Примів. *Євх.*

Примів би вбив його. *36р. Лаз.*

Приміг ⁽¹⁾ би проковтнув. *Л.*

⁽¹⁾ Примів. *Кр.*

З одного двох би вчинив, або десять,
гди б мог. *Ст. 36.*

Да нас би иззіли не соливши. *Ис.*

Пристав з короткими гужами. *Пр., Кр.*

3440. Як очей на спичку не пovidовбує
(дорікання). *Ком.*

Без ноща ріже. *Ном., [Ст. 36.].*

Без огню пече. *Ном.*

Без мила гольт. *К.*

Ворчить як г..а (похова грижа). *Не.*

Роспустив морду, як халяву. *Чор. Рад.*
(376).

Роззявив губу, як жаба на гусеня. *К.,*
Кам.

Моркву скребе ⁽¹⁾. *Л., Гр.*

⁽¹⁾ струже. *Лів.;* скромаде. *Х.*

Скребнув редьку, що аж из хати вті-
кай. *Х. 36.*

И не дороби, и не договори («щоб не
був дуже пащікуватий»). *Рад.*

3450. Верещить, як дідько. *Ил.*

Кричить укряж (або: криком кричить).
Пир., Л.

Кричить, на десяті улиці чутно. *Ном.*

Кричить, як ворона надь курчям. *Проск.*

Кричить, мов з його чорт лика дере.

Пир.—Кричить не своїм голосом, як би
чорт з него лико дер. *Ил.*

Кричить, наче на печинкі. *Бр.*

Кричить, як ⁽¹⁾ на пуп ⁽²⁾. *Ск.*

⁽¹⁾ наче. *Ис.; Дуб., Пир.* ⁽²⁾ на жи-
віт. *Дуб., Бер.*

Кричить, мов скажений. *Лів.*

Кричить, неначе за вола вхопили. *Рад.,*
[Бр.].

Кричить, аж з шкури вилазить. *Гр.*

3460. Кричить не своїм голосом. *Ск.*

Кричить ув одну душу. *Пер.*

Аж з душі вилазить (такъ кричить).
Ком.

Що ⁽¹⁾ глянє, то й ⁽²⁾ гранє ⁽³⁾. *Л.,*
[Рад., Кр., Ст. 36.].

⁽¹⁾ На кого. *Ст. 36.;* Куди *Бр. (2)*
того й; туди ⁽³⁾. гранє. *Бр., Бер.*

Оце як розгримався! *Коз.*

Визвіривсь ⁽¹⁾, як на батька. *К., Бер.,*
Гад.—Кричиш, наче на свого батька
⁽²⁾. *Рад.*—Наскіпався ⁽³⁾, мов на бать-
ка. *Л.*

⁽¹⁾ Розкричався. *Проск.;* Чого ти кри-
чиш, так. *Л.;* Оце кричить. *О.;* Грім-
нув. *Кр. (2).* тата. *Бр. (3)* Розкричався
Зв., Пир.

Прочитав молитву. *О.*

Була добра молитва! *Лів.*

Була йому шаноба! *Пир., Л.*

Нагонив холоцю. *Пир., Л.*—Нагнав
холоду. *Пр.*

3470. Перегнав на росу (напудрив доб-
ре). *О., Ном.*

Госпідь з тобою, що се ти! *Ном.*

И нудно й весело (як досадно, або в
нудні кумпанії). *Зал.*

Сердилась баба на діда, а дід того не
відав. *Кох.*

Почує, так послуха, коли має чим слу-
хати. *Козб. (157).*

Як би з Богом став на річах («то б ско-
ріше замовчав... або лучче було б, що
багацько казати, — плакати перед ним»!)
Ком.

Повипірала б я вас за старців. *Г. Бар.*

Свариця.

Тирру, стій, моя мила, щоб ти воза
не побіла. *36р. Лаз.*

Що я вам—на сніх здався, чи що? *Ном.*

У свій ніс не сопи. *Ст. 36.*

3480. На твій ⁽¹⁾ гнів не заплели ⁽²⁾
хлів. *П.*

⁽¹⁾ На. *Г.;* ваш. *Прав. Ниж. (2)* не
загорожений *ид.:* не запертий. *Г.*

Чия ⁽¹⁾ б гарчала, а твоя мовчала. *Пр.,*
Коз.—Чие б гарчало, а чие б в ⁽²⁾ мов-
чало. *Кр.*

Вже чия. *Пир.* (2) а твоє. *Нс.* Вже чие б бурчало, а ти б н. *Ш.*

Ми, як ми, але вони, як вони. *Проск.*
Начхатъ я хотів на твоє серце! *Ном.*
Дала не дала, а в морду не бий. *Евх.*

«Перше рожжвакай, що маєш робити, або казати.»

Нехай Бог боронить від скаженої миші. *Бр.*, [*Евх.*].

Поглумка над тим, хто лякає, що зробить те та те.

Щоб инде носа не втерто! *Чор. Рад.* (64).

Хоч и сволоч, та цареві в поміч; а ти пан, та баран (або: а ти пшик, та мужик). *Зал.*

Гі на тя! *Ил.*

Гі на тя, пек тобі, осина!

3490. Таки гір! *Кулж.*

Гір, семинаста. *Пир.*, *Кон.* — Гир, гир, та не вкусиш. *Не.*

Гир, малеваний! *Л.*, *Евх.*

Постой, не кричи — налий чарку, та й мовчи (кажуть жартом на того, хто крикне). *Кон.*

Не кричи дуже — панський двір близько, в пастухи візьмуть. *Нос.*

Лучче замовчиш, ніж закричиш. *Сл.*

Що ти кричиш, як нанявся! *Гр.*

Свиня міх дре, и сама реве. *Ил.*

Реве медвідь, а не знає чого. *Проск.*

Говорить можно, а лаляцьця нічого. *Кон.*

3500. Труби на пса — на чоловіка звичайне слово. *Бр.*

Не черти, бо воза поламаєш. *Пир.*

Батькуеш, а гріх. *Пир.*

Відсадив ёго, як ката від сала. *Ил.*

Як з коня ссадив. *Коз.*

Оставсь він, як остужений. *Чор. Рад.* (362).

Став, як опарений. *Прав. Ниж.*, *Лів.*

Осадила, мов горшок од жару одставила. *Чор. Рад.* (51).

Пішов, як не стріпаний. *Л.*, [*Кр.*].

Пішов и пішов — мов м'яла ковтнув. *Ном.*

3510. Як зачинає ЗВАДА, не поможе и рада. *Бр.*

Зводи (1) та переводи. *Кв.*

(1) Як підуть зводи. *Пр.*

Є бунти и тут, як видим: все тільки сваритесь та бунтуєтесь один з другим — не зна за що. *Ст. Зб.*

Полаялись за масляні вишкварки. *К.* — За масляні вишкварки не помирились. *З.*, *Л.*, *Пир.* — «За що позмагались?» — «За масляні вишкварки!» *Евх.*

Завелся, як той казав: багатий за ба-

гацтво, а убогий — бозна й за віщо вже. *Зал.*

Сваряця за міх, а в міху нічого ніт. *Ст. Зб.*

За онучу збили бучу. *Проск.*, *З.*, *Б.* — ...та й нарobili таку бучу. *Евх.*

Ні з сего, ні з того — бери за лоб один другого. *Ил.*

За Марка не була сварка, за Мися взялися. *Евх.*

Зуб за зуб стялися. *Пир.* — ...затялися. *Г.*

3520. Заварив кашу добру. *Кон.* — Ну, так заварив кашу. *Ис.*

Наварив кашу, та й не ззієш. *Бер.*

Наварив юшки — нехай хлящуть. *Не.*

• Нарощняв, а чим замісити! *Бр.*

Рощняв — забачите, що з того вийде!

Дуб.

Я тобі казав, не зачіпай, бо не обрестисся. *Не.*

Се ще тільки (1) цвіт, а ягоди (2) будуть. *Лів.* — ...а ягід (2) ніт. *Бр.*

(1) Єще то. *Ст. Зб.* (2) а ягоди.

Кр. (2) а ягід ище. *Зв.*

Достанецця и вашим, и нашим. *Лів.*

Кожній (1) свасці по ковбасці. *Бр.*, *Бер.*, *Лист.* (II, 24). — Всякій свасці по ковбасі. *Кр.*

(1) Жадній, або — кождауй. *Пр.* в *Ст.*

Зб. (2) Буде кожній. *Зв.*, *Рад.*, *З.*, *Достанецця кожній.* *Л.*, *Пир.*, [*Проск.*].

Буде усім по сім. *Лів.* — Усім по сім,

а мені буде (1) вісім (2). *Ш.*, *Нов.*

(1) а одному. *Зал.* (2) а мені чотирі.

Сос.

3530. Усякому по Якову. *Б.*

3531. Що (1) дальше (2) в ліс, то більше дров. *Бр.*, *Бер.*, *О.* — Дальше в ліс, більше дров. *Проск.*, *З.*, *Б.* — Далі в ліс, більше труску. *Пол.*

(1) Чим. *П.*, *Зв.*, *К.*, *Дуб.* (2) Где далій.

Ст. Зб.

3533. ЛАЙКА лайця, бо з дідьком знайця. *Гат.*

На всі заставки лає. *Х.*

Шпетить на всю губу. *Павл.*

Лаять в батька и матір. *Ном.* — Погано (або: помосковському) лаять. — Матюки загинать.

Лає, скільки в пельку влізе. *Ном.*

Лає, на чім світ стоить. *В.*, *Лів.*

Будь він такий, такий! *Кон.*

3540. Я з вас, сучі снни, зроблю те, щоб ви у трех и кози не купили. *Коз.*

Плюнь собаці під хвіст (як хто з серця плює на річі чий або-що)! *Зал.*

Якої лихої години (сидить и д.)! *Л., Пир.*

Та якого гаспида (приміром—индичис-ся, прищисся)! *К., Л., З., Хор.*

От (!), Господи прости! *Бр., Пир.,*—
Господи милостивий! *Пир., Кон.*—А ні
суди, Боже! *Ил.*

(!) *Ет. Бал.*

А, лиха година! *Лів.*

З тобою почеськи, а ти все попесь-ки. *Пр., [Бр.].*—Зійшлись почеськи, а
розійдемось попеськи. *Сос.*

Собача печінка. *Кон.*

Сучого виводу.

Стара суко! *Л., З., Кон.*

3550. О, се ще зілля! *Пирф.*

Рудий шершень! *Бр., Л., О.*

Ах ти, уауде смердячий! *Проск.*

Причинний! *Кон.*

Чорт лисий (або: Лисий чорт)! *Пир., Л.*

Бісова челядь. *Кул.*

Чортів жевжик. *Л., Пр., Павл.*—...
ждежджик. *Бр.*—Жевжик! *Пир., О.*

Чорт ярої баби. *Нов.*

Д. Новосільський закидас, чи не Яга-
Баба наша яра баба?

Гаспидський сину (хлопче, дочко и д.)!
Л., Пир., Кон.

Гимонів син (Перський дука; Юдихва
виявила його капості перед Ксерксом)!
Пир., Л.

3560. Чортови (або: бісови) діти. *З., Л., Пир.*

Чортова кров. *Кул.*

Чортова (!) мацапура! *Пир., Л.*—
Иш, мацапурова невіра. *О.*

(!) Бач яка. *Гат.*

Чортів кришеник. *Кул.*

Чортове кодро. *Л., О., Нов.*

Чортове пасіння. *Об.*

Чортова сатана, бісова! *Л., Рост.*

Гидолів син. *Л., Кон.*—Гидолецька
дочка. *Кон.*

От сибірні (сибірний и д.)! *К., Пир., Л., Кон.*

Се ще чума Бендерська! *Нов.*

3570. Мазепа! *Войц.*

Лайка на мугируватих и непровор-них людей. Чувать подекуди и в на-ших сторонах (праве теж, що й маца-пура), а більш Москалі так дражнять наших, за гетьмана Мазецу. В Лу-бенщині й тепер ще можна чувати (росказус народ), що за часів царя Петра І розсердиця було Москаль на чоловіка та й ножакою, чи чим там: «Мазепа!», каже, або: «Мазепин дух!» А далі, кажуть, царь Петро дав указ—що, мов, хто залізеця души з оттакої

причини, и сам повинен наложить го-ловою. *Ном.*

Махомет (розбійник)! *К.*

Иродів син! *Кон., Л.*—Гиродів си-ну! *Бр.*—Яропудів сину! *Л.*

Лядський сину! *Л.*—Лядська дочко!

Чортова матір (понаставляла). *Пир.*

Бісбатьказнащо! *Бр., Л.*—Чортбать-казнакуди! *Лів.*

А ирід його відає! *Ном.*

Лиха його година знає! *Л., Пр., Н.*

Ночник тебе уплодив! *О.*

Мовчи відьма—Калянська ти дочка. *Ш.*

3580. Лучче бим чорта зобачив, як тебе.
Проск.

Все за всё, як би не той лисий
чорт.

Я б и сказав тобі, та честь на собі
кладу. *Л., Ил.*

Сказав би веремію, та здумив, що
говію. *К.*—«Ой ти крутиш веремію, а
я б сказав, та говію.»—«Ти тепера
схаменувсь, як святий піст минувсь.»—
«А я дякові та паламареві поклонюсь,
та нікого й трохи не боюсь.» *К.*

Сказав би словечко, та вовк недалеч-
ко. *Кон., К.*

Говорив би, та рот замазаний (нічого,
не можна казать). *Нос.*

Говори, говори, а чогось ти догово-
рился. *Проск.*—Він договориця до чо-
гось. *Бр., Кр.*

Говори, донько, — виговорился. *Евх.*
А як би ти язик прикусив! *Зал.*

Не говориш ти? не говори ж до Стра-
шного суду! *Бр.*

3590. Не говориш ти до мене—не го-
вори ж ти й до миру! *Бр.*

Без сквурвого сина не обийдеця.
Ном.

Огнем граєш.

И костки мої струхнуця в ямі. *Бр.*—
То б уже й моя кість струхнулася. *Бр., Пир.*

Нехай тільки руки зложу (або: зло-
жить), заскавучиш ти, як цуцик. *Ном.*

Иди (або: мовчи) за добра ума! *Кон.*
— ... поки не ляли. *З., Я.*

Пропадеш, як собака в ярирку.
Ном.

А знав би ти (!) морес! *Бр.*

Mores.—прочухан, як хто проше-
тиця.—(!) А знав бись. *Проск.*

За тоє Литва кошелями б'єцяця *Ст.*
Зб.

Тоді вже не кажи, що моя мати
рідма (буду бити и д.)! *Л.*— ... що моя
мати. *З., Кр.*

3600. Ей шануйся коли хоч, бо далєбіг
колись тму-мно-здо-тло спишу на спині.
Проск.

Кому зкрутиця (1), а куцоу (2) зме-
лєця (3). *Бер., З., Л., [Бр., Зв., У.,
Пер].* — Кому зкуєця, а кому змелєц-
ця. *Рад., Кр., [Проск.]*. — Кому зме-
лєця (4), а тобі зкрутиця (5). *Пр.*

(1) и (2) ся зкрутить. *Ил., Бр.* (3) и
(4) ся змеле. (5) а тобі. *Гр.*

Нім тобі змелєця, то куцоу зкру-
тиця. *Бр.*

Кому-кому, а куцоу достанєця (1).
Евх. — ... хвосту. *Нос.* — Кому-кому,
то так собі жажнєця; а що куцоу, то
ні вже, не минєця. *Гат.*

(2) скрутиця. *Проск.*; буде. *Пр., О.,
Кр.*

Суца дочка, коли не вибатькую. *Кон.*

3605. Виляю так, що тобі в пельку (1)
не полізе. *Л., Павл.*

(1) в душу. *Л., Пир.*; в горло. *О.*

3607. Ой, дам я тобі перцю! *Проск.,
Кан., К., Л.*

Поподчую тім чаєм, що вóрота пудці-
рають. *Кр.*

Не торкай, бо торкнү. *Збр. Лаз.*

3610. Битий ходиш (ототот-попобъють)!
Л., О.

Научу я тебе в середу шишку істи.
Ил.

Достанєця на горіхи! *Х., Павл.* —
Та достанєця ж комусь на оріхи! *Пр.,
Лох.*

Достанєця на кабачки!

Треба му в сім пасом воду освятити.
Ил.

Освятити кому воду у три батоги. *Збр.
Шей.*

Як дам шкварки, то буде тобі жарко.
Зал.

Шкуру здеру! *Пир.*

Мовчи, бо я тебе на кабаку зотру. *Зв.*

Тропарів з кондаками. *Л., Пир.* —
Дам я тобі тропати. *К.*

3620. Хука усучу. *Х.*

Хоч п'ять братів (палців—поляпаса)?
Бр.

Бить тебе, бить, та й кий положить.
О. — ... та й кієк закинуть. *Пир.*

Бить би, бить, та нікому. *Ном.*

Знала б прасок добрий. *Кон.*

Хвіста підкосять. *Зв.*

Бережи нюха. *К.*

Будеть хрибту и череву. *Ст. Зб.*

Як одважить кіякою, то хліба більш
не істимеш. *Чор. Рад. (273).*

Е, ти ще не бачив смаєного (1) вов-
ка. *Л., Пр.*

(1) Смаляного. *Нос.*

3630. Знаю я, де козам роги втинають.
Проск.

Туди тебе зашлють, де козам роги пра-
влять (1). *Лів., Павл.* — ... на дядьків
хутір. *З.* — ... де волам роги правляють,
а кіз кують підковами. *К.*

(1) справляють. *Пер.*; втирають. *Бр.*

Я тебе пережену на гречку. *Пир.*

В рукопису д. Марковича є до смі
приказки така замітка, з Пирятина:
«Взято, здаєця, од бджіл, як їх на
гречку у порожні вуллі переганяють».
Не перечу: може, воно й так: додам
тільки, що колись у дяків и, огулом
мовлячи, в школах, кара школярам за
казінку, що не вмiли ітиха и д. — и
така була: ставили на гречку навко-
люшки, и часами голями колiньми.
Ном.

Як дам тобі бобу, то й крикнеш «про-
бу!» *Кр.*

Як дам тобі, то й зорі позбіраєш! *Пр.*

Як дам тобі, то и ногами вкрієсса.
Гат., Чор. Рад. (204).

Як тобі дам, аж тобі в п'ятах постиг-
не! *Бр.*

Як мазну по морді, то й пасокою уми-
єсса. *Нос., Л.*

Як тобі дам, аж тобі дідунє присни-
ця. *Бр.*

Такого духопелу (1) дам! *Кан., К., Л.*

(1) Таких духопелків. *Л.*

3640. Як дам тобі, тільки очима луп-
неш. *Гат.*

Як я тобі дам, то будеш знати, по
чим в Новім Костянтинові гребiнці. *Бр.*

— Буде знать, по чiм в Тростянці гре-
бiнці. *Бр.*

За дев'ятими ворітьми гавкнеш (як
оперішу). *Л., [Зв., Чир.]*.

Знаємеш ти Кузькину матір! *Ном.*

Почухався, де й не свербить. *Л.,
[Проск., Кр.]*. — Почухрайся, де та не
свербить. *Ил.*

Тямитеме (1) до нових віників. *Зв.,
Лів.* — Пам'ятатиме до нивих віників и
до судної дошки, покуль аж пороху на
очі насиплють. *Ст. Зб.*

(1) Знатиме. *Лів.*

Буде він тямив, доки буде жив. *Проск., Л.*

Буде знати сему масляну! *Пир.*

Хоча б ти шановав піч, та лаву, та
себе прояву. *Прав. Ниж.*

Убью та й на вишки скину. *Гат.*

3650. Амінь тобі буде! *Збр. Шей.*

А вже ж я тобі доїду кінця!

Шукай собі, або глибокої води, або високої гиллі. *Ком.*

Хай він своєму роду сницця — свинням та собакам (лайка за очі)! *Пир.*

Щоб тобі на світі добра не було!
Ж., Л.

Щоб тобі лихом скрутилося! *Гит.*

Бодай ти з лихом не знав! *Ст. Зб.*

Напив бись ся лихої нужди! *Проск.*

Нужда б ти побила! *Ил.*

Най го злидні побьють!

3660. Щоб ти не розжився сякий-такий сину! *Ком.*

Щоб воно на свою голову вивіщувало!

Бодай їх мир не знав! *Кам., К. —*

Щоб їх и мир уже не знав! *Бер., Л.*

А, щоб тебе люде не знали! *Бр., Л.*

Щоб тебе побив несвітський сором, як ти нас осоромив! *Чор. Рад. (379).*

Щоб ти скрізь сонце пройшов! *Б.*

Сонце би ти побило! *Ил.*

О, щоб їх вихром винесло! *Ком.*

Щоб тебе буря вивернула! *Черн.*

Щоб тебе взяло та понесло поверх дерева! *Л., Б.*

3670. Щоб тебе горою підняло! *Черн.*

Щоб тебе понесло по нетрях та по болотах! *Б. —* Щоб тебе нетри понесли.

Бодай ти не знав о собі та о білому дні! *Л., Коз.*

Бодай ти не знав, що сегодня за день!
Коз., [Бр.].

Бодай тебе не минула Вересоцька гребля! *Н., Б., Кр.*

Щоб ти крачки там сів! *Бр.*

Бодай туди не дійшло и відти не прийшло! *Ст. —* Щоб ти туди не дійшов ⁽¹⁾ и назад не вернувся ⁽²⁾! *Бєх.*

⁽¹⁾ не доїхав. *С., Кр.* ⁽²⁾ не вертався. *С.*

Щоб ти пішов круга світа! *Л. — ...* світа, та гала світа. *Б. —* Ходив би ти з круга світа! *Проск. —* Женися, женися з круга и світа! *Б.*

А щоб ти ходив, як води ходять!
Проск.

Щоб ти ходив, поки (або: доки) світа та сонця!

3680. Слава б тобі пропала! *Г., П.*

А, щоб йому випадком випало! *Ком.*

Щоб ти и в старцях щастя не мав!
Бр.

А щоб ти під царський вінець не пішла (не треба гіршого слова сказати дівці)! *Бер., Лох., Л.*

Щоб воно тобі запалось! *Гит.*

Щоб на тебе образи падали. *Чор. Рад. (379).*

Бодай кат спорів! *Кл.*

Ото б'є — щоб тебе кат попобив!
Ком.

Кат би справив тебе за твою натуру!
Проск.

Щоб тебе кат сіконув перед великими вікнами! *Кр.*

3690. Щоб тебе не минули катівські руки! *Бр.*

Бодай ти дождав перед великими вікнами (стояти)! *Зв.*

Бодай ти пан Біг мав—в чужій коморі! *Ил.*

А щоб ти на добрий путь не зійшов!
Ком.

Бодай вас на распуття розвело, як ви (ведете,—що там мучите, чи шо)!

Щоб їх путь погибла! *Бр., Л. —* Бодай його путь пропала навіть! *Не. —* Щоб твоя и путь заклескотіла! *Хор.*

А будь тобі непутно! *Збр. Лаз. —*

А будь ти неладний (а, е)! *Ном.*

Щоб тебе Біг покарав! *Біл., Гит.*

Бодай їх невіра знала! *З., О.*

Бодай їх віра не знала! *Бр.*

3700. Щоб тебе піп не ховав! *Пир.*

Коли ти, бабо, рада, то нехай на тебе уся громада! *Кулж.*

Собі на безголов'я! *Ком.*

Нам на здоров'я, а тобі на безголов'я! *Бєх.*

А, безголов'я та короткий вік на тебе!
Збр. Шей.

Сорочки б свої боявсь (як хто скаже: «а я тебе боюсь, або що?»)! *Бр.*

Побили б тебе їх слези! *Пир.*

Щоб тобі світ замакітвивсь! *Ком.*

Бодай здорова була та назад не встала! *К.*

Дай, Боже, тобі повен живіт здоров'я, — щоб дихать тобі було тяжко (або: нікуди було дихать)! *В. Білз.*

3710. Бодай же кінець ваш був мудний та гіркий! *Збр. Лаз.*

Куди ти, сліпий овад! *Гр.*

Хіба тобі повилазило?! *Ос. 2 (24).*

А що тобі—на потилицю вилзли? *Бр.*

Баньки ім бодай посліпило! *К.*

Бодай йому повилазили! *К. —* Ото ви-трищив сліпні, а нічого не бачить—бодай тобі повилазили! *Проск.*

Дивицца, щоб ему повилазили! *Зал.*

Хай тобі на язці садуть (певно, пранці, пузирі)! *Ком.*

Бодай тобі заціпило! *Лив.*

Щоб тобі руки покорчило (або: посудомило)! *Ном.* — ... та посудомило!

3730. Щоб ти на мільядах пішов!

Так нехай йому груди заб'є (каже побите)! *Кон.* — Щоб йому груду збило!

Щоб тебе пекло та варило! щоб ти не знав ні вдень, ні вночі покою! *Чор. Рад.* (379).

Хай тебе за живіт візьме (як кажуть—взяв, вкрав)! *Л., О.* — ... візьме! щоб тебе взяла самка з пристрігом! *Бр.*

Щоб тебе завійна узяла! *Кон.* — Нехай тебе завійна візьме! *Пир.* — Бодай тебе взяла завійниця! *Бр.*

Щоб тебе різачка (хороба) попорізала! *Пир., Кон.*

Вбий тя трясця! *Бр.*

Держи, щоб тебе хиндя поподержала! *Кон.*

Хай тебе хиндя попотрясе!

Щоб тебе родимець побив! *Б.*—... убив. *Кр.* — ... взяв. *Новг.*

3730. Щоб на тебе причина вдарила! *Кон.* — Хай вона зпричиниця! *Пер.*

А щоб на вас чума насіла, матері вашій чорт! *Кон.*

А сто крот болячок у твої печінки! *Збр. Шей.*

А сто дідків у твої бебехи та печінки!

Бодай тебе грєць вимивав! *Кон.*

А щоб ти скрутилось, прокляте!

А щоб ти не стмишивсь!

Щоб тебе лють турнула! *Бр.*

Щоб тебе лунь вхопила! *Пир.*

Нехай тебе лизень злиже! *Не* — ... лизне. *Зв.*

3740. Щоб його смуток узяв! *Кон.* — Смуток би на тя темний та чорний упав—не до вас кажучи! *Ил.*

Побила б їх морока! *Пир., Л.*

Щоб тебе Чорний бог убив! *Войц.*

Щоб на тебе Див пришов!

Щоб на тебе пришла чорна година! *Войц., Л.*

Хай на вас лиха година! *Пир., Л.* — ... ссяде (або: вдарить). *Кон.*

Щоб тебе лиха година знала! *Об.*

Побий ⁽¹⁾ тебе лиха година! *Бр., Л., Пир.*—... та нещаслива. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ Побила б. *Л., Пир.*

Щоб тебе не минула лиха година! *Пир.*

Нехай тебе супротивник візьме! *Збр. Лаз.*

3750. Хай тебе візьмуть ті, що купами трусять! *Кон.*

Чорт ⁽¹⁾ його бери! *Пир., Л.*

⁽¹⁾ Чорти. *Кул.*

Стонадцять чортів йому в хвіст! *Гам.* — Хай тобі стонадцять бісів! *Л., Кон.*—... чортів. *Л., Пир.*

Сто копанка дідків йому в голову! *Гам.* Бодай тебе той знав був, що трясє очеретами! *Проск.*

Чорт би тебе спіє! *Кон.*

Чорт би вбив твого батька! *Л., З., Пир., Хор., Полт.*

Чорт би мучив твого батька, сучий сину! *Кон.* — Чорти б перемучив твого батька! *Пир., Л.*—... та твою матір, сучий сину! *Л.*

Чорти б кязив ⁽¹⁾ твого батька! *Л. Н.*

Як пустє дуже, кінь бісвця и д. —⁽¹⁾ скавав, ламав, ходив, молотив и д. *З., Хор., Л., Кон.*

Нехай твій батько сказиця (кида роботу, обридао, и д)! *Пир.*

3760. Нехай твій батько скалиця ⁽¹⁾ (коневі хорому)! *К.*

⁽¹⁾ сколеця. *Вин.*

Рви його батька (або: батькові)! *Кон.* Не вдалося.

Чорти-пирись твою ма! *Гам.*

Мордовав би чорт твою маму! *Кр.* — Хай тобі (або: твою) маму мордує! *Бр.*

Сто бісів твої матері! *Л., Кон.*

Матері твої чорт! *Пир., К., [Гам.].*

Кадук твої матері! *Чир.*

Сто сот крот його ма! *Гам.*

Щоб йому дихать не дало! *Лів.* — ... з його нащадком, накоренком! *Кон.*

Щоб не дїдав ні Петра, ні Павла, ні дрібних святків! *Нос.*

3770. Щоб ти не дїдав сонечка праведного побачити! *Ном.*—... на сонечко праведнее дивитись. — Щоб над тобою світ не світав и сонце праведне не сходило. *Б.*

Щоб перша куля не минула! *Л., Сл.*

Хай його поб'є те, що в хмарі гуде! *Л., Пир.*

А щоб його побила руда глина. *Лів.* —... та що з кручи пада. *Рад.*—... глина, що пада з хрестянина. *Бр.*—...

А щоб ти на осні ⁽¹⁾ повісився! *Л., Пр.*—Щоб ти повісився на оснoвiй голі. *Рад.*

«То зп'яна так уже погацо лає: Юда хриstoppодавець на осні повісився». *Рад.* — ⁽¹⁾ на гіллі. *Пр.*

Щоб тебе, океянного, земля не прийняла! *Чор. Рад.* (379).

Щоб ти на Страшний суд не встав.

Пропа́в би́сь, не снив би́сь ся! *Ил.*

Щоб тебе вдушило та вдавляло! *Б.*

Щоб ти лопнув! *Кон.*

3780. Щоб ти колом став! *Не.*

Бодай нагло зслиз! *Кл.*

А щоб ти головою наложив! *Кон.*

Щоб тобі дубовий хрест (смерть)!

А убий тебе Божа сила! *К., Л.* —

Бий та сила Божа! *Ил., Ж.* — Хай ёго гнів Божий побъе. *Кон.*

Побий тебе сила Божа на гладкій дорозі! *К.*

Щоб тебе побило потемнило на путі, на дорозі и куди ти повернесся лицем своїм! щоб тебе било, як горох при дорозі, та як птиця по дереву б'єця! *Б.*

Бодай ёго корінь звівся! *Л., [Нов.].*

Бодай ёго кодро з накоренком перевелось! *О.*

Щоб тебе спискало! *Бр.*

3790. Щоб тебе положили на лаву! *Гр.*

Щоб тебе на марах винесло! *Ном.*

Щоб тебе сира земля пожерла! *Кр.*

Щоб ти в сирцю вбівся! *Гат.*

Щоб ёго земля⁽¹⁾ не прийняла! *Л., Пир., Пр.* — Земля б ёго святая не приймала! *Кл.*

⁽¹⁾ сира земля. *Л., Кр.*

Щоб під ним и над ним земля горіла на косовий сажень! *Пр.*

О, щоб над тобою земля затряслась, саякій та такий сину! *Кон.*

О щоб ёму ні дня⁽¹⁾, ні покришки! *В., Лів.*

⁽¹⁾ ні дна. *Кон.*

Щоб тебе понесло поза вітряками! *Б.*

Щоб тебе поховали на р'останнах⁽¹⁾! *Пир.*

Не на могилних, а от як вішалника.—⁽¹⁾ на ростоньках. *Євх.*

3800. А щоб курі загребли! *К.*

О щоб твою кість викидало з того світа! *Кон.*

Бодай тебе водами возили, а граблями волочили! *Кон.*

Виляв, як собаку. *Пир., Кон., Гр.*

Вибанітував⁽¹⁾ на всі боки. *Л.*

⁽¹⁾ Виляв. *Ск.*

На собаці не хотів би слухати таких слів. *Ст. Зб.*

На злого чоловіка и собака бреше. *Гайс., Зв.*

Лайка—не бійка. *Євх.* — ... битва — молитва. *Проск.* — Лайки — байки, битва⁽¹⁾ — молитва. *Бр., Проск., Кам., К.* — ... байки, а бить—купить. *Рад.*

⁽¹⁾ а битва—шира. *Зв.*

Лайся-лайся, а БИТЬ — купить. *Б.* — Бити—купити. *Ст. Зб., [Кр., Нов.].*

Він того не дума, що тепер б'ють, як куплять. *Л.*

3810. Замірся, та не вдарь. *Бр.* — Замахнись, та не вдарь; россердся, та не вдарь. *Євх.*

Бити—не штука. *Пир.*

Бити не купити. *Ил., Л.*

Не бий, бо пробъаш. *Зв.* — Не пий — не пропъеш, не бий — не пробъеш. *Ст. Зб.*

Як так грацьця, то я хатку поламаю. *Євх.* — ... то й хатку погеряем⁽¹⁾. *Л.* — ... то я й палички позакідаю. *Зал.*

⁽¹⁾ покнвем. *Рад.*

Пень, а не бий. *Ил.*

Не мій рук свербачих.

Що за що, а руки за пазуху. *Пер.*

Бреши, бреши,—та не кусайся! *Євх.*

Язиком що хоч роби⁽¹⁾, а руками волі⁽²⁾ не давай⁽³⁾. *Зв., Кр.* — Язиком що хоч кажи⁽⁴⁾, а руки при собі держи⁽⁵⁾. *Кам., К.* — Спор до слёз, а рукам простору не давай. *Нос.*

⁽¹⁾ хоч спинну лижи. *Кон.*; або — мели скільки хоч. *Л.*; що хоч балакай. *Пр.*; скільки хоч говори. *Рад.*; можна говорити. *Бр.*; ⁽²⁾ потолі. *Рад.* ⁽³⁾ а руками не руш. *Бр.*; а руками дай покій. *Ст. Зб.* ⁽⁴⁾ клепаї *І Ил.*; Губою що хоч плетв. *ІІ Ил.* ⁽⁵⁾ трімай. *І Ил.*

3820. Не давай рукам волі. *Проск.*

Дай рукам волю, то сам підеш у неволю. *Лів., Сл.* — Не давай рукам потолі, бо сам будеш у неволі. *Рад.* — Не дай рукам волі, то й сам не підеш в неволю, та язика ще не ропускай. *К., Кам.*

Очина їж, а руками зась! *К.*

Хто на моє здоров'я важить, той (сам ёго) не мав. *Бер.*

И на жалку⁽¹⁾ кропиву мороз бував. *К.*

⁽¹⁾ На жишкую. *Ст. Зб.*

Як би на кропиву не мороз, вона б всіх людей пожала. ⁽¹⁾. *Кр., [Пир.].*

⁽¹⁾ то б вона людей попекла. *Бр.*

Коли Бог не попустить, то свиня не вкусить. *Нос.* — Кого Бог не видасть⁽¹⁾, то свиня не заїсть. *К., Рад.*

⁽¹⁾ Як Бог не позволить. *Проск.*

Не дай Боже свині роги, всіх людей⁽¹⁾ поколе⁽²⁾. *Зв.* — Коли б⁽³⁾ свині роги, то б усіх поколола⁽⁴⁾ (або: то б цілий світ виколола). *К., [Бр., У., Проск., Р., Кр.].* — Не дав Бог свині рог, ато б усіх людей поколола⁽⁵⁾. *К.* —

Видів Бог, що не дав свині рог. *Нов.*,
[*Гайс.*].

(¹) весь мир. *Л.* (²) увесь би світ
поколола. *Бр.*, *Р.* (³) Же би, вибчайте.
Ил. (⁴) всі би люде виколола. (⁵)
роги, ато б все стадо переколола.
Нов.

Не дав Бог (¹) жабі хвоста, ато б
траву усю потолочила (²). *Пир.*

(¹) Не даром Бог не дав. *Гр.* (²) щоб
трави не толочила. *Ал.*, *Гр.*

Роззявляє губу жаба проти вола, але
го не ззість. *Ил.*

3830. Не дав Бог свині вгору глянуть.
Зал.

Піди, псе, укуси мене, а по тому бі-
ди не збудеся. *Ил.*

Не гостри зубів, бо не будеш істи —
ні, ти и не вкусиш. *Бр.*

Одступись, зелена жабо!

Заплюй йому очі! *Кон.*

Сіль тобі в вічі, а камінь у груди. *Бер.*
— ... а камінь в зуби. *К.*

Пек тобі, враже, хто тобі каже! *Ст.*
36.

Чорте на (¹) груш, тільки мене не ворущ.
Лів.

(¹) На тобі, чорте. *Прав.*

Що ти на мене кидаеш, наче на Ба-
гурку! *Сос.*

Могила коло м. Олександровки Сос.
п. Хто біля неї йде, що-небудь на неї
кване. Було про неї в Етногр. Збор.
Рус. Геогр. Общ. т. I, в ар. М. *Алек-
сандровка* шановного панотця Базиле-
евича.

Батька в лоб! *Ном.* — ... матір у циць-
ку, щоб не діждала істи паланичку (або:
кисличку и д.).

Разно притулюють, найпаче дівтора
як хоче влучать грудкою, або-що, и не
попаде.

3840. Не давайся кожному вітрові по-
вівати. *Ил.*

Хто ставця вівцею, того вовк ззість.

З малої хмари великий дощ буває. *Коз.*

З малої іскри великий огонь. *Ил.*, *Кр.*

— З маленької іскри великий вогонь буває.
Проск.

Пішов по лихо. *К.* — О, сам по лихо
пішов. *Бр.*

Схотілось лиха. *Пир.*

Лихом йому занудилось. *Кост.*

Буде честь носом об землю. *К.*, *Кон.*

Сверблячі руки мав и той. *Ил.*

Окуляри втерти. *Гат.* — ... треба на
очі поставити. *Проск.* — ... під очі по-
ставити. *Х. Вид.*

3850. Утерти кабаки. *Збр. Лаз.*

Збить паскудник. *Ос. 5 (VII, 31).*

Ляща в пику дати. *Гат.*

Ляпаса (¹) дати. *Ном.*

(¹) Поляпаса. *Ном.*; Ляпаса у пику.
Павл.

Почубеньнів дати. *Ном.*

Потилишниками нагодувать. *Л.*

Загилити у потилицю. *Гат.*

Дати бухана. *Зал.*

Стусана дати. *Х. Зб.*, *Л.* — Тусанів
надавати. *Х.*

Розуму до голови нагнати. *Г.*, *П.*

3860. Прочуханки дати. *Бр.* — Завдати
прочухана. *Гат.*

Парла (прочуханів) задати. *Бр.*

Хлосту дати. *Л.*, *Пир.* — ... завдати.
Гат.

Дали хлесту. *Р.*

Губки дати. *Гат.* — Дать губки (лу-
лю). *Б.*

Олію видавити. *Гат.*

Зтрошити на дрізочки. *Рад.* — ... на
гамуз. *Гат.*

Не робіть старцям капости. *Л.*, *Павл.*

Не бий, бо й так (¹) злидні його побя-
ли. *Б.*

(¹) Давно вже. *Проск.*

Нехай на чужі руки переходить (це-
хай другі його провчать — злодія)! *Зв.*,
Н. — Ет, пусти його! нехай він перехо-
дить на інші руки. *Бр.*

3870. Коня кірують уздами, а чоловіка
словами. *Ил.*

На ледащого и кий положи, то все
едно. *Проск.*

На добре, як що такеє, посварись тіль-
ко, словами покартай його, а не бий.
Бр.

Добрий доброго слова боїцца, а ле-
дащо и побою (¹) не боїцца. *Ст.*

(¹) бою. *Пир.*; а ледачий и убою. *Хар.*
Зб.

Як слово не поможе, то й кий не до-
шкульт. *Бр.*, *К.*, *Кан.*

Не боїсса кива, не боїсса кия. *Дуб.*

— Добре боїцца кива, а ледаче не бо-
їцца й кия. *Рад.*

Побий на бісові ліс, то все з біса буде
біс. *Збр. Лаз.*

И побить, и полаять, та як є за що.
Кон.

На битій дорозі трава не росте. *Прав.*

Хто годує, той и б'є. *Пр.*, *Сос.*

3880. Кого люблю, того й б'ю. *Кон.*

Хто кого любить, той того чубить. *Л.*

— ... гудить. *Кулж.* — ... згубить. *Рад.*

Б'ють, не на лихо учать. *Ст. Зб.*

Добротиць, як ніць. *Ил.*

*

Махания за биття не рахуєцца.
Де страх, там и Бог. *Об.*—... як би то всі боялись Бога! *Пир.*—... там и Бог перебуває. *Прок.*

Клин клином виганай. *Зал.*
Негріте залізо не зігнеш. *Ос. 20 (IV, 4).*

З ледачого ⁽¹⁾ вовка хоч шерсті клок. *Євх.*

⁽¹⁾ З лихого. *Пир.*

Лихого нічого жалувати. *Ст. 36.*
3900. На крутеє ⁽¹⁾ дерево треба крутого ⁽²⁾ кльна. *Бр., 3.*

⁽¹⁾ кривее. *Ил., Бр., 3.* ⁽²⁾ кривого.

Раз, два не поможе, то десять поможе. *Ил.*

Ганьбою не візьмеш, так силою діймеш. *Коз.*

Собаку од ночі бий (або: б'ють). *Ст. 36.*

Доти ледащо січи, поки дух у нім учуєші. *Бр.*—Ледащо бий, поки душу в тілі чуєш. *Дуб.*

Уважай на душу, аби шкура витримала. *Бр.*

Бита посуда дві небитих пережив. *Прав. Ниж.*

За битого двох не битих дають. *Лів., [Бал., У., Рад.].*—... та ще й не беруть ⁽¹⁾. *Лів., [Прок., Бер., Рад., Кулж.].*—За битих то дають двох. *Бер.*

⁽¹⁾ не хотять, *Зв.*; не хотять брати. *Бр.*

И десятому закаже (покараній) *Л., Р., Пир., Гл.*

Поки світ стоятиме. *Пир.*
3900. Поки світа й сонця (або: світу сонця). *Ск.*

Кішку б'ють, а невістці замітку дають. *Не.*

Песика б'ють, а левик боїцца. *Євх.*
Бійся, Левку, коли пса б'ють. *Бр.*

Вівцю стрижуть, а друга дивниця. *Прок.*
Барана ⁽¹⁾ стрижуть ⁽²⁾, а козлу ⁽³⁾ навішки ⁽⁴⁾ дають. *Л.*—Вівцю скубуть, а козам на віжки дають. *Ил.*

В Даурських степах й досі скубуть — не вміють стригти: по с'єму знать, що Галицька одміна найстарша.—⁽¹⁾ Козла. *Коз., Бр.*; Овечку. *III.* Вівці. *Бр., Прок., Яц., Нов.*; Одних. *Б.* ⁽²⁾ стригуть. *Ст. 36.*; б'ють. *Бр.* ⁽³⁾ барану. *Коз., Кр., III.*; козам. *Бр., Прок., Яц., Нов.*; а другим. *Б.* ⁽⁴⁾ на вістки. *Рад.*; на веську. *Бр.*; знать. *Коз., III.*

На те Циган матку б'є, щоб ёго жінка боялась. *Ліст. (I, 63), Черн., Нов.*

Єдного скорання десятём покаання. *Ил.*
Єдного пригода — другого пересторга.

З чужого злого учися свого.

3910. Каяцьця на кому. *Прав. Ниж., Лів.*

Да вже ж и тебе не изаім. *Кон.*
Бознає, коли будуть бити, а тим часом голодом морять. *Рад.*

Нехай б'ють—олії не виб'ють. *Пир., Л.*
Не шклянка, не розиб'юся. *Черн., Черк.*
Як битимуть, то не лаятимуть. *К.,*

Л., [Бр.].—Лаятимуть, то не битимуть, а як битимуть, то не лаятимуть. *Л., О.*

Як будуть бити, то не будуть вішати, а як будуть вішати, то не будуть бити. *Рад.*

Як буде вішати, то не буде різати, а як буде різати, то не буде вішати: над смерть біди не буде. *Бр.*

Битимуть—битимуть, та й перестануть. *Пир., Л.*—А вже ж, не все битимуть: колись и перестануть. *Пир., Л.*—А вже ж не битимуть все ж! *Гат.*

Дай тобі, Боже, тільки гадки, абись о мні забудь. *Ил.*

3920. Хоч бий, хоч лай, тільки через тин не кидай. *Л., [Рад.].*—Нехай би бив, ато й через тин перекинув. *Л.*

То Циган так сказав чоловікові, як той піймав ёго на крадіжці; як же перекинув — «О, спасибі», каже, «тоби, батеньку, що ти мене не бив и не лав, та ще й через тин перекинув—ато самому приходилось лізти!»

З гарячого часу збіг. *Ст. 36.*
Чорта виховаєцца (не сховаєцца). *Л., Кон.*

Піймався в лабеті. *Л., Євх.*—Попав у лабеті ⁽¹⁾ добре. *Кон.*—Попався в лабет. *Пир., Р.*

⁽¹⁾ в лашети. *Гл.*

Попав в сіло. *Кон.*
В куцу запроторив. *Гат.*

Послав туди, де козам роги правлять. *Лів.*

Застукав, як сотника в горосі. *Ос. 13 (V, 14).*

А що ви робите, отче Ёсипе? *Кон.*
А тягніть Варвару на росправу! *Зв.*

3930. Прийдеш, Юрку, до порахунку (осін.). *Прав.*

Ходи, Петре, до віта! *Кор.*
Боїєцца, а лихо робиш. *Прав.*

Опіраєцца, як кіт на лёду. *Ст. 36.*
Як правду сказавши—будуть бити зв'язавши. *Кан., К.*

Трутив, як сліпого з моста. *Прок.*
Не пхайте ёго, він и сам упаде. *Гл.*

Допік, мов горохом об стіну. *Євх.*
Дошкулив ⁽¹⁾, мов пугою по воді! *Євх.*

⁽¹⁾ Накарбував. *Л.*

Дав пи́лі, як заець кобилі. *Нос.*

3940. Забив, як ведме́дя жолу́дь. *Л.*

Лихо́ю шапко́ю захо́дились («ти та ти узяла!»). *Сос.*

Не з біса чо́ловік, а яка жаба дужа (або: а як дуже б'є). *Бр., Л.*

Не знає й той козацьких жарти́в. *Ст. 36.*

От тобі й швець, — коли не хотіла добро́го чо́ловіка ма́ти! *Г.*

От тобі, Савка, була́вка! *Гайс., Я.*

Ходив Савка розбі́йник з булавою. та и піймався. Кажуть на ледачо́го, як дограсця до біди. *Бр., Я.* Як кінця не виведось. *Гайс.*

Носив вовк овець — понесли вже й вовка. *Бр., [Пир.].*

Дали зілля од похмі́лля. *Нос.*

Бий за́бий на него. *Кл.*

Души́, як чо́рта в верші! *Пер.*

3950. Зна́й, по чо́му в Константи́нові гребі́нці! *Проск.*

Дурно́го по нога́х, щоб присів. *Зв., Кам.* — А бийте ⁽¹⁾ дурно́го ⁽²⁾ по нога́х, щоб присів ⁽³⁾. *Л., [Пер., Рад.].* — А бий дурно́го по нога́х, нехай сховає но́ги на неді́лю. *Бер.*

⁽¹⁾ Тютю. *Зв.; Тарарах. К.; Цур. Ёвх.*

⁽²⁾ дурня. ⁽³⁾ то він и присяде.

4952. Души́ вражу ба́бу за ⁽¹⁾ цибу́лю. *З.*

⁽¹⁾ як. *Лох.*

4954. Бийте ё́го добре кия́ми, щоб знав, по чо́му ківш ли́ха. *Не.*

Бийш в груди́, лайся в ма́ть. *Ил.*

Б'ють, так як жи́дівського га́мана.

Проск. — ... як Га́мана. *Ст. 36.*

Ух, иззі́в обух! *Кр.*

Пійма́в сма́леного вовка. *Пир.*

Без вся́ких обрі́зків. *Ст. 36.* — ... з грязю́ змі́шав безви́нне.

3960. Зо́мняв ⁽¹⁾ на ⁽²⁾ каба́ку. *Пир.*

⁽¹⁾ Зтер. *Бр.* ⁽²⁾ мов. *Коз.*

Да́в добро́го диптю́: одвохри́в добре. *Кон.* — Одво́ло́жив. *Пир., Л.*

Одва́жив со́ли добро́! *Чор. Рад. (27).*

Наі́вся буха́нів. *Зал.*

Стуса́на по́коштува́ть. *Павлв.*

Бе́бехи оди́б'єш. *Кр.* — Бе́льбахи ві́диб'єш. *Прав. Ниж.*

Пі́шло ё́му по кнї! *Бр.*

Варова́вся кия́, та палко́ю ді́став. *Бр.*

А що по́нюхав таба́ки? *Дуб., Б.*

Так ми ё́му да́ли таба́ки по́нюхать: те́пер сти́дно й між наро́д. *Кон.*

3970. На́тер ё́му перцю́ в ніс. *Гат.*

Не бий ё́го в ніс (або: по носу́), бо в́ров поте́че. *Л.*

А що иззі́в ⁽¹⁾ обли́зня! *Лів.* — Обли́зня сха́пати. *Гат.* — Так ё́му тре́ба — пійма́в обли́зня. *Проск.*

⁽¹⁾ пійма́в. *Зв., Кр.*

А що иззі́в ля́ща? *Прав. Ниж., Лів.*

Помо́стив му ме́дали під ніс. *Ил.*

Лиски́ од миски! *Ном.*

Ля́паса зла́пати. *Гат.* — А що ля́паса иззі́в? *Лів.*

Пасо́кою уми́вся. *Л., Пир., Ст. 36.*

Розсві́тив ё́му сві́чку, аж з очей и́скри летя́ть. *К., П.*

Опере́зав на всю́ масни́цю. *Ст. 36.*

3980. Як м'я́ло ⁽¹⁾ обли́зав.

⁽¹⁾ ма́когін. *Бр.*

З то́вкача уми́вався. *Ст. 36.*

Як за́гилів ⁽¹⁾ по поти́лиці, так аж ка́ганці в ві́чу ⁽²⁾ засві́тились. *Ном.*

⁽¹⁾ за́йхав. *Збр. Лаз.* ⁽²⁾ в ві́чах.

Поти́лишника по́коштува́ть. *Ёвх.*

На́бився ⁽¹⁾, як голо́ї ві́вці ⁽²⁾. *Бр., Л.*

⁽¹⁾ На́лупи́вся. *Л.* ⁽²⁾ ове́чки. *З.*

Да́вся в тя́мки. *Пир.*

Слу́ха джмелі́в ⁽¹⁾. *Бер., Пир.* — Да́в ё́му лупня́ добро́ — до́вго бу́де джмелі́в слуха́ти! *Проск.* — Як учи́стив по пи́ці, та тільки́ чмелі́в слуха́. *Х. 36.* — Дочу́ти́сь чмелі́в. *Гат.*

⁽¹⁾ чмелі́в. *О.*

Ді́яти, ді́яти, иде́ ба́тько сі́яти: бере ма́терь во́лочить, та на́м ё́го не учи́ть. *Б.*

Губи́ та опе́нечки — захо́дивсь ста́рий ⁽¹⁾ коло́ не́нечки: як став мо́лотить, так аж пі́р'я летя́ть. *Не.*

⁽¹⁾ захо́дивсь па́потець. *Лаз.*

Бу́деш ма́ти весі́лля: тато́ ма́му ві́дає. *Бр.*

3990. По́гладив про́ти шерсті́. *Ёвх.*

Гладив-гладив за́ шерстю́, та як поча́в и про́ти шерсті́! *Ном.*

Ухо́пив за́ чесну́ гри́ву (за́ чупри́ну). *Пир.*

Схва́тив добро́ за́ Бо́же по́шиття. *Проск.*

Во́лосом засві́тила (о́чіпок злеті́в). *Хор.*

За́ косники́ та в пово́лочку. *Б.*

По́пав, наче́ спі́йний ко́бзу. *Б.*

Вчепи́вся, як ра́к. *Проск.*

Та́щить, як чо́рт Жи́да.

Б'є и но́гами й ру́ками. *Бр.*

4000. Мне́, мов Се́мен шве́ць шу́куру. *Зв., Рад., [Пир., Ёвх.].*

Души́ть, як вовк ко́бляу. *Дуб.*

Тря́се, як хи́дня. *О., [Коз.].*

Давить, як мороз бабу. *Прав. Ниж., Лів.*

Мнеть, як гостець бабу. *Проск., Х.*
Кусай мене, псе, поки кров не потече. *Ил.*

Кусь мене, вовче. бо я тебе не могу (1). *Бер.*

(1) бо в мене зубів нема. *Бер.*; як ніхто мене не хоче. *С.*; ззаду, бо я зубів не маю. *Бр.*; хочь зубів не маш. *Проск.*

Було не савити, не варварити, та на сорочку сурганити. *К.* — ... не савити, не варварити, ні амбросити, але куделю було кундосити. *Проск.*—... ино кудею термосити. *Збр. Шей.*

Оженився собі якийсь сирота, мав хатину и вдвох живуть. Дивицца він, а ёго жінка усе гуляє! «Чому ти, жінко, не прядеш?» — «Та сёгодня, чоловіче, Сави» — або Варвари. або якого иншого видума празника, сидячи гола на печі, а все таки не пряде. От и хвалицца чоловік сусідові, а той и одказує. «Постій», каже, «я її переkreпчу!» та так, як уже стемніло, убрався, у одну руку нагая, та й приходить туди в хату. «Добривечір», каже, «люде добрі!» — «Здорові були!», каже чоловік; «проходьте», каже, «дядьку, та сідайте!»—«Ні, чадо», каже. «я прийшов снтацьця, чом ви сёгодня нічого не робите?» Ажінка як була голенька, так з печі и зскочила. «А як же», січе, «робить, коли моя баба казала, щоб у свято нічого не робила?... а сёгодня якогось св. мученика!» — «То оце ти, небого», каже той, «домучилась так, що у тебе на хребті й сорочки нема?.. Е, треба ж тебе перехрестить!»—и як почне її хвоїть, примовляючи: «Було не савити и д.», поки та,—що, мов, до суду и до гробу не буду празникувать. «Добре», каже той, пускаючи, «гляди! я», каже, «ще прийду, дохрестить, як що не поможе!» Де не поможе: помогло мов рукою зняло! *К., Кан.*

Добулась, мов сова на току. *Пир.*
Така в мене голова, як запаска стала (синя). *Пир.*

4010. Шумить-шумить березина, свербить-свербить середина. *Ст. Зб.*

Сповідали Иллюху від п'ят до уха. *Х. Зб.*

Дали ёму помосковськи, аж ся лоб закурів. *Ил.*

Так ёго чинить! *Пир.*
Дали ёму доброї чиньби. *Ном.*
Прочухана дали. *Зв.*
Списав спину, що и курці нігде клюють. *О.*
Змірив го від ніг до голови. *Ил.*

Обідрав (1), як Сидорову козу. *Пр.*—
Набився, як Сидорової кози. *У.*

(1) Облупив. *Зв.*; Надув. *Коз.*

Облупив, як кат Микиту. *Л., Р. 4020.* На всі боки випоров. *Л., Пир.*
Знівечив чоловіка (одкатував, погано вилаяв). *Л., Пир.*

Попінив чоловіка. *Ном.*
Бив-бив, та ще й друк кинув. *О.* —
Бив-бив кнем, та й кий кинув. *Коз.*
Оце наївся меду! *Бр.*

Почухався він добре. *Проск.*
Випив (1) дві неповних. *Об.* — ... а третій недолитий. *К.* — Буде тобі два неповних (невдача). *Сос.* — Почув два неповних. *Ст. Зб.*

(1) Дали. *К.*

Як притягли до хверта, то знав кузькину матір. *Лист. (II, 246).*

Здобувся добре, сіромаха (або: Добувсь, сердега). *Гам.*

Шкіру з него здер. *Ил.*
4030. Били, як котя. *Лів.*

Заколупив живота не помялу. *Ст. Зб.*

Зогнали трохи серце. *Чор. Рад. (74).*
Оскому зогнав. *Зв., Пир., Л.*

Хоч уже й заплатив, та уже и набився. *Кам., К.*

Оттаке - то на сім світі роблять людам люде. *Кобз. (76).*

З вас деруть ремінь. а з їх бувало й лій топили. *Кобз.*

Бодай мій ворог знав, що нині за день! *Ил.*

Напрасниця, обійди около! *Ст. Зб.*

Се вже напрасниця. *О.*

4040. Хіба тебе возом зачепили! *Ком., Ёвх.*

Б'ють (1) и плакать не дають. *Дуб., Л., Пир., О.*

(1) И деруть, и б'ють. *Рад.*

Поверх моеї праці та ще мене б'ють. *Бр.*

Б'ють нас, и наша правда. *Руд.*
Чи я ёму между переорав! *О.* — Между переорав. *Ст. Зб.*

Виноватий як Христос перед Жидами. *Пир., О.*

Видить Бог, чий козел, а чий баран. *Проск.*

Бачить Бог мою кривду. *Б., [Проск.].*
И горе мені, и добре мені — и б'ють мене, и правда моя. *Бр., У.*—И добре мені, и зло мені—и б'ють мене, и плакати не дають. *Проск.*
Нахопився—як накупився. *Ст. Зб.*

4050. Без суда й права. *Л., В., [Ил., Пр., Кр., Ст. 36.]*.

Так собі: ні сіла, ні пала (нагально). *Пр.*

Без дання причини. *Л., Ст. 36.*—... обезчестив. *Ст. 36.*

Так як я вам винний. *Л., [Кр.]*.

Ні світила, ні кадила, як тебе смерть входила. *Проск.*

Ні сном, ні духом не винуват. *Л., Кр.*

И муха говоруха. *Ст. 36.* — ... об мені не буркне. *Пр. в Ст. 36.*

За наше жито (1) та ще нас и бито (або: побито, набито). *Об., Руд., Ст. 36.*

(1) сито. *Бер.*

З чужого похмілля голова болить. *Рад.*

Жінка сало гамнула, та на kota звернула. *Бр.*—Пропало, пропало—коти ззіли сало! *Дуб.*

4060. Коваль зогрішив, а шевця пови-сил. *Ил.*

Баба (1) винувата, що дівка черевата. *Проск., Дуб., Пир.*

(1) Чим *С., Зв., Рад.*; Чи я з того. *Бер.*

Иногді б'ють Хому за Яремину вину. *Не.*

Хто пив, а мене волочат. *Проск.*

Який біс жениця, а нам коровай п'єскасть. *Ст. 36.*

Кому Варвари, а мені голову обірвали. *Проск.*

Чий обід, а старцям лихо (1). *Проск., Пир.*

(1) клопіт. *С.*

Хтось квасу наївся, а мене оскома на-пала. *Ил.*

Хто кислиці поїв, а на кого оскома напала. *Зв., Л., Пир., О.*

Хто винуват, а на мені окошилось! *Збр. Лаз.*

4070. Сяниця шкоду робить, а журавель попадаєця. *Рад.*

Горобці шкоду (1) роблять, а сяниця в спаш упаде (2). *Бр.*

(1) спили просо. *Проск., Кан., К. (2)* а сяницю запали. *Проск.*

Побить, то й абихто знайдеця, — от инше діло пожалувать! *Ном.*

Приглядь-голови не знайдеш, хіба про-бий-голову. *Пир.*

Кров—не водиця, розливати не годи-ця. *Руд.*

На похиле (1) дерево и кози (2) ска-чуть (3). *Ск.*

(1) плохее. *П. (2)* и жаби. *Кр.*; и че-репахи. *Читр. (3)* лязють.

На сухеє дерево и огонь пада. *К., [З.]*.
Через низький тин усі собаки скачуть.

Черк., Черн.

На лежачу березу кози скачуть. *К.*

Смирного й на тім світі б'ють. *Евх., Л.*

4080. Пішого сокола и ворони б'ють.

Пр. в Ст. 36.

Песиголовець, людоді! *Л., Пир.*

Песиголовець — певно циклопський нащадок. Воно чоловік з одним оком и людей ість. Як пійма чоловіка, то за-пре в ліх и доти годує волоськими го-ріхами, що чикне мезиного палця на ліві руки, то вже й кров не йде од жиру: тоді ість. Там десь вони, ті Пе-сиголови, біля Криму, чи-що. *Ном.*

Ах ти людоді! *Кон.*

Живцем ість.

Піду, куди очі. *Л., Пир., Кон.*—Куди очі понесуть. *Ст. 36.*

Піду світ за очі. *Л. Пир.*—Припадає світ за очі йти. *Бр.* — Тра йти в світ за очі. *Ил.*—Йти світ за очима. *Проск.* Світ за очима поїду. *Ост.*

Або води завідаю, або петлі на шию. *Кон.*

Я таки нап'юсь на тебе холодної води (утоплюся на твою душу). *Коз., Сл.*

Поки й живіття мого—не забуду! *З., Пир.*

Побере їх хапко (чорт)! *Пир.*

4090. Сокира свого дорубаєця. *Л.*

В чіпці уродився, а на посторонку згине. *Ил.*

Прийдеця (1) ниточка до клубочка! *Л.* — ... та не змотаєця.—Чекайно, че-кай! приїде нитка до клубочка, не вхи-труєсса. *Пир.*

(1) Постоїте, приїдеця. *Пир.*

Вовк ловить, та й вовка як піймають! *Л., [Проск., Сл.]*. — Ловив вовк ловку, поки й сам піймавсь. *Кан.* — Ловить вовк, ловить вовк, а як вовка піймають, то шкуру здирають. *К.*—Носив вовк ко-зу, аж и вовка понесли. *Кан.*

Повадиця вовк в кошару ходити, по-ки ні одної вівиці не буде (або: ходити, то й у хаті буде). *Пир.*

Піп людей хова—сховають и попа. *Л.*

Повадилося решето гречку переводить (що на ёго гречку точать). *Рад.*

Поводиця кухоль по воду ходить, по-ки ёму ухо одломлять. *Лох.*

Оступляця цуцики в три ряди гуззи-ки. *Гл.*

Одізвущя вовкові коров'ячі (1) слізки. *Проск.* — Побили вовка баранії слёзи. *Пр. в Ст. 36.*

(¹) Відольюця вовку овеці. *Павл.*

4100. Підеш ти туди (або: Будеш ти там), де великі вікна. *Бр.*

Та я піду перед великі вікна. («То наші так кажуть—на панів до Государа.») *Рад.*—Як мені тут нічого справи не видасте, так я піду перед великі вікна. *Бр.*
Воля Божа, а суд царів. (¹) *В., Лів.*

(¹) панський. *Рад.*; Гальченків. с. Кулаженці *Пир.* п. (В Кулаженцях був старий чоловік, Гальченко, и до ёго на розсудок ходили).

Тривай, це ёму рогом вилізе. *Павл.*—
Воно тобі рогом вийде. *Кон., Гр.*

Прийде и на пса колись зіма. *Ил.*

Прийде на ніго лиха година (підожди)! *Проск.*

Увірвця! *О.*—Урвця (¹) нитка! *Кр.*

(¹) Підожди, урвця и тобі. *Х., Рад.*

Боком вилізе. *Бр.*

Скоро іх Бог скарає на гладкій дорозі. *Проск.*

Нехай Госпідь скарає того, хто довів до того.

4110. Давно вже тебе чекає хвурдига. Вие, та на свою голову! *Рад., Пир.*
Нехай сей раз и так буде, ато все так буде. *Пир.*

И не роби, и не вий (нема чого)! *Бр.*

Хто таки, простий чоловік, даєцца в знаки! *Б.*

Пропало, як на собаці. *Л., Н.*

Зійде, як вода з гуски. *Ёвх.*

Присхне, як на собаці. *У., [Л., Пир. Гр.]*

Зносиш (¹), як батьківщину. *Бр., З.*

(¹) Понесе. *Кр.*

Тебе жаль, и на тебе жаль. *Рад., Л.*

4120. Дурна клятьба господаря шука. *О.*—Дурна клятьба об стіну головою. *Кр.*

Жівоцька клятьба дурно йде—так як мимо сухе дерево вітер гуде. *Сос.*

Чи Бог дитина дурнів слухати. *Яц.*

Бог не дитина слухати дурного галатина. *Руд.*—Хіба Бог дитина, щоб послухав Галатина («галатин придуркуватий».) *Ёвх.*—Бог не (¹) дитина слухати (²) дурного Литвина. *Проск., Пир., [Л., Сос., Нов.]*

(¹) не мала. *К., Пир.* (²) не послухає.

Як би Бог слухав пастуха (¹), то б уся череда вигинула (²). *Бр.*

Пастух завжди лас: «а щоб тебе, а бодай тебе!»—(¹) чередника. *Зв.* (²) видихала. *Проск.*; увесь товар видихав. *Зв.*; то и єдної б товарини з поля не

пригнав. *Нов.*; давно б погинуло стадо. *Ст. Зб.*

Торік була пожежа, а й досі ше смалятина чуть. *Пир., Схов.*—... була погоряжа, ше й досі чути. *Бр.*

Укусивши, не залижеш (як перепрошує). *Нос.*

Не мила та хворостина, що по очях біла. *Зал.*

Бог з вами (або: Бог из ним)! *Об.*

Извидить тобі Бог! *Бр., Зв., Кон.*—Бог з вами! хай вам Бог звидить! *Кон. Л.*—Нехай тобі Бог звидить и збачить. *Л., [Зв., Рад., З., О., Бім.]*.—Звидить и заплатить. *Проск.*

4130. Нехай вас чапля розсудить! *Кр.*—Нехай вам звидить чапля! *Ном.*

Бог з ним! на тім світі оддасть пирожками. *К.*

Як вислюк хвицкне, в поліцію не йти. *Бр.*

Накажи вас, Боже, хлібом та сіллю. *Кон.*

Як хто в тебе каменем, то ти в ёго хлібом. *Бр., [Ил.]*.—Хто до тебе з каменем, ти до ёго з калачем. *Лип.*—Я на ёго хлібом, а він на мене каменем. *Кан., К.*

Хто старе поминає, той щастя не має. *Б.*

Хто старе пом'яне, тому роспикши палець та в око. *Нос.*

Що було, то ся минуло. *Збр. Шей.*

Велика хмара, та малий дощ. *Ёвх.*—З великої хмари малий дощ буває. *Коз.*

Здибався хміль з цибулею; перше ся позневажили, потім ся повеличали. «Помагай Біг, гірка!»—«Бодай здоров, шалений!»—«Помагай Біг, смаковита!»—«Бодай здоров, веселый!» *Ил.*

4140. Чи будемо БИЩЦЯ, чи будемо мирицьця? *Збр. Лаз., [Збр. Шей.]*

Чи нам братицьця, чи щодня трапицьця. *Коз.*

Наскочила (¹) коса на камінь. *Пол., Лів., Сл.*—... та камінь не подаєцца. *Рад.*

(¹) Натрапила. *М.; Трапила. Сл., Ст. Зб., Збр. Шей;* Трахвила. *У., Проск.*

Наскочила кулага на врага. *Рад.*

Наскочив чорт на біса! *К., Л., Лох., Пр.*

Наскочив удовець на вдову. *Ёвх.*

Надбав свій свого. *Бр., Ил.*—Трахвив свій на свого. *Ил.*

Живуть (1), як кішка з собакою. *Лів.*
— Так любляцца, як сробака з кішкою.
Прав. Ниж. — Жиють з собою, як пес
з котом. *Ил.*
— Жие, як кіт з псом. *Проск.*

(1) Живе. *Коз., Хар. Зб.*

Не помиряцца, як два коти над са-
лом. *Коз.* — Два коти в однім салі не по-
миряцца. *Рад.*

Два коти в однім мішку (або: на од-
нім салі) не помиряцца. *Прав. Ниж.,*
Пол., Лів., Ос. 14 (Вісті, 62). — Два
кота в едином мішку не могут з собою
жити (подлуг присловя людского). *Вел.*
II, 38).

4150. Собака собаки не мине. *Кр.*

Міль моля (1) гризе, коли нема що (2).
Бр.

(1) Миль муля. *А. Вил.* (2) не має що
істя.

Міль молю гризе, а молі чорт не бе-
ре (міль там найбільше, де є чортопо-
лох, та в сухе літо. *Рад.*). *Нос.* —
Мільга мільгу ість, а мільги й чорт не
азість. *Кр.*

Ість пес пса, коли нема барана. *Ил.,*
(Бр., Проск.). — ... коли ся істи хоче.

Трудна згода, де огонь и вода (або:
Олію з водою ніколи не погодиш).

Два когути, два дими, дві господні
ніколи не погодицца.

Очерет з лозою не помиряцца: хоч
вітру нема, все лаюцца. *Б.*

Окунь з раком не помиряцца. *К.*

Як пороса з вовком (погодились). *Кл.*

Дітей не хрестять. *Лів.* — Хоч и по-
ляємось, нам з тобою дітей не хрестить.
Коз.

4160. Поборовся б як би малось сили.
Кобз. (44).

А нуте, нуте—хто кому накруте! *Гр.*

Дай, Боже, вам побитись, а нам поди-
вितись. *Збр. Шей.*

Хто кого нагнє, той того наб'є! *О.*

Нехай дурні б'юцца, нехай розумні-
шають. *Л., Б.*

Най б'юцца, коли міцні голови ма-
ють! *Збр. Шей.*

Де два б'юцца (1), третій не мішайсь (2).
Рад., Дох., Б. Павл., (Бр., Проск.,
Бер.).

(1) сварицца. *Кам., Ёвх.* (2) не мі-
шаецца. *За, З., Б.;* за калитку бе-
рецца. *Ил.;* третєму по носі дають.
Яц., Кам., Ёвх.

Много зла коли на одного два. *Ил.*

Роздрочились, мов бугаї. *Чор. Рад.*
(68).

Отто гризуща! й хвостів не зостанец-
ця (се б то, одна 'дну ззідять — й хво-
сті поїдять). *Ном.*

4170. Борецця, як рябець. *Зап. (I,*
147), Кон.

Оця—як брацца, як боряцца. *К.*

А вони добром б'юцца.

Пнецца, як жаба на купу. *Зап. (I, 147).*
Добре єго приняв, що аж носом за-
поров землю. *Проск.*

Носа (1) вкрутити. *Гат.*

(1) У д. Гатпука *ніса*—певно, помилка.

Носа втерти. *Гат.* — Ох, и єму ко-
лись втруть носа! *Кулж.* — Тривай, я
втру єму носа! *Павл.* — А що втерли
носа? *Прав. Ниж., Лів.*

Цибульки б під ніс дати. *Гат*

Вкрутили (1) хвоста. *Пир., Гр.*

Вкоротили. *Х.; А.* вже підоткнули. *Бр.*

Цибулку дати під ніс. *Павл.*

Задав пинхву—нехай чха. *Л., Пр.—*
*Пинхву дав. Кв.—*Задав пинхви.

4180. Завдати гарту. *Гат.*

Нагнав духу (страху) *К.*

Дали єму духу (пропудили добре). *Пир.*

Зогнав на слизьке. *Л.*

Притяли єму крила. *Ил.*

Задав бобу. *Бр., О.*

Дав єму бобу залізного ззісти.

З грязю змішав. *Нов., Ст. Зб.*

Гуру узяти. *Гат.*

Пропап ні за цапову душу. *Ном.*

4190. Наложив головою. *Пир.*

Нечистий єго узав (пропаде чоловік:
утоне, абощо). *Кон.*

Там и чорту баран (кінець). *Х.*

Відданий хліб (добро за добро, зневага
за зневагу). *Бер.*

На одвороті гречка родить. *Кон.*

У кочерги два кінці: один по мені бу-
де ходить, другий по тобі (або: один на
тебе, а другий на мене). *Л., [Кон.].* —
У кия два конці: єдин буде по мні, а
другий по комусь иншому. *Ст. Зб.—*Пали-
ца два кінці має. *Проск.*

За писк в писк.

Не той (1) козак (2) що поборов, а той
(3), що вивернувся. *Прав. Ниж., Пол.,*
Лів., Ёвх. — Той старший, хто на грудях
посидить, а найпаче, хто вивернецца зи-
споду. *Ст. Зб.*

(1) и (2) то. *Л., Пир.* (3) дужчий. *Ст. Зб.*

Не то молодець, що за водою пливе,
а то молодець, що проти води. *Кон.*

Щирий козак ззаду не нападаецця.
Кулж.

4200. Лежачаго не б'ють. *Г., П., Лів.* — «Лежачого не б'ють.» — «Ледачого то й бити!» *Ном.*

Таки тавсь, таки тавсь, а все ёму не подавсь. *Збр. Лаз.*

Хоч пика в крові, та наша взяла. *Бор., Ёвх.* — ... наше взяло. *Лаз.*

Ваші и батьки було б'юця-б'юця — та й трохи одишуть. *Пир.*

Ось я вам напишу помирну! *Ном.*

На ВОЙНУ йдучи по чужу голову, й свою неси. *Ст. Зб.*

Військо йде, як мак цвіте. *Ёвх.*

Лучий дома горох, капуста, як на войні курка глушта. *Ил.*

Хто не має зброї, най не йде в бої.

Куля не галушка — її не проковтнеш.

Бр. Пир.

4210. За честь голова гине. *Не.*

Шляхтич за гонор уха рішивсь.

«Йдіть скоріше—ваших б'ють!» — «То не наші, то Ничипоренкови». *О. Білз.*

То ж то їх полегло! *Пр. в Ст. Зб.*

НЕ СТРАШНО ні тучі, ні грому. *Л., Пир., Кр.*

Як не дасть Бог смерті, то чорти не візьмуть. *Бр., [Кр.].*

Оце ж бояця! де страх, там и Бог. *Нем., Бр.*

Се ёму (або: Він мені) и за ухом не свербить. *Л.*

И ухом не веде! *Пир.* — Ухом веде. *Ст. Зб.*

И в ус не дме! *Нос.*

4220. И усом не моргне. *Пр., Лох., О.*

Боїця, як вовк кози. *Слуц.*

Не чує полуску (не боїця нічого). *Ст. Зб.*

Хоч ся переволоче, та не утече. *Ил.*

Поти старець плохий ⁽¹⁾, поки собаки не оступлять. *Рад., Пр.* — ... а як собаки оступлять, то тоді й кня найде ⁽²⁾. *Рад.* — Доти старець плохи, поки собаки не обступлять — тоді ярміс найде и палкою обгонаецця. *Коз.*

⁽¹⁾ рохман. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ то він и огоницця. *Бр.*

Коли сова з'яструбіє, то вище сокола лігає. *Ил.*

Єдин кіт стада мшій не боїця. *Ил.*

Вовк не такий лихий ⁽¹⁾, як страшний. *Кан., К.*

⁽¹⁾ недобрий. *Бер.*

Ведмідь ⁽¹⁾ який ⁽²⁾, а й то кільце в губу ⁽³⁾ вправляють. *Л.* — Ведмідь здоровий, та кільце в носі. *У., Сл., Лаз.*

⁽¹⁾ Медвідь. *Рад., Н., О.* ⁽²⁾ дужчий. *Кр.*; який дужий. *Рад.* ⁽³⁾ кільце. *Кон.*

Страшен рак, та гдесь ⁽¹⁾ инде очі. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ та в с...і. *Новз.*; та в г...і. *Л.*

4230. Страшен и вовк, та на ліс дивиця. *Ш.*

Вовка ⁽¹⁾ бояця, в ⁽²⁾ ліс не ходить ⁽³⁾. *Б., [Н., О., Новз.]* — Боявшися вовка, в лісі не бувають. *Ст. Зб.* — ... та уже в ліс не йти. *К., [Б.].*

⁽¹⁾ Як вовка. *Л., Пир., Пр., Кр.*; Коли вовка. *Кон.*; Хіба вовка. *Зв.*; Чи вовка. *Рад.* ⁽²⁾ и; так й; так и; то й; та ⁽³⁾ не йти, и без грибів бути. *Проск.*

Боятися попа, та в вівтарь не йти.

Не ⁽²⁾ такий чорт страшний, як ёго маляють ⁽²⁾. *П., Лів., Сл.*

⁽¹⁾ Чи то. *Проск.* ⁽²⁾ як намалёваний. *Кр.*

Який ти мені в вічію дрібний! *Ном.*

Виля острі, а єден кінець мають. *Проск.*

Не такі сосни ми рубали (не таких бороли). *Кан., К.*

Не в такому наварювали, та внідали. *Лів.*

Не страши kota саом! *Ст. Зб.*

Ми сами з усам. *Пр., Лох.* — ... тільки ніс не обріс. *Бр., Зв.*

4240. Не бий мене в ніс, бо я сам біс. *Не.*

Ні кришечки, ні капельки (не боюсь). *Кон.*

Сирий не покуриш (се б то тютюн; кажуть про завзятих, лег и д.). *Л., Пир., Н., Кон., Кр.* — ... а варений не одуриш. *Л.*

Не дам я кашу наплювати. *Бр.* — Не дав у кашу наплювать. *Гат.*

Не дам з себе насміятись! *Пир., Павл.* — ... ля (глянь?), який дурень, а й той буде сміятись. *Бр.*

Не вдаримо тваррю в грязь. *Гол.*

Бачили ми таких! *Кан., К.*

Кусила така! *Пир., Х., [Л., Ст. Зб.].*

Іду, іду не свищу, а наїду — не спушу. *Зв.* — Я іду не свищу, а хто займе — не спушу. *Коз.*

Стій — погоди, чекай — не втікай! *Проск.*

4250. Ой ти шука бистра, берм окуня з хвоста! *Новз.*

Хоч одвірки виймем, а з хати вийдем. *Б.*

Якого врага бояцьця! *Л., Рост.*

Де відвага, там щастя. *Г., П.*

Не закривай ока хоч перед ким. *Ст. Зб.*

Думка п'є воду, а відвага мед. *Проск.*

Одвага мед п'є. *Зв.* — ... и ⁽¹⁾ кайдани тре. *Не., [К.].* — ... мед-вино п'є, одвага и кандали б'є. *К.* — ... коли не мед п'є, то кайдани тре. *Не.* — Одвага кандали тре—де відвага, там щастя. *Ил.*

⁽¹⁾ або мед п'є, або. *Полт.*

Одвага або мед п'є, або сл'єзи л'є. *Зал.*

Одважилася б на три дні пекла! *Пир.*

Смілий батька у лоб б'є. *Ст. Зб.*

4260. Як в л'є не йти, то й вовка не бояцьця. *К., Б.*

Та вже ж, гарбуз капелюху не зверне! *Кор.*

Нуте, браття, або добути, або дома не бути. *Зал. (II, 137).* — Або добути ⁽¹⁾, або дома не бути. *Кан., К., Рад.*

⁽¹⁾ здобути. *С., Дуб., Ёвх.*

Або рибку з'єсти, або на дно сісти. *Рад., Збр. Лаз.*

Або ⁽¹⁾ полковник, або ⁽²⁾ покойник. *Прав. Ниж., В., Лів.*

⁽¹⁾ и ⁽²⁾ хоч. *Пр., Кр.*

Або ⁽¹⁾ пан, або ⁽²⁾ пропав. *Об.*

⁽¹⁾ и ⁽²⁾ хоч. *Бр., К., Пр., Кр.*

Або будемо на Русі, або пропадемо уся. *Кул.*

Або зелене жати, або нічого не мати. *Ил.*

Раз мати родила ⁽¹⁾, раз и умірати ⁽²⁾. *Бр., К., Бер., О., Л., Кр.* — Чи ввреш, чи повиснеш—раз мати вродила. *Гайдамацька пісня.*

⁽¹⁾ породила. *Зв., Пр.* ⁽²⁾ гинути треба. *Г.*

Коли вмірати, то день терять. *Пол., Лів.* — Коли вмірати, то умірати—то все треба день стирати (стеряти). *Бр., [Л.].*

4270. Ідної смерти не мнеш, другої не буде (гайдамацька). *Ёвх.*

Більше разу не ввреш. *Пр.*

Або зиск, або страта. *Бр., Дуб., К.*

Або виграв, або програв. *Проск.*

Куць ⁽¹⁾ виграв, куць ⁽²⁾ програв. *Лів.* — Куць дав, куць узяв. *Зв.*

⁽¹⁾ Хіть. *Прав.;* Пусть. *Рад.* ⁽²⁾ хіть, пусть.

Та нуте! напусти, Боже, смілость! *З., Кр.*

Раз козі смерть! *Бер., О.*

Сім бід — один одвіт. *Пир., [Проск., У., О.].*

Щасть, що Бог дасть. *Пол.*

Спиток ⁽¹⁾ не вбиток. *Гл.* — ... спрос не біда. *Кр.* — Спрос не біда. *Пр., Кон.*

⁽¹⁾ Попиток. *Збр. Лаз.*

4280. Знайшов не знайшов, а помацати можна. *Пер.*

Піймав не піймав, а погнацьця ⁽¹⁾ можна. *Зв., Рад., Пир., Рад.*

⁽¹⁾ а погнатись. *Бер.;* а побігти. *Л., Ёвх.*

Утік не втік, а побігти ⁽¹⁾ можна ⁽²⁾. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

⁽¹⁾ а потюпати. *Х. Зб.* ⁽²⁾ вільно. *Зв.;* не скільки побігти. *Кон.*

Купив не кунив ⁽¹⁾, а поторговацьця ⁽²⁾ можна. *Л., Пир., О.*

⁽¹⁾ Купить не купить. *К., Б.* ⁽²⁾ а поторговати. *Бер.*

Чого ⁽¹⁾ Бог не дасть, того и коваль не викує ⁽²⁾. *Ил.*

⁽¹⁾ Кому. *Войц.* ⁽²⁾ не накує. *ід.;* не укує. *Ил.*

Лучче від разу ковтун з голови збути. *Ил.*

Що буде, те й буде. *Рад., Л., Х.*

Що було, то ⁽¹⁾ бачили, а що буде, то побачим ⁽²⁾. *Лів., [Ст. Зб.].* — ... буде—побачимо. *Пир., Кр., [Кор.].* — ... що буде, побачимо,—а буде те, що Бог дасть. *Пир.*

⁽¹⁾ то с'ємо. *Проск.* ⁽²⁾ зобачим.

Що буде, то буде, а буде те, що Біг дасть. *Кор., [Н., Пр.].* — Так буде, як буде—так буде, як Бог дасть. *Бер., Л.* — Так буде, як Бог дасть. *Проск., Л.*

Що буде, то буде, а голови не зірвуть. *Ёвх.*

4290. Чи раз, чи два—ідна біда. *Бал.* Хоч гріх, хоч два, жінці чоловіка бити—нехай Бог простить. *Збр. Лаз.*

Раз у рік Великдень. *Руд.*

Один тому час, що батько ⁽¹⁾ у плахті. *Кр.* — ... а мати щодня, та й дива нема. *Пир., [Зал.].*

⁽¹⁾ Катря. *Б.;* мати. *Пир., [Павл.];* сваха. *Не.;* невістка

Пустив на отчай Божий. *Ном.*

Раз не гаразд, в другий раз лучче. *Ном.*

Не бійся, та СТЕРЕЖИСЯ. *Ст. Зб.* Береженого ⁽¹⁾ и Бог береже. *Лів.* — ... а козака шабля стереже. *Лаз.* — ... береже, а небереженого и чорт не стереже. *К.*

⁽¹⁾ Стереженого. *Прав., Ст. Зб.*

Бережись, як огню! *Кр., Л.*

Бережи уха. *Л.* — ... щоб не вкусила муха. *Пир.* — ... бо вкусить муха. *Б.*

4300. Не клади в огонь палця. *К., Кон.*
 Не клади сіна подля огню. *Ст. Зб.*
 З огнем не жартуй, бо то жижа. *Ном.*
 — Не играй з огнем, бо опалився. *Ст. Зб.*
 Не ⁽¹⁾ подивлющя в зуби. *Пир.* — В
 зуби не заглядують. *Рад.*

⁽¹⁾ И чорти не. *Х.*
 Не громад, дудку, сіна, бо загрузнеш
 по коліна. *Ил.*
 Оглядайся на задні колеса. *Бр., К.,*
Кон., Л.

Ой не гони, угонщику! а хоч гони, то
 з оглядом. *Н.*
 Василю, не бери на силу. *Ст. Зб.*
 Не вірь собаці; бо ⁽¹⁾ укусять. *К.*
⁽¹⁾ псові, бо тя. *Ил.*

Не вірь, то ⁽¹⁾ звір, хоч не вкусять,
 то зляка ⁽²⁾. *Л.* — ... звір: вкусять.
Проск.
⁽¹⁾ бо то. *К., Рад., Пир.* ⁽²⁾ злякас.
Зв., К., Рад., Пир., Пр., Н., Коз.

4310. Не визивай вовка з лісу. *Збр. Даз.*
 Як є голова, то й носи здоров. *Гат.*
 Нажився на світі! мабуть, болить у
 єго голова. *Х. Зб.*
 И смілого пси кусають. *Ил.*
 И небдья вовки ідять. *К., Ёвх.*
 Удалий, як проданий (або: забитий).
Нос.

Чоловік поліз до Орловки, та й рі-
 шився своєї головки. *Новг.*
 Од того й село прозване Орловкою.
 Було в Черниг. Губ. Від. 1854, здаєц-
 ця, року.

Можна, та осторожно. *Кулж.*
 Потилицю нагрієш. *Рад.* — Карка вло-
 миш (впадеш). *Бер.* — ... вловиш. *К.*
 Политиш, як м'яч. *Л., Пир.*

4320. Лузан візьме. *Кл.*
 Згинеш, як руда миш. *Проск.* — Змер-
 знеш, як руда миша. *Бр.* — Розийдетесь,
 як руді миші. *Пир.*
 Там єму жаба и цицьки дасть. *Об.*
 Там єму й капут. *Бр., З., Лох., Л.,*
Пр.
 Там єму й лоск. *Кр.*
 Пропадеши ні за копійку. *Л., Пр., Лох.,*
Кр.

СТРАШЕ—ПЕРЕПОЛОШЕ! *К., Л.*
 Не міхом полохає. *Ст. Зб.*
 То не з Грицем справа. *Ил.*
 Тут не ладаном пахне. *Бер.*
 4330. Се ⁽¹⁾ не переливки! *Л., О.*

⁽¹⁾ Ё, бачу! *Пир.*; Ё, бачу! се вже.
Л., Пр.; А вже ж. *Бр., Л.*; Побачив,
 що. *Кон., Л.*

Постеріг ⁽¹⁾ лопатки в горосі. *Л.,*
[Бр., Рад., Б].
⁽¹⁾ Пізнав. *Проск.*; Ти в мене взнаш,
 або—я тобі покажу. *Б.*; Знатимеш. *Л.,*
Пр.

Побачив Савчин дєготь. *Л.* — Будемо и
 ми знати, по чім Савчин дєготь продаєц-
 ца. *С.*
 Догадавсь, та й вареники ⁽¹⁾ в шапку.
Коз.

⁽¹⁾ та пироги. *Бер., Пир.*
 Сміливий, як Жид. *Не.*
 Смілий, як за плотом. *Г., Пол.*
 Аж єму в литках застигло (або: По-
 стигло му в п'ятах). *Ил.* — У п'ятах по-
 стиває. *Ст. Зб.*

Почув короля в жилі (притих з пере-
 ляку). *Руд.*
 Де й ділась ведмежа натура! *Кобз.*
 Показався, та й сховався. *Ст. Зб.*
 4340. Чого б ти з ляку не сказав! *Лів.*
 У страха великі очі. *Прав. Ниж., Лів.,*
Сл., Ст. Зб. — У страха очі по яблуку.
Нос.

З переляку очкур луснув. *Ст. Зб.*
 У єго тенькає (серце). *Пир.*
 Холоне серце. *Павл.* — ... у серці.
Гат.
 Душа вь п'ятки зховалась. *Кулж.*
 Таки є той біс, що й мене боїцца.
Л., Пир., Пр.
 Куме! солома суне! *Гр.*
 Показалась за сім вовків кониця сіна.
Сл.

Крий порога тривога, коло вікон за-
 лога. *Кон.*
 4350. Дамгарі б'ють (страх забірає).
Павл.

Ставився, як лев, а згинув, як муха.
Ил.
 Дома лев, а на війні тхірь. *Ил.*
 Не той Лях в полі, який в коморі.
Гат.

У лісі вовки виють, а на печі страш-
 но. *П., Лів.*
 Жінка Ивася боялася, під припечок
 сховалася. *Ил.*
 Ну їйбогу ж, поза кушем щось ше-
 леть, шелеть! *Кр.*

⁽¹⁾ Не няди віри, що бачив сто вов-
 ків, так зменшував-зменшував, а да-
 лі ото й каже — чув, мов, що щось
 шелеснуло.
 Що один, то один, а що два, то два:
 два завше не один. *Бр.*
 Казав Жид, надівши яломок собі на
 коліно — побачив пенька біля дороги и
 думав, що розбійник...

Ёсь смілий: на лежачу береазу в сам верх зіз. *Нов.* — Сміливий Ёсь: крізь засувку гучжа (цькуе). *Ёвх.*

«Куди ідеш, Жидку?» — «На войну!» — «Чого ж так не рано?» — «Може, ще хоч одного убью.» — «А як тебе хто вбъ?» — «Хіба я ёму що винен!» *Зв., Рад., [Бр.]*.

4360. «Де ви мого батька піймали?» — «У коморі!» — «Е, у коморі! ви ёго у степ пустить, та й піймате!» *Павл.* — «Твого батька в коморі піймали!» — «Еге, трясця матері твоїй! випусти та й піймай!» *Зв., [Б.]*. — Пусти, батю, на поле! *Рад.* — «Цигане, твого сина в коморі піймали!» — «Е, в коморі!... Як би то в полі, та на добрім коні—то б то ёму було стидно!» *Кор.*

«Тату, я зловив Татарина!» — «То веди го сюда.» — «Не велецца бо!» — «То держи го.» — «Не держися бо!» — «То пусти го.» — «Не пускаецца бо!» *Ил.*

Ви утрох, та злякались вовка, а ми усіми, та тікали від сови. *Ёвх.*

Тром, та кози бояться. *Ст. Зб.*

Не бійсь, коли я смілий (як нічого гаразд и бояться). *Нов.*

Що два, то два! хоч коня одняли, та воза не дали! (гайдамаки одняли, а вони ще й хваляцца). *Рад.*

Молодець проти овець, а против баранів и сам баран. *Кох.*

Хто з ляку вмірає, по тім (1) свині дзвонять (2). *Лів.*

(1) Хто від страху умер, тому. *Г.* (2) по-тім дзвонять. *Ном.*

Духу бояцца. *Ск.*

Як огню стережцца. *П., Прав. Ниж., Лів.*

4370. Жахаецца, як зб сну. *О.*

Оце жахаецца, як Жид Христа. *Зв., Пр.*

Боїцца, як чорт свяченої води. *Дуб.*

Він так боїцца, як заяць бубна. *Проск.*

Не видала сова сокола, як уздріла, аж уміла. *Ил., [Войц.]*.

Хвіст підігнув. *Ёвх.* — А, вже підгнув хвіст! *Зв., Дуб., О., Гр.*

Трусниця, як Жид над грішми (1). *Кон.*

(1) на ярморці. *Кулж.;* на г...і. *Хор., Б.*

Трусниця, як осичина. *К., Кох.*

З переляку душа аж опинилась. *Ном.*

У хвості була душа з страху и тогди. *Ст. Зб.*

4380. З переляку став такий, як крей-да. *Збр. Лаз.*

Побілів, як Пилат. *Збр. Лаз.*

Білий як стіна. *Ск.*

(1) Побілів. *Гр.*

Побіліла, як полотно. *Х.*

Побіліла, як хустка. *Бр.*

Білий (або: Побілів), як смерть. *Проск.*

Злякався—аж у п'яти закололо. *Ш.*

Аж у животі похолонуло. *Прав. Ниж., Лів., Сл.*

Аж у душі похолонуло. *Л., Пр., О.*

Так як на мене жаром сипнуло. *Бр.* —

Наче жаром всипало. *Зв.*

4390. Аж подевняніла! *Бр.*

Як дерев'яна була. *Г. Бар.*

Аж сорочка пополотніла. *Л., Пир.* — Так злякалась, що аж сорочка полотном стала. *Проск., К., Пр.*

Так я й отетеріла. *Г. Бар.*

Ні живий, ні мертвий. *Бр., Л., Сл.*

Боюсь и за тин вийти. *Г. Бар.*

И волос зав'язв. *Лів.* — Аж волос в'язнуть. *Ст. Зб.*

За плечей бере (страх, лихоманка). *Лів., Сл.* — Узяло за плечей. *Х.*

Так аж снігом сипле за шкуру. *Коз.* — За шкуру снігом мов сипнуло и волос шапку підсував. *Греб.*

Все може нагородитися: инд страх ніколи. *Ил.*

4400. Ляк сили додає, а переляк видіймає. *Ёвх.*

Добре того страшить, же ся боїть. *Ил.*

Коли страшиш, сам не бійся.

Більше страху, як (1) переполоху. *Бр.*

(1) Страх більший від. *Ил.*

УТІК не слави, та пожитечен. *Ст. Зб.*

Як втік—як десяти побив.

Дивіцца ж, брацца, як я буду тікати, то й ви за мною. *О. Білз.*

Дай, Боже, ноги! *В., Пол., Лів., Сл.*

— Давай, Біг, ноги! *Н.* —... та й нагам лихо! *Кон.*

А ну ноги на плеч! *Л., О., Кр.* —... та й чухрай! *Пр.* —... та навдєри. *Ш.*

А нуте ноги!.. та не лускайте! *Пр.*

4410. Ага, до ясу! *К., Пир.* — А що, до ясу утікати! *К.* — Дав доясу. *Ном.*

Дати лиги. *Кон.*

Дзусана дати.

Драла (або: Дмухача, Драпака, Дріпка) дати. *Гат.* — Дмухнути драла. — Дре-менув. *Пир.*

Спину показали. *Т.*

Пішли наші навтікача. *Проск.*
 Вирвався, як заєць з конопель. *Г., П.*
 О то драпонує! аж потилиця лиска.
Зв.
 П'ятами наживав, аж залопотіло. *К.*

Тільки чуприна маєрять. *Лів.*
 4420. Курить, як чорт од какаріку.
Не.
 Покривсь. *Пир.*
 Куди видно (втікає)! *Гр.*

Добрий 4423—4464. — Прозьба 4465—4613. — Дарований 4614—4641. — Старець 4642—4666. — Скупий 4667—4802. — Завидно 4803—4859. — Добра надія 4860—4903. — Спромігся 4904—4912. — Підняв умі 4913—4931. — Про мене 4932—5007. — Хочу 5008—5074. — Не люблю 5075—5153. — Дуриця 5154—5560. — Який швидкий 5561—5606. Дурна надія 5607—5682.

ДОБРОМУ всюди добре. *Л., Проск.*
 Будь людям добрим угоден, будеш и Богу надобен. *Ст. Зб.*
 Будь лагодним, будеш и Богу угодним.
 Кинь хліб назад себе ⁽¹⁾, а він стане наперед тебе ⁽²⁾. *Рад.* — ... за собою, прийде перед тобою. *К.*

⁽¹⁾ назад. *Бр., Пир., О.* ⁽²⁾ наперед.
 Дуброму добре буде. *Дуб.*
 «Чесному всюди честь.» — «Хоч и під лавкою.» *Руд.*

Хто шануєця, и люде того шанувать будуть. *Ст. Зб.*

4430. Доброму чоловіку продовж, Боже, віку. *Ск.*

Доброму добра й пам'ять. *Не.*
 Добрость помниця, а злость и луччей. *Ст. Зб.*

Добре довго пам'ятаєця, а зле ще довше. *Проск., Ил.*

Золото и в попелі видно ⁽¹⁾. *Зв., Л., Лох.* — Золото и в болоті світиця. *Проск.*
 — Золото и в огню блищить. *Ис.*

⁽¹⁾ блищить. *О.*
 Хто чисте сумління має, той спокійне спать лягає. *Ил.*
⁽¹⁾ лігає. *П.*

Щирому и Бог помагає. *Нос.*
 Цнота й того гріє без кожуха у мороз. *Ст. Зб.*

На одні книзці, друквані 1594 р., написана (письмом XVII с.) приказка: Pierwsza spota wie złym kozuchu, niż niespota w złotym łancuzku. *М. Білз.*

Добре з добрим и в стовпа постоять. *Рад.*

Не жаль з доброго коня и впасти. *Руд.*
 4440. Покрасіти чоловік не покрасіє,

а подобріти, як схоче, подобріє. *Проск.*
 — Покрасіти не покрасіє, а подобріти подобріє. *Ил.*

Коли люде до тебе добрі, а ти будь ліпший. *Ст. Зб.*

Не чини лихого, не бійся нікого.
 Коли тебе шанують люде добрі, шануйся и сам. *Ст. Зб.* — Шануйся, коли я тебе шаную. *Бр.*

Мій добрую натуру, не приймеш карности на шкуру. *Ст. Зб.*

Лучче честь, ніж безчестя. *К., Пр.* — ... чесно, як безчесно. *Бр.*

Моя цнота лучче од твого, пане, злата. *Бр., Рад.* — ... лучче срібла-злата. *Евх.* — Цнота ліпшей од злата. *Ст. Зб.*

Лучче цнота в болоті, а як нецнота в золоті. *Ил.*

Батьком-матіррю не хвались, а хвалися честю. *Рад.*

Кого почитають, того й величають. *Бр., Зв., Рад.*

4450. Кому чість, тому хвала. *Ил.*
 Добре ⁽¹⁾ далеко чутно ⁽²⁾, а ледаче ⁽³⁾ ще далі. *П., Праг. Ниж., В.*

⁽¹⁾ Доброго. *Кр.* — ... чоловіка. *Бер.*
⁽²⁾ чуть. *Кр.*; чувати. *Бер.* ⁽³⁾ а ледачого.

Хороша чутка далеко чутна, а ногана ще дальше. *Черн., Ос. З. (VI, 28).* — Далекі йде хороша слава, а худая еше дальше. *Б.*

На воротах слава не висить. *Бр.*
 Що по тій чісти, як нічого істи. *Нос.*

На собі сам честь покладай. *Ст. Зб.*
 Благий та Божий! *Пир., Павл.*

Догождає, як чирякові на роті. *Ил.*
 Годить, як ⁽¹⁾ боляці. *Зв., Б.* — ...

як тій болящі лихий. О.—Я їй гожу, як сирота болящі. Р.

(¹) лихий. Дуб., Бер., К.; гіркий. Рад., О.

Добрее не надовго. Л., Ст. 36.

4460. Гріх и сказать (¹). Пир.

(¹) и говорить. Кон.; казать. Пир.

Таке добре, ино ёго до серця прикладай. Ил. — Таке, що хоч до ёго прикладай. Пир.

Як сім баб пошентало (¹). Ст. 36. [Бр., О.].

Добрий став.—(¹) до него промовило. Ил.

Дав би и сорочку з себе. Бр. — Оттання сорочку зніме, та оддасть. Ном.

Раз добром налите серце — ввік не прохолоне. Кобз.

ПРОЗЬБА мур пробивае. П., Прав. Ниж.—... стіну перебъе. Ил.

Прозьба містце має. Л., Пир., Ст. 36.

Чоловік не каменя (¹) хоче. Зв.

(¹) не каменю. Н.

Серце не камінь: таки все одно на другого оглянецца. Гат.

Люде не Татаре, дадутъ кусок хліба. Кан., К.

4470. Як таки—християнство мати, та й хліба хуска не дати! Збр. Лаз.

До доброї криниці стежка утоптана. Сл.—... кіриниці стежка утоптана. Г., П.

Хто з язичком, той з пиріжком (хто уміе попросить). Бер.

Як тому не дати, хто вміе прохати! Ст. 36.

Прийдіте (¹) поклонімося. Лів., Сл.— Колись и до нас прийде — прийдіте поклонімося. Ил.

(¹) Придіте. Кв. (I, 235).

Прийде коза (¹) до воза, та й скаже (²) мекеке! Прав. Ниж., Лів.—... дай сина! Кон.—... нема сина! У. — Підождіть, прийде коза до воза сівця просить. Кулж. — Прийде коза до воза. Бал., Прок., Л.

(¹) Прийдуть кози. Пир. (²) и скажуть.

Притине носа и до нас. Ст. 36., Л.

Не зарікайся красть, а як Бог дасть (як хто скаже—не попрошу, мов). Нос.

Не плюй в колодязь (¹): пригодицца (²) води (³) напицьця (⁴). Ск.

(¹) в кірницю. У., Прок.; в калюжу. Коз., Ст. 36.; в маленьку кринячку. К.; у лужу. М.; у воду. Ил., Бр., Кан., Рад., Коз.; Не брудь криниці. Гат. (²) згодицца. Бр., Лів., Павл.; прийдецца. К.; трапицца. Кан., Коз., Ст. 36.; до-

ведецца. Рад.; лупицца. Ил. (³)в. Ил., Бр., Кан., Рад., Ст. 36., Павл. (⁴) напицьця. Бр., Ст. 36.; напицься. Ил., Кан., Коз.; бо прийдецца и тобі напицься. У.; бо може коли прийдецца води напицься. Прок.; бо схочеш водиці. Гат.

Не ясла до коней ходють, а коні до ясел. Лів.—Ясла (¹) до коней (²) не ходять. Б., Коз., Кр. — ... а (³) коні (⁴) до ясел (⁵). Рад., Пр., Кон.— Не йдуть ясли за волами, але воли за яслами. Нос.

(¹) яслі. Кр. (²) за волами. Прок.; за коровами. Гр. (³) але. Ст. 36. (⁴) а корови. Гр. (⁵) а воли за яслами. Прок. — Ся приказка вживаецця теж про дівчат и хлопців, що, мов, дівчата до хлопців не ходять. М. Біль.

4480. Корита не ходять до свиней, а свині до корит. Гр.

Дитина (¹) не плаче, мати (²) не чує (³). З., Пир., Б., Кон. — Як дити не плаче, у матері думки нема. К.

(¹) Дитя. Коз., Кр. (²) матка. Рад. (³) не знає. Рад., О., Ст. 36.

Хоць яка біда, кожух до громади не буде кричати. Прок.

Як у себе не має — у людей просить. Пр. в Ст. 36.

За що не хватись, все в люде покотись. Бр., Кон.

Світу запобігти (помочі од людей). Бер., Пир.

Из рук глядіти. Кл.

Запобігати ласки. Бр., Пир.

Ласка не коляска: сівши не пойдеш. Ил.

Як в людей буде, то и в нас буде. Ст. 36.

4490. З миру (¹) по нитці—голому сорочка. Зв., Пр., Кр.

(¹) хати. Пир.

Не до стида, як сорочки нема. Б.

Хто не бере, тому легше. Ил.

Проханий кусок горло дере. Пир. — Просений кусок горло дере, бо тягне ёго відбути. Бр.—Прохатни кусок в горлі як цолок. Коз.

Гіркий чужий хліб. Зал.

Стане кісткою в горлі. Ск.

Бог нам дав, и люлям вділяймо! Кл.

Хто дає, той и має. Бр.

И над собакою повинно ласку мати. Ш. Добра воля стане за учинок. Ил.

4500. Хто дасть, той князь, хто не дасть, той грязь. Не.

Опукою в ноги. Л., Пир.

Не в службу, а в дружбу (як просять що подати, зробити). Прав. Ниж., Лів.

Глянь на Бога! *Бр., Л.*—На Бога дивіця. *Кон.*

Я вас прошу так як Бога! *Кон., Біл.*
Бога ради. *Пир., Кон.*

Рятуйте, хто в Бога вірує, рятуйте! *Об.*

И така, и сяка,—тільки дайте. *Пир.*

Я вас буду згадувать (так просять, або дякують). *Л., З., Пир., Кон.*

Встаючи и лягаючи буду згадувать. *Пир., [Кон.]*.—...дякувать (або: Бога за вас молять). *Ном.*

4510. Не впаля б руки, жеб що поміг. *Ст. Зб.*

Бог Тройцю любить. *Об.*—... а четверту Богородицю. *Коз.*—Бог любе Тройцю, а четверту Богородицю, а п'ятий Спас. *Євх.*

Просить чого третєго, найпаче ти бідниці третю чарку.

Без Тройці й дом не строїця. *Пир, О.*
Хоч півдулі, аби тільки під самую пилку. *Кобз.*

«Побачу», казав сліпий! *Зв., Пир., Кон.*—Казав сліпий—«побачимо». *Кр.*

Обіцянка цяцянка. *Проск.*—... а дурневі ⁽¹⁾ радість. *Рад., Пир., З., [С.]*.—Обіцянка, а не данка, дурному радість. *Ил.*

⁽¹⁾ а дурному вішная. *Черн.*

Обіцянка дурням радість. *Кр.*

Казав пан, кожух ⁽¹⁾ дам ⁽²⁾, та й слово єго тепле. *З., Л., Кон., [Пир., О.]*.—Обіцяв ⁽²⁾ пан кожуха, та слово єго ⁽⁴⁾ тепле ⁽⁵⁾. *У., Дуб., [Проск.]*.

⁽¹⁾ жупан. *Ис.* ⁽²⁾ куплю. *Рад.* ⁽³⁾

Обіцявся. *Вас., К.; Обіщав. Ст. Зб.*

⁽⁴⁾ хоць кожуха нема, коли слово. *Бр.*

⁽⁵⁾ гріє. *Вас., К.*

По обіцянку треба швидкого коня. *Ил.*—По обіцянку на скорій клячі поспішайся. *Ст. Зб.*

Обітницям не радуйся.

4520. Хто рад обіцяти, той не має охоти дати. *Бр.*

Хто багато обіцяє, той рідко слова дотримає. *Ил.*

Жди, татку, до лятку (квітка обітницям). *Ст. Зб.*—Чекай, татко, до лятка. *Нос.*

Казала та не зав'язала. *Лів.*—Обіцяла та не зав'язала. *Бр.*

Буде сім п'ятниць на одну неділю! *Кан., К.*

Як хто обіцяє, а уже колись не держав слова.

Казаному кінця нема. *Кон.*

Золоті гори обіцяє. *Ил.*

Коли хочеш милостину дарити, так

обійди трейчи кругом церкви: коли свого не побачиш, тоді и чужому дай. *Бат.*

Куди наше не йшло! *Дуб., О.*

Куди кинь, то голим на плечі. *Ст. Зб.*—Куди кинь, туди кинь, то все голим на п'яти. *Ил.*—Голому на плечі. *Сос.*

4530. На, рудий, паски, щоб и ти святки знав. *Р.*—На, паски, щоб и ти знав, що сєгодня Великдень (хто дасть яку пустош ще й доладу). *Кох., [Кан., К., Гр.]*.

На, та знай мою добрість. *Ск.*—... ласку. *Бр.*—На—знай наших! *Мв.*

Нехай и коза знає, коли світає. *Ил.*

Хоч з перцем, та з щирим серцем. *К.*

Се вам не в жадібку. *Коз.*

Не так, як хотя,—так, як мога. *Ст. Зб.*

Из малого монастиря мала й милостиня. *Рад., З., Кр.*

Який монастирь, така милостиня. *Кан., К.*—Для малого монастиря мала й милостиня. *Б.*

Щоб себе не огулить и тебе не обділить. *Л.*

Діли та себе на огули. *Рад.*

4540. Як міг, так допоміг. *Бр.*

Приймай малее за велике. *Ст. Зб.*

Бог дасть. *Об.*—Най Бог дасть. *Бр.*

Сам Бог бачить, що нема де взяти. *Бр.*

Само ся дає, коли є. *Ил.*

Не штука дати, коли є звітки брати. *Бр.*

Дай, голоде, хліба (важе бідний, як у єго чого просять)! *Руд.*

Позич, голий ⁽¹⁾, сорочки! *Б., Р.*

⁽¹⁾ у голого. *Рад.*

И собака чує, хто її годує. *Зв., З., Б.*

И пес пізнає чоловіка. *Ил.*

4550. Дар за дар, слово за слово. *Бр.*

Хліб за хліб людям отдавай. *Ст. Зб.*

Легко (єму) дихать! *Л., Пир., Кон.*

Нехай вам Бог нагородить и наповняє, чого ви в Бога жолаєте! *Бр.*—Хай вам Бог приповня! *Б., Кон., [Бер.]*.

Хай вас Господь подержить на сім світі! *Кон.*

Пошли ім, Боже, многа літ! *Кон.*—.. на світі пожить!

Дай, Боже, многа літ!

Спасибі Богу за допомогу. *Євх.*

Хай тобі Бог дає вік — и щасливий и добрий! *К.*

Нехай вам Бог дає щастя, здоров'я и вік. *Бр.*—... здоров'я й многі літа. *Дуб.*

4560. З рук наробитись, з ніг находитись, з очей наглядітись. *Ст. Зб.*

Щоб ти був багатий, як земля! *Бр.*

Бувай здорова, як риба, гожа, як вода, весела, як весна, робоча, як бджола, багата, як земля свята! *Ил.*

Години вам щасливі! щоб ви бачили сонце, світ и діти перед собою. *Бр.*

Щоб ти був здоровий, як вода!

Дай тобі, Боже, спішно й охотно робити; щоб твої думки були повні, як криниця водою; щоб твоя річ була тиха та багата, як нива колосом; пошли тобі, Мати Божа, на все гаразд! *Кох.*

Хай Бог дав на здоров'я! *Л., Кон.*

Дай, Боже, щоб и моїм дітям так! *Г. Бар.*

Дай, Боже, дітками радувацьця. *Кон.*

Дай тобі, Боже, и з росі и з води. *Бр.*

4570. Дай, Боже, разом двоє: щастя и здоров'я. *Праг. Ниж., В., Пол.*

Нехай вам Бог здоров'я прибавить в ручки, в ніжки и в животок трішки. *Кон.*

Боже вас благослови — и батькови, и материни молитви. *Пир., Б.*

Хай ваша душа буде між солодкими медами, перед пахучими ладаніями! *Не.*

Пошли ім Боже, чого вони в Бога бажують. *Л., [Кон.].*

Дай, Боже, тобі з неба, чого тобі треба! *Біл.*

Хай Мати Божа пошле ⁽¹⁾, чого в Бога просите! *Л., Кон.*

⁽¹⁾ Хай вам Бог дав, або—Дай вам те.

Пошли тобі, Боже, на сім світі панство, на тім світі вічне царство. *Зап. (Г., 146).*

Умій дати—умій и одходити.

Як був квас, то не було вас; а як настало квасило, то и вас розносило. *Бвх., [Рад.].*

4580. Так ви ж не виколядуйте (не виканючите)! *Кон.*

Без мене и дірочки малої нікому затулять.

И кури б загребли, если б не ратував. *Ст. Зб.*

Це б то, бачиш, лепта удовиці. *Кобз.*

Не дай ⁽¹⁾ и не лай. *Праг. Ниж., В.* — Дай не дай, а лаяти не лай. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Лучче не дай. *Бр.*

Дай не дай, а в записк не пхай. *Коз.*

⁽¹⁾ шию. *Ст. Зб.*

Дав, не дав, а в груди не бий! *Бр.*

Дасть не дасть ⁽¹⁾, у голову не вдарить. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Дать не дать. *Не.*

Лучче псу муха, як поза уха. *Ил.*

Хлібом кормлють ⁽¹⁾, а стеблом очі колють. *Х.*

⁽¹⁾ Ложкою годують. *Кр.*

4590. Сховай собі на подзвіння. *Бвх.* Сховай собі та купиш скатирку руки вкрити.

Хай вам на полуду.

Щоб тобі така смерть (погане щось дав)! *Пр., Сос.*

Нехай вже сам себе поминнає! *Кл.*

Поминай свого батька! *Ном.*

Нехай воно тобі нівцем перейдеця! *Збр. Лаз.*

Коли ⁽¹⁾ наше ⁽²⁾ не в лад, то ми ⁽³⁾ з своїм ⁽⁴⁾ назад. *П., Лів., Бвх.*

⁽¹⁾ Як. *Бр.* ⁽²⁾ мос. *Бр., Рад., Пир.* ⁽³⁾ л. ⁽⁴⁾ собі посунем и. *Зв., Дуб., З.*

Сам Бог людям не вгодить. *Лів.*—Господь не вгодить, не то щоб одно другому вгодило. *Бр.*

Живому чоловікові ніхто не вгодить ⁽¹⁾. *Проск., К.*

⁽¹⁾ не владать. *Черн.*

4600. Ще той не родився, щоб всім догодив людям. *Проск., [Шир., Пр].*—Той ище ся не родив, щоб усім догодив. *Бр.*

Один чоловік усему миру не вгодить. *Л., Пир., Гад.*

Не будь солодкий, бо розлижуть ⁽¹⁾; яє будь гіркий, бо розплюють ⁽²⁾. *Бр., Кан., К., Ж.* — Солодкого проглотнуть, гіркого проплюють. *К.* — Не будь ні гірок, ні солодок: будь гірок—проплюють, будь солодок — проглотнуть. *Кон., [К., Ст. Зб., Проск.].* — Не будь солодким, бо прокляють; не будь (гірким?), бо проплюють. *Кан., К.*—Як будеш гіркий, то росплюють, а як солодкий, то злижуть. *Бр.*

⁽¹⁾ проляжуть. *К., Пир.*; злижуть. *Бр., У.* ⁽²⁾ проплюють. *У., К., Пир.*; ... самий мірний будь. *Бр.*

Ні дяки ні ласки. *П., В., Пол.*

Не сподівайся ж дяки від ⁽¹⁾ прибудної псяки. *Гат.*

⁽¹⁾ Не жди дяки од. *Яц.*

Як напився, то до кірниці задом обернувся. *Ил.*

Нагрів в пазусі гадюку. *Проск.*—Вигрів гадюку за пазухою. *Дуб.*

Лихо давши, лихо й не давши: поїхав козак не подяковавши.

Лопата—заплата, а Бог—нагорода.

За твоє добро—кадук тобі в ребро! *Ил.*

4610. Бувай здоров, коли м' змолов. Ти мене визволь, а я тебе виучу (отак подяка!). *Не.*

О! тут малий спасибіг. *Бр.* — Малий

з нього спасибі. *Ил.*—Малая спасибі. *Ст. 3б.*

Не вдячним горе! *Кл.*

ДАРОВАНОМУ один кінець. *Рад.*

Дарованим конем не їздити. *Бер.*—... не наїздися. *Зв., К.*

Дарованому ⁽¹⁾ коневі ⁽²⁾ в зуби не дивляця ⁽³⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ Даремному. *Ст. 3б.; Дареному. С., Н.; Подареному. Пир.* ⁽²⁾ коневі. *П;* коню. *Лів.* ⁽³⁾ не заглядають. *Г.;* не заглядати. *П.;* не заглядай. *Проск., В., Пол.;* не дивися. *Прав. Ниж.;* не гляди. *Ст. 3б.;* не глядять. *О.;* не дивись. *Б.*

З чужої торби хліба не жалують. *Бр.*

Що Бог дасть ⁽¹⁾, то все в торбу. *Л.*
— Що не попало, то клади в мішок. *Гр.*

⁽¹⁾ дав. *Євх.;* Що не найдеш, мій небоже. *Коз.*

За перебір дасть Бог витрешки. *К.*—

За вибірки дасть Бог витрибки. *Б.*—... витришки.

4620. У чужому стаді не переберай. *Ст. 3б.*

До готового хліба знайдеця губа. *Ил.*

На готовий крам найдеця пан. *Б.*

До готової колоди легко огонь прикладати. *З., Пир.*—... добре вогонь розкладати. *Бр., [Бер., Дуб.].*—... колоди огонь класти. *К.*—Добре то діло—до готової колоди вогонь прикладати. *Проск.*—Добре г лежачій колоді и огонь класти. *Рад.*—При готовій колоді не лінись огонь класти. *Ст. 3б.*

Не батько купив, не син їздить (чужо не жалує). *Нос.*

Подарунки ⁽¹⁾ за Дніпром ⁽¹⁾ без шпанів ходють ⁽³⁾. *Лів.*

«Колись не так мирно (людно) було, не так досадно, то й даровалося, и все,—а вже тепер!» *Бр.*—⁽¹⁾ Подарунко. *Прав. Ниж.;* Подарунок. *Л.;* Подаруй. *Нос.;* Дарунки. *Збр. Лаз.* ⁽²⁾ ». *Бр., Л.;* за Десною. *Кр;* на Луполові. *Нос.;* за Москвою. *Збр. Лаз.* ⁽³⁾ ходить. *Прав. Ниж., Нос., Л.;* бігають. *Бр.*—*Луполов*—задніпрянська сторона Могилева од Чаусівської и Чернігівської брами, мення своє взяла од того, що живуть найбільш кожом'яки; *Подаруй* же—було прізвище одного міщанського роду в Могилеві. Оди з сих Подаруів, превеликий п'яниця, обшарпаний, в канцуррі, швендяє було по Луполову и канючить милостині.

Ті вже повмірали, що даром давали, давно їх нема. *Лів., Сл.*—Умер той, що даремне давав. *Проск.*

Минулася барма, що давали дарма. *Ст. 3б.*

Ми без грошей нікому не граєм. *Не.*

Хто на сопілку дав, той буде на ній грав; а хто не дав—не буде грав. *Ил.*

4630. Купи та й лупи. *Прав. Ниж., К., Пол., Лів.*—Хто купить, той лупить. *Г.*—Що купив, то й злупив. *П.*

Извик на дурницю. *Павл.*

Їму б усе дурничками. *Кулж.*—...дурнички. *Л.*—Хотіли б усе дурно. *Пир.*

На дурницю жити. *Гат.*

Всяк ласий на чужі ковбаси. *Євх.*

Продай за так гроші. *Пр., Кр., [Бр.].*
—Купи за так гроші. — За так грошей. *Хор., Л.*

Коли б, Боже, воювати, щоб шаблюки ⁽¹⁾ не виймати. *Гат.*

⁽¹⁾ Дай, Боже, воювати, та шабель. *Ст. 3б.*

А! спасибі в кишеню не ховають (або: не кладуть). *Бр.*

Де не дав гроша, так не пхай носа. *Ил.*

Вола дарують без ярма (кажуть, як подарують, та ще просять). *Зал.*

4640. Лучше даровати, ніж брати. *Ил.*
Дурний дає, а розумний бере. *Ил., [Нос.].*

В СТАРЦІВ наука есть: язика ся вчити. *Кл.*

Чорниш у комиш, білаш у кармаш. *Лист. (I, 287), Б.*— Білаш—иди в кармаш, а чорниш—біжи в комиш. *Сторож.*

Чи хархарить, чи хархасло? *Ном.*

З старчовідської мови: перше—ніби старці так кажуть про швенишники и про житник, а друге—«Чи світиця, чи погасло світло?» Сими словами иноді кепкують над поганими старцями, паткаючи на того старця, що, лежачи з своєю жіпкою десь під містком, під час ярмарку, питав у людей: «чи хархарить, чи хархасло?»—чи є сонце, чи вже ніч.

В старецькім тілі та панська душа. *Сл.*

Торба мені жінка, кий у мене братом! *Краш.*

Не зарікайся бути в старцях. *Проск.*

Старець старцем, а повагу любить. *Ш.*
Розігралися сліпії проти п'ятниці святі (д. Євхименко каже, що се про церкву П'ятницю Чернігівську. Коло тієї церкви місто, а ярмаркового часу круг неї увесь майдан—мов у казані). *Черн.*

4650. В старці пугою не вгнати, а з старців качачем не виманиш. *Кл., [Ст. 3б.].*

Сім раз на день кием бити (ледашо-старця, коли здоровий, а хліба просить). *Кл.*

Не бий старого, если не бере чужого. *Ст. 36.*

Старцю село не покутя. *Б.*

З лихого торбу, аби з носом (духому не даруй ніколи и торбу знімі). *Кан., К.*

Старця нагодуеш, а торби ёго ні. *Пир.*—Старецької сунки нігда не наповниш. *Ст. 36.*

Веда мене поводири, де пампушки печуть: там мене поцілюють и пампушками нагодують. *Черн. 1.*

Лучче би ся не раждати, ніж, родившися, світа не видати. *Кл.*

Сліпого Бог веде! *Коз., Кр.*

Сліпий лучче ⁽¹⁾ ходять, як повода-трь водить. *У.*

⁽¹⁾ Сліпець сміліше. *Зв.*

4660. Сліпому нема гори: куди понав, туди й вали. *Кон.*

Сліпий лучче знає, як який повода-тер. *Бр.*

Не святий, а сліпий. *Кр.*

Сліпі ⁽¹⁾ не родяцца, а ⁽²⁾ робляцца. *С., Л., Кон.*—Каліка не родицца—робицца. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ Каліки. *Бр., Бер., Рад., Пер.* ⁽²⁾ а сами. *Рад., Пер.*; тільки сами. *Бер.*; тільки. *Бр., 1 Бер.*; але. *Бр.*

Сліпець, на млинєць! *Зв., Кр.*—...

«Не хочу.»—«На два!»—«Не бачу.»

—«На три!»—«В торбу ⁽¹⁾ при.» *Лів.*

—«Сліпець, ззіж млинєць!»—«Не вмію.»

—«На два!»—«Не смію.»—«На три!»

—«У міх при.» *Л.*

⁽¹⁾ Сюди. *Сос.*

Так ёму Бог дав. *Л., Кон.*

Гріх сміяцьця: так ёму Бог дав. *Б.*

У СКУПОГО завжди ⁽¹⁾ по обіді. *Ном.*

⁽¹⁾ Завсіди. *Ил.*; завше. *Проск.*

У людей шаг скаче, а в скупого руб плаче. *Не.*

Скупий складає, а щедрий поживає. *Бр.*

4670. Скупий збірає, а чорт калитку шие. *Кан., К.*

Тогді скупя, коли на дні, а не звершечку. *Бр.*

Линивий двічі ходить ⁽¹⁾, скупий двічі ⁽²⁾ платить. *Пир.*

⁽¹⁾ два рази робить, а. *Кон.* ⁽²⁾ два рази.

Скупий два рази тратить. *Ил.*—... а голодний буває. *М. Білз.*

Не жалій ухналя, бо підкову загубиш. *Ёвх., Пир.*

У скупощах не кохайся. *Кл.*

Щедрий—на батьківські гроші. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Він глухий, як скажеш *дай*; а як скажеш *на*, то й чує. *Ёвх.*—Не чує глухий, як скажеш *дай*, а як же *на*, то чує. *Ст. 36.*

Та він такий, що й над копійкою тру-сниця. *Ис.*

Глухому пісню співати. *Не.*

4680. Ніяким богом недоприсисся. *Ном.*

Щедрий, як ⁽¹⁾ Грек. *З., Пр.*

⁽¹⁾ ніженський. *Кулж.*

Видно з низького тину, той щедрий. *Сл.*

В ёго посеред зими лёду не випросиш. *Л., Кр., Новг.*—Щедрий! зимою лёду ⁽¹⁾ не випросиш. *Бр., Зв.*—Щедрий! не випросиш и лёду. *Коз.*

⁽¹⁾ серед зими снігу. *Пир.*

Змилювався Біг над раком ⁽¹⁾, та в за-ду очі дав ⁽²⁾. *Рад.*—Змилювався ⁽³⁾, як Біг над раком. *Х.*

⁽¹⁾ на рака. *Ил.* ⁽²⁾ дав му в заду очі. *Ил.*; та дав ёму очі там, де не треба. *Ст. 36.*; ⁽³⁾ Розжаловався. *Павлв.*

Скорійш в курки молока випросиш. *Ёвх.*

Захотів молока від бика. *Лох.*

Ім и на се зійшлося. *Пир.*

У такого и чорт ладану не достане. *Кан., К.*

А ні каменя, не дадуть голову прова-лти. *Ил.*

4690. Захотіли в жука та меду! *Коз.*

Найшов, де ⁽¹⁾ Богу молицьця. *Зв., Рад., Лів.*—... молитись, що й ліб пробъеш. *Бр., [Кон.]*.—Найшов ⁽²⁾ цер-ковцю ⁽³⁾, де ⁽³⁾ Богу молитися ⁽⁴⁾. *Руд.*

⁽¹⁾ Знайшов до кого. *К., Л., Коз.* ⁽²⁾ Знайшов. *Ил.* ⁽³⁾ церков. *Проск.* ⁽⁴⁾ ». *Ил., Проск.* ⁽⁴⁾ молицьця. *Ил.*

Розжалобивсь, як вовк над поросям: відтів ніжки, та й плаче. *Ёвх.*—Так жалує, як вовк поросяти: як ухватить, то вже боїцца пустить. *Рад.*—Тоді вовк над поросям змилювався, як ноги подті-дав,—тепер: «біжи, біжи!» *З.*—Розжа-ловався ⁽¹⁾, як вовк над поросям. *Бер.*

«То так и над нами буває.» *З.*—⁽¹⁾ Змилювався. *Пир.*; Зжалився. *О.*

Гни-біда! *Пир.*

Дрижить, як Гуцул над дітьми. *Ил.*

Добрий, як собака. *У.*

Моторний, як собака чорний. *Ск.*

Добрий, як спить. *Б.*

Добрий! як спить, іста не просьть.

Б., Пир.—Він добрий чоловік: як спить, то в істи не просить. *Кулж.*

Добрий горщик (борщик?), та малий горщик. *Руд.*

4700. Хорош коровай, та порепався. *Ст. Зб.*

Такий я добрий куций, як ти з хвостом. *К., Коз.*

Добрі люде: що положиш, то й не буде. *К., О.*

Та він чоловік добрий: од хліба, од солі ⁽¹⁾ чорт ёго и оджене. *Сл.*

⁽¹⁾ Він чоловік добрий. до хліба, до солі довадеця, то. *Гр.*

Такий добрий, як чортового назімка хата. *Бр.*

Хороший ⁽¹⁾ чоловік, та Березинець. *Черн.*—Славний чоловік, та Березинський. *Б.*

⁽¹⁾ Знаєця добрий. *Ш.*

Скупий не глупий. *Зв., К., [Бр.].* — ... а щедрий не мудрий. *Ст. Зб., [Ил.].*

Хто скуп—собі не глуп. *Нос.*

Хто не чує, той здоров ночує. *Б.*

Пусті сусіда в хату, та й сам в сусіди йди. *Л., Кр.* — ... та й волю ёму дай. *Зв.* — ... в хату, а сам з хати вбірайсь. *Рад., Павл.*

4710. Добре тому дати, хто не хоче брати; а той, хто бере, як по душі дере. *Збр. Шей.*

Візьми чорта на плечі, то й сам не рад будеш. *Зал.*

Як маєш сусіду пустити, то в сінях камінь положи. *Бр.*—Не держи сусіди в хаті, поклади на тім місці камінь: избъеш ногу, та знаєш, що на тім буде кінець.

Хто ставця медом, того мухи ззідять. *Ил.*

На всякий чмих не наздоровкаєся. *Зал.*—На всякий чих не на зрастуєся. *П., В., Лів.*

На кожний гук не одгукаєся. *Нос.*

И кума сѡром, и хліба жаль. *Ил.*

Нема зайвини (не хоче дати). *Пир.*

А що ви мені? ні сіль, ні гречка! *Пир., Пр.*

Я тобі не брат, ти мені не сват. *Краш.*—Мені як и ти не брат, як и то не сват. *Кон.*

4720. Ти мені не Титяна, я тобі не Савка. *Не.*

А дзуски! *Лів., В.*—А дзус! *К.*—А дзузу! *Пр.*—А дзу! *Пр., Пир.*—Дзуски!... а по ляпах! *Ёвх.*

А зась! *Лів.*

Поцілуй свого батька лисого! *Рад., Пр.*
Не дай ⁽¹⁾ курці проса—нехай здохне! *Лів.*

⁽¹⁾ Не дам. *Л.*

Не тягни чоловічої голови з грязі—самого утопнть; а тягни вінськую—самого витягне. *Нос.*

Не всякому по Якову. *Ёвх.*

Не для пса ковбаса. *Бр., Прокс., Рад.*
—... не для кіцьки ⁽¹⁾ сало. *У.*—... ковбаса, не для Кузьми гроші. *Не.*

⁽¹⁾ виськи. *Бр.;* kota. *Кан., К.*

Є сало, та не для kota! *Бр., Прокс., Чор. Рад. (92).*

Є Сало, та не можна достати: високо висить. *Бер.*

4730. Гудзь, пане, та не вам, — застебнувся б, та не дам. *Кременч.*

Не для Гриця паляниця. *Ил.*

Єсть в Хилка, рогатина, та не для кого много. *Ст. Зб.* — Рогатинка єсть в Хилка, та в кошеліку. *Пр. в Ст. Зб.*

З довгою рукою під цвинтять ⁽¹⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ монастирь. *Л., Н.,* П'ятницю (церква у Червігові). *Ёвх.;* церков. *Зв., Пр., Кр.;* церкву. *Рад., Л., Б.*

Завтра з мішком! *Зал.*—... прийдеш. *Ёвх.*

Наставляй ширше! *Ном.*—... ато бач нікуди сипать.

Сєгодня з мішком, а завтра з торбинкою. *У.*

Візьмем, руку вс...ши! *Ном.*

А ріжна не хочеш? *Зал.*

Шлєп ваші милості, зус ваші честі! *Зал.*

4740. Який хват до вареників! *Кан., К.*
Ище сієі не пахали. *К.*

Дулю ззіж. *Дуб., Л.*

Дулю дать під ніс. *Павл.*

А дзус, холодию істи! *Ёвх.*

Чортового батька! *К., Лів.*—... візьмеш (побачить, матиме и д.). Чорта з два!—А чорта!—Вражую матір!

Прийшов з лісу—и иди собі к бісу. *Прав.*
Жирно буде. *Лів.*

Ти б може, тату (Иване, Петре, и д), й мед ів, та де ж ёго взять! *Л., Кр.*

Тогді будеш мати, як старий чорт візьмєця помірати. *Прав.*

4750. Дав би на молебєнь, та й собі потребен. *Рад., [Бр.].*

Отдай жунку, а сам у солумку. *Ёвх.*

Отдай ⁽¹⁾ жінку, а сам свисти ⁽²⁾ в сопілку. *Бр.*

⁽¹⁾ Дай. *Прокс.* ⁽²⁾ труби.

Одай людям ⁽¹⁾ жінку, а сам труби в кужівку ⁽²⁾. *С.*

⁽¹⁾ Дай кому. *Ил.*; Позич кому. *Кан., К.* ⁽²⁾ кужівку. *ід, Ил.*

Судна діравого не наповниш. *Ил.*

Діравого ⁽¹⁾ мішка ⁽²⁾ не насиплеш ⁽³⁾. *Об.*

⁽¹⁾ Діравого. *Рад., З., Л., Б. Коз.;* Дюравого. *Проск.* ⁽²⁾ міха підди. *Ст. Зб.*; мішка ніколи. *Бр.* ⁽³⁾ не наповниш. *Рад., З., Л., Б., Коз.*; не наповнити. *Ст. Зб.*; не наситиш. *Бр., Проск.*

Діравого горшка не на леш. *Зв.* — Шербатого горшка ніколи не наповниш. *Рад.*

Чужих злиднів не наситиш. *Проск.*

Одай нищим, а собі ні з чим. *Рад., Л., Пр., [Коз., Кр., Ст. Зб.].*

Прийде сто душ, та візьме сто груш, то мало що й останецця; а прийде сто душ, привнесе сто груш, то буде мірка. *Бр., Рад.*

4760. Нюхачів багацько, та табаки нема. *Ил.*

Три вірви в шню и міх кулачча. *Кон., Кр.* — ... в шню, та лантух кулаків.

Дав єму куку в руку. *Ил.*

Пожививсь ⁽¹⁾, як собака мухою. *П., Прав. Ниж., В., Лів.* — Вхопив, як собака муху. *Зв., Рад., Б.*

Кажуть більш, як хто ззість що нетривне, або-що. ⁽¹⁾ Зажививсь. *К., Л.;* Покрепився. *Бр., Бер., Кор.*

Набрав, як убогий в торбу (здобувся)! *Євх.* Годі вже, куме, тої ласки! *Проск.* — Годі, куме, честі! *Ил.*

Спасибі вашому батькові (не того ждало)! *Л., Пир.*

Тільки по губам помазав. *Євх.*

Сеї ласки я и в Жида дістану. *Лип.*

Такої ⁽¹⁾ ласки можна и в Цигана запобігти ⁽²⁾. *Л., [К., О., Пир.]*... — ласки я и в Цигана добуду. *Б.*

⁽¹⁾ Сеї. *Пр.* ⁽²⁾ добути. *Євх.*

4770. Такої ласки дістану й в Параски. *Бр., Руд.*

В Комлика б досі випросив, що коло єго попотунаєш. *Пир.*

И вже такі дари: сметанку избери, а сироватку дай. *Кон.*

Вбірай, сват, капусту: коли б тебе не принесло — свині поїли б (дає таке, що ні на віщо). *Прав. Верх.*

Дарма, нехай хріння вже беруть! *К.*

Гірко ззісти, жаль покинути. *Б.* — Тяжко нести, а жаль покинути. *Прав.*

Ниж. — Тяжко брати, а важко кидати. *К.*

Я тебе нікому не дамбить — я сам буду. *Не.*

Хоч риби нема, нате вам кіш на рибу. *Бр.*

На тобі, Данило, що мені не мило. *Ил.,*

Ном.

На тобі, небоже ⁽¹⁾, що мені негоже. *Ск.* — ... оце я тее тобі дав, що мині з носа упало. *Бр.*

⁽¹⁾ Боже. *Лів.*

4780. Нашим салом та по нашій шкурі. *Л., Пир., [Пер.]*. — Тим же салом, та по тій шкурі. *Гайс., Сл., Ст. Зб.* — Моім салом та по мені и мажуть. *Кон.* — ... та мене й мастиш. *Бр.*

И понюхать не дадуть. *Ном.*

Зачиняюця царські врата для нашого брата. *Зал.*

Тоді дали хліб, як зубів не стало. *Г., П.* — Що мені по хліб, коли зубів нема. *Ил.*

Давали, та не виймали. *Г.*

Давали ⁽¹⁾, та з рук не пускали ⁽²⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ Давас. *Ст. Зб.*; дас. *О.* ⁽²⁾ не пускає.

За тим ладом и вернувьсь додому. *Пир.* Як ⁽¹⁾ прийшов, так ⁽²⁾ и пійшов. *Рад., Х.*

⁽¹⁾ Из чим. *Бр.* ⁽²⁾ из тм.

Звітки прийшов, туди й пішов. *Проск.*

Поїхала Гася, та й вернулася. *Ил.*

4790. Е, узав, як дома! *Л.*

Щоб ⁽¹⁾ чорт, та Богу молився! *Кр.*

⁽¹⁾ Схотіли, або — Захотіли, щоб. *Пир.*; Де ж ви бачили. *Бр.*; Де ви видали. *Рад.*

Захтів у діда випросити хліба! *Ил.*

Захотіли в старця кий однять. *О.*

Хотів у розбійника та ще й кий однять! *Кр.*

Хочеш ти в старця копійку однять. *О.*

У старця в торбі не поживишся. *Зв., Євх.*

Хочеш бо ти в Цигана пугу видерти. *Бр.*

Кланятися чужим богам, мавши свої! *Проск.*

Чужих богів шукає, а своїх дома має. *Ил.*

4800. На що ти другого бога взиваєш, коли свого маєш?

Що тому богу молицьця, которий не милує. *Пир., [Гр.]*.

Оглухли, не чують! *Кобз.*

ЗАВИДНО, що в когось видно. *Ст. Зб.* Що на людях видно, то и собі жадно. *Збр. Лаз.*

На чужій ниві все ліпшая пшениця. *Ил.*

В чужих руках завше більший шматок. *Проск.*

Бабина гривня всім людям дивна. *Ил.* — Бабине гривно ⁽¹⁾ всім людям дивно. *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ гримно. *Проск.*

Чуже коня—пани. *Нос.*

Кажуть, як хто од завидощів чуже хвалить.

Знає, що в людей в горшках кипить.
Ст. Зб.—Вона зна, що у нас и у борщі кипить. *Євх.*

4810. Знають сусіди, що в багача в обілі. *Бер.*

Нема дивки на свої гроші, а чужі все важкі. *Черн.*

Чуже добро голодному страва. *Ш.*

Сові сонце очі коле. *Б.*

Чужа доля під бік коле. *Нос.*

Срібло очі всякому коле. *Не.*

Гарна дівка, як засватана. *Прав. Ниж., Бал., [Рад., Б.]*—Засватана дівка всім хороша. *С., [У., К., Бер.]*—Заручена дівка усякому хороша.

Зависливі очі, як у попа. *Кр.*

Очі-завидощі! *Ном.*

Попівські очі. *Л., Кр.*

4820. За вами та й мене не видно.
Прав. Ниж., Лів.

Заздрівому боком вилізе. *О.*

Людям на завісь, а нам ⁽²⁾ на користь.
Бер.

⁽¹⁾ в зависть. *Не.* ⁽²⁾ Тобі на зависть, мені. *Євх.*

Завиднику пирожок, а жалоснику рожок. *Нос.*

Кому завидуємо, у того можна достать, а кого жаліємо,—ні

Собака на сіні лежить ⁽¹⁾,—и сама ⁽²⁾ не їсть, и другому ⁽³⁾ не дає ⁽⁴⁾. *Л., Євх., [Прок.]*—Лежить собака на стерві, — и сам не буде їсти, и другому не дасть. *Бр., Бер.*

⁽¹⁾ Лежачи. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ ні сам. *ід;* и сам. *Пр., Гр.* ⁽³⁾ а скотові. *Пр.* ⁽⁴⁾ ні товарові не дає їсти. *Ст. Зб.*

И сам не їсть, и другом не дасть. *Ил.*

А ні нам, а ні вам.

Твоє не заведецца ніде. *Євх.*

Та він би з рідного батька злупив.
Прок., Біл.—И з рідного батька зде-ре. *Євх.*

За більшим поженясь, та й того рішись. *К.*

4830. Хто два зайці гонить, жадного не здогонить. *Ил., [Ком.]*

Тобі хоч діжу з тістом, то все мало.
Л., Євх.—Хоч и діжу з тістом оддай, то ще буде класти, що важко нести. *В. Біл.*

Хіба ще йому хобоби лихої треба! *Л., Пир.*

Не будь ласий ⁽¹⁾, як попівна замуж ⁽²⁾!
Прок.—Е, ця наче попівна заміж квапниця! *Бр.*

⁽¹⁾ Квапйсса. *Кан., К.;* Квапліцца, хапліцца *Гат.* ⁽²⁾ заміж.

Оце (хватає), наче собака мухи! *Коз.*
Так хапає, як собака рве. *Євх.*

Допався, як муха до меду. *О., Павл.*
Добрався, як вовк до кошари. *Об.*

Укажи палець, а він руку просить. *Ил.*
Розтївся, як вош у корості. *Ш., [Прок.]*

4840. Тільки допусти його до коша, а сам не рад будеш. *Б.*

«Постой, бісова свиня! я тобі дам маку!»—«Ух, иззіла обух! коли б змогтись, та ще поволоктись—казав чоловік, маку дам.» *Кр.*

Коли мед, то й ложкою. *Бр., Бер., Лів., [Зв.]*— Коли мед, так и ковшем. *Нос.*

Коли добре, то еще хоче ліпшеї. *Ст. Зб.*

Гарне, та ще й з папкою. *Рад.*

Потрошку та з папкою. *Ном.*

Хорошого ⁽¹⁾ потрошку. *Лів.*—... та ще й з папкою.—Смашного ⁽²⁾ потрошку, щоб животик не болів. *Пир.*—... щоб не замедужало. *Р.*—Не все ж разом: хорошого потрошку. *Лох., Пр.*—Потрошку та з папкою. *Ск.*

⁽¹⁾ Гарного. *З.* ⁽²⁾ Доброго. *Зв.;* Гарного. *Р.*

Дайте мені, ще й дитині моїй. *Ком.*

Обдре до широчки, до шерстиночки. *Ком.*

Вовк, що спіткає, то ззість (або: що споткає, то зъяде). *Кл.*—Як вовк: що стрів, то ззів. *Ст. Зб.*

4850. Землю поїдала б, як би могла. *Кл.*

Всєго світа не забареш. *Прок.*

Вовкові барана з горла не видереш. *Ил.*

Хоче у вовка з зубів вирвати! *Пр. в Ст. Зб.*

Трудно вирвати, як псові з зубів. *Прок.*

Не дурний крук, пустить из рук. *Бр., [Прок.]*

Трудно вовку лапку. *З.*—... а там и зовсім лізе.

Хоч ляпку вмочить! *Євх.*

Таківський з лоба! *Сос.*

Він тим не забагатіє, а ми не завбожієм. *Лів., Ст. Зб.*

4860. ДОБРА НАДІЯ. *Л., Пир.*
На Бога надія! *Об.*—Наджа (sic) на Бога. *Бушиночка* (с. Бр. п.).
Сподіватись на Бога, на його ласку. *Гат.*
Я на то, як на свято. *Бр.*

З несподіваного часом я люде бувають.
Проск.

Из несподіваного бува сподіване, а з сподіваного несподіване. *С.*

З ёго люде будуть (кажуть и не на людеі). *Пир.*

Колись воно щось з того буде. *Проск.*

Як куш розивъецця, то й козак розживецця. *Нов.*

То не козак, що отаманом не думас бути. *Помт.*

4870. Бог не без милости, козак не без щастя. *Пол., Лів.*—... не без доли. *Прав. Ниж., Лів., Ос. 7 (XVI, 5).*

Козак не без доли. *Л., Гат.*—...дівка не без щастя. *Об.*

Козак не без доли, риба не без луски, Бог не без милування, государ не без жалування. *Бр.*

Бути козі на торзі. *Ст. 3б.*

Знайде свадьба сорочку. *Б., Ст. 3б. [Л., Кр., Пр. в Ст. 3б.].*

Тоді буде й насіння, як буде весілля. *Ш.*

Аби моя голова здорова була, то все гаразд буде. *Ил., [Коз., Ст. 3б.].*

Аби голова на в'язях! *Рад.*—...а розум буде. *Кан.*

Е, й буде, й знаєм, де взять. *Пр., Кр., [С.].*

Як будем живі, то будем и ситі. *Кон., [Бр.].*

4880. Найду куму, аби було к чому. *Ш.*

Коли стало на хліб, то стане и на обід. *Бр.*

Стягнувсь на корову, то стягнувсь и на вірєвку. *Пир.*

Стало на рибу, стане (або: вистарчить) и на юшку. *Проск.*

Як потягнувся (1) на юшку, то розстарайся (2) и на петрушку. *Бр.*

(1) Як вистало. *Бр., [Лох].* (2) то вистане.

Колись и на моім підвірті буде боло-то (худоба, а од неі и гній). *Нов.*

Колись и в мое віконце засвітить сонце. *Л., [Ил., К.].*—Колись таки дождемось сонця в оконце. *Сос.*—Колись и перед моім окном сонечко зійде. *Рад.*—Колись и перед моіми ворітьми сонечко зійде. *Бр., [Х.].*—Еще и на моіх воротях сонце засвітає. *Ил.*

Колись и нас сонечко гляне. *Гат.*

Сонечко блисне, сорочечка висхне. *Зал.*

Не буде тогді в мене голова боліти. *Ил.*

4890. Коли (1) наклонулось, то й ви-

лупицца. *Пир., Гр.*—Уже ячко наклонулось, то й курчатко незабаром вилупицца. *Сос.*

(1) Що. *С., Ст. 3б.*

Дождусь и я тії години, що будуть по шелягу (1) дині. *З., Пр.*

(1) по шагу. *Б.*

Аби цвіт, а ягідки будуть. *Зв., Б.*

Буде й на нашому тяжню свято. *Не.*

Буде й на наші улиці празник. *Л., Б., Пр., Павл., [К., Рад., Н., О., Нов., Т.].*

Не все істи скором — колись буде й піст. *Бр.*

Колись и моя копійка не шербата буде. *Зв., Б.*

Перемелецца — мука буде. *Ск.*

Все тоє перетовчецця, та перемелецца. *Ст. 3б.*

Немає злого, жеби на добре не вийшло. *Ил.*

4900. Лихо не без добра. *Г. Бир.*

Буде баба вйтом! *Пир.*—Твоя баба вйтом. *Ст. 3б.*

Не тепер, так (1) в (2) четвер. *Л., Пир.*

(1) то. *У., Ст. 3б.* (2) у. *Ст. 3б.*

Дайте мені набристи на стежку. *Ч.*

СПРОМІГСЯ дід на обід, а баба на кісіль. *Ил.*

Спомігся, як убогий (на?) кісіль. *Ст. 3б.*

Довелось (або: доведецця) (1) червяку на віку. *Зв., Рад., Лів.*—Червяку на віку доведецця и на жлукті пообідать. *Р.*

(1) Прийдецца. *Рад.*

Хто гарячого не бачив, той холодному рад. *Кон.*

Хто великого не бачив, той и малому дивуецця. *Пир.*

Лучилося сліпій курці зерно, та й то похожає. *Воиц.*—Трахвилось сліпій курці пшеничне зерно! *Проск.*—Трахвицца (1), як сліпій курці просо (2). *Проск.*—И сліпа курка де-коли найде зерна. *Ил.*

(1) Трапилось. *К.* (2) зерно.

4910. Прибулося тещі затії діти колихати. *Ст. 3б.*

Сліпому Омелькі все копейки. *Нов.*

Хто новини (1) не видав, той и ветоші рад. *Л., Пир., Кон.*

(1) нового. *Кан., К.*

ПІДНЯЛА УШІ. *Л., Кон.*

Діждав рясту (1) топтати! *Л.*

(1) расту. *Ст. 3б.*

Як з води вийшла. *Х.*
 В'юсени літо. *Г. Бар.*
 Мов чарами одвело.
 Уже на ряс виліз (остербав). *Бр.*
 Душа в мене вступила. *Ил.*
 4920. Став на лад. *Пр., Кон.*
 Став на стану. *Зв., Л.*
 Суженому дівка. *Нос.*

Як удача кому в чому.

Огү, мій хлопць (копательніший став, як дали хлосту або-що; або веселіший став чоґо и д.)! *Ном.*

Так як оплине (поправища дитина, коли ходять коло ёго добре). *К.*

Як на коня ссадив! *О., [Ст. 36].* —
 Як на сто коней посадив (як руч за ним потагнуть). *Дуб., [Ил., Бр.].*

Бог на ёго зглянувсь. *Пир.*

Мов небо ростворилося (полегшало в недузї, або-що). *Ком.*

И світ ёго піднявся вгору. *О.*

Як світ ёму свинув! *Ком.*

4930. Избулось, як не було. *Бр.*

Біда вмерла — и ноги задерла. *Л.*

ПРО МЕНЕ, Семене. *Ж., Кр.*

Мені все рівно — що кахоль, що пічка. *Х.*

Нехай твого батька журавлі, а мого чаплі. *Збр. Лаз.*

Побачим того и ката. *Ст. 36.*

Побачим, що буде з нас, — чи торба, чи мішок! *Зал.*

Нехай вже раз той горіх розгризу. *Бр.*

Щоб и моя душа не в пні (поласую)! *Б.*

Бачили ми вже вселяково: нехай ще й так побачимо. *Бер.*

4940. Нехай так, як піп скаже. *Ёвх.*

Про мене ⁽¹⁾ — хоч вовк траву їж. *Ном.* — Про мене — нехай вовк траву їсть (або: нехай пси траву їдять). *Кам., К.*

⁽¹⁾ По моїй голові. *Ст. 36.*

Кат вас бери! *Пол., Лів., Сл.*

Хрін ёго бери! *Гр.* — Та хрін тебе побірай! *Рад.*

Нехай тее лихо буде тихо! *Лох., Пр., Кон.*

Мовчи! ⁽¹⁾ лихо — аби тихо! *Кр.* — Мовчи, аби тихо лихо! *Рад.*

⁽¹⁾ Нехай. *Нос.*

Не що дівці, як кросна ткать. *О.*

Воли маєте (як вам завгодно)! *Черн.*

Панська воля. *Бр., Рад.* — На панській волі (або: охоті). *Бр.* — Як панське зволення. *Б.*

Волен Бог, та и ти. *Ст. 36.*

4950. Вільному воля. *Бр.* — ... ходячому путь. *С.*

Вольному воля, а бішеному в поле. *Пир.*

Вольному воля ⁽¹⁾, спасеному ⁽²⁾ рай. *Об.*

⁽¹⁾ вольность. *Б.* ⁽²⁾ світлому. *Бр.*

Не сильно — вільно. *Ном.*

А не любиш — не цілуй! *Нос.*

Охочого не вняти. *Ст. 36.*

Охота ⁽¹⁾ гірше неволі. *Бр., Зв., З., Проск., Л., Пир.*

⁽¹⁾ Козацька охота. *Лаз.*

Хоч головою наложи! *Дуб.*

Як хто схоче, так и скаче. *Бр.* — Як схочь, так скочь. *Проск.* — Де схоче, то скоче. *Ст. 36.*

Нехай собі, як хоче, сокоче. *Бр., Рад., Пр.* — Як схоче, так и сокоче. *Пр.* — Як хто схоче, так и сокоче. *Бер., Пир., Гр.* — Хто хоче, сокоче, а хто хоче, кудкудаче. *Бер., Рад., Л., Гр.* — ... сокоче, а я буду кудкудакати. *Не.*

4960. Як хто хоче, так по своєму батьку плаче. *Нос.* — по своїй матері и плаче ⁽¹⁾. *У., Зв., Бер., Б.* — ...одні голосно, а другі тихо ⁽²⁾. *Черн.*

⁽¹⁾ сокоче. *Лип.* ⁽²⁾ чи тихо, чи голосно. *Бр.*

Хто хоче, по своєму батькові плаче, а хто хоче, то й скаче. *Рад.*

Волю, кому хотіти, по своїй матері плакати. *Ст. 36., [Кл.].*

Нехай ваше зверху буде. *Дуб.*

Нехай прив'язав! *Нос.*

Нехай буде гречка! *Лів.* — ... нехай не буде суперечка. *Сос.* — ... аби не суперечка. *Бр.*

Нехай твое мелеця — не вибірай. *Г., П.*

Нехай ваш (твій, ёго и д.) чорт ⁽¹⁾ старший. *Бр., Кам., К., Ёвх.*

⁽¹⁾ біс. *Ст. 36.*

Нехай руно (або: буде руно; або: ваше руно)! *К.*

Най буде бабі плескано! *Ил.*

4970. Нехай ваша річ напереді! ⁽¹⁾ *Ск.* — Твоя річ спереду ⁽²⁾. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ у началі буде. *Рад.* ⁽²⁾ напереді. *Пр. в Ст. 36.*

Та коли б же ⁽¹⁾ нашому теляті вовка піймати ⁽²⁾! *Кр.*

⁽¹⁾ Дай Боже. *Зв. Рад., З., О., Гр.* ⁽²⁾ та вашого вовка зісти. *Зв.*

4972. Хто ⁽¹⁾ любить попа, а хто ⁽²⁾ попадаю. *Рад., Пир.* — ... попа, хто попадаю, а хто попову дочку. *Л., Кон.* — ... попадаю, хто попову дочку, а хто и наймичку. *Зв., [К].* — Кому піп, кому попада, а кому и

попова дочка. *Зв., З., Д., Черн.* — Хто про попа, а хто про попаду. *Пр., Сос.*
(¹) и (²) Інший. *Проск.; Інй, Ст. Зб.; Той. Бер.*

4974. Захтілося — «запрягайте!», відхтілося — «випрягайте!» *Ил.*

Аби хіть була! *Пир.* — ... от, як уже немає хоті (а не хіті? *Ном.*). *Пр.*

Минувши звоницю, хоч на шибеницю. *Пр. в Ст. Зб.* — Нехай йдець во имя, голову ломя: минувши и д. *Ст. Зб.*

З Богом, Парасю (¹), коли люде трапляюця. *Об.*

(¹) Марусю. *Ном.; Параню. Гайс.* (²) трахляюця. *ід; находяця. Б.; лучаюця. Не.;* коли тебе люде хотять. *Ил.*

З Богом, Марусю, по морозцю! *С., К.*
До миловання нема силовання. *Ил.*

4980. «Куме, пий пиво!» — «Грошей ніг!» — «Йди ж вон!» — «Слова ніг!» *Ст. Зб.*
А ёму й байдуже! *Кулж.* — Він собі байдуже. *Гат.*

Так дбає, як пес о п'яту ногу. *Кан., К.*
Так дбає, як пес о п'ятінку. *Г., П.*
Тое мені ні свербить, ні болить. *Ил.*
По мойй голові, що хоч уже роби, — я вже не буду бачить. *Бер.*

Дуже мені тее в голові! *Пир.*
От мені велика турбація! *Ном.* — ... великий клопіт!

Оце б ще надало!

Про мене, хоч головою об тин!

4990. Як умру, то хоч лісу підпря. *Зал.*
И гадки немає! *Зв., Пр., [Рад., З., Д.].* — А ёму й не гадки! *Л., Н.* — Я б и гадки не мав. *Л., Сос.* — Ні думки, ні гадки не було. *Пир.*

«Старче (¹), село горить!» — «А я за суму, та далі посуну (²)!» *Бр., Зв., Л., Кон.*

(¹) Діду. *Г., Проск., Бер.;* Старцеві кажуть. *Євх.* (²) а він за своєю суму, та й далі посунув. *Бер., [Проск.];* а дід підперезався, та й зовсім зібрався. *Проск.;* я піду у друге. *Г.;* а мені що! я за суму, та й у друге суму. *Євх.;* а я, взявши сунку, далі посуну, — або: а я, взявши сунку, да пойду в друге село. *Ст. Зб.*

Мені Ульяні й тут видно, що пряду на рядно. *Новг.*

Може — тобі журба! *Кон.*

Церква горить, а люде руки гріють. *Ил.*

Як наш брат Савка поїв недогарки, так до повночі и мешкає. *Коз.*

Наш Антін не тужить (*Гр.:* не туже) об тім. *Бр., [Гр.].* — Не журиця Антін об тім: батько вмирає, а він блиня вминав. *Черн., Новг.*

4998. Чорт не плаче, коли чернець скаче. *Ил.*

5001. Ох мені печаль (¹) велика! *Зв., Рад., К., Л.*

(¹) сухота. *Рад.*

5003. Иде Иван красти — Боже ёго щасті! утік — ёго смя! а піймавь — одбувай шия! *Євх.* — Иди красти: як украв — то сила, а як не вкрав — то шия. *Сич.*

Як не чує, то й не вадить (¹). *Зв., Рад., Л., Пир., Ал., [Бер., Кон.].* — ... як не бачить, то не болить. *Пе.* — Як не бачиш, то не вадить. *Павл.*

(¹) щоб так и не вадило. *Бр.;* не буде вадить. *Бр.;* то нехай не вадило. *Коз.*

Нехай буде ні по твоему, ні по моему, а побожому. *Ос. 12 (XV, 42).*

Нехай рие, роскопує, не свое шукає. *Кобз.*

Нехай, каже, може так и треба. *Кобз.*

Не ХОЧЕ, як коза сіна. *Прав. Ниж., В.*
Не хоче, як кобила (¹) вівса. *Бер., Гад., Гр., [Пр., Коз.].*

(¹) кінь. *Рад., Пир.*

5010. Не любить, як кіт сала. *Прав., Ниж., Пол., Л., [Бр.].* — Бридиця, як кіт салом. *Г., П.* — Ласиця (або: Остриць зуби), як кіт на сало. *Ил.*

Так ти не хочеш, як дід сороківки. *Бр.*

Лихо (¹) Литвинка (²) нападе, як не дзекне (³). *Павл., Лаз.* — Кортить Литвинка (⁴), як не дзекне (⁵).

(¹) Чорт. *К.* (²) Литвина. *Пир.* (³) щоб не дзекнув. *Х. Зб., К.;* щоб не дзьякнув. *К.;* коли не цвенькне. *Гат.* (⁴) Ляцвіну. *Євх.;* Литвина. *Кон.;* Литвинку. *Зал.* (⁵) щоб не дзекнуть. *Євх.;* щоб не дзьякнув. *Кон.;* поки не дзьякне. *Зал.*

Кортить Литвинка (¹) скоринка (²). *Л.* — ... бабу скорина. *Ном.*

(¹) старця. *Пир.* (²) шкоринка. *Рад.;* Маринка. *Не.*

Кортить Маринку, що не була, на ринку. *Кан., К.*

Не спиця вовку під селом. *У.*

Противна, як старцеві гривня. *Л., Пир., Х.*

Се гірш, ніж — ходи істи. *Ст. Зб.*

Ждали, як свяченої паски. *Євх.*

Так мені вподобалась, як вовкові весільні пісні. *Ос. 7 (XVI, 1).*

5020. Припав му до смаку, як муха до меду. *Ил.*

Скучає, як собака за кнем. *Павл.*

Жалує, як собака палку. *Євх.*
Аж слинка потекла. *Кулж.* — Аж слюнь-
ка в роті потікає.

Слинку ковта. *Кв., [О.]*
Як ⁽¹⁾ кобила до вівса. *Євх.*

⁽¹⁾ Ирже, як. *Бр.*

До жаги приспіло! *Гат.* — До аж-аж!
Карай, Боже, тім довіку кожного ⁽¹⁾!
Рад., Служ.

⁽¹⁾ по вік тим. *Бр.*

Обома руками! *Ск.*
Прилип ⁽¹⁾, як п'яний ⁽²⁾ до тину ⁽³⁾.
Рад. — Берецця ⁽¹⁾, як п'яний за тин ⁽²⁾.
Ст. 36.

⁽¹⁾ Причепився. *Проск., Кан., К. (2)*
п'явка. *Проск. (3)* плоту. *Кан., К. (4)*
Держиця. *Не.;* плота. *Не.*

5030. Тільки за дугу, тут уже й на
возі.

Геть ёго, — та й сюди! *Бр.*
Геть ёго сюди! *Ос. 10 (VII, 60).*
Хоч кисло, хоч прісно — усе вали умі-
сто! *Кр.*

Як за віточку! *О.* — ... вхопився ⁽¹⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ взявся. *Пр. в Ст. 36.*

И хвіст роспутив. *Ст. 36.*
Він и лапки зложив. *Євх.*
И лапки полизав («Вони й лапку туди
полизали» — на сирітську хату. *Б.*) *Ст.*
36.

Летять, як горобці на огонь. *Дуб.*

На ⁽¹⁾ руку ковінька. *Лів.*

⁽¹⁾ О, це на. *Бор., [Пир.].*

5040. Аж жижки дрижать ⁽¹⁾. *Прав.*
Ниж., В., Лів. — Аж литка дрижить.
Рад.

⁽¹⁾ трусяця. *Лів., Сл.*

Аж трусиця (так пить хоче и д.) *Ном.*
Тобі туди йти, як з гори бігти. *Євх.*
Як попереду танцєвати. *Л., Ст. 36.*
Забажалось, мов перед смертю. *Ном.*
Як би твоє слово та Богу в уха! *Ос.*
20 (IV, 24).

Ждала, як Бога. *Зв., К., Пир., Л.*

Силуйте бо мене! *Ном.*

Дай же, Боже, чутее побачити!

Як кортить, то й Бог простить! *Яц.*
5050. До сєго ⁽¹⁾ торгу и пішки. *Зв.,*
З., Л., Пир., Кр., Ос. 8 (III, 18).

⁽¹⁾ Я в тому. *Ст. 36.; К сєму. Кон.*

Не од тих грошей! *Ном.* — ... не од тнеі
речи! *Пир.*

Ласий, як до ковбас. *Євх.*

Ласий на ковбаси. *Рад.*

Ласий, як кіт на сало. *Кр.*

Ласий, як Циган на сало. *Бр., Л.,*
Пир., В., Кон., [Проск.].

Ласий, як собака на легке. *С.*

З нехочу кум у кума пороса ззів. *Пир.*
Баба з нехочу ціле ⁽¹⁾ пороса ззіла. *Пер.*

⁽¹⁾ З нехочу кума и. *Б.*

Из нехота ззів вовк пороса. *Ил.*

5060. Из нехочу ззів три миски бор-
щу! *Ном.*

Оде з того нехочу!

Коли ласовать, то ласовать — бий, жін-
ко, ціле яйце в борщ!

Коли вживати, то вживати, — по дві
ейці в борщ вбивати. *Бр.*

По много — по цілому грибу у борщ
кідати. *Бр., Ст. 36.*

Кум не свиня, аби (щоб) яйце в борщі
ззів. *Ил.*

Хоч на час, та навскач ⁽¹⁾. *Сл., Євх.*

⁽¹⁾ навипш. *Новг.*

Сип, жінко, перцю! нехай нам на віку
хоч раз гірко буде (се б то, коли гірко
жить, то гірко й істи). *Кан., К.*

Луши, козак, яйця по цілому на день!
Прав. Ниж.

Хоч ср. а гола, так каша з молоком.
Зал. (з Пир.).

5070. Хоч голий, та в поясі *Пир.,*
[Кр., Гл.].

Хоч голий, та в підв'язках. *Коз., Черн.,*
Х., [Л., Б.].

Хоч куліш, та з перцем. *Пир.*

Хоч злидні, та ⁽¹⁾ з перцем. *Кр.,*
Р., Х.

⁽¹⁾ аби. *Бер., М.;* Злидні, та ще й.
Бер., Пр., Павл.

Дай, Боже, в старцях живши, та з пер-
цем істи. *Коз.*

Чого НЕ ЛЮБЛЮ, того й в борщ не
кришу. *Бр.*

Так любить, як порох у оці. *Ст. 36.*

Люблять, як собака палицю (або: пєс
діда). *Євх.* — ... пси діда. *У.* — ... з по-
рожніми торбами. *Бр.*

Любить, як собака редьку. *Ск.* — Не
любить, як собака редьки. *Рад.* — Обрид,
як собаці редька. *Пр.*

Любить, як собака ⁽¹⁾ цибулю. *Прав.*
Ниж., Лів.

⁽¹⁾ пєс. *П.*

5080. Любить, як вовк пороса. *Черн.*

Кваписся, як Жид молотити. *Кан., К.*

Ти так (просиш, наймаєш и д.), як мо-
роза клучуть обідать. *Л.* — ... на кутю.
Кан., А.

Кругити носом ⁽¹⁾. *Павл., Гат.*

⁽¹⁾ пикою. *Гат.*; мордою. *Павл., Ёвх.*

Губу закопавив. *Ном.*

Чого ти рило своє квапиш? *Не.*

Коле в ніс. *Павл.*—Коле шпилька в ніс. *Гат.*

Кисле,—в рот тісне. *Ёвх.*

Скрививсь, як середа на п'ятницю. *Об., Ст. 3б.*

Руками ⁽¹⁾ й ногами! *О.*

⁽¹⁾ Куди тобі! руками. *Зв., Пир., Пр.*

5090. Коли коні ідять и набік глядять? як січку ідять. *Пр. в Ст. 3б.*

Не туди чирка носом кирує. *Нос.*—... носом сядить (не до шмиги балака). *Кан., К.*

Не в тую дудку грають. *Войц.*

Хочецця, як голому на улицю. *Полт., Х., Сл., Ёвх., [Руд.]*

Як на рожен—не хочецця. *Кон.*

Йти, неначе у ярмо. *Гат.*

Се так, неначе як панщину робити. *Бр.*—Се неначе за панщину. *Павл.*

И казачем го не звабить. *Ил.*

Тепер ёму так (до обнімання и д.), як грішникові до гарячої сковороди. *Чор. Рад. (290).*

Рад, як сирота трясці. *Ном.*

5100. Так рад, як торішньому снігові. *Прок., Бер., Л., Пир.*

Так тому рад, як би му пси обід зїли. *Ил.*

Терпить го, як сіль в оці.

Сторонить від не́го, як вовк від сіті.

Жахаецця, як чорт хреста. *Тар., Павл.*

Боїцца ⁽¹⁾, як чорт ладану. *Об., Ст. 3б.*

⁽¹⁾ Тіка. *Пр.*; Утіка. *Пир.*; Сахаецця. *Рад.*; Жахаецця. *Павл.*

Як болячка на носі (хто кому). *Л., Кон.*

Сім літ го не бачив, бодай го був нігда не побачив. *Ил.*

Дідько ёго сюди приніс.

Наче на лиху личину принесло. *Сл.*

5110. Чорт несе. *Лів.*

Сёго чорт ёго ма и в думці. *Зал.*

И в головах сёго не покладай! *Ном.*

Та й не сницця нехай воно тобі!

Та таки а ві же!

И не близько (и слухати не хоче чого там)! *Кр.*

Хай тобі риба й озеро! *Кан., [Кр., О.]*

Нехай вам кіш та риба. *К.*

Нехай ёму хрін! *Зв., Л.*

Нехай ім кукли и теремки (нехай

граюцца, а я у їх більше не зостанусь)! *Пер.*

5120. Геть лишень до ката! *Гат.*

Нехай він скисне на путрю. *Кон.*

Нехай ёму осичина! *Бр., [Пр., Кр., Ис.]*—... осина. *Ном.*

Хай ёму прасунок (або: пур)!

Хай їй жаба! *Пир.*

Хай ёго батько казицця (проклєни сі більше на скот то що, ніж на людей) *Кон.*

Та нехай вони виказцця, не займай їх

Нехай на тебе каз найде. *Збр. Лаз.*

Цур тобі, пек тобі ⁽¹⁾! *Ж., Л., Пир., Пр.*—... осина тобі. *К., Л., Х.*—...

гірка. *Рад.*—Цур та пек тобі, сатано!

Прок.—Пек та осина! *Ил.*—Цур ёму

Об.—... пек ёму! *Пир., Н., Кон.*

⁽¹⁾ Цур тобі та пек. *Бер.*—... и пек. *Бр., Бер., Лив.*

Ну ёго, к сину! *Збр. Лаз.*

5130. Нехай ёму халепа⁽¹⁾! *Прав. Ниж., Лів., Сл.*

⁽¹⁾ халец. *Кон.*

Хай вам лихо! *Л., Кон.*

Нехай ёму аби-шо! *Л., Кулж.*

Нехай воно ім сницця! *Ос. 2 (91).*

Як не дівка, йди до дідька. *Бр.*

Хай вона зпричиницця! *Пер.*

Будь воно неладно! *Л., Кон.*—Будь він тричі неладен! *Л., Пир.*

Будь воно тричі німцево! *Кон.*

Хай ⁽¹⁾ Бог ⁽²⁾ милує! *Лів.*

⁽¹⁾ Нехай. *Прав.* ⁽²⁾ Господь. *Бр.*

Нехай Бог одвертає! *Бер., Л., Пир.*

— ... Господь відвертає! *Нем.*

5140. Нехай Бог боронить. *Пир., З., Х.*—Боронь Боже (або: Господи)! *Кон.*

Ховай Боже! *О.*—Крий Боже! *К.*—

Нехай Бог криє. *Н.*

Щоб твій и дух не пах! *Пир., [Рад., Полт., Л., Пр.]*

Щоб я и не довідався! *Ном.*

Не буду сокири статити. *Х. 3б.*

Мій и батько того не любив. *Г., П.*

Я не требую: ні з помоччю, ні з немоччю. *Кон.*

Наші родителі за тим не гонителі.

Прав. Ниж.

Волівбим пса за хвіст потримати, як

у тебе дитину (лає недоброго кума).

Прок.

Та який ёго собака піде (або: візьме, буде давать и д.)! *Рад., Л.*

5150. Ото вже не люблю, як хто вирє,

та ще дивцця. *Ст. 3б., Бр., Прок.*

НАРОДНА БІБЛІОТЕКА

Чого очі не видять, того серцю не жаль. *Г.*

Де мило—там очі, де болять—там руки. *Ил.*

Мокрого поляна вогонь не ймеця. *Бр.*

ДУРНИЦЯ, що батько сницця! *Л.*—... плюнь, бо то мара. *Б.*, [*Пир.*].—... сон. *Нов.*—... сницця; а мати ж—тая мара! *Б.*—... сницця—от як мати! *Ном.*

Се дурниця, що мара сницця, а пере-хрестись, та певно й спи. *Пер.*

Дурниця з маком палаяниця. *Не.*

Роби теє, що піп каже, а не роби того, що він робить. *Руд.*

Вхопилась би без Петра, тільки шкода, що нема. *Бер.*

Хома купив, Хома й п'є, бо у Хоми гроші є. *Зв.*, *Рад.*—... п'є, и нікому не дає. *Черк.*, *Х.*

5160. Хоч нема очей, так є ті ямки, що були баньки. *Не.*

Не той пиво п'є, хто варить. *Кл.*

Плюнь на раки, а южку геть вилий. *Нов.*—Раки їште, а южку вон.

Бодай здоров старий сподарь (згадає за очі). *Ком.*

Поздоров, Боже, вас. *Л.*, *Пир.*, *Ком.*—... добрих людей. *Пир.*—... вас, та й нас, коли вас! *Кан.*, *К.*

Поздоров, Боже, нашого пана, то все гаразд буде. *Рад.*, *Л.*—...то буде в нас все. *Бер.*

Поздоров, Боже, того, що світ Ёго. *К.*, *Проск.*, *Ком.*—... та и мене побіля Ёго. *Біл.*

Де ріки текли, там и будуть. *Прав. Ниж.*, [*Пол.*].

Не бити ⁽¹⁾ кума, не пити пива. *Гайс.*, *У.*, *Проск.*, *Навл.*

⁽¹⁾ Не бивши. *Кан.*, *К.*, *Ст. Зб.*

Не всім туди раком лізти, де зузуля кує. *Не.*

5170. Не коли колька, бо я не Полька; коли Русина, бо у Русина більша сила (щоб не її кололо, а чоловічий род). *Бр.*

Шкода вже того и говорити—якої потрави не будеш варити. *Кл.*

Який бог зв'язав, то нехай и розв'яже. *Ст. Зб.*

Зпантеличивсь, небоже! *Гат.*

Дасть Бог и від квасу окрасу! *Ил.*, *Бр.*

«Пусти, я чорт!»—«Дарма, що чорт: з'їдять добрі люде з хлібом!» (а воно, га-спид, у вершу влізло). *Пер.*

Не вашої владчи. *Ис.*

5177. У кого яка вдача. *Ком.*

5179. Сліпому не світять. *Б.*

5180. Мужик на мужика хоч бреше, та не вкреше. *Пр. в Ст. Зб.*

Дарма. *Гат.*—Даром. *О.*—Дармо. *Бр.*

Шкода, не буде того! сількись, нехай буде!

Шкода казати. *Гат.*

Що хоч роби, а з того нічого не буде. *Проск.*

Не треба плахти, що и в запасці гарно. *К.*—Не треба запаски, коли и в плахті гарно. *Бр.*

Нащо Лесці намисто! *Бр.*

Батька в наймах не вжалуєш. *Хар. Зб.*—Не вжалувать ⁽¹⁾ батька в наймах. *Зв.*, *Кр.*—... коли нанявся, то нехай служити. *Рад.*, *Л.*, [*Кр.*, *Євх.*, *Збр. Лаз.*].

⁽¹⁾ Не вжалуєш. *Кр.*, *Гл.*, *Євх.* Не жалуй. *Збр. Лаз.*

Не голодна корова, що під ногами ⁽¹⁾ солома. *П.*, *Лів.*

⁽¹⁾ у стрісі. *Гайс.*, *Рад.*, *Б.*, *Черн.*, *Кр.*

Хвали попа, прикопавши. *Кр.*

Орав чорт вовком, та й хліб ів. *Кр.*

5190. Пес бреше на сонце, а сонце світить. *Ил.*

Пси виють, а місяць світить.

Собака ⁽¹⁾ бреше, а пан ⁽²⁾ іде. *Євх.*—... собака ж собакою, а дворянин дворянином. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Собачка. *Бер.*; *Пес. Збр. Шей.* ⁽²⁾ дворянин. *Нос.*

Собачі голоса не йдуть попід небеса. *Проск.*, [*Ил.*].—Собаче слово на небо не йде. *Б.*

Собака злая и на владуку лає. *Нос.*

Собака и на святого гавка. *Євх.*

Дурний собака и на хазяїна бреше. *У.*, [*Шей.*].

Вільно собаці ⁽¹⁾ и на владуку брехати. *Проск.*

⁽¹⁾ псові. *Прав. Ниж.*, *Проск.*

Не святий, щоб не зогрішив; не чорт, щоб не зпокутував. *З.*, *Пир.*

Є, то минецця; чого нема, то обійдеця. *Ил.*

5200. Обійдеця паска й без шахврану. *К.*

Обійдеця Великдень без гречаної паски! *Ил.*

Обійдеця в неділю ⁽¹⁾ без свяченого.

⁽¹⁾ на Різдво. *Яц.*

Обійдеця циганське весілля без марципанів ⁽¹⁾. *Бал.*, *Кан.*, *К.*, *Євх.*

⁽¹⁾ марципана. *Пир.*

Нехай на Петрівку! *Не.*
Все тоє будеть у морі. *Ст. Зб.*
Переведенця на жуки та на блощиці. *Рад.*
Пропаше, як слюня. *Кулж.*
За тим хата не пуста, що дурень сви-
ще. *Б., Н.*

Найдесь купець и надіравий горнець. *Ил.*
5210. Не погане море, що собаки хлеч-
чуть. *Бр., [Кр., Ст. Зб.]*.—...не пога-
ні люде, що під приказом живуть. *Чир.*
Кажуть, як, приміром, багатий оббро-
иця и йде на заробітки.

Не сто кіп за петрушку. *З., Л.*

Не коси писати. *Ст. Зб.*

Аби те прислів'я! *Ном.*—Тільки для при-
слів'я. *Ид., Кон.*

Хоч не гарно, аби добре. *Бр., Дуб.*

На наш вік ище буде. *Бр., К., Пир.*

Хотя б своє пожить. *Кон.*

Аби кінці з кінцями позвдить. *Кон.*

Не печися утренею—утрена тобою пе-
чеця. *Ст. Зб.*—Не печалься утром, бо
утро тобою. *Ил.*

Аби пень через колоду. *Гл.*

5220. Мені два віки не жити (каже ста-
ре). *З., Л.*

Аби ближче до смерти. *Проск.*

Аби чудно! *Лив.*—Аби чудніше. *Л.*

Аби, бобо ⁽¹⁾, рабо. *Об.*

⁽¹⁾ бабі. *Збр. Шев.*

Аби не лежачого ⁽¹⁾ Татаре взяли ⁽²⁾!
Пир., Полт.—Що робить, то робить, аби
сидячого Татаре не взяли. *Нос.*

⁽¹⁾ не сидячого. *Бр., Зв., К., Рад.*
Б. ⁽²⁾ брали. *К.;* напали. *Зв.*

То ⁽¹⁾ боком, то скоком. *Пр.*

⁽¹⁾ Не. *Бр.*

Так подоба, як сліпому дзеркало. *С.*
Навіщо сліпцеві дзеркало! він и у во-
ду подивиця! *Зв.*—... він и в дощеч-
ку подивиця. *Гл.*

Чи то можна Січ віддати ... за спа-
сибі. *Збр. Лаз.*

Що буде, то буде, а більш копи ли-
ха не буде. *Лох.*—Більш копи лиха не
буде! *Об.*—... хай з копу! *Пер., [Б.]*.
—... не буде, а рублем ⁽¹⁾ чорт ёго від-
буде. *Не.*

⁽¹⁾ а коли ж дві, то. *Гат.*

5230. Який був, такий був, аби хліба
роздобув. *О. Білз.*

И в тата не своя хата. *Ил.*

Чого жалувати козі ліса! нехай ість.
Г., П.

Що за біда, що п'єця вода! *Зв.*

По тім не п'єця вода (то не велика
ще біда). *Кр.*

Вік живи ⁽¹⁾ та дурнем умри. *Сос.*—
Скільки не живи, а все дурнем умреш.
Л., Кр., [Рад.].

⁽¹⁾ живи вік учись. *Дуб., О.*

Не все добре, що смакує. *Ил.*

Що ся стало, розстати не мусить. *Вел.*
(III, 135).

Що було и не було: всього персбуло.
Ил.

Не рідному батькові, не за готові гро-
ші. *Кон.*—... и не за ёго гроші. *Гл.*

5240. Не ⁽¹⁾ надовго старий жениця!
Л., Пир., Ст. Зб., [Зв.].—... хоч сам
згине, хоч жінка покине. *Кам., К., [Бр.,*
Зв., Звх.].—... або вмере, або зкрути-
ця. *Проск., [Рад.]*.

⁽¹⁾ Чи, хіба.

Дармо з сухої криниці воду брати. *Ил.*
То, що не есть, не писати в реєстр.
Проск.

Чого нема, то й Бог не возьме. *Бр.,*
[Ил., Ст. Зб.].

Вари воду, вода й буде. *Лив., [Ст.*
Зб.].—... а вкнинь круп, каша буде.
Прав., Ниж., Проск.

Марево не вареве (не нагодє). *Гат.*
У ялової корови молока не випросиш.
Ил.

Збірним колосєм не напхаєш рота.
Проск.

Малєваням (гарним) конем не далеко
вїдеш. *К.*

На ліченому коні ⁽¹⁾ не наїздисся ⁽²⁾.
О., [Ст. Зб.].

⁽¹⁾ Ліченим конем. *Рад., Полт., Кл.;*
На ліченій кобилі. *Крем., Л.* ⁽²⁾ чортів
батько наїзляця. *Кон.;* не далеко за-
їдеш. *Крем., Л., [Сос., Мл.];* не наро-
битись. *Кл.*

5250. Через пень та колодою. *Н.*—
Дармо колодку через пень валити. *Ил.*—
Чи вже ж через пень колоду валити!
Проск.

Пня через колоду не перекинш. *Л.*

Через ⁽¹⁾ силу и кінь не повезе ⁽²⁾.
Коз.—Через пору и кінь не скочить. *Зв.,*
К., Н.—... через міру и свиня не ззість.
Пир., [Л.].

⁽¹⁾ Терез. *Вед.;* Над. *Ил.* ⁽²⁾ не по-
тягне. *Ил., Вед.;* не ступить. *Нос.*

Ликом постернаку не викопаєш. *Ил.*
З палця меду не добудєся. *З.*—...
не давиця. *Л.*

Нічим нічого не одбудеш. *Рад.*

З осичини не роблять коліс. *Г.*

Головою стіни не проб'єш. *Ил.*

З багна хліба не зпечеш. *Гат.*

Ботога з піску не улетєш. *Ил.*

5260. Тяжко вовка за хвіст уїмити.
Вовка за уxo не втримати. *К.*
Ведмеда не налігаш. *Ров.*
Який чорт вовком орав, такий з ёго й
хліб ів. *Зв., Ж.*
Вовком не орать. *Зв.* — Остання річ
вовком орать. *Ил.*
Навздогінці ⁽¹⁾ не націлувацьця. *Л.,*
[Ж., Рад.]. — ... хоч як гладь, то все
воно не гладко буде («сказано, як грима-
ли на невістку, що недавно взяли и що
швидко мала перебрацьця назад»). *Кан.,*
К. — Хіба мені перервацьця, та навздо-
гін цілувацьця! *Пир.*

⁽¹⁾ Наздогін. *З., Коз.;* Ганяючися. *Ст.*
Зб.

Шилом моря не нагрівш. *З., Пир.*
Волом зайця не здогониш. *Ил.*
Не коні нам запрягати и не на возі ⁽¹⁾
клястись. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ А не «на вози»? *Ном.*

Не усе ж то козак, що списа має. *Гат.*
5270. Єдин цвіт не робить вінка. *Ил.*
Єдна ластівка не робить весни.
Єдин кіл плота не удержить.
Що з пива за квас буде? шкода пива,
шкода й кума! *Не.*

Коли б не було пива, не було б и ди-
ва. *Ил.*

Най буде и яка лисиця,— з цурки не
викрутицьця. *Лит.*

И Микити, и рокити (всі даватимуть
гроші, як пристяжить). *К.*

Пізнає коза, коли полудня. *Ил.*

Хто схоче пса вдарити, той кия най-
де. *Бр.*

Пізнає свиня своє порося. *Проск.*

5280. Полубить и мене, кого лихо не
минє. *Коз.*

Не з кием ся вирвало, нікому в лоб не
дало. *Ил.*

Де хліб-сіль іли, там будуть и істи.
Рад.

Не ти перший, не ти й останній. *Л.,*
[К.].

На Титяну поговір, що Тетана вмер-
ла: вона лежить на печі и ноги задерла.
Не.

Піде Параска, як її ласка. *Гайс.*

Знайшов би й десять, як би не Олєся.
Ш.

Як ⁽¹⁾ не стане, то ⁽²⁾ батько доста-
не. *Бр., [Ст. Зб.].* — «Іж, брате, хліб,
та на завтра оставляй!» — «Не стане,
так батько достанє.» *Черн.*

⁽¹⁾». *Гад., Кр.;* Як хліба. *Б. (3)». Кр.*
Гад.

Послідня в попа жінка. *Прав. Ниж.,*
Пол., Лів. — ... а там хоч на шибени-
цю. *Пир., Хар. Зб.*

Так одказують, як хто скаже, що,
мов, останнє; або примовляють так, да-
ючи и д., що останнє.—⁽¹⁾ Остання. *К.,*
Л., Кон.

Годував Бог Андрушка (або: Михалка)
и без того окружка (або: кавалка). *Проск.*

5290. Як би о голову йшло. *Ил.*

Знає ⁽¹⁾ кіт ⁽²⁾, чие сало зів. *З.,*
[Гат.].

⁽¹⁾ Чус. *Кулж.* ⁽²⁾ кішка. *id.; Кр.*

Чує кішка, де сало лежить. *Кв. (II,*
54).

Не прийдецьця рахуба до чуба. *Кон.*

Коли не пропав в пелюшках, а вже в
рядюжках не пропаду. *Рад.*

Не взяв чорт малого, а великого не
озьме. *Ст. Зб.*

Вигосим сірого тура з луга. *Войц.*

Що має висіти ⁽¹⁾, то не утоне. *Бр.*

⁽¹⁾ Що увисне. *Ил.*

Не вдавицьця, так явицьця (не де дінець-
ця, прийде). *Нов.* — Явицьця, коли не
вдавицьця. *Гл., Ст. Зб.*

Нехай иде своїм ядом. *Бр., Л.*

5300. Чую, чую, мої діти, що мені не
животіти. *Гат.*

И я научуся на семій дитині дівочити.
Ил.

Маю я руки на тії муки. *Ил.*

Все тое буде в ладу, як у меду. *Ст.*
Зб.

Аби хтіти, можна знайти. *Кан., К.*

Загоїцьця, поки весілля скоїцьця. *Зв.,*
З.—... до весілля. *Бал.*

Ще з того смерть не показує. *Бр.*

Не буде тобі смерті з того. *Проск.*

Пєсся мати не загине. *Ил.*

Лихий гріш не загине (або: Лихого
гроша ніхто не украде). *Ил.*

5310. Не бійсь, не завадить. *Павл.*

Та враг тебе не візьме. *Л., Кон.*

Кат тебе не візьме! *Об.*—Не узяв іх
кат. *Л., Х.*

Миршава голова мені не указ. *Дуб.*

Годі за гріш танцювати. *Яц.*

Побачить пятака, так схоче й не та-
ка. *Ос. 18 (V, 37).*

Заново ⁽¹⁾ сятце на кілочку. *Бер., Ж.,*
Пр., Б., Кон., Кр., Ст. Зб.—... а як
пристарієцьця, садять квочку ⁽²⁾. *Не.* —
... а як пристарієцьця, то під лавкою. *Л.,*
[Зв., Рад., З., Кон., Гр.]. — Новеньке
сятце на клинці, а старє під лавою. *Бр.*

⁽¹⁾ Занова. *Пир.;* Ззанову. *Проск.;* Но-

веньке. *О.*; Новес. *Нос.* (²) а приста-
рієцця, так и сміття посять. *Б.*

Сліпий не баче, а храпий не скаче.
Зал.

Дасть Бог світ, дасть и совіт. *Кв.* (II,
56).

Одрізаного не приставить. *Збр. Лаз.*
5320. Кажуть на вовка *гладкий*, а він
тиждень не ів. *Кох.*

Багато казати, та нічого слухати. *Ном.*
Як приступе, так и в чорному полюбе.
Нов.

Усе бредня, що люде кажуть. *Збр. Лаз.*
Багацько два гриби в борщ! *Проск.,*
[Бр.].

Не в кожій воді мило роспустиця.
Ил.

Дудка знає, нащо грає. *Яч.*
Чого чорт не придумає. *Проск.*
Чого наші не вигадують! *Ст. Зб.*

Не довелось (¹) свині на небо дивити-
ця! *Рад.*

(¹) Не вдалось. *Л.*

5330. Не щодня брідня. *Об.* — ... бу-
ває и піст. *Пир.*

Поминєцця коту масниця! *Пир., Кр.,*
[Рад.]. — ... буде (¹) середа и п'ятниця.
Кр. — Не [все коту (²) масниця: буде и
великий (³) піст. *Пр.*

(¹) Не щодня (Не все. *Л., Кор.*) ко-
тові масниця: буває. *Рад., Л.* (²) Не
щодня котові. *Пир., Гл.* (³) буває. *ід:*
буває й. *Кор.*

Не все то Петра в середу. *Проск., [Ил.]*.
Не щодня поппиятам (або: поповим ді-
тям) Дмитрова субота! *Л.*

Не щодень Великдень. *Ил.*
Ет, захотіли!.. аби тихо лихо. *Зв.* —
Аби лихо-тихо! *Руд.*

Заманулось! *Ном.* — ... як серед зими
криги!

Ти вже Бога гнівиш. *Кр.*
Журиця, а чого ище треба? хіба ли-
ха. *Пир.* — А більш чого? хіба лиха? *Ком.*
— Ще лиха треба! *К., Л.*

Хоч сорочку (або: кошулю) застав (як
чого заманєцця)! *Кл.*

5340. Забажалось козаку зеленого ча-
снику (либовь, дівочкої краси). *Бер.*
Болячка солодка, — чого не залюбить!
Ком.

Захотів вірви домагатись, як москаль
медалі. *Бр., [Нов.]*.

Бач чого гірї забажалось — кісничків!
Л., [Гл.].

Забажалось (¹) в Петрівку (²) мерзло-
го. *Б.* — Захотілось мерзлого (³) в Пе-
трівку. *К., Лів., [Яч., Бер.]*.

(¹) Новина бруньки: захотілось. *Б.* (²)
Захотів о Петрі. *З.* (³) мерзлого. *Бер.*

Най ся тобі не бажить печеного рака!
Ил.

Забажав печеної криги. *Л., Гат.*
Тобі того бажєєцця, чого дома не ма-
єцця. *Проск.*

Старцем жити, а з перцем істи. *Черн.*
— Е, е! як у старцях жити, та з перцем
істи! *Коз., [Рад., Б., Ст. Зб.]*.

У злиднів живши, хоче з перцем істи.
Ком.

5350. Захотіла муха злого духа! *Ст.*
Зб.

У кожної Олени сережечки зелені. *Лів.*
Як до дна доглядаєцця, так за Дунай
убираєцця. *Кох.*

На вербі груші, а на осипці кислїці
не ростуть. *Хар. Зб.*

Впкорениця, як в'язала риба. *Збр. Лаз.*
Полов'яний хліб не голод, а пачосная
сорочка не нагота. *Збр. Лаз., Ж.*

Колись-то й чорти дурні були. *Руд.*
Не вчи орла літати, а рибу пливати.

Яч.
Але! зіж мале, бо велике дороге! *Збр.*
Шей.

На (¹) свої руки найду всюди муки. *Пер.*
— Найдеш муки на свої руки. *Кан.*

(¹) Аби хотів, то на. *Рад., Л. [Вас.,*
К., Бер.].

5360. Даром по бояром. *Ст. Зб.*
Довго ходила, мертво родила. *Не.*
Широкі ворота увійти, та узькі вийти.
Ст. Зб.

Світить, а не гріє. *Бр., Біл.*
Світить місяць, та не гріє. *П., Лів.*
— ...тільки в Бога дурно хліб ість. *Кан.,*
К. — Ой місяцю, місяцю! світиш, та не
грієш—даремне в Бога хліб іси. *Кан.*

Товста стіна, та не гріє. *Ст. Зб.*
Мало чого не бува (або: не живе)! *Л.*
— ...що п'яний скаче (¹). *Пир., [О., Сос.]*.
— ... не буває, що п'яний співає. *Чор.*
Рад. (73).

(¹) сказав. *Бр.*

Е, не всім то в тебе вдатись! *Бр.*
Не кожна ж Ганна гарна. *Гат.*
Не все ж тее маім, про що гадаім. *Гат.*
5370. Не все тее зробицця, що на дум-
ці згодицця. *Пир., Гат.*

Не так воно робицця, як нам хочєцця.
Ос. 10 (II, 11), [Кулж.].

Еге! як би то так! *Ком., Л., З.*
Як би так малось, як не маєцця, так
що б то було! *Ком.*

Ба! коли б то сліпий очі мав! *Зв., Кан.,*

К.—Еге! що й казать, як би то сліпий очі мав! та ба! *Лох.*—Як би сліпий очі мав, то він би усе знав. *Бер.*

Чого б спіпачище хтів, як би пліт бачив! *Ил.*—Чого б и плакав ⁽¹⁾ сліп, як би бачив світ ⁽²⁾? *З., [Бр., Вас., К.].*— Не потребував би поводира сліп, як би бачив світ. *В.*— Чи плакав би сліпий, если б стежку бачив. *Ст. Зб.*— Чого сліпий плаче? бо стежки не баче. *Г., П.*

⁽¹⁾ Не плакав би. *Рад.* ⁽²⁾ коли б бачив слід. *Гл.*

Як би все те діялось, що кажеця, то чого б и хотіть! *Зал.*

5377. Коли б не пліш, и голо б не було. *Нос.*

5379. Як би не тее, то було б онее. *Проск.*—... другее. *Кан., К., Проск.*

5380. Як би не тее, та не онее, та ще не дещо другее. *Ном.*

Я б и гори покотив! *Л., Пир., Сос.*

И дурень стіпний кашу істи. *Гат.*

И дурень каші наварить. *Зв., Л., Кр.*—... аби пшоно ⁽¹⁾. *З., Л.*—... було. *Зв., [Полт., Пир., Н., О., Ком.].*—... та сало. *Пр.*—Як би було з чого, то б и дурень каші наварив. *Л., Пр., [Рад.].*

⁽¹⁾ крупи. *О., Ног.*

Купив би село, та грошей голо ⁽¹⁾. *Лів.*—...купив би к тому ише и другое, та не платив и за тое. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Мало. *Бр.*

Рада б душа в рай, та гріхи не пускають. *Об., Ст. Зб.*

Рада б мама ⁽¹⁾ за пана, так пан ⁽²⁾ не бере ⁽³⁾. *Л., Пир., Пр., Б., Ком., Х., [Збр. Шей.].*

⁽¹⁾ Ганна. *Гат.*; ». *Рад.* ⁽²⁾ та пане. *Рад.*: та діявольський пан. *Л., Р.*; не хоче. *Проск.*

Кінь з чотирьма ногами та спотикаецця! *Ном.*—... а то б то чоловік (або: а чоловік з двома).

Великий ріт у вола, а говорити не може. *Ил.*—У вола язик довгий, та говорить не може. *Кан., К., Збр. Лаз.* (з *П.*).

Є ложка, та в мисці нема. *Не.*

5390. Єсть риба в воді, та істі її годі. *Бр., [Проск.].*

Є ⁽¹⁾ в глеку ⁽²⁾ молоко ⁽³⁾, та голова не влізе. *Ск., Пр. в Ст. Зб.*—... розбить, та в корито налить—можна без ложки наїстись. *С.*

⁽¹⁾ Видно. *Коз., Черн.*; Ой єсть. *Бр.* ⁽²⁾ в горшку. *Бр.*; в гладуцику. *Бер.* ⁽³⁾ Великий глек молока. *Бр.*

Носом чую, та руками не впоїму. *К., Кан.*

Бачить око, та зуб не йме. *Л., Пир., Коз. [О., Ст. Зб.].*

Бачать очі, та ба! *Ном.*

Близько локіть—та не вкусиш. *Коз.*

Видно, та не під пеньком губка (видно, та достать трудно). *Ст. Зб.*

Ів би паляниці, та зубів нема. *Пир., Збр. Лаз.*

Хотів би, та Хотін не дає. *Ст. Зб.*

Гарне и зличне, та не вічне. *Не.*—... и зляне, та не вічне. *О.*

5400. Хороше, та не наше. *Пир.*

И у владыки два язики. *Ил.*

Солодкий мед, але пальців не обгризти. *Бр.*

Любить солодко, та морда коротка. *Ш.*

Не хочеться за гарячий камінь брацьця, та треба. *Зал.*

Не рад би Лях за гарячий камінь брацьця, так оберемком треба. *Ком.*—... за гаряч камінь, та обіручки. *Рад.*

Як би той розум спереду, що тепер ззаду! *Прав. Ниж., Лів.*—Коли б той розум був напереді! *Ст. Зб.*—... розум наперед, що потім назаді знайдеця. *Кан., К.*

Як би знатта, що в кума пиття, то б ⁽¹⁾ и дітей забрав. *Об.*

⁽¹⁾ то б сам пішов. *Пр.*

Ведмідь здоровий, та кільце в носі. *Збр. Лаз.*

Великий дуб, та дупленатий. *Коніс.*—... та дупловатий, а маленький, та топтуватий. *Збр. Лаз.*

5410. Рожа червона, та й тая блідне. *Коз.*

Красному й дурень рад. *Черн. г.*

Смирне щеня, та не надовго. *Коз.*

Де не думаєш ночі ночувати, то там дві заночуєш. *Ївх., [Зв., Проск., Рад., Пер., З., Пир., Коз., Кр., Ст. Зб.].*

Як би я мог!.. та не дав мені Бог. *Нос.*—Дав еси, Боже, тому, що не може; а я б и зміг, та не дав Біг. *Ил.*

Ех як би то!.. та що й казать? Кебети не маю! *Кобз. (43).*

Аби пшоно ⁽¹⁾, каша буде. *Лів.*

⁽¹⁾ крупи. *К.*

Без чорта болото не буває (як хто похваляецця, що кину, мов, служить). *Гл.*

Аби болото, а жаби ⁽¹⁾ будуть ⁽²⁾! *Об.*—... а жаба буде. *Руд.*

⁽¹⁾ а чорти. *Лів., Сл.* ⁽²⁾ наскачуть. *Ком.*; найдуця. *Коз.*

Аби озеро, а найдеся жаба, що буде

кракала (про пана и д., що страхують— з села, мов, з'їдуть). *Проск.*

5420. Аби ⁽¹⁾ було корито, а ⁽²⁾ свині будуть. *Полт., Б., Х.*

⁽¹⁾ Було б. *Рад., Збр. Лаз.* ⁽¹⁾ та й у кориті що, то. *Євх.*

Аби гроші, а повітка буде. *Пир.*

Аби місяць на мене світив, а про зорі то й байдуже. *Бер., Пир.*—...а що зорі— дарма! *У., [К].*—...а звізди хоч и так. *Ст. Зб.*—...а зорі будуть. *Бр.*—...а зір не треба. *Кон.*—...а зорі хоч потухнуть. *Євх.*—...а я зорі й колом ⁽¹⁾ побью ⁽²⁾. *Рад., О., [Кон., Павл., Сл.].*

⁽¹⁾ кулаком. *Пир.* ⁽²⁾ пішну. *Проск.*

Аби вуздечка, а кінь буде. *Проск., [Рад., Пир., Б.].*

Аби зуби, то хліб буде. *Об., Руд.*

Аби люде, а піп буде. *Ск.*

Аби коваль та ковалиха—а того буде лиха (мабудь, про діти). *Ж.*

Аби з рук, а з ніг хоч хто иний здійми. *Ст. Зб.*

Аби голова, а шолуді будуть. *Коз.*

Аби що до губи—будуть істи зуби. *Ил.*

5430. Аби хліб, а зуби найдуща *Б.*—... будуть. *Проск.*

Аби були побрязкачі ⁽¹⁾, то будуть и послухачі. *Ск., Руд., Павл.*

⁽¹⁾ побренькачі. *Крем., Ст. Зб., Збр. Шей.;* побрязкач. *Кр.*

Аби б був послухач, а постукач буде. *Бр., З.*

Дай, Боже, литину, а корова буде! *Руд.*

Аби душа в тілі, а сорочку хоч и воші ззіли, то дарма. *З.*—Аби душа в тілі! *Пир.*—... держалась. *Зв.*

Цуцу в дружки, а бояре й сами прийдуть. *Л.*

Далеко ⁽¹⁾ купому до зайца!—... заєць стрибав, куций бігає, та не поймає. *К., [Рад.].*

⁽¹⁾ Куди. *Бал., Проск., Кр.*

Купий безхвостого не догонить. *Ил.*

Далеко п'яному до Києва! *Руд.*

Він и в слід ёго не вступить. *Пир.*

5440. Пан всігли паном, а хам ханом (до вискочок). *Нос.*

Куди тобі грішному кісіль істи: ти й квашею замазався. *Євх.*

Куди тобі грішному за шаг танцювати!

Полт., Нов., [У., Кан., К.].

Яке цікаве! *Прав.*

Довго пошито, та не зносиш. *Ст. Зб.*

Треба ёму ще сім літ свині пасти! *Кан., К.*

Хлопче, паси свиней, та тоді вже и людей. *Гр.*

Перехрести ніс, щоб великий ріс. *Рад.*—...ато кирпатий. *Євх.*

Ще тобі ніс не заострився (не час вмірати— не вчи, бо сам еси нетямущий). *Бр.*

Вибийте хвіст об тин (шкода, не сподівайтесь). *Котл.*

5450. Подковзнесся (не хвались, не зробіш)! *Кон.*

Не хватай... за бороду, ато одирвесься, то вб'єсья. *Збр. Лаз.*

Оженився б на тобі, так на рупці перестень. *Полт.*

Купа губа! *Ном.*

Бсть квас, та не для вас. *Зв., Лів.*

Бачить корова, що на повітці солома. *Нос.*

Не утнеш, Аврааме, Исаака, бо порох замок! *Бр.*— Не втне Аврааме Исаака! *Проск.*

Таких примовок *од народу* я нігде не чував по Правобочних Українах, а чував од паничів то-що. Кажуть, що ніби десь коло Бердячова, чи коло Радомисля (а дехто каже, що не тільки там, а и по інших місцях) на заїзнім дворі є малювання: праотець Оврам з рушниці бере на око Исаака, а зверху ангола на панівку дзюрить. Внизу напис: «Не утнеш, Аврааме и д.». *Ном.*

Не втнеш, отче Аврааме, бо тупа сокира. *Яц.*

Не утнеш ⁽¹⁾ Каїн Абля, бо тупая шабля. *Бал., У.*

⁽¹⁾ Не утне. *У.*

Не утне Панько з копискою. *У.*—... Панько Оришки ⁽¹⁾. *Євх.*

⁽¹⁾ шилом борщу. *Ил.;* тіста, бо ячмінне. *Г., П.*

5460. Не кланявся дід бабі и не буде. *Кан., К., Л.*

Не кланявся дід бабі — я не стану й жабі (найпаче каже чоловік, як не хоче кориця жінці. *Рад.*). *Бр., [Рад.].*

5462. З шолудивою головою та в дух (в лазню б то)! *Збр. Лаз.*

5464. Єще на тоє у великий звін не звонили. *Ил.*

Єще и той не поймав... за бороду. *Ст. Зб.*

Не пив Полтавської води. *Збр. Лаз., Гат.*

Рад би ёго піймати, та слизёк. *Ст. Зб.*

Де вже нашому теляті та вовка піймати! *Павл.*

Куди тобі до Перекладавського! *Бр.*

5470. Куди кумові до короваа! *Ил.*

Не в тії (¹) вбувсь! *Зв., Л.*

(²) Не в тії чоботи, *Бр.*; Не туди. *Рад.*; Куди. *Пр.*

Перебуйся назад носками. *Пр. в Ст. Зб.*

Батько ёго не говів! *Пир.*—Піди попереду висповідайся! *Л.*

Не говіла ёго мати (або: батько)! *Ном.*—... нехай попереду піде та одговієця.

Не говіла твоя баба! *Євх.*—... трейчи на год. *Б.*

Не вмивався ти, щоб так сказати! *Ком.*

Піди, поганий, вмийся! *Пр., Павл.*—Куди вам! підіть лишень вмийтеся! *Дох.*

—Піди тричі умийся. *Л., Бр.*—Нехай вона проти вас тричі умієця. *Бер., Б.*

И в головах собі не покладай! *Ном.*

Не миляся, бо не будеш голитися. *Бр., [Зв.; К., Бер.]*

5480. Не з нашим пішланням! *Ком.*

Світ світом, не була баба війтом, та й не буде ніколи. *Кан., К.*

Побачиш, як своє ухо! *О., [Дуб., К., Кан.]*—Ёму того не бачить, так як своїх ушей. *Кулж.*

Побачимо—як свою потилицю. *Пир.*

Хіба на мої груди землі насиплють! *Ком.*

Як вовку здихать, так сему бувать. *Рад.*—Як вовку не здихать, так мені не бувать.

Як сова світ уздрить. *Войц.*

Як свиня на небо гляне. *Пр.*

Тоді це буде, як свині з череди йтимуть. *Євх.*

Як на долоні волосся поросте. *Об.*

5490. Як у куреці зуби виростуть. *Не.*

Як бабак свисне. *Павл.*

Заснудий на зиму бабак, з Березіла (на Ёвдокії) пробуркуєця до сонця и свище. *Макс.*

Як рак свисне. *Зв., Прок., Рад., Н., Євх.*—На Юрія (¹), як рак (²) свисне. *Бал., Зв., Бер., Л.*—На Юрія о цій порі, як рак свисне на оборі. *Бал.*

(¹) На Юра. *Г.*; На безрік. *С.*; На маленького Юрія. *Бр.* (²) у житі. *Л.*

Завтра, як сонце вгріє! *Ком.*

Нехай вясниция! *Ск.*—... бо дуже нахарило. *Лів.*—Ще рано—нехай-но перш вясниция. *Бр.*

Нехай ще сорока побіліє. *К.*—Не вся ише сорока біла (як хвалиця довести неведоме). *Нос.*—«А, буду бити!»—«Е, ще сорока не побіліла.» *Бр., Гр.*

Не було в зайця хвоста, и не буде. *Ил.*

Вродився не хрестився, и умру не буду. *Євх.*

«Став я казати одному дорослому паламареві, чому він не вчицца пісьму хоч тепер, так він мені и одказав цією помовкою.» *Євх.*

Чому (¹) чорт не орав, тому й (²) сіяти не буде. *Зв.*

(¹) Коли. *У.*; Чим. *Б., О.*; Кому. *Уш., Бал.* (²) тим. *Б., О.*; то. *У.*

Не кракала ворона вгору (¹) летючи (²), то наниз певно не буде (³). *Л.*—Не кракала ворона, як до гори легіла, але буде кракала, як з гори полетить. *Ил.*

(¹) в гори. *К., Кр.*; до гори. *Прок., Кл.*; уверх. *Б.* (²) літучи. *Рад.*; Як летіла ворона в гору, не кричала *карр!* *Бр.* (³) а вже вниза! *Пир., Кор.*; а вниз уже й поготів. *Б.*; а на дол и поготов не буде. *Ст. Зб., [Кл.]*; а вже з гори, то и крила отустила. *Прок.*; а вниз нічого и починать. *Гл.*

5500. Не кричали журавлі, як з вирію летіли—не будуть же кричать, як и назад летітимуть. *К., О.*

Соловей піснями (¹) не сит. *Нос.*

(¹) баснями. *Нов.*

От завгорив! *Ном.*

Не буде Галя, буде другая! *Об.*

Сердилась баба на торг, а торг того й не чує (¹). *Пир.*—... на торг, та й дуже, а торг ій и байдуже. *Пр., [Кр.]*

(¹) не віда. *Р.*; не знасть. *Ст. Зб.*; не знав и не відав. *Пир.*; не тура. *Чигр.*

Баба (¹) з воза (²)—кобилі (³) легше. *Лів.*—Баба з воза—велика зрада: на возі легше, кобила рада. *Кр., Лаз.*

(¹) Тарах баба. *У.*; (²) з колес. *Нов.* (³) на колеса. *У., К., Дуб.*; колесам. *С., К., Бер., Рад., Б., Нов.*; ковам. *Бал., У., Кр.*; конём. *Прок.*; возу. *Ст. Зб.*

Не видали попа в боярах! *Л.*

«Дайте істи!»—«Нігде сісти!» *К.*

Не тебе беру, Тацю, — тільки твою працю. *Ил.*

Лотоцький! не думай, що ти грап Потоцький, бо ти вех (паламарь) села Бебех. *Збр. Шей.*

Лотоцький, родом з Бебехів, підскаржував на своє товариство. Приказка ся звиваєця в Подольські семинарії.

5510. Не один пес Гривко. *Зв., Руд.*

Не (¹) іден пес Левко. *Бр.*

(¹) Чи то. *Кан., К.*

Чи ідна сорока білобока! *Збр. Шей.* Не один Гаврилко, що в Полоцьку. *Нос.*

Не велика річ, що є в хаті піч. *Ил.*
Хоч куй, зозуде, хоч не куй: мені и
уді закує. *Рад.*

Куліш не каша, п'ять рублів не гро-
ші. *К.*

Швець не купець, а коза не товар. *Г.*

Не сто кіп за рибку, не сто кіп утра-
ти. *Бр.*

Иван не пан, а сто злотих не гроші.
Ил.

5520. Гаман не свято, трясця не хоро-
ба. *Кам., К.*

Не будуть за ним звони розбиватись.
Бр.

«О!» — «И не о!» *Пир.*

Будь ласкав! *Ном.*

Я тобі не молюся, ти мене не поми-
луй. *Вел. (III, 329).*

Не вродив мак, пробудем и так. *Нос.*

Сім год ⁽¹⁾ мак ⁽²⁾ не родив, та голо-
ду не було ⁽³⁾. *Л., [Бр., Зв., Бер.,*
Пир., Б.]. — Не родив мак сім літ, не
було голоду; не уродить и восьме, не бу-
де голоду. *К.*

⁽¹⁾ рік. *Бр., Гл.;* літ. *У., Проск., О.,*
Гр.; ⁽²⁾ біб. *Рад.* ⁽³⁾ та без того маку
з голоду не вмірали. *Сос.;* та живі бу-
ли. *Гр.*

Хіба я зроду (грошей и д.) не бачила!
Ос. 11 (V, 52).

Хіба на світі одна вода! можна и аби-
де напицьця. *Пир.*

Хіба ⁽¹⁾ тільки світа ⁽²⁾, що у вікні!
Зв., Л., Н. — ... за вікном ище й біль-
ше ⁽³⁾. *Гр., [Бр., Бер.].*

⁽¹⁾ Чи. *Проск., Рад.;* Не. *Г., Бр.,*
Бер., Гр. ⁽²⁾ сонця. *Г., Рад.* ⁽³⁾ єсть
ище и надворі. *Рад.*

5530. Світ великий (можна знайти при-
становище)! *К., Л.* — ... було б здоров'я!
Гл.

Сим літо ні пізно и військo не щер-
бато. *Ст. 36.*

Горіла ⁽¹⁾, маку не іла, — наілася, то
й розсілася. *Бр.*

«Сваволя, то то так приказують». *Бр.*
— ⁽¹⁾ Пика горіла. *Бер.*

Сорока горіла, бо пити хотіла. *Ил.*

Велике диво, що в церкві піп. *Бр.*

Диво ⁽¹⁾, що в пана жінка хороша!
Лів., Павл., [Ст. 36.]. — ... бо все са-
хар ієть ⁽²⁾. *З.*

⁽¹⁾ Велике диво. *У., Дуб., Рад., Лох.;*
Не велика річ. *К., Бер., Ж.* ⁽²⁾ бо хо-
роше водить. *К., Бер.;* бо хороше хо-
дить. *Ж.;* коли б я прибралась, то б и
я така була. *Рад.*

Велике диво—опеньки! *О.*

Велике диво ⁽¹⁾ світило! *К.*

⁽¹⁾ діло. *Пир.*

Не великеє диво, що баба пуп зав'язєс.
Ст. 36.

Яке диво, що в сучки дівер. *Р.*

5540. Яка диковина! *Рад., Кр.*

Яка диковина, що собака не кована!
Пр., Лох.

А що він за (або: От яка, не вели-
ка) в'ажниця! *Збр. Лаз.*

Ото яка цяця! *Зв., Бер. Л.*

Велике свято, що Гриць в церкві. *К.*

Ото ⁽¹⁾ велике свято, що в церкві
Клим! *Бр., [Ил.].*

⁽¹⁾ Не. *Гайс.*

Уже так, що в гарбузі смак! *Сос.*

Знайте нас, що ми голі, та в жупані
ходим. *Коз.*

Не звикай у гостях, бо й дома захо-
чеш. *Зв., К., Рад., Пир., Пр.*

Казала Хвєся, що обійдеця. *Ил.*

5550. И горілки не хочу, и лиця (віж-
ки) не дам. *Ил.*

Я краков не хочу — и собі не могу.
Нос.

Буде з старця айця, а з багатого (або:
з сироти) болячки. *Пир., Б.*

Досять з Ляха курки. *Кам., К., Рад.,*
Кон.

Досить (або: Буде) одного сонця на не-
бі! *Ил.*

Високі пороги на наші ноги. *Ил.*

Цар води не вніме. *Ст. 36.*

Не жарене—не пахне. *Лів.*

Не ковбаса — не зюхаш (наперед не
вгадаєш). *Нос.*

Що буде, то буде, а в торбі хліба не
буде. *Рад.*

5560. Не минєця, як бабі живива. *Л.,*
Пр. — ... Великдень. *Не.*

ЯКИЙ ШВИДКИЙ! *Нов.* — Які скорі!
Пир.

Оце нетерпляча бере! *Ном.*

Поспєш (або: Та ще поспінете) з ко-
зами на торг! *Лів.*

Підожди срік, не вали з ніг. *К.*

Помалу ⁽¹⁾ — Миколу ⁽²⁾ звалиш! *Зв.,*
[Бер.].

Як иде, та заточуєця. — ⁽¹⁾ Тривай
лишень, Хомо. *Х.* ⁽²⁾ Микиту. *Павл.*

Поводі, бо попа звалиш! *Бр.*

Помалу—Хіврю утопиш. *Не.*

Чекай ряду, дістанеш коляду. *Ил.*

Хіба тобі дощ за шию илє! *Рад., •*
Пир.

5570. Не за шию каплеть. *Ст. 36.*
Хіба на панцину гонять. *Кам., К.*
Прудко гонить — голову зломить. *Зв., Рад., Н.*

Що скорє, то ледащо. *У.*
Прудка ріка береги розмиває. *Нос.*
Хто скоро робить, то сліпі рожающя. *Черн.*

Швидкої роботи ніхтоне хвалить. *Євх.*
— Скорої роботи не хвалять. *Ном.*
Швидка робота — погана. *Л., [Кам., К.].*
Швидка робота животу скорбота. *Нов.*
Швидка робота як нагла смерть. *Коз.*

5580. Скорий поспіх — людям посміх. *Нос.*

Хто спішить, той людей смішить. *Прав. Ниж., Сл., [Г., Л., Євх.].* — ... а хто тихо ходить, той на ум наводять. *Зал.*

Не питають, чи хутко, але питають, чи добре. *Ст. 36.*

Неразом ⁽¹⁾ Краков будовався ⁽²⁾. *К.*

⁽¹⁾ Не відразу. *Печ.* ⁽²⁾ збудовано, тільки потрошкій. *Ід.;* будований. *Бр.;* будован. *Кр.;* Краків збудований. *Проск.;* Краков город будуєця. *Н.*

Києв не відразу збудований. *Ил.*

На один раз не зітнеш дерева. *Ил.* — За єдним разом дерево не звалиця. *Проск.*

Мало вкусиш, більше ковкнеш. *Ил.*

Тільки кусай, кільки можеш ляннути. *Бр.*

Менше вкусиш — борше ляннеш. *Проск.*

Се не так швидко, як на мертвого сорочку шить. *Пир.*

5590. По волі світа тому дієця. *Ст. 36.*

Не хватайся, як попівна заміж! *Ст. 36.*
— ... попівна хваталась, та й тепер сидить. *Рад.*

Спускайся з гори тихіше вниз, щоб ніхто голови не гриз. *Зал.*

За великим поженєсся, та й малє втерєш. *Зал.*

Зробили спішно, та коли б воно не вийшло смішно. *Чор. Рад. (318).*

Помалу ідь, а дальше заїдеш. *Бр.* — ... далій станеш. *Ст. 36.* — Тихше ідь, дальше будеш. *Лів.* — ... станеш. *Коз.*

Хто хоче питлювати (борошно), мусить зачекати; а хто нараз, буде зараз. *Ил.*

Хто сразу виграє, той на кінці не має що ставити.

Иди помаленьку, доженеш и стареньку. *У.* — Помалу, то и стару зловимо. *У., [К., О.].*

Не хапайсь ⁽¹⁾ поперед ⁽²⁾ батька в пекло ⁽³⁾. *Об.* — ... нехай батько попереду. • *К., Рад.* — ... в пекло: може ще й сян захватить. *Бр.*

⁽²⁾ Не хапайся, Не хватайся, Не спішись, Не попереджуй, Не сунься, Не суйся, Не лїзь, Не пхайся. ⁽³⁾ вперед. *Нос.* ⁽³⁾ на шибеницю.

5600. Хто глибоко оре, той хліба не ість. *Збр. Лаз.*

Хоч не скоро, та здорово. *Кр.* — Хоч не хутко ⁽¹⁾, аби добре. *Бр., Ст. 36.*

⁽¹⁾ Хоч не скоро. *Рад.*

Не так ся бардзо діє, як ся бардзо говорить. *Не.*

Не так хутко дієця, як хутко говориця. *Ст. 36.* — Не так ся хутко діє, як говорить. *Кам., К.* — Не так швидко робиця, як мовиця. *Ном.*

Це наказали, що на воловій шкурі не випеш! *Бер.* — Що він загадав тобі — на воловій шкурі не списати. *Ил.*

Лєкше говорити, ніж зробити.

Що надто, того и свині ⁽¹⁾ не ідять. *У.*

⁽¹⁾ кози. *Я;* то, вибачте, и безроги. *Ил.*

ДУРНА НАДІЯ. *Л., Пир.*

Надія в кут скрїлася. *Ил.*

Уже не надоліжиш, уповаючи.

5610. На людей, як на Бога, а на себе, як на чорта (надію поклада). *Кам., К.*

Не тиш теши коростовим зятем. *Ст. 36.*

Ні позад себе, ні поперед себе. *К.*

Туди моєї ворон и кощі ⁽¹⁾ не занесе. *Л., Пир., Кон.*

⁽¹⁾ и кісти. *З., Пр.;* кісти. *Бер.;* кісті. *Ст. 36., Ил.*

Як світа не побачиш, конем не вскочиш. *Гат.*

Мала надія. *Пир., Л.*

Надвое баба ворожила. *Гайс., З., [Пир., Пр.].* — ... або вмире, або буде жила ⁽¹⁾. *Ил., Проск., [З.].*

⁽¹⁾ або здобути, або дома не бути. *Бр.;* хоч сїна клоє, хоч вила в бок. *К., Гл.*

Навряд, чи є в Кузьмі ⁽¹⁾ гроші! *Гайс., Бер., З., Л., [Зв.].* — ... хіба який чорт ⁽²⁾ підкинув. *Не.*

⁽¹⁾ чи будуть иь Кузьмі. *Рад.* ⁽²⁾ хіба хто. *Проск.*

Мабуть не быть козі на торзі! *Р., Пир.* — ... а свині на армонці. *Б.*

Чи буде баба у рєшеті, чи не буде (на заянєсли велжік)? *Ч.*

5620. Жданого жде (непевного діла). *Пир., Зал.*

Жде (Жди, Дождався), як віл обуза. *Об., Ст. 36.*

Коли то того хто дочекаєця! *Проск.*
Якого прасунка ждятимеш! *Л., Пир.*

Живого тата або мамидочекаєся! *Проск.*
Дождався чортової матері. *Пир.*—До-
чекався чортової мамі. *Проск.*

Дождався ⁽¹⁾ до ⁽²⁾ синього ⁽³⁾ порту. *Пир.*

⁽¹⁾ Докатав. *С., Кон., А. (2)». Ст. Зб.*
⁽²⁾ до самого. *С.*

Ждали, ждали, та й ждання погубили.
К.—... жданки розгубили. *Пир.*—...
поїли. *Нос.*—Жданники погубив. *Сл.*

Ждала-ждала, та й годі сказала. *Зал.*

Дождалися Великодня, та не їсти яєць.
Кох.

5630. Сейчас, та не зараз. *Пир., Л.*
Жидівський зараз! *З.*

Підожди з руський місяць. *Лів., [Проск.,*
Ст. Зб.].— Попопамъятаеш московський
місяць. *Ил.*

До Кімілицьких заговін. *Пир., Кон.*

На Юра-Ивана, на Рахманський Ве-
ликдень. *Ил.*

Як Хан ⁽¹⁾ долізе до Криму. *Х. Зб.*

⁽¹⁾ Як. *Не.*

Сиди тут та здрій ⁽¹⁾ (неволею свжу).
Пир.

⁽¹⁾ склій. *Л.*

И голова посивіє (поки діждусь). *Пир.*
— И голова так посивіє (як будеш пе-
ребіраць, дівчат). *Пр., Лох.*

Надіявся ⁽¹⁾ дід на ⁽²⁾ обід, та без ве-
чері ліг спати ⁽³⁾. *Ил., [Кан. Вас.]*.

⁽¹⁾ Сподівався. *Ил., Проск.* ⁽²⁾ на ба-
бин. *К.* ⁽³⁾ на чужий обід, та и дома
не побідав и в людей. *Л.*

Надіявся дід на мід, та води не пив.
Бр.—... та й без вечері ліг спати. *Проск.*

5640. Пождіть, діти, поки Біг на кі-
сіль шкурку натягне. *Не.*

Постой, діду, не вмірай—киселика до-
ждай. *Проск., Х. Зб.*

Не вмірай, кобила, пожарі горять (ко-
ли то воно буде)! *Зал.*

Годі, Василю, бабити, бо чорт чепе-
лик взяв! *Проск.*

Не буде риба раком. *Гат.*

Не буде баба дівкою. *Проск.*

Не буде з тої муки хліба. *Ил.*

Не буде з тої кози м'яса. *Кан., К.*

Не буде з тої кузки грошей. *К.*

З него вже не будуть люди. *Кулж.*—
... не ждять людей. *Пир.*

5650. Не буде з сего пива ніякого ди-
ва. *Лів., [Бр., Ёвх.]*.

Не буде з сего пива квасу! *Лів.*—
Побачимо, що з сего пива за квас бу-
де! *О., [Бр., Ёвх.]*.

Чого нема, то й не буде. *Рад.*

Коли не було ⁽¹⁾ на молоді, а на си-

роватці не буде. *Л., Кон.*—... а вже на
сироваці ⁽²⁾! *Б.*—... а на воді и давно
не буде! *Гл.*—Не взяв на молоді, а на
сироваці не візьме. *Бр.*

⁽¹⁾ Не було добре. *Б.* ⁽²⁾ на сирват-
ці. *Проск.*

Хоч ідь, хоч назад вернись! *У.*

Огляділась киця, як мокра гузиця. *Зал.*

У пустий слід хоч тупицею. *Л., Ст.*
Зб.—В пустий слід сокирю. *Б.*

Оглядівся, як наївся. *Ном.*

Пізно з козами на торг! *Б.*

Мертвого ⁽¹⁾ з гроба ⁽²⁾ не вертають.
⁽³⁾. *Лів., Сл.*—Мертвий з гроба не во-
рочаєця. *Рад.*

⁽¹⁾ Мерлого. *Бр.*; Вмерлого. *Яц., Зв.,*
Проск.; Умершого. *Г., Проск.* ⁽²⁾ з гро-
бу. *Г., Яц., Бр., Проск., Ст. Зб.*; од
гроба. *Б.* ⁽³⁾ не несуть. *Ст. Зб., Б.*

5660. Слини з землі не підняти. *Проск.*
Внесе нечиста -- не винесе й Пречи-
ста. *Нос.*

Пройшло літо—не ходи в луг по калину.
Бер., Рад.

Седи та грійся—плач, та втерайся. *Ил.*

Хоч лобом в стіну ⁽¹⁾ бийся, то не по-
може ⁽²⁾. *Зв.*

⁽¹⁾ об стіну. *Пир., Х.*; об тин, або—
об плит. *Рад.* ⁽²⁾ не поможеця.

Бодай так не вадило, як не поможе!
Ёвх.

Хіба б батько й мати з того світа встав.
З., Кон.

Не поможе бабі кадило, коли бабу ска-
зило ⁽¹⁾. *Об.*— Помоглось бабі кадило,
що ⁽²⁾ бабу сказило! *Л.*

⁽¹⁾ скривило. *Проск.* ⁽²⁾ як. *Пир.*;
Кадило! *Пир., Б.*

Поможе, як умерлому кадило. *Бр.,*
Проск., [Яц.].—Не поможе воронові ми-
ло, а мерлому кадило. *Ил.*

И святий Боже нічого не поможе.
Руд.

5670. А ні свячена вода не поможе!
Бр.—А ні священою водою не відхрис-
тисся (або: Не скропиш того священою
водою)! *Ил.*

Не поможе, милий Боже, восковая свіч-
ка. *Ном.*

Як візьмуть на мари та понесуть до
яли. *Черн. г.*

До сто баб не ходи! *Збр. Шей.*

Забудь ласоці, паслін и цибулю, а за
гірку твою працю візьми під ніс дулю.
Зал.

Приходить наше до нас (старість, смерть
и д.). *Л., Кр.*

Нім пироги будуть, то баба умре. *Ил.*

Поки бабуся спече книші, а у дідуся не буде душі. *Л.*

Поки ⁽¹⁾ багатий ⁽²⁾ стухне ⁽³⁾, то убогий ⁽⁴⁾, опухне ⁽⁵⁾. *З.*—Поки гладкий охудне, то худий здохне. *Збр. Лаз.*

⁽¹⁾ Закім. *Проск.*; Зачім. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ ситий. *id.* *Бр.*; тлустий. *Проск.*; товстий. *Кан., К., Л.*; ⁽³⁾ схудне. *Бр., Проск.* ⁽⁴⁾ худий. *id.* *Кан., К., Л.*; голодний. *Ст. Зб.* ⁽⁵⁾ умире. *id.*; згасне. *Бр.*; здохне. *Проск.*; то в худого й духу не стане. *Рад.*

Поки ⁽¹⁾ сонце зійде, роса очі виість ⁽²⁾. *Ск.*

⁽¹⁾ Покиль. *Пир.*; Заким. *Проск.* ⁽²⁾ виб'є. *Бр., Гл.*

5680. Поки ⁽¹⁾ хвалько нахвалиця ⁽²⁾, будько набудецця ⁽³⁾. *З., Л.* — Хвалько не нахвалиця, будько не набудецця. *Руд.* — Будько набудецця, а хвалько нахвалиця. *Полт., Павлов.*]

⁽¹⁾». *Бр., Рад., Сл.* ⁽²⁾ Чванько навчаницця. *Бр.* ⁽³⁾ а бицько наб'єцця. *Т.*

Чи буде, бабо, решето, чи ні, а обичайки не стане. *Ос. 20 (XIV, 114).*

Ще до того багато води втече. *Проск.* — Багато води до моря уплине. *Ил.*

Розум 5683—5703. — Битий жак 5704—5774. — Бувалий 5775—5802. — Голова 5803—5810. — Забувьсь 5811—8821. — Віщий 5822—5827. — Розмишлять 5828—5916. — Двічі літо не бува 5917—5935. — Потай 5936—5981. — Злі компанії 5982—6001. — Наука 6002—6105. — Приклад 6106—6109. — Рада 6110—6149. — Дурень 6150—6509. — Не знаєцця 6510—6583. — Роззявляка 6584—6651. — Лад 6652—6684.

Не дай, Боже, щастя, а дай РОЗУМ. *Бр.*

Не збирай сину худоби,—збери ёму розум. *Дуб., Пир.*

Єдин муарий стоить за десять дурних. *Ил.*

Дога́на мудрого більше сто́ить, як похвала дурного.

Коли з розумним говорю, то ся розуму наберу, а 'сли здурним, то й свій загблю.

Ум голови не йме. *Ст. Зб.*

Добро ⁽¹⁾ лице з носом. *З., Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Май. *Бр.*; Мав биць. *Проск.*

5690. Головаті люде. *Пр., Гл.*

Хоч и молодий ше, а старечий розум має. *Лист. (II, 24).*

Мудрий, як би всі розуми поів. *Ил.*

Знає чорне на білим, не сліпий.

Розумний по коліна в Библи. *К.*

Всі пости и святи в палцях викладає. *Збр. Лаз.*

Чудо творить и немілку човпеть. *Ст. Зб.*—Немілку човпеть.

На ⁽¹⁾ ус мотає. *Зв.*

⁽¹⁾ Слуха та на. *Дуб., Л., О., [Зв., К., Б.];* Він сидить та на. *Бер.*; Ти говориш, а воно все на. *Рад.*

За умом гониця. *Ст. Зб.*

Повернув головою (гаразд подумав и надумав). *Пир., О., Ст. Зб.*

5700. Надогад ⁽¹⁾ буряків ⁽²⁾, щоб ⁽³⁾

капусти дали ⁽⁴⁾. *Лів.*—Надогад буряків. *Л., Х.*

⁽¹⁾ Наздогад. *Пир., Гр.*; Навдогад. *Зв., Рад., Пир.*; Наобиняки. *З.*; Натяки. *К.*; Чавманяки. *Бр.* ⁽²⁾ буряки. *З.* ⁽³⁾ а. *Бр.* ⁽⁴⁾ а капусти дайте. *К., Л., [Пир., Кр., Гл.]*

Дає натабе. *Ном.*

Замічай, куличок, куди чайка летить. *Б.* Чорзна-хто кума б'є, та мені не доведецця (хотіли в'язать, попобивши, так він вдарив, та кужучи и одвів). *Гр.*

О, то БИТИЙ ЖАК (меткий, тямущий)! *Сос.*

Тільки зізд з неба не зніма! *Кон.* — Як би можна, зізди з неба брала. *Кл.* В голові му вилами укладали. *Ил.*

Голова, як маковка, а в неї розуму, як наклано. *С.*

Дивиця рідко, та густо бачить. *Л., [Лох.].*

Є таки спичка в носі. *Гл.*

5710. Дарма що малий, а й старого навчить. *Пир., Р., Н.*

Из раду и с'єго не викидають. *Бр.* — Из десятку не викинуть. *Пир.*

Більше в не́го розуму в п'яті, як у тебе в голові. *Ил.*

И! ти, пане-брате, из самих спинок (такий розумний)! *З.*

Не в потямцю бятий. *Ном.*—Не взя-

ла ёго врагова мати—не в потилицю бийтий.

Мене мати в голову не била. *Не.*

Зна, де вовк, а де лисиця. *Чор. Рад. (15).*

Ще й батька твого научить. *Ном.*

Знає все, як старий. *Л., Ст. Зб.*

Знає, де раки зімують. *Лів.*

5720. Цей и на лігу хапа. *Ёвх.*

Угору (¹) плює, а в рот хапає. *Ос. 20 (XIV, 113).*

(¹) Через голову. *Л.*

Не буде палця лизав. *Не.*

Занюхає ковбасу в борщі. *Ил.*

Мухами гудований (пронозувате). *Бр.*

Птиця з закованим носом. *Ёвх.*

Не заспить грушок в попеці. *Ил.*

Стриже и голить.

Такий, що в одно ухо влізе, а в друге вилізе. *Зв., Л.*

И в коло, и в м'яло (усюди годящий, або усюди пруть). *Пол.*

5730. Бурик не дурак: на дорозі не росте, а все в огороді. *Гр.*

Савка не дурак: не б'є жінку, та все мачуху. *С.*

Еге, наш соцький Мархвела не дурень (не дав себе окпить)! *Бр.*

Наша Парася на все здалася. *К., Пр.*

Бути тобі угадьком. *Ст. Зб.*

Як там був. *Х. Зб., Павлв.*

Бас гуде, скрипка грає, Иван (¹) мовчить, та все знає. *Зв., Я., Ёвх.*—Дудка не знає, нащо играє,—Иван мовчить, а все знає. *Не.*

(¹) дудка. *Кан., К.; Хома. Не.; Гнат, або—Язко. Ил.*

У лісі родівся, нічого не знає (прикинувся незнайком). *Ст. Зб.*

Знає свиня, що морква. *Проск.*

Сова знає, де кури ночують. *Коз.*

5740. Сова спить (¹), та кури (²) бачить. *Зв., [Пир., Руд.]*.—Спить та кури бачить. *Кр., Ст. Зб.*

(¹) співа. *Лох., Пр.;* (²) курей. *Лох., Пр., Коз., Новг.*

Чує кішка, де сало лежить. *Лів.*—Хутко зачує кішка, де сало. *Бр., Рад.*

Як спить, то не їсть, а як їсть, то не дримає. *Бр.*

Ти-то шелевило (вертачєє сказати би шило)! *Проск.*

Шило голіное. *Ст. Зб.*

Пусти-вирвусь (шибеник, проноза.) *Зал.*

Така, що зуби й губи говорять. *Новг.*

Лихе, аж искри ёму скачуть. *Бр.*—Аж искри скачуть (¹). *Бр., К., О.*

(¹) скакають. *Рад., Л.*

Хват на всі заставки. *Пр.*

Він зпід землі видере. *Ёвх.,*

5750. Ускочив и вискочив. *Ст. Зб.*

Що стрів, то ззів. *Нос.*

Не говівши дару ковтнув. *Гат., Не.*

Не говів, та проскурку ів. *Рад.*

Хоч криво впряг, та поїхав так. *Рад.*

Звиваєцца жвавій гадюки. *Збр. Лаз.*

Кругицца (¹), як дзига. *Л., Лох., Пир.*

(¹) Біга. *Кон.*

Швидкий, як мотиль. *К., Кул.*

Швидкий, и пуги не треба. *Кр.*

Проворний, як вітер у полі. *Кан.*—... так як вітер. *Бр.*—Як вітер въ полі. *Ж., Гат.*

5760. Такий жвавий, як біс уночі. *У.*

Жвавий, як рибка в ріцці. *Гат.*

Як на шрубах ходить. *Ёвх., Ном.*

Ходить, як по бритвах. *Ил.*

Аж шкура (¹) говорить (²). *Бер., Коз.*—И шкура говоре. *Павл.*

(¹) На ёму шкура. *К.;* Шкура на нем. *Ст. Зб.* (²) ходить. *Дуб.*

Жвавий Савка, аж шкура на ёму говорить. *Пир.*

Вислизнувся, як піскаръ з матні. *Ил.*

Якби з ока випав (такий жвавий). *Г., П.*

Дід за дугу; а баба вже й на возі. *Н.*

За (¹) вовка помовка, а вовк и тут (²).

Бр.—За (³) вовка мовка, а вовк у хату.

К.—Об вовка помовка, а вовк и суне (⁴).

Б.—Про (⁵) вовка річ, а вовк (⁶) на

встріч (⁷). *Коз., Кон., Кр.*—Про вовка

помовка, а чорт пана несе. *Л., Лох., Пр.*

—О вовку помовка, а вовк у кошарі. *Ил.*

—О вовку говорять, а вовк тут же. *Ст.*

Зб.—Гаду, гаду, а вовк суне. *Войц.*

(¹) На *С., Пир., Кон.* (²) а вовк иде. *Ил.,*

Б.; сам иде. *Бр.;* и сам иде. *Бер.;* ось и

в хату суне. *З.;* тут. *Бал., Проск.;* а він

навстріч. *О.;* а він меже нами. *Кан.,*

К.; а медвідь изнишка. *Кон.* (³) Про. *Зв.*

(⁴) сам иде, або—и иде. *Рад.;* помовка,

тут же зараз и с. *К.* (⁵) Об. *Гор.* (⁶)

а медвідь. *Ш.* (⁷) у кошарі. *Павлв., Х.*

Зб.; а він на зустріч. *Ёвх.*

5770. Комар з дуба впаде, то скіне. *Бр.*

Ти мабуть на мечику літав. *Ёвх.*

Що швидко так звернувся. Мечик—

дерев'яний ніж у терниці; на ёму б

то відьми літають на Лису Гору и к

світу вертаюцца.

Опинився, як Пав'ас на тім боці. *Н.*

В один дух прибіг. *Кон.*—Духом прибіг. *Пир., Кон.*

Там такий, що все на кивах за на мигах. *Ном.*

Був (1) у БУВАЛЦЯХ. *Лів.*—... знає, що кий, що палиця. *Кан., К.*—Бував в (2) буваличах. *Г., П.*

(1) Бував. *Пир.* (2) він в. *Проск.*

Був на коні и під конем. *Дуб., К., Л., О., Кр., Гр.*—Бував на коні и під конем, на столі и під столом. *Ил.*

Був вовк в сіті и перед сіттю.

Перейшов вже скрізь сито й решето.

Зуби вже на сѣму попроїдали. *Л., Пир.*

5780. Не з однієї печі хліб ів. *Пир., [У.].*—Не одної скоштував печі хліба. *Ст. 36.*—А вже він хліба спитав з семи печей. *Мі.*—Не вчи вже мене плакати, бо я вже добре й сама вмю: не з ідної я печи хліба иззіла—я вже знаю віск и वो-скобоїни! *Бр.*

Собаку на сім ззіли. *Кр.*

Не перщина сивцію война. *Ст. 36.*

И шитеє, и поротее знає. *Нос.*

Не питай старого (1), а (2) бувалоого. *Пир., Гад.*

(1) або видалого. *Проск.* (2) та питай. *Рад.;* питай. *Б.*

Все на частім заживанню належить. *Ил.*

Собака не навчиця пливати, поки не наляця вода в уха. *Бр.*—Доти пес не навчиця пливати, доки єму вода в уха не наляця. — Не навчиця пес плавати, доки му ся вода не наляє в вуха. *Проск.*

Спусти старця з села, прибуде єму й ума. *Євх.*

Хто походить по світу, той вберецьця ума.

Чим пес старий, тим хвіст твердий. *Ил.*

Вовк старий не лізе до ями. *Г., П.*

5790. Старого горобця на полові (1) не обдуриш (2). *Пр., Коз.*

(1) на м'якинах. *Л.;* на м'якині. *Кон.* (2) не зловиш. *Кан., К.*

Старого лиса тяжко зловити. *Ил.*

Хто спаривсь на окропі, той и на холодну воду дмухне. *К., Кан.*—Хто на окропі спарився, и на зімну воду дуче. *Ил.*

Опарився (1) на молоці, та й на воду студить (2). *Л., [К., Рад., Євх.].*—Як спарився на молоці, тади на сироватку будеш дуть. *Гл.*

(1) Опечесся. *Зв., Пир.* (2) то й на воду будеш дмухать.

Налякав (1) міх, що (2) й торби (3) страшно (4). *Л.*—Кого міх налякав, тому и торба не дасть спати. *Г., [Кан., К.].*

(1) Навчив. *Л.;* Накарав. *Рад., Пир.* (2) то. *Л., О.* (3) торбинки. *Б., Сос.* (4) бо-яця. *О.;* боязко. *Рад.*

Стріляная ворома хоч к бісу летить уже нехай. *Ст. 36.*

Полоханий заець и пенька боїця. *Бер., Пр.*

Кого гад укусив, той и глисти боїця. *Ил.*

Лякана (1) ворона куца (2) боїця. *О.*

(1) Полохана. *О.;* Пужаная. *Б.;* Пу-гана. *Кулж.* (2) и тім. *ід;* и пня. *Б.*

Бита собака не боїця палиці. *Коз.*

5800. Битому собаці кня (1) не пока-зуй. *Б., Ст. 36.*

(1) палиці. *Пир., Б.*

Битому и різку покажи, то він боїця. *Проск.*

Десь которий добре хрестив, що так далеко звертає. *Бр.*

ГОЛОВА— як торба: що знайдеш, то сховаєш. *К.*

Що з голови, то з мислі. *Проск.*

Мислі до суду не позивають. *Ил.*

Мислі в небі, а ноги в постелі.

Взяли мене думки та гадики. *Лів.*

Задумавсь, як собака в човні. *Пер.*

Згадав, ся зволив, та й удоволив. *Гам.*

5810. «Що старше від розуму?»—«Ува-га!» *Г., П.*

От и ЗАБУВСЯ—на єго соснове лис-та! *Р.*

Так, наче заорало! *Бр., Зв.*— Забув, як заорав. *Проск., Євх.*

Ударив у губу, та й забув рахубу. *С.*—Як ударив в губу, то й розбив всю ра-хубу. *К.*

Дай, Боже, пам'яті (1)! *З., Л., Пир., Б.*

(1) пам'ять. *Зв., Дуб., Гад., Л., Кр.*

На вмі вертиця, та не згадаєш хутко. *Ст. 36.*

Крутиця меві на язипі. *Ил.*

Що минуло, то ся забуло.

Якось я багацько зав'язав (узлик на пам'ятку), а як розв'язу, то усім пока-жу. *Черк.*

Не знав, не знав, та як на те забув. *Бр.*

5820. Треба тобі дати забуткової (щоб не забував). *Кон.*

Дав пам'ятного. *З., Л., Пир.*

Щоб був ВІЩИМ, то бми бідн не знав. *Ил.*

Зроби з мене вішого, а я з тебе бага-того. *Яц.*— Зроби мене віщим, зроблю тебе багатим. *Не.*

5824. А пророкові що? *Ил.*

5826. Велетню у світі недовго жити.

Гат.

Велетні були здорові на зріст давні люде. — *Волоті* Нестора. В приказках д. Гатчука, вони — великого духу люде. Шкода велика, що, опріч приказокъ д. Гатчука, інших про велетнів нема.

Велетень в громаді, як правда в пораді.

—

Треба на все РОЗМИШЛЯТЬ, треба быть полізним. *Хор.*

На все вважай и на ус собі мотай.

Проск. — Хто що говорить добрее, а ти на ус мотай. *Ст. 36.* — Слухай, слухай, та на ус мотай, а під старость, як находка. *К.* — Замотай собі на ус. *Пр., Павл.*

5830. Питатися кума-розума. *Г., П., Прав. Ниж.*

Піти до голови по розум. *П., Прав. Ниж., Лів.*

До гори пляй, та в рот хватай. *Ст. 36.*

Не силою роби, та розумом, не серцем, та обичаєм.

Мудрий не лізе під стіл. *Ил.*

Лучший розмисл, як замисл.

Не спитавшись ⁽¹⁾ броду⁽²⁾, не сунься ⁽³⁾ у ⁽⁴⁾ воду. *Л., Пр.* — Не суйся прожогом у воду. *Гат.*

⁽¹⁾ Не питавши. *Нов.*; Не спитавши *Ил., Бр., Полт.* ⁽²⁾ перше броду. *Ил.*

⁽³⁾ не лізь. *Ил., Нов.*; не ходи. *Кулж.*; не сикайся. *Полт.* ⁽⁴⁾ прямцем в. *Ил.*

Не розмовившись ⁽¹⁾ з головою, до чогось іншого не ваяся. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ Не розважившись. *Не.*

Не спитавши голови, не лізь до ніг. *К.*

В притузі треба знать усячину и дороги щоб не питацьця. *Ком.*

5840. Пошовши в мир, приймай и тістом. *Рад., Пис.*

Чи хазіп ти, чи наймит, чи сім'янин и д., не вередуй, лагодом на все; або, взявшись за діло, пильнуй, щоб пічого не минуть—щоб свого дойти.

Не наперед людей, тільки поперед люде. *Ил.*

Де не можна перескочити, то треба перелізти. *Прав. Ниж.* — Де не перескочити ⁽¹⁾, там підлізь. *Г., П.*

Де не можна перескочити. *Ил.*

Треба розумом надточити, де сила не візьме.

Де не стає вовчої шкури, настав лиса.

Не вважай на урожай, а гречку сій (або: Не питай на урожай — гречку сій, то хліб буде; або: Не вважай на врожай,

а жито сій, то хліб буде). *Бр.* — На те не вважай, гречку сій. *Рад.*

За хлібом хліба доставай. *Ст. 36.*

Не кидай живого, не шукай мертвого. — Покинь живе, та шукай мерлого! *Рад., [Бр., Проск., Л.]*.

Коли тобі добре, коли ти мистець в які роботи и д. — не кидай.

Клин клином виганяють ⁽¹⁾. *Кр., [Нос., Кулж.]*. Клин клина вибиває ⁽²⁾. *Кам., К.*

⁽¹⁾ вибивають. *Г., Сл.*; вибивай. *Ст. 36.*

⁽²⁾ побиває. *Проск.*

Курка збіжжя розгрібає, а в сміттю зерно шукає. *Ил.*

5850. Не заливай нікому за шкуру сала. *Ст. 36.*

Загубиш, то не смутись,—знайдеш, то не веселись. *Не.* — Найшов — не радується, а загубиш — не плач ⁽¹⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ а як загубиш — не тужи. *Не.*

Радость — не радуйся, а смуток — не смутись. *Рад.*

Хто звечора плаче, той уранці буде сміцьця. *О.*

На те коваль ⁽¹⁾ кліщі держить ⁽²⁾, щоб у руки не попекло. *Пр., [Гайс., Ст. 36.]*.

⁽¹⁾ Циган. *З.* ⁽²⁾ тримас. *Проск.*; кус. *Рад., Коз.*; мас. *Гор.*; держе. *Лох.*

На те Бог дав голову, щоб посторонок не ссунувся. *Проск.* — На це голова, щоб ся шнурок не зсунув. *Бр.*

На те в церкві колочки, щоб шапки вішать. *Пир.*

На те шука в морі, щоб карась не дрімав. *Ск.*

На те квас, щоб ёго пити. *Бр.* — Коли квас, чом ёго не пити? *Рад.*

Дивись, щоб не помиливсь, а опісля не журивсь. *Евх.*

5860. Не всякий раз крадь, та всякий раз бережися. *Коз.*

Гляди та й не прогледись, купи та й не прокупись (и до сватання). *Рад.*

Наперед не виривайся, ззаду не зоставайся, середини держися. *Лох.* — Наперед (або: Вперід) не виривайся, а ззаду не лишайся. *Проск.*

Де ідять, там пхайся, а де б'юцьця, звідтіль ⁽¹⁾ утікай. *Пов.* — Де ідять, там тіснись; де гроші лічать, там не пхайсь, а де б'ють, утікай. *Бр.*

⁽¹⁾ там. *А. Вил.*

Як дають—бери, а б'ють—біжи. *Черн.* Добре все по мірі. *Ст. 36.*

Живись — та під себе дивись. *Ком.*

Стрижи — не оберай. *Ил.*

Не крути, бо перекрутиш.

Масло каші не портить. *Бр., Пр.* — Каші маслом не зопсуеш. *Проск., [Лох., Нос.]*
 5870. Не давай сам на себе кня. *Ст. 36.*
 5871. Бога не гніви ⁽¹⁾, а чорта ⁽²⁾ не,
 дрючи ⁽³⁾. *Проск., Бер.*

⁽¹⁾ не гнівай. *Дуб.*; проси. *Рад.*; бійся. *Кон.*; Богу молись. *Пр., Гл., Новг., Ст. 36.* ⁽²⁾ а злого. *Рад.*; и кого инного. *Ст. 36.* ⁽³⁾ не дражни. *Руд., Дуб., Кан., К., Новг.*; не гніви. *Рад., Кон., Гл., Ст. 36.*; не гудь. *Пр.*; не сміши. *Збр. Лаз.*

5873. И чортові треба часом свічку запалити. *Ил.*

Треба и ⁽¹⁾ принадобищци. *Кон.*

⁽¹⁾ Добре и. *З.*

Куди хлиять ⁽¹⁾ вітер, туди й гілля ⁽²⁾ гнуця. *Ном.*

⁽¹⁾ віс. *К.* ⁽²⁾ и люде. *Рад.*

Як заграють—так танцюй. Так танцюй—як играють. *Ст. 36.*

Куди ноги, туди й голова. *Зв., Дуб.*

Між попами піп, між дяками дяк, між вовками вий пововчи, між свинями хрюкай посвинячий. *Кон.* — Між вовками пововчи й вий. *Зв.*

До панів пан, а до мужиків мужик. *Пр., Пир., Кон.*

5880. Убрався між ворони, и крикай, як вони ⁽¹⁾. *Л., [Пр., О., Павл., Ёвх.].*

⁽¹⁾ вони. *Л.*; ёни. *Новг.*; и они. *Ст. 36.*

Тра знати, по чому локоть. *Ил.*

Не бери заліза вь руки, поки на него не плюнеш. *Бр.*

Хто по кладці мудро ступає, той ся в болоті не купає. *Ил.*

Вь часі погоди бійся великої води.

В добру хвилию чекай злої (або: по добрій хвилі лихую ждай).

Хто припоминає, той допоминає.

Не присувай соломи до вогню.

Не тятни пса за хвіст, бо тя вкусить.

Не клади псові пальців в зуби, бо вкусить.

5890. Не клади палця в рот, бо одкусить. *Пр., Пир., [Бр., Проск., Кон., Рост., Ст. 36.].*

Не клади в рот руки без рукавиці. *В.* — Не клади палця в зуби. *Ёвх.* — ... пучки у рот, бо укусиш. *Не.*

Між ⁽¹⁾ двері палця ⁽²⁾ не клади ⁽³⁾. *Пир.* — Не стромляй палців між двері, бо прищипнуть ⁽⁴⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ Межи. *Проск.*; Попуд. *Коз.* ⁽²⁾ пучки. *Пр., Коз.* ⁽³⁾ не сунь. *К.*; не тикай. *Проск.*; не клади, бо придавлять. *Зв.* ⁽⁴⁾ розплющать. *Кан., К.*

Не лізь, куди голова не влізе. *Пир.*

Нехай тебе не несе дідько, де людей рідко. *Бр.* — Не неси дідько, де людей рідко. *Рад., К.* — ... а неси, де густо, то не буде пусто. *Не.*

⁽¹⁾ Не несе нехай дідько, где. *Ст. 36.*

З сокирою не лізь тудя, де пила не була. *Кременч.* — ... де пила не втисне. *Не.*

Хто ходить поночі, шукає букової немочі ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ шукає немочі. *Ст. 36.*

Лови рибку, де лопух в. *К., Коз.*

Тудя гряд, куди шерсть лежить. *Пр. в Ст. 36.*

Курка кудахче в однім місці, а айца кладе вь другім. *Сков.*

5900. Мани собаку, а з рук не пускай кіяку. *Сков.*

Намірся, та не вдарь (молодого учать, як жить). *Рад.*

Тричі мірай ⁽¹⁾, а раз одріж ⁽²⁾. *З.*

⁽¹⁾ Три рази мір, або — Сім раз мірай. *Проск.*; Десять разів мірь. *П., Сл., Ш.* ⁽²⁾ вріж. *Проск.*; утни. *П., Сл.*

Забий діру—собака не полізе. *Ст. 36.*

Сокола з рук не пушай.

Не виводи вовка з ліса. *Ил.*

Не дивись, що малі собачкі, але налицю бери добру. *Бр.*

Не дурний той вовк, що вь пусту комору заглядає. *Пир., [Кон.].*

Не ўмен до двадцять, не жонат до тридцять, не богат до сорок — кругом дуррак. *Ил.*

Не кайся рано вставши, молодим оженившись. *Рад., [Ж., Ст. 36.].* — Не журися, що рано встанеш, и не журися, що молодим оженися. *Г., Бр.* — Рано вставши, молодю оженившись и рано посіявши, не будеш каяцьця. *Нов.* — Не кайся, рано вставши, — більше зробиш; а молодю оженившись — скоріше помочи діждеш. *Черн.*

5910. Не смійся над людьми нині, бо завтра люде над тобою будуть сміятися. *Проск.*

Не купив батько шапки, нехай ухо мерзне; а яку дав, то бережи, бо погано и без неї. *Збр. Лаз.*

Не купив батько шапки—чорт ёго бери ⁽¹⁾! нехай уші мерзнуть. *Кан., К., Нос.*

⁽¹⁾ шапки. *Кан., К., Б.*—Кешкують з тих, що все на других покладаються. *Нос.*

Не братайся з козаками мед пйти. *Ст. 36.*

Вікно три річи псує: атрамент, сіль и молодю жіяку. *Проск.*

Нема прудчого над очі! *Бр.* — Що есть

в світі найпрудшіше и насвідійше, як очі! *Пир.*

Лихая находка гурш крадіжки. *Др. в Ст. 36.*

ДВІЧІ ЛІТО НЕ БУВА. *Зв., Н., [Х., Коз., Ст. 36.].*

Раз літо родить! *Бр., Гад.*

Весна раз красна. *Ск.*

5920. Лови рибку, як ловиця. *Євх., Рад., [Бр.].*

Одчиняй двері, поки одчиняюця; бо як и зачинаця — не скоро одчиниш. *Ос. 10 (XIV, 33).*

Бери гриби, як есть. *Рад.*

Дери лика, коли деруця. *Рад., [Зв., Прок., Ров., Дуб., З., Ст. 36., Вел., Євх.].* — Тоді лика дери (1), коли ся деруть (2); тоді дівку, тдай, коли беруть. *Ил.* — Дери лика в той час, як дасця дерти. *Прав. Ниж.*

(1) Дри. *Войц.* (2) дуть.

Не шодня можна сіяти, зберати. *Ил.*

Поти дерево гни, поки дасця гнути.

Бр. — Гни тоді дерево, коли гнецця.

Прок. — ... як воно молоде.

Хапай, Петре, поки тепле. *Гайс.*

Коваль клепле, доки тепле. *Бр.* — Тоді коваль заізо кув, коли гаряче. *Г.* — Куй тоді жалізо, коли гаряче. *Зв.* — Куй заізо, покуль не загасло. *Кр.*

Тоді дівку відавай, коли люде трахляюця. *Прок.*

Шов козак дорогою, а на колоді сиділа — «Е! дівчина, та п'ятни ця.» А вона ёму: «Козаче, завтра субота буде, та дівчини не буде.» *Сл.*

5930. П'ятниця — вдруге не (1) трапиця. *Зал.* — Не гляди, що п'ятниця: тогди бери, як травиця. *Ст. 36.*

(1) Як. *Бр.;* кому не. *Бер., Пир., Х.*

Уживай (1) світа, поки служать літа. *Г., В.*

(1) Запобігай. *Зал.;* Запобігайте. *Ос. 6 (III, 18);* Поти вживати. *Г., В.*

Іж, поки (1) рот (2) свіж. *Зв., Кр., Ком.* — ... а як помреця, то (3) все минеця. *Рад.*

(1) Тоді іж, як. *Бр., Бер.* (2) язик. *Збр. Лаз.* (3) Пий, іж, поки рот свіж: умреця. *Лів.*

Напиймося тут, бо в небі, не дадуть. *Прок.*

Пийте (1) жили, поки живи. *Пир., Коз.* — ... а як умрете (2), тоді лиха (3) зоп'яте (4). *Б.*

(1) Ворущіця ще. *Бр.;* П'ять. *Рад.;* Іжте. *С.;* Тягн'те. *Коз.;* Танцюйте. *Бер.* (2) замрете. *III.;* помрете. *Ком.;* помреця. *Рад.;* пійдете до гробу. *Бр., [С.];* умрем. *Нос.* (3) чорта. *III., Коз.;* лихого батька. *О.* (4) то все те минеця. *Рад.;* то зсісте хворобу. *С., Бр.;* то й колом не впреш. *Нос.;* то тоді не ймете. *Бр.;* то не будете. *Бер.*

Гуляй, дитина, покіль твоя година. *Нос.*

ПОТАЙ Бога, щоб и чорт не знав (зробив потайно). *Рад., Кр.* — Потай-Біг! *Пир., Ч.*

Хата покрішка! *Ск.*

Своя хата повинна быть покрішка. *Нос.* — Хата як покрішка: що зговориш, то в хаті повинно пропасти. *Бер.*

Як камені у воду, так жеби з твого дому не вишло нічого непотребного. *Ст. 36.*

5940. Смотри — мовчи, а свое роби. *Ил.*

Щоб (1) ні сич, ні сова! *Л.* — Утрись и запрись, щоб сич и (2) сова не знала. *Кл.* — Ні сич, ні сова (не знають). *Рад.*

(1) Щоб в нас ніхто не внав. *Бр.* (2) жеб ні сич, ні. *Ст. 36.*

Нехай між нами сокірка пропаде («щоб лишилося в тайности»). *Бр.*

Чуй не чуй, бач не бач, а (або: Чи бачиш, чи не бачиш, то) мовчи. *Ил.* — Бачиш, не бачиш, а не бреши. *Прок.*

Чув — не чув, бачив — не бачив. *Нос.* — Чуй — не чуй, видь — не видь. *Ст. 36.*

Тобі — нехай золотом уші позавішувати! *Ном.*

Не слухай, що балакаємо.

Замотати, зав'язати, та й нікому не казати (важуть більш на Цыган, що нічого не докопацьця, як вєрадуть). *Кам., К.*

Не у всі дзвоніть. *Ном.* — Не во всі дзвони дзвонять. *Коз.*

Хоч відають, та нехай не видать. *Кл.* Мовчок: розбив тато горшок, а мати и два, та ніхто не зна. *К., З.*

5950. Шито й крито. *Лів.*

А ні гич! *Г., П.* — Не гич! *Гат.*

Щоб з рота й пари не пустив. *Зіл.*

О том ні слова. *Ст. 36.*

Хто мовчить, той двох (1) навчить. *Рад., Пир., Коз., Ст. 36.* — ... а хто говорить, той договориця. *Х. 36.*

(1) десят'єх. *Бр.;* десят'єх. *Д.;* десяти. *Зв., Пр.;* сто. *Ил.*

Тільки ти будеш знать, та я, та Бог третій («А більше десятка не буде ніхто знать?» *З.*). *К.*

*

Побалакаєш, як у піч укинеш (ніхто не довідаєця). *Пир.*

Ніхто не скаже, не перекаже. *Ком.*

Я б сказав, та гурки за пазухою. *Кр.*

Я б сказав, та піч у хаті. *Рад., Л., Пир., Гр., [Коз.].* — ... для твоєї речі не вивозить печі. *Євх.* — У тім річ, що в хаті піч. *Бер.* — Мовчи, бо піч у хаті. *Л., Пир., О., Кр.* — Лишня пічка в хаті. *Кулж.*

5960. И стіни мають уха. *Ил.*

Знай та гадай — мудрому досить! пить та диш! *Ст. 36.*

Мудрій голові досить дві слові. *Ил., Проск.*

Розумному досить. *О., [Кр.].*

Надав чорт маком заговіть (скажеш, а те винесе). *Л., З.*

Був там, де тепер нема (не признаєця). *К., Пр., Б.* — ... де нема вже. *Полт. г.*

Що Бог дав (не хоче признаєця)! *Бер.* — ... на що тобі? *Рад.*

Що сказав — то сказав. *Ил.*

Я вже то забула, що учора іла (не хоче про людей переносить). *Бр.*

Тобі не питать, мені не казать. *Євх., Л.*

5970. На пти (1), щоб дивувались (2) тамі дурні, як ти. *Лів., Сл.*

Кажуть, як спита хто — на що, мов, робиш, або-що? — (1) На кпн. *Г., П., Прав. Нжж.* (2) щоб ся дивували. *Г.*

Хто не знає, так и не узнає. *К.*

Я так знаю, що часто й обід забуваю (не хоче чого виявляти). *Черн.*

Стара не віда, що вчора й обіда (не біється, не скаже — забуде). *Коз.*

Без мого гріха (як не хоче виводить неправду). *Л., Гл.*

Про те перші знають. *Пир.* — Не знаю — питай перших. *Павл.*

Єдно око має більше віри, ніж два (що скажеш одному, те двом не скажеш). *Ил.*

Не питайся, бо (1) старий (2) будеш (3). *Ск.*

(1) Не питайся. *Ос. 20 (IV, 49).* (2) старим. *Ком.* (3) бо скоро зстарієся. *Пир.*

Як багато будеш знать, то скоро зостарієся. *Л., Коз., [Пир.].*

Більш будеш знати, менш будеш спати. *Пир., [Ог.].* — Багацько знатимеш, менше спатимеш. *Євх., Ог.*

5980. Хто багацько знає, то мало має. *Проск.*

Чуючу, періста! підслухала (як помічають, що хто підслухає)! *Л., [Павл.].*

Злі КОМПАНІИ и доброго чоловіка зепсують. *Проск.*

Лихий доброму (1) попсиє. *Пр. в Ст. 36.*

(1) доброго. *Бр.*

Послухавши жука, всігди в гною будеш. *Нос.*

З дідьком не сягай до одніи миски. *Ил.*

Не гризи з дідьком оріхів.

Одна паршива овечка усю отару поганить. *Коміс.* — Паршива (1) вівця (2) все стадо спаскудять (3). *Кам.* — Др... вая корова все стадо об...ше. *Гр.*

(1) Одна паршива. *Зв., Пр., Ог.*; Єдна погана. *Проск.* (2) овця. *id.*; овечка. *Пер., З.* (3) портять. *Зв., Пер., З., Пр.*; заразить, або — занапастить. *Проск.*; запоганить. *Ог.*

З яким пристаєш, сам таким стаєш. *Кам., К.*

З яким придеши, таким сам останеш. *Ил.*

5990. З чим ся обходимо, тоє до нас лепне.

Хто з псами лягає, той з блохами встає.

Хто з псами пристає — навчиця брехати.

Хто в болото лізе, той ся покаляє.

Від диму закоптисся, від води замочисся, а часом и зовсім утописся. *Бер., Пир.*

Хто вліз в будяки — хоч би и нерадий, то в іх убереця. *Кам., К.*

Хто коло чого ходить, то ся тим и уробить. *Лип.*

Коло води ходивши, не можна, щоб не замочицьця. *Лів., [Рад., Ст. 36.].*

Коло воза ходивши, не можна не обмазацьця. *Євх.*

Тим бочка смердить, чим налита. *Пир., Бім., [Проск.].*

6000. Чим горшок накипів, тим буде смердіти. *Бр., У., Проск.*

Чим собака закусьть, того покинути (1) не мусять. *Ст. 36.* — Хто чим закусьть, терпіти (2) не мусять. *Пир.*

(1) Чого собака вкусить, покинуть. *Новг.* (2) той и покинуть. *Ком.*; Хто чого вкусить, то перестать. *Рад.*

Штука НАУКА. *Ст. 36.*

Не учись розуму до старості, але до смерті. *Г., Бр.*

Учись — на старість буде як нахідка. *Л., [Ком.].*

Не кайся рано встати, а молодю учи- тись. *Бр.*

Як дуба не нахилиш, так великого си- на на добре не навчиш. *Ст. Зб.*

Нагинай гілляку, доки молода. *Ил.*

Чого Івась не научиця, того и Іван не буде вмiти.

Було б учити, як лежало поперек по- душечки, а як удовж, то вже не помо- жецца (¹). *Л., О.* — Тоді учи, як упо- перек на лавці лежить, а як подовш ля- же, то тоді вже ёго трудно вчити. *Бр., [Кан., К., Рад., З., Пр.].* — Коли не навчила, як упоперек полу лежало, а то- ді вже не навчиш, як уподовж полу. *Л., Дуб.*

(¹) а вже як уподовж! *Б.*

6010. Хто не вчивсь, не буде знати. *Кл.*
Чого не вмiє, не буде й знати.

Що вмiть, так того за поясом не но- сить. *Б.* — Що вмiєш робить (¹), то за плечима не носить. *Рад.* — Що знати, то за спиною не носить. *Пир.* — Науки не вносить за плечима. *Л., Пир.*

(¹) що знаєш. *К.*

Старі скажуть на глум, а молодим тре- ба брать на ум. *К.* — Старий говоритиме на глум, а ти, молодий, бери собі часом на ум. *Ст. Зб.* — Старе скаже на глум, а ти бери на ум. *О., [Бр., Прок., Ком.].*
Що знати, то все добре. *Кулж.*

Ученому світ, а невченому тьма. *Ком.*

Письменному книжка в руки. *Черн.*

До смерті учиця чоловік. *Ст. Зб.*

Знайко біжить, а незнайко лежить. *Рад.*

Ув умілого и долото рибу ловить. *Коз.*

Москаль підманив на таке рибалство чумаків, а другий тим часом рибу з во- зів покрав, та так и наловили долотом риби.

6020. Той хто тяме, не той, що тягне. *Гат.*

У невмілого руки болять (¹). *К., Бер.*

(¹) не болять. *Рад.*

Того руки не болять, що уміють. *Кулж.*

Наука в ліс не йде. *Бр., Зв., К., Л., Коз., [Гайс.].* — Наука не йде в ліс, а (¹) в віс (²). *Ївх.*

(¹) але. *Бр., Ж.* (²) тільки в голову. *Бр.*

Наука не йде на бука. *Г., П.*

На те коня кують, щоб не спотикав- ся. *Прок.*

За сю науку цілуйте батька и матір у руку. *Кулж.*

Науки не од ліса забігти. *Ст. Зб.*

Не в череві уцаця.

Люде стали знати, як стало хліба не ставати. *Сл.*

6030. Добре все уміти, але не все ро- бити. *Збр. Лаз., [О.].* — Дай, Боже, все уміти (¹), та не все робити (²). *Ст. Зб. [Бр., Дуб., Рад., З., Ївх.].*

(¹) знати. *Л., [Б.].* (²) пробовати. *Кан., К., Бер.*

Нема муки без науки. *Ївх., Зал.* — Без науки нема муки. *К.*

Доки не намучиця, доти не научиця. *Бр.*

Не терши, не мнявши, не істи (¹) ка- лача (²). *Бр.* — не м'явши, не буде ка- лач. *Пир., Ком.*

(¹) не буде. *Бер.* (²) калачів. *Прок.*

Давшися в науку, дай що имоє на муку. *Ст. Зб.*

За невміння деруть реміння. *К., Пр., Б.* — ... а з тебе и хващiю (стяга з ли- марщином, вздовж шкури). *Зал.*

Медведя, коли вчать танцювати, то му на сопілку грають. *Ил.*

Не штука наука, а штука розум. *Кр.*

Вік (¹) живи (²), а дурнем умреш (³). *Рад.* — Цілий вік учись, цілий вік живи, а все дурний умреш. *У.* — Чоловік цілий свій вік розуму учиця, а дурнем умирає. *Нов.*

(¹) Скільки не. *Кр.* (²) живи, вік учись. *Дуб., О., Коз.* (³) умри. *Сос.;* а дурнем все таки вмiрати. *Коз.*

Лучший розум прирощений, як науче- ний. *Ил.*

6040. Шкода' учить розуму. *Г., П.*

Ворона за море літає, а дурна вертає- ся. *Прок.*

З письменних все лихо встає (¹). *К., З., Л., Пир.*

(¹) зло буває. *Кл.*

Письменний самий прескверний. *Збр. Лаз.*
Через письменних западеця світ. *Кл., Ном.*

Як буде уміть писать, буде людей ку- сать. *Ком.*

Риба смердить (¹) від голови. *Сков., [Ил.].*

(¹) псуєця. *Чер.*

Як би ви вчилися так як треба, то й мудрість була б своя. *Кобз.*

Нехай Німець скаже — ми не знаєм! *Кобз.*

Не вчений, та товчений ⁽¹⁾. *С.* — ... та друкований. *С.*, [Бр.].

⁽¹⁾ так провчений. *Рад.*

6050. Де чому училися, та дешо й зна-
в. *К.*

И я колись під школою ночував. *Лів.*
Я був на росі, та навчився поросько-
му говорити: «Сену, запрягай кобилу бе-
лу—поїдем у ліс по дрова!» *Сл.*

Не святі горшки ліплять. *Об.*, *Євх.* —
... ті ж люде. *Л.*, *Сл.* —... а такі гріш-
ні люде, як и ми. *Проск.* —... а такі ж
люде, як би й ми грішні. *Ном.* — Чи то
святі горшки ліплять! *Кам.*, *К.*, *Л.*

Як уміем, так и піем. *Яц.*, *Бр.*, *Бер.*,
Рад. — Як з'юмила, так и спіла. *Коз.*, *О.*
Хто що вміє, той те й діє. *Х.*

На гривні вчений. *Пир.*

Що ти знаєш! я більше винен, як ти
маєш (на того, хто поправля старшого
и д.). *Євх.*

Хвилозохв, а кобили в хамут не вміє
запрягти! *Ж.* — Учений, а кобили не за-
пряже. *Збр.* *Лаз.*

Не вміє ні бе, ні ме. *Ст.* *Зб.* — Ні
бе, ні ме не знає. *Лів.*, *Г.* — Ні бе, ні
ме, ні бельмес. *Павл.* — Ні бельмеса не
знає. *Пир.*

6060. Пісмениий, та не друкований ⁽¹⁾.
Кам., *К.*

⁽¹⁾ друкований. *Ком.*

Не знав, та й забув. *К.*

Як поночі в сливи. *К.*

Од дощечки до дощечки, а по серед-
ні ні трощечки. *Л.*, *Н.*, [Пир.]. — Од
доски до доски, а в середині ні трощки.
Пир.

Од краю до краю, а в середині не
знаю.

За титлу зачепивсь. *Лів.*, *Сл.*

Покой та покой, та дванадцять покоїв,
та у, та три палочки вгору—от тобі й
тпру! *Кам.*, *К.*, *Ном.*

Аз—били мене раз. *Збр.* *Шей.*

Аз—били мене раз; буки — набралися
муки. *Збр.* *Шей.* — Аз— був даяк раз;
буки — не попадай дякові вдруге в руки.
— Аз, буки — бери граматку в руки. —
Аз, буки, глаголя, повісили Василя, и
драбинку несуть, за ка...чку трясуть. *Лист.*
(II, 246).

Мурмулю чаричи—подай, жінко, онучі.
Збр. *Лаз.*

6070. Ижица—дубець до с...и близнц-
ця. *Лист.* (II, 287).

Архивимніікопопотопомозапечеревіміні-
кевич (в Лубенські повітові школі було

колись учні вимовляють оце прізвище —
звісно, «а ну, мов, хто вимовить!»). *Ном.*

Летів горобець через безверхий хлі-
вель, ніс четверик гороху, без червото-
ку, без червоточини, без пачервоточини
(теж було вимовляють, яко трудне для
вимови).

Наш Карпо з своїми Карпининятами
полукалукарпився (теж).

Ишов мужик из ярмарку по колоді че-
рез воду, тільки став він на колоду, бовть
у воду! викис, вимок, вилиз, висох, став
на колоду та знов бовть у воду. *Збр.*
Лаз.

«А знаєш?» — «Знаю.» — «А дога-
давсь?» — «Який біс!» — *Кам.*

Бери, Петре, на розум! *Ил.* *Р.*

Пішла его псалтира на перець. *Ил.*

Пише, як сорока лапою. *Ном.* — ...
сорока по тину. *Зв.*, *Бер.*

Написав, мов курка ⁽¹⁾ лапою. *П.*,
Прав. *Ниж.*, *Лів.* — Се написав, немаче
сорока. *Бр.*

⁽¹⁾ як сорока. *Прав.*, *Ниж.*, *Л.*

6080. Написав, як чорт до Арехви.
Ном. — ... до Арехти. *Кр.* — Написав до
Арехти! *К.*

Писав писака, читав собака. *Пр.* —
Писала писачка, читає собачка. *Зв.*, *Л.*,
[Проск.]. — Писав писака: хто прочитає,
тому стегняка (або: и той собака). *Кр.* —
Як напише писака, то не розбере й со-
бака. *Проск.*, *Л.*

Писав, писав, та чім имим запечатав.
Ст. *Зб.* — ... писав, — чім запечатав? *Ил.*

Як напише дурень, то не розбере и ро-
зумний. *Проск.*

Так пише, як мак сіє; прийде читати,
як в розі не знає. *Ил.*

Не при нас (тобі, мені) писано. *П.*,
Лів.

Спробовать пера и чернила, що в ёму
за ⁽¹⁾ сила: так перо пише, як муха дя-
ше. *Ос.* 10 (IV, 26).

⁽¹⁾ що в перові за. *Ном.*

Єжели будеш пісмениий, пильнуй и
не отступай пісьма: бо ти од него одсту-
пиш на п'ядь, а воно од тебе на сажень.
Ст. *Зб.*

Лучче сороці без хвоста літати, ніж
пісьменному уміти читати, та не уміти
писати. *Дуб.*

Учений недоучений гірше, як простак.
Ил.

6090. Школа—церковний угол. *Кл.*

В нашій школі, як на татарськім полі:
єсть где сісти, та нічого їсти. *Ст.* *Зб.*

—Школа гола: є де сісти, та нема що істи. *Ил.*

Школа всяким страним дім єсть вольний. *Кл.*

Школа дом вольний, а не своявольний. *Ст. 36.*

Смажено, печено в смолі, не кажи, що ся діє в школі. *Проск.*

Приповідь в школярів: не вкрав, але достав. *Кл.*

Школярської юхи набрався. *Ст. 36.*

Єдна то бурса! *Ил.*

Субітки дадуть. *З., Л., Хор., Пир., Пер.*

Березовим пером виписувати. *Кл.*

6100. Прийде Май, (школярів) не займай, а Юль, хоч пюнь. *Пир.*—Як прийде Май, у книжку дуже заглядай (бо екзамени надходять), а як прийде Юнь, то и в книжку пюнь. *Кор.*

Шануй учителя наче родителя. *Євх.*

До нас в науку — ми навчимо! *Кобз.*

Просвітити, кажуть, хочуть — современими огнями.

И премудрих немудрі одурять!

Невчене око загляне ім в саму душу глибоко-глибоко.

Лучший ПРИКЛАД, ніж наука. *Ил.*

Старі крутаця, а молоді учаця (або: Старі покрутились, а молоді навчились). *Р.*

Коли игумен за чарку, то братія за ковші. *Євх.*

Коло сухого дерева (¹) и сире горять. *Ил.*

(¹) За сухим. *Л., Ст. 36.*

6110. Що РАДА, то не зрада. *Рад., Зап. (I, 65).*

(¹) порада. *Ст. 36.*

Як рада, то й порада. *К.*

Одна рада хороша, а дві ліпше. *Нос.*

Одна голова добре, а дві лучче. *Зв.*

Одна розумна (¹) голова добре, а дві ще краше (²). *Л.* — Що голова, то розум, а дві ще лучче. *Кр.*

(¹) Одна. *Зв.*; Одян розум. *Пир.* (²) лучче. *Зв., Пир.*

З порадою добре (або: лучче) бити. *Кон.*

Без ради й вісько гине. *Бр.*

Хто людей питає, той розум має. *Ск.*

Надто знай, та ще питай. *Пир.*

Хто каже доладу, то уxo наставляй, а

хоч и без ладу, то й тож не затикай. *К., Кам.*

6120. Щоб часом дармо не блудить, чужого розуму питайся. *Ст. 36.*

Послухай мене дурня, то будеш розумним (¹). *Л., Ос. 7 (V, 42).*

(¹) дурного, то й сам розумним будеш. *Пир., Пр.*

Хороше нарадив—так як умів. *Ст. 36.*

Наче вуші підогнав (як хто дасть добру пораду). *Зал.*

Ей, миряне! шевці, кравці, крамарі, шапарі! сходіця, сходіця ради послухати, табаки понюхати! *К.*

Табаки понюхаймо и ради послухаймо. *Бр.*—Сядем на колоді, поговорим по пригоді, табаки понюхаєм и ради послухаєм. *Дуб., Рад., Л.*

«А що ви там робили?»—«Табаки понюхали, ради послухали — та й долому пішли.» *Зв.*

Де великая рада, там рідкий борщ (де довго радаяця, користи мало). *Ил.*

Буде правда, буде рада. *Гам.*

Той дає раду, хто знає правду. *Гам., Коз.*

6130. Добрая тая рада, де ширая правда. *Ос. 19 (XIV, 29).*

Иная рада гірш як зрада. *Гам.*

Добре той радить, хто людей не звадить. *Ил.*

Добра рада — як готові гроші, а ліхая — готове нещастя. *Бр.*

Були 6 гроші, а порада буде. *Ос. 19 (I, 14).*

Коли шукаєш ради, стережися звади. *Ил.*

Радься другого, а смотри свого.

Чужа голова—темний ліс. *Нос.*

У чужу душу не влізеш. *Ком.*

Нікому на чолі не написано, що він. *Ил.*

6140. Не один раз чоловік міняє на своїм віку. *Пир.*

Йди по другу голову. *К.* — ... щоб и тіі збуця. *Зв.* — Оце ще йде по другу голову! *К.*

Од того лиха не маю, що свій розум маю. *Пир.*

Людей питай (¹), а свій розум май. *Проск., Кам., К., Л., Пир.*

(¹) ся радь. *Г.*

Людей (¹) слухай, а свій розум май (¹). *Ск.*

(¹) Людей добрих. *Рад.*; Других. *Ис.*

(²) держи. *Рад.*; а сам уважай. *Бр.*

Не позичай у сусіда розума. *Г., П., Прав. Ниж.*

Послухай мене, то зза мові голови на
твій и волоска не стане. *Євх.* — За мо-
ві голови на твій и волоска не стане. *Ил.*
Хай чорт як не скаче, то скаче, а ти
гріха не берись (не набірайсь). *Кр.*
Хороше нарадив— хоч покинь. *Ст. 36.*
Не зматися ради. *Гат.*

6150. Хто ДУРНЕМ уродивсь, тому дур-
нем и вмерти. *Ос. 3 (X, 95).*

Як нема розуму від роду, то не буде
и до гробу. *Євх., Бер.*

Дурне вродилося, дурне и згине. *Проск.*
Дурний и в Києві не купить розуму. *Ил.*
Як Мурин ніколи білим, так дурний
розумним не буде. *Ил.*

Скоріш дурень одурить розумного, як
розумний дурня на розум наведе. *Ос. 18*
(VII, 55).

Пуста голова а ні посивіє, а ні полісіє.
Ил.

Дурня голова не полісіє. *Кр.*

Дурень и м'яло вломить. *К.* — ... ло-
мить. *Рад.*

Послухай дурного, то й сам дурним ста-
неш. *Ном.*

6160. Дурень псові очі псує. *Ил.*

Дурням ⁽¹⁾ закон не писан ⁽²⁾. *О., Кр.*

⁽¹⁾ Дурню. *К.; Дурному. Н., Пр. (2)*
не писаний. *З.*

Дурному гори ⁽¹⁾ нема. *Лів.* — ... немає,
а все низ ⁽⁴⁾. *Б.*

⁽¹⁾ й гори. *Рад. (2)* усе рівно. *Л.*

Дурному море по коліна. *Об.*

Дурному (або: Дурню) розум не зава-
жить. *Ст. 36.* — Тому не розум заважить.
Пр. в Ст. 36.

Дурний дурне й торочить. *Пр., Лох.*

Дурному дурне в голові. *Прав. Нижс.,*
Бер., Пол.

З панами рідко, и з дурнями ніколи
не ставай. *Ил.*

З ⁽¹⁾ дурнем пива не зварш. *Гад.*

⁽¹⁾ За. *о.*

З сліпим дорогя не знайдеш. *Не.*

6170. З дурнем зчепитись — дурнем
зробитись. *Гат.* — Зв'язьись з дурнем,
то й сам дурнем будеш. *З.* — З дурнем
зайди, сам дурнем будеш. *Проск.*

З розумним розуму ⁽¹⁾ набересся ⁽²⁾, а
з дурним и останній ⁽³⁾ загубиш ⁽⁴⁾. *Л.*

⁽¹⁾ ума. *К., Ш. (2)* набрацьця. *К. (3)* и
готовий. *Ш. (4)* загубить. *К.*

Послухай дурня ⁽¹⁾, то й сам будеш
дурень ⁽²⁾. *Рад., Л., Пир.*

⁽¹⁾ дурного. *Бр. (2)* дурний.

Кого Бог хоче покарати, то перше ро-
зум відійме. *Крем., Нос., Грам., [Проск.,*
Б.]

Антигона Сохвоклова.

Луччий піяк, ніж дурак. *Лл.*

Луччий мудрий, хоч лхкий, як добрий,
а дурний.

Лучче з розумним у пеклі, ніж з дур-
ним у раю. *Зал.*

Чим мудрий встидавецца, тим дурний
величавецца. *Г., П.*

Один дурень камень у воду кине, а де-
сять розумних не витягне. *Кр., [Зв., К.,*
Євх.]

Один дурень закине у воду сокру, а
десять розумних не витягнуть. *Яц.*

6180. Най сліпий камінь у воду верже,
то и видючий не найде. *Ил.*

З дурнем знайдеш, то и не поділисся.
Проск. — З дурнем ні найти, ні поділять.
Коз., [О.]

Лучче з розумним два рази згубити,
як з дурнем раз найти. *Яц.* — Дай, Боже
⁽¹⁾, з добрим (або: розумним) загубить,
а з лхким (або: дурним) не найги. *Бр.* —
Добре з добрим, а з сучим сином, найшов-
ши, не поділисся. *Ком.*

⁽¹⁾ Лучче. *Кан., К.; Бодай. Пир.*

До сіти впаде, хто з дурнем краде. *Ил.*

З дурним и в ступі не справисся. *Дуб.*

Дурному хоч кіл на голові теша, а він
все своє. *Зал.*

Чорта ⁽¹⁾ хрести, а він каже ⁽²⁾ пусти.
Прав. — ... а він в воду лізе. *Проск.*

⁽¹⁾ Дурня. *У.; Дурного. Проск.;* Ти
єго. *Бр.; (2)* кричать. *Бр.; У., Проск.;*
Чорт чортом: ти єго хрести, а він кри-
чать. *Кан., К.*

Півня на заріз несуть, а він каже: ка-
харіку! («не знає своєї смерті»). *Рад.*

Ти єму *Очмаиш*, а він тобі *од лука-*
вого. Лів.

Дурня на голову тручай, а він на но-
ги паде! *Ил.*

6190. Дурнем бути— не дуба гнути. *Коз.,*
Гат.

Дурня де не посієш ⁽¹⁾, там и уроди-
ця ⁽²⁾. *Бер.*

⁽¹⁾ сіють. *К. (2)* вродить.

Дурнів ⁽¹⁾ не ⁽²⁾ сіють, не ⁽³⁾ орють ⁽⁴⁾,
а сами родяця ⁽⁵⁾. *Л., [Пр.]*

⁽¹⁾ Дурня. *Ст. 36.; Дурнюв. Рад.;*
Дурних. Зв., Полт., З.; (2) и ⁽²⁾ ні.
Проск., Ст. 36. (4) пашуть. *Рад., Коз.,*
Ст. 36. (5) плодяця. *Лох.; родять. Коз.;*
ростуть. *Рад.; ся родять. Проск.; ся*
родять. *Ст. 36.*

За дурними нічого в Київ іхати, вони й тут в. *Зв.*

Пізнати з мови, якої хто голівн. *Ил.*

Дурний носить серце на язиці, а мудрий язик у серці.

Дурний, коли мовчить, то за мудрого уходить.

Дурень (¹) думкою багатіє (²). *Ск., Лист. (II, 245).*

(¹) Дурний У. (²) багатий. *Рад.*

Сліпий, хто через решето не бачить. *Бр.*

Сліпий, хто дальше від носа не бачить. *Г., П.*

6200. Чорт тому винен, хто дурень. *Пр. в Ст. Зб.*

Дурного (¹) и в церкві б'ють. *Рад., Л., Ст. Зб., Кулж.*

(¹) Дурня. *Проск., Коз., О., Кр.; Дурнів. З., Пр., Павл.; Дурних. Бр.*

Дурнем то и наробитися. *У.*

Добре дурня здурити. *Ил.*

Коли не вмів пирога ззісти — ке ёго сюди (як хто прогавить що, а друге покористуєцца)! *Ном.*

Дурневі щастя. *Зв.* — Дурневі Бог щастя дає. *У.* — Дурням щастя. *Н.*

Щасливи дурень, нічим ся не журить. *Кан., К.*

Дурень нічим ся не журить: горілку п'є и люльку курить. *Ил.*

Дурневі и Бог не противицца.

Дурному (¹) и Бог простить. *Ск.*

(¹) Дурневі й. *Проск., Пр.*

6210. На дурню и Бог не зище. *Б.*

И Бог за дурним. *Не.*

Хто дурневі вибачить, має сто днів відпусту. *Ил.* — Дурном з кроку студити, сто днів одпусту достуити. *Бр.*

Пошійсь у дурники, та й іж бублики. *Пир.*

Дурному удасцца, розумному ж трасця. *Коз.*

Не всім же в дурня и вдасцца. *Ёвх.* — Ёге, не всім же в дурня и вдацца! *Лох., Пир.*

Дурному дасть Бог щастя, та не дасть розуму. *Ёвх.*

Човпуть ёго, мов дурного. *Проск.*

Дурень на дурню сидить и дурнем поганяє. *Пир., Н.*

О, де ви такі розумні й понабірались. *Пир., О.]*

6220. Розумного батька дитина! *Ск.* — ... діти. *Л.*

Дурень дурнем! *Проск.*

Безличний повів Гриць. *Збр. Шей.*

Дурний зверху. *Сос., Кр.*

Дурний Харько Макогоненко. *Ёвх.*

Уманський дурень! *Бер.* — ... з чужого воза бере, та на свій кладе. *Прав. Ниж.*

Дурень ярмарковий. *Лів.*

Дурний, як Омелько. *Я.*

Дурний, як турецький кінь. *Ил.*

Дурний, як баран. *Пир.*

6230. Дурний, як пень. *Н., Кон.* — ... як сосновий пень. *О.*

Дурний, як довбня. *Кр.*

Дурний, як сало. *Бр., Проск., Ис.* — ... без хліба. *Бр.* — Розумний, як сало. *Кр.*

Ото дурний — як сак. *Бр., У.*

Дурний, як чобіт. *Проск.*

Дурний, аж гуде. *Кр.*

То-то сь розумний, аж крутисся! *Проск.* — Дурний (¹), аж крутицца. *Прав. Ниж., Лів., Сл.*

(¹) Дурне. *Л., Гр.*

Дурний, аж світицца. *Л., О., Кр.* — Дурне, аж світицца. *Лів.*

Дурне, аж носом баньки дме. *Пр.*

Дурне, аж очі ёму рогом лізуть.

6240. Розумний, як Хведькова кобила. *Прав.*

Розумний, як Беркови штани. *Збр. Шей., Б., О.* — ... як Беркове теля. *Кр.*

Розумний, як Соломонів патинок. *Бр.* — Як жидівський патинок. *Сл.*

На (¹) цвіту прибитий. *Рад., Л.*

(¹) У. *З., Кон.; Из Пр.* (²) прищавлений. *З.;* пришибено. *Х. Зб.*

Мішком прибитий. *Пир., Гор.* — Мішечком прикритий. *Кр.* — Мішком зза угла прибитий. *Л., Кр., [Бр., Зв., К., Кон.]* — Неваче изза угла мішком прибитий. *Пр., Р.*

Пошився у дурні. *Пир., Ст. Зб., [Бр., Пр.]* — ... у дурники. *Проск.,*

Стропився (здурів, загубив тропу). *Лів.*

Дурному він брат. *Бер., Рад.*

На дитячий розум перейшов. *Бр., Проск., Ил., [Коз.]*

Перейшов надівочий розум. *Прав. Ниж., Пол.*

6250. Младенці в голові (дур). *Кон.*

Нема гоя в голові. *Ос. II (XVIII, 40).*

Царка в голові немає. *К.*

Нема кишок в голові. *Ёвх.*

Нема клепки. *Пир.* — Клепки (¹) не достає. *Дуб.* — Третєї (²) клепки нема. *Бер.* — Третєї (³) клепки не достає (⁴). *Зв.* — Тобі клепки єдної в голові не достає: тобі треба клепку вставить. *Бр.*

(¹) Клепки в голові. *Нос.* (²) Дев'ятої. *Х.;* Десятої. *Пир., Пр., Павл., Пр.* (³)

Десятої. *Зв., Рад., З., Л., Кр.* (1) не стас. *Рад.*

Не повно ума. *К.*—Не зпозна ума. *Бр.*
Не всі (1) дома (2). *Ск.*

(1) Нема всіх. *Проск.* (2) вдома. *Бр.*

Голова не до ради, а купра не до кри-
сла. *Гайс.*

Голова не до ради, а паністара не до
крули. *К., Кам.*

Вітер свище в голові. *Ж.*

6260. Ловить білі метелики (бавицця,
мов дитина). *Пир.*

В єї ще золотом уші позавішувані. *Л.,*
О. — Золотом тому єще уші завішані.
Ст. 36.

У єго в умцю за дурну вівцю. *Сл.*

Ума ні з шило нема. *Пр. в Ст. 36.*

Дурніший од попа. *Пир.* — Хіба я (1)
дурніший (2) од попа! *П., В., Сівер., [З.,*
Коз., Кр.]. — Хіба ж то він дурніший від
попа. *Євх.*

Що співа над мерцем, як усі пла-
чуть. — (1) Чи вже я. *О.* (2) Оце вже
таки, хіба я дурніший. *Кр.; дурніс. Кр.;*
дурній. Коз.; дурніше.

Нема в тебе толку — хоч запали, так
не трісне. *Євх.*

Не маєш у голові тулку за дурну кур-
ку. *Бер., [Бр.]*. — Нема в тебе толку и за
курку. *Рад., Пир.*

Ні з губі мови, ні з носу вітру. *Ил.*

Ні мови, ні глови. *Бр.*

Хоч село в голову кляди. *Рад.*

6270. Дурний тебе піп хрестив. *Зв., О.,*
[Бер., Рад.]. —... що в воду не впустив.
К. —... хрестив, що не втопив. *Мз.*

Що втне, то калач! *Пер.*

Дурень, дурень (1), а в школі вчився!
Ос. 16 (IV, 14), Проск.

(1) Дурний. *Пир., Пр.; Дурний. З.,*
Л., Пир., Пер., Н.

Ото з тебе бемул (дурень)! *Збр. Шей.*

Алежто дурний, аж куриця! *Збр. Шей.,*
[Кам., К.].

Утербив Бог душу, як у пень, та й
кащця. *С.* — Уліпив Бог душу, як у пня.
Рад. — Утудив Бог душу у пень. *Л.*

Создав Бог та й ніс висякав! *Ном.*

Світ зійшов (1), а ще такого дурня не
знайшов. —... не бачив. *Проск.*

(1) пройшов. *Гл.*

Ото дурний! а ще й битий! *Кобз.*

Дурний, дурний, — та й не журиця. *Б.*

6280. Від дурня чую, то ся недивую. *Ил.*
Мовчи, так подумаютъ, що ти розум-
ний. *Кулж.*

Чи то єму дав Бог мудрость. *Кон.*

Нашо голова на в'язях (не так зроби-
ли)! *К.* —... на в'язях? щоб не спала. *Бр.*
Познаєш Познанського! *Ст. 36.*

Стядко-бридко Яремою звацьця (*або:*
Яремі озвацьця), а Ярема — «гов!» *Б.* —...
Яремою звати, та Ярема й гу! *Нова.*

Забув, що й на боргу. *Лист. (II, 182).*

З ним и остатній розум загубиш. *Ном.*

Думають-думають — ні вголос, ні мовчки.
Кобз. (154).

Як суде, так и буде. *Кр.*

6290. Який ум, такий и товк. *Кр.*

Не козаковать Миколі, бо не буде у єго
кона ніколи. *Не.*

Таке цікаве, аж бульки з носа лізуть.
Ил.

Чи не дав вам Бог на розум (полічи-
ти, поховати и д.)? *Л., Кон.*

Що ж ти будеш робить! свого розуму
не вставиш. *Кон.*

Який бо ти бевзь и справді! *Кобз.*

Цур тобі, який ти дурний! *Бр.*

(1) Цур та пек. *Бр., Ж.*

Ійбогу, овеча натура! *Кобз.* — Натура
овеча. *Чир.*

Е, та й дурний же ти, панебрате! *Зв.*
— «Та й дурний же який ти, панебрате!»

— «Е, так великий!» *Л.* — «То-то ти дур-
ний!» — «Коли здоровий!» *Бр.*

Ото дурень! був би ще більший, та вже
нікуди. *Пир.*

6300. Цимбале, цимбале дурний. *Проск.*

Голова! *Лів.* — Ой ти, голово! *Кон.* —
Ова! та й розумна ж голова! *Гам.*

Бепман! *Пир.*

Цвілі голови! *Кр.*

Безголова уся сім'я. *Пир.*

Ах ти пришиблена курка! *Проск.*

Оглух (1) царя небесного! *Кон.*

(1) Олух. *Пир.*

Оце, сало (дурний)! *Бр.*

Дурне село. *Нос., Л.*

Ет, маняк! *Б.*

6310. Покиньків (покидьків) брат. *Євх.*

Отто ще митута: ні дома, ні тута (дур-
не и дома, и тута). *Зал.*

Ростом з Івана, а розумом з болвана.
Пр.

Голосний, як дзвін, а хоч довбнем вбий.
Рад., О., Б. —... дзвін, а дурний, як дов-
бня. *Пр., Лох.*

Глянь (1) на вид, та й кажи (2), що
Свирид (3). *Рад.*

(1) Подивись. *Кр.* (2) та й питай. *Кр.;*
видно. *О.;* Глянувши на вид, то знать.
Рад. (3) Давид. *Б., О., Кр.*

Видно заду (¹), що Пархім (²). *Проск., Павл., Зв., Рад., [Бер.]*.

(¹) й з рила. *Пер.* (²) Мартин. *Бр., Пер.*

Видно й заду Супрунаду. *Гат.*

Як дурень — седи та дома гледи. *Коз.*

Дід твій—дрига: піймав жабу, та й каже—риба. *Євх.*

Дід твій лисий, а баба голомоза (або: куца). *Євх.*

6320. Ой ти тіменний! *Б.*

Кручений ти благовісний. *Сл.*

Наївся блекоти (*Hiosciamus niger*. L.).

Ном.

Де він, неклепаній! *Пир.*

Оце як бач, то не товпач, бо скажуть — дурень дужий. *Не.*

Чирак великий, а гною мало. *Проск.*

Скорний, та (¹) босий. *Г.*

(¹) Хитрий, а. *К.*; Цікавий, та. *Ном., Пир.* Цікавий, а. *Бр.*

Цікавий, а дурний. *Бер., К.*

Цікавий козак, та босий. *Б.*

В очах мигтять, а (¹) в голові свистить. *Проск.*

«Хоч би й я: одяглася, а довгу багату». — (¹) Зверху блястять. *З.*

6330. Глузду нема. *Гр.*

Глузду натаять. *Гат.*

Зсунувся и глузду. *Прав. Ниж., Пол., Лів., Сл.*—... як пес з соломн. *Проск.*

— Стара з глузду зсунулась, мов собака з соломн. *Євх.*—Зъйхав з глузду. *Рад., Пир., Кр.*

Одбив глузди («хто вдарився на потилицю»). *Пир.*

Збився з пльгу.

Збився з пантелику. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*—... панталику. *П., В.*

Дивниця, як чорт на попа. *Л., К.*

Дивниця (¹), як теля на нові двері. *Кан.*

(¹) Дивуецця. *Гат.*

Витрепив (¹) очі, як козел на нові ворота. *Сос., Мг.*

(¹) Вилупив. *Гл.*

Дивниця, як баран (¹) на нові ворота. *Збр. Шей.*

(¹) віл. *Ил.*; корова. *Кр.*

6340. Великий, а дурний. *Бр.*

Велик пень, та дурень. *Ст. Зб.*

Великий дуб, та дуплинистий. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*—... малий, та натоптуваний. *Коз., Кр.*—... дуплинистий, порохнею напхатий. *Гр.*—Велик дуб, та дупнат. *Ст. Зб.*—Дуб, та дуплинистий. *Гр.*

Великий, як ломака, а дурний, як собака. *Євх.*

Високий, як дуб, а дурний, як пень. *Рад.*

Великий, як світ, а дурний, як кіт. *У.*—... як сак. *Проск.*—... як чіп. *Яц.*

Високий, як тополя, а дурний, як хва-соля. *Уш.*

Високий до неба, а дурний як треба. *У., К., Зал.*—Великий аж до неба, а дурний, як не треба. *Бер.*

(¹) Високий. *Зв., Бер., Черн., Здоровий. Пир.*; Виріс. *Зв.*; Велик. *Гл.*

Через пень, через колоду валить без уходу (здоровий, а дурний). *Нос.*

Хоч дурний, та високий. *Не.*

6350. Хоч дурень, аби велик. *Ст. Зб.*

Велика Педоря, та дурна. *Павл.*

Великий татарський кінь, а дурний. *Ил.*

Голова велика, а розуму мало. *Ил., Кр.*

Борода велика, а розуму мало.

Борода виросла, та ума не винесла. *Ст. Зб.*

И вродилась, и виросла, а розуму не винесла. *К.*

Борода як у старого, а розуму ніт и за малого. *Г., П.*

Живіт товстий, а лоб пустий. *Ил.*

З великого розуму! *Пир.*—... у дур заходить. *Л.*—... та в голову зайшов. *Об.*

6360. Ум за розум зайшов. *Л., Кр.*—... зійшов. *К.*—Ум за ум заорав. *Павл.*

Оттакої небувало! *Пир.*

Оттакої пресвятої (¹)! *Л.*—... соли за кошійку. *Ком.*—... пресвятої ще й не було! *Чер.*—Оттакеє пресвяте! *Зв., Пир., Пр.*

(¹) трисвятої. *Ном.*

Хоч тюкай! *Пир.*

Тютю на тебе! *Гат.*—... навісний (або: навіжений)!—Тютю дурний! *Кулж.*

Тю на твого батька! *Ос. 10 (V, 47).*

Тю, на твого батька віровка! *Ш.*

Плюй на свою голову! *Коз.*

Плюй на свій слід!

Навіжений, схаменися! *Проск.*

6370. На, дурний, сала! *К., Коз.*

Цур (¹) дурня! *Зв., Пр., Лох., Л.*

(¹) Цур. *Сос.*

Цур дурня (¹) та масла грудка (²)! *Л., Пир., Х., Кв. (II, 92).*

(¹) лука. *Не.* (²) грудня. *Пир., Х.*

Цур дурня и паличка зверху! *Ном.*

Цур дурного, та в горох! *Рад.*

Цур дурня в борщ! *Євх.*

Цуцу добрий, не порви торби! *Ном.*

Цуцу, босий! не ходи в просі! *Лист. (II, 246).*

Ні се, ні те,—їжте хрестяне. *Збр. Лаз.*
З дурної голови та на людську. *К.*
6380. Чм ти здурів, чм збожевільнів!
Лист. (II, 287).
Джиг, Марушка,—з перцем юшка. *Не.*
Шик-прик! *Ном.*
Сік-пік на помело, коли води не було. *Ил.*
Сцик-брик на гвоздик! *Збр. Лаз.*
Круть, верть,—та й геть. *Гат.*
Прийшов, бдикнув,—та й далі пішов.
Збр. Шей.
Вернись, куме, шило ззаду. *Ном.*
Митець голою паністарою іжаків бить!
—Нема вдачі шикою іжака вбить. *Пир.*
З дуру, як з дубу. *Чир., Пир.* —
Сказавсь, так як дурний з дубу вірвав-
ся. *Бр.*
6390. Утяв Панька по штанах. *Зал.*
Не в ті взулась! *Ос. 20 (XIV, 113).*
Штурх ⁽¹⁾ Панька в око! *Гайс.*—... а
він ⁽²⁾ и так сліхий ⁽³⁾. *Ид., [Ст. 36].*
⁽¹⁾ Либ. *Ст. 36.*; Утяв. *Бр.* ⁽²⁾ а Пань-
ко. *Євх.* ⁽³⁾ а воно и так сліпе. *Яц.*
Здоров, дурню, коли намагаєсь! *Зал.*
Добрідень на Велидень, добривечір на
Різдво! *Черн. 1.*
Церкву обдірає, а звиницю побиває. *Ил.*
—Церкву пожрив, а звиницю обдер.
Після гебля сокирою! *Нос.*
Дурню, купи перцю, коли велика мір-
ка! *Нос.*
Купи, дурню, перцю—шахврану ті при-
чию. *Ил.*
«Світлі, Гапко, дав Бог телятко!»—«Пі-
дя, Денисе, подивись, чи лисе!» Пішов
Денис—собаку в хату втис. *Чир., [Євх.].*
6400. Дурний в дурного та й спове-
давсь. *Рад.*
«Що, дурню, робиш?»—«Воду міраю!» *У.*
—Що дурню робиш—воду міраєш? *Проск.*
Небозі сонечко ірієця,—воно ж зрад-
ніло, та й справді грієця. *Гат.*
Ворона літає, а дурень голову задирає.
Проск.
Брехун бреше, а дурень віри йме. *Кр.*
Летопень ⁽¹⁾ лепече, а дуринь слухає.
Проск.
⁽¹⁾ Лепетень. *Кр.*; Лопотун. *Кон.*
Рушив розумом, як здохле теля хво-
стом. *Ил.*
Рожжуй, та ще й у рот положи. *Пир.,*
Кон., [Зв., Бер., Коз.].
Їму треба так, як лопатою класти (не
хутко розбірає діло). *Бр.*
Сліпий курці усе пшениця. *III.*
6410. Нацитав Сорок Святих и без Ве-
ликого посту. *Проск.*

Дурному Гаврильці усе чорнобривці. *Коз.*
Гоницьця за лисицею, а стрілять зай-
ця. *Гл.*
Молись Богу, та лягай спати. *Бр., Л.*
Перехристи мари, щоб не дремали (або:
не брехали). *Кр., Б.*
Перехрестись та лягай спать. *Пол., Лів.*
—Хрести п'яти та лягай спати. *Л., [К.,*
Бер.].
На здоров'є кумі Олені, що хвіст дов-
гий! *Гор.*
Доброго здоров'ячка, пані Муйсієва!
Кулж.
Здоров, Терешко, в новій сороцці! *Ст.*
36.
Крути, Панько, головою! *Бр.*
6420. Дай курці гряду, а вона летить
на банти. *Ил.*
Тягни, чорте, за попом. *Не.*
Що навіженому по розумі! *К.*
В очереті шукає сука. *Ил.*
Що дурний робить? плює та хапає.
Дурень воду носе, дурня Бога просе,
гори хата ясно, щоб ти не погасла. *Сум.*
Оженився дурний (або: Оженився по
весні), та взяв бісновату, та не знали,
що робить—запалили хату. *Рад.*
Впав батько з гори — чорт його бери!
Проск.
Брехавсь, писку, Велидень близько!
коноплі нетерті и діти обдерті (у л. Шей-
ков. розказана и брехенька, відкіля взя-
лась ся приказка). *Збр. Шей.*
Чудний, як бублик! *Лист. (II, 286).*
—... що кругом об'їся, а в середині не-
ма нічого.
6430. Дурень и тому рад. *Бр.*
Богу невимовно—шага положила, а п'я-
така взяла. *К., Б.*
Нате и мої штани, нехай визиляця! *Кр.*
—...штани в жутко. *Коз. п. (у Козарі).*
Нате й мій гріш на ладах, щоб и мов
перед Богом курилось. *Полт. 1.*
Нате и мій галун до церкви! *Бр., Кр.*
Нате вам п'ятака, прийміте мене штур-
пака. *У., Євх.*
Нате и моїх п'ять. *К.* —...щоб було
десять. *Лів.* — На й моїх п'ять грошей
до складки, щоб було десять. *Бр.*
Нате й мій стовбун, щоб и я там був.
Пер.
Нате й мій гріш, та купите дєгтю, бо
и у мене паршива голова. *Євх.*
Нате и мій глек на капусту. *Зв., Л., Коз.,*
Кр., Євх.—...щоб и я Хівря ⁽¹⁾ була.
Кременч., Л., Пир., [Не].
⁽¹⁾ Гапка. *На.; Настя. К., Пер.; Вів-*
дя. К.; Пріська. Л.; риндя. Не.

6440. Натє й мій глек на капусту, щоб порожній не був. *Л.*

Натє и мій глек на сироватку, щоб и моя була масниця. *Л., Гл.*

Тинди-ринди за три гроши. *Ил.*

Стріло-бріло, здоров їхав! *Сос.*

Не приходниця в Середу Вшести. *З., Л., Пр., Гад., Павл., [Євх.].* — ... а все в четвер. *Пир.*

Отакої соли за копійку! *Пир.*

6446. Ні се, ні те, — святи, попе, яйця! *Бер., К.*

6450. Огледілись, як наїлись. *Зв., Пр., Пир., Збр. Лаз.*

(¹) Зпохвятились. *Пир.*

Огледівся Курта, як хвоста не стало. *Збр. Лаз (з Кобр.).*

Очнувсь (¹) монах, аж смерть (²) в головах. *Гр.*

Не вдалось поправитись, а через поправку на гірше вийшло. — (¹) Гай, гай. *Гр. (2) Малах аж скула. Нос.*

Очнувсь дурень у ягодах. *Рад.* — Одумався (або: очнувсь) (¹) дурень та в ягоди. *Б.* — ... та не впору.

(¹) Схаменувся. *Гл.*

Очнувсь дурень у Шведчину. *Кр.* — ... та в Шведчину. *Кор.* — Як дурень в Шведчину.

Назад, риндя! *Кан., К.*

З якої речі? *З., Л., Пир., [Гам.].*

З якого дива, з якого вдання? *Гам.*

Після чого?! *Пир.*

Роди, Боже, з мішка та повмішка (ніби Литвини сказав). *З., Л.*

6460. Дурному (¹) вічна пам'ять. *Ск., Ст. Зб.* — ... а нам на здоров'я. *Лів.*

(¹) Дурневі. *Ил., Кан., К.*

Божевільний Марку, ходиш по ярмарку: ні купуєш, ні торгуєш, тільки робиш сварку. *Ил.*

Лисця од дощу під борону ховалась — не всяка, казала, капля капле. *Нос.*

Що піп, то й батько. *Проск., Павл., Б., Євх., Ст. Зб.*

Сім літ хробак в хріні зімував, а смаку не зазнав. *Ил.*

Зажурився, що в мене грошей нема. *У.* — ... незабавно и в тебе не буде.

Стережися того, що немає чого. *Ил.*

Ні сіло (¹), ні пало (²), дай бабо (³) сало (⁴). *Бер., Пир., [Бр., Проск., Рад., Пр., Кр.].*

(¹) сіла. *Ст. Зб.* (²) пала. (³) бабі. *Мл.;* Боже. *Зв.* (⁴) сала. *Ст. Зб.*

Роди, бабо, дитину, а бабі сто літ. *Бр.* — ... будеш панянкою за годину. *Ил.* —

... бабо, коли бабі з літ вийшло. *К., Коз.*

Роди, бабо, ягоди! *Євх.*

6470. Так як кажуть за дванадцять миль кісілю! ні з сего, ні з того, приїхала до мене кума з Ніженя. *Зан. (I, 146).*

Куме, куме, дурний твій уме! за сім миль та в мед ити (на храм або до причастя). *Рад.*

За сім (¹) миль (²) кісілю істи (³). *К., Л.*

(¹) дванадцять. *Кан.* (²) верст. *Пир., О., Павл.;* за сто верст. *Б.;* Дурний куме! за сім миль ідеш. *Рад.* (³) хлѣбать.

За кавалок (¹) кишки (²) сім миль пішки. *Яц., Руд.*

(¹) шматок. *Зв., Бер.;* кусок. *К.;* для одної *Ил.* (²) тріпай. *К., Бер.;* біжить. *Зв.*

Три дні ходу — до обід празника (про храмування). *Ил.*

Де храм, и я тамъ. *Ст. Зб.* — ... то и ми там. *Ил.*

Доладу, як ложечка по меду. *Л.*

Танцювали-танцювали, та й не уклонилися (кінця не довели чому)! *Бер., К., Кан.*

Усі раді, що у рябої теля. *Ном., [К.].*

Закупила батька, щоб горілки не пив. *Кон.*

6480. Кукуріку мандеріку. *Ил.*

На здоров'я козі, що хвіст довгий. *Лів.*

Моргни, сліпа, коржа дам! *Бр., Лит., Бер., К.*

«То чекар, хлопчія та!... говорить на дівку.»

Не туди стежка в горох. *У.* — Пізнає, куди стежка вь горох. *Г.*

Сирено, масляно — корова ожеребилась! *Ст. Зб.* — Сиряно, масляно — на голові наклано. *Л.*

Сиряно-масляно, дай, Боже, на користь. *Ос. 20 (XI, 73).*

На твого батька лисого! *Пр., Лох., Пир.* — ... лисого батька. *Л., Пир.*

Цюцю дурний салабай! *Нс.*

Здоров живеш, що води напився! *К.*

«Здоров, дурню! де живеш?» — «Не знаю.» *К.*

6490. Хіба єму розум завадить. *Євх.*

Пізнати дурного по сміху єго. *Г., П.*

Дурному горя нема. *Пир.*

Не казав би то — мала, ато велика, та змалилась. *Л., З., Кон.*

Дурням диво! *Кр.*

Дурному на диво. *Пр., Лох.*

Дурному и лубок цяцька. *Бал.*

Дурень червоному рад. *Зв., Бр., Кат., [К., З., Л.].*

Дурень, дурень, — а в огонь не полізе.
Пир.

Не хвались мудрий мудростію, ні силь-
ний силою. *Ил.*

6500. Мудрим ніхто не вродився. *Г.,*
В., П.

И по премудрих часом чорт іздить.
Проск.

И на мудрім дідько на Лису гору із-
дить. *Ил.*

Од великого розуму и роги поростуть.
К., Пр.

Що тобі до того, як розуму нема ні в
кого. *Проск.*

Дурень, та собі. *Ст. 3б.*

Кінь на чотирёх ногах та спотикаецця.
Л., [Зв., Проск., Дуб., Бер., Рад., З.,
Пир., О., Коз.] — ... ато чоловік не
споткнуецця. *Л.* — ... а чоловік на двох,
та щоб не спіткнувся. *Бр.* — ... спот-
кнуецця, а мені на 'дному азиці, та не
споткнуецця. *Б.* — ... копитах та споти-
каецця, а чоловік, одним язком говорячи,
можеть помилитися. *Ст. 3б.*

Що робити з біди! тра в голову захо-
дити. *Ил.*

Забив баки. *Ск.*

Памороки забив. *Ск., Павл.*

6510. ТеляНЕЗНАЕЦЦЯ на пирогах. *Бр.*

Знаецця, як Циган вівцях, яка си-
ва, така й сита. *Пер., О.* — ... яка чор-
ка, та й сита. *З.*

Розуміецця, як Мошко на перці. *Проск.*

Знає свиня — шановавши сонце святеє,
образи святні и слухи ваші—що перець!
вона каже, що то гречка! *Ил.* — Знаец-
ця, як свиня на перці. *У., Проск., Кам., К.*

Такий знающій, як Циган до пасіки. *С.*
— Знаецця (або: Цікавий), як Циган до
бджіл. *Проск.*

У мене (каже Циган) три сини та всі
три угадки: як скажуть — один, що бу-
де дощ, другий, що сніг, третій, що со-
яшно — як раз которий вгада! *Ном.* —
Так и Циган угадував, що завтра буде
хоч дощ, хоч сніг, хоч сояшно. *Л., Ком.*

Знаеш ти курячу цицьку! *Збр. Лаз.* —

... за курячу цицьку. *У.* — ... пішку. *Ил.*

Він знає, що король обідає. *Ёвх.*

Як хто удає, що все зна.

Ніхто не зна, не віда, як хто обіда.
Полт. з. — Ніхто того не відає, коли
кума обідає. *Руд.* — ... що король обі-
дає. *Ёвх.* — ... як хто обідає. *Ск.* —
Хто відає, як хто обідає. *Нос.*

Ніхто того не відає, хто що робить
насамоті. *Ёвх.* Трудно знати чужий до-
хід и росхід. *Нос.*

Знає вскує, як Жид у солоді. *Не.*

6520. Тямий, як свиня в дощ. *Бер.*

Тямий (або: знає смак), як свиня в
опельсинах. *Лів., [Сл.]* — ... в опаль-
щинах (опальщина тут—що имоє, як мов-
ляє. *Ст. 3б.*). *Л.*

Знаеш ти багато, уночі родившись! *Б.,*
Кр. — ... та ще и в погребі. *Рад.*

Знаеш ти батька твого лисого. *Ёвх.*

Знаеш ти свого батька, який був на
шерсть! *Л.*

Знаеш ти діда свого дригу, що як уми-
рав, то ногами дригав. *Ёвх.*

Знаеш (¹) ти свого дідька! *Л., Гр.*

(¹) Назвав. *Гр.*

Знаеш ти в гарбузі смак. *Сос.*

Тямий ти, як ідуть та тобі не дають.
Ёвх., [З., Рост.].

Ти знаєш з носа та в рот. *Ск.* — Тя-
мий из носа в рот. *Л., [Бер., Лох., Пр.]*.
— Знає—з носа кап, та в губу хап. *К.*

6530. Ти тільки знаєш, що з миски та
въ рот. *К.*

Тямий, як рист колупати. *Гат.*

Що ти знаєш!.. жука та рака, та по-
лєву бабку, догори плєвати та в рот ха-
пати. *Проск.*

Роскажи батькові своєму лисому. *Ком.,*
Пир.

Роскажи своїй першій! *Лів., Сл.*

Ще (¹) ёго батька навчат! *Пир.* — Ти
кажеш, що не вмію, а я ще твого й бать-
ка навчу. *Бр.* — Навчи свого батька! *Рад.,*
Л.

(¹) Не вмію! ще. *Х.*

Знає и без попа, що в неділю свято.
Бр., З.

Знаю, що в Кузьми є гроші. *Ос. 1*
(274).

Знаю, що в Хіврі нема очіпка.

Я вже білше забув, ніж ти знаєш. *Л.,*
К. — Я вже те забув, що ти знаєш. *Пир.,*
Кр.

6540. Моя свиня більш знає, як ваш
астроном. *Кам., К.*

То, може десь у степу, приїхали на
ніч два паничі, и один з їх астроном.
От вони и почали надворі слацьця — у
хаті лушно, та й бліх багато. «В, не сте-
ліцця на дворі», каже шинкарь, «бо бу-
де дощ! вже моя свиня не даром до хліва
лізе!» Астроном подивився на зорі, та й
каже: «Чорващо мелєш! брехня, дощу
не буде!» — «Як собі хочете», каже шин-
карь, «тільки я як замкну хату, то вже
не пуццу!» Дягли ті надворі, — а вночі
де не возьмись хмара, та як ушкварить

дош!.. «А що», каже шинкар, пускаючи їх світом у хату — ато не пускав, «бачте, моя свиня и д.»

Знаеш ти за кобилячу голову. *Ном.*
Говорити було не мало, та розуму не стало. *Проск.*

Сиділа баба на печі, та й каже—але!
Полт.

Хто тільки старує, а робить не до-
любає.

Геть собі, бо ти ні грач, ні помагач.
Ком.—Ні грач, ні помагач. *Прав. Ниж.,*
Пол., Льв., [Євх.].

А ні граєш, а ні заважаєш. *Бр.*

И заводити не вміє. *Ил.*

Не дістане він язика.

Таке догідне, що тільки на смітник по-
викидять. *Пир.* — Хоч на смітник ви-
кинь. *Л., Кр.*

Здібний ⁽¹⁾, як віл до корита. *Яц.*

⁽¹⁾ Такий спосібний. *Ил.*

6550. Жвавий, як ведмідь до карит. *Бр.*
Ні живий, ні вмерлий. *Проск.*

Не варт и річи (або: и гича). *Гат.*

А ні до любови, а ні до житця. *Бр.*

Ні сюда Микита, ні тудя Микита. *Євх.*

А ні до сака, а ні до бовта: дурень
вічний. *Ж., А. Вил.* — Ні до сака, ні
до бовта. *Кам., К.*

А ні до ради, а ні до звади. *Ил.*

З нашого Захарка ні Богу свічку, ні
чортові угарка.

Ні Богові свічка, ні чортові ⁽¹⁾ ладан ⁽²⁾.
Лів.

⁽¹⁾ Лукавому. *Гр.* ⁽²⁾ ожог. *Кам., К.,*
Рад., Пир., Черн.; гожуг. *Лип.;* голо-
вешка. *Пол.;* огарок. *Бал., Проск.;* уга-
рок. *Бр.;* кочерга. *Зв.;* каганець. *Пр.;*
лудка. *Пир., Кон., Р., Кр., Гр.*—*Ожог*
а в Лубенщині *ожуг*—держално в ко-
черзі або в хватках.

Не здався ні до чого: ні за ним, ні
перед ним. *Проск.*

6560. Там то вже ні до чого не вда-
ся! *Проск.*—Це ще вродився та вдався!
Євх.

И кулик на воді, и музика на коні (не-
вдалий). *Не.*

Не вміє шила заострити. *Ст. Зб.*

Не вміє коню ⁽¹⁾ хвоста зав'язати.

⁽¹⁾ кішці. *Л.*

Ти-то спиритний, як Матвій до куропатв.
Проск.

Молодець, як печений горобець. *К.,*
Пир., Євх.

Ловить, як кіт шнака. *Полт.*

Так и в Києві роблять. *Ном.*

Як хто, поправляючи, загасить світ-
ло. Натяка на звичай у хлёрк, що їх
у Києві за всі України.

Хотів ся пережрати, та собі очи ви-
штуркав. *Ил.*

Не впусти (або: Упустив) рака з рота.
Ос. 10 (XIII, 20).

6570. Умів там влізти, та не міг пере-
скочити. *Ил.*

Ухватив, як панського самовару. *Кон.*
Блом гайно збував. *Кам., К.*

Не годно зробити, тільки збавити. *Бр.*

Ви б хотіли, щоб собака та млинці пік:
він тістом поїсть (сказано на удову: де ж
йй великі порядки завести!) *Коз., [К.].*

Дай дурню товкач, він и вікна поб'є.
Кр.

Загадай ⁽¹⁾ дурному ⁽²⁾ Богу молицця,
він и лоб ⁽³⁾ розіб'є ⁽⁴⁾. *Л.* — як за-
тієш дурня молитись, то и лоб собі роз-
квасить. *Нос.*

⁽¹⁾ Пошли. *Полт.;* Нагадай. *Черн.;* За-
став. *Проск., Лох., Пир., Пр., Б.* ⁽²⁾
дурного. *Полт., Пир.;* дурня. *Проск.,*
З., Лох., Пр., Б.; дурню. *О.* ⁽³⁾ голо-
ву. *Пир.;* иконя. *Полт.* ⁽⁴⁾ поб'є. *Полт.,*
Черн.; проб'є. *Проск.*

Пошли дурня по раки, а він жаб на-
лапа. *Бер.*—... наловить. *Пир.*

Пошли дурного, а за ним другого. *Зв.,*
С., Бер., Пир., Кр., Ст. Зб., [Рад.,
Л., Пр., Коз.]. — ... та й сам и тре-
тій иди. *Бр.* — Пошли дурня, й сам бу-
деш дурень. *Не.*

Заставили чоловіка моркву стругати. *Бр.*

6580. Єсть и в тебе кибіть ⁽¹⁾ на печі
сидить! *З., [Пир.].*

⁽¹⁾ Кибіть. *Л.;* От кому кибіт. *К.;* ки-
біт. *Б.*

Кому кибіть — на печі сидить, а кому
не кибіть, то й з печі летить. *Пир.* —
Як кому кибіть на печі сидить, а як ко-
му кибіть під піччю. *Б.*

Як тям е. *Пир., Кон.*

Чого бим ся брав до того, коли не тям-
лю. *Проск.*

РОЗЗЯВЛЯКА, чого ти тут стоїш! тут
тебе вовки поснідають. *Кон.*

Не роззівай рот, бо сорока влетить.
Ном. — ... и вис...ця, то так погано-
погано буде—пху!

Роззяв рот—сорока б му влетіла. *Ил.*

Ворона влетить! *Рад., Л., Пир.* —

Не роззівай рот, бо ворона як летіте-
ме, так и влетить ище. *Б.*

Заворонився! *Л., Пир.*

Гаразд рот роззявив! хоч колесами їд.
Бер., Л., [Пр., Лох., Б.]. — З колесами
в рот не в'їхати и тому! *Ст. Зб.*

6590. Роззяв рот, то влізе чорт. *Бер.*
Він ротом мух ловить. *Гр.*
От, роззявив (або: розджяпив) вершу!
Ном.

Роззявив рот, як вершу. *Л.*

Ишла роззявляка, а їхав непрворняка
(¹), та мені дишлєм в рот. *Бер.*—Іхала,
мамо, розвора, та оглоблю міні (²) в
рот. *К.*

(¹) Я стою проворняка, а він розвір-
няка. *Бр.*; Я стою роздовняка, а він
іхав розвірняка. *Євх.* (²) Ишла роззява,
та оглобля. *Рад.*

О, бісова тіснота! *Кр.* — А, сучого
сына з ёго тіснотою! *Л.*—Оце бісів сын
поставив стовби по дорозі! *Дуб.*—Пона-
ставляли тут верстві, що й розминуцьца
трудою. *Пир., Павл.*

Очі витрищив, як жирівий туз. *Ст. 36.*

Випьв очі—неначе ті баньки. *Коз.*

Ни витрешайся ні на кого, як коза на
резника. *Ст. 36.*

Вилулив (¹) очі (²), як (³) баран. *Лів.*—
... як баран дещицю. *Л., Гр., Зал.*

(¹) Витрищив. *Ил., Зал.*; Вивалив.
Гр. (²) баньки. *Л., Гр.* (³) як зарізаний.
Ил.

6600. Чого ти білки витрищив! *Збр.*
Шей.

Як ви дивитесь—просвіти вам очі, Бо-
же! *Л., Ком.*

Витришка звів (продивився). *Бр.*

Роззуй очі. *Коз.*

Як оце він проморгав? *Пир.*

Сей хом'язк побаче! *Євх.*

Сам хом'язче, а мене и не баче. *Кре-
менч.*

Сліний не кожен бачить (кажуть на то-
го, що прогледів и д.). *Нос.*

Густо дивниця, та рідко бачить. *Зв.,
Рад., Л., Пр., Ком.*

За великим носом нічого не бачить.
Зал.

6610. Був у Римі та й папи не бачив.
Руд.—В Римі бути й папи не видіти. *Ил.*
—Бувши в Римі (або: У Римі (¹) бувши)
та папіжа не видати. *Ст. 36.*

(¹) В рукопису Старого Збірника сто-
ить: «У Кримі».

В лісі був, а дров не видів. *Ил.*

Мівши сокола в руках та випустити!
Ст. 36.

Зорі считаеш, а під носом не бачиш.
Черк. — З неба зорі хвата, а під носом
не бачить. *Бер.*

Бачить під лісом, а не бачить під но-
сом. *Ч.*

За гоню блоху б'є, а під носом вед-
мідь реве. *Пе.*—... жеве. *Ш.*

Люльки шукає, люлька в зубах. *Бр.,
Павл.*

У воді стоїть, а води просить. *Пол.,
Лів.*

На коні іде (¹) и коня шукає (²). *Б.,
[С., Гайс., К., Проск., Бер., Рад., З.,
Пер.]*

(¹) сидить. *Бр., Руд., Кр.* (²) питає.
Бр., О.; глядить. *Руд., Бр.*

Він коня шукає, а кінь ёго. *Пр.*

6620. Коли не вовк, то дикий голуб. *Кр.*
Коли не тріска, так бревно. *Гл.*

Розгубивсь, як швець з копилям. *Ном.*
— Швець з копилом, п'юючи, розгубивсь.
Болить бік девятий рік, та не знаю, в
яких місці. *Сл., Бус.*

«Чий ти?» — «Паньків дядьків.» — «А
чого ти прийшов?» — «Та дайте нам по-
ходеньки, батько й мати просили.» — «Е,
не знаю ж, чи вона у нас дома, чи од-
дали кому—попитаю у Усті... А, хлоп'я-
ятко, відали до Веприка, то ти иди от-
туди на краю села, то там уже скажуть,
чи ти знаєш, чого питаєш (кінця не ро-
зібрав. *Ном.*).»

Мудрий Лях по шкоді! *З., У., Бер.,
Павл.*—... як коня вкрали, то він тоді
станю замкнув. *Бр., [Зв., У., Яц.]*. —
По шкоді Лях станю зачинає. *Рад.*

Лисцю піймав. *Нос.* — Лиса' зловити.
Ил.—Вишукати лиса. *Вас.*

Полу опалив, гріючись.

Аж зірніці засвітили (так стукнувся!)
Бр.

Аж засвітало!

6630. Аж искри посипались (з очей —
так вдарили, або вдарився). *Ск.*

Аж вчорашній борщ вернувся. *К.*

Так на лоб и стукнув. *Кр.*

Підковався на всі чотири ноги. *Ст. 36.*

Упав так, що аж носом заорав. *Лів.*
—... зарив. *Зв., Бер., Рад.* — Заорав
носом. *Л., Пир.*

П'ятака найшов. *Пир., Р.*

Пішов би та й п'ятака піймав. *Полт.*

Упав, як міх з воза. *Г.*

Як упала, так и блиснула на цілу ха-
ту (голим тілом). *Збр. Шей.*

Оце, замалом не впала! (Жартують, як
хто впаде. Пішло од того, що одна на-
війка так сказала, упавшим в танці, на ве-
сіллі. *Ном.*) *Л.*

6640. Здоров був, куляка вбивши (ку-
лякнучи, спиткнучись, незнатъ де взв-
вшись). *Пир.*

Скачи здоров! *Ск.*

Скачи, діду ⁽¹⁾, трава видно! *Бр., О.*

⁽¹⁾ куме. *К.*

Держись за землю! *Лів.* — Тримайся за землю! *П.*

Вовка вбив. *Зв., О.*

Бєвх! *Кон.* — Гєп об землю! *Гат.*

Падай! *Пр.* — А чом ти не впав? *К., Пр.*

Як упаде.

Впуталась, як Настя в лапті. *К.*

Вбрався, як марасуда. *Ном.*

Умастився, як сутана (непроворне, нехїбке, нехупавне). *Бр.* — Це умастивсь, наче сотана в болото. *Бр.* — Вробивсь, як чорт (або: бїс.). *Пир., Л.* — Заробивсь, як чорт. *Пир., Л.*

6650. Укачався в щастя (в що иноє). *Л., Ст. Зб.*

На потилиці очей нема. *Євх., Б.* — Назад очей ні в кого ніт, тільки у рака. *Ст. Зб.*

И той ЛАД погас. *Л., Кон., [Пир.]* — Який був лад, и той пропав. *Ном.*

Стріло-брїло. *Зв.* — Куди стрїло ⁽¹⁾, туди й брїло. *Л.* — Куди брєло, туди й стрїло. *Ж., Пол.* — Не вже так: куди стрїло, туди й брєло! *Пир.* — Іхала-брїла. *Пр. в Ст. Зб.*

⁽¹⁾ свіло. *Ст. Зб.*; здрїло. *Євх.*

Ні ⁽¹⁾ ладу, ні поладу ⁽²⁾. *Бр., Л.*

⁽¹⁾ Нема. *Пир.* ⁽²⁾ ні переладу. *Х*

У нашому полку чортимає товкву. *Кон.* Субітним штихом на неділий торг. *С.* — Субітним штихож шие для поспїху. *Ст. Зб.*

Молов батько не віучи, пекла мати не сіючи. *Б.*

Хто в лїс, а хто по дрова. *Бєр., Пир., Х.*

Хто в горох, а хто в чечевцю. *Лів.*

— Те в горох, а те в чечевцю. *Рад.*

6660. Той хоче гарбузів, а той гурків. *Не.*

Хто зван, той и пан. *Б.*

Хто на хвості, хто на голові, а хто на колесі. *Кой.*

Один не йде, другий не везе. *Євх.*

Єден ⁽¹⁾ двицца до лїса, а другий до

бїса. *Проск.* — Єдно к ⁽²⁾ лїсу, друге к ⁽³⁾ бїсу. *Кан., К.*

⁽¹⁾ Іден. *Бєр.* ⁽²⁾ Іден г. *Зв.* ⁽³⁾ а другїй г.

Збив з штиху и з пливу. *Ст. Зб.*

Рахуби не дам. *Бєр., Л.*

Де багато баб, там дитя безпупе. *Кон.* — ... безносс. *Рад., О.* — ... беззубе. *Черн., Кр.*

Де багацько господинь ⁽¹⁾, там хата неметена ⁽²⁾. *Проск., [Рад., Гл.]*

⁽¹⁾ хазяїк. *Б.*; господинь. *Бр., Зв.*; Где двї господинї. *У.* ⁽²⁾ не метяна. *Бр., Зв., У.*

Де багацько нянїк, там дитя калїка. *Сос., Мл.* — ... дитя без голови. *К.*

6670. Так як на зарванїй ⁽¹⁾ улиці. *Л.*

«Як перехоже місце, що всяке топчєця, — хто що попав, те несе.» *Бєр.* — ⁽¹⁾ зарваньскїй. *З.*; зарвенськїй. *Бєр.*

На лїду дурний хату ставить. *Ил*

Дурню, дурню! борошно продаеш, а хлїб купуєш. *Пер.*

Що б то був за швець, же б кождо-му на однім копїтї робив. *Ил.*

Мордуєцца ⁽¹⁾, як Омелькова ⁽²⁾ мати перед смертю. *Євх.*

⁽¹⁾ Змїшався. *Ил., Збр. Лаз.* ⁽²⁾ Тарасова. *Не.*

Бїга, як Синякова чустря. *З.*

Бїгає, як кїт загорений. *Г., П.*

Бїгає, як солоний заєць. *Кон.*

Бїга ⁽¹⁾, як опарений ⁽²⁾. *Об.*

⁽¹⁾ Бїжить, вискочив, кинувсь, схопивсь и д. ⁽²⁾ опечений. *Бр., Бєр., Л., Пр., Б., О.*

Бїга, як Настя в ковпельки. *З.*

6680. Голова задумала, а ноги несуть. *Л.* Куди голова задумала, то туди й ноги несуть. *Рад.*

За дурною головою нема ногам упокою ⁽¹⁾. *Б.* — та й ногам лихо ⁽²⁾. *Г., Бал., Пол., Лів., Ст. Зб.* — ... рукам и ногам бїда. *Кан., К.* — Через дурний розум ногам лихо. *Бал.* — За дурної голови ногам бїда. *Проск.*

⁽¹⁾ сопокою. *Яц.*; впокою. *Кр.* ⁽²⁾ бїда. *У., Кон.*; горе. *Бєр.*; невпокїй. *Бр.*

Загнав дурня (дурно провіявсь, послухавши дурня). *Пир.*

Гляди, дядьку, порядку. *Ст. Зб.* — Ко-лим ти дядько, то гляди порядку.

Правда 6685—6792. — Брехня 6793—6979. — Плітки 6980—7021. — Не правий 7022—7032. — Не розбереш 7033—7041. — Винен сам 7042—7102. — Причина 7103—7220. — Сила в чому 7221—7371. — Суда 7372—7473.

ПРАВДА и в морі не втоне. *Ком.*
Щирая правда всюди куток найде. *Ш.*
Хоч правду женуть люде, 'тале ж правда завше буде. *Гат.*

Правда не втоне в воді, не згорить в огні. *Рад., К.*

Правда из дна моря виринає, а неправда потопає. *Ком.* — Правда зі дна моря верне. *Б.* — ... виймає. *Ст. Зб.*

6690. Правдою цілий світ зійдеш, а неправдою а ні до порога. *Ил.*

За правду б'ють, а за неправду и діду п'ють (карають на голову за неправду).

Хто любить світ, той любить правду.

Праведного чоловіка и Бог оправда. *Х. Вид., Рад.*

Справедливого чоловіка то й Бог любить. *Бр.*

Дай, Боже, и поконатъ (або: смерті) по правді. *Ком.*

Хто по правді жиє, то й Бог дає. *Бр.*

По правді живи, по правді й вмерш!
Бр., Рад., К.

По правді роби, по правді й буде. *Євх.*

По правді роби ⁽¹⁾, по правді й очі ⁽²⁾ повилазять. *Зв., Рад., Л., Пр., Кр.*

⁽¹⁾ пий. *Євх.* ⁽²⁾ й очі з лоба. *Л., Р.*

6700. На правду мало слів. *Бр.*

Правда розмислу не потребує. *Ил.*

Правда кривду переважить. *Бр.*

За правду ходить (або: Ходить за правду, не за що!). *Бр.*

Не любити кривить душею. *Ком.*

Що б то й було, як би всі в правду жили! *Ком.*

Хочеш ти правди!... правда давно вже згоріла. *Бр.*

Собака, як ледачий, то ёго всі б'ють; а як злий, то всяке, хто йде, то ниматок хліба кине (так и доброму чоловікові доводицца часом злим бути межи злими). *Ком., К.*

Була колись правда, пожила—та й гайда. *Гат.*

Була правда, та позички ззіли. *Пир., Р., Кр.*

6710. Уже сім літ, як правди ніт. *Ил.*

Правда на дні мора спочиває. *Вас., К.*

Отак пак! може, чи й не правда? *Л., Ком.* — А то ж и не правда? *Бр., Л.*

Сорока на хвості принесла (чутку, вістку). *Об.*

Мізинний палець мені то-то (то, тее) повів (сказав). *Ил.*

З палця не виссав! *К., Ком.*

За що купив—за те й продаю. *Л., Н., Б., Павл.*

Як свої п'ять пучок знаю. *Чор. Рад. (23).*

Що правда, то не гріх. *Об.*

Не приказка, але правда. *Ил.*

6720. Се не судьба ⁽¹⁾, а щира правда. *Бр., Л.,*

⁽¹⁾ судня. *У.*

Правда, як дві. *Ил.*

Перед очима діло. *Ст. Зб.*

Причина перед очима (нема що казати)! *Ск.*

Світле око (діло справедливе). *Пир.* — ... хоч где найдеть. *Ст. Зб.*

Видно, як удень. *Пом.*

Мій батько не брехав, и мені не велів. *Кр.*

Хіба я на себе буду пеню ⁽¹⁾ волокти! *Пир.*

⁽¹⁾ біду. *Гл.*

Хоч и позвать перед великі вікна (на суд за правду)! *Л.*

Не дасте мені збрехать (и ви мое слово зтвердите). *Пир., Ком.*

6730. Люби ⁽¹⁾, Боже, правду! *Об.*

⁽¹⁾ А вже!.. люби. *Л., О.* — Як скаже правду в вічі, або як сказав, та ремствуєть и д.

Хліб ⁽¹⁾ їж, а правду ріж. *Ск., Яц.*

⁽¹⁾ Хліб—сіль. *Сл.*

Правду мовивши, одного Бога бійся. *Ст. Зб.*

Скажи правду, та одного гріха бійся. *К., [Б].*

Як би з Богом говори! *Бр.*

Не за очі—в вічі. *Л., Пир.*

За очі клевета, а у очі правда. *Ст. Зб.*

Говдіри на вовка, але за вовком щось треба сказати. *В., П.* — Говорім за вовка, говорім и поза вовка. *Ил.*

Рубає коло сука, треба раз в сука. *Ил.*

На вовка помовка, а заєць попереду бі-
жить. *К.*

6740. Правда очі коле. *Ск.*

Не любить правди, як пес жила. *Ил.*
Хто сам такий, то й на другого кладе
знаки. *Прав.*

Смола в дубу не пристане (до безвин-
ного вина). *Нос.*

Не ів редьки, не буде ригати. *Бер.*

Не іж цибулі—й вонять не буде. *Ш.*

Не іла душа часнику, не буде смердіти.
Бр., К., Рад., Пир., Гр., [Лит., Проск.,
Ж., Бер.].—... пахнуть. Зв., Н., М.,
[Ст. Зб.].—... вонять. К., Л., Черн., Гл.

Землі знім. *Лист. (I, 63).*

Бодай мені добра не було! *Ос. 6 (X, 76).*

Бодай я додому не дійшов.

5750. Дай мені, Боже, так по правді
вік изжить и дітей распорядить, як я по
правді кажу.

Бодай б же я неділоньки святої не діж-
дала, коли не правда (або якого иншого
свята, вечора и д.). *Ном.—Хай я не ді-
жду Пречистої! Ком.*

Хай я лопну. *Ком.*

Щоб я жила, що правда! *Бр.*

Щоб я так на світі була! *Бр.*

Хай у мене духу не буде! *Л., Пир.,*
Ком.

Нехай мені на полуду! *Ком.*

Та хай в мене стільки болячок! *К., Л.*

6758. А щоб же я тричі Ляхом став!*Бр.,*
Зв., Пир., Ч.—«А щоб же я тричі Ляхом
став!»—«Стій, чоловіче, чи ти вже скру-
тився?.. не губи душі!» (1) Сж. (з В.).

(1) «Чоловіче, схаменись! помни на
свою душу, не запропащай її.» *Макс.*

6760. Щоб я до світа сонця не бачив!
Ком., Пр.

Щоб нас живих земля пожерла! *Кл.*

А щоб мене до вечора на лаві положи-
ли. *Проск.*

А щоб мене до вечора посередни ха-
ти побачили. *Проск., Кр.*

А щоб надо мною ворони кракали! *Євх.*

Як ворона кракне, то хто-небудь умре.

Бог (1) мене вбий! *Об.*

«А гріх так божиця!.. а як уб'є?»
Пир.—(1) Боже. Бал., Л.

Хай маню Бог поб'є (або: уб'є). *Пр.*

То так божиця, щоб не сказати мене:
жарт.

Бодай мені очі повиязали! *Л.—Бо-*
дай мені очі повиязять. Ком.

И знать не знаю, и відать не відаю.
Ном.

И чуть не чув, и блчить не бачив.

6770. И сном и духом не знаю. *Ск.*

Сучий син буду! *Л., Ком.—Сучий син,*
коли не правда. id.—Суча дочко, принесу. id.

Турецкий син буду, коли... *Ч.*

Присій Бога! *Нем.—Присяг Богу! Тул.*

Д. Маркович (О. В.) дума, що присій—
мабуду те ж, що церковно-слав'янське
присущий: піби присій.

Як и й Бог святий! чи я ж таки бачив!
Нем.

Вір же Богові! *Бр., Л., Пир.—Повір-*
те Богу. Ком.

Накарай мене Боже! *Гат.—Хай мене*
Бог накаже (2). Л., Ком.

(1) Скарай, Покарай. *Ном.: Накажи.*

Пир. (2) скарае, покарае. Ном.

Делебі! *Лів.—Далібіг! Далібіжже! В.*
—Далібіжже! Бал.

Ййбогу! *Лів.—Ейбогу! Прав.*

Як Дух Свят! *Л., Пир.*

6780. Як Бог на небі! *Бр.*

Великий Бог (1)—ейбогу! *Об.*

(1) Велике діло. *Рад.; Велике слово. Ном.*

Як світ світом (буде, правда, не минец-
ця, брехня и д.). *Проск., Ж.—Як и світ*
світом, а Бог Богом. Бр., Л.

Як сонце на небі! *Бр., Рад.*

Не вірите мені, так вірте горшкові. *Руд.*

Хома ти невірний (або: Невірний Хо-
ма). *Ск.*

Зостався, як на цідильці (попався в
брехні). *Ком., К.*

Приткнув, як ужá вилами. *Ст. Зб.*

Не в брів, а в око. *Зал.*

Ему забожиця, так як собаці муху ззі-
сти. *К., Пр.*

5790. Богом свідчиця, а чорту душу за-
продав. *Ил.*

Не божись, бо кров з носа потече! *Л.*

Є повірря, що як уб'є хто чоловіка
и, не признавшись, прощатимеця з тим
убитим, то у п'єго, у убитого, кров пі-
де з носа.

Сякий-Біг, такий-Біг! *К., Кан., Коз.,*
Ком. [Ст. Зб.].

Росказує, що хтось божився—непкує.

БРЕХНЯ в вічі коле. *Бер.*

Брехня покажеця. *Зв.*

Правда—як олива наверх вийде. *Ил.—*

Вийде воно, як олива наверхá. *Проск.—*

Вийде наверх, як олива на воді. *Євх.*

Брехнею не вибрешесся. *Пир., Коз.—*

... не відбрешесся. *Зв., Пир.*

И під столом не вибрешесся. *Ил.*

Шила в мішку не сховаеш (1). *Об.—*

Шилця в мішечку не утайш. *Нос.*—Шило в мішку не втаїцца (²). *Об.*, [Ст. 36].

(¹) не втайш. *Лох.*, *Кр.* (²) не вдержидця. *Рад.*

Вдарь (¹) у стіл — ножиці обізвущя. *Проск.*, *Руд.*

(¹) Торкни. *Ил.*

6800. Не ми, так люде знають. *Кулж.*
Хто раз збреше, другий раз не вірять. *Проск.*

Брехнею недалеко зайдеш. *Дуб.*, *Пр.*
Туди брехнею перейдеш, а назад трудно. *Бр.*

Брехнею світ прийдеш (перейдеш, пройдеш), та назад не вернесся. *Ск.*, *Гат.*—
...а правдою и перейдеш, и вернесся. *Пир.*

З брехні не мрутть, та більше (¹) віри не ймутть. *Об.*, *Павл.*

(¹) та вдруге. *Кр.*

Брехнею хліба не їсти. *Бер.*

Не на брехні світ стоить. *Ил.*

Милійша душка, ніж телушка. *Б.*, [Евх.].

Души не боивай, правду виявляй. *К.*

6810. Аби душа чиста! *Бр.*, *Пир.*

Все в аренді—брехня не в аренді. *Ил.*

Вільно губці в своїй халупці.

Хто уміє брехати, той вміє и красти.

Хто уміє красти, той вміє и брехеньку скласти. *Бер.*

Брехати—не ціпом махати. *Ск.*—...махати — и клям можна. *Кан.*, *К.*

Брехня на столі, а правда під порогом. *Ил.*

Брехнею світ живе. *О.*, *Х.* 36.

Брехливу собаку дальше чути. *Г.*, *П.*, *Прав.* *Ниж.*

Нема того дерева, щоб на ёму яка птиця не сиділа—нема того чоловіка, щоб хоч трохи не збрехав. *Зал.*

6820. Ганьбу дати. *Пер.*

Се ще вилами писано. *Прав.* *Ниж.*, *Лів.*, [Ст. 36].—... а граблями скорожено. *Пир.*—... гребено. *Б.*

Не все тому правда, що в пісні співають. *Ж.*

Не все то правда, що на весіллі плещуть (¹). *Бр.*, *Евх.*, *Черн. п.*, [Проск.].

(¹) ладкають. *Ил.*; співають. *Ил.*, *Кан.*, *К.*

Не все то правда, що и пишуть. *Проск.*—... що в книжці пише. *Ил.*

Не всякому духу вірь. *Ил.*—... віруй. *Ст. 36.*

И сорощі не вірь. *Зв.*

За свою пазуху не ручись. *З.*, *Л.*—Не ручись не то що за рідного батька, а за свою пазуху. *Гл.*—И за свою пазуху не

ручись: часом що залізе. *Рад.*, *Л.*—За пазуху не ймайся. *Б.*

За чужую пазуху не ручись. *Л.*, *О.*

Не ймайся ні за кого. *Ст. 36.*

6830. Не вірь нікому—ніхто не зрадить (¹). *Бр.*, *Рад.*

(¹) не зневіривця. *Ст. 36.*; нікому не буде жалю. *Пр.*

Не увіраш, поки сам не змириш. *Ил.*—Як звідаеш, то зміраеш. *Бр.*

Вір своїм очам, а не чужим речам. *Проск.*

Щось ся цсові припало, що бреше.

Не вігтіть неділя зіходить. *Не.*

Була колись правда. *С.*, *Рад.* *Кр.*—... та заржавіла (¹). *Об.*

(¹) заржавіла. *Л.*; зачерствіла. *Пр.*, *Кон.*; вдавилась. *Сос.*

Та воно то так, та тільки трошки не так! *Л.*, *Ис.*

Воно то правда, та брехнею дуже пахне. *Кон.*

То пустіі слова, але правди в них нема. *Ил.*

Каже—та не баче. *Евх.*

6840. У ёго всі кози в золоті (хвастає). *Б.*, *О.*, *Гл.*, *Гр.*

Бачить (¹), так як та сова уночі. *Б.*

(¹) Не бачить. *Пр.*

Е, се вже назад пятами. *Б.*—... вже на попятний двір. *Л.*

Перевернув догори ногами. *Зв.*, *Бер.*, *Пир.*

Сліпий не побачить, так видума. *К.*, *Бер.*, *Л.*, *Коз.*

Послухай що по селу ходить та бреше. *Л.*

Ти казане кажеш, а мій батько од людей чув. *Лів.*—... під ворчмою чув. *Прав.* *Ниж.*—... а я те, що мій батько од старих людей чув. *К.*

Мати на владці (¹) прала, то там и чула. *Зв.*

(¹) на рідці. *Пир.*

Не вірь, мужу, своїм очам—лише моїй повісті. *Ил.*

Присягались сліпці, що своїми очима бачили. *Не.*

6850. Тоді то було, як баба була дівкою. *Проск.*, [Кан., К.].

Тоді я, паночку, гроші найшла, як заміж ишла. *Б.*—«Чи ти найшла, бабусю, гроші?»—«Найшла, паночку!»—«Коли ж ти найшла?»—«Як заміж ишла... в страшну п'ятницю, як и тепер знаю... надворі хвижа та хурія, а я сиділа на постелі, а капуста в печі тороро, тороро... Тоді я, паночку, гроші найшла!» *Кон.*

Оце-то те: «як тепер знаю, що в стра-
сну п'ятницю вінчалась!» *Л.*

За рижого бога, за перістих людей (ду-
же давно. Рижий бог певно з кодла сла-
в'янських поганських божків). *Пер.*

За царя Горошка. *Бер., Пир.* — ... як бу-
ло людей трошки. *Лів.* — ... трошки; як сніг
горів, а соломою тушили, як свині з походу
йшли. *Кор.* — ... Горошка, як луб'яне не-
бо було, а шкурятні гроші ходили. *Пир.*
— За короля Горошка, коли людей було
трошки. *Рад.* — ... Горошка, коли хліба
не було ні трошки. *К.* — За царя Гороха,
як було людей троха ⁽¹⁾. *Зв., Пер.*

⁽¹⁾ грохи. *Кон.*

То ще тоді діялося, як шкурятні гроші
на світі були. *Запр.*

За царя Томка ⁽¹⁾, як була земля тон-
ка ⁽²⁾. *Бр.* — ... пальцем проткни, та й
води напишсь. *Бр.*

Дуже давно. — ⁽¹⁾ Томка. *С.* ⁽²⁾ тонка.

За короля Сибка ⁽¹⁾, як була земля тон-
ка, що носом проб'єш, та й води ся на-
п'єш. *Євх.*

Кажуть тоді, як хто славить, що в ста-
рину було лучче. *Д.* Євхименко дума,
що Собко чи не Собеський. — ⁽¹⁾ Темка.
Євх.

Не бачила очком, то не брешти и язич-
ком. *Новт.*

Може воно колись и правда була, та те-
пер за брехню править. *Ос. 5 (XII, 72).*

6860. Собака ⁽¹⁾ брехне, а чоловік и
віри пойма. *Бер., Л., Кор.*

⁽¹⁾ Собака на вітер. *Кр.*

Так то й брехать, лиха не набравшись!
Коз.

Треба брехні толок дати. *Коз.*

Не ти б казав, не я б слухав. *Пол., Лів.*
Ваше слово з крильями (залітає в брех-
ню). *К.*

Добре речеш, тільки ⁽¹⁾ в громаду не
беруть. *Бр.* — Добре мовиш, та в громаду
не ходиш. *Ст. 3б.*

⁽¹⁾ та (казано було в Бериславі чума-
ком поповичеві, як той хвалився, що
який би з його піп був, коли б не ви-
гнали з бурси). *Коніс.*

Моргай не моргай: покрали хлопці кап-
ці. *Бр.*

Не роби з губи ⁽¹⁾ халяви. *К.* — Не го-
диця халяву ⁽²⁾ з губи робити (пообіщав,
та й не дає. *Бр.*). *Гайс., К.*

⁽¹⁾ писка. *Проск.* ⁽²⁾ халяви. *Бр., Гайс.*

Не вірь губі, бо вона часом бреше. *Ил.,*
Кам., К.

Губа не заперта и в того! *Ст. 3б.* —
... чоловіка. *Пр. в Ст. 3б.*

6870. Брехали твого батька діти. *Кр.* —
... батька сини, та й ти з ними. *Об.,*
Гат. — ... твої матки дочки, та й ти з
ними мовчки. *Рад.*

Аж обридло слухаючи! *Збр. Лаз.*

Не брешти, бо я слухать не буду. *К.* —
... я слухати не люблю: через лад уже
брешеш. *Бр.*

Годі вже брехати тобі, бо вже й своя
брехня докучила (або: оприкрилась, осто-
гиділа, осточортіла, остила, надокучила)!
Об., Ис. — ... иди вже на село дурити.
Бр. — Не брешти, спасибі тобі, — и своя
брехня набридла. *Зал.* — Тут и своя брех-
ня оприкрилась, ато ще й він. *Лист. (II.*
246).

Своя брехня не докучила, ще й за чу-
жими гониця. *Бр.*

Не брешти, бо мені брехня зуби пере-
точила. *К.*

На село людей дурить! *О.* — ... ми са-
ми з міста. *Нов., [Ил.].* — На село дурити,
бо міщане знають! *Ил.* — Роскажуй се-
лянам, а міщане сами знають. *Бал.*

Коли б з села ⁽¹⁾ Иван, то б и віри
появ. *К.* — ... ато з города, та ще й (напр.
Лубень), то й віри не йму. *Євх.*

⁽¹⁾ з Гайщина (с. *Пер., п.*). *Пер.; Ця-*
ган. Коз.

Як з хутора, то б и повірили. *Кон.*

Прийшли (або: Прііхали) з Борозни ⁽¹⁾,
та чорзнашо й зверзли. *Р., Б.*

⁽¹⁾ Борзни. *Коз.*

6880. Треба слухать, може и справді
сонце не так сходить! *Черн.*

У чийсь соропці та бреше! *Ном.*

У чий соропці ти брешеш? *Кон.*

Правда Сидорова! киселем млинці по-
мазані, на паркані сушяця. *Пр. в Ст. 3б.*

Така правда, як вош кашля. *Проск.,*
К., Х. 3б., Збр. Лаз. — ... кашле. *Ил.*

Це така правда, як ти попадає. *Євх.*
Оце тому правда була, що вкусив за-
єць за хвоста вола! *Чир.*

Така правда, як у рові вовк издох. *Л.,*
Пр., Лох.

Так то правда, як пси триву ідять. *Ил.*
Дідчай мати видала, щоб сова зайця има-
ла. *Ст. 3б.*

6890. Наварила юшки без петрушки (ска-
же, та не докаже). *Ск.*

Наказав на вербі груш. *Об., Євх.,*
Ст. 3б. — Така правда, як на вербі гру-
ші. *К., Л., Лох.* — Показує грушку на
вербі. *Ил.* — ... грушки на вербі. *Проск.*
— На вербі груші, а на осипці кислиці
не ростуть. *Х. 3б.*

У нас такі ночували, та й сокиру вкра-
ли. *Бер., Рад., Б., Кон., [Бр.]*.

Не їсть ⁽¹⁾ пан дяк гусей ⁽²⁾. *Павл.*
—... бо крадені. *Кон.*—... гусей, а ша-
ка в пірті. *Сторож.*—Казав пан дяк, що
гусей не їсть, а повна стеля кісточок.
Зв., Ёвх.

Відкіля се прислів'я взяли—див. *Ос.*
21 (XIII, 32). — ⁽¹⁾ Боїця. *Кр.* ⁽²⁾ гуси.
Гат.

И тако скончашася Пянькова чтенія!
Проск.

Погорілець!.. хліб ззів, а солону спа-
лив. *Г., П.*

«Наповав ти коня?» — «Наповав.»—
«А чом же в ёго морда суха?»—«А во-
ди не достав!» *Нос.*

Правда, раки, лізте в вершу ⁽¹⁾! *Об.*
—... в вершу — буде риба. *Р.*

⁽¹⁾ в торбу. *Кон., Кр., Нов.*

То чудо, кум, а не раки: одного рака
повна торба и клішня вісить (щось брех-
нуло шпарко)! *Нос.*

Невістка скаржиця, а на лиці не змар-
ніла. *Г., П.*

6900. Бреши, не бреши, а то зовсім не-
правда. *Проск.*

Сказав на гривню правди. *К.*

Стільки правди, як в шелягу сребра.
Кл.

Стільки правди, як у решеті води. *Лох.,*
Збр. Лаз.

Не щодня брідня — де-коли й правда.
Лист. (II, 4).

Стар, як котюга, а бреше, як щена.
Ст. 36.

Старий, а бреше як зза корча. *Проск.*

Брехав, доки зовсім не вбрехався. *Проск.*

До такої добрешись! *Ном.*

Щитте, Жиди, нехай рабан бреше! *С.*

6910. Тумань світа! *Бр.* — Туманити
світу. *Ж.*

Смаленого дуба плете. *К.*

Плете дуба, як на палилі. *Ил.*

Та він не ступить без того, щоб не
збрехать. *Л., Ис.*—Що ступить, то збре-
ше. *Проск., Бер., Лів., Збр. Шей.*

Як не брехне, то й не дмхне. *Об.,*
[Кулж.].

Не ззість, доки не обреше. *Проск.*

Походило! *Л., Пир.*

О, це ще правда! *Пир.*

Химини курі! *Зв., Л., Сос.* — ... Мо-
трини яйця. *Мик* — ... курі гонить ⁽¹⁾.
Б., Сос.—Він говорить мені за Химини
кури. *Проск.*—От и понесла Химини гу-
си! *Сл., Гр.*

⁽¹⁾ строїть, або підпуска. *Х.;* наказав.
Ёвх.; плете. *Рад.*

6919. Здався Циган на свої діти. *Ск.*
Павл.

6922. Се друга казка! *К.*—Стільки казок!
Пир.

Хвиглі! *Бр.*

Еге, лудки! *Пир.*

Бреши на свою голову! *Зв., Проск.,*
Рад., Л., Б.

Поклепав правдою. *Ст. 36.*

Нехай бреше—на душу легше. *Ёвх.*

Бреше—не вперше. *Рад., Л.*

Які бойки! як з листу бере (добрий
брехун)! *Черн. 2.*

6930. Утнути мелуна (збрехать). *Зал.*

Це брехенька—моя ненька.

Брех стара на вокуті! *Кон.*

Він гори ворочає (язиком). *Л., Пир.*

Убрався в правду, як Татарин в зброю. *Ил.*

Губи в него, як халава.

Підпускає Москала (до жінок домощу-
єця, або бреше). *Прав. Ниж., Лів.*

При якогось тумана! *Бр.* — Напустив
туману. *Ж.*

Потлилиця глибока (брехливе). *Зв., Чир.,*
З., Л.

Кулі лє (бреше, боїця). *Лох., Пр.,*
Павл.

6940. И в вічі не бачив, який (а, е)
він (а, о)! *Ном.*

Не брав, не займав и д.: кажуть не
про одних людей, а про хліб, напр., гро-
ші и д.

Він бреше, а ти побріхуєш. *Лист. (II,*
246).

На вітер! *Ск.* — От ти говориш — на
вітер пускаєш. *Бр.*—Аби говорило, а на
вітер пускає! а вітер зном (sic) по всім
світі несе. *Бер.*—Так говорить, як пу-
стий вітер. *Бр.*—Оце то пустий вітер в
полі!

Собака ⁽¹⁾ бреше, а вітер несе ⁽²⁾. *Об.*

⁽¹⁾ Пес. *Бр., Проск., Кан., К.* ⁽²⁾ по-
сить. *Лох., Пр., О.*

Вітер віє, собака бреше. *Зв., Б., Гр.*

—Вітер повіне, а собака брехне. *Ёвх.*

Чув, що дзвонять, та не знає де. *Лів.*
—... в якій церкві. *Бр., [Проск., Рад.,*
Пр., Ёвх.].

Бреше та й дивиця, хоч би очі за-
плюшив. *Черн. 2.*

Бреше, аж не постережеця. *Зал.*

Бреше, як собака на висівки. *Рад., Б.*

Хіба помилявшись правду скаже. *Ёвх.*

6950. З брехні й книжки повилась. *З., Л.*
Брехун на всі заставки. *Пр.*

Бреше, як сам знає. *Зв., Рад., Кон.*
Що в Бога день, а він завше бреше.
Проск.

Бреше, як шовком шиє.

Бреде, а за ним аж куриця. — Ото
бреше! аж куриця. *Збр. Шей.*

В живні очі бреше. *Ил.*

Як пєс, своєю губою збрехав. *М. Білз.,
Чор. Рад. (172).*

Бреше, як собака. *Ск.* — ... як попова
собака. *Л., Павл.*

Бреше, як собака на вітер. *Зв., Пр.,
О., Гр.*

6960. Гав—та и зуби став. *Нос.*

Бреше, як циганський цїп. *Б.*

Уже він (уміє) зчорногобілезробити. *Ил.*

Хоч як, то вималюєця. *Бр., Л., Пир.*

На двакриласи не можна співать. *Кан., К.*

Не в одно ⁽¹⁾ бреше. *Л., Ёвз.*

⁽¹⁾ слово. *О.*

З ним и в ступі не поградиш. *К.* —
Ёго и в ступі не влучиш. *Ном.*

Богослов, та не однослов. *Зв., Проск.,
З., Л., Пир., О., Ст. Зб.* — Богослов
двослов. *К.*

Бреше ж твоя губа! *Л., Н., Гат.*

Щоб тобі так жить! *Кулж.* — Щоб ти так
на світі жив, як сему правда. *Ном.* — ...
як ти правду кажеш. *Рад., [Бр., Пир.].*

6970. Бодай так пси траву їли по тій
правді! *Ил.*

А щоб ти так по правді диxав! *Л., Пир.,
Чор. Рад. (70).*

Так би съ чув звони! *Ил.*

Так він собі царство Боже думав. *Кон.*

Бодай же ти так хлїб у рот брала! *Лєб.*

Бодай виїли комарі очі (тому, хто ка-
же, що бачив, а бреше). *Лїв.*

Щоб у тебе душа так була! *Кан.*

«Брєпєш!» — «Червивусучкупочєшєш!»

— «Я граблями, а ти зубами!» *Кон.*

Хто бреше, тому легше. *Л., Пир.* —
... тому ⁽¹⁾ легше, а хто віри не їме,
того в сук ⁽²⁾ зогне ⁽³⁾. *Прав. Ниж., Лїв.*

⁽¹⁾ тому на живіт. *Кан., К.* ⁽²⁾ в крюк.

Ёвз. ⁽³⁾ то того надме. *Зв., Рад.; Пир.;*

тому очі на лоб прє. *Ёвз.;* нехай судорга

зюмкне. *Л.;* нехай в с... у подме. *Кан.,*

К.; а хто ні, тому три г... ні ід...; а хто ся

оправдус, того як гору вядус. *Бр.;* а хто

правду каже, того крюком зв'яже. *Збр.*

Шей.

Я сказав на смїх (жартуючи). *Пир., Л.*

6980. Ляда ПЛІТКАМ не їмай віри. *Ст.
Зб.*

Не люби клевети, не познаєш нищети.
Людам губа не задерга.

Сріблом ушей не зависіц. *Бул.*

Людам язика не зав'яжєш. *Рад., Кр.*

— ... не запрєтиш. *Л.*

У чужім язичі не запрєтиш. *Бр.*

Не можна всім губи заткати. *Ил.* — Лю-
дам губи не замкнєш. *Бр.*

На чужий роток не накинєш платок. *К.*

Великии треба хусти, щоб зав'язать лю-
дам усти. *Рад.*

Чужий рот не хлїв, — не зачинити. *Не.*

6990. Рот не город — не загородиш. *Ш.*

Людзкої брєхні не перєслухати. *Проск.*

Чи хто ёго перєслухає, що люде гово-
рять! *Ст. Зб.*

Коби съ випустив свої уха на торг,
вчув би багато о собі. *Ил.*

Пусти уха меже люде, то чмало учуєш.

Хоч биць був чистий, як лїд, а білий,
як снїг, то та обмовлять од голови до нїг.

Куцюба кудкудакала, помєло айце зме-
сло. *Бер., Рад.*

З нїг до голови осудиди: сказадо, и кіст-
ки живои не оставиди. *Пир.*

Взяли в шик. *Кон.*

Вийть тое вже и вовки в дірі. *Ил.
7000.* Ніхто не знає, лище лїд, баба —
и ціла громада.

Нїхто не будє знати — тїльки сич та со-
ва, та людей пївсєла. *Проск.* — Знає кум
та кума, та людей пївсєла. *Бр., Бал., Л.*

В лісі дрова рубають, а до сєла трїски
падаять (проти плїток, брєхєнь). *Ил.*

Нї з того, нї з сєго, — верєтиння! *Пр.,
Пер.*

Сорока летить, а собака на хвості си-
дить (проти баб'ячих плїток). *Кр.*

Стрїшному — поперешиєму роскаже. *Пир.*

— И встрїчному, и псчєрєчному. *Кулж.*

Скоро з ворїт, а тут и рїт. *Ст. Зб.*

Сорока сороці, ворона вороні (и піде
чутка). *Л., Кон., Ст. Зб.*

Пїшло личко по ремінчику (плїтки, брє-
хня). *Бер.*

Сам блудить, а других судить. *Ил.*

7010. Сами в грїхах, ак в рєп'яхах, а
ще й людей судять. *Коз.*

Об мене словами, а об себе дзвонами
(як що на мене говорить напрасно). *Рад.,
Черн.*

Нехай дзвонють, поки охоту згюмють!
Прав.

Щє ми не встали, а вже люде за нас
говорють. *Проск.*

Як ми людам, так люде нам. *Ил.*

Як ми о людєх, так (або: Ми о людях,
а) люде о нас говорять.

Посудим людєй раз, а люде десять раз.
Кон.

Слово вилетить горобцем, а вернецца волом. *Ил.*

Правди на ніготь, а прибавицца на лікоть. *О., Кон.*

Раз навіку спіткнецца, та й те люде побачать. *Дуб.*

7020. Не дай подоби, уйдеш обмови. *Ил.*
Як нема невістки, то нема на селі звістки; а як стала невістка, то стане на селі звістка. *Бр., Рад.*

ПРАВИЙ (1), ЯК КОЧЕРГА. К., Л.

(1) Справився. *Л., Пр., Б.*

Правий, як вірєвка въ мішку. *Л.*

Прямий, як свинячий хвіст. *Р.*

Прямий (1), як дуга. *Кр., [Л.].*

(1) Простий. *Пир., Пр.*

Чесний, як жидівська потялиця. *Не. —*
... як Беркови штани. *Зв.*

Найлучче ся своєю п'яждю мірити. *Ил.*

Не вмієш конці у воду ховать. *Кулж.*

Свої ж слова та й у зіві (одбріхує). *Б.*

7030. На (1) вовка помовка. *Кр. — ... а*

злодій (2) кобилу (3) вкрав. *Г., П., Дів. — ... а*

заець капусту ззів (4). *Пир. — ... а вовк*

за горою (або: у лісі). *Гайс.*

(1) За. *Прокс.; Про. Павл.* (2) Мо-
скаль. *Прокс.:* заець. *Євх.* (3) а заець ло-
шя. *Кр.* (4) поросля ззів. *Л.;* а Циган по-
росля вхавтив. *Не.*

Піп людей карає, а сам лихо робить. *К.*
Вовк сливи поїв — Гапон усом мор-
гає. *Ш.*

Іх сам ЧОРТ НЕ РОЗБЕРЕ. *О., Кр.*
Хто ж (1) єго знав без попа! *Пир.*

(1) Чорт же. *С., Л.*

Нехай розбіра на суботах! *Ном. — Бу-*

де по суботах. *Л., Черн.*

Бугай реве и ведмідь реве — хто ко-
го дере, и чорт не розбере. *К.*

И сам старий Циган не розбере. *Х.*
Без попа не розбереш. *Об. — Вас и*

сам чорт без попа не розбере. *К., Л.*
Ви — як ті Цигане. *Ном.*

7040. Кат вас розбере! *Об.*
Чортове ткання (як чога не знайде, вит-
ки в жмуті, якої треба, або-що). *Л., Пир.*

НІХТО НЕВИНЕН, сама я. Ном.

Ну, як би нещастя, — то така стать

(ато дурний розум). *Кон.*

Не Боже карання — своє дурвання.
Прав.

Не Бог на смерть веде, сам чоловік иде.
Пир., [Бр., Євх.].

Не ківь навіс, сам молодець набіг. *Л.*
— ... але сам молодець наскочив. *Бр.*

Він сам собі руку січе. *Кулж.*

Само себе раба б'є, що нечисто жи-
то жне. *К., [Гр.].*

Собі дорогу перебить. *Ст. 36.*
7050. Чорт єго підвів, — а чорт того
не знає.

Мужик з печи спав — ніхто єго не спи-
хав. *Пол.*

Зробив петлю на свою голову. *Бр. —*
... шлю. *Пир.*

Іж, коли сам наварив. *Не.*
Наварив пива — випий же єго сам.

Прокс.
Якого пива наварили, таке й пийте. *Бр.*
— Яксь наварив пива, так и випий єго.

Прокс.
Хто каші наварив, той мусить и ззі-
сти. *Бр. — Заварив (1) кашу, так и їж.*

Не.
(1) Запарив.

Скільки спекли, стільки ззіли. *Х. 36.*
Иван зробить, Иван ззість. *Ил.*

Гриць наварив, Гриць и пожив. *Прокс.*
7060. Жни, коли посіав. *Пир.*

Як посіав, так и зібрав. *Прокс. — Що*

посієш, те й пожнеш. *Коніс.*

Трусітеся рубці, дивитесь люді: як ро-
бимо, так ходимо; як дбаємо, так маємо.

Кан., К.
Жеби пес робив, то б и в ходаках хо-
див. *Ил.*

Як би пес не сидів, то б зайця зло-
вив. *Г., П.*

Було казати, що писати. *Ст. 36.*
Коли б кізка не скакала, то б и ніж-
ки не зламала. *К., Н., Євх., [Бр., Я.].*

Як би не винен, то б и не винува-
тиги.

Нехай на себе жалкує виноватий. *Х.*
Не хапайся дурниці — не будеш сидів у
темниці. *Ил.*

Якою мірою міряєш, такою тобі одмі-
ряють. *К., Кан.*

7070. Лихому така и доля. *Прокс.*
Як заробив, так и відбудеш (1). *Бр.*

(1) вибачиш. *Бр.;* одбуватимеш. *Ст.*
36.; відвічатъ. *Рад., Пр., Х.*

Де гріх, там и покута. *Збр. Лаз.*
Терпи тіло: маєш, щось хотіло. *А. Выл.*
Бачили очі, що купували. *З., Л., Кр.*

— Бачили очі ⁽¹⁾, що купували—іжте ⁽²⁾, хоч повилазьте. *Ск.*

⁽¹⁾ чортові очі. *Кв., Ёвх.* ⁽²⁾ плачте. *Рад., Коз., Збр. Шей.*

Купили хрину, треба ззісти! плачте очі, хоч повилазьте: бачили, що купували—грошмя не пропадять. *Кобз. (154).*

Обібрався ⁽¹⁾ грибом ⁽²⁾ — лізь у кіш ⁽³⁾. *Бал., [У., Кан., К.].*

⁽¹⁾ Назвавсь. *Л., Кон.;* Назвавсь. *Ст. Зб.;* Коли обравсь. *Ил.* ⁽²⁾ раком. *Ст. Зб.* ⁽³⁾ у кузоб. *ід;* у кузуб. *Л., Кон., Кр.;* в кошіль. *Ил.;* у короб. *Гл.;* в борці. *Ёвх., Руд., Яц.;* Коли піднявся грибом, так и лізь у коробку. *Збр. Лаз.*

Знала, нащо грала. *Ис.*

Знала кобила, нащо ⁽¹⁾ віз ⁽²⁾ била ⁽³⁾. *П., Прав. Ниж., Лів., Павл.* — Знав ківь, нащо оглоблі бив. *Кл.*

⁽¹⁾ Чий. *Гат.* ⁽²⁾ оглоблі. *Прав. Ниж., Пол., Сл.* ⁽³⁾ побила. *Гат.;* дамала. *Бр.*

Знала кобила, нащо віз била—щоб новий був; знала дчківна, чога заміж ишла—що треба робить. *Кон.*

7080. Любиш іздить — люби й саночки возить. *Лох.*

Їму б можна озолотищця. *Л., Кулж.*

Поганому погана й честь. *Пир., Л., Кр.* — ... й чість погана. *Бр.*

Скотилась баба з неба, так їй и треба. *Ёвх.*

Яку голову маїш, ту ж и носи здорова. *Гат.*

Яким мечем воював, таким и поліг ⁽¹⁾. *Пир.* — Яким мечом махає, такою путтю й погибає. *Бр.*

Вмер з горілки, з знахарства.—⁽¹⁾ згинув. *Рад.;* погибнеш. *К.*

Хто не слухає тата, той послухає ката. *Пир., Х., Павл.*

Не слухав батька—матері, нехай люде учать. *К., Гад.*

Не хотів ⁽¹⁾ слухати ⁽²⁾ батька ⁽³⁾ — послухай собачої ⁽⁴⁾ шкури. *Кан., К., Рад.* — Хто не слухає вітця—матері, нехай слухає песіє шкіри. *Ил.*

Батога, тарабана.—⁽¹⁾ Не хтїв. *Проск., Бер.* ⁽²⁾ Не слухавсь. ⁽³⁾ та матері, тата и мамі, мене и д. ⁽⁴⁾ песіє. *Проск.*

Котюзі ⁽¹⁾ по заслугі. *Бер., З., Кр.* — По заслугі котюзі. *Проск., Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Котюзі. *Бр., Лох., Б., Х., Кв.;* Катюзі. *Зв., Рад., Л., О.*

7090. Хто біжить, той и добіжищця. *Збр. Лаз.*

7092. Коли не хоче собача лапа на столі, то ⁽¹⁾ нехай під стіл. *Збр. Лаз.*

⁽¹⁾ Не хотіла кошеча лапа шавуващця на столі. *Б.*

Було б не кпнті з Микити, бо Микита и сам кеп. *Збр. Лаз.*

От ⁽¹⁾ тобі ⁽²⁾ наука, не ходи надвір ⁽³⁾ без дрюка. *Л.* — ... свиня звалить и віку умалить ⁽⁴⁾. *Гр.*

⁽¹⁾ Оце. *Рад., Л., Кон.* ⁽²⁾ Ото. *Пр.;* Оцце. *Пир.;* На другий раз. *Зв.* ⁽³⁾ в ліс. *Зв., Пир., Пр.;* щоб ніколи не ходив. *Кон.;* тпругі. *Л.* ⁽⁴⁾ свині ззідять. *Рад.*

Оце тобі, бабуся, наука—не ходи заміж за внука. *Не.*

Наука не ходить по лісу, а по тих же людях. *Рад., Пир., Сос.*

Туди їму й дорога! *Рад., Лів.*

Так тобі и треба! нехай тебе чорт туди не носить! *Л., [Проск.].* — Нехай ёго чорт на глибоку ⁽¹⁾ не несе. *К.*

⁽¹⁾ на вершину. *Бр.*

Собаці собача смерть. *Ск.* — ... честь. *Об.*

7100. Ледачому ледача й смерть. *Кох.* Яке життя, така й смерть. *Ил., Проск.* Яке робив, так и вмер. *Ст. Зб.*

БЕЗ ПРИЧИНИ смерть НЕ БУДЕ. *Бр.* — ... и смерті не буде. *Проск.* — Без причини и смерті не маш. *Ст. Зб.*

И трясця не бере без причини. *Ил.* И чирак даремне не сяде, хіба почешеш. *Проск.*

Який пастух, така й череда. *Я.*

Який піп, така ёго й паравіа. *Ёвх., [Пир.].* — ... такі й паравіяне. *Сторож.*

Який піп, таке й благословення. *Об.* — Добрий піп, добре й благословення. *Рад.*

Який день, такий и пожиток. *Нос.*

7110. Який дудок, такий чубок. *Ил.*

Який Яків—тільки й дяки. *Гайс.*

Який Сава, така й слава. *Не., [Бр., Гайс., Х. Зб.].*

Який пан—такий ⁽¹⁾ крам. *Об.*

⁽¹⁾ такий ёго й. *Зв., Л., Павл.*

Який пан, такий и жупан. *Зв., Пр., Коз.*

Яка исповідь, таке й розгрішення. *Ил.*

Яка ляпаніна, така и хватаніна. *Проск.*

Яка приправа, така и потрава. *Нос.*

Яка грушка, така й юшка. *Ил.*

Яка пряжа, таке й полотно.

7120. Яка прядка, така нитка.

Яке частування, таке дякування.

Яке поїхало, таке повернуло.

Яке ⁽¹⁾ помагай—Біг ⁽²⁾, таке ⁽³⁾ и бу-

вай-здоров (4).—Який здоров, такий помагай—Біг. Гр.

(1) Який. Бр., Бер. (2) добридень. Проск. (3) такий. Бр., Бер. (4) бодай-здоров. id., Проск.

Яка пшениця, така й паланиця. Г., П.

Яка хатка, така й паміятка. Гр.

Як люде дрань, то така їх Ордань.

Проск.

Як гукують, так и одгукуюця. Рад.

— ... як зовуть, так и обзиваюця. Коз.

— Як у лісі гукнеш, так и одгукнешця.

Ш.—Як зовуть, так и окликаюця. Ст. Зб.

Як стукне, так и гукне. Гат.

Як Курту (1) годують, так Курта (2) и бреше. Г., П.

(1) Рябна. Р. (2) Рябко.

7130. Як дуди (1) настроють, так дуди (2) грають. Кам., К., Л.

Дуда, або ще коза, робниця з телячої або козиної шкури—московська волинка. Ргузі. Woicic. (II, 18).— (1) и (2) струни. Бр.; кобза. Яц.

Як вийшла пішком, так и прийшла з порожнім мешком. Б.

Як ні з чим в млині, так порожняком додому. Вас.—З нічим до млина, впорожні додому. Кам., К.

Коли не йде, так и не везе. Нос.

Коли нерод, так и невмолог.

Який дід, такий його плід. Гат.

Який батько, такі й діти. Об.

Який батько (1), такий син—викрали (2) з діжки сир: Ил.

(1) тато. Проск. (2) виносили.

Яке дерево (1),—такий клин (2), який батько—такий син. Бр., Р.

(1) Яка колода. Проск.; Який мелник. Ил. (2) млин.

Який корінь (1), такий и одросток. Черн.

(1) кущ. Нос.

7140. Яке дерево, такі й одростки. Черн. г.

Який пуп, такий и одрост. Кулж.

Яка щеп, така яблуня. Г., П.

Якова нива, таково и насіння. Пр. в Ст. Зб.

Яке зілля, таке й насіння. Бер., Рад., Лів.

Яке коріння, таке й насіння. Лів.

Яке насіння, таке й коріння. Проск.

З доброго плота добрий кіл. Г., П.

Зо злої трави не буде доброго сіна. Ил.

Од доброго коріня добрі й окоренки. Ком.

7150. Од доброго коріння добрий и нагонєць одійде; од доброго батька—добра й дитина.

Дурна мати—дурні діти. Проск.

Сова не приведе сокола. Кам., К., Пир.—Не уродить сова сокола—ино таке, як сама. Ил., Ком.—... тільки таких, як сама. Войц.

З тлустого м'яса тлуста и юшка. Ил.

На добрий землі, що посівш, то и вроде. Ш.—... на добрі зуби, що вкинеш, то и звість. Бр.

Добрі зуби и камєнь істимуть. Бер., Б.—... перегризуть. К., Л., Пир.

Хороші коровайниці хороші коровай бгають. Збр. Лаз.

Як добрий став—риба буде; а стече став—болото буде. Бр., Кам.

Доброму вору все в пору. Бр.

Поганому (1) животові (2) и пироги (3) назаваді (4). Ж.—Доброму животові то й кіл не вадить, а підлому, то й пироги вадать. Бр.

(1) Плохому. К.; Слабому. Г.; Лихому. Нос.; Ледачому. Гл., Ёвх.; Ледачому. Проск. (2) На плохенький животок. Ш. (3) и вареники. Нос.; и хліб. К. (4) вада. Ком.; звадять. Г., Проск., Ком.; вадать. Рад., Гл., Нов., Ёвх., Ш.; вадить. К.

7160. Ледакого бортника и мед ледачим пахне. Ст. Зб.

Дєгтар и смєраньт дїтєм. Чор. Рад. (209).

Де господарь не ходить, там нивка не родить. Бал.

Хто сіє густо, то не буде пусто; а хто сіє рідко, в того вродиця дідько. Бер.

Хто хочєть збирати, мусить добре засіяти. Ил.

Хто сіє, той віє; хто не сіє, той скліє. Збр. Лаз.

Хто вітру служить, тому димом платять. Ст. Зб.

Сіє вітер, вітром жати буде. Ил.

Дідька посій, дідько и вродиця. Ил.

Заволоком—уродиця, як нароком. Ком.

7170. Наори мілко та посій рідко, то й уродить дідько. Ёвх., [К., Проск., Ж., Рад.].—Засій рідко, уродиця дідько. К.

Хто сіє (1), той ся надіє. Ж.

(1) оре, сіє. Ил.

Хто посіє, той поже. Рад.

Кто рано посіє, рано й поже. Ст. Зб.

Хто оре, той мєє.

Хто пашє, той пляшє. Рад., Ст. Зб.—... з мешками пляшє. О.

Яке посієш; таке и дожиєш. Зв., К., Д.

Хто голодн, той не голодн. *Зв.* — ... той не холоден. *Нос.*

Добре роби, добре и буде. *Ск.* — ... а як эле зробиш, то эле й буде. *Бер.*

Добре роби, доброго й кінця дождай. *Бер., Ком.*

7190. Як хто жие, так ёму Бог и дае. *Проск.*

Без праці не будуть калачи.

Не взявшсь за сокиру, хати не зробиш. *Х. Зб.*

Не надсівшсь, не вмерти. *Ст. Зб.*

Поки не упріти, поти не уміти (або: не уздріти). *Ил.*

Печені голуби не летять до губи. *Г., Лів.* — Нікому сама птаха в руки не вскочить. *Ил.*

Як (1) ручки зароблять, так (2) ніжки (3) сходять. *Пир.*

(1) Що. *Пер.* (2) то. (3) хребет. *Рад.*

Як робиш (робишь, робимо и д.), так и ходиш. *Об.*

Як (1) ноги (2) в гнойку (3), то й губа (4) в лойку (5). *З., Ёвх.* — Де гноєк, там и лоєк. *Б.*

(1) Хоч. *Рад., Пир.* (2) гною. (3) дою. (4) рука. *Коз.*; чобіт. *Пир.* (5) душа. *Рад., Коз.*; чуб. *Пир.*

Хто товче, той хліб пече («Бодай ніхто товченого хліба не діждав ні істі, ні пекши!»). *Ш.*

7190. Хтвіши гаразд мати, треба ухом землі приймати. *Ил.*

Роби, роби, то й матишеш; посій жита, то й жатимеш. *Не.*

Як не наповажисся, то и не буде з того нічого. *Проск.*

Хто добре уїме, той добре несе. *Ил.*

Хто борше (боржіше?) насипле, той борше змеле.

Всяка птичка своїм носиком живе. *Ёвх., [Ст. Зб., Кл.].*

Як заробиш, так и вибачиш (як на біду, на сварку наскочить, що вилає хто). *Бр.*

Хто торка, тому відчмять. *Збр. Лаз.*

Хто трудицца, той журицца (до серця приймає). *Ком.*

Треба пряти, щоб рубьям не трясти. *Лів.*

7200. Хто тріма взіи непуха (пічкура), то має вліти пастуха. *Ил.*

Хто як постеле, так и виспицца. *Ном., [Проск.].* — Як постелеш, так и спатишеш.

Ст. Зб., [Бр., У., Зв., Рад.] — ... як заробиш, так и одбуватишеш. *Ст. Зб.*

Рівніш згладиш, тісніш ляжеш. *Ос. 20 (IV, 12).*

Де не горить, там ся не курить. *Ил.*

Що платить, зтим на торг учащають. *Ил.*

Сплющий пес не угонит зайця.

Під лежачий камінь и вода не біжить. *Л., Нов.* — ... не дде. *Пир.* — ... не підтече. *Проск.*

Вовка ноги годують. *Ск.*

Затим вовк не лидзе, що в кошару часто никає. *Вал., К.*

Вовк через посли не пище. *Войц.* — ... не тне. *Ил.*

7210. Вовк, лежачи, не утне.

Як пес робить, так пес в чоботях ходить.

Хто бье, той пробье. *Прав.*

Як марно нажив, так марно й піде. *Л., Б.*

Як не гримить, то й не хрестицца. *У.*

Де люде ходять, там трава не росте. *Ил.*

Де грім гуде, там може щось (може-пожежа. *Коз.*). *Ш.*

Добре вогонь горить, як є чим підпалити. *Яц.*

Не було снігу, не було и сліду; став сніг, став и слід. *Кан., К.*

Ти мені ковбаси не даси, а я тобі кишки и ні кришки. *Руд.*

7220. Як ви нам, так и ми вам. *Кулж.*

НЕ В ТІМ СИЛА, що кобила сива. *Л., Пир., Гр.* — ... а в тім, що не везе (1). *Ск.*

(1) що вона везе. *У., Пир., Р., Ёвх.*; що віз перевернула. *Бр.*; побила. *Кан., К.*

Ні в тім річ, що в хаті піч: то біда, як нема! *Бр.*

Не в тім хороша, що чорноброва, а в тім, що діло робить. *Пир., Лох.*

Не то воші, що в колоші, а то, що в онучі. *Б.* — ... та й бий идуци. *Збр. Лаз.*

Не то кінь, що в болото увезе, а то, що з болота вивезе. *Кр.*

Не то біда, що не пьєцца вода, а то біда—пьєцца вода. *Коз.*

Єше то не біда, як єсть хліб та вода. *Ст. Зб.*

Єше то не біда, що по вьязіи вода: тоє горш проняло, що и копица проняло.

Ще не біда, що без риби ссреда. *Ёвх.*

7230. Не то дорого, що єсть де купи-ти,—то, що нігде. *Ст. Зб.*

Не то таян (1), що лежить, а то, що біжить. *Черн.*

(1) товар. *К., Гр.*

Не то черви (1), що ми їмо, а то, що нас їдять (2). *Пол., Лів.*

(¹) червак. *Бр., Лим., Бер.* (²) ість. *Лим., Бер.*; буде істи. *Бр.*; будуть істи. *Б., Кр.*

Не то гарне, що гарне, але то, що ся кому подобає. *Яц.*

Не те (¹), що мете, а те, що зверху йде. *Бр., Лів.*

(¹) Се не те. *Пир., Ос. 6 (III, 18).*

Не на те козак (¹) п'єє (²), що е (³), а на те, що буде (⁴). *Бр., Зв., Кам., К., Рад., Збр. Лаз.*

(¹) чоловік. *Б.* (²) б'єє. *Пир., Пр., Р.*; гуляє. *Бр., Зв.* (³) що час. *ід.*; що нема. *З.* (⁴) що Бог даєть.

Не той тато, що сплотив, а той, що вигодував. *Проск.* — ... що до розуму довів.

Не той злодій, що украв, а той, що сховав. *Рад., Лох., Пр., Коз., Лист. (I, 62).* — ... переведе. *Бр.*

Не за те бито, що ходила в жито, а за те, що дома не ночувала. *Рад., Пир.*

Не тим наші діди поголіли, що солодко пила та іли, а мабуть на їх гроші прах прийшов. *Пир., [Ч.].* — Не тим поголіли, що сласно іли, а тим, що не гляділи. *Л., Кон.*

7240. Не тому прісно, що не кисло, іно тому, що не рошняно. *Ил.*

Не'тому плачу, що мама вмерла, а що нога змерзла. *Збр. Лаз.*

Не тоді мені неділя, як сорочка біла, а тоді, коли мала час узяти. *Бр.*

Не шень-пень, не гороховая каша. *Нос.*

Жартуючи, боронять честь, свою або чужу.

Через то и хліб не родить, що свиня у плахті ходить. *Нос.*

Не дивно пиво: дивніші люде, що єго п'ють. *Євх.* — Пиво не диво: диво добре люде. *Ст. Зб.*

Не пиво диво, — дивніший сік, що раз у рік. *Б.*

Не пиво диво: дивній слово. *Б.*

Не старіють літа, тільки тарапата. *Проск.* — ... лята, але торопата. *Бал.*

Не палкою, так шапкою. *Прав.*

7250. Не штука вбити крука: зловинно живого. *Бр.* — ... але живого злапати. *Проск.*

Не жаль пива, та жаль дива. *Б.*

Не противсь (¹), що забродивсь, — аби хаяв не покаляв. *З.*

(¹) Не брідись. *Кох.*

Не боїцца вовк собаки, але єго звяки (¹). *Кам.* — Собаки не боязко, та звяги (²) єго. *Рад.*

(¹) звяги. *Нос.* (²) дзвяги. *Кам., К.*

Бійся не того собаки, що бреше, а то-

го; що ластимця. *Гайе.* — Не бійся тні собаки, що гавкає. *Кв. (II, 213)* — ... бреше. *Не.*

Котрий пес багато бреше, той мало куцаєщя. *Ил.*

Звяглого не бійся, а кусливого. *Нос.* Не та боюся я єго, як єго дураого розуму. *Бр.*

Не велике б'єє, а дуже. *Зв.*

Не дуже б'єє, та сміле. *Рад.* — Не дужий б'єє, а сміливий. *Бр.*

7260. Не страшно женитись, а страшно попа єднать. *Гад., Нос.*

Не що-щб, але а щб що? *Проск.*

Не старе мре, а поспіле. *Рад., Лох., Пир., Коз., Збр. Лаз., [Кон.]* — Не вірає віковий (¹), тільки часовий. *Бр., Грам.* — Не вірають старі, тільки часові. *Проск.*

(¹) Умира не слабій. *Збр. Лаз.*

Не старість — так сталося. *Коз.*

Хто сивий — не мудрий: лиш старий. *Ил.* Борода не робить мудрим чоловіка.

Не копитові кобила, а копит кобили. *Збр. Лаз.*

Не пахіття, а поліття. *Гр.* — Не пахіття, а паліття. *О.*

Не поле родить, нива. *Сл.*

Не земля родить, а літо. *К., [Євх.].*

7270. Не проси у Бога дорщю, а проси урожаю. *Євх.*

Не то добро, що принесеш, а то, що наживеш. *Коз., О.*

Хоч на краї, аби в раі. *Ст. Зб.*

Не гляди — біла, аби була. *Нос.*

Чи обідала, чи не обідала, аби рід одвідала. *Прав. Ниж., Лів.* — Обідав, не обідав, аби відвідав. *Бр.*

Хоч обідала, хоч не обідала, аби живіт завідала. *Б., Черн.*

Де був, то був, аби дома ночував. *Об.*

Хоч не гладко, аби міцно. *К.* — ... кріпко. *Кон.*

Хоч за копійку, та на тарілку, а за шаг, та у ведро. *Б.*

Хоч чорт неси, аби яйця. *Євх.* — Ная хоч чорт, аби яйця ніс. *Пир., Кр., Х., Л.* — Хоч дідько нехай злетить, аби мені яйця. *Ст. Зб.* — Хоч біс, аби яйця ніс. *Зв.*

7280. Байдуже паски, аби пороса. *Проск.* Де сісти, то сісти, аби що зсісти. *Бр., К., Ш.*

Чорт бери шапку, аби голова була піла. *Бр.* — Кат бери и шапку, аби б голову додому донести. *Кв.*

Чий бугаєк пострябав, аби телятко наше. *Кр.*

Нащо мені куми — були б пироги. *К.*

Дарма ярма, аби воли були. *Ёвх.* —
Дарма воли, аби ярма були. *Б.*

Не шитай корову по удою. *Ис.* — Як
шитати корову по удою, так вона сама то-
го не стоить. *Б.*

Лучче око золота, ніж камінь олова. *Ил.*

Лучче істи хліб з водою, ненуж буха-
нець з бідою. *Гам.*

Лучче погано іхати, чим хороше йти.
Кр.

7290. Лучче з добрим найти, як з кепсь-
ким поділитися. *Проск.*

Лучче живий хорунжий, ніж мертвий сот-
ник. *Котл.*

Луче соломяний дід, як золотий сні.
Бр., Бер.

Лучче маленька рибка, як великий тар-
кан. *Пол.*

Лучче одна свічка перед собою, ніж дві
за собою. *Ил.*

Луччий нині горобець, як завтра голу-
бець.

Лучче синиця в жмені, ніж журавель в
небі. *Ком.*

Лучче солов'я в рот, ніж журавля в год.
Ком.

Не сїли журавля в полі, та давай си-
ницю в руки. *Черн.*

Як мати сїпу кобилу водить, так кра-
ще пішки ходить. *Пир., [Ком., Ёвх.].*

7300. Як мати з кислим ⁽¹⁾ молоком, то
лучче з водою ⁽²⁾. *К., Л.*

⁽¹⁾ поганим. *Рад.;* підлям. *Бр.* ⁽²⁾ з во-
дою. *Бр., Зв.*

Як мати ногам кланяцьця, так лучче го-
лові. *Прав. Ниж., [Бал., Рад.].*

Як маєш кланяцьця лаптю, то лучче по-
клонись чоботу. *Гл., Ах.*

Волю ⁽¹⁾ голові до ніг упасти, як хво-
стові кланятися. *Вин.*

⁽¹⁾ Волися. *Бр.*

Як мати погано орать, то краще й в
поле не ходити. *Збр. Лаз.*

Як погано ⁽¹⁾ орати, то лучче ⁽²⁾ випря-
гати ⁽³⁾. *Зв., Х. Зб.*

Як погано чоловік з жінкою. *Рад.* —

⁽¹⁾ ледачим. *Цр., Кр.* ⁽²⁾ випрягти ⁽³⁾ во-
ли. *Рад.*

Як на сухоземлю, то нехай лучче в мі-
шку стоить. *Бр.*

Як з ляхим квасом, то ліпше з водою,
аби не з бідою. *Прав.*

Маю висіти за одну ногу, волю за оби-
дві. *Ил.*

Безпечніше—батька прив'язати. *Пир.*

7310. Хоч соха, а глибоко оре. *Сл.*

Лінш гаразд, ніж не гаразд. *Ст. Зб.*

Рожок—та з табакою.

Хоч бік голий, то каша з молоком. *Пир.,*
[Бер.].

Чорна корова, біле молоко. *Ил.*

Тихо ходить, та густо місить. *Нос.*

Мішок, та не зав'язан. *Ст. Зб.*

Хоч рябо на виду, так маслаки доладу.
Ком. — Хоч тарани на виду, але маслак
до ладу. *Нос.*

Хоч не в лад, та широко ступає. *Ёвх.*

Хоч смердить,—коли смак має. *Ил.*

7320. Хоч в орді, та в добрі. *Полт.,*
Ёвх.

Хоч погано баба ⁽¹⁾ танцює, та довго.
Сл., Ёвх.

⁽¹⁾ дівка. *Рад., Пир.*

Молоде орля та вище старого літає. *Не.*

Понура свиня, а глибоко рие. *З., Б.* —
... корень копає. *Рад.*—Понура свинка
глубей корень копає. *Ст. Зб.*

Ворона маленька ⁽¹⁾, та ріг великий ⁽²⁾.
Зв., [У., Рад., Ст. Зб.].

⁽¹⁾ Маленька галка. *Гам.* ⁽²⁾ та вели-
кий писок має. *Проск.;* а великий ку-
сок м'яса ковкне. *Ил.*

Здаецця й мала пташка, та китгі гост-
рі. *З., Пр.*

Мале щеня, та завзйте. *Ёвх.*

Кулик не велик, а все таки птиця. *Кр.*

Мал золотник та важок. *Пр. в Ст. Зб.*

Маленьке, але важенько. *У.*—... важ-
кеньке. *Ил.*

7330. Хоч мале, та натопуване ⁽¹⁾. *Л.*

⁽¹⁾ натопане. *Зв., Х.;* натопкуване. *О.*

Хоч мале, та узлувате ⁽¹⁾. *Лів., Мат.*

⁽¹⁾ возлувате. *К.*

Малі тілом, та великі духом. *Коз.*

Не великий чорт, та великі яйця несе.
Пр., Л., Хор., [Ёвх.].

Видно ⁽¹⁾ пана по халявах ⁽²⁾. *Пир.*

⁽¹⁾ Знати. *З.;* Пізнати. *Проск.* ⁽²⁾ ха-
лявам. *К., О.;* халяві. *Бер.;* халявам.
Ёвх.—Давній пан польський носив цвітні
чоботи—сап'янці. Служки, доношуючи
після своїх панів стареньку їх зобуву,
пришивали до неї, для одміни, чорні при-
шви, а халявами вицвічалися. *Войц.*

Видно ⁽¹⁾ пана ⁽²⁾ по поході. *Лів.*

⁽¹⁾ Знать. *Зв.* ⁽²⁾ Ляха. *Рад., Кор.,*
Хому. Не.

Видно, що Ганна млинці пекла, бо й во-
рота в тісті. *Ёвх.*

Чорт ⁽¹⁾ би дятла знав, коли б не дов-
гий ⁽²⁾ ніс! *Нос.*

⁽¹⁾ Кат. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ не свій. *ід;* не
єго. *Нос.*

По роботі пізнати майстра. *Ил.*

Видно між ложками ополоник. *Не.*

7340. Видно, де двоє. *Пир., О.*
Видно пана и від ціновкою. *Л., Кр.*
Попа видно и під ціновкою. *Л., Зал.*
Пізнати сову по лёту! *Проск.*—Видно сокола по полёту, а сову по погляду. *Гл.*
Пізнати ворону по вірью. *Г., Б.*
Не заведе (¹) так нес, як возж. *Бр.*
(¹) Не завне. *Проск.*; Не затрубить. *А. Вил.*

Бачу, що в хижу, та дверей не найду. *Гл.*
Пізнати вовка, хоч в бараній шкурі. *Ил.*
Слова—полова, а праця—диво. *Гам.*
Люде, як люде: були б ми добрі. *Ст.*
36.

7350. Коли б ми гриз чобіт, то б и не жаль, а то ходак, та й ще не так. *Ил.*
«Люблю, мамко, Ивахна!» — «Коли б тебе любив Ивахно—жесь нічого доброго.» *Ст.* 36.

Туди ввіти—широкі ворота, а відтіль—вузькі. *Зал.*
Дитина каже, що бмта, а не каже, за-що. *Пир., Збр. Шей.*

Гору хвали, а низ орн. *Кох.*
У нелюбої, куми не смашні й пироги. *Коз.*

Добрий жець не питаецця, чи широкий загінець. *Ил.*
Добре ковадло не боїцця молотка.
Єден кулак стане за десять. *Проск.*
И малиі камінці роблять синці. *Ил.*

7360. Хромого пса легко догонити.
Де густа рука, не треба и друкá.
Як добре плече, так и тупиця січе. *Коз.*
Так от-чого зозуля кovala (так он з якої се причини)! *Зв., Пир., Греб.*

Не в чім не реве, аж дома (¹) нема!
Об., Ст. 36., *Ис.*

«Бо чоловік до Жида одвів, а на завтра пита, чи ти ходила до корови?» *У.*
— (¹) лисої. *Р.*

Не чим так дуже боляче! *Збр. Даз.*
Не в чім штука. *Рад.*
Не по чім (¹) и бье (²), як не по голіві! (³) *Кан.*

(¹) Не де. *Бр., Зв., Чир., Проск., Рад., Павл.*; Куди. *Руд.* (²) бьеш. *Бр., Проск., Рад., Павл.*; бьещя. *Зв., Чир.*
(³) лисині. *Л.*

Ото-то и горе, що риба в морі! *Кр.*
З того хліб їмо (як хто ганить ремество яке, або-що). *Ном.*

7370. Така вже планета надійшла. *З., Л., Пир.* — Така мала планета надійти. *Бр.*
Така година надійшла.

СУД не змага, та суд и не отпуска. *Кан.*—Суд не заклика, та й не випуска. *Зал.*

Без суда суд буває. *Ст.* 36.
Не знайду на свічку, а на новов—як біс дасть.

Осудися перш влому, та на право йди. *Кан., К.*
До справи двох, а по справі (¹) охн.

(¹) двох хвалацця, а від справи. *Бр., Бер.*; На суд идуть, так у двох хвалацця, а з суду идуть, так. *Не.*; До пана идуть, то два хвалацця, а од пана, то. *Рад.*

Хто хоче що справити,—треба ся забавити. *Ил.*

Добра справа не потребує суду.
Суд сквалливий рідко буває справедливий.

7380. Лучче до попа, як до судя. *Бр.*
Бог дасть судця, а чорт (¹) розсудця. *Бр., Зв.*

(¹) а чоловік.

Піро страшне не в гусака, а вже тоді, як у дяка. *Ш.*

Що написано (¹) пером, то (²) не виволочеш (³) волом (⁴). *Лів.*

(¹) Заведе. *Євж.* (²) ». *Прав. Нимж., Коз.*; того. *Ос.* 15 (*XII, 55*), *Л., Пр.* (³) не виведеш и. *Кан., К., Пол.*; не вивезе. *Коз.*; не витягнеш и. *Проск., Євж.*; не вивезеш. *Прав. Нимж.* (⁴) не вирубаш топором. *Л., Пр.*

Єдні руки право пишуть, єдні и мажуть. *Ил.*

Бодай нікто добрий не ліждав (¹) позиватися. *Помт.*

(¹) нікто не дочекав. *Проск.*

Поли вріж, а втікай од позвів. *Кулак.*
До права треба мати два мішки: оден грошей, а другий бачности. *Ил.*

Идеш до суду, то треба—прийдіте поклонімося.

У суд нам, віз битих людей вези и віз грошей,—и все діло пропаде. *Гл.*—Набий віз людей та новези у суд віз грошей, то й прав будеш. *Коз.*

7390. Загина крочкя. *Пр., Х.*
Пише и дере, а гроші бере. *Проск.*
Там, де великі вікна, багато світла, а мало правд. *Ил.*

Золотий ключик до кождах дверей правдасца.

Коза з вовком тгалася: тільки шкурка зосталася. *Бит.*—...тільки навістара зосталася, та ще хвіст, та язик: просталася, та й лежить. *Л.*

Суха ложка рот дере. *Кан., К., Лів., Євж., [Бр.].*

Сухий кусок ⁽¹⁾ горло ⁽²⁾ дере. *Рад.*

⁽¹⁾ кавалок хліба, то. *Бер.* ⁽²⁾ то й в роті. *Бр.*

Треба пудмазати, жеб не рипів. *Ст. Зб.*
Де не мажуть, там дуже ⁽¹⁾ скрипить. *Не.*

⁽¹⁾ Не помащено, то й. *Євх.*

Хто мастить, тому віз не скрипить.
Прокс.

7400. Хто маже ⁽¹⁾, той и іде. *Об.*—Не помажеш ⁽²⁾—не поїдеш. *Євх.*—Помаж, так и поїдеш. *Сос.*

⁽¹⁾ Мастить. *Яц.* ⁽²⁾ Як не помастиш, то и. *Прокс.*

Мастя голову, поплювши в руки. *Ил.*
Де треба руки грить, там треба и огню.
Ос., З (X, 97).

Заваривши кашу, не жалуй масла.
Прокс., Кр.

Рука руку мие. *Прав. Ниж., Лів., Ст. Зб.*—... щоб ⁽¹⁾ білі були. *Пол., Лів., [Пр. в Ст. Зб.].*

⁽¹⁾ аби. *Бр., Прокс.*

Не поможе нічого: треба червоної шапки перепросити. *Прокс.*

Не хорів, не болів, и гроші сь узив—щоб ти їх вистогнав («от, який сіпака нападєця»)! *Бр.*

Чорти єго знає, що це за пан сидить за верцадлом, та ще й лаєця («а він порядок знає, що не можна б там лаєця»)!
Сл.

Хапаннєм не дасть дітям своїм ні щастя, ні долі. *Прокс.*

То такий дерун, що з Христа зняв би.

7410. Чужая, знать, за пазуху вош и тому залізла. *Ст. Зб.*

Прийшов гарбар, та все загарбав.

Дере з живого и з мертвого. *Кулжс.*

Печи й дери. *Не.*

Що ступить, то лупить. *Бр.*

Прийде до ладу, так и я вкраду. *К.*

Як хто одмагаєця, що ніколи не квапився на хапунці.

Хто хоче полюбить суддю грошо-заподо, про єго роспитай панів, а не простого народа. *Збр. Даз.*

Зробіть справу (розсудіть судом). *Пир.*

У свідка очі, як у дідька. *Ил.*

Свідки право судять. *Ка.*

7420. Свідкі первая чарка и первая палка. *Гл.*

Хто хоче свідком бути, треба хрестик цілувати. *Ил.*

Давно той присяг, хто за чужее посяг, (я чув так: «Давно той простягся, хто за чужее присягся». *Ном.*). *Ст. Зб.*

Хто ламає слово, той віру ламає, той

душу ламає, той Бога ламає. *Ос. 1 (281).*

Віч на віч. *З., Л., Ком.*—Стать очі на очі.
А.

По нитці и клубка можна найти. *Кан., К., [Ст. Зб.].*—По ниточці дійдеш клубочка. *Пир.*—Ниточка доведе клубочка. *Полт.*—По ниточки голки шукають. *Новг.*

—По нитці голки доходють. *Пир.*

Виноватого Бог найде ⁽¹⁾. *Пир., [Гл.].*

⁽¹⁾ суде. *Павл.*

Не взавшись за невинного, не будеш міти винного. *Ст. Зб.*

Як би покленом не пішов, так и пропало б. *Ком.*

Хто ся оправдує (а зовсім винний), того як гору вздує. *Г., П.*

7430. Як не признаєся, то потріскаєся (давня запорозька примовка). *Ч.*

Як признався—розквітався. *Лох.*

За признання Бог прощає. *Гл.*

Одже воно и по правді! *Ком.*

Не буду душі вбивать, буду правду казати. *К.*

Що ж, виноват! ів гуси. *К.*

Нігде правди діти. *Прав. Ниж., Пол., Лів., Сл.*—... треба сказати. *Бр., Л.*—Нігде дітись. *Х.*—... треба правду казати. *Пол.*

Нічого гріха таїти. *Л., Пир., Х.*—Нігде гріха діти. *Прокс., Л., Пир.*

Сказав—признав. *Бер.*

Злапати на гарячому вчинку. *Гат.*

7440. Один ⁽¹⁾ Бог без гріха. *К.*

Тут здасця багацько с винних.—⁽¹⁾ Тут один. *Ном.; Єден. Прокс.*

Як тя видють, так ти пишуть. *Ил.*

Не горлова справа. *Бр.*—Не горлове діло. *Кр.*

Упався в ставку, або те ж в суспицію. *Ст. Зб.*

Не ходи до суду, бо хліба не буде. *Полт. п.*

Зараз не вішають, а поперед розсудять. *Гл.*—За раз не вішають. *Ил.*

Помилка за хвальш не йде. *Л.*—...не буває. *К.*

Чия шкода, того й б'ють. *Бер.*

Хто в ділі, той и в одвіті. *Рад., Кр., Гл., Х.*

Тое винно—що єсть. *Ст. Зб.*—... а хто втік, той и прав. *Гл.*

7450. Хто втік, той и прав. *Рад.*

Чия шкода, того й гріх. *Ск.*

Чия згуба, в того й ⁽¹⁾ гріха повна губа. *Зв., [Бр.].*

⁽¹⁾ а в тебе ж самого. *Кр., Бер.*

Не платить багатий, а винуватий. *Євх.,*

[*Проск., Кан., К., Рад., Черн.*]. — По-платицца не сват, а той, хто винуват. *Лів.*

Чий би бугай не скакав, а теля наше. *Кон., Гр.* — Чий бики, а мої телята. *Ст. 36.*

Хто коня купить, бере и уздечку. *Ил.*
Чий гребля, того й став. *Пир., Ст. 36.*

Кому дрова, тому й тріски; кому горшки, тому й миски. *Пир.*

Чий кінь, того й віз. *Ск.*

Чий берег, того й риба. *Лів.*

7460. Не прав вовк, що козу ззів, — не права коза, що в ліс пішла. *К.* — Не право теля, що в ліс пішло — не прав и вовк, що й теля ззів. *Нос.*

Не наш віз, не наш и кінь. *Проск.*

Коза наша й м'ясо наше. *Збр. Лаз.*

Одчипного дать. *Кон.*

Карай, та назад оглядайся. *Бр., Ст. 36.*

За одного винного сто невинних гине.

Бр.

Виноватого кров — вода, а невинного — біда. *Пир.*

Кров буде волати до Бога о помсту. *Збр. Лаз.*

За одного невинного сто душ погубиме. *Гл.*

А и над винним добро б часом ужалити. *Кл.*

7470. Безвинному жаль завше много може.

З однієї липи двічі лика ⁽¹⁾ не деруть.

Бер.

⁽¹⁾ В літо два рази з липи лик. *З.*

З одного вола ⁽¹⁾ двох шкур ⁽²⁾ не деруть ⁽³⁾. *О., Ст. 36.*

⁽¹⁾ чоловіка. *Ил., К.* ⁽²⁾ шкір. *Проск.*

⁽³⁾ не дерти. *Ил., К.*

Винного двома батогами не б'ють. *Ил.*

Хвалить 7474—7523. — Погано 7524—7660. — Багато 7661—7693. — Трохи 7694—7716. — Легко 7717—7725. — З ляхою годиною 7726—7736. — Худко 7737—7714. — Далеко 7715—7759. — Дуже 7760—7763. — На все є час 7764—7781. — Давно діецця 7782—7801. — Новинка 7802—7810. — Дивуєцця 7811—7916. — Неоднакове 7917—7930. — Однакові 7951—8121.

ХВАЛИТЬ, як би медом мастив. *Бр.*

Як по душі маслом. *Євх.*

Як салом єго помазав. *Ст. 36.*

Хвальба сорочки не дасть. *К., Проск., Бр.*

Перехвалить на один бік. *Л., Пир.* —
Перехвалити на другий бік. *Євх.*

Добро не дячина! *Ном.* — ...,... и хочещя. *Зал.*

7480. Коли, куме, добре! *Пр. в Ст. 36.*

Хоч варила, не варила, аби гаразд ⁽¹⁾ говорила. *Пол.*

⁽¹⁾ добре. *Сл.*

Чому не Маруся! *Чор. Рад. (243).* —
... як би ⁽¹⁾ шанувалась ⁽²⁾. *Об.*

⁽¹⁾ аби. *О., Кр., Сос.* ⁽²⁾ аби шанували. *Коніс.*

Як миле щастя. *Ном.*

Чому не так! *О., Сос.* — ... як би дали п'ятак! *Лох.*

Батькова дитина. *П., Прав. Ниж., Лів.*

Гарний, як искра. *Бр.*

Хороший, як глем'язовський бублик! *З., Пир.*

Глем'язов — м. З. н.

Хороше черевки шне. *Ст. 36.*

Медок солідок, а патока й підтім. *Кох.*

7490. Доладу усе зроблено. *Пир.*

Пахучое то есть якоесь зілля! *Ст. 36.*

Таке добре — нехай мені Бог дає таке життя! *Бр.*

Добре діло карасі: не поіси, так продаси. *Н.*

Добра то річ, що є в хаті піч. *Лів., Павл., [Прав. Ниж., Ст. 36.].*

Коли б твоя знала, що моя йграла, то б твоя плакала. *Ст. 36.*

И дома, и заміжю. *Л., Пир.*

Дома и на полі. *Павл.* — ... и в полі.

Гаразд тобі, сиди ж собі. *Ил.*

Раз ⁽¹⁾ та гаразд ⁽²⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ Хоч раз. *Пол., Б., Кр.;* Здибав раз. *Проск.* ⁽²⁾ гораз. *Пол.;* гаразд. *П., Прав. Ниж.*

7500. Ой, ой! там сама патока! *Кан.*

Мовив Шляхтич, боячись щоб козачка 1855 р. не сягнула до Черкащини и Чигринщини.

Увага не блага. *Нос.*

Купила Олена сережечки зелені: як у-діла у вуха—славна була дівуха! *Не.*

Укріпив, як Бог черепаху. *Коз.*

Живе, лиха ⁽¹⁾ прикупивши. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ лихо. *Черн.*

Живе тітка за дядьком! *К.*

Живе дівка за парубком! *Л., Коз., Кр.*

—... лиха ⁽¹⁾ прикупивши. *З., Л., Б.—*

...за парубком, як за скурвим сином. *К., Л., Кон.*

⁽¹⁾ горя. *Зв., Рад., О.*

Живе баба за дівером, лиха прикупивши. *Рост.*

Вийде шите за пробите. *Проск.*

Як уродиця лобода—и то не біда. *Коз.*

—Як в лобода, так и не біда. *Кон.*

7510. Невпірому пану буде гоже й сее. *Коз.*

Хоч не пишно, аби затишно. *Кам., К., Л., Гр.*

Нехай стара в'язне—більше м'яса буде! *Кобз. (159), Р., Л., Кон.*

Не скільки дива, аби тільки більше пи-ва. *Бер.*

Пошло за вбитую. *Ст. 36.*

Ніщо бабі по едабі! *Ил.*

Ладна баба без едаба.

В затінку стане за дівку. *Лип.*

Добре буде, як захолоне. *Ст. 36., Л.*

Вашими ⁽¹⁾ устами та ⁽²⁾ мед пить! *Л., О., Кулж.*

⁽¹⁾ Дай Боже вашими. *К., З.*; Та ко-ли б же. *Кр., [Зв.]*. ⁽²⁾ тільки б. *Зв.*

7520. Коли б твоє (або: ваше) слово та Богу в уші! *Нос.*—З уст твоїх та Богу в уші. *Ст. 36.*

Мені з уст, а тобі за пазуху шусть! *Ил.*

Дав би то Бог! *О., Л.*—Коли б то Бог дав! *Пир., Л.*—Немов би дав Бог! *Р., Л.*

Нема над рибу лину, м'ясо свинину, ягоду сливину, а дівку Марину. *Ил.*

ПОГАНО, Титяно! *Об.*

Погано вража баба скаче, та ще й довго! *Гор.*

Погано пан пише. *Зв., Пир., Кон.*

О, який же се поганий (або: хороший) голос (не по душі, або по душі мені ка-жет)! *Ном.*

Бочка меду, та ложка дігтю. *Не.*

Справа ⁽¹⁾ коло дядькового ⁽²⁾ воза! *П., Прав. Ниж., Лів.*—Та й справа ж коло дядькового воза! а коло мого й такої нема. *Євх.*

⁽¹⁾ Справа. *як. Пир., Р.* ⁽²⁾ батьково-го. *Пир.*

7530. Не до чмиха. *Гит.*

Не до шмиги. *Бр., Пир.*

Не до цуги! *Ном.*

Аж палці знать. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Курям на сміх. *П., В., Лів.*

Шиворот на виворот (у панків). *Лів.*

Через десяте-п'яте. *Зв., Л., Пир., Х.*
—...в п'яте. *Лів., Сівер.*—П'яте через десяте. *Бр.*

На злах ⁽¹⁾ лободах. *К., Л., Пир., Р.*

—...на курчачі ніжці. *Л., Пр.*

⁽¹⁾ На глах. *Прав. Ниж., Лів.*; На слах. *Кр.*

Казна-як! *Лів., Сл.*

Як за копу звона. *Пр. в Ст. 36.*

7540. Як за денежку пістоlet. *Лів.*
...пістоль. *Не.*

З воза вбитись (там такі караї, що з воза повбивались. *Коз.* Такий уже май-стер—про аптекаря—извоза вбився. *Сос.*). *Коз.*

Як лихому на шкоду. *Проск.*

Як циганська кобила: день біжить, а три дні лежить. *Бал.*

Як біжить, то й дрижить, а як упаде, то й лежить. *Не.*

Добра кобила! день біжить, три дні ле-жить; море перескочить, хвоста не замо-чить (кажуть, як хвостає кінями). *Євх.*

Така коро́ва—аби людська помова. *Бер., Кон.*

Аби оснівка—потканнячко солімка. *Коз.*

Не лізе, не тече,—само ся волоче. *Ил.*

Ні п'єця, ні л'єця, ні в чарці не остаєця. *Зал.*

7550. Нема що в тріски зберати. *Ил.*

Приложи шаг ⁽¹⁾, то й бублик купиш. *Л., [О.].*

⁽¹⁾ копійку. *К.*

Таке гарне, як ти дівка (лає молод-цю). *Бр.*

Таке добре (або: красне), як мое жит-тя. *Бр.*

Хороше, та рідко шито. *Ст. 36.*

Хорош, як бабин Ярош.

Стань, подивися—плюнь та й оступися (як побачить гидке, а хвалене). *Євх.*

Казав парубок — дівка нічого, а вий-шло казнащо (або: чорзнащо).

Рвеця, як бздини (дермо таке). *Збр. Шей.*

Одна одну ловить рідко,—(напр.: шер-би багато, а галушок трохи). *Зал.*

7560. Дунь та й плюнь! (Нічого більше

не вриши! Узято з того, як у хрест вво-
дять). *К.*

И шаг пропав, и дитина дурна. *Ном.*

Тільки що Савці свитка (благеньке, ні-
чого з ёго не зробиш)! *Зал.* — Як раз
Савці (¹) свитка! *Зв.* — ... та тільки рука-
вів нема (²). *Л.* — От тобі, Савка, й свит-
ка! *Б.*

(¹) на Савку. *Бр.* (²) тільки трохи ку-
па. *Не.*

Коли б тая пшениця добра була, то б
еї и там змололи (покрали б). *Ил.*

Так доділа, як свиня штани наділа. *Б.,*
Пр.

Тоді б тебе бачити, коли свою поти-
лицю. *Ил.*

Горить, як спілий дивиця. *Прав. Ниж.,*
Пол., Лів.

Теперь удружив мені, посадив на кал!
Х. Зб.

Утыв за шаг бога («И то буває!.. ко-
ли ж так!»). *Кр.*

Утыв по саму зав'язку. *Л., Х.*

7570. Утjala мама милая (або: Улила ми-
луна), що й на світ стидиц. *Л.*

Милая печуть из тіста, весною.

Утыв галки! *Зв., Рад., Х., Ст. Зб.*

Наварив пива—начинив дива. *Сл.*

Наварила галушки, та нікому й істи. *Зв.*

Хватив изза дуба. *Ст. Зб.*

Вихвативсь (або: вискочив), як на що-
лопок. *Гр.*

Вискочив (¹), як голій (²) з маку. *О.*

(¹) Вихопився. *Ил.* (²) голій козак. *Ил.,*
Нов.

Зробив людям на сміх. *Л., Павл.*

Замкнув вовка межі вівці. *Ил.*

Вскочив в мак (недоладу що зробив). *К.*

7580. Наладив дід хижу для бабки: то
лазили кошки—стали лазить собаки. *Кр.,*
Ст. Зб.

Добра, як з курки молока, а з верби
петрушки. *Бр.*

Из ёго добра, як з козла молока. *Зв.,*
Л., Кр. — ... з козла—ні вовни (¹), ні мо-
лока. *Л., [Рад., З., Б., Кон.].* — З ко-
ла ні вовни (²), ні молока. *Ст. Зб.*

(¹) и (²) шерсті. *О., Прок.*

Не з того боку зайшов. *Зал.*

Добром город городить. *Кулж.*

На мідяні гроші славі добувати. *Зал.*

Так с'як, на косяк, неполюдській. *О.* —
як так, аби неполюдській. *Ил.*

З рижу не зробиш Парижу. *Прок.*

Вези овес й до Парижа, а не буде з
віса рижа. *Бер.*

З попелу галушки не вдилюця. *Кулж.*

7590. Покинь лук, коли нусто рук. *Ст.*
Зб.

На плохенький животок и пироги вадять.
Збр. Лаз.

Ти ёго медом масти, а він дяблем во-
ня. *К., Кам.*

Шкода псові (¹) білого хліба. *Прок.* —
Шкода собаці булки: не ззість, тільки по-
каляе. *Бр.*

(¹) Пожалься, Боже, собаці. *Ном.*

Худоба за очима, а чорзняшо перед
очима. *Б.*

Из свинячим личем та в пшевишне ті-
сто. *Коз.*

Шкода мого Красного Поїзду! *Ст. Зб.*

Шкода заходу! *Зв., Рад., Л.* — Дурний
захід. *Бр., Л.* — ... тільки захід. *Л., Рад.*

Шкода й воску псовати. *Ст. Зб.*

Шкода лою, світи водою. *Не.*

7600. Шкода и лою на лемішку. *Гр.*

Плюнь на раки—верша видно. *Пир.*

Жалься, Боже, чого доброго! *Прав.*

Хунта клаків не варт. *Бр.*

Курчати не варт. *Бр., Кон.*

Не варт и печеної цибулі. *Прок.*

Не варт и рожка табаки. *Войц.*

З пір'ям не стоить. *Л., Кулж.*

Зробив з дуба сплячку. *Коз.*

Зробив з леміша пшик. *Коз.*

7610. Оттак, тату, зробив ковальський
пшик. *З.*

То од Цигана з науки син прийшов и
хвалюся нею батькові, а більш нічого и
не вмів.

Звів на Гришков войлок. *Ст. Зб.*

Пшик собачий и виїде. *Кон.*

Зроблять з лемеша швайку. *Кобз. (154),*
Коз.

Нехай чорт у дядька служить! роби,
роби, та й сучим сином не зови. *Пир.,*
Кр. — Бодай чорт у дядька служив! *Л.,*
[Евх.]. — ... а до дядини (¹) за платою
ходив (²). *Бер.* — ... ходив: служив, слу-
жив, ще того дочекався, що сучиним си-
ном назвався. *Бр.*

(¹) тітки. (²) а в дядини істи просив.
Рад.

Ні риба; ні м'ясо. *Прок., Л., З.,*
Пир., Пер., [Пр., Р.]. — ... и в раки
не годиця. *Пир.* — ... ні м'ясо, а щось
наче гриб. *Коз.*

Ні пес, ні баран. *Г., П.*

Ні брат, ні сват. *Лів.*

Ні дяр, ні купля. *Ил.*

Ні юшки, ні петрушки. *Ил.*

7620. Ні гріха, ні спасіння. *Х. Вид.*,
[*Проск., Пир., Пр., Черн.*].

Ні слави, ні пам'яті. *Прав. Ниж.*,
Лів.

Ні спору, ні ласки. *Бр., Рад.*

Ні сирій, ні підпечений. *Бер., О.* —
Не смр, не впікся. *К.* —... не підпікся.
Рад. —... не підпечен. *О.*

Ні пришити, ні приліпяти. *К.*

А ні пришити, а ні прилатати. *Ил.*

Ні занять, ні донять (доточити). *Сл.*

Ні кує, ні плеше. *О.*

Ні мече, ні цілиця (ні дає, ні не дає).
Нос.

Ні гріє, ні знобить (*або*: Ні знобить,
ні гріє). *Лів.*

7630. Ні бере, ні кладе. *У.* — Ні кла-
дуть, ні беруть (с. Сококотяжинці; з по-
воду накраєних нових садіб). *Бр.*

Ні тпру; ні ну. *Пир.*

Ні вкинь, ні в лий. *Бр.* — А ні вбий,
а ні влий. *Ил., У.*

А ні сак, а ні бовт. *Дуб.*

Ні втік, ні піймав. *Л., Б.* —... ні на-
гнав. *Сум.*

Від одного втік, а другого не здігнав.
Євх.

Од одного берегу одстав, та (¹) до дру-
гого не пристав (²). *Л.*

(¹) Від берегу відстав. *Прав. Ниж.*

(²) одплив, к другому не приплив. *Пр.,*
Кр.

Ні тієї стіни не достав, ні 'д тієї стіни
не одстав. *Кон.* — Оце зостався: ні теї
стіни не достану, ні теї—хоч у той куток
головою бийся, хоч у той. *Бер.*

Ні самому поглядіть, ні людям показа-
ти. *Нос.*

А ні злomu кари, а ні доброму похва-
ли. *А. Вил.*

7640. Прийшов ні за чим, пішов ні з
чим: нічого и питать—школа час терять
(¹). *Пр.* —... школа й питать, тільки но-
ги болять. *Євх.*

(¹) шкода ноги топтать. *Пр.*

Ні взад, ні вперед. *Ил.*

Ні в кут, ні в двері. *Г., П.*

Ні в тин, ні в ворота (ні куди не го-
ден). *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Ні попові, ні наймитові. *Л., Пир., Кр.,*
Євх.

Ні Богу, ні людям. *Проск., Пир.* — Ні
собі, ні людям. *Біл.*

Ні до Бога, ні до людей. *Ил.* —... ні
до третєго чорта. *Зал.*

Ні до ліса, ні до біса. *Бр.*

Ні до села, ні до города—той же вжи-
ток. *К., Кам.*

Став на стану—ні к лавці, ні к сто-
лу. *Нос.*

7650. Ні к селу, ні в городу. *Лів., Сл.*
— Ні до села, ні до міста. *Бр.*

Ні шість, ні п'ять. *О.*

Ні в п'ять, ні в десять. *Кам., К.*

Ні в три, ні в чотири—ні в 5, ні в
9. *Ил.* — Ні в 5, ні в 9. *Бр.*

Ні сюди, ні туди. *Ил.*

Ні сюди, ні туди—ні саньми, ні коле-
сами—ні зімою, ні літом. *Ст. 36.*

Ні в сих, ні в тих. *Прав. Ниж., Лів.,*
Сл.

Ні сак, ні так. *Бр.*

Ні се, ні те. *Ск.* —... ні з чим пиріг.
Гр., Сл.

Ні те, ні се, ні третє чорзнашо. *Пир.*
—... ні чорзнашо. *Бр.*

7660. Ні се лій, ні се масло. *У.*

БАГАТО, як трави. *Кул.*

Як у зайця ломів. *Кл.*

Буде сєго добра в три коліні! *К.*

Буде й голому поза пазушню. *Проск.,*
Л., Б.

Хоч греблю гати. *Ск.*

И хату можна закидять. *К.*

Е, там буде чим Кузьми награцьця!

Буде ще й батька женить. *Пир.*

У нас у самих свині не ідять. *Кр.*

7670. И нам обіцав еше дати. *Ст. 36.*
Більше, як шмат, більше, як много!
Ил.

Хоч ногою заткни. *Черн. 2.*

Сєго дива—аби хіть! *Лист. (II, 280).*
Дочорта (багацько)! *Л., Пир.* — До-

біса.

На воловій шкурі не списав би. *Євх.*

На собаку киць, а Івана піймаеш (¹).
Лох., Полт.

(¹) вдариш, попадеш. *Пр.*

Народу, як дим иде (багато)! *Лів.*

Хмарою йдуть люде. *З.*

Як плав пливе. *Лів.* — ... військо иде.
Ст. 36.

7680. Так як орда иде (багато). *Кон.*

Тіснота така, що й києм не протис-
неш. *Т.*

Тісняця, неначе хліб у печі. *Коз.*

Найшло, як по воду святую. *Новг.*

Як чорт пугою нагнав. *Євх.*

И курці носом нігде клопуть. *Зал.*

Так що Боже (такого клопоту, страху
и д.)! *Лів.*

Кучугура й три оберемки (багато). *Л.,*
Рад., Пир.

*

Тьма тьмуша. *Об.*
Набравсь⁽¹⁾, як Май⁽²⁾ груш. *Зв., Л., Ёвх., [Бр., Бер.].*

⁽¹⁾ Наівся. *Рад., З.*; Допався... до. *Гр.*
⁽²⁾ Мень. *Рад.*; Мань. *Ст. Зб.*; Мать. *Гр.*—Мань був Жидок, хотів груш на-краси; чоловік піймав ёго, вибив я викинув за тин. *Дамилевич.* «Набравсь, як Май груш» кажуть, як хто набере чо-го багато и за пазуху, и в полу и д. *Л., Бер.* Май, кажуть, такий чоловік був. *З.*

7690. Через лад (надто, через міру). *Пир., Л.*

Передав куті меду (переборщив, бага-то чого налив и д.). *Прав. Ниж., К., Л.*

Стругав - стругав, та й перестругав. *Ил.*

Дуже вже переборщив. *Ном.*

ТРОХИ, як комар наплакав. *Кан., К.*
Як кіт наплакав. *Об.*

Из мишачу бідницю. *Кор.*

Миль-міль, як у Петрівку ягода (де-негде побачиш). *Х.*

Тільки світила, тільки и кадила. *Проск.*
Се моя соха й борона. *Нов.*

7700. Тільки свічі й воску. *К., Л., Пир., Кр., Гр.*—... воску и ладану (або: світла и кадила). *Ил.*

Кілько воску, тільки й свічки.

Тільки пекла й варила. *Об.*—Тільки й пекла, що варила. *Кр.*

Увесь Хвесь. *Ном.*

Що там и грошей тіх (и груш тіх, и того паперу и д.)—хвороба! *Нов., Ном.*

Що там—жмілька іх була! *Пир.*—Було людей з жменю. *К.*

Як в зайця хвоста! *Ст. Зб.*

Як коза поскочила. *Кон.*

Як пилинка в морі.

Як лёду (узяв так трохи). *Пир.*

7710. Багацько, як у голомого⁽¹⁾ чуп-рини. *Збр. Лаз.*—... у лисого волосся. *Дуб., К.*

⁽¹⁾ на лисому. *Пир.*; у голого. *Пр.*

Багато, як за гріш маку. *Ёвх.*

Багацько, як за шаг часнику. *Л.*

Як шилом борщу. *Проск.*

От и вся недовга! *Пир.*

За шаг казки.—Немного и сеєй за чех казки. *Ст. Зб.*

З Антонову слёзу.

ЛЕГКО, як з роси и води. *Кан., Бр.*

Як дурному з гори. *Пир.*—... збігти. *Коз.*—Легко, як дурному з гори бігти. *Л.*
—Як дурний з гори. *Зв.*

Як п'яному з гори котицьця (так легко). *Зал.*

7720. Як трава на гостру косу (впала). *Мар. В.*

Не хворівши⁽¹⁾, не болівши. *Рад., Бр.*

⁽¹⁾ Не горівши. *Б.*

Чім чорт не жартує! *Ёвх.*—... не шу-тить. *Кон.*

Сёго як води! *Лів.*

Чого доброго, а—и д

Як пить дасть. *Пир.*

З родом и плодом. *Кон.*

З ЛИХОЮ ГОДИНОЮ. *Л., Кон.*—... та з нещасливою. *Рад., Л.*

Як плугом оре. *Сл.*

За малин-малин богом та перемиг. *Черн. і.*

Як паршивого голити (так легко зроби-ти). *Проск., Кан., К.*

7730. Чуприни нагрієш (далеко, важко). *Лів., Сл.*

Пальцем не перекивать (далеко, довго). *Лох., Пр., О., Ёвх.*—Не пальцем пере-кивать. *Л., О.*

Бо то не грушкы—вкусити Марушку. *Ил.*
Третім⁽¹⁾ нападом (роблю и д.). *К., Бер., Л.*—Трёма нападами. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ Другим, четвертим и д. *Ном.*

В ради-годи. *Пир., Л.*

Ні вічно, ні судно не скаже! *Кон.*

Поки Бог віку протягне. *Лів., Сл.*

ХУТКО, як оком измигнуть. *Пир.*

Ото летить, аж земля стугонить⁽¹⁾. *Нов.*
—Так біжить, аже земля дрижить. *Бр.*—
Аж земля гуде. *С.*

⁽¹⁾ гуде. *Кон.*

Поспішаєцца з⁽¹⁾ козами на торг. *Пир.*

⁽¹⁾ як з. *Гл.*

7740. И час не змигнецца. *Бр., Л.*

В один мет. *Пир.*

Хіба він за горами? *Ск.*

Не в човні, на березі (от-от! зараз). *Кон.*

По пошті на волах. *Нов.*

ДАЛЕКО, як оком сягнеш. *Л.*—... за-глянеш. *Прав. Ниж., Лів.*

Миля козацька (довга). *Бр.*

Як на воловий рик (міра далини). *Коз.*

Як штахом докнуть (близько так). *Пир.*

На кінці язика. *Л., Пир., О.*—... де нові ворота и собака рябий. *Бр.*—... собака рябий, погреб у яму вправ. *К.*— У кінці язика можна допитацьця хоч куда. *Бр.*

7750. Не доходя минаючи. *Л., Ис.*

У ржі, на межі, на кривій березі. *Не.*

Судюю-тудюю поза вколицю. *Черн.*

Из Черепівки та на Нову греблю. *Сл.*

У-строці (комора на причілку хати — у-строці). *К.*

Де Рим, де Крим! *Кан., К., Краш.*—

Де Крим, де Рим, а де попова груша! *Не.*—... Рим, а де Балабанівка. *Ол.*

На трапку. *Л., Пир.*

«Де ніж?»—«На трапку!» Як хто не зна сього трапка и запита: «На якому трапку?»—«Де трапиця!» *Ном.*

Побіг рабою (білою, холодною, гострою и д.) дорожкою. *Лів.*

Як питають, де (що-там), и скажуть, що воно рябе, холодне и д. «Чи не бачив вола?»—«Якого?»—«Рябого.»—«Побіг и д.» *Ном.*

Від кінця до кінця. *Ил.*

Як Решетилівська толока (про що шиroke). *Зал.*

7760. ДУЖЕ—аж кричить (хоче, треба). *Зал.*

На всі заставки хватає. *Ск.*— Пустив (¹) на всі заставки. *Ст. Зб.*

Дуже, скоро—ість, робить, говорить и д.— (¹) Бере. *Гор.;* Оце попер. *Р.*

Оце вжарив! аж небові жарко. *Л., Пр.*

Як сніг сипле. *Кон., Л.*

НА ВСЕ Є ЧАС. *Л.*

Порою сіно косять. *Нос.*

Часом з квасом, порою з водою. *Об.*

Иноді (¹) густо та пусто, а иноді (²) рідко та мітко. *Бер., Л.*

(¹) и (²) Инколи. *К.*

Як коли—густо, а коли—й пусто. *З., Л., Пир.*—Разом густо, а разом пусто. *К., Пир.*

Час на часу (¹) не стоїть. *П., В.*

«Волися різкою дитину вдарь, а лайкою не лай, бо час и д.» *Бер.*— (¹) на часі. *Кан.;* на час. *Зв.*

7770. Кусає комарь до пори: *Проск.*

До пори (¹) збан (²) воду несять. *Дуб., Рад., [Бр., Ст. Зб.]*—Поти (³) збан воду несить, покуль ухо не вворветь (⁴). *Ст. Зб., [Проск.]*—... доки ухо не ввірвеця; а як ухо ввірвеця, то й збан ро-

зібънца. *Бр.*— Пішов глечик за водою, та й головку там положив. *Поет.*— Не доки глечикові по воду ходити! *Л., [К.]*.

(¹) До часу. *Бр., Ст. Зб.* (²) жбнн. *Кан.* (³) Доти. *Бр.* (⁴) До пори глек воду носить—покуль ухо одорвеця. *Б.*

Під год, так и хліб родить (як до году). *Л., Кон.*

Дорогє яечко к Великодню. *Ст. Зб.*

Не в час даєш хліба густа (луста?), коли зубів в губі пусто. *Ил.*

Дорогий шаг до сповіддя, а після сповіддя не вельми. *Черн.*

Дорога ложка до обіда. *Пир.*— ... а пообідавши, то и під лавку. *З.*— ... а післяобід хоч и за вікно (¹). *Л., [У., Рад.]*.

(¹) а післяобід до вечері хоч и під лавку. *Гл.;* хоч кинь. *Кр.;* а післяобід під стіл.

Не тепер по гриби ходити: в'юсени, як будуть родити. *Ном., [Ст. Зб.]*.

Не тоді хортів (¹) годувать, як на влови (²) іхать (³). *Л., Кон.*—Іхати на полювання, тоді хорти годувати. *Проск.*

(¹) пси. *Кан., К., Ст. Зб.;* собак. *Бр., Зв., Л., Новг., Павли.* (²) на улов. *Пир.;* на ловлю. *Зв.;* на полювання. *Бр.* (³) йти. *Бр., Зв., Пир., Новг., Ст. Зб.*

Не тогді коня сідлати, як треба сідати. *Проск., [Ил.]*.

7780. Не тогді коневі вівса, коли він дивниця до пса. *Ил., [Проск.]*.

Не тогді меча шукати, коли ся треба потякати. *Ил.*

А що вже ДАВНО ДІЄЦЯ (чи рано ше)? *Л., Пир., Коз.*

Не світ, не тьма (рано). *Пр.*

Ще й на світ не благословилося. *Ном.*

Ні світ, ні зоря. *Кр.*

Ще чорти навкулачки не бились. *Хор., Л., З., Пир., Кон.*

Білий уже день. *Кулж.*

Що в Бога день. *Ск.*

Ніч ніщку. *Л., О., Кон.*

7790. Зіма зімська. *Кон., Коз.*

День денський. *Лів.*

Цілісінський Божий день.

Уже тому третій день, як я прила мичку вдень. *Бер., Л.*

Каже, як не пряде довго. *Л.* Каже, як прийде з кужелем одна до одвисі на оденки. *Бер.*

Під п'ян вечор. *Ст. Зб.*

Було у головці. *Кв.*

Тоді колодки тягали (на масниці в понеділок. Хто не оженився, тому в'язуть

жінки колодку, а він одкупувуща). *Ком., Гр.*

В свинний голос. *Л.* — Зробиш, та в свинячий голос. *Б.*

Як світ, побідавши (поїдете ид.). *Нос.*

Пром'яшкурного, або, жаргуючи, кажуть гостям, як вони з світом думають їхати.

И на сей день (пішов, пропав). *Ск.*

7800. Поки суд та діло ⁽¹⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ та право. *Л., Н., О.*

Ще и кіт не женився. *Ївх.* — Ище и кіт не ваявся. *Нов.*

Ще й заводу нема, ще й не почнали.

И НОВИНКА то така—бодай не чуть!
К., Л.

Не всякому слуху вірь. *Коз.*

Еще ся не уродить, а вже по світі ходить. *Ил.*

Люде—собаки. *Бр., Проск., Кам., К., Пир., Кр.* — ... вони скажуть, що й на вербі груші ростуть. *Ос. 20 (XIV, 113).* — ... собаки — чого не набрешуть! *Рад., Л.*

Люде зложуть и смолян у кобилу. *Нос.*
Дзвін десь виливаєця. *Л., Ком.* — Десь дзвін великий лили и пустили таку поголку. *Хат. (191).*

Див. *Ос. 21 (XIII, 37).*

Нема й не буде, — тільки загадують люде. *Нов.*

«А, добрі горобці в молоці!» — «Чи ти ж ів?» — «Ба, ні! козав басистий, що бачив цимбалистий, через дірочку як Жиди іли!» (про тих, що кожну новинку хвалять). *Кам., К.*

7810. Що говорять, то й виговорять. *Бр., Л., [Рад.].* — Що бають, то вибають. *Збр. Шей.*

ДИВУЄЦЯ, як сич на сову. *Гат.*

Аж об поли вдарився. *Зал.*

Ззираюця, як на тура. *Г., П.*

Хто дивує, нехай и собі так правує. *Кл.* — Хто дивить, нехай собі так чинить. *Ст. Зб.*

Недивним річам не дивуйся.

Не тільки пива, кільки дива. *Рад., Пр., Гад.* — ... пиво, скільки диво. *Бр.*

Диво мотовило! *Пир.* — ... що по полю ходило! *Ном.*

Диво—на березині бруньки. *Кр.*

Диво не решето: багацько дірок, та нікуди вилізти. *Ївх., [Л.].*

7820. Диво, як сито, а чудо, як решето. *Ил.*

Диво не диво, що кобила ⁽¹⁾ здохла ⁽²⁾; але хто дав псам знати ⁽³⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ кинь. *Г.* ⁽²⁾ на полі. *Проск.* ⁽³⁾ що ззіли її.

Добре баба говорила, що не буде без дива.

Наварила дива!

Диво йме, та й годі! *Гат.*

Що не пиво, то диво.

Оце мені не з диво (дувуєця)! *Пир.*

Чудний, як ⁽¹⁾ бублик. *Л.* — ... кругом обїси, а в середині нема нічого. *Ном.* — ... круг обїж, а середину кинь. *К., [Г.].* — Чудній бублика. *Коз.* — Таке чудне, що чудній бублика. *Черн.* — Як не чудний, а все чудніш бублика не буде. *Кр.*

⁽¹⁾ Смішний, як втрое. *С.*

Чудеса в решеті. *Об.*

Чудосія на Водохреші. *Гр.*

7830. Чудеса на колеса: самі котяцца!
Ком.

Ого! чудеса! вербовні колоса! *Черн.*

Чудо не раки! де вони зімують? *Кам., К.*

Чудо, а не наші! и в дощ молотять. *Ар.*

Що за хрінова мати! *Ном.*

Що за катова мати! *Пир.*

Моя годинино (жаль, диво и д.)! *Лів.* — ... годининонько!

Ой мамко любко! *Бр.* — Моя мамочко! *Пир.* — Ох, моя матінко! *Пир.* — Моя ж таки та й матіночко! *Л.* — Ох, моя мати рідна! *Л.*

Дувуєця, жахаєця, жалкує.

Боже (Господи, Господи Боже) твоя оля (як багато и д.)! *Об.*

На ёго прасунки. *Ком.*

7840. На лихої години! *Ком.*

Щось непевне! *Пир., Л.*

Мов заморочено. *Ком.*

Морока ёго зна! *Лів.*

Оце, убий тебе купцюба! *Бр., Зв.*

От и знай! *Пир.,* — ... мовляв, ти з ним! що хоч, те й роби. *Ком.*

Ото ж річ! *Гат.*

От тобі раки!

А ні посла, а ні хісна. *Ил.* — Нема ні хісна, ні посла. *Проск.* — Ні осла, ні посла. *К., Кам.*

От и встереглісь! *Пир., Н.*

7850. От тобі, Гандзю, книш! *Ком., К.* — ... Гапко, книш. *Не.*

От тобі й рарати, чорте ⁽¹⁾ чубатий! *К.*

Рарати—катилицька одправа; сказано ма панію, що залякла, поки доїхала. ⁽¹⁾ Маєш рурати, дідьку. *Ил.*

От тобі, бабо, й Юрія! *Не.*

От тобі, чорте, шпак (чого забуде)! *Прав.*

От тобі кукли и теремки! *Ст. Зб.*

От тобі й на! *Лів., Сл., Гит.* — ... був та нема. *Лів.*

Оттак, сіють мак — нехай буде й так! *Сос.*

Оттака ловись! *Л., Пр., Р., Кр.* — ... хоч дрібна, але свіжа. *К.* — ... ловись, яка влізла. *Євх.*

Оттака халеца! *Пр., Х.*

Оттак наробив халеци. *Сос.*

7860. Оттепер ні до торгу, ні до жінки! *Кр.*

То ласий був чоловік, розв'язав горшок з сметаною, везучи її: воли смикнули, сметана й розлилась.

Біс та й не батько — що більш знає! *Ст. Зб.*

Така то вже okazія! *Я.*

Шургіч у піч! *Кулж.*

Ище, мовляв, не всіли того дива одгулять (вссілля), уже й... (побилися). *Кон.*

Туди бий, а туди потече (кров). *Ил.*

Смуток її зна! *Кон.*

Батькові ёго хвороба—як воно й буде.

Бог то святий знає, що з того буде.

Проск., Л.

Бог ёго знає! *Об.* — А Бог ёго зна! *Пир., Л., О.*—Госпідь ёго знає! *Кон., Л.*—А я знаю? *Бр.*

7870. Кати ⁽¹⁾ ёго батька зна! *Л., Кон.*

⁽¹⁾ Чорти. *Л., Пир., Кон.; Чорт. id., З., Хор.; Дідько. И.; Дідько святий. Ил.*

Урагова ⁽¹⁾ ёго мати зна! *Л., Х.*

⁽¹⁾ Вража. *Л., О.*

Не чуть и на миру. *К.*

Не видано й на миру не казано (такого страшного, або-що). *Кр.*

Не думав и в головах не покладав. *Кон.*

И вво сні не снилося. *Ст. Зб.*

У казці тільки казати, та в чуда писати.

Ні здумати, ні згадати, ні в приказці сказати. *Пр. в Ст. Зб.*

Як бачиш, так и пиши. *Л., Ст. Зб., Кулж.*

Сказав ёму *кеп есь*, а він и зуби стяв. *Рад.*

7880. Наперед би смерті на себе сподівався! *Ст. Зб., Л.*

З доброго дива сталося. *Пир.*

Треба сесе (сеє) в комні записати! *Г., П.*—Оце ви сказали те, що хоч у комні записати. *Гр.*

Хоч сядь, та й руки склади. *Ск.*

И сміх, и біда, и людям сором казати.

Ст. Зб.—И стид говорить, и гріх потаїть. *Гл.*

И в свої хаті не вільно. *Не.*

Наробили предки, що—померли од релікв. *Кон.*

Що вже вони ради дадуть! *Кон.*—Не дам собі ради. *Бр.*—Немає ради з тим.

Як же воно буде? жінка там, а я тут! *А. Вил.*

7889. Оставайся лавка з товаром. *Зал.*

7891. Шик-пик, аж не гра! *Гл.*

Ник, аж там бик. *Б.*

Тиць, аж и ⁽¹⁾ Гриць. *Бр., У., Пир.*

—Тиць-тиць, де був Гриць. *Ил.*

⁽¹⁾ попів. *Проск.*

Певно, всі собаки в рові повиздыхали. *Ном.*

Певно, собака в рові утонув!

Мабуть у лісі щось велике здохло! *О., Євх.*—... у лісі вовк здох, або ведмідь. *К.* — Десь великий вовк у лісі здох. *Черн.*

Діждав ⁽¹⁾ гречаної паски. *Ст. Зб., [Бр., Бер., А. Вил.].*

⁽¹⁾ дочекався Грицько. *Ил.*

Се ёму не первинка (або: не первина). *Л., Пир.*

Не першинка, ні з чим до млинка. *Бр.*—Не первина, ні з чим до млина, з порожнім мешком. *Рад.*

7900. Пішли наші істи каші. *Гол.*

Пішли наші в толоку! *Проск.*

Прийшов хтось, та взяв щось, бігти за ним, а чорт ёго зна за ким! *Гр.*

7903. «Сидоре, Сидоре, до дарі!», а Сидору й не дали. *Б.*—Поперли, як Сидора до дарі. *Ст. Зб.*

7905. Що я буду робити! не хоче Хівря любити: треба ій губу набити (або: Що буду робити, що не хоче мене Хівря любити!). *Чыр.*

Оце кучма! мати Каленика привела, та не знаєм, як звати. *Прав.* — ... як зовуть. *Рад.*

Се біда! мама Гриця. *Ил.*

Ждали Петра, як Бога, а він у п'ятницю! *Євх.*

Ні ⁽¹⁾ читати, ні писати, а хотять за ⁽²⁾ короля обібрати. *Ст. Зб., Руд.*

⁽¹⁾ Не вміє ні. *Збр. Лаз.; Не вмію. Бал., Євх. (2) мене. id.; ёго. Збр. Лаз.*

Чи чорт видав, щоб ведмідь щebetав.
Лох.—... одже щebetаче! *Ном.*

7910. И світ настав, та ще рак не свистав. *Г., П., З.*—Тепер такий світ настав, що й піп засвистав. *Черн.*

И світ стоїть, та ще сего не було! *Бр., Лох., Пр.*—... сего не чули, не бачили. *Пир.*

Бач, небачай та й попав. *Збр. Лаз.*

Не було в куми запаски, аж гледи — кума в плахті похोजав. *Ос. 17 (VIII, 8).*

Уже воно щось є: коли не вовк, то бурая ⁽¹⁾ сука. *Прав. Ниж.*

⁽¹⁾ сірая. *Лів.*

Обійшовсь, як Сахно в церкві. *Пир., Л., Ст. Зб.*

Той Сахно обійшовся ніби тим, що чогось задумався в церкві, чи здявовався, та й свиснув. Чув Лубенщині. *Ном.*

Власне гайно—шановавши слухи ваші — ні смердить, ні пахне. *Ил.*

Одна мати рожає, та НЕ ОДИН обичай дає. *Ст. Зб.*

Єдні дідьки бояця хреста, а другі ба-тога. *Ил.*

Що дід, а що Жид, а що й Запорожський козак. *Макс.*

7920. Що дар, то дар, а що купля, то купля. *Ст. Зб.*

Ті каптани, та не ті кармани. *З., Збр. Лаз.*—Той каптан, та не той карман. *Черн.*

Що у воді, то риба, а в пір'ях та в шерсті, то м'ясо. *Ил.*

Що ⁽¹⁾ сіре, то й вовк. *Проск., Бер., Рад., Лів.*

⁽¹⁾ Що не. *Павл.*

И жаба риба, бо в воді сидить. *Ил.*

Болото болотом, а чорт чортом. *Б.*

Не того кіста книш. *Л.*

Похожий, як сова на яструба. *Кан., К.*

Далеко, як небо від землі. *Г., П., В.*

Прирівняв кішку до собаки. *Євх.*

7930. Прирівняв свиню до коня, та шерсть не така. *Євх.*

Походила ⁽¹⁾ свиня на коня! *Л., Пир.*—

... тіки ⁽²⁾ шерсть не така! *Л., [К., Рад., Кан.].*—Е, прирівнялась ⁽³⁾ свиня до коня!

Бр., Л.—Куди рівняцьця свині до коня, коли шерсть не така! *С.*—Пришла свиня до коня та й каже: «ось бо й я румах!»;

а кінь одказав: «и ніженьки коротенькі, и ушеньки кляпоньки, и сама як свиня». *Сн. (з В.).*

⁽¹⁾ Походить, похожа. ⁽²⁾ оно. *Бер. (3)*

Пришла, пришлає. *Бер., Рад., К., Кан.;*

Не доросла. *И.*

⁽¹⁾ чорта. *Проск., Не.;* ⁽²⁾ пиво. *Проск.;*

та и в пиво. *Не.*

Прирівняли послід ⁽¹⁾ до оладка! *Бер., Пир.*

⁽¹⁾ г... о. *Л.*

Та рожа, та не та кожа. *Черн. 1.*

Не все те повіть, що по ріцці плавле! *Зв.*

«Павле, кобила плавле!» — «Брешеш, Антоне, то ж вона тоне.» *Кр.*

Замішався, як полоник межі ложками.

Проск.—Мішавця, як жіночий ополоник.

Павл.

Бери вище! *Проск.*

Про бери вище див. *Збр. Шей.,* або

Лист. (II, 182).

Кожний Ивась ма свій лас. *Гат.*

Кожда голова свій розум має. *Ил.*

7940. Що голова, то розум. *Об., Ст. Зб.*

Що кум, то й ум. *К.*

Що хатка, то нича гадка. *Ил.*

Що село, то й піп. *Дуб.*

Що сторона, то новина. *Збр. Лаз.*

Кожний край має свій обичай. *Ил.*

Що вік, то инший світ.

Що вісь, то иншая пісьм. *Кл.*—... що

край, то инший обичай. *Збр. Лаз. (з Г.).*

Що чоловік, то й обичай. *К., Ст. Зб.*

Що город, то норов ⁽¹⁾. *Лів.* — ... що

голова, то й розум ⁽²⁾. *Ном., Кон.*

⁽¹⁾ народ. *Кон.* ⁽²⁾ що чоловік, то й обичай. *К.*

7950. Що город—то й гонор. *Рад.*

ОБОЄ РЯБОЄ ⁽¹⁾. *Об.*

— ⁽¹⁾ ребое. *Ст. Зб.;* рабое. *Кр.*

Одним миром мазані. *Л., Пир., Павл., [Ст. Зб.].*

Ворон ворону ⁽¹⁾ ока ⁽²⁾ не виклює ⁽³⁾.

Кан., К., Рад., Л.

⁽¹⁾ Ворона вороні. *Пир., Кон.;* Сокол

соколу. *Кр.;* Крук крукові. *Бр., Проск.;*

Чорт чортіві. *Євх. (2)* очей. *Коз., Ш., Ос. 1 (312).* ⁽²⁾ не клює. *Ст. Зб.;* не

видовбає. *Ш.* не виклює. *Проск., Кон., Євх.*

Собака собаки не рве. *Зал.*—...соба-

ці хвоста не одкусить. *Кор.*

Чорт бісу потягає ⁽¹⁾. *К.*

⁽¹⁾ За чортом потягне. *Лил.*

Біс у чорта ⁽¹⁾ сповідався—той кивнув,

а той ⁽²⁾ догадався. *Рад.*

⁽¹⁾ Чорт перед чортом. ⁽²⁾ один мор-

гнув, другий.

Хапко съ хапком знаєся. *Проск.*

Злодій злодія зараз пізнає. *Ил.*

Чорт біса ⁽¹⁾ пізнав та й на бал ⁽²⁾ по-

ззав. *К., Кан.*

⁽¹⁾ чорта. *Проск., Не.;* ⁽²⁾ пиво. *Проск.;*

та и в пиво. *Не.*

7960. Чорт біса изпід купи бачить. *Черн., Нов.*

Пізнав свій свого. *Не., [Ил.]*

Свій свояка вгадає здалека. *Проск.*

Рибак рибачка пізнає здалека. — ...рибачка бачить здалека: хоч воно й не риба, а хвіст видно. *Б.*

Лисий лисого, здалека бачить. *Проск.*

Кулик кулика бачить здалека. *Пр.*

Грач грача здалека бачить. *Ком.*

Чумака чумака бачить здалека. *Ш.*

Одна мати родила, одну й смерть давала. *Рад.*

Як Хомка, так ёго и жонка. *Ст. Зб., [Коз.]*. — Який дідько з Хімка, така ёго жінка. *Ил.*

7970. Який чорт Шшшка, така ёго й жінка. *Нов.*

Який дідько печений, такий и варений. *Ил.*

Який іхав⁽¹⁾, таку⁽²⁾ стрів⁽³⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ ишов. *Коз., Кр.* ⁽²⁾ такий. *Збр. Лаз.* ⁽³⁾ здибав. *П., Прав. Ниж., Збр. Лаз.;* віз. *Бр., Полт.;* зачешив. *Сос.*

Який іхав—такий поганяв. *Рад., Пр.*

Як там не мед, так там не масло. *Збр. Лаз.*

Зійшовся Яким з таким. *Ил.*

Зібралось два Юр'ї, та й обидва дурні. *Бер., [Рад.]*

З того сукна и гуздикки. *Л.*

Єдного плота коли. *Г., П., Прав.*

Ниж.

Одного тіста книш! *Павл., Ал.*

7980. Той же Савка, та на других санках. *Кр.*

Так же з одного яйця вилізли—и та, и ся. *Хор.*

Родом кури чубаті (всі одного кодла—и про людей). *П., Прав. Ниж., Рад., Нос.*

Пес псу брат. *Ил.*

Один другого не переважить, хоч на одній гілляці повісь. *К.*

И ти не дуже-то хваткий, и я не швидка. *Пир.*

То добра, а то ше й лучча. *Бр.*

Добрий та на доброго наскочив: один другому не видасть. *Л.*

Не бачить сова, яка сама. *Нос.*

Мовчи сьака, бо й ти така. *Бр., Чир.*

7990. Такий и добрий голий, як ти без сорочки. *Не.*

Вден за вісімнадцять, а другий без двох двадцять. *Ил.*

Такий квас, як и в нас. *Проск.*

Така кваша, як би й наша. *Р.*

Що дід, що баба, то една рада. *Бер., [Рад.]*

Сокира остра, мотика ій сестра. *Ил.*

Та ж уздечка, що на коня, що на кобилу. *Збр. Лаз.*

Кожне стадо не без паршивої вівці, кожне село не без скурвого сына. *Руд.*

Насміявсь кулик болоту, та й сам туди ж у (або: у тую ж) воду. *Коз.*

Насміялась⁽¹⁾ верша з болота⁽²⁾. *Бр., Гайс.*—...коли оглядиця⁽³⁾, аж и сама в болоті⁽⁴⁾. *Пир., Гл.*—Верша вь болоті гомоніла, а й сама там сиділа. *Коз.*

⁽¹⁾ Сміялась. *Лох., Л., Р.*; Насміялась. *Ил.*; Смісья. *Проск.* Глумилась. *Гат.*; Не покривиця. *Руд.* ⁽²⁾ болотові. *Р.*; болоту. *Рад., Пир., Коз., Гл.* ⁽³⁾ оглядиця. *Павл.*; оглянулась. *Лох., Коз.*; аж гульк. *Гат.*; а подивиця. *Біл.* ⁽⁴⁾ на купі. *Коз.*; та й сама в болото впа-ла. *Кр.*; бо й сама в болоті. *Руд.*

8000. Смієця верша з сака, бо й сама така. *Бр.*

Смієця горшок над котлом, а обидва чорні. *Проск.*

Насміявся полудивий голомозому. *Нос.*

Насміявсь голенський стриженому.

Сліпий невидюшого водив, та обидва в яму попадали. *Ил.*

Сліпий хломому (хромому?) доганяє.

Горнець котлові доганяє, а обое смійні.

Не смійсь, барило, само кухвою станеш. *Лох.*

По синку шапка (Пріписка: «по собі ногу простирать.»). *Ст. Зб.*

По Савці світка. *Н.*—...по пану шапка. *Кр.*

8010. Хто з ступою, а я з товкачем. *Ком.*

Який кінь, така и кульбака. *Ил.*

Яка пуга, така й слуга.

Против ставу гребля. *Черн.*

Луччі пошли до луччих, а ми до твоєї милости. *Лів.*

Яке співання, таке и читання. *Проск.*

Один біс по тітку іздив. *Ст. Зб.*—...біс, що по бабі іздив. *Ном.*

Скільки не літай, а все прийдеця на землю падать. *Євх.*

Одна дяка, що за рибу, що за рака. *К.*

Що раз батька в лоб, що два. *Кам., К., Лів.*—Хоч раз батька вь лоб⁽¹⁾, хоч два⁽²⁾, то все едно⁽³⁾. *Праб.*

⁽¹⁾ по уху. *Кр.* ⁽²⁾ десять. *Пол., Сівер.* ⁽³⁾ ровно. *Кр.*

8020. Хоч так, хоч замінявши. *Л., Пир., Б., Ком.*—...запитавши. *Кам., Ком.*

Все один чорт, що собака, що хорт. *Євх.*

Чи в камінь головою, чи каменем в голуву. *Г., П.*

Чи совою в пень, чи совою в дуба, а все сові буба ⁽¹⁾. *Пос.*—Хоч пень об сову ⁽²⁾, хоч сову об пень, а все сові лихо. *Пир.*

⁽¹⁾ сова буде. *Зв., А. Вил.* ⁽²⁾ пнем по сові. *Новг.*

Все однако—що Яким, що Яков. *З., О.* Одниково ніяково, однаково дякувати. *Ст. Зб.*

Ні втять, ні взять.

Або так, або сак. *Ил.*

Идем-пер-идем (*idem per idem*) Кузьма з Демидом. *Н.*

З одної діжи и хліб, и пероги. *Бр.*—З того хліб, з того и пироги. *Рад.*

8030. По парі, по парі,—а заду два. *Ил.*

Коли не викинув ⁽¹⁾, то випхав. *К.*

⁽¹⁾ Як не витрутив. *Бр.*

Куди вороні літати, то що *иное* клювати. *Ст. Зб.*—Куди вороні не літать, то все клювати. *К.*

Де сороці не літать, то все одно. *Євх.*

Як з Прокопом, так и без Прокопа. *Кан., К.*

Не києм, то палицею. *Бр., Прокс., Рад., Павл.*—Не києм—ломакою. *Гат.*

Хоч круть-верть, хоч верть-круть. *Кр.*

Однаково не причащатися.

Ті ж штани, та назад узлом. *К.*

Ті ж гості, та в ту хату. *З., Пр., Кр.*—Самі ті гості та й до хати йдуть.

Бер.—Той же гость та в ту хату. *Ст. Зб.*—...бо внадився. *Пр. в Ст. Зб.*

8040. Не злох кінь, тільки Богубив. *Не.* Не вмер—болячка вдавила. *Об.*—...лихо вдавило. *Гат.*—...та галушка вдавила. *Бр.*

Не вмер бачка ⁽¹⁾, вдавила болячка. *Х. Зб.*

⁽¹⁾ дячки. *Кон.*

Не вмер Данило—болячка вдавила. *Лів.* Невмер Гаврило—галушка вдавила. *Гор.* Хоч правду говори, хоч бреша, — все вибью. *Бр.*

Дій швидко—так бридко, дій тихо—и так лихо. *Ил.*

Иди швидко, и так бридко—иди тихо, и так лихо.

Швидко иди — ти доженеш лихо, иди тихо—тебе дожене лихо. *Пир.*

Иди худко—біду доженеш; иди помалу—біда дожене, а все від біди не втечеш. *Ян., [Руд.].*—Иди швидко, то біду наженеш, а иди поволі, то біда тебе нажене. *Бр., [У., Кан., К.]*—...иди помалу, біда на тебе насяде. *Прокс.*

8050. Не довернесся—бъють, перевернесся—бъють. *Пол., Лів.*

И сюди ⁽¹⁾ гаряче ⁽²⁾, и туди ⁽³⁾ боляче ⁽⁴⁾. *Ск.*

⁽¹⁾ и ⁽²⁾ там. *Рост.* ⁽²⁾ гаряче. *Ст. Зб.* ⁽⁴⁾ болече.

И добре роби біда, и зле роби біда. *Прокс.*

Скоре само набіжить на біду, а на того найдеця. *Б.*

На весілля всі свати, на хрестинах всі куми. *Ил.*

Вночі всі коти бурні, а всі корови сірні. Що червоне, то красне; що солодке, то добре.

На одній сіножаті и віл пасеця, и бузько жаби ловить.

Човен човном, а байдак байдаком по одной воді правлять. *Пр. в Ст. Зб.*

З одного дерева и хрест, и лопата. *Ск., Руд.*—...хрестові ся кланяють, а лопатою нечисть відкидають. *Прокс.*

8060. Прийшовсь таки сей до того! *Пир.* Як одно обличчя.

Так як з ока випав (вилитий—батько, мати и д.). *Бр., Кон.*

Вилились як з воску, в матір. *Кул.*

Вовче горло, а попівське око. *У.*

Попівські очі, а панська кешеня. *Кан., К.*

Чорт знайшов вершу, и, не знаючи, що воно таке, почав воду набирать... набере, то воно й виллещя. «Це», каже, «хоч попівські очі, хоч панська кешеня; бо ти нічим не наситиш, а панськя кешеня ні чим не наповниш».

Попівське вибираня, а жидівське зараз, то все едно. *Прокс.*

Панський *сейчас*, як жидівський *зараз*. *О.*—Жидівський *зараз*, а панський *почекай*. *Рад.*—*Сейчас*, як жидівський *зараз*. *Новг.*

Миша у стозі, а піп у селі ніколи не загинуть. *К., Полт.*

Добре в світі жити попові, лікаріві, та котові. *К.*

8070. Коли б то можна бути через зіму котом, через літо пастухом, а на Великдень попом. *Ж.*

Попові ⁽¹⁾ та котові нема й лучче. *Бр., Прав. Ниж., Пол., Лів.*—...а котові—то лежаний хліб. *Бер.*

⁽¹⁾ Панові. *Тар.*

Дурню шапки не здимають, а чорту ріг не збивають. *Коз.*

Бог любить праведника, а чорт ⁽¹⁾ ябедника. *Прокс., Рад., Пр.*—Бог любить

праведних, а чорт грішних; Бог праведників, а чорт ябедників. *Не.*

(¹) біс. *Л.*; пан. *Ст. Зб.*; суддя. *К. Кр.*

Дере коза лозу, а вовк козу, а вовка мужик, а мужика пан, а пана юриста, а юристу чортів триста. *Прав.* — ...а мужика Жид, а Жида пан, а пана юриста, а юристу чорт. *Євх.* — Пан дере з Жида, з пана юриста, а з юристи — по триста. — Дере коза лозу, а вовк козу. *Кан., К.*

Без Бога світ не стоїть, без царя земля не правиця (з книги). *М. Білз.*

8076. Цар далеко, а Бог високо. *Ш.* — Бог високо, а царь далеко. *Проск.*

8078. Що п'яний ззість, а малий зносить, то пропало (не пам'ятає). *Нос.*

П'яні а діти и нехотя правду скажуть. *Не.*

8080. Сонний, як п'яний, а п'яний, як лурний. *Ст. Зб.*

Хорого пуст язик, п'яного молитва.

Баба сужена, а кума люблена. *Бр.*

Козака мати родила, а мужика жінка, а черница паніматка. *Ст. Зб.*

И баба з хлопцем и біс — в едном пеху ходить. *Кл.*

Старому та хорому годи завше, як малому. *Гат.*

Питалися дідька, чим би хотів бути, — «окономською кобилою, мелника куркою, або панською мамкою». *Ил.*

В гостях добре їсти и пити, а вдома спати. *Проск.*

Орел, від и невіста одним духом живуть: нічого доброго не чинять, коли їх не б'ють. *Ил.*

Сміх конський, сон жоноцький. *Ст. Зб.*

8090. Свянка а жінка єдин мають нрав.

Жінки та коня нікому не давай. *Л.* — Коня у позику (¹) не давай (²), жінки у приданки (³) не пускай. *Євх., З., Збр. Лаз.*

(¹) на чужі руки. *Рад.* (²) не позичай. *Єв., К.* (³) в придане їд; у весілля.

Рад.

Жінці правди не кажи, чужої дитини не бери, з панами не братайся. *Бал.*

Брат любить сестру багату, а чоловік жінку здорову. *П., Дів.* — ...хорошу. *Кан., К.*

Не вір ніколи жінці, коняці и собаці. *Євх.* — Кобилі и жінці не вір. *Бер.* — Жінці не вір у домі, а кобилі в дорозі (¹).

Гайс., Кан., К., Рад., М. — ...бо кобила хоць каже — не перекину, а таки перекине. *Бр.*

(¹) Не ймай коню віри в полю, а жоні

в дворі. *Ст. Зб.*; Не вір коню в полі, а жінці у дворі. *Кл.*

Люльки а жінки ніколи не позичай. *Ил.*

Що бішена кішка, що понеділкава жінка (¹), що чоловік з Боришполя—все одно. *Ос. 10 (XIX, 129).*

Баришполь—містечко *Пер. п.*—(¹)Що п'яна жінка, що скажена кішка. *Пер.*

Не статечная приязнь вовку з бараном, так християнові з бусурманом. *Литон. Самовидця.*

Що чорт, що Жид (¹), то рідні брати. *Рад.*—Жид, Лях и собака—все віра однака. *Бер., Пр.*—Католик а Жид, то все одно. *Проск.*—Що Жид, то пес.

(¹) що Жид, що Лях. *Пр.*

Ксєндз, Жид, та собака—усе віра однака. *Кост.*

Кажуть, оди гайдамака, за Хмельницького, повісив над вітарем ксєндза, Жида и собаку и отакий напис зробив.

8100. Невіра а собака, то една при смака. *Проск.*

Вовк хований (з рук вигодований), приятель перепрошений, син прибраний, а Жид хрещений, то все не певні. *Ил.*

З ворога примиреного, з Жида хрещеного, з вовка годованого добра не буде! *В. Білз.*

Два Жида и дві невісті зроблять ярмарок на місті. *Ил.*—Три баби а два Жида зроблять ярмарок. *Кан.*

З кози худоби, а з Ляха слуги ніколи не буде. *У.*

Злодій на костіях, як Лях в кайдаках. *Не.*

Не змерзне мужик в груди, Жид у п'яти, а Лях у вуха. *Бр.*

Не дай, Боже, бугаями орати, а Ляхами збирати! *Кан., К.*

Польській міст, Лютерській піст, Турецьке набоженство—то все блазенство. *Ск.*

З дитиною на відпуст, а з лихою долею на весілля. *Ил.*

8110. Козячий (¹) кожух, вербові (²) дрова,—смерть готова (³). *В.*—Вербові дрова а козячий (⁴) кожух, то й випре дух (⁵)! *К.*

(¹) Козячий. *П., Бр.*; Козиний. *Рад.* (²) осикові. *П.* (³) и (⁴) готова біда. *Бр., Проск.* (⁵) козячий. *Проск.*

На огонь дров не набересся, а на піт сорочок. *Лох., Кон.*

Бабина дівка, а окономів кінь — усе гладоньки. *Ил.*

Коня не бий, слуги не проклинай, жінки не дражни,—коли хоч, щоб статковали. *Ил.*

Купуй сукию ⁽¹⁾ шиту и хату криту.
Ївх., [Ст. Зб., Прок., К. Кон.] — ...
та и не турбуйся. *Бр.*

⁽¹⁾ свиту. *Рад., Гр.*

За сиження — нема іження, за спання
— нема коня, за хляки — нема дяки. *П.*

Що сомина, що свинина. *Пр.*

Бджола мед носить не для себе, вівця
шерсть носить не для себе, старий же-
ниця не для себе. *Пир.*

Вівця — як бджола. *Прав. Ниж., Пол.,
Лів.*

Коняка, собака, — то шкура еднака. *Бр.*

8120. Пес сліпий, а дяк старий, то все
одно: як забачить бадилину, та й бреше.
Прок.

Сохранай нас, Боже, од пана Кастяна,
од вербових дров, телячого кожуха, зая-
чої шапки и свинячих постолів. *К.*

У пана Кастяна був хлопець, що ёго
и добре убрали, але ж бив ёго пан ду-
же: жили в степових місцях, де дров,
окріч вербових, інших нема, — то то-
пить-топить, холодно... пан и б'є. От
терпів так бідака, терпів, а далі взяв
та й утік на Басарабію. Живе вже він
там довгенько, діток має; и як оце мо-
лить іх, то й додасть на кінці: «Вибав
нас, Боже, од пана Кастяна и д.» Ко-
лись лучилось и панові Кастянові бути
в Басарабії и як раз почувать у того
чоловіка; коли слуха таку молитов...
«Звідкіля ти, як, що?» Той и розказав.
«Гє, каже гість, «та я той, самий!» —
«Ну, коли так», одказує, «нехай тобі
Бог не пам'ятає! Будьте моім любім
гостем, та не робіть так!» Одначе все
таки и потім навчав дітей так моли-
ця. — Оченаш сей не всюди однаковий —
як до місця. По Київщині додають ще
в кінці: ... «Перогівського празника и
Краснянської греблі.» (Перогів и Красне
— містечка на Поділяю).

Жить 8122—8127. — Здоров'я 8128—8148. — Хвороба 8149—8239. — Смерть 8240—8338. —
Лікарі 8339—8352. — Шептуха 8353—8424. — Гарна 8425—8491. — Бридкий 8492—8570. —
Замашний 8571 — 8599. — Виріс 8600 — 8625. — Тілисте 8626 — 8637. — Молоде и старе
8638 — 8725.

ЖИТЬ — не вола кормить. *Ос. 7 (XVI,
14), Зал.*

Вік не вилами перепхати. *Прок.*

Вік извикувать ⁽¹⁾ — не пальцем пере-
кивать ⁽²⁾. *Лох., Пр.*

⁽¹⁾ зжить. *Б.*; прожити. *Руд.*; ижжи-
ти. *Бер.* ⁽²⁾ перекивати *Руд.*; пальцем
не перекивати. *Бер.*

Вік прожить ⁽¹⁾ — не поле перейти. *К.*
— не море переплисти. *Вал.*

⁽¹⁾ пережить. *Пир.*

Як ведецца, так и живеца. *Ївх.*

Що на світі прожилося, так як во сні
здавалось. *К.*

ЗДОРОВ'Я всіму голова. *Рад., Б.*

Не просімо хліба у Бога, а просімо здо-
ров'я. *Сос.*, [Бр.].

8130. Як у чоловіка нема здоров'я ⁽¹⁾,
то він и ключья не варт хунта: тогді ёго
в гармату, та й стреляй за хату. *Бр.*

⁽¹⁾ гезунда. *Не.*

Ёго и ⁽¹⁾ довбнею не вб'єш ⁽²⁾. *Об.*

⁽¹⁾ ще й. *Л.*, *Кр.* ⁽²⁾ доб'єш. *К.*

Слабий, як у четверо ⁽¹⁾ мотуз ⁽²⁾. *Ївх.*,
[Прок.].

⁽¹⁾ у восьмеро. *Лит., С.*, [Бр.]. ⁽²⁾
мотузок. *Лит.*

Мій хворий мужичок, то як бурачок; а
я здорова, та як морква. *Нос.*

Такий хворий, що волосся попухе.
Ївх.

В Петрівку на лёду розчახнувся (як
хто вдає хоробу). *Кан., К.*

Хворий лежить та без пам'яті хліб
ість. *Ївх.*

⁽¹⁾ На гарячку лежить, а. *Пер.*

Третій день як лежить, а дев'ятий хліб
не влєжить.

Голова болить, а хліб як на огні гри-
щить. *Бр.* — Живіт болить, а хліб горить. *Б.*

Двох недужих сіли, та й хліб ззіли. *Ил.*

8140. Живіт болить, мабуть ⁽¹⁾ на піч
кортиць. *У., Бер., Гр.* — «Живіт боліти!»
— «На піч кортіти!» *Д.*

⁽¹⁾ Як хто каже — живіт болить, то то-
го. *Рад.*

Живіт болить — живота хоче. *Ном.*

Забула, що недужа, та в солону спати
пішла. *Коз.*

⁽¹⁾ та й пішла швидко. *Гр.*

Недужав, що ведмедя б за ухо вдер-
жав. *Чор. Рад. (238).*

Такий слабій, що тільки під хвіст перцю, та й на тік. *Гат.*

Ой, жінко, не здужаю!.. Як би ти мені зварила вареників... Та не вари сорок, бо не знім... а звари тридцять дев'ять, та великих... може б я звів, та чи не одужав. *К., Кан.*

Як я молодою бувала, по 40 вареників їдала; а тепер хамелю, хамелю, насилу 50 вмілю. *Кр.* — ... а тепер силую-силу иззіси 50. *Кон.*

Здоровий хвороби сподівайся, а хорий — смерті. *Ст. 3б.*

Глинь на вид, та й питай здоров'я. *Бр., [Гр., Ст. 3б.].* — ... вид, здоров'я не питай. *Бр.*

ХВОРОБА нікого не красить. *Нос.*

8150. Хвороба коли не вморить, то скрипить.

Хоре, коли не вмере, то роспестича. *Ил.*

Хорому чоловікові все не мило. *Л., Н., Ст. 3б.*

В немочі всього захочецця. *Ст. 3б.*

Не смерть страшна, а недуга. *Не.*

Скрипчиве скрипить, а здорове лежить. *Нос.*

Скрипчиве ⁽¹⁾ дерево и дужого ⁽²⁾ переживе ⁽³⁾. *Б., Бер., О., Хар. 3б.].* — Хрипливе дерево два віки живе, а здорове й одного не переживе. *К.*

⁽¹⁾ Скрипуче. *Коз.* ⁽²⁾ и здорове. *Прав. Ниж.* ⁽³⁾ и добре перестоить. *Коз.*; довго на світі живе. *Коз.*; здорового перестоює. *Ст. 3б.*

Скрипуче колесо довше ходить. *Проск.*

Щось недобре зробилось (занедужав). *К.*

Ухватило, як попа за живіт («Попа найлучче хвата за живіт, як жінка вмірає» *Л.*). *Зв., Л., Х.*

8160. Хватило, як лихе за душу (або: Вхватило, як лихе душу). *Бр.*

Як згоріло. *Зв.* — занедужало, як згоріло (разом). *К., Л.*

Згага з пліч бере. *Ст. 3б.*

Короста не проста: на кого схоже, на того й нападе. *Лів., Пол., Збр. Лаз., [Прав. Ниж., Бр., В.].* — ... ні велика, ні мала, як на дубові кора. *Ном., [В.].*

Добре діло коростицьця: чухай, чухай — ище хочецця. *Бр.*

Дерецця на стіну. *Пир.*

Скаженс, хрять Боже, лише сліпе заразливе. *Ил.*

Дьяволово ткання (про недугу на очі). *Кон.*

Очі, як у кроля, червоні (кволицца на очі). *Кон.*

Карає Бог старі кость за гріхи в молодості. *Ил.*

8170. Ото біда, що ні людям показать, ні самому подивницьця. *Л., Пир.*

Як виразка в сором'язному місці, або що.

Чижі й не співають, та ні їсти, ні спати не дають. *Нос.*

Як би до того кашлю та болячка ще! *Проск.*

Кров дзюрить, булькотить з спини. *Зан. (I, 146).*

Лихорадка як почне терти, та як почне и одирать! *Кон.*

Серцем душу пре (серце так болять).

Надсадить печінки (поруха).

Не дає очима дивитися (голова болять дуже).

Як цуркою крутить.

У голові, як у млині. *Лів.*

8180. Так болять, що як би не вмів стогнать, то вмер би. *Зан. (I, 147).*

Ухопив доброго чмеля (учадів). *Т.*

Мов кропивою попик. *Ном.*

Горить так як у перці (шкура). *Кон.*

Хай Бог милує, як ножем ріже.

Жіли, як курчята клюють.

Неначе огонь паше. *Кон., Кр.*

Аж мороз по мені сипле ⁽¹⁾. *Кон.*

⁽¹⁾ мене бере. *Рост.*; мене подирає. *Коз.*

Так з рота полом'я и паше. *Л., Кон.*

Так дух мені и займа.

8190. З сирого душу преть. *Ст. 3б.*

Так волохи (волосся на руках и д. — в лихоманці) и повставали. *Л., Кон.* — Так сироти (ніби пухирці по тілові — теж в лихоманці) й повставали.

Так мене жар ухопив.

Аж зорі злічиш (як недуга надавить).

Рад., Черн. — Всі зорі полічив. *Б.*

Зкорчився, як циганський батько. *Лист. (II, 245).*

Скривився, як середина на п'ятниці. *Руд.*

Як з хреста знятий. *Бр., Л., Кон.*

Як з того світа встав. *Об.*

И половини тебе не стало. *Коз.*

Не здужа й скіпки піднять. *Х., [Бр.].*

8200. Так як з гробу встав. *Бр.*

За комара сили не маш. *Ст. 3б.*

Од вітру валяецця. *Пр., Л., Ст. 3б.*

Хоч за вітром пусти. *Пр., Бр.* — ...

пускай, як ту полову. *Пир.*

Змарнів, як полова. *Гат.*

Упав на лиці (змарнів). *Пир.*

Тільки ёго тінь. *Ком.*—...ходить. *Лів.*
Там такий, тільки ёго одна снага. *Коз.,*
Ком.

Не живе, тільки дні тре ⁽¹⁾. *Нос.*

⁽¹⁾ одживає. *Коз.*

На тонку пряде (скоро вире—нагадає
Парки). *Л., Пир., Кр., Гр.*

8210. Світові не рад. *Л., Пир.* — Він
світу рад.

Ёму тепер не милий світ. *К., Л.*—Ёму
вже світ, ёму тепер ніщо не мило. *Пир.,*
Н.

Нема з ёго цвіту (здоров'я, або ро-
зуму). *Пир.*

Передом січе, а зад волоче. *Черн.*

День біжить, а три дні лежить. *Нов.,*
Проск.

До якогось часу живе. *Ном.*—Живе до
котрогось часу. *Проск.*

Ні живе, ні гние.

Так свій вік пхає, як з моста та в во-
ду. *Нем.*

А я така, що тільки снасть моя була
(худа). *Г. Бар.*

Живе, як без лою ⁽¹⁾ каганець. *Бр.*

⁽¹⁾ Живе, як без сала. *Коз.*

8220. А ні смерті, а ні попусту (ка-
жуть про недугу, напасть и д.). *Кан., К.,*
Ж.

Тільки живий та теплий. *Лів.*—... жи-
вий та божий. *Збр. Лаз.*

На ладан дише. *Лів.*

Уже я поправляюсь, мабуть, попові в ка-
литку.

От вже приходить Хам иг нам (як ста-
ре занепаде и не сподіваєцця очунять —
так само собі приказує). *Бр., [Бал.].*

Скоро вже коржикки будуть. *Пир.*

Се б то, вире затого. Коржикки роз-
дають за душу, під церквою або в ха-
ті, найпаче дітям. *Пир., Л.*

Не поможе міцний Боже: тільки тре-
ба сажень землі, штири дошки, з неба
спасення трошки.

Тебе и св. Петро не загірє. *Ил.*

Мабуть вже ёму рясту ⁽¹⁾ не топтати.
Зв., Пир., Л. — Не буде більше рясту
топкати. *Б.*—Оттоптав вже ряст ⁽²⁾. *Л.*

⁽¹⁾ расту. *Бр.;* ряску. *Л.;* раску. *Рад.*
⁽²⁾ ряску. *О.*

На Божій дорозі. *Бр., Л., Павл.*

8230. Ох уже иде путь мені на світі не
буть. *Кр.*

З себе дише. *Лів.*

Силка маленька, жилка тоненька. *Пр.*
в *Ст. 36.*

Вже жили не клюють ⁽¹⁾. *Пир.*

⁽¹⁾ не клювають. *Рад.*

Доходились ніжки, доробились ручки. *Не.*

Ёго тіло не дасть уже тині. *Ил.*

Пропіла пташка. *Ст. 36.*

Пішла душа на виринки. *Гам.*

Уже я вчора постеріг, що батько в чор-
товій матері ⁽¹⁾ дивниця. *Не.*

⁽¹⁾ г лідьковій нені.

Єдною ногою в гробі стоїть, а ще злоє
творить. *Ил.*

8240. СМЕРТИ не одперти. *Ос. 6 (III,*
17), [Рад.].

Тільки то й правди на світі, що смерть:
вона не знає, хто бідний, а хто багатий.
Збр. Лаз.

Наша смерть за плечима та за чужим
карманом. *Зал.*

Смерть—неминующая дорога. *Ст. 36.*

Всім нам там бути.

Як народисся, то треба й померти. *Сл.*

Як не живеш, а усе ж труни не ми-
неш. *Гам.*

Від смерти и в печі не замажєся (або:
не заховаєся). *Зал.*

И сватитель не поможе, як искажуть
«Святий Боже» (як кінчаецця дійдецца).
Ж.

Най жаба голову здійме, то и царь не
поставить. *Ил.*

8250. Від смерті а ні відхреститися, а
ні відмолятися.

На смерть нема зідля.

Смерть лєсті не знає.

Смерть не справник—не послухає. *Бр.*

Коли вмреть, там же впреть. *Ст. 36.*

Смерть не переберає. *Рад., Ил.*

Смерть не вість несе. *Ст. 36.* — ...
старим.

Сей світ позичений. *Ил.*

Сей світ покрашений цвіт. *Б.*

Сей світ ⁽¹⁾, як маків цвіт. *Пир., [Бр.].*
—...день цвіте, а вночі опаде. *Кулос.*—
...цвіт: як то на тім буде! *Лів., Сл.,*
Мар. В.

⁽¹⁾ Світ. *Ж.*

8260. Чоловік на світі, як банька на
воді. *Г., Прав. Ниж.*

Чоловік, як муха. *Ст. 36.*—Чоловік ⁽¹⁾
так як муха: сєгодні живе, а завтра вире
⁽²⁾. *Лів., Пол.*

⁽¹⁾ на світі. *Г., П., Прав. Ниж.* ⁽²⁾ ви-
ні живе, а завтра гине.

Такий наш вік: ниньки живеш, а зав-
тра гниєш. *Яц.* — Сєгодня жив, а завтра
згнив. *Пир., [Бр., Рад., Ст. 36.].* —
Учора жив, а сєгодня зогнив. *Д.*

Як умер чоловік, то як не бував. *Ст. 36.*

День мій—вік мій.

Вік наш, як година.

Такий вік, як у зайця хвіст. *Рад.*

Вік один, другого не буде. *Г. Бар.*

Думка ⁽¹⁾ за горами, а смерть за плечима ⁽²⁾. *З.*

⁽¹⁾ Дума. *Пир.*; Думки наші. *Проск.* ⁽²⁾ за плечима. *Проск.*, *Кон.*

Думка за морем, а смерть за плечима. *Кан.*, *К.*, *Рад.*, *Пир.*, *Б.*, *Кон.*—Гадка за морем, а смерть перед носом. *В.*

8270. Думка ген-ген літає, а смерть за плечі хапає. *Гат.*

Вечера на столі, а смерть за плечима. *К.*

Жили-жили, та чорзнаде й ділися. *Зв.*

Уродився, оженився, та й вмер. *Ил.*

Життя наше, як паутиня. *Проск.*

Проїшли літа из світа, як лист из дерева. *Не.*

Літа уливають, як вода. *Ил.*

День за день, а ближій к смерті. *Ст. 36.*—... за день, ніч за ніч, и к смерті ближче.

Час за час, а ближій к вечору.

Без числа тем людей за день помрець, а без числа тмами теж родяцца.

8280. Де не почувш, а все «той—небіжчик, той—небіжчик»—и нам треба колись вмірати. *Рад.*

Нехай мруть, та ⁽¹⁾ нам дорогу труть. *Пр.*, *Н.*—... а ми сухарів насущим, та й за ними ⁽²⁾ рушим. *К.*, *Кон.*, *Б.*

⁽¹⁾ Мруть. *Рад.*, *Бр.* ⁽²⁾ та й собі. *Кр.*, *Кор.*

Мруть люде—и нам буде. *Бер.*, *Пир.*, [*Бр.*, *Проск.*].

Безправної и безсмертної землі нема ⁽¹⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ не маш. *Ст. 36.*

Смерть не горе, а страшне велике море. *Пир.*

Смерті не треба шукати—сама прийде. *Ил.*

Смерті не буде (або: не буває) ⁽¹⁾ без причини. *Бр.*, *Кон.*

⁽¹⁾ пема. *Ил.*

Смерть причини жде: умре, та й вивернеця. *Оз.*—... вивиниця. *Н.*

Не буде нас по нас. *Г.*—Після ⁽¹⁾ нас не буде нас. *П.*, *Прав. Ниж.*, *Пол.*, *Лів.*—... будуть люде, та не ми. *Пир.*

⁽¹⁾ Помреця, все минеця: після. *Пер.*

Умер, та й всёго збувся. («Е, спасибі за ласку!»). *Проск.*

8290. Ми візьмем з собою штири дошки и землі трошки.

Вмерати—не на вози збиратися.

Хто вмер, то в ями ⁽¹⁾, а хто живий, то з нами. *К.*, [*Бр.*, *Евх.*].

⁽¹⁾ в ями (русалки). *Ст. 36.*

И дубцем в могилу не жаженеш, а з могили и калачем не виманиш. *Не.*

З ліску дождесся, а з піску ніколи. *Нос.*

Видима ⁽¹⁾ смерть страшна. *Прав. Ниж.*, *Пол.*, *Лів.*

⁽¹⁾ Видюща. *Проск.*, *Б.*, *Хар. 36.*: Видома. *Пр.*; Видна. *Збр. Лаз.*

Душа рогата—тяжко сконати. *Бр.*

Мила душа кождому. *Ст. 36.*

Душа не сусід: її не випреш. *Кан.*

Душі не вихрануть ⁽¹⁾. *К.*, *О.*

⁽¹⁾ не виплювати. *Ст. 36.*

8300. Так не хочеця вмірати! Чи ми ж кому приклінімося? чи ми обідець исправим, чи ми чужого чоловіка нагодуем, коли ми такі бідні! *Зап. (I, 147).*

Горе тому, що земля на ёму. *Пир.*

Дай Боже вмерти, та не під плотом. *Дуб.*—Не дай Боже звалитися під тинном! *Гр.*

Дай, Боже, з який час лежати, а не нагло помірати. *Ил.*

Боже, як прийде час умерти, не дупскай довго лежати—кажи прийти смерти! *Не.*

На тім боці (про покойних родичів, найпаче про дітей)! *Бр.*, *Кон.*, *Гл.*

8306. Під зёмлею. *Пир.*, *Кон.*

8308. Чудачка! як умерла, то й ногами не дригає. *Н.*

Умер та й ноги задер. *Прав. Ниж.*, *Пол.*, *Лів.*

8310. Дуба дав. *В.*, *Лів.*

Правцем поставило. *Кон.*

Здох, як пес—кром душі святої. *Ил.*

Одляпався (або: Вже одляпався)! *Кон.*, *Пир.*

Взяв ёго дідько за старий ⁽¹⁾ довг. *Ил.*

⁽¹⁾ Узняв и того чорт за свій давній. *Ст. 36.*

Так як ⁽¹⁾ згоріло! *Бр.*

Скоро вмерло.—⁽¹⁾ Так и. *Пир.*

Не горіло, не боліло. *Л.*—Не горівши, не болівши. *Зв.*—... як з лука спрягло. *Ч.*—Не горів, не болів: зразу околів (про наглу смерть злого). *К.*—... не болів, як з лука спряг. *Ст. 36.*

Либонь и до гробової дошки щастя не дочекався. *Проск.*

Натерпівся досить и на сім світі.

Обоє вмерли, мов заруки побрались. *Евх.*

8320. Умер та й дивиця! *Прав. Ниж.*, *Лів.*, *Сл.*

Гость милий, та хліба жаль. *Нос.*
Дзвонять по душі. *Сх.*
О умерлім добре вогори (говори?), а
ні, то мовчи. *Ил.*
От, умерла, а слово її не вмерло. *Кон.*
Тут отпіли, а там одзіли. *Ст. Зб.*
Даром, що умер... то що, що умер...
якось буде, що умер... *Не.*

Чоловіче Миколаю, де я тебе поховаю?
Поховаю на могилі, щоб по тобі вовки
вми. *Пир.*—... поховаю під столом, та
накрию постодом; поховаю під лавкою, та
накрию халявкою. *Ном.*

Поплач, кумо, над моім чоловіком! *Х.*
Нехай по ім плаче земля та вода, а не
я молода. *Сл.*

8330. Через ёго яму на другого гляну.
Рад., Л., [Бр.].—Одну милу в яму, на
другую гляну. *К.*

И жив не любила, и вмер не тужила;
и на лавці лежить, и не буду любить. *Бр.*

З тоски та з печалі в голову зайшла,
та вже десятіх найшла. *К.*

Єдин муж в діл, а другий в дім. *Ил.*
Жива—не мила, умре—не жаль. *Ст. Зб.*

Не плач за жінкою—буде другая. *Ил.*
Умерла—нехай лежить скверна! *Л.*

Жива умерла—и друга будеть, аби здо-
ровья! *Ст. Зб.*

Бог за жінку, а чоловік за дівку. *Бр.*
— Бог за одну, а чоловік за другу. *С., Рад.*

ЛІКАРЯМ чи допоможись, чи не помо-
жись, а калиточка ⁽¹⁾ разв'язись. *К., Рад.,*
О.

⁽¹⁾ а калитка. *Коз., Кр.;* а вузол. *Бр.*

8340. Хто ся лічить, того біда цвічить.
Ил.

Чи поможе, чи не поможе, а ти дай,
небоже! *Бр.*

Чом ви людей не питаєте (так радять
хворому, щоб до ліків вдацьця)? *Пир.,*
Л., Кон.

Кому на лік, тому на як. *Ил.*
Пошає Бог вік, то дасть и лік. *З.*—Як
дасть Бог ⁽¹⁾ на вік, то найдеця ⁽²⁾ и лік.
Бр.—Кому на вік, тому й на лік.

⁽¹⁾ Як піде. *Проск.* ⁽²⁾ то дасть и на.
Рад.

Хто здоров, той ліків не потребує. *Бр.*
Коли Бог не велить, то нехай не бо-
лять. *К., Лох.*

Бодай ті ліки пропали навіки. *К.*
Божої сили не вбоїмось (за мір). *К.*
Така вже пошість ⁽¹⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ пошерсть. *Ном.*

8350. Рук своїх ⁽¹⁾ не підложиш. *Коз.*

— Се таке, що під ёго рук не підставиш.
Пир.—Не руки пуд него підложити. *Ст.*
Зб.

⁽¹⁾ Під ёго рук. *Пир., О., Кр.*

Що гостець полюбить! *Бр.*
Як плугом одъорав (одрятував). *Макс.*

Я баба ШЕПТУХА од злого духа. *Л.,*
Кон.

Я при тобі—дух при тобі; я од тебе—
дух из тебе (про бабів кепкують).

Не я говорю, сам Господь говорить: я
з словами, а Бог з помочю (баби, шеп-
чучи од пристріту). *Рад.*

На ⁽¹⁾ тебе все зле—лихе ⁽²⁾! *Л., Пир.,*
Кон.

⁽¹⁾ Нехай на. *Новг.* ⁽²⁾ зле лихес.

Сіль тобі та печина! *Зв.*—... з лихи-
ми очима. *Коз., Кон.*—Сіль тобі ⁽¹⁾ в ві-
чі ⁽²⁾ та печина в зуби ⁽³⁾. *Пер.*— Сіль
тобі в вічі. *Зв.*—... камінь у груди, пе-
чені кошенята в зуби. *Ном.*

⁽¹⁾ ворогам. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ у очя, а. *Ст.*
Зб.; в гочи. *Бер.* ⁽³⁾ в груди. *Бер.;* ка-
мень гарячий у зуби. *Ст. Зб.;* камінь у
зуби, печина у груди. *Кон., Т.*

Щур очей поганих. *Пир.*—Щураха по-
ганим очем. *Г.*

Щур та пек лихим очам! *Проск.*

8360. Щур мене, далі мене! *Пир. в Ст. Зб.*
За морем ёму вечера (вовкові, чолові-
кові и д., щд не треба б їх сюди). *Зв.,*
Л., [Пир.].

В добрий час поговорить. *К.*—... по-
говорити, а в лихий помовчати. *Лів., [Бр.].*
— Дай Боже в добрий час говорити, а в
злий помовчати. *Ст. Зб.*

Не протї—ночі ⁽¹⁾ згадуючи. *Лів.*—Щур
ёму, не против ночі згадуючи! нехай він
помъянеця на кінську балабушку! *Бр.*

⁽¹⁾ Не против ночі. *Г.*

Не в мою міру (не до себе рівняючи).
Пир., Кон.

Не до вас рівняючи. *Ном.*

Не при нас кажучи. *Об.*

Не при хаті згадуючи. *Гад., Павл.*

Не тут казано. *Прав.*

Не зле вимовлячи! *Дуб.*

8370. Нехай ся причі каже! *Ил.*

Шануючи Божого дару (за хлібом). *Нос.*
Шанувати сонце, місяць, зорі, хліб
святий и ваші слухи. *П.*—Шанувати со-
нейко святее, и день білий, и вас, яко
кречних. *Г.*—Шанувавши ковбиці, лави-
ці, кудюбу, помело, пікну лопату, ступу
й перехрестя, и вас, яко гречних. *Ёвх.*

Ковбиця—куток на покуті, над я-

вою; *перезрестя* — на чім ходить ступір у ступі.

Крім церков святих! *Пир., Л.* — Опріч святої церкви! (щоб город, село — запалось, вигоріло и д., опріч...) *Л., Кон.*

Опріч празника святого! *Х.*

Прости, Господи! (як припало сказати що недобре, тільки до правди). *Пир., Кон.*

Богу милосердному не вимовно. *Кон., [Дуб., Л., О.]*

Богу не вимовно — свічку купила, па-нахиду поставила та й усі гроши розо-шлись. *Рад. К.*

Нехай сей день свят буде (як у свято про роботу кажуть). *К.*

Нога за ногою неси все зле лихе за собою. *Рад.*

8380. З хати димом, з двора вітром! *Бр. Рад.* — ... неси все зле лихе за со-бою (баби примовляють). *Рад.* — Нехай иде з чадом та з димом! *Бр., Рад.* — З димом, з чадом з нашої хати (вийшло не-ладне). *Гр., [Ст. Зб.]*

Нехай иде на ліса, на болота, на ни-цькіі лози. *Рад.* — ... на сухіі очерета, на широкий лист. *К.* — Иди на очерета, на ліса, на болота. *Бр.* — Нехай воно йде собі на сухий ліс. *Євх.*

Дух святий з нами ⁽¹⁾! *Лв.*

⁽¹⁾ при нас. *Зв., Рад., Бер., Пир.*

Дух святий при хаті ⁽¹⁾. *Кон.* — ... и при нас. *Зал.*

⁽¹⁾ при трапезі.

Иди собі — Дух з нами! *Бер.*

Цур — наше місце свято! *Прав.*

Нехай Бог милує всякого хрещеного та й попа віженого. *Зв., [Кон.]*

Нехай Бог одвертає ⁽¹⁾ всякого ⁽²⁾ хре-щеного! *Зв., Х., Б., Кон., Кр.*

Побачив вішалника. *Кон.* — ⁽¹⁾ милус. *Бр., К., Пр.* ⁽²⁾ кожного. *Рад., Бер.*

Нехай Бог милує (або) Господь сохра-нить) усякої віри! *Нем.*

Не дай, Господи! *Кон.*

8390. З очей. *Л., Пир.*

Лихі очі. *Ск.*

Урічливі очі. *Л., Пир.*

Чи нам из людей сталося — од уроків, понашому! *Кон.*

Не уроком, не уроченьки. *Ил.*

Від уроків и Бог не заховає. *Ш.*

Уроки на сороки. *Ст. Зб.* — ... а при-стріги на їх діти ⁽¹⁾. *Рад.* — Пхю, пхю! уроки на сороки, а помисли на короміс-ли. *Каз.*

Як хто урече. — ⁽¹⁾ на сороки та на бабини діти. *О.*

Умидась помняни, щоб не боядась уро-ків. *Бр.*

Се од пристріту. *Кулж.*

Од остуди коралі носять. *Ос. 10 (XVI, 48).*

8400. Хустку, чи що-там, що ею об-тиряють писанки, — ховають и підкурю-юцця од бишихи, як штрика в усі и д. *Ос. 10 (XI, 50).*

Свячена лоза и котіки — ліки од трис-ці, а скотові — як обидме. *Ос. 10 (XI, 49).*

Посадити в кіз (в тепле нутро убитої скотини — дитину од сухоти). *К.*

Волос вилівати. *Прав. Ниж., Лв.*

Щоб не *тоя* и не *одолам* (одкасник), то б и ходило (пошерсть, мір), як пан (над Прутом вважають ті зілля, та ще бі-дрич, за добрі од мору). *Войн.*

Будеш мати бідрич, то тобі не зробить ніц.

Як упаде дитина, з колиски або-що, то те місце заливають водою, щоб не болі-ло. *Ос. 10 (XVI, 48).*

В Жилний (Чистий) четвер купаюцця від чорної хороби; на Русали (Розигри) — щоб не було посухи (купаюцця в одєжі и других кидають в воду); на Водохрища купаюцця від корости, а вмиваюцця — щоб румяною бути (кладучи в воду кали-ну або коралі). *Ос. 10 (XVI, 47).*

Виплянь, бабко, дам тобі япко (при-мовляють, взявши за вію и піднявши в сей спосіб віку, — як запорошица око). *Збр. Шей.*

Ой, гульк, вода! бусь, вода! Креши пню, жсни біду (замовляють так од пе-реполоху).

8410. «Ячмінець!» — «Брешеш!» (три-чі так: одно каже, а в кого ячмінець на оці — одказує; потім, хто каже *ячмінець*, тричі плює). *Ном.*

Мене баба и прачем обмолотить (на ячмінець на оці). *Бр., Зв., Сос.*

Кури, кури рабенькі! в вас голови ма-ленькі, а у роженого й хрещеного раба Божого N велика голова. Скрикніть ви сон из усіх сторон на рожденного и хре-щеного раба Божого N (від ночниців). *Арт. Шей.*

Іхав Юрій на білім коні, білі губи, бі-лі зуби, сам білий у біло одягса, білим підперезавса и за собою три хорти веде — один білий, другий сірий, третій чер-воний: білий злиже білью, сірий слізу, а червоний кров (примовляють, промива-ючи очі, хори, Юровою водою). *Збр. Лаз.*

У мене, на Україні, є записане шептання од більма. Починасця воно так: «Михайло, дархайло, три пси лютих: один білий, другий сірий, третій красний; білий (давш не пам'ятаю)». *Ном.*

Як стане шептуха коло уха, не буде тобі, мамо, довіку кожуха. *Євх.*

Як Бог поможе, то й баба поможе. *Рад.*

Баба з річчю, Бог з поміччю. *Б.*—Баба (або: Лікар) з лікарством, а Бог з помоччю. *Ком.*—Бог з помоччю, а баба з руками. *Ш.*

При бабах и смерть солодка (що обмиють, положать). *З.*

Прийде сто баб, та принесе сто лих. *Пир.*

Сто баб — сто болячок. *Руд.*

8420. Сто баб — сто лік. *Бр.*

Прийде сім баб, та скажуть сім немочей⁽¹⁾. *Л.*—До сто баб піди—сто немочей скажуть. *Євх.*—Сто баб—сто немочей⁽²⁾.

⁽¹⁾ сто баб, скаже сто немочей. *Пол.*

⁽²⁾ немочів. *Бер.*; слабостів. *Проск.*

Прийде сім баб, та скаже сім рад. *Рад.* [*Бр.*].

Що зілля, то баба; що баба, то лік. *Бер.*

Сто літ живе (баба), а авісті копає. *Пир.*

ГАРНА, як квітка гаєва. *Пир.*—Хороша, як вітка. *Прав. Ниж.*

⁽¹⁾ квітка в полі. *Гат.*

Біленька, як нитка. *Леб.*

Личенько біленьке, як у панятки. *Збр.*

Лаз. Як зірниця зійшла (таке гарне ввіпло). *Бр.*

Рожа и межі кропивою зістане рожею. *Ил.*

8430. Дівка, як ягідка. *Євх.*

Молода й хороша, як ягодка. *Мар. В.*

Червона, як ягода. *Об.*

Червоне, як калина. *Ск.*

Таке хороше, як калина. *Бр.*

Дівчина, що в лузі калина. *Гат.*

Червона, як рожа. *Ск.*

Весела, як ясочка. *Пер., Пир., Ком., Гр., Зап. (I, 147).*—Дивиця, як ясочка. *Коз.*

«Та так-то дивиця на мене бабуси-на тилечка (бачте, любима, та скот її бив), як ясочка... як не проб'є мене очима: от тільки б заговорить».

Чорнобрива, як ясочка. *Ліз.*

Брова колесом. *О.*—Брови на шнурочку. *Коз.*

8440. Одна брова стоїть вола, другій и ціни нема.

Очі чорні, як терен. *Бр.*

Гарна, як сіно в годину. *Гл.*

Гарна, як бондарівна. *Збр. Шей.*

Мов гатьманського роду. *Ос. 10 (V, 62).*

Вона так и пряде (очицями), як...*Гр.*

Гарне, як мак городній. *Пир.*—Гарна дівка, як маківка. *Гр.*—Цвіте, як маківка.

Така, хоч видивись. *Ком.*

Там-то хороша, хоч малюй (або: хоч пишй). *Бр.*

Така гарна, як пані намалёвана. *Ил., Євх.*

8450. Гарна, хоч з лица води напицьця. *Ком.*—... хоч води напиьсь. *Зап. (I, 147).*—Гарна молодиця, хоч води напицьця. *Об.*

Краля така, що тільки їм! та й годі. *Чор. Рад. (124).*

У нас дівчата такі, що сюди дивись! *Пир.*

Хоч на підшву глянь, так баршшия гарна. *Зал.*

У неї очіпок штопенський, тільки вже постарів, клочечко видно; и вона не проста—в Харькові була по наймах. *Гр.*

Молодиця—подивицьця. *Ном.*

Молодиця⁽¹⁾, як тихеє літо. *Леб., Мар. В.*

⁽¹⁾ Дятиночка. *Пир., Коз.*

Дівка—як тополя. *Зап. (I, 147).*

Дівка хороша: сережки завішані⁽¹⁾. *К.*

⁽¹⁾ сережками завішана. *Зв.*

Красавиця, що зпід стола⁽¹⁾ кусаєцца (кажуть, як хто хвалить гарну, але злу дівку). *К., Кам.*

⁽¹⁾ під лавкою. *Нос.*

8460. Не взяв ёго чорт на песок (не шпетний). *Проск.*

Хлопець⁽¹⁾ не що—так, чуб лепський. *Пр., З.*

⁽¹⁾ Хоч сам. *З.*

Хлопець молодий, як барвінок. *Зап. (I, 147).*

Хороший — як кров з молоком. *Нов.*

Сокол не парубок. *Зап. (I, 147).*

Орел не козак! *Чор. Рад. (7).*

Струнький, як хвоїнка. *Ров.*

Хороший, хороший! був би ще краший, та вже нікуди. *Рад., Б., Х., [Бер.].*—Оце ж то хороший! ище б був краший, коли нема де. *Бр.*

Станом струнький⁽¹⁾.

⁽¹⁾ хороший. *Пир.*; високий. *Гад.*

Дитиночка, як личочок. *Пир.*
8470. Веселий (або: Стрибий), як живчик. *Гат.*

Веселий, як горобець. *Гр.*
Хлопець, як живое срібло. *Ил.*

Де врода ⁽¹⁾, там и сила. *Яц., Дуб., К.*

⁽¹⁾ Де стан. *Ст. Зб.*

Як хороший, не жаль грошей; а як поганий, копну ногами. *Ил.*

Не дивися на уроду, лише на пригоду.
Біг до вроди розуму не прив'язав.

Хороший чортам на гроші. *Об.* — ... чорту на гроші, поганий—Богу коханий. *Нов.*—Ви хороші, та на чортові гроші, а ми погані, та Богом кохані. *Лаз.*

З краси не п'яти води. *Прав. Верх.*

Красоти в вінку не носить. *Рад.*

8490. Краси на тарілці ⁽¹⁾ не крають. *К., Кам., Бр.* — Красоти на тарілці не краяти: аби з нею господиня була. *Бр.*

Оженився собі чоловік, уже й немолоденький, а так в середніх літах. Ото через якийсь там час по весілі приїхала до його здалека рідня, що ще не бачила його другої жінки—а це та було в неділю вранці. Ввійшли вони, поздоровкались. Як подивився котрий на жінку, тільки плечима стисне, бо тяжко погана була. А той хазяїн, Семен, чи як його: «Ходім», каже, «до церкви». От, на дорозі, гості йому и кажуть, на що ти, мов, таку погану взяв. «Е, най», каже, «ходім лишень до церкви, потім балакатимемо!» Вертаюця додому, сідають обідать—може, звісно, випивши й по чарці; постановив и борщ... Аж пахне борщ! ідять, и хвалять не нахваляця! От Семен тоді й каже: «На те и іі», каже, «я взяв! бо краса...» (або: бо краси на тарілці не подаси). *К., Кам.*
—⁽¹⁾ на тарелі. *Г.*

Хоч під лавою полежу, та на хорошого поглежу. *Б.*

БРИДКИЙ, як хибчи (вади). *Гат.*

Бридий, як папюга.

Гидкий, як поплазка.

Оце ўрод—побий його сила Божа! *К.*

«Глянь та подивись!» (один каже, хвалить)—«Плюнь та й одступись!» (одказує другий). *Руд., [Євх.].*

Подивись ⁽¹⁾ у воду на свою уроду. *Лів.*

⁽¹⁾ Погляди. *Прав. Ниж.;* Глень ти. *Г.;* Погляди, козле. *Ст. Зб.*

И в ярмарку ніхто не вподоба. *Б.*

Уродиця ж дріпа, мов червива ріпа. *Ш.*

8500. Гляньте на його уроду, чого він стає: сім гривень таких сотня. *Коз.*

А ні з плечей, а ні з очей (непоказний). *Бр.*

Скажуть на дівку: «що се таке потороча!» *З.*

И дівка б на дівку завернула, та ба! *Черн.*

Скривився, як Циган на ярмарці. *Б.*

Молодець не згірше старої баби. *К., Кам.*

Делікатний, як панський хорт. *Проск.*

Вигляда, як Ядвінга (понуро). *Войц.*

Ядвінги—первожителці Підляського краю. Див. про їх у Войцицького *Ptyszówia narodowe*. III, 162—171.

Не виглядай, не визирай, а дальше ховайся. *Не.*

Хороша, як свиня в порошу. *Бер., Б., Пир.*

8510. Хороший ⁽¹⁾, як свиня в дощ. *Ск.* — Як ⁽²⁾ свині в дощ ⁽³⁾. *Л.*

⁽¹⁾ Славний. *О., Б.;* Гарний, як попова свиня. *Бер.;* Оце убрався. *Бр. (2)* Пристало, як. *Гр. (3)* в дощ. *Кр.*

Хороший, як собака на морозі. *Кулж.*
Создав Бог, та й ⁽¹⁾ раскаявся. *Кр.*

⁽¹⁾ ніс висякав. *Л.;* каецця. *О.*

Се ще! уродила, та ⁽¹⁾ й не облизала. *Прав. Ниж., Лів.*

⁽¹⁾ й тебе мати, та. *Ком.*

Це ще родився та вдався. *Євх.*

Породила (або: Вродила) мама, як ұрода. *К.*

Як вигляне в окно, то три дні собаки брешуть! а одна як придивилась, то и сказала. *Л., [Коз.].*

Скривився, як ковальський міх. *Не.*

Кива головою, мов сухий опенек. *Пр.*
Коване порося (на чоловіка дзібаного, з работинням). *Пир.*

8520. Рябе, як на небі зірниці увечері. *Бр.*

У його на виду чорт сім кіп гороху змолотив. *Ном.* — На його виді горох дідько змолотив. *Ил.*

На рябому хліб сіють ⁽¹⁾. *Бім.*

Як кокують з рябого. —⁽¹⁾ и хліб родить. *Ш.*

Зелена, як жаба. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Рудий, як собака.

Чорноброва, як риже теля. *Гр.*

Из ста рудих два худих, а из ста чорних тільки два покорних. *Коз.*

Чорний ⁽¹⁾, як Циган. *Л., Пир., Б., Нов.*

⁽¹⁾ Білий. *Н.*

Білий, як Оран. *Пир.*

Білий, як циганський сир. *С.*
8530. Білий ⁽¹⁾, мов ⁽²⁾ циганська литка
⁽³⁾. *Зв.*

⁽¹⁾ Чорне. *Л.* ⁽²⁾ як. *Кр.* ⁽³⁾ голінка.

Чорний, як гуси. *Не.*

Хліб чорний, та моторний. *Н.*

Чорний мак, та смашний, а біла редька, та гірка. *Нос.*

Чорна—моторна. *Бр.*—Хоч чорна, та моторна, а біла дуже ніжна. *К.*

На чорні землі хліб родить (як кепкує, що чорне тіло, або-що). *Праг. Ниж., Лів.*—...а на білій собаки та вовки лапами гребуть. *Сос.*—На чорнім ся хліб родить, а білим що? *Ил.*—На чорнім хліб родить, а на біле гайтуть ходять. *Збр. Шей.*

Луб лице, очі тріска.

Низький на очі (близорукий). *Пир.*

На одно ⁽¹⁾ аки сліпий, а на друге — зовсім ⁽²⁾ не бачить. *Евх.*

⁽¹⁾ Одно. *Ил.* ⁽²⁾ а на друге.

Називаєцца з одним оком—пів-чоловік. *Кл.*

8540. Ах ти курча сліпота! *Проск.*

Моргни чорна ⁽¹⁾, дам коржа. *Бр., Бер.*

«То чекар, хлопці та, говорять на дівку». *Бр.*—⁽¹⁾ сліпа. *Лит.*

З сліпого, глухого, німого найлуччий чоловік. *Ил.*

Ніс, як за сім гривень сокира ⁽¹⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ як сокира. *Рад.*

Кірсата п'ятниця (на курносих так кажуть). *К.*

На Спаса дивниця, а Богородицю бачить (на зизоокого). *Бр.*

Лис, зиз, кутернога: як уласця що доброго—велика ласка пана Бога. *Проск.*

Коли 6 не зуби, то було 6 гайно з губи. *Кан., К.*

Безглузда, як синиця. *Л.*

Сухий, як скіпка. *Л., [Бер.].*

8550. Худий, як дошка (або: скіпка). *Бр.*

Худий, аж ребра світяця. *Дуб., Л.,*

Пир.

Мішок з половою. *Кулж.*

Борода честь, а вуся и в ката єсть.

Черн., [Лаз.].

Як Волошия («у нас такий панч, як и д.»: чорнявий, з волоссям на виду).

Кон.

Чутий, як утка. *Гр.*

Глухий, як тетерук. *О.*

Чи ти зпід Глухова (глухий)? *Лів.*

Говори до гори (як не чує, а своє править). *Гл.*—...пане Грегоре, а гора так дурна. *Ил.*

Ти йому про Тараса—він тобі шівтора-ста. *Кр.*

8560. «Здоров, Тарасе!» — «Хлів плетуту!» — «Боже поможи!» — «На свині!» — «Але ж дурені!» — «Спасибі!» *К., Кан.*

«Здорова була, кумо!» — «На базарі була!» — «З празником поздоровляю!» — «Головку купила!» — «Чи ти, кумо, глушка?» — «Та були ушка, та різник одрізав.» *Полт.*

«Помогай-Біг, Гапко!» — «Огірки полю!» — «Боже поможи!» — «Ба, ще вуп'янки!» *С.*

«Помогай-Біг, Гриню!» — «Копаю, пане, глину!» *Бр., Руд., [Я.].*—...«Дурень ісь, Гриню!» — «Буде на всю зиму!» *Гайс.* — «Добрідень, Гриню!» — «Копаю, пане, глину!» — «Що ти робиш, Гриню?» — «Я вже закопав.» *С.*

Глухий ⁽¹⁾ не почує ⁽²⁾, так видума ⁽³⁾. *З., Зв., [Кр., Б.].*

⁽¹⁾ Глухе. *О.* ⁽²⁾ не дочує. *О., Коз., Ст. Зб.;* не вчує. *Пр., Кон.;* хоч не вчує. *Л.* ⁽³⁾ пригадає. *Ст. Зб.;* вигидає. *Ил., Проск.;* приложить. *Пр.;* прибреше. *О., Коз.*

Глухий не дочує, то вигидає. *Пир.* — так допитає. *Не.*

Глухому, як дурному: бовтне, як козел у воду. *Кон.*

⁽¹⁾ Глухе, як дурне. *Рад.*

Добре глухому—не скаже вікому. *Ил.*

Глухого а німого справи не допитаєцца.

У поганому тілі погана душа. *Пр., Л.*

8570. Не поможе ні мило, ні вода, коли така врода. *Бр.*

ЗАМАШНИЙ хлопець (при силці). *Пир.*
Повнолиций ⁽¹⁾, як місяць. *Кан., Зал.*
(I, 147).

⁽¹⁾ Повновидий. *Бр.;* Повний. *Ж.*

Повний, як угірочок. *Л., [Пир.].*

Щоки—як кавуни. *Чор. Рад. (21).*

Дитина, як ряжок (здоровеньке). *Пир.*

Зуби, як ріпа (славні). *Кон., Гр.*

Кругленька, як цибулька. *Гр.*

Коса, як правик. *Пир.*

Здоровий, як лось (парубок. *Кл.*). *Сос.*

8580. Маленький, як у чорта назімок.

Бр.

Дитина! литка ⁽¹⁾ як у Литвина. *Зв.,*

Пир.

⁽¹⁾ а паністара. *Л., Зал.*

Худенький, як різницький стовпчик. *Л.,*

Кат.

Товстенький, як пенєк. *Коз.*

Прездоровий, як дубовий пенек! *Б.*
Такий червоний, як рижок (рижник).

Рад.

Кремезний, як рижок (напр. ділугань).

Кр.

Баба, як тур. *Ил.*

Такий з його Севрадим! *Ном.* — ... з його Сасмин. *Кон.*

Ус балабанський, чуприна черкеська, — не уважай, мосці-панно, же хвортуна кепська. *Ос. 10 (XIV, 32).*

8590. Пика, як у Комлика. *Ном.*

Пика, хоч пацюки бий. *Пир., Кон., Ш.*

Морда, як не лусне ⁽¹⁾. *Л.*

⁽¹⁾ не трісне. *Євх.*

Лоб—відро ціле. *Пир.* — Є такий лоб, як відро. *Рад.*

Там такі вирла (великі очі). *Пир.*

Шня, хоч обіддя гни. *Об.*

Там рука ⁽¹⁾, як макітра. *Пир.*

⁽¹⁾ Губа. *Пир.*; кулачище. *Ном.*

Здорова, як корова. *Лів.*

Здоровий, як бик. *Шей.*

Ходить, як бугай (здоровенне, шкстий и д.). *Прокс.*

8600. ВИРІС з сидячого kota. *Дуб., [Рад., Л.].*—Виріс ⁽¹⁾, як кіт навсядячки. *Євх.*

⁽¹⁾ Завбілшки. *Шм.*

Як з мішка показать, так и сваяуть: «дядьку, йди косить!» *Сос., Кр.*

Про дитину, що пораб уже у науку, а кажуть—мале.

Через год и в плуг можна («Скільки дитини?»—«Два!»—«О, через год и д.»). *Пр.*

Підростеш, як сїбка в руках! *Рад.*

Вбився в ріст, як заєць в хвіст. *Л., [Євх.].*

Підбичний хлопець (що ще коло боку у мамі спить). *Пир.*

Так, хлопця невеличке.

Се ще бабня дурник. *Нов.*

Маленька собачка повік щеня. *Ш., [Євх.].*

Росте, як из води. *Г., П., Прав. Ниж.*—... йде. *Пол., Лів.*—... из води пішов. *Прокс., О.*

8610. Росте, як утя на воді. *Б.*

Росте, як на дріжджах. *Ил.*

О, сей ріс у великому лісі, та ще й при воді! *Пир., Ч.*

Ріс, як мокрого літа. *Прокс.*—Мокрого літа ріс. *Ст. 36.*

Мабуть у мокро літо родивсь, що такий високий вирос. *Євх.*

Високого зросту. *Лів.*— На виріст не високий. *Кон.*

Високий, як дуга. *Ил.*

Хлоп — як дуб.

Великий, як світ. *Бр.*

Довгий, як жертка ⁽¹⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ жердь. *Ров.*

8620. Довга, як Дремайловська гребля. *Н.*

Дремайловка. *Черн. г.*

Довгий, як хвоя. *Ров.*

Довгий ⁽¹⁾, як чапля. *Пир.*

⁽¹⁾ Високий, а, е. *Пр.*; Довгоногий. *Л., Гр.*

Цибатий, як журавель. *Л., Гр.*

Оце виріс з Полісського злодія. *Об.*—

Виріс, як Полісський злодій. *Бер., Євх.*

Великий (або: Довгий), мов Пирятинська верста. *Ном.*

Бач, ТІЛОМ ОБРОСЛО, як кабан годований. *Кил.*

Обдусь, як барило. *Зв., Пр.*

Товстий, як бочка. *Пир., Полт., Л.* — Там бочка горілчана!

Гладкий, аж з шкури преця. *Лів.* — ... аж шкура тріскаєця. *Рад.* — ... аж шкура тріщить. *Бер., О.*

8630. Гладка така, що и миш не одержиця. *Кон.*

Розъїхалась, як верша. *Об., Павл.* — ... в болоті. *Зв.*

Така, як кадовб. *Л., Пир.*

Мов кабани годовані, пикаті, пузаті. *Кобз.*

Там така, що бублика зсіси, поки кругом обийдеш. *О. Білз.*

Сунецця, мов горохова копиця. *Збр. Лаз.*

Треба шести підвести. *Сл.*—... а п'яти підняти. *Гр.* — ... шести аби звести. *Ил.*

Сопе, як з мішка. *Пр., О., Павл.*

МОЛОДЕ золоте, а СТАРЕ гниле. *Ил.*
Старі, старі! свідать би вам на печі та жувать калачі. *Ос. (20 IV, 19).*

8640. Сивийс (сивий єсть), як циганський король. *Прокс.*

Не торшнієго літа.

Такий старий, що аж порохня силецця. *Збр. Лаз.*

Така стара, що зуби вже попрідала.
Коз., О.

Така стара, що аж в паністарі зацвіло.
Ном.

Вони не так старі, як давні (найпаче — про старунів, що люблять старувать).
Зал.

Старий, як ведмідь. *Гл., Нови.*

Старий, як світ. *П., В.*

Давній и той, як розказує. *Ст. 36.*

Тільки годов, як в решеті дірок. *Бр.*

8650. Старий, як чорт. *Л., Пир.* — ... як біс. *Мир.*

Як би тодішній собака, то давно б (1) здох. *Зв., Пр., Гр.*

(1) собака, коли ти, то б давно. *Бр.*

Старий, як (1) собака. *П., Лів.*

(1) як попова. *Падл.*

Старий, як луб'я. *Ком.* — Старе луб'я. *Л.*
Молода (1), як у (2) Спасівку (3) яглиця. *Л., Пир.* — Який він гарненький, як у Петрівку яглиця. *Сос.* — Яглиця, у Спасівку яглиця. *Пир.*

(1) та хороша. *Зін.*; та зелена. *П Ёвх.* (2) на. *І Ёвх.* (3) у осени. *П Ёвх.*; у Петрівку. *Бр., Ком., Кр., Гл.*

Ся вже пасок з тридцять ззіла! *Кор.*
На ледачій землі и трава не росте (про лисого). *Кр.*

Тім'я ще не заросло (на лисого). *Л.*

Из долиною (лисе тім'я). *Лів.*

Голова, як пляшка. *Ном.*

8660. Голий такий, як пляшка. *Чир.*

Лясий, як макогін. *Л., Ёвх.*

На дорозі колос, на пустій голові волос ніган не виросте. *Ёвх.*

Господи благослови стару бабу на постоли, а молоду на кожаниці (старих менш жаліють. *Рад.*). *Ком.*

Старе, а зав'язле. *Бр.*

Старий, а як скаже, та прикаже, то й молодий не справацца. *Ком.*

Старий, а не росте (дурень). *Ил., Проск.*

Старий, а ще ростеш (дур в голові). *Гр.*

Не клади старому пальця в рот. *Л.*

Старий, а храмає. *Ил.*

8670. Старий, та дурний. *Н.*

Старе, аж трусицца, а дурне, аж крутицца. *Зв., Чир.*

Старому женицца (1) — и ніч коротка (2). *Л.*

(1) Як старому женитися. *Бр.* (2) то й ніч мала. *Бр., Бер.*

Старій бабці добре и в шапці. *Нос.*

Жартують, як старе зробить що невичайне або не доладу.

Старій бабі и на печі ухаб.

Старе, як гнила колода — нікому не потрібне. *Ком.*

Старий говорить-городить, та на правду виходить. *Нос.*

Чому чорт мудрий? бо старий. *Ил.*

Слухай старих людей, то чужого розуму набересся й свого не загубиш. *Полт.*

Старого чоловіка для поради держи. *Ст. 36.*

8680. Старик з правої руки. *Нос.*

Старим треба давать старше місце.

Старий старе гадає (або: думає). *Проск.*

Старість не (1) радість. *П., Прав. Ниж., Лів., Руд.* — ... горб не (2) користь. *Коз., Кр.* — ... не радість: що вздрить, то впросить. *Руд.*

(1) не велика. *Ст. 36.* (2) молодість. *Пир.*

Ох!.. чи пак гоц! *Ном.*

Жартують старі, що, мов, ніщо в їх ще не болять. Кажуть, як, приміром, сиділо и встає: заболить що — «Ох!», каже; а потім ніби згада, що треба молодичця — «чи пак гоц!»

Старий, що вробив, то Бог дав, а що ззів, то пропало. *Ст. 36.*

Багатому красти, а старому брехати. *Слуц.*

Старому брехать не ціпом махать. *Не.*

Не дивуюся молодому, ато тобі старому. *Проск.*

Що старе, що мале, що дурне. *Гр.*

Що старе, то мале.

8690. Старе, як мале. *Пир., О.* — ... що уздрить, то й просить. *Бр.* — ... мале: що побачить — «дай мені!» *Нові.* — Старий, як малий. *Ст. 36.* — ... що забачить, того й просить. *Дуб., Бер., Кр., [Проск.]*

Старе, як мала дитина: як не лапне, то й не засне. *Ч.*

Як волосся сивіє, то чоловік дуріє. *Ком., К.* — Волос сивіє, а голова шаліє. *Ил.*

Сідини в голову, а чорт в бороду. *Пр.*

Чоловік старіє, а чортяка під бік. *Ком.*

И старому собаці дригають жили в. *Ил.*

И в старім печу часом чорт палаєть.

Проск.

И в старій печі дідько топить. *Ил., Бус.*

Стар, та яр. *Ст. 36.*

И стар, та не валашан.

8700. Из старих, все лихо встає. *Б., Ком.* — Из таких то все лихо поднимаетца (на святців). *Ис.*

Хто старий, той и луччий. *Збр. Лаз.*
Бодай старого чорт вчлв! *Зал.*

Старні, як малі: хоч трохи дай, то поїдять, хоч багацько дай, то поїдять. *Рад.*

Стар любить сквар, а молод холод. *Нос.*

Кажуть старі, тулячись, де б тепліше.

Дай, Боже, изамолоду кості їсти, а на старість м'яке глидять! *Рад.* — ... змолоду кістки гризти, а на старість м'ясце їсти. *Х.*

Колим був молод, не їв мене голод. *Ил.*

Що молодше, то й солодше. *Лів., Збр. Лаз.* — ... що старое, то твердое (або: Що краснійше, то смачнійше; що старбе, то гіднбе). *Ил.*

Молода була—дурна була; стара стала, дурна стала. *Євх.*

Кажуть молодцям, як вихваляюцця, що замолоду на все були здатні.

Як були ми молодими, то ходили по дубині, у червоних запасах и сивїзна на висках. *Ч.*

8710. Коли молод бував, пуд колінця голубця вибивав; а як стар став, всього того перестав. *Ст. 36.*

Або ти старий, щоб тебе просив? *Бр.*

Старий собака, та не батьком же його звати. *Нос.*

Щоб ти не зросло більше—таке и зникло (як налає старого). *Рад.*

Материне молоко не обсохло! *З., Л., Пир.*

Як же мені знати, котрий мені год! як родивсь, то без пам'яті був; як ріс, то розуму не мав; а як уже до розуму дійшов, тоді б то й лічить, та багацько літ уплило. *Зал. (I, 147).*

Зеленість — буйність, а молодість — дурність. *Рад.* — Зелено — буйно, молододурно. *К., Коз., Кон.*

Молодість буйність, а старість не радість. *Ил.* — ... буйність, а буйність—дурність. *Ст. 36.*

Молода брага хмельна. *Б.*

Молодому бредня за честь. *Ст. 36.*

8720. Молодий—дурний. *Ил.*

Хто не був молодим, той не був и дурним. *Коз.*

Молодого кров гріє. *Ст. 36.*

Молод терпіти голод.

Що ранне, то не погане. *Бр.*

З молодого як из воску: що хоч, те й виліпш. *Зал.* — З малого, як з воску: все зліпш. *Ос. 4 (III, 35).*

Кохання 8726—8785. — Роспушта 8786—8844. — Женитися 8845—9018. — Чоловік и жінка 9019—9166. — Діти 9167—9283. — Син 9284—9310. — Дочка 9311—9330. — Рід 9331—9417.

• **КОХАЙТЕСЯ** чорнобриві, та не з Москалями. *Кобз. (65).*

Мене все безносі цілують. *Нос.*

Так мене, мамо, хлопці люблять, що за кулаками світа не бачу. *Зв., [Бр., Черк., Кон.].* — За кулаками від хлопців дівка світа не бачить. *Прокс.*

Коли б літа вернулися, то б и хлопці горнулися. *Р.*

8730. Вірному коханню и Бог не противник. *К., Кон.*

Добре тії Ляхи роблять, що не кохаюцця: побравшися за рученьки та не жєнихаюцця. *Прав. Ниж.*

Бджола летить на любий цвіт. *Б.*

Серце з перцем, а душа з часником (кажуть, жартуючи, хто вже дуре липве; а частіш—як страва буде серце). *Бер.*

Козак на коні їздить, а дівчина родиц-

ця, та й козаку згодицця. *Б.* — Дівчина родицця, а козак на коня садовицця. *З.* — Хлопець воли гонить, а дівчина ще ся не вродить, а его догонить. *Ил.*

Сніп з бородою, а козак з молододу. *Черн.*

У нас така приповедінка: де парубок, там и дівка. *Ил.*

Накинуть оком. *Л., Пир.*

У око запала (уподобалася). *Ч.*

В кого чорний усок, тому рибки шматок; в кого свва борода, тому юшки шкода. *Кр.*

8740. Хто з чорними бровами, нди за дровами; а хто з рижодою бородою, нди за водою. *Кр.*

Й не ходи по полю, й не топчи куколю, и не дупай очима, я не твоя дівчина. *Черн. 2.*

Сонце въ віконце пече-припікає, парубок на дівку глядить-поглядає. *Нос.*

Жартують над закоханям.

Куди серце лежить, туди и око біжить.
Бр.

Серця не внімеш. *Пир.*

Болить серденько, та плакати стидненько.
Коз.

Серце не камень. *О.*

Любить її, наче кошечим мізгом нагодовала його. *Кам., К., Коз.*

У любий місяць уродилась. *Ж.*

Закохавсь ⁽¹⁾, як чорт в суху вербу ⁽²⁾. *Об.*—Бъецця, як чорт коло сухої верби. *З.*

⁽¹⁾ так вірить. *Проск.* ⁽²⁾ грушу. *Зв., К.*

8750. Перепався, що не видався. *Ст. Зб.*

Любила так, що в нѐму й душі не чула. *Коз.*

Я б його духом (здохом) притягла. *Пир.*

Дух за ним ронить (або: И дух ронить). *К.*

Що б я могла ся до тебе шпилькою пришпилити. *Ил.*

Мое сердечко, моя птичко дорога! *Кон.*

Люби як душу. *Хор., Пир.*

Хто вірно кохає, той часто вітає. *К.*

Як не бачу—душа мре, а побачу — з душі пре. *Зв., Х., Нов.*

До любіи небоги нема далекої дороги. *Мар. В.*—Нема злої дороги до своєї небоги. *Ил.*

8760. З милою ссісти купити істи.

Птиця з птицею не набъецця, козак з дівчиною не наживецця. *Збр. Лаз.*

Ой ти, хлопче, ненароком, коло мене тресся боком.

Закохали вражі люде, що й нам не буде. *З.*

Кив морг на його, дума—дівка його, дума—підє за него. *Лів.*

Геть, згинь, пропади, — и до мене не ходи. *Гат.*

Ай гвалт! сама в хаті, не дам ради кошеняті! *Бр., У., Зв.*

Коли мишей боїсся, на воротах повісся («Вийди до мене!»—«Боюся.»—«Коли и л.»). *Гр.*

Держи мене, Йване! *Зв.*

Коли любиш, люби дуже, а не любиш, не жартуй же. *К.*

8770. Коли мене, любиш козаче! *Пр. в Ст. Зб.*

Не могла звабити калачем, а потім тяжко було відбити бичем. *Ил.*

Хоч коханне не зрадиця, та череві завадиця. *Гат.*

Поглядає, як вовк на ягницю. *Чор. Рад. (90).*—Дивляця, як вовк на козу. *Нос.*

Як дасть обнятися, то дасть и поцілу-

ватися. *Нов.*—Як ся дасть обняти, то ся дасть и поцілувати. *А. Вил.*

Дівочий стид до порога: аби пересягнула, так и забула. *Рад.*

Почервоніє, як мак. *Х.*

Дівчатам сторожа не поможе: як хоче хто ледаче зробити, то підє по тріски, та й наробить смішки. *Кам., К.*

На козаку не буде знаку. *К., Рад.*—А що! на козаку нема знаку, нехай дівка 'дбуває. *З.*

Як би не мала поля за бовдура, а козака за дурня (то облишив дівчину. Як би не перебірала изперва, то б опісля не жалкувала). *Пир.*

8780. Доходився, що й хвоста збувся. *Пол.*—Добігався, що й хвоста збув. *Л., Пир.*

Хто любить ревне, жаліє певне. *Ил.*

Росстане з милим смерті ся римає.

Ліпш би не знатися, неже зараз и розстратися. *Ст. Зб.*

Вилетів кугут на ворота, заспівав: кукуріку! вже ж я тебе, моя мила, не забуду довіку. *Бал.*

Як сів медвідь на сідало та й крикнув: кукуріку! не покидай мене, моя мила, отинні й довіку. *Гр.*

РОСПУСТНЕ життя в молодості приносить хоробу на старіі кості. *Ил.*

Утіхи на годину, а біди до смерті.

Що тіло любить, тоє душу губить. *Ст. Зб.*

Од мене, бабо, одкоснися, и не тільки на яві и вво сні не снися. *Кл.*

8790. Перейшов ⁽¹⁾ на Ицькову суку. *Кам., К.*

⁽¹⁾ Вийшов. *Ил.*; Зійшов. *Проск.*; Звівся. *Пир.*

Губи насалить та й навчиця. *Зал.*

Блажен муж, до школи не дуж, до церкви слизько, до дівчат близько. *Гл.*

Хмизом, низом, пуд вербами. *Кл.*

Не поберігши тіла, и душу погубиш. *Ил.*

Їму десь кислїці смяця. *Хар. Зб., Проск., [Рад., Б.].*

Смяця комусь кислїці, та не знає к чому (кислїці бачить у сні — теж и протиплачу). *Ївх.*

Біски пуска (як підлабузюєця до жоноти). *Нов., Полт.*

А, жоночий дядько! *Кулж.*

Бабський празник. *Пир.*

8800. Підпускає Москаля (до жоноти примошувєця, або так бреше). *Зв., Пир. Полт.*

Хто дітей христить, той добра не мислить. *Кан., К.*

За *дзінкує* татко мамки не цілує. *Бр.*
Христос воскрес, кумо, цілувацьця ну-мо! *Лаз.*

Чого в хижу, як усе в хаті! *Л.*

Раз кахикнула, трох Ляшків прикликнула; вдруге кахикну, п'ятєх прикликну. *Бр.*
И до плуга и до рала, и до хлопців дала драла. *Кон.*

Трошки дівчат ⁽¹⁾ псує. *Ном.*

⁽¹⁾ Нічого—то дівки. *Яц.*

З голови дівка, а далі не знаю. *К.*

Дівка, як дівка, та сорочка узька. *Ст. 36.*

8810. Дівчина, як дівчина, а черево як дідчина (дідчина?).

Скакає в гречку. *Л., [Ст. 36].*

У гречку скочив та и вворвав. *Ст. 36.*

Скакав, та не укликнув.

Як би він ні жив, та жив, аби в чужу гречку не вскакував. *Хар. 36.*

Не скакай 'у чужу гречку, бо лихо ⁽¹⁾ тобі буде. *Лів.*

⁽¹⁾ біда. *Бр.*

Чужая жона — здоров'є чиесь. *Пр. в Ст. 36.*

Два коти до одной мишки не помістицца. *Ст. 36.*

Як против сонця води не напитися, так з чужою жоною, або з мужем чужим не нажитися.

На смітнику женився. *Пир.*

8820. В кропиві шлюб брав. *Ил.*

Скочила через мост з молодшим. *Літ. Самовидця* (про жінку славетного Дорошенка).

Побігала з Лиськом. *Кон.*

У горох ускакнула. *Гр.*

В чоботях їй чоловік умер (не було ніколи чоловіка). *Ил.*

Уже тобі не вінок носити. *Підл.*

Тепер же пропав мій віночок. *Бр., Зв.*

8827. Росчесав їй косу до вінця (извів). *Ил.*

8829. Господи допоможи перше на хрестини, як на коровай. *Ил.*

8830. У нашой Катерини весілля и родини.

Самосійка дитина. *Пир.*

Безкоровайний (сний). *Кон.* — Безкоровайчुक.

Простить—придбане.

Не байстрюкові гріх, а батькові. *Гат.*

Байструк, то росте, як струк. *Кан., Зап. (I, 147).*

Пішла душа по руках (найбільш кажуть,

як що піде по руках, так що, пожалуй, и пропаде ще. *Ном.*). *Пир.*—...та й чортові досталась ⁽¹⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ та й у поклі стала. *Л.*

Душа до него спати ходить. *Ил.*

Усі пси тебе брали. *Збр. Шей.*

Агуш на банта, агуш на сідало (в Кам'янцю кричать так на міських хлєрок).

8840. У—не без ухватки. *Зал.* (из *Пир.*).

Кошечая любов и меж тини. *Ст. 36.*

Хіба я така, що за мене п'ятака. *К.*

Ирже, наче жеребець на стані. *Б.*

Дала мати, чим обдувати. *Ст. 36.*

Нема кому ні обіпрать, ні облатать: треба ЖЕНИТИСЯ. *Пир.*

Трясітєся рубці, дивітєся молодці: хоч сорочки не маю, женитися думаю. *Черн.*

Хто рано одружицца, той вік не натужицца. *Не.*

Не страшно женитися, а страшно журитися. *Бр.*

Се ⁽¹⁾ не на рік, а на цілий вік.

⁽¹⁾ Зробив. *Ж., Ш.*

8850. Пху на землю, закім ся ожениу. *Ил.*

Заміж ити ⁽¹⁾—не дощову годину перестоятъ. *Л., З.*—Зашлюбитися не дощик перечекати. *Гат.*

⁽¹⁾ Се. *Кон.*

Жінка не черевик: из ноги не скинеш. *Черн.*

Оженицьця—не напастъ, та щоб, женившись, не пропасть. *Ш.*

Не квапся женитися, бо ще тобі жінка стане костію в горлі—їі Бог сотворив з кості. *Проск.*

Оженися, не журися—піде тобі рукою: жінка піде за борщем, а ти за мукою. *Проск., Бер., [Кан., К.]*.—Не давно ся оженили, не пішло рукою: пішла жінка за пшоном, а я за мукою. *Бр.*

Женись—перемивись (або: Женицца—переміняцца). *Зв., З., Нов.*

Моя дорога—до чієгось порога; моя стежечка—до чієгось сердечка. *Зап. (II, 206).*

Голубецъ гўкає, як парі шукає. *Г., П.*
Жадна пташка без товариша не пробує в лісі. *Не.*

8860. Усякої тварі по парі. *Зал.*

Кожна птиця знайде свого гриця. *Ил.*

Пху, нежонатому кпу! *Кан., К.*

Як молодий старшому скаже пху, то той и одказує так. А молодший, як що

вміє: «а жонатому», каже, «жінка наплює.»

Нежонатому пху, а жонатому й жінка в очі наплює. *С.*

Поможи, Боже, нежонатому (1), а жонатому й жінка допоможе. *Лів.*

(1) Нежонатому помагай Біг. *Прав. Ниж.*

Не дай, Боже, два рази женитись, а три рази селитись (1). *Коз.*

(1) трейчі женицьця, трейчі селицьця. *Ис.*; часто селицьця и часто жєняцьця. *Г.*

Яку ёму кару дати? ожєнџи ёго, то він бєдє знати! *Ёвх.*

Спарувать, та й чорту подарувать. *Кр.*
Аби дубки, а берізки бєдуть (аби парубки, а дєвчата бєдуть). *Рад.*

Аби хлопці, а дєвчата бєдуть. *С.*

8870. Сєго цвїту по усєму свїту (дєвчат). *Об.*, [*Ст. Зб.*, *Ёвх.*].

По сїм за (1) цибулю (жєноту так цїнять). *Пир.*

(1) На. *Гр.*

Дївка як верба: дє посади, там приймєця. *Об.*, *Чор. Рад.* (157).

Аж рєгне (1) замїж. *Дуб.*, *Л.* — ... та нїхто не свата. *Б.*

(1) прагне. *Дуб.*, *Кр.*, *Нов.*; пробу. *Кр.*

Так вони й рябцєм (замїж дєвчата). *Ком.*

«Пїшла б ти замуж?» — «Та би ся пїшла!» — «Маєш ти цо?» — «Та би ся знайшло.» — «А робила би?» — «От, розговорлистеся!» *Ил.*

«А робив би?» — «Нехай-но!» — «А їв би?» — «Дай-но!» — «Ожєнив би ся?» — «Ого!» — «А сорочка дє?» — «Мовчи!»

Чиясь доля плаче! *О.*

Ти свою долю у недїлю просїдала, а в пєятницю проспївала. *Ёвх.*

Из чорною головою у батька добре, а з бїлою не так. *Б.*

8880. Нехай вороги їдять булки, а ти, дївко, думай думки. *Рад.*

Нї пєс з хвостом (за себе не вїзьме). *Л.*

Заговїла—бодай батьєкку (1) хџта згорїла (не вийшла замїж)! *З.*

(1) татовї. *Зал.*

Сидить дївка до сивой коси, и замуж не пїде. *Бер.*

Свїтять волосом (дївує). *Пир.*

Сидїтемєш до сїди-коси. *Ёвх.*

Стара панї и старє вино за все добре, але не стара дївка. *Ил.*

Коли молодий з старою ожєнїця, то так є, як би молодїї неукї конї до старого воза запрїг.

Старїй кобилї не брикацьця, сивїй бабї не цїлувацьця. *Збр. Лаз.*

Личко дївку вїдав. *Яц.*

8890. Сиди, грїбе, поки (1) тебе лихо (2) здїбле (3). *Пир.*, *Ком.*

(1) заким. *Проск.* (2) бїда. *Бр.*, *Бер.*; хто. *Проск.*; хтось. *Б.* (3) здїба. *С.*

О, сиди, дївко, хтось тебе здїбав. *Проск.*
Сидїтемєш Грина (а не *грїпа?* *Ном.*).
поки тебе чорт згїба. *Ёвх.*

Ой щоб менша пїд корїто не пїдвернула! *Кулж.*—Пїдверне пїд корїто. *Л.*, *Пр.*—Пїд корїто сховати. *Бр.*

Як пїдростає менша дєчка и сподїваюцьця, що краща бєдє за старшу и скорїше замїж пїде.

О, ще бєдє паску гнїтити (не вїдласця того року).

Хоч нема зсїсти, аби бєло з ким сїсти. *Б.*, *Х.*, [*Ил.*, *Бер.*]. — Хочє є що зсїсти, та нема з ким сїсти. *Бр.*, *Бер.*

При свойї небозї добре и в дорозї. *Ил.*

Хоч у попел кусок умочу, та солодко зсїм (хоч з потом зароблю). *Б.*—... кусочок умочи та зсїж, то добре. *Рад.* — Хлїб у попел умочу, та зсїм. *Сл.*

Хоч у одвїй лєлі, аби до любовї (1). *З.*, *Л.*, *Пир.*, *О.*, *Б.*, [*Рад.*].

(1) ув однїй дєльцї, аби до любовцї. *Бр.*

Хоч не силна, аби двїр закрасила. *Збр. Лаз.*

8900. З доброї рїлї оря плугом, а хлїб бєдє (не бїйся до вбогї залицьця, аби добра). *Коз.*

У свого батька и рай, и мука. *Рад.*

Карай (або: Не карай), Боже, віком—карай добрим чоловїком. *Бр.*

У батєнька високи ворота, а у мене коли б нїще вищї. *Ком.*

Хоч лєдачий, аби комїр (1) стоячий. *Ном.*

(1) комїяр. *Коз.*

Хоч хлїба нї куса, аби без уса (то, певно, не хоче йти за попа). *Пр. в Ст. Зб.*

Хоч через долинку, аби у частинку (щоб у прїйми не прїймає). *Бр.*, *Бр.*, *Пир.*

Коли не годна молодця, то не хочу голубця (старого—сивого, як голуб). *Г.*, *П.*

Сиди до сивой коси, а за лєдащо не їди. *С.*, *Бр.*

Лягла не клята, встала не мнята (нїхто нї лаятимє, нї битимє, як дївуватимє). *Бр.*—Встану не мнята, пїду не клята. *Рад.* — Устане не мнят и не клят. *Б.*

8910. З доброго коня не жаль и впасти (1). *Зв.*, *Кан.*, *К.*, *Проск.*—Лучче з доброго коня впасти, нїж на поганому їха-

ти. *К.* — Не жаль, що з коня спав: голуу зломив, та з доброго. *Бр.*

(¹) не жаль впасти и убитися.

Не жаль утопитися у чистій воді. *Ил.*

Хоч далеко, та дихати легко. *Пир.*

Близько, та ходить слизько—далеко, та ходить легко. *Зал., [Ос. 6 (III, 37)].*

Хоч сова, аби з другого села. *Прав. Ниж.*

Хоч долі, аби у своїй волі. *Ком.*

Милость (коханья) о голоді не сита. *Ил.*

Краснее личко серцю непокій.

За гарного піди, гарне й лихо буде. *Ос.*

10 (*V, 71*).

Старий віл борозни (²) не псує (³). *П., Прав. Ниж., Лів.*—И старий борозни не псуєть. *Ст. 3б.*

Про старого, як жениця и д. — (¹) ківь. *Черн.* (²) віколи борозни. *Нос.* (³) не запсує. *Нос.*; не попсує. *Бр.*; не портить. *Кам., Пир., Черн.*

8920. Нужда в вікно, а любов в двері. *Кох.*
Тогді любва бере, як достаток в (або: гроши есть). *З.*

Доки не поберуця, любляця; а як поберуця, то судяця. *Прокс.*

Хоч *ох*, та вдвох. *Нос.*

Нім мать у двох плакать, то лучче одному. *Пир.*

Бог тому дасть, хто ровню поняв. *Кл.*

Про мене, синку, хоч и свинку. *Бр., Рад., Л.*—... аби була невістка. *Кр.*

Хоч каплоуха, та до двора сторожка (плохута, але хазяїновите, пазовите). *Рад.*

Хоч відьма, аби хлібна. *Євх.*

Снищця будуть тобі кислички (як жевисся на такій, що неладна). *Гр.*

8930. За кого оддять—аби не одстать. *Ш., Коз.*

Хоч за пенька, коли нема синка. *Бр., Бер., Б.*—... панка. *Зв., Рад.*

Не за пенька, як (¹) нема синка. *Євх.*

(¹) Не пойти за пенька, коли. *Ст. 3б.*

Хоч кривоніс, аби Бог приніс. *Кам., К.*

Хоч за вола (¹), аби дома не була. *Коз.*

(¹) Се так избула. *Бр.*

Хоч без зубів и о єднім оку, аби сєго року. *Ил.*

Хоч за старця, аби не остащця. *Рад., Нос., Євх.*

Гуляй, доню, піднявши лєлю (без посагу хочуть віддать). *Пр. в Ст. 3б.*

Гуляй, доню, пиймавши долю. *Не.*

Молись, дівко, Богу — та й в дорогу. *Коз.*

8940. Иди на штирі вітря, а на п'ятий шум. *Ил.*

Не шпир голови, коли заміж бажаеш. *Коз.*

Силою пхаете (заміж). *Кл.*

И не бийте мене, и не лайте мене: коли я вам докучила, віддайте мене. *У.*

Не прибрана, не готова,—йди душа и такава. *Бр., Б.*

«Чом за єго не йдеш?» — «Стидко та бридко: Яремою звеця!» *Євх.*

Солом'яний парубок, а золоту дівку бере. *Бр., [Ил., Прокс.].*

Достанецця стиду—бриду цілувати повновиду. *Збр. Шей.*

А що зробиш, як судьба Божа. *Зв., К.*

Суженого и (¹) конем не об'їдеш. *Прокс., Коз.*

(¹) Суженого-ряженого. *К.*; Суженого и. *Кул.*

8950. Сужене — не розгужене. *Прокс., Коз., Ст. 3б., [Бр., Лив.].*—Як буде судене, то не буде розгудене. *Нем.*—Кого Бог судить—чоловік не розгудить. *Рад., З., Б., [Л.].*—Хто сужений та не розгужений. *Б.*

Що написано на роду, того не об'їдеш и на лєду (¹), *Л., Б.*—Що кому написано на роду, то й конем не об'їдеш. *Євх.*

(¹) по лєду. *Не.*

Нудьга за біду дочку оддав, а халепа на весіллі грав. *Б.*

Иде гнида за Демида, світилкою жаба, сваха черепаха. *Сл.*

Одні пучки голі (без віна). *Пир.*

Не плач, небого, що йдеш за єго: нехай плаче він, що бере лихо у (¹) двір. *Бер.*

(¹) біду в. *Бр.*

Поберімся, небого: в тебе мало, а в мене и того. *Ил.*

Постав хату з лободи, та в чужую не веди. *Бр., Ш., Євх.*

Сорочки нема, а женитися гадає. *Ил.*

Не оженися, поки тя не обрешуть.

8960. Поти дівка не оддасця, поки не осудять. *Руд.*

Тільки що задумаєш свататися, то й станеш зараз брехати: без брехні ні жоден чоловік не сватася. *Кв. (II, 55).*

Бодай сваталнику добра не було! *Ст. 3б.*

Не збирайся и в свати, як до вінця не вести. *Коз.*

Свасі перша чарка й перша палка. *Ном., [Кулж.].*

Любую сваху на воз сажати. *Ст. 3б.*

Добра дівка — як старости йдуть, тоді мете. *Ил.*

*

Бабина куриця на моїм подвіррі кублиця (свати закидають). *Дуб.*

Як би на вашій леваді та мій вітряк (до сусіда сватаєця). *Пр.*

А що ми люди чесні и без худої науки, то от вам хліб у руки. *Кв.*

8970. Нашому слову кінець, а ви зробіте нашому ділу вінець (важуть свати). *Х.*

Чи оддасте, чи нехай ще підросе? *Ос. 20 (IV, 13).*

Сучого сина собаки забили баки; в сучого сина хаті помилився. *Не.* — ... собаки — не дають говорити навет. *Бр.*

Як вертаєця з сватальників ні з чим. *Не.* Як бідний піде до багатих и не віддадуть. *Бр.*

Шкода ходу до поганого роду (як парубок сватає дівку и не хоче рід. *Бр.*). *Г., Бр.*

Та й ти там хаявки попик? *З., Кон.*

В рукописові означено, що ся приказка про невдачу, як сватаєця; а мені здаєця, що вона про щось инше: *присмалювать литки, халлєки* — вчащать до якої дівки чи молодиці. *Ном.*

Десятую уже он пасеть (десяту свата). *Ст. 36.*

Гарбуза дати (ззісти, втати). *Гат.* — А що взяв (¹) гарбуза? *Прав. Ниж.* — Піднесли печеного гарбуза. *Х.* — Їму гарбуза дали. *Гр.* — Коли б вам гарбуз не покотився! *Ил.*

(¹) схопив. *Лів.*; достав. *П.*; потяг. *Пол.*; притяг. *Л.*; изів. *Пр.*

Дав йому віна в'язочку сіна, и куль соломн, и міх полови. *Ст. 36.* — Дам тобі віна три вози сіна, и сучку байра́к и семеро собак, и того вола, що дома нема. *Б.*

Нащо нам гроші, коли ми сами хороші! *Бр., Л., Гр., Гл.*

З віном дівці не сидіти. *Ст. 36.*

8980. Віно або вовк иззість, або згине само. *Бр.*

Воли, корови даю, а долі не вгадаю.

Кіт гуде — в нас весілля буде! *П., Прав. Ниж., Сл.*

Як заручився, так и діло святе. *Ш.*

Хоч заручена, аби не звінчана. *Бер.*

Для подиву дівку продають. *Ст.*

Кому весілля, а кому безділля. *Рад., Бр.*

Прощайте пороги, що мої походили білі ноги! *Зв.* — Бувайте здорові жили пороги! *Кан., К.*

Ні стуку, ні грюку — повезли як суку. *Пол.*

Кажуть, як весілля було без музик.

Робила, не робила — аби двір закрасила. *Пир.* — И воза не возила, та двір укра-

сила (кажуть про дівку, що вийшла цюгливою). *Евх.*

8990. Одрізана скиба од хліба (вийшла заміж). *Л., Пир., Ос. 20 (XIV, 102).*

— ... вже її не притулиш. *К., [Бр.]* — Відрізана скибка до хліба не пристане.

Евх. — Раз хліба одрізав. *Зв., Ж.*

За дубовне зайшла двері (у *Кл. за дубових дверей* и про ценців: затвор). *Ст. 36.*

Не борони, батю, узяті за хату.

Не поборони, батеньку, хоч за возом побігти! *Лист. (II, 246).*

Забувай (¹) батькови наррови, а бери мої. *О., Н.* — Покинь наррови батькови та материни, а бери чоловікови. *Бр.*

На весіллі, як везе вже додому молодий молоду, обіде округи воза з кічком и каже. — (¹) Покидай. *К., Пр., в Ст. 36.*

Як за стіну засунулась (усе сидить дома). *З.* — ... заступила («як пішла заміж, як и д.» *Сос.*). *Рад.*

Як була я у батенька, так була чубатенька; а як стала у свекрухи, то й об'їли чуб мухи. *Коз.*

Игде родилася, а игде пригодилася. *Нос.*

Коли дівці сходять на вінці, то збабіє.

До весілля дівка гарна (або: мила), а там хоч покинь. *Коз.*

9000. Сам чорт не пізна, яка з дівчини вийде молодиця. *Ос. 11 (XIV, 23).*

Поки дівка не відасця, то и псові води подасть; а скоро ся віддасть, то и собі не хоче.

Дівка — як огонь, невіста — корогов.

Як гарна молодиця, то гарно подививця. *К., Кан.*

З гарної дівки гарна и молодиця. *Пр.* — ... гарно завертвця, любо подививця. *Зв., Рад., [Ж., З., Б.].*

Дівкою повна улиця, жівкою повна піч. *К.*

Оженився на чотирі вітри, а на п'ятий шум. *Ил.*

Не мав лиха, так оженився. *Пр., Коз.*

Оженився, то вже и (¹) зажурився. *З., [Зв., Рад., К., Пир., Збр. Лаз.].* — Не женився — не журився; оженився — зажурився. *Ил.*

(¹) та всім. *Бр.*; всім. *Ст. 36.*

Козак оженився, неначе упився. *Б., Коз.*

9010. Сів зажурився, що з милою оженився. *Проск.*

Женився — зажурився, продав жівку за сопілку, а сам ходить, як бугай.

Оженився, як на леду обломився. *Б.*

Ні продати, ні промінати: лучче було не брати. *Бр.*

Оженився нависний та взяв біснувату;

не мали⁽¹⁾, що робить—підпалили⁽²⁾ хату. *Збр. Шей.*

(¹) дурний та взяв глупувату; та не знали. *Ном.*; дурний та взяв дуркувату; та не знали. *Кр.* (²) запалили.

Вступив у закон, як собака в цибулю. *Пир., Б.*

Уступив у закон, як свиня в молот. *Ст. Зб.*

Забув, що оженився. *Г.* — ... та⁽¹⁾ й пішов в солому спати. *Бр., Бер., Рад., З., О., [Ст. Зб.]*.

(¹) Оженився та. *Л., Коз.*

Закон прийнявши, не пособачи жити. *Євх.*

—

ЧОЛОВІК И ЖІНКА то една спілка. *Бр., Рад.* — Найлучча⁽¹⁾ спілка — чоловік та жінка. *Бр.*

(¹) Добра. *Зв., Ж.*

9020. Муж то жона—то одна сатана. *Зв., Рад., Л., [Бр., Проск.]*.

Без вірного друга великая туга. *Б.*

Куди голка, туди й нитка. *Об., [Ст. Зб.]*. — ... куди чоловік, туди й жінка. *Кан., К., [Бр., Рад.]*.

Чорт⁽¹⁾ сім⁽²⁾ пар постолів стоптав, поки їх докупя зібрав⁽³⁾. *Ноев., [Проск.]*. — Чорт тридцять пар лаптів стоптав, поки піп таку пару підобрав. *Ноев.* — Хоч чорт лапті подрав, та докупя зібрав. *Кр.* — Не мало чорт ходаків сходовив, закім їх позносив. *Ил.*

(¹) Дідько. *У.* (²) сімдесят. *Кан., К.; сто. Зв.* (³) сходовив, поки докупя зніс. *У.*

Зібрав Бог пару — Карпа й Хвеську. *Черн. 1.*

З ким жити, того не гнівяти. *Проск., [Ст. Зб.]*.

Боже, Боже, що та жінка може! як її взяти, то лучче, як мати. *К.*

З жінкою любі-милої рибки піймаєш! *Ном.* — ... а з матірью лиха з два.

Без жінки, як без кішки. *Зал.*

Поки баби, поти й ради. *Зв., [Бр.]*.

9030. Поки жива бабуся, я нікого не боюся. *О.*

Добра жінка мужові свому вінець, а зла кінець. *Проск.*

Перша жінка од Бога, друга од людей, а третя од чорта. *Дуб., О., Пир.*

Смерть а жена від Бога призначена. *Ил., [Проск.]*.

Жінка лозинка: куди схоч, похлиши. *Гат.*

Жінка, як торбя: що положиш, те й несе. *Лох.*

Жінка, як жылка: коли схоч, потягнеш. *Гат.*

Жылка з мосяжного дроту, чи жылка? *Ном.*

Хати и жінку все треба покривати. *Ил.* Бабаи звiзд з неба не знимать, хоч и догори лежать. *Черн.*

Жіноча річ коло припечка. *Об., Чор. Рад. (325), Гат.*

9040. Хоч жінка свинка, так грошей скринька. *Кан., Ноев.*

Жінка хоч корова, аби здорова. *Л., Х.* Жінка без мужа и пити⁽¹⁾ недужа. *Ш.*

(¹) и жити. *Коз.*

Як сорочка біла, то й жінка мила. *Бр., С., Рад., Коз.*

Старий стару хвалить, що добрий борщ варить, а молодий свою гудить, що не зварить, та зпаскудить. *Кан., К., Пер.*

Того добра годинка, в кого жінка Маринка. *Х.*

За першої небоги щодень були пироги. *Збр. Лаз.*

Як небо прихилила до єго (друга жінка, добра). *Пир.*

Де ти була, де я зріс,—а нас чорт докупя зніс. *Проск.*

И так багато всякого лиха, а Бог ще жінок наплодив. *Пр., Н.*

9050. Тепер баб по сім за цибулю. *Кан.*

У жінки⁽¹⁾ волос⁽²⁾ довгий⁽³⁾, та ум⁽⁴⁾ короткий. *Рад., Пр., [Ст. Зб.]*. — Жінки довге волосся мають, а розум короткий. *Ил.*

(¹) ». *Зв., Бер., Б.; баби. Бр., Проск.; баб. Коз.; У жінок. Євх.* (²) волосся. (³) довге. (⁴) розум. *Б., Євх.*

Де дідько не посіє, там ся баба вродить. *Ил.*

Вразькі баби. *Кл.*

Запичная баба. *Вас.*

Баба тоді и хвабра—як на печі. *Ос. 5 (XII, 73).*

Біда бабу породила, а біду чортова мати. *Ос. 21 (XIII, 34).*

В старої яхидної баби десять чортів сидить, та ще й на дванадцять сідала гуляють. *Ос. 9 (IX, 70).*

Чому Бог не сотворив Еви з ноги Адама? щоб жінка по корчмах не бігала; чому не з руки? щоб мужа за лоб не дерла; чому не з голови? щоб не була розумніша од мужа,—але з ребра, щоб єго пильновала и єму вірно служила. *Сн.*

Ище сорока не⁽¹⁾ побіліла, щоб жінка чоловіка біла. *Б., [Кан., К.]*. — Отоді жінка буде старша, як сорока побіліє. *Гр., [Бр., К.]*.

(¹) не вовсім. *Кан.*

9060. Як баба була, то й на той світ не встанеш. *Євх.*

Там макогін блудить, де макітра рядить. *Ил.*

Де голова блудить, там хвіст рядить.

Горе дворові, де корова розскаж волові.

Горе тобі, воле, коли тебе корова коле. *Прав. Ниж., [Проск., Лох.]*

Иван носе плахту, а Настя булаву. *О.*

«За Шкуропадського». *О.* Гетьманував Скоропадський 1708—1722 р. а Настя, жінка його, по роду була Марковичівна.

Отто-то, що була жінка чоловіка, та ще и пішла позивати. *Л., Кон.* — Була жінка чоловіка, пішла позивати: присудили чоловіку ще жінку прохати. *К.*

«Чи не б'є лиш тебе жінка?» — «Жінка поб'є та свиня ззість — усе рівно.» *Кр.*

Не хвались жінкою в сім день, а в сім літ. *К., О.* — ... та похвалися в сім год. *Б.* — Не хвались сегого дня, а похвалися сегого году.

Не вірь жінці, як чужому собаці. *Пол., Лів., Ил.*

9070. А ні на селі, а ні в місті не вірь невісті. *Ил.*

З бабою и дідько справу програв.

Де чорт не зможе ⁽¹⁾, туди ⁽²⁾ бабу пошле ⁽³⁾. *З., Павл., [Проск., Кан., К.]*. — ...там баба поможе. *Зв.*

⁽¹⁾ не йме. *Бр. (2)* там. *Бр., Новг. (2)* посила. *Пр.*; пішле. *Бр.*; пошла. *Новг.*

Баба а чорт то собі рідня. *Ил.* — ... то все едно. *Проск.*

Бабу и чорт не змудрує.

Треба довго калатати, щоб бабу ошукати. *Ил.*

Жінці всей правди не одкривай. *Кл.* — Не кажи жінці правди. *Ис.*

Щоб жінку пізнати, треба бо бути хитрим. *Пир.*

То й не жінка, як сім раз на день не обманить чоловіка. *Євх.* — Ще добра жінка, як сім раз на день обдурить. *З.* — Добра жінка дванадцять раз на день одурить, а як яка, то и без числа. *Кон.*

Шахврану не перетреш, а жінки не перепреш (на своєму поставить). *Ил.*

9080. Жінка и кам'яну гору пересіче. *Коз.*

Жінки, як сороки. *К., Ст. Зб.*

В баби язик, як лопатань. *Проск.*

Як дві бабі та гуска, то весь базар. *К.*

Дві бабі — торг, а три — ярмалка. *Сос., Гл.*

Сім баб — своє підторжя. *К., [Л.]*. — Де баб сім, там торг зовсім. *Кон.*

Де дві баби да три жаби зберуцця умісті, не переспорить їх чоловіка й двісті. *Кон., Н.*

Без одного Жида ⁽¹⁾ ярмарок буде. *Кан.* — Коли б один Жид, то був би ярмарок. *Бр.*

Як зберецця жіногта дві-три. — ⁽¹⁾ Коли б одного Жида вмішати, то й. *С.*

Ночна зозуля денну перекує. *Нос.*

Як заставить покурячий, Сидір кулку-дакає. *Лів.*

9090. Не одна жінка мужа змуровала. *Кон.*

За городом левада, де збиралась громада: жінка мужа продала, за три копн без шага. *Ш.*

Чоловік за поріг ⁽¹⁾, а жінка за пиріг. *Ск.* — Сня за поріг, а мати з печі та за пиріг. *Бр., Рад.* — Скоро за поріг, а він за пиріг. *Ст. Зб.*

Мати безпечніша у сина, ніж у зятя. *Бр.*; не боїцца свого дитяти. *Рад.* — ⁽¹⁾ батіг. *Г.*

Ти, чоловіче, їж борщик, а я буду мясце, бо мене дитина ссе. *З., Кон., [Бер.]*.

Чи моему чоловікові ще лиха треба? чи пруску варю — юшка за ним; чи яйця варю — юшка за ним. *Р.*

На що тому жінка молода, кого и стара за чуприну водить! *К.*

Люби ⁽¹⁾ як душу, а труси ⁽²⁾, як грушу ⁽³⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ жінку. *Ил., Пр., Р., Павл., Ст. Зб.*; дитину. *К. (2)* тепа. *Бр., Л.*; а товчи. *Рад.*; а товчи злюю. *Ст. Зб.*; а тріпай. *Ил.*; шубу.

Серцем люби, а руками тряси.

Коли жінку почав бити, то й будеш бити, а не начинав, то й не починай. *Сл.*

За все гаразд, за все добре, що жінка маленька: він поб'є й полає — вона веселенька. *Кон.*

9100. А я свою жінку попобив так, аж тіло почорніло — то давай плакати, поки аж побіліло. *Чир.*

Чого сидиш надудася, чом в чоботи не вузлася! *Бр.* — ...сюда-туди попід лави: нема чобіт, лиш халяви.

Пить, моя мила, щоб ти воза не побила (як розрепетуецця жінка). *Зв., Н.*

Як чоловік жінки не б'є, то в неї утроба росте. *Ил.* — ... то жінка сохне. — ... то вона як колода гніє. *Проск.*

Ти мене за чіп, а я тебе за воронку. *Ил.*

За Панасом Панасиха. *Пог.*

За добрим чоловіком и чудинда жінка. *Ш.* — ... а за дурним и попівна рабинька. *Нос.*

Чоловік винен, що жінка ледаща. *Проск.*
Лучче чорта затримать, ніж ледачу жінку мать. *Кан.*

Діжи не перемісити, а жінки не перебити. *Прав. Ніжж.*

9110. Лишше залізо, у воді варити, ніж псуо личину жену злу учити. *Ст. Зб., [Кл.].*

Хоч попобив—та й попоів. *Рад.*

Не лихо журить и чужа сторінка, та невдала жінка. *Не.*

Нашо мені казна, коли жінка без ума. *Нов., III.*

Одпусти, Боже, гріха, в кого жінка лиха: и моя недобра. *Ст. Зб.*

Ой добріи люде будате, другу жінку добудате: ся як ворог зародилась. *Пир.*

Сусіди, сусідоньки, не бачили мойї жінки? Моя жінка знакомита: підтикана ззаду свита, на ніжку налягає, ще й на плечах горбок має. *Бр.*

Муж крамар, а жона крамарка: він из двора, а у жінки ярмарка. *Сл.*

Жінка княгинька, а хата не метена. *Ил., Гат.*

Чи вона в мужа не жона, не боярина була. *Ст. Зб.*

9120. Побий того Боже (1), в кого жінка хороша! *III.* —... и багачько грошей. *Ил.*

(1) Господи, вбий того до смерти. *Сл.*

Де муж старий, а жінка молода, там рідко згода. *Ил.*

Ой мені бачицца, що жінка клячицца. *Гат.*

Ой горе тому, хто має жону! втопта на стеженька до єго дому. *Вас.*

Біда, в кого жінка біда,—у кого червона як калина, то й тому лиха година. *Бер., [К., Л.].*—... біда; а в кого рум'яна, то кажуть, що п'яна. *Ил.*—... біда; а друга, в кого рум'яна, кажуть завжди п'яна, або всім кохана. *Збр. Шей.*

Жінка покине! *Х.*

«Оце пекла — бодай катівських рук не втекла!»—«Та цить, дурний, то жінка!»—«Ну, нічого! як захолює, то добре буде!» *С.*

А ну, луб'я, йди сюди (старий до старої, а стара иноді одказує: «Бач, як тепер, то и луб'я, а колись то и голуб'я»). *Ном.). Гр.*

Жінко, вставаймо! говорять люде за нас — говорімо й ми про людей. *Бр.*

Не кашлай, бо всі вдома. *Бр.*

9130. Не кашлай, бо шлях близько — якийсь чорт догадавца. *Бр.*

Коли ти мені муж, то будь мені дуж; а як не гриб, то не лізь у козуб.

Хоч чоловікам и не онее, та коли жінці, бачиш, тее... *Котл.*

Безплodne дерево з раю викидають. *С., Бр.* — Сухо дерево у пені вибивають, а безплodne з раю викидають. *Нем.*

Телиця ялова. *Ил.*

Муж жені закон.

Поки пліші, поти книші. *К.*

Поки (1) діда, поти (2) й хліба. *Проск., Рад., Л., Кр.*

(1) Покіль. *Б.* (2) потіль.

Поздоров, Боже, мого старого та й мене біля єго: сам рано встає—мене не будить до кужедя лянного. *Зал.*

Біда мені без діда—хлещу борщик без хліба. *Рад., Б.*

9140. Добре було при діду: щодня рибка к обідю. *З.*

Нема діда, нема й хліба; нема хліба, нема й оченашу. *Руд.*

Поки Василя, поти весілля. *Не.*

Хоч мужичок з кулачок,—так мужня жона. *Ст. Зб.*

Сякий-такий, аби був—аби хліба роздобув. *Бр., Пер., Коз.*

Хто перший, той лепший. *Ил.*

У мене Хома—й добра нема. *III.*

За твоєю головою запропастила свій вік молодю. *Проск.*

Коли б тому такий вік довгий, як у мене чоловік добрий: він мене ні б'є, ні лає—нічого мені не дає. *Бр.*

Ні б'є, ні лає, та ні про що не дає. *Ос. 14 (IV, 60), [Рад.].*

9150. Наказав мене Бог — наказав чоловік (1). *Гор.*

(1) з таким чоловіком. *Бр.*

Зав'язаний світ (заміжжям). *Ск.* — Світ собі зав'язала. *Г., Лів.*

Відставила борщ без м'яса, сама сіла більше часа... Ой лихо, що зробила—що п'яницю полюбила! летить миска до порога, нещаслива моя доля. *Бр.*

Одна в світі голова, то б и думки не мала. *Коз.*

Не кажи, сестро, чоловікові усеї правди—кажи тільки по коліна. *Бр., Дуб.*

Не показуй чоловіку стегна. *Рад.*

Свій пан поб'є и пожалує («то як люблений чоловік»). *Пир.*

Од милого пана не болить (1) и рана. *Бр.*

«То за чоловіка». *Рад.* (1) Від свого пана мила. *Ил.*

Милого друга мила и пуга. *Гл.*

Він мутить єю, як чорт піском, або водою. *Коз.*

9160. Як попогоний горобці раз-у-раз... (втікатиш одь п'яного-будеш знать!). *Ком.*

Далдсь у⁽¹⁾ знаки чоловіка кулаки. *Пир.*
(¹) мені на. *Сл.*

Бий и лай, та все (або: та ще й) дбай. *Б.*—Лай та собі дбай: твоя пазуха ближче.—Нехай лає та собі дбає.

В мужа краду, и перед него кладу. *Ил.*
—Хто у чоловіка украде, то й перед чоловіком покладе. *Бр.*

Послала жінка чоловіка каглу⁽¹⁾ зати-кати, та й каглянка вбила.

«Такий там чоловік великий був!» *Бр.*
Так одказує жінка, як хто її, що, мов, чого йдеш сама — послала б чоловіка!
Бер.—⁽¹⁾ Пішов чоловік кагли. *Бер.*

Чоловікам на лопату Бог сили наплав, та ще й притоптав, а жінкам на вила, та й то струсив. *Л., [Бр.].*

Збирались їхати у ярмарок чоловік и жінка, та й сіли обідать. «Іж ти, чоловіче, юшку, а я курку—аби швидче.»—«Добре!»—Пообідали: «Ну, сідай же ти, жінко, на воза, а я верхи,—аби швидче!» Сіли; чоловік висмикнув дугу, жінку покинув, а сам на ярмарок поїхав. *Кр.*—Повертались з ярмарку додому — аж загрузли. «Ти сідай, жінко, на воза, а я на кобилу, щоб скоріше дома бути!»—та й поїхав, чи так налякав її. *З.*

ДІТИ чужа користь. *Лів.*—... а най-більш того дочки. *Г. Бар.*

Горе з дітьми, горе й без дітей. *Об.*

Хто дітей не має, той горя не знає. *К.*

9170. Добрі діти на ноги поставлять, а лихі и з ніг звалять. *Лів., [Бер.].*

Добрі діти батькам вінець, а злі—кі-дець. *Бр., Ком.*

Нашо ліпший клад, коли в дітках лад. *Ск.*

Хто має пасіку, той має мід—хто має діти, той має смід. *Ил.*

Лише годувати, як поминати.

Перші коти за плоти.

Першнє щенята за плот кидають. *Ст. 36.*

Першу дитину в бур'ян закидають (першечки діти рідко підрастають). *Кам., К.*

А як не росте и одна дитина, то на старісті трудна година. *Збр. Лаз.*

И вже! мого цвіту по усєму світу (вспиротіла мати скаже)!.. *Не.*

9180. Як умре мала дитина, то добра

година; а як умре дружина, лихая година. *Зан. (II, 289), [Бр.].*

Аби дружинка, дасть Бог дитинку. *К.*
—Була б жінка, а діти будуть. *Б., Кр.*
Подумай женицьця, то й діток кощця. *Ш.*
Раз—сточки, а вдруге—сини та дочки. *Зал.*

Діток повен куток. *Об.*

Обложився дітьми, як дід онучами. *Ил.*

Дасть Бог дітки, дасть и на дітки. *Об.*

До зубів наїсся, а до дітей наспися.

Нос.

Щаслива година, коли заснуть вечерю дитина. *Бр.*

Тоді мама біду знає, коли малую дитину має. *Ил.*

9190. Тоді мама дурна, коли дитина мала. *Г., II.*

Малі діти не дають спати, а великі дихати. *Л., Бр.*

Добра дитина половинну діла одніме, а як яка, то й більш. *З., Б., Ком.*

Содовой співа, поки дітей не виведе. *Євх.*

Мала дитина—не висписся, більша дитина—не наїсся. *Ил.*

Від малих дітей голова болить, а від великих—серце. *Проск.*

Мала дитина—мала болячка. *Бр.*

Малі діти—мале й лихо (або: малий клопіт). *Л., [Зв., Рад.].*—... діти побільшають, лихо погіршає. *Ком., [Бр., Зв., Пир.].*—... а як побільшають, то й погіршають. *Євх.*—Більші діти, більший клопіт—менші діти, менший клопіт. *Проск.*

Маленьке—миленьке, побільша—погірша. *Ком.*

Дітей годувать, як камінь глядять. *Збр. Лаз., [Проск., Рад., З., Пир.].*

9200. Дітей годувать—свій вік каратать. *Ж., Слуц.*

Дітей годуй, а сам торби готуй. *Проск.*

Яких сотворили, таких и майте. *Євх.*

Одно, та й те не ладно. *Прав. Ниж., Лів., [Рад.].*—... не ладно. *Нов.*

У людей діти—любо поглядіти. *Прав. Ниж., Пол.*

Добра дитина ще й прирбає, а наша, що є, то й те пороспускає. *Пр., Лох., Л.*

Одне око, та й те передране (одна дитина, та й та, не як люде). *Л., [Рад.].*

Дитина, що ся поступить, то лупить. *Ил.*

Дитину серцем люби, а руками гнети. Ледача та дитина, котрої батько не вчлв. *Пир., Х.*

9210. Коли дитини не наїчиш в пелюш-

ках, то не научиш в подушках. *Лів.* — Не навчили в пелюшках, а вже в подушках! *Б.*

Гарна мазана паляниця, а не дитина. *Ос. 10 (IX, 94).*

Тільки мазаний пиріжок гарний. *З., Л., Кон.*

Мазаний пиріжок. *Л., З., Полт., [Бер.].*

У дитини заболить пальчик ⁽¹⁾, а у мамини ⁽²⁾ серце. *Прок., [Рад.].*

⁽¹⁾ пучка. *Зв., Б. (2) матері.*

Дітки плачуть, а в матері серце болить. *Чир.*

Матері кожної дитини жаль: бо якого пальця не вріж, то все болить. *Зв., Рад., Л., [Бр.].* — Цього пальця уріж — болить, и цього пальця уріж — болить, и цього уріж — всі однако болять: так и в матері дітки — парівно жалко. *К.*

Якого пальця не вріж, то все рівно болить. *О., [Зв., Л., Руд.].*

Якого пальця не вріж, то все равно болить. *О., [Зв., Л., Руд.].*

Пусти дітей по волі, а сам будеш в неволі. *Ш.*

Мені дитини жаль и на дитину жаль. *Кан., К.* — И на дитину жаль мені, и за дитиною. *Бр.*

9220. Єсть у мене діти, та де їх подіти. *К.* — Діти-діти, де вас подіти! *Руд.*

В одній руці пальці ⁽¹⁾, та не однакові. *Ил.*

⁽¹⁾ На 'дній руці пучки. *Пир.*

Одного батька, та неоднакові ⁽¹⁾. *Кон.* — Одні матки не однакові дітки. *Рад.* — Єдного тата діти, а не єдної натурн. *Прокс.*

⁽¹⁾ та не рівні. *Пир.*

Викохав дитину в добрую годину. *Кл.* Дітки за тріски, а матерки за кіски. *Кр.*

У матері пазуха дереця, дітям ховаючи, а у дітей пазуха дереця, од матері ховаючи. *Сос.* — Мати подере пазуху, дітям ховаючи, а діти від матері. *У.*

Любо й ненці, як дитина в честі. *К., О., Коз.*

И мені б зачесно було, як би у дітей було. *Бр.*

Який талан матці, такий и дитятці. *Пир.*

Гіркий світ: тато и мама осліп, а діти помацки ходять. *Ил.*

9230. Чого ви лаєтесь! хіба ⁽¹⁾ вас поле засіяно! *Прав. Ниж., Пол., Лів.* — ... споритесь! десь вам поле засіяне! *П., В.*

⁽¹⁾ сваритесь! чи. *Бер.*

А вже ж ти доходила! така стала, як кобила. *Чир.*

Щось у тебе буде: хоч мотиль, хоч бабка («Ой, Варко, щось у тебе и д.» — стара бабуся на заваготілу). *Коз.*

Діти такі — як кукіль. *Кон.* — Діти, як кукіль, маленькі. *Гр., Л.*

Качаєцца, як бубник голеньке. *Коз.*

Що-то мати! що-то діти! *Руд.*

Як ластівка з ластів'ятами. *Х.*

Коли та корова свое теля лиже. *Ил.*

Дивицца на єго сєгодня, бо завтра не дотовпнтьєсь. *Євх.*

Цілуй, чоловіче, дитину, бо на ярмарку не дотовпнсья! *Р.*

9240. Чужі діти череваті, й головаті, и богацько ідять, а вже мої — як паненята. *Євх.*

Людяи як болото, а матері, як золото. *Дуб.*

Дивицца, як кошена в ⁽¹⁾ каганець. *Л.*

⁽¹⁾ кіт у. *Бер.*

Гребе, як кішка лапою (діти з миски). *Рад., С.*

Скаче, наче скакелюха. *Бр.*

Пнецца ⁽¹⁾, як жаба на купину ⁽²⁾. *Гр.*

⁽¹⁾ Скаче. *Л.; Лізе. Зв., Рад.;* Наду-
лясь. *Гл. (2)* на купу. *Кан., Б., Гл.;*
на помік. *Бр.;* на корч. *Рад., О.*

Уже прийшли яничаре (як прийдуть діти и пустують). *Б.*

Накочувала сарана. *Кон.*

Дітям Бог подушки стеле. *К., Пир.* — ... а старому хоч би соломки підслав. *Євх.*

Як дитина падає, то Бог подушку підстилає; а як наш брат (старий) упаде, то або на драбину, або на граблі. *Кан., К.*

9250. Німий язик (худоба, Німець, дитина, пан; напр.: «Там така пісня!.. що вже пан, німий язик, та й той плакав!»). *Пир., Л.*

Ти ж мій узличок (на дитину)! *Кон.*

Мій ти кокотень маленький! *Г. Бар.*

Цить, не плач! дасть мати калач! *Х., [Бр.].* — Не плач, дитя, не плач! принесе батько калач, медом помаже, тобі покаже, а сам иззість. *К. и Полт. и., [Бр., Кр.].*

Цить-циць: мати принесе московську бурульку. *Пир.*

Батьків багато, а мати одна ⁽¹⁾. *Л.* — Лягай ⁽²⁾, дитя, спати: десять батьків, а єдна мати. *Бр.*

Батьків, щоб струпчить, доволі, а ма-

ти, щоб пожалувать, одна. Л. — (1) а
одна мати. Зв., К. (2) Е, е, е! а ну. С.

Гойда, гойда, гойдаша! и кобила и ло-
ша! кобилу продамо, а лоша́та й так не
дамо. Лів.

Дайте бабі кіселя, щоб и баба весела;
дайте бабі рибки, стане баба дибки. З.
— Дали бабі рибки, стала баба дибки.
О. (як дитину ставляють дибки, щоб уже
ходило. З.).

Дівчина ягода! який у тебе кристаль
під носом—як московський патрон. С.

Ой гуць гуці! сорочечки куці; будем
робити, щоб приточити (гудяючи дитину).
Пир. — Скочила з пенька, плахта ря-
бенька: ой гуць гуца! сорочечка купа —
треба робити, щоб надточити (кешкують
з гуляшої дівки). Кр.

9260. Труси мене, парубче, щоб нами-
сто бряжчало! (Приговорюють, чуккаю-
чи дітей—ніби на великого у танці десь
казала). З.

А що мені по конях, по волах (1), коли
в мене гуцюцю на руках! А. Вил.

(1) мені по волах, по коровах. Бер.

Лелé, дiду, лелé, бабо! лелé, Ковален-
ку!... та повесiм погуляти дитину малень-
ку. Ном.

Приспівують, гуляючи з дитиною (зви-
чме, на колодках або на прясні).

Ду-ду-ду, ду-ду-ду, вродилася на бiду.

Бавлять дітей, співаючи так в дудоч-
ку з очерету, папера и д.

«Ладки ладусі!» — «А де були?» —
«В бабусі!» — «А що ілі?» — «Кашку!»
— «А що пиля?» — «Бражку! Кашка
м'якенька, бражка п'явенька, бабуся до-
бренька, Галюся маленька!» (приговорю-
ють, б'ючи ладки).

Я коза ярая, півбока драния, півбока
луплена, за три копи куплена, топу-топу
ніжками, сколю тебе рiжками, під піч
хвостом підмету (з казки; приговорюють
ростопіривши палці на руках — ото б то
роги козині! при остатніх словах коза
коле під боки—лоскоче).

Сорока, ворона, на припечку сиділа,
дiткам кашку варила, ополонником мiша-
ла, дiток годувала... оцéму дам, и сéму
дам, и сéму дам, и сéму дам—а сéму не
дам! сей бiцман, дров не рубав, води не
носив, хати не топив—шуги, шуги поле-
тіли на головку сілі!

Забавляють так: попереду дитині ні-
би поплює на долоньку, та и клеє ту-
ди пальцем (кочергою), приговорючи...
Як дійде, що «оцéму дам», усім палю-
шкам кашки дає, почавши од мязиногo

— се б то, загорта іх... «А цéму», ка-
же, «не дам» — великому... трясє ёго,
аж поки шуги скаже... Тоді сорока-во-
рона летить (руками тріпа) и сіда на
головку дитині.

«Зайчику, зайчику, де ти бував?» —
«У млині, у млині!» — «Що ти видав?»
— «Сім міхів горіхів.» — «Чом ти не
вкрав?» — «Били мене кравчики, пере-
били пальчици, біг через тік, ніжки по-
пiк — скаву, скаву!» (співають, взявши,
собі або дитині, голову в руки и хитаю-
чи її).

«Купіть сало!» (вiзьме більше меншо-
го на спину и ноги ёго придержує, та й
продає сало. А другі купують: плешуть
ззаду долонями, питаючи:) — «А чи си-
те сало, чи солоне?»

«А куку!» (каже дитина, бавлячись).
— «А тютю!» (одказують). Лист. (II,
167).

9270. Лéле, лелечко мені. Л., Пир.
Москаль ззість (лякають дітей). Л., З.,
О., Коз.

Оддам коробейникові, Москалеві, ше-
тинникові, старцеві (теж). Ном.

Баба в торбу вiзьме. Збр. Шей.

Тікай, панич (1) уші одріже. Ком.

(1) Москаль. Пир.

Ззіж мене, вовку (або: Вовку, вiзьми
мене, та й ззіж! або: Що тут робити!
вiзьми, вовку, та й перерви мене)! Бр.

Дай чолом! (на дитину, щоб повитала:
плеснуть долонею по долоні, и потім, по-
вернувши руку на спинку, поцілувать).
Лів.

Не надівай очіпка, бо будеш вовка
боицьця (кажуть дітям). К.

Не жартуй з огнем, бо вписяєся (ка-
жуть дiтворі, як граюцца огнем). Ном.

Безштанько, безштанько—курячий дядь-
ко (дражнять дітей, як не хочуть наді-
вать штанів). Збр. Шей.

9280. Хто (1) з краю, то (2) у Божім
раю, а я (3) в середині (4), то у Божій
скрині (5). Бр.—Хто в середині—в одної
рядинні, хто з краю—у Божому раю.
Лист. (II, 246).—В середині—смак бе-
резовий, а з краю у Божого (6) раю. Ш.
— З краю—у Божому раю, в середині
— в золотій одежині, а в куточку—за-
мазав сорочку. Н.

(1) Ти. Пр.; ». Зв., Бер., Гор., Рад.
(2) ». Зв., Бер., Рад., Гор., Пр. (3) а
хто. Пр.; а. Зв., Бер., Рад., Гор. (4)
в серединці. Пр. (5) у золотій скринці.
Пр.; у замазній одежині. Гор.; в чор-
ній радині. Бер. Рад. (6) у самому. Не.

Гиря-мокутира собаки дражнила; со-

баки за нею, вона з козубнею; собаки за литку, вона в калитку (дітвора дражниця, як котре гиряво острижено). *Ном.* — Гира мокотія сидить моркотя. *Б.* — Гиря-мокутиря помінецькій говорила, потурецькій закидала. *Гр.* — Срия-мя!... бовть! не йди в поле, бо ззість вовк. *Збр. Шей.* — Стрига-мокутиря, біб молотила; собаки за ею, вона з чеплією: дайте коритча, оборониця. *Кр.*

Баран-баран-дук! *Лист. (II, 231).*

Пречиста в головах, янголи при боках, Ісус Христос при мні, при моему вмі, при моему сні. Янголи-хранителі! храніть мене сії ночи упівночі (дитяча молитов на ніч). *Сос.*

Як СИН родиця, то й угли радуюця. *Кон.*

То ж мій синок, мое здоров'я! *Пир.*

Один син не син, два сини півсина, три сини—ото тільки сини. *Черн.*

Як двоє у батька дітей, то як одно; а як одно, то як ні одного. *Ст. Зб.*

Батьків син (хвалять). *О.* — ... сину (просить, або дякує). *Кон., Л.* — Е ні, батьків сину (навчав лагодом). *Пир.*

Доброму сину не збирай, а ледачому не оставляй. *Кон., [Ват.].*

9290. Не збирай сину худоби, збери ему розум. *Кон.*

Од дурного сина кааття не бачить. *Пир.*

Пропав батько з дурними синами. *Ил.*

Коли є один син (ледачий), то й того убий. («Хай Бог милує! як то забивати! Хоч же й ледащо, а може з його люде ще вийдуть»). *Бр.). Кон., [Б.].*

Боязливого сина мати не плаче. *Ївх.*

Рости, сину, хоч дурний, аби великий. *Бр.—... щоб люде боялись. Вин.*

Пий, сінку, та не похмийся. *Ївх.*

Пий та людеї бий, щоб знали, чий син (се б то: сучий, сучого сина и д.). *Проск., Полт., Кон.* — Де дають, так пий, а де не дають, так посуд бий, — щоб знав, який син сукія син. *Б.*

Син, як син, та синиха лиха. *Ст. Зб.*

Син мій, а розум у його свій. *Кон., Ївх.*

9300. З рук глядять батько у сина — на біду ему пішло. *Ст. Зб.*

Батькова кобыла—худа... у двір везе, а синяра—борзда... з двора ичить.

Захотілось моему діточку перед смертю тричі люлечки пихнути,—я ему роскурила и подала. Віи тричі люлечки пихнув, таж-

ко-важко здихнув, душу Боженку віддав. Як прилетіли три янголи—такі білі, такі білі, як уголь. Як схватили його душечку, як помчали по очеретам, по болотам. *Од маєра Мандрики, у Києві.*

Які сами ⁽¹⁾, такі ⁽²⁾ й сини. *Об.*

⁽¹⁾ ми. *Рад., Пр.* ⁽²⁾ такі наші.

Яблучко од яблуньки недалеко одкотиця ⁽¹⁾. *Рад., Л., Кр., Гр., [Бр. Кан., К., Пр., Черн., Кон., Х.].* — ... од яблуньки не відкотиця; а хоч відкотиця, то хвостиком обернеця. *Бр.* — Недалеко відкотилось яблучко від яблоні. *Ївх.*

⁽¹⁾ одскакує. *Ногг.*

Тернина грушок не родить. *Ил.*

Не паде грушка далше від листя.

Часом и межи крапивою росте кійло (поля).

Нема вшину вдовиному сину. *Ївх.*

З одинака — як не пес, то собака. *Бал.*

— З одинака рідко що добре буває. *Проск.*

9310. Чи батьків синок, чи материн ма-зун. *К.*

ДОЧКИ чужа користь. *Л.*

Дочки оставляють без сорочки. *Нос.*

Дочку тримай в дому, ще й заплаги кому, щоб взяв біду з дому. *Проск.* — Мий, чеши, стрій, ховай, а потім заплаги кому, щоб взяв біду з дому. *Ил.*

До сім літ чеши, по семи літех стережи,—ще заплаги кому, щоб взяв лихо з дому.

Коли хочеш з доні молодиці, то держи в іжових рукавицах. *Коз.*

Роби, дочко, так не будеш ликом ко-жуха шить. *Л., Кон.*

Ти думаєш, доню, що вмреш? не бійсь!.. вставай, та сорочку пряди. *Б.*

Шість дівок—свої вечорниці. *Рад., К.*

Сім дочок — свій таночок. *Л., Пир., Кон.*

9320. Спи, доню, нехай тобі доля росте. *Г., П.*

У кого дочок сім, то й щастя всім, а у мене одна, та щастя нема. *Ївх.*

Яка неня ⁽¹⁾, така й доня. *Ил.* — Яка мати, така дочка. *П.*

⁽¹⁾ мама. *Прав. Нвж., Пол., Ліс.*

Яка мама—така сама. *Ил.*

Що то вже — одиначка: баловниця у матері. *Кон.*

Як одна, то й нема талана. *З.*

З бабиного сина и дочки нічого людяного не буде (людського). *Ил.*

*

Сини принесуть, а дочки й угли рознесуть. *Ос. 20 (XIV, 103).*

Годуй синки—готуй сунки. *Ст. 36.*—
... та готуй сунки; годуй дочки, та будеш ходити без сорочки. *Рад.* — Готуй синки, готуй і сунки (1); готуй дочки, будеш без сорочки. *Сос.*

(1) сумки. *Зв.*

И у сина гірка година, а у доньки прибуде бідоньки. *Ил.*

9330. Жени сина, коли хоч — коли можеш, давай доч.

До свого РОДУ хоч через (1) воду. *Прав. Ниж., Лів.*

(1) хоч по шию в. *Рад., Пер.*

Нема в світі, як родина! *Кон.*

Свого доправляйся, роду не чужайся. *Ст. 36.*

Кров не вода: треба оступицьця. *К.*

Нещаслива година, як лиха родина.

Бр.

У дітей високі пороги, а в родичів бодай ще вищі були. *Ил.*

Такий рід, хоч на лід. *Б.*

Багато роду (1), та нігде пообідать. *Л., Рад.* — Роду без переводу, а пообідать нігде. *Євх.* — Рідні край Божа мати, та ні в кого обночувати (1). *Ш., С., Кон.* — Великий рід, та нігде голови прихилити. *Сос.*

(1) родичів. *С., Зв., К., Пр., Б., Сос.*

(2) переночувати. *Коз.*

Тільки й рідні, що лапті одні. *Гл.*

9340. Рідня до півдня, а як сонце зайде, сам чорт нікого не найде. *Нос.*

Тоді почуенця, як своя вош укусить за потилицю (як хто з роду зкривдять, потерюхи чи почубеньків дасть и д.). *Пир.*

Нема роду (1) без віроду. *Проск., Ил.* — В роду не без уроду (2). *Х.*

(1) вроду. *Бр., Кан., К.; Рідне. Проск.*

(2) В сім'ї не без урода. *Коз.*

У роду не без переводу. *Х., [Л.].*

У нашому роду нема (1) переводу. *Рад.*

(1) Та у нашого роду не буде. *Рад.*

Рід ёго на кішки переводицьця. *Кор.*

Василь (1) бабі сестра у первих. *Євх., Пир., Пр.* — ... через улицю бондар. *Кон., Кор.*

(1) Ёхвим. *Ш.*

Ми 'смо сводки: ёго мама и моя мама на едній воді хусти прали (або: мій батько и ёго батько коло одної печи грілися). *Ил.* — Родичи через тин потичи. *Кр.* —

Кумина хата горіла, а твоя тітка руки нагріла — от ми и родичи. *Євх.*

Рідня до півдня, а до півночі...

Родина — кумового наймита дитина. *К.*

9350. Ділового сусіда молотниги. *Кр.*

Пень горів, а він руки нагрів, та й став ёму дядьком. *Нос.*

Десята вода (1) на кісілі. *Пир., Л.*

(1) шкурка. *Ном.*

Шануй БАТЬКА та Бога — буде тобі всюди дорога. *Лів., Сл.*

Отець — як Бог. *Кон.*

Діти батька не учать. *Зв., Пир.*

(1) не судять. *Павл.*

Отець побатьківськи побъе, побатьківськи й помилує. *Ил.*

В мене батьків — сім байдаків, а восьмий нагужаєця коло Дніпра. *К.*

МАТИ ж наша, мати, де тебе узяти? *Пир.*

Матір не купити, не заслужити. *Ос. 6 (III, 18).*

9360. Нема тіх яток, що продають рідних (1) маток. *К.*

(1) де продають батьків та. *Рад.*

Нема у світі цвіту цвітійшого над маківочки; нема ж и роду ріднішого над матиначки. *Сл.*

Нема в світі правди — тільки рідна мати. *К., Пер., Пр., О.*

Жінка для світу, теща для привіту, матінка рідна лучче всіго світу. *Лів.*

Як мати рідненька (1), то й сорочка біленька (2). *Бер.* — Сорочка біленька — є мати рідненька. *Зв., Л.*

(1) рідна. *Бр.* (2) біла.

У кого matka, у того и головка гладка. *Рад., Кон.* — У когò ненька, в того и (1) головка гладенька. *Ст. 36.*

(1) Поки є ненька, то й. *Бр.*

Поти ягнатка скачуть, поки матір бачуть. *Гр., [Бер., Пир.].*

Нас родила, нам же ся и пригодила. *Пр. в Ст. 36.*

Що тато, то не мама. *Бр.*

Куля мине, а материне (1) слово не мине (2). *Пир., Кон., Євх.*

(1) матерне. *Бр., Проск.* (2) не минеця ніколи. *Бр.*

9370. Нещасний рік, як умре прорік (батько або мати умре). *К.*

Як умре дитина, то мала щербина; а як тато або мама, то велика яма. *Ил.*

Як в старе в хаті, то б убив, а як нема, то б купив. *Рад.* — ... то бив би, а як нема, купив би, та нігде. *К., Пир.*

Батькова та матчина молитва из мора викидає, а проклені в калюжі топлять. *Рад.* — Проклєн батьків не на лїс сухий иде, а на голову падає. *Ш.* — Отцева й материна молитва зо дна моря ратує, а проклін у калюжі топить. *Зал.*

Шти отця-матір, будеш довголітен на землі. *Вед.*

Всєго можна купити в місті, та отця та матері не дістанеш. *Бр.*

Усе купиш — матері, батька не купиш ⁽¹⁾. *Пир., О.* — Не знайдеш батька та матері, а всєго знайдеш. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Лише тата и мама ні. *Ил.*

МАЧУХА пасинку на волю давала: хоч — лєлю купи, хоч — голий ходи. *О., Коз.*
Горілка не дівка, а мачуха не мати. *Ил.*
Що воно за родина, як мене не родила. *Пир.*

9380. Нехай мачуха и лучче глядить, та все таки на матір лучче повірають рідну, ніж на мачуху. *Бр.*

Жалує діток, як мачуха. *Пир., [Коз.].*

Чеше, як мачуха. *Євх.*

Мачушене добро, як зїмне тепло. *Кон.*

Ище мачоха не забила ся в голову. *Ил.*

Лучче людям робить, ніж мачусі годить.

Л. — Лучче під чужу роботу робити, ніж мачусі годити. *Бр.*

Рідна мати брехуха, то мачуха справедлива: як скаже «я тобі дам», то вже дасть!.. а мати и щоб тебе, и бодай тебе, а сама и — ох! коли б, Господи, не стало ся чогось дитині з моєї дурної речі. *Пир.*

Собака гавкиє, а БАБА й з печі пурне (що чупурнєнько у неї у хаті). *Бр.*

Що бабине, то не таке, як людське. *Ил.*

ДЯДЬКО не батько, а **ТІТКА** ⁽¹⁾ не мати. *Рад., О., Б.*

⁽¹⁾ або: дядина. *Б.*

9390. Дядько ⁽¹⁾ не батько. *Рад., Л.* — ... дай єму дулю. *Гл.*

⁽¹⁾ Хай що хоче каже, а дядько. *Пир.*

Лучче, як небож у дядька служив; а як дядько у небожа, так ого-го! *Євх.*

Пішов до дядини — наївся кав'ядини; пішов до тітки — виотався в намітки. *Бр., Бер.*

«Хто він такий?» — «Рідної тітки сучий син!» *Кон.*

Стрійна-війна (тітка-дядина) — біс не родина; зять и невістка — чорт не дитина. *А. Вил.*

БРАТ ⁽¹⁾ — собі драп, **СЕСТРА** — собі несла. *Збр. Шей.* — Сестра собі несла, брат собі рад ⁽²⁾. *С.*

⁽¹⁾ Е, свої! брат. *Бр., Євх.* ⁽²⁾ драп. *Бер.*

Брат собі рад. *Дуб., Рад.* — Брат то-бі рад («частійше брати не любляци, як чужії; та як ненавижуть 'дин другого, то здорово ненавидять — то й кажуть: «рад тобі, як брат»»). *Кан., К.*

Брат — то не батько, сестра — то не мати. *Хат. (171).*

Не рад брат брату, а єго шмату. *Нос.*

Брат брату сябер (неприятель уже). *Рад.*

9400. Дім брата — не своя хата. *Ш.*

Брат мій, а розум у єго свій. *Гр.*

Нас двоє, як у лобі очей. *Пир.* — Так двоє вас, як дві гоці в лобі. *С., Бер.* —

Двоє нас, як гоцій в лобі. *Бр., Бер.*

Як брат брату не поможе, то що вже чужні люде! *Дуб.*

Сестра — то була мала, ато, од братового добра, аж в землю вросла. *Не.*

Сестра любить, коли брат багатий. *Коз.*

Як би в мене **ЗЯТЬ** такий, я б ноги мив, та юшку пив. *Ч.*

З чужого чортяти не зробиш свого дитяти. *Бал., Нов.*

Приймаці (примакові), як собаці: собака у приймах був, та й хвоста збув. *Б.* — У приймах собака ⁽¹⁾ був, та й хвіста збув. *Пир., Гр., [Л., Коз., Ш.].* — Цуцик в переймах був, та хвоста збув (вовкулака. У Макаревича, в Збірнику д. Метлинського, ціла поема про се). *Євх.*

⁽¹⁾ У приймах. *Зв., Л., Х.;* На весілі. *Рад.*

Зять хоче ⁽¹⁾ взять. *Л.* — ... шурин очі жмурить ⁽²⁾, не хоче дати. *Євх.* — Тесть любить честь, а зять любить взять — а шурин очі жмурить, щоб не дати. *З., Л., [Б.].* — Зять любить взять, а тесть любить честь. *Прокс.*

⁽¹⁾ що хоче. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ очі прижму-рив. *Кон.*

9410. Ні втять, ні взять — лучче соба-
ка, ніж зять. *Не.*

Нема ворога, як зять. *Дуб.*

Ні з пса солонини, ні з зятя дитини.
Не., Ш.

З сином позмагайся, та й на печі зо-
ставайся, а з зятем позмагайся, то й з
села вбійся. *Євх., [Рад.].* — Из си-
ном сварись, та й за стіл берись, а з
зятем сварись, за поріг берись. *Гл.* —
Коли син виганя з хати — на піч укла-
дайся; коли зять стане ворчати, то двері
хватайся. *З.*

9414. Коли б у мого зятя високії воро-
та, а в мене ще вищії (то я б їх запо-
могла — теща казала — а вони мене не
запоможуть). *Рад.*

9416. Хто повідає—ні одного разу ТЕ-
ЩИ не бив, то той натім світі буде зай-
ці пасти. *Ст. Зб.*

Як єсть, то єсть — лучче собака ніж
тесть. *Пер.* — ... а все лучче собака,
як тесть. *Бр.*

Родина 9418—9428. — Наш брат 9429—9436. — Свій 9437—9480. — Знаюця 9481 — 9487. —
Сусід 9488 — 9491. — Кум 9492—9501. — Брацтво 9502—9510. — Приятель 9511—9544. —
Ворог 9545—9562. — Привик 9563—9568. — Чужі ляка 9569—9606.

Лучче НА РОДИНІ кістьми полягти,
нуж на чужині слави натяти (поняти). *Гат.*

Світ тобі не покаже ⁽¹⁾, як у нас. *Пир.*

⁽¹⁾ Нема на світі: *Гайс.*

9420. Ой гай, зеленій гай! чужая кра-
їна, не веселая година! *Пир.*

В чужий край не залетай, щоб крилеч-
ка мати. *Коз.*

Чуже чужим и пахне. *Гр.*

На чужій стороні и жук м'ясо и ста-
ру бабу молодницею звать. *Нос.*

На чужій стороночці поклонися и во-
роночці. *Б.*

Не вздихай! не одному тобі чужая сто-
рода — и нам не всім своя. *Ст. Зб.*

Погана птиця, що своє гніздо паску-
дить. *Бр.* — Ворог то не птах, що в своє
гніздо каляє. *Ил.* — Добра птиця свого
гнізда не каляє.

Отечество на язичі, а в серці облуда.
Ил.

Отечество так любить, так за ним бід-
кує! *Кобз.*

НАШ БРАТ — Савка! *Євх.*

9430. Понаській-спаський ⁽¹⁾. *К., Рад.,
Л., Пир.*

⁽¹⁾ Понаськи-спаськи. *Ком.*

Не нашого пера пташка. *Чор. Рад.
(211).*

Не з нашого криласу. *К., Кан.*

Не нашого села прихожане. *Пр.*

Не нашого полку, иди собі к вовку.
Пир. — ... сорту, иди собі к чорту. *Б., Л.*

То люде не нашої й хати. *Коз.*

Не нашого ⁽¹⁾ поля ягода. *Прав. Ниж.,
Льв., Пр. в Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Не того. *Ком.; Чужого. Пер.; И
я того. К.*

СВІЙ своєму не ворог ⁽¹⁾. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ сват. *Зал.;* ока не викоупить. *Л.*

Свій своєму поневолі брат. *Пр., Пир.*

— ... поневолі сват. *О.*

Свій своєму завсіди рад. *Ил.*

9440. Звичайне тримає: як пан за па-
ном, мужик за мужиком, а Жид за Жи-
дом. *Проск.*

Свій хоч не заплаче, то скривниця. *Бр.,
Кан., К., [Проск.].* — ... скривниця; хоч
не скривниця, то висміє. *Ил.*

Кажуть, недобре жили з собою два
брати, Ляхи. От вмер один, а другий
прийшов, подививсь та й каже: «Бра-
це, браце! як ми постаріли!» — заплакав
та й пішов.

Свої люде, не Татара, — не дадуть за-
гибати. *Ил.* — Люде не Татаре. *Ст. Зб.*

Свій своєму лиха не мислить. *К.* — ...
як побачить на сұхому, то в болото ти-
сне. *Л.*

Свій своєму все таки ⁽¹⁾ тиць лиха в
грудн. *Л.*

⁽¹⁾ своєму хоч коли. *К.*

Своє лишче чорта: хоч повалить, та не давить. *Кон.*

Свій коли не вкусить, то ущипне. *К., [Кон.].*

Хоч свій, та гірше чужого. *Л., Кон.*
Свої собаки поїлися. *Ст. Зб.*

Де пси свої гризуща, там чужий не мішайся. *Проск.*

9450. Нехай чорти побьюцца й помиряцца, а нам, рідним братам, нічого туди мішацьця («То старший стевувсь розборонять там—трохи чи не батька з матіррю; а менший, на рідство обичний, розумно то так озвався»). *Зв.*

Свої чорти: посваряцца, побьюцца, та й помиряцца. *Проск., Л.* — Свої собаки: покусаяцца та й перестануть. *Л., Ёвх.*

Свій з своїм січня, рубийся ⁽¹⁾, а чужий не мішайся. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ чубаюцца. *Ж.*

В своє, а не в чуже місце (як хто з своїх попався...)! *Прав.*

Свого ледачого не хвали, а чужого доброго не гуди. *Об.* — Чужого не гуди, и своєго не хвали. *Б.*

Кожний Циган свої діти хвалить. *Ил.*
— Хвалицца Циган ⁽¹⁾ своїми дітьми. *Сл.*

⁽¹⁾ як Циган. *Ил.*

Кожний Циган свою кобилу хвалить. *Прав., Нос.*

Циган своє за тин тягне, та ще хвалить, що добре було. *С., [К.].* — ...на улицю тягне, а все хвалить. *Пир.*

Кожний кулик своє болото хвалить. *Об.*
Кожда лисиця свій хвостик хвалить. *Ил.*

9460. Хвалицца сова своїми дітьми: каже, що нема кращих дітей, як совини (або: каже, що найкращі, а вони найпоганші). *Бр.* — И сова хвалить свої діти. *Проск.* — И сова каже, мої діти найкращі. *Руд.*

Хробак ⁽¹⁾ вліз в хрін та й думав ⁽²⁾, що вже нема лучче ⁽³⁾. *Проск.*

Хто дуже своє хвалить. — ⁽¹⁾ Робака. *Кан., К.* ⁽²⁾ думас. ⁽³⁾ що немає солодчого коріння.

Кому як болото, а мені так як золото. *Бр.*

Кому, як мара, ёму яз зоря. *Бр., Кр.*
Людам ⁽¹⁾ як повітка, а мені як квітка. *Гл.*

⁽¹⁾ Кому. *Кр.*

Людам таке як постіл, а мені таке як соки. *Бр.*

Знати своє добро и в калюжі. *Б.*

Своє золото и в попелі можно пізнати.

Л. — ... и в попелі видно. *Ёвх.* — ... зяє. *Гл.*

Що кому мило—хоч би половина згнило. *Ил.*

Мій мені мил: при мні ёго не бий. *С.*
— При мні мого не бий. *Ил.*

9470. Жалко за своє. *Кон.*

Хто про що, а я про Параску. *Ёвх.*

Хто до кого, а я до Параски. *Гр.*

Хто про що, а він про Наливайка (гетьманував 1594—1597 р.). *Ереб.*

Хто про Хому, а хто про Ярему. *Зв., Рад., Пол., Ёвх., [Кр., Сос.].*

Кому що, а курці просо. *Прав. Ниж., В., Ёвх.* — ... в думці. *П.* — Голодній курці просо на думці ⁽¹⁾. *Бр., [Рад.].* — Курці и сницця просо. *Прав. Ниж., [Проск., Лів.].* — Що курці сницця? просо; а що лівці? молодець. *Бал.*

⁽¹⁾ сницця. *Проск.*

Нашій кумі все просо на умі. *Бал.*

Голодні кумі ⁽¹⁾ хліб ⁽²⁾ на умі. *Ск.*

⁽¹⁾ Голодному. *Дуб.;* Голодному чоловіку. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ пироги. *Коз., Б.;* їжа. *Б.*

Кому щд, а Хведдрі ⁽¹⁾ пряжа. *Б.*

⁽¹⁾ Ходорі. *Б.*

Кожний своє знає. *Ил.*

9480. Всяка пташка своє гніздо знає. *Проск.*

ЗНАЮЦЯ ⁽¹⁾, як лисі коні. *П., Прав. Ниж.*

⁽¹⁾ Познались. *Нов.*

Як города—так знакомих: де пойду, то випхнуть. *К.*

Хоч би ти мене набив, то б я тебе пізнав. *Кон.*

Для мене (або: для тебе) усе зроблять по свідомости. *Пир.*

Він мене знає, як чоботи на своїх ногах.

Дай Бог знацьця, в кого гроші. *Не.*

Дай, Боже, з людьми добрими знатися. *Ст. Зб.*

Не купи жати ⁽¹⁾, та купи СУСІДА. *Пир.*

⁽¹⁾ села. *Л., Лох.*

Коли біда, не йди до Жида—лише до сусіда. *Ил.*

9490. Через тин та и в манастир (до сусідства хорошого). *Пир.*

У сусіди а ні коня не купуй, а ні жінки не бери, бо будуть утікати. *А. Виш.*

КУМ із кумою повинні жити, як з рідною сестрою. *Прокс.*

Кого люде за люде мають, з тим ся кумаютъ. *Ил.*

Добре кум, где коровой. *Ст. 3б.*

«Де кум?»—«Де коровой.» *Ил., Войц.*

Кумай не кумай, а своє думай. *Б.*

Умерла дитина, та й кумство пропало. *Ил.*

Не хочеш страти,—не сунься ні в куми, ні в свати! *Збр. Лаз.*

Родінки и мерлінки не глядять лихої години. *Збр. Лаз.* (из *Кобр.*).

9500. Налогодав стару та й по кумів мау. *Ст. 3б.*

У хрест увести (охрестить). *Пир., Б.*

Добре БРАЦТВО краще багатства. *Л., Грам.*

Чи є що краще, лучче в світі, як укупі жити! з братом добрим добро певне познать, не ділити. *Кобз. (239).*

Брат за брата жити. *Кл.*

У нас нема *се мое, а се твое*, *Чор. Рад. (127).*

Сватання не братання. *Дуб.*

Побратався собака з горобцем. *Кон.*

Побратався, копу видачи. *Ст. 3б.*

Не братайся, з ким телят не пас. *Ст. 3б.*

9510. Розбрату брату. *Збр. Лаз.* —... серезки в воду. *Кр.*

Не так тії сто братів, як сто ДРУЗІВ. *К.*

Не май сто кіп, як сто другів. *Ст. 3б., [Кл.]*—... рублів, але май сто друзів. *Бр., [Кон.]*—Не май и сто рублів, як одного друга. *Євх.*

«Давня приповість.» *Кл.*

У друга вода солодча вражеського меду. *Євх.*

Де любов, там сам Бог перебуває. *Кл.*

Для милого друга и вола з плуга. *Руд., [Бр.]*.

Для милого друга и серезка з вушка. *Кр.*

Свого вколунив би здоровья для милого приятеля, если б можно. *Ст. 3б.*

— Прмиг би серця вколунив та дав. *Л.*

Чи чорт ёго взяв, що ёго всі люблять. *Ст. 3б.*

А ні допата, а ні мотика іх не разлучить. *Ил.*

9520. Один дух! *Новг.*

Як праве ухо (у ймовірності великі. *З., Пир.*

То ёго праве око. *Бр., Гайс.* — Як праве око. *З.*

Ти ёго правая рука. *Бр.*

Прилип як гайно до тріски. *Кан., К., Л.*

О, вони між собою не розмита вода. *К.*

Я б жив з тобою ⁽¹⁾, як риба з водою. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ Живе. *О.*; Се так живуть. *Бр.*

Ми з тобою, як риба з водою. *Новг., Ст. 3б., Кулж.*—... риба на дно, а ти в гайно. *Л., [Кр.]*. — ... на дно, а я у ліс. *Полт. Час.* (1862 р.).

В пригоді пізнавай приятеля. *Ил.*

Не посварившись з ким ⁽¹⁾ перш, не мїти приятеля ⁽²⁾. *Ст. 3б.*

⁽¹⁾ Не померзенившись. *Ст. 3б.*; зчлнвого.

9530. Для приятеля нового, не пускайся старого. *Ил.*

Другу дружи, а другого не гніви. *Євх.*

Дружи, а за пазухою камінь держи. *Лів.*

Коли хоч приятеля позбутися, то му позич грошей. *Ил.*

Хоч потерять приятеля, а ворога нажити,—гроши ёму позич. *Прав.*

Коли друг, так и любочка («ото вже грошей заходить»). *Нос.*

Здаєцца и друже, а гадючку впустив. *К.*—... а гадючку вкинув. *Гат.*

Ой дружба, дружба! гірка твоя служба! *Бр.*

Глек брехні назбірала та й розбили (через брехні посердилися). *Коз.*

Глек розбили.

9540. При тобі не густо, и без тебе не пусто. *Нос.*

Идїть ⁽¹⁾ з Богом, а ми зостанемось ⁽²⁾. *Л., Лох., О.*

⁽¹⁾ собі. *Б., Кон.* ⁽²⁾ підем.

За батьком на шлях ⁽¹⁾. *О., Кр.* — ... там твоя й мати ⁽²⁾. *Л.* — ... на шлях, ворін драть. *Зв., Н.*—З батьком на ⁽³⁾ шибеницю. *Лаз.*

⁽¹⁾ на вірвку, на шлях, на шибеницю. *Павл.* ⁽²⁾ там и матір найдеш. *З., Кон.*; и й торбу дам. *Рад.* ⁽³⁾ на шлх на. *Зв., Пир.*

К чорту помаленьку (туди и дорога)! *Л., Пир.*

Дай, Боже, меж людьми будь любви! *Леб.*

Через ВОРОГИ тяжко до пекла дістатися. *Ил.*

На ворога и собака бреше. *Бр., С.*

Важкий ⁽¹⁾ ворог, як у себе дома та у своїх роді. *Коз.*

⁽¹⁾ Лихий. *Ш.*

Як ти тішишся, вороги смутяця! *Ил.*
— Як ти смугишся, вороги ся тішать.

Поти не будеш ворога мати, поки ёго своїм хлібом не нагодуеш. *Кан., К.* — Не напоївши, не нагодувавши, ворога не наживеш. *Рад.* — Не накорми, не напій — ворога не побачиш. *Л.* — Не на годуй ёго хлібом, не буде тобі ворог. *Сл.*

9550. Ворогу дай хліба и соли. *Б.* — Дай хліба а солі ворогові — хоч як скаженому псові. *Ил.* — Ворога напій, накорми, ще й на дорогу дай. *Кон., [К., Бат.].* — ... накорми, ще й дорогу покажи. *Рад.* — Ворога не гніви: напій, накорми и на дорогу хліба-соли дай. *Сос.*

Ворогу все оддай, а сам так останься — аби дальше од лиха. *Черн., Сос.*

Ворога напій и нагодуй ⁽¹⁾, а ворог ворогом таки буде ⁽²⁾. *Бер.* — Напій и нагодуй: ворог ворогом! ти ёму хліба й соли, а він камінь за плечима: *Бр.*

⁽¹⁾ напій, накорми, ще за пазуху дай. *Б.* ⁽²⁾ ворогом таки.

Ворога хлібом та сіллю карай. *Ос. 2 (16).* От всіх сторін скубуть. *Ст. 36.*

Рие та й рие на мене. *Пир.*

Як почав на мене ямку гвять, як почав, та и вкопав. *Гл.*

Е, вже на мене зуби гострять ⁽¹⁾. *Пир., О.* — Е, острять вороги зуби. *Бр.*

⁽¹⁾ гризуть добре. *Рад.*

Часник гризуть на мене (лихе щось у їх на думці проти мене). *Пр.*

Щоб міг, то він би ніж в мене встромив. *Бр.*

9560. Примиг би, у лозці води ⁽¹⁾ утопив. *Зв., Л., [Пир., Б., Пр. в Ст. 36.].* — Він такий на ёго добрий, що в лозці води утопив би. *К.*

⁽¹⁾ Примів би в лозці. *Рад., Павл.* — Див. ще № 3434.

Мені так між ворогами, як тій криниці між дорогами. *Не.*

Не копай другому ⁽¹⁾ ями, бо сам ⁽²⁾ упадеш ⁽³⁾. *Зв.* — Хто під ким ⁽⁴⁾ яму копає, то ⁽⁵⁾ в ню впадає ⁽⁶⁾. *Проск.*

⁽¹⁾ під другими. *К.*; ні під ким. *Рад., Проск.*; «Лия. Бер.» на чоловіка. *Нос.*

⁽²⁾ попереду. *К.*; в ню. *Проск.* ⁽³⁾ в яму. *Рад.* ⁽⁴⁾ на кого. *Бр.* ⁽⁵⁾ то сам.

⁽⁶⁾ попереду сам в неї впаде. *К.*

Усякий кулик до свого озера ПРИВИК. *К., Пер.*

«Де живеш, куличе?» — «В болоті» — «Там же погано?» — «Я привик.» *Кон.*

Чого ⁽¹⁾ бик навик ⁽²⁾, того ⁽³⁾ реве. *Бер.* — На що бик навик, на тоє и налігає. *Ил.* — Чім бик навик, тим буде й ревести. *Бр.*

⁽¹⁾ Як. *Ёвх.*; До чого. *Гайс.* ⁽²⁾ удень. *Нос.* ⁽³⁾ так и. *Ёвх.*; то й в череді. *Гайс., Проск.*; того и увочі. *Нос.*; того й. *Зв.*; то идучи з поля. *Л.*

Собака як привикне за возом бігати, то ёму й мудно, як не побіжить. *Кон.* — Привик ⁽¹⁾ собака за возом бігти, то й за санками побіжить ⁽²⁾. *Пир., Черн. [Зв., У., Л., Кр., Гр.].* — Привикнеш! привика собака за возом бігти, так и ти! *Коз.*

⁽¹⁾ Як извикно. *Рад.* ⁽²⁾ и за саньми потюпає. *К., Пр.*

Привик (або: Пристав), мов собака до різниць. *Зал.*

Нашо ёму обрік, коли він не ів ёго цілий вік! *К.*

Не мишайтесь між ЧУЖІ ЛИКА. *Л., Х. 36.*

9570. Коли не Кирило, то не пхай там рило. *Нов.*

Коли не піп, то не микайся ⁽¹⁾ в ризи. *Прав. Ниж., Лів., Сл.* — ...так и в шати не одячайся. *Сторож.* — Не піп — не сунься в ризи: не сунь голови, куди не влізе. *Руд.*

⁽¹⁾ не мичся. *Ст. 36.*; не сунся. *Бал., Проск., Дуб., Кр.*; не сунсь. *Пир.*; не суйся. *Лох., Пр.*; не сикайся. *Полт., Л.*; не вбрайся. *Б., Пол., Сів., У.*; не лізь. *Пир., Б.*

Коли не періг, то й не пероджися; коли не тямши, то й не берися. *Збр. Шей.*

Швець знай своє шевство, а в кравецтво не мішайся. *Кв. (I, 151), Лів., [Ёвх.].* — Коли сь швець, пильнуй свого копита. *Ил.*

Коли ⁽¹⁾ не коваль, то й ⁽²⁾ рук ⁽³⁾ не погань. *Ск.*

⁽¹⁾ Як. *Яц.* ⁽²⁾ так и. ⁽³⁾ кліщів. *Лох., Ёвх.*

Знає то купець та продавець. *Ст. 36.* Знає майстер, що робить. *Бр.*

Про те зна швець та кравець, що він буде кроїть. *Рад., Кон.*

Не до тебе ⁽¹⁾, галочко, річ. *Л., Пир., [Р.].* — Не до тебе річ. *К., Рад.* — ... мовчи. *Пр.* — Про тебе, діво, й мова. *Ёвх.*

⁽¹⁾ Не з вами. *Кр.*; Не про вас. *Пир.*

Не твоє діло, Самійло! про те Гапка зна. *Р.*

9580. Не Самійло—не мое діло. *Нов.*
 Не до тебе шилося. *Ил.*—Не до тебе
 п'ють, не кажи «здоров». *Прав.*—... не ка-
 жи «дай Боже здоровля». *Проск.*
 Усякий ⁽¹⁾ Веремій про себе ⁽²⁾ розу-
 мій. *Рад.*, [*Зв.*, *Пр.*].

⁽¹⁾ Кошний. *Л.* ⁽²⁾ про своє. *Ном.*

Кому яке діло, що кума з кумом си-
 діла! *Пр.*, *Лох.*

Що кому до того, коли matka любить
 кого! *Нос.*

Не суди—себе гляди. *Ст. Зб.*

Гляди ⁽¹⁾ себе, то й буде з тебе. *Лів.*,
 [*Прав. Ниж.*, *Яц.*, *Ст. Зб.*].

⁽¹⁾ Знай. *Проск.*, *Кр.*, *Євх.* Знав би.
Пир.

Не замітай чужої хижі — смотри, чи
 твоя заметена. *Ил.*

Не тикай пальцем в небо. *Об.*

Не тикай пальця туди, куди тобі не
 треба. *Бр.*

Пилнуй носа свого, а не кожуха мого.
Ил.

9590. Лучче б глядів свого носа, ніж
 чужого проса. *Рад.*

Не тобі замішано. *Гр.*, [*Ст. Зб.*].

Не пхайся, де тебе не треба. *Бр.*

Не берися не за своє діло. *Збр. Шей.*

Знає то дуда, що йграє. *Ст. Зб.*

Як ся має, як ся знає,—так ся повер-
 тає. *Гат.*

Кому—кому ⁽¹⁾, а кучому зась ⁽²⁾. *Л.*,
Пир.

⁽¹⁾ Кому, як кому. *Бр.* ⁽²⁾ засі.

Не наше діло попа судить. *Євх.*—Не
 нам попа судить, нехай ёго Бог ⁽¹⁾ су-
 дить.—Не нам судить пана—чорт ёго су-
 дить. *Лаз.*

⁽¹⁾ судить—чорт ёго осудить. *Збр. Лаз.*

Не наше діло—попове, не нашого по-
 па—чужого. *К.*, [*Нов.*].

На другого примова, а о собі ні слова.
Ил.

9600. На чужі галеці ⁽¹⁾ викидали ⁽²⁾
 всі палиці, а на свої ні одніі ⁽³⁾. *Л.*

⁽¹⁾ чужую галицю. *Зал.* ⁽²⁾ перека-
 дає. *Рад.* ⁽³⁾ нема й однісі. *З.*; а на
 свою я одноі не найдеш. *Зал.*

В чужім опі и порошину бачиш, а в
 своїм и бревно не примічавш. *Кр.*

Чуже бачить під лісом, а свого не ба-
 чить ⁽¹⁾ під носом. *П.*, *Прав. Ниж.*,
Пол., [*Зал.*].—Свого не бачиш під но-
 сом, а чуже під лісом. *Прав. Ниж.*,
Проск., [*Ил.*].

⁽¹⁾ а своє гніє. *Євх.*

Не в свої штани убрався. *Прав.*

Не в свої сани вліз ⁽¹⁾. *Зв.*

⁽¹⁾ не сунься. *Бр.*

В чужий монастир ⁽¹⁾ з своїм уставом
 не ходи ⁽²⁾. *О.*

⁽¹⁾ чужу церкву. *Дуб.* ⁽²⁾ не носись.
Пир.; не суйся. *Пр.*, *Лох.*; не лізь. *Дуб.*

В чужий черевик ноги не сажай. *Зв.*,
К., *Л.*, *Збр. Лаз.*

Своя хата 9607—9635. — Своє 9636 — 9696. — Моє 9697—9745. — Потреба 9746—9833. —
 Прибуток 9834—9878.—Жить з завтраєм 9879—9938. Дбать—9939—9968.—Догляд 9969—9974.
 — Спрат 9975—9981. — Праця 9982—10037. — Клопіт 10038—10087.

СВОЯ ХАТА — своя правда. *Євх.* —
 ... своя стріха — своя втіха. *Кул.*

Чия ⁽¹⁾ хата, того ⁽²⁾ и правда. *Ск.*

⁽¹⁾ Моя. *Бр.*; Ваша. *Прав. Ниж.* ⁽²⁾
 моя, ваша.

В свої хаті — своя й правда, и сила,
 и воля. *Кобз.*

9610. На чиему возі сидіть ⁽¹⁾, того й
 волю волять ⁽²⁾. *Пер.* — ... возі ⁽³⁾ си-
 диш ⁽⁴⁾, тому ⁽⁵⁾ й пісню ⁽⁶⁾ співай ⁽⁷⁾. *Об.*
 — ... возку сижу, тому й правду кажу.
Рад. — На чім возі ідеш, тому и лас-
 ку твори. *Б.* — ... конику сиди, тому й
 пісеньку пої. *Нов.*

⁽¹⁾ ідеш. *Рад.*, *Пир.*; сидиш. *К.*, *Ком.*,
Євх. ⁽²⁾ чини. *К.*; чиниш. *Рад.*; чинить.
Пр.; воли. *Л.*, *Пир.*, *Ком.*, *Євх.* ⁽³⁾ воз-
 ку. *Рад.*; ідеш. *Г.*, *Л.*, *Коз.*; сижу. *Рад.*
З., ⁽⁴⁾ того. *Г.*, *Гайс.*, *У.*, *Проск.*, *Бр.*,
Л. ⁽⁵⁾ пісеньку. *Г.*, *Рад.*, *Л.* ⁽⁶⁾ грай.
Ком.; пісн. *Г.*, *Коз.*; пію. *Рад.*; пії.
Бр., *К.*

Свій дім не ворог: коли прийдеш, то при-
 ме. *Ил.*, [*Проск.*].

Не пізно до свого дому и опівночі. *Ст.*
Зб.

Лучче дома, ніж на празнику. *Ил.*

В гостях добре, а дома лучче. *Прав.*
Ниж., *Лів.*, [*Проск.*, *Нос.*]. — ... як

не хороше ⁽¹⁾, а дома лучче ⁽²⁾. *Євх.* —
Всюди гаразд, а вдома найліпше. *Ил.*

⁽¹⁾ Як в гостях не гарно. *Пол.*; У гостях бойно. *Коз.*; Добро в гостях. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ ліпше.

Де, де, — а дома найлучче. *Проск.*,
[*Руд.*].

Бодай умерати, и в свій горшок зазира-
рати. *Ил.*

Що на своїм сміттю, то не згине. *Ил.*

Кожний когут смілий на своїм сміттю.
Ил.

Кожний пєс на своїм сміттю гордий. *Ил.*

9620. Хоч у рідного тата — але не моя
хата. *У.*

В чужій хаті й тріска б'єця ⁽¹⁾. *Пир.*,
[*Проск.*]. — На чужім подвіррі ⁽²⁾ и тріс-
ски б'ють. *У.*, *Нов.*

⁽¹⁾ скіпка б'є. *Зв.* ⁽²⁾ подвіррю. *Ил.*

Хата чужая, як свєкруха ліхая. *Ил.*

Чужа хата гірше ката. *Проск.*, *Сл.*

Бодай ніхто не дочекав в чужім кутку
сміди. *Проск.*

Своя хата й ⁽¹⁾ своя воля. *Бер.*

⁽¹⁾ Свій дім. *К.*

Чужа хата — велика досада. *Бр.*, *Л.*

Бодай не ходить у чужу хату!

Дома й стіни допомагають *Євх.*

В своїй хаті и угли помагають. *Рад.*,
Коз., *Б.*

9630. В свої хаті и тріска помагає. *Кр.*

В своїм дворі й ⁽¹⁾ тріска б'є. *О.*

⁽¹⁾ В своїй хаті и. *Кан.*, *К.*

Своя мазка ліпш чужої світлиці. *Ст.*
Зб.

Бодай и пєс свою хату мав. *Ил.*

Так моя добра хата, як твоя кімната.

Ил.

Своя хата покрішка. *Проск.*, *О.*, *Б.*,
Сос., *Ст. Зб.*

Іжаків гарно було у Бога, а просивсь
до дому з неба; вигрїб собі десь місце під
корінем и каже: «Своя хата и д.». *Гор-
робинський.*

СВОЄ взяв та й прав. *Ил.*

В своїм добрі всяк хазяїн. *Кулж.*

За свій грїш усюди ⁽¹⁾ хорїш. *Зв.*, *Рад.*

— Коли в кого грош, то всюда хорош.
Ст. Зб.

⁽¹⁾ всюди. *Бр.*, *Проск.*; кождий. *Ил.*;
абиде. *Б.*

Своє на ніжки ⁽¹⁾ ставить, а чуже з ніг
валить. *Л.*

⁽¹⁾ на ногах. *Бр.*; збива, або — під но-
ги топче. *Л.*; то й з ніг валєє. *Бр.*

9640. На своїм коню, як хочеш, ідеш.
Нос.

Хоч не красне, але власне. *Ил.*

Чи сіре, чи чорне, та все своє добре.

Пир., *Коз.*

Мило мені, бо за мої гроші. *Проск.*

Своя семеряжка ⁽¹⁾ не важка ⁽²⁾. *Б.*,
Кр.

⁽¹⁾ семеряжка. *Кан.*, *К.*, *Ст. Зб.*; сер-
мяжка. *Кр.*, *Нов.* ⁽²⁾ ніколи не важка.
Л.; не тяжка. *Пир.*, *Нов.*

Аби своє, та не взяте (як купить що,
та не буде само хвалить, а каже). *Бр.*

Не наш ⁽¹⁾ кїнь, не наш ⁽²⁾ віз; не нам
и іздити ⁽³⁾. *Бер.*, *Пр.*

⁽¹⁾ и ⁽²⁾ мій. *Кан.*, *К.*, *Євх.* ⁽³⁾ не на-
ше й діло. *Кр.*; не мені на йому й іха-
ти. *Євх.*; не мос й загрузло. *Кан.*, *К.*;
не наше й зачепило. *Б.*

Не сунь носа до чужого проса. *Бал.* —
В чуже просо не тич носа. *К.* — Не сі-
яв проса, не тикай носа. *Євх.* — Не мі-
шайся в чужее просо. *Ст. Зб.*

На чужий коровай очей не поривай.
Лив., *Сл.* — ...не поривай ⁽¹⁾, а свій май ⁽²⁾.
Рад., *Кр.*, *Гл.*

⁽¹⁾ не роззівай. *Коз.*; рота не роззі-
вай. *Л.*; не зривай. *Ил.*, *Проск.*; ⁽²⁾ дбай.
Коз.; а собі дбай. *З.*, *Л.*, *Кон.*; и о со-
бі дбай. *Ил.*, *Проск.*; а рано вставай
та собі учиняй. *Л.*, *Кр.*

На чуже пшонце укріпцю не пристав-
ляй. *Рад.*, [*Коз.*].

9650. Не хапайсь пісні співать — пова-
гом! бо не ти її виклав. *Не.*

Не гостри зубів на чужев. *Ст. Зб.*

Чужий кожух не гріє. *Ил.*, *Євх.*

Чуже не гріє. *Руд.*, *Нос.* — ...ні зно-
бить, ні гріє. *Ст. Зб.* — Чуже добро не
гріє нас. *Проск.*

Чужим потом не нагрїєся. *Бер.*

Чужим пивом весілля (або: гостей) не
одбудеш. *Кр.*, [*Не.*].

Чужа яїшня не вішня. *Ж.* — ...не дов-
говішня. *Кр.*

Чужим ⁽¹⁾ добром ⁽²⁾ не забагатїєш.
Бр., *Зв.*, *Рад.*, *О.*

⁽¹⁾ Краденим. *Кулж.*; З чужого доб-
ра. *Рад.*, *Пр.*, *Лох.* ⁽²⁾ не споживеш.
Коз.; не розживєся. *Пр.*, *Лох.*, *Кулж.*
не запоможєся. *Рад.*

З чужого добра не строїть двора. *З.*

В ⁽¹⁾ чужі кошарі ⁽²⁾ овець ⁽³⁾ не рос-
плодиш ⁽⁴⁾. *Л.* — Чужа кошара ⁽⁵⁾ овець
не плодить ⁽⁶⁾. *У.*

⁽¹⁾ На. *Бр.* ⁽²⁾ загороді. *Л.* ⁽³⁾ товару.
Пир.; скотини. *Л.* ⁽⁴⁾ не наплодити. *Бр.*;
не плодить, або — не наплодиш. *Пир.*;
не розплодить, або — не розведеш. *Л.*

(⁴) отара. *Сл.* (⁶) не множить. *Збр. Лаз.*; не множасть. *Сл.*

9660. На чужому коні не наїздися, у чужому доброму не нахвастаєся. *Б.*

На чужому коні далеко не поїдеш. *Гр.*

Просеним конєм не наробитися. *Бр.*

Чужим волом не доробитися. *Ил.*

Чужими руками добре гада ловити. *Г.*

П.

Чужими руками (¹) жар (²) загрибать (³). *Лів.*

(¹) добре. *Зв.* *Проск.*, *Бер.*, *Рад.*; добре тільки, або — тільки. *Бр.*, *Б.*; та *Нов.*; (²) огонь. *Г.*, *Бр.*, *Ст. Зб.*; вогонь. *Проск.*, *Х. Зб.* (³) загрибати. *Проск.*, *Ст. Зб.*, *Х. Зб.*; загортати. *Бр.*, *Бер.*; брати. *Г.*; а своїм золото брать. *Б.*

На чужі ручки найдуцца (¹) онучки. *З.*, *Л.*, [*Бр.*].

(¹) позбирали. *Рад.*

Чужі руки легкі, та непожиточні. *Ил.*

Чужа сила — осина. *Нос.*, *Пр. в Ст. Зб.*

Чуже добро — чужі й слізи. *Бер.*, *Рад. Пир.*, *Кр.* — ... добро — під очима (¹) мокро. *Бр.*

(¹) попід очі. *Проск.*

9670. И вже! як чужими пирогами та свого батька поминать! *Пир.*, [*Зв.*].

Чужого не займай, а свого не покидай. *Пол.*, *Лів.* — ... не возьми, свого не покинь. *Бер.* — Свого не даруй (¹), чужого не бери (²).

(¹) не забувай, а. *Руд.* (²) не забірай,

Не руш чужого. *Не.*

Чуже переступи, та не займи. *Лів.*, [*Бр.*, *Бер.*].

Не бери, где не положив. *Ст. Зб.* — Не ходи, куди не просили; не бери, чого не положив. *Полт. г.*

Не бери (¹) чужого — не бійсь нікого. *Лів.*

(¹) Не чіпай. *Пол.*

Не лїзь в чужое, жеби сь не втратив своє. *Ст. Зб.*

Чуже візьмеш жмїнькою, то чорт твоє міркою. *Тар.*

Чуже святе — своє найпресвятїше. *Ил.*

Чуже миле, своє наймилїше.

9680. Чуже красне, своє найкраснїше.

Своє святоє — чуже найсвятїше.

Лучче своє личко, як чужий ремінець. *Ил.*

Лучче свої воші бити, ніж чужі гроші лічити. *Бр.*

Лїпшеї своє малое, неже чужое великое. *Ст. Зб.*

Лучче (¹) своє (²) латане, ніж чуже (³)

хватане (⁴). *Прав. Ниж.*, *Лів.* — Хоч латане, але (⁵) не хватане. *Бр.* — Лучче своє лохматне, чім чужее прохатне. *Коз.*

(¹) Краще. *Коліс.* (²) мос. *Ст. Зб.*; Нехай буде. *Кан.*, *К.* (³) аби не. (⁴) хапане. *Проск.*, *Рад.*, *Л.*, *Пир.*, *Евх.*, *Коліс.*; катане. *1 Кан.*, *1 К.* (⁵) Хоч латане, та. *Пир. п.*

Чуже добро ребром (¹) вилїзе. *Прав. Ниж.*, *Пол.*, *Лів.* — ... добро бере за ребро. *Нос.*, [*Зв.*]. — За чуже добро вилїзе ребро. *Ил.*

(¹) боком. *Проск.*; Чужа праця боком.

Хто чуже бере, того Бог побье. *Ос. 2 (244), Зал.*

Чуже личко ремінем платицца (¹). *Лів.* — За чуже личко и ремінем не відбудеш (²). *Зв.* — Візьми (³) личко, а ремінець даси (⁴). *Бр.*, [*Нов.*, *Евх.*]. — Затративши личко чужое, ремінем мусїш оддати. *Ст. Зб.*

(¹) наточи. *Рад.*; оддай. *Кол.*; точать. *Коліс.* (²) то свій ремінець даси. *Бр.*; свій реміничк давай. *Кан.*, *К.* (³) чуже. *Проск.* (⁴) а віддай свій ремінець. *Проск.* та й ремінем не одбудеш. *Кол.*

Чужая користь. *Макс.*

9690. З чужим и насеред села росставайся. *Ил.*

З чужого коня серед дороги злазь (¹). *Проск.*

(¹) и серед калїбури вставай. *Ил.*; коняка и в грязї зсїдають. *Нос.*

З чужого воза хоч серед калюжі (¹). *Л.*, [*Бр.*, *Рад.*, *Пир.*, *Б.*, *Х. Зб.*, *Ст. Зб.*].

(¹) и посеред болота. *Кол.*; хоч и посеред грязї вставай. *Полт.*, *Гл.*; посеред болота злїзти мусять. *Кан.*, *К.*; и в грязї злазять. *Коз.*

На чїєму току молотять, тому й хлїб возять. *Бод.*

В чужїй церкві не паламарюй. *Прав. Ниж.*, *К.*, *Лів.* — ... церкві свїчок не поправляй. *Рад.*, [*Ст. Зб.*]. — ... а в своїй ваяй. *Черк.* — ... церкві свїчок не тушать. *Кол.* — ... не поправлять. *Б.*

Забравсь у чужу солому, та ще й шелестить. *З.*, [*Ил.*, *Павл.*, *Проск.*, *Рад.*]. — Если влїзеш в чужую солому — не шелести ж. *Ст. Зб.*

Добре ширїтись (¹) в чужїм. *Бр.*

(¹) шумїти. *Ил.*

Лїпшеї МОЄ, неже наше. *Ст. Зб.*
Наше не пропаде, як попівське (¹). *Л.*, [*Ст. Зб.*].

(²) так як попове. *Бр.*

Хоч, мовить, гріха вкушу, а свого не облишу. *Ст. Зб.*

9700. Най того опанує, хто свого не пилує. *Ил.*

Чи взяв, чи не взяв, аби за мое стало (або: аби за своє взяв). *Проск.*

Чия основа, аби мое поткане. *Ст. Зб.*

Як так (¹), аби за мое стало. *Ил.*

(¹) То сим, то тим. *Проск.*

Одай (¹) и садо, аби за мое стало. *Бр., [Кан., К., Ёвх.].*

(¹) Бабо, давай. *Проск.*

Поздоров Боже—твое нам згоже. *Гат.*
Валяй наша чужу. *С., Кон.*

(¹) Берн. *Кан., К.*

Діду, дай мені пугу,—а тебе, про мене, нехай пси ззіять. *Ж.*

Все бери—а мене лишн. *Ил.*

Коло мене, аби не на мене. *Ил.*

9710. Брат мій, а хліб їж свій. *Лів.*

Живи за брата, а торгуйся за Жида. *Л., Х. Вид.*

Любімося (¹), як брати (²), а рахуймося, як Жида. *Ил.*

(¹) Жиймо. *Бр., Бер., Рад., Ёвх.;* Живімр. *Б.;* Живи. *Ст. Зб.,* (²) Браття. *Бр., Бер.;* люде. *Б.;* брат за брата. *Ст. Зб.*

Свій не свій, у горох не лізь. *Проск., Л., Павл.*—Кум не кум—не лізь у горох (¹). *Ст. Зб., Ёвх.*—... не псуй лопаток. *Нов.*—Брат не брат, а шкоди не роби (²): не лізь в горох, не псуй лопаток. *Бр.*—Не лізь у горох, не псуй лопаток. *Кан.*

(¹) а в горох не лізь. *Ёвх.;* Сват чи брат, а. *Збр. Шей.*

Сват не сват, а мого не руш нічого. *Бр.*

Свій не свій, а у город не лізь: *Л., [Кон.].*

Брат братом, сват сватом—а гроші не рідня. *Ш.*

Хоч ми собі брати, але наші кишені не сестри. *Ил.*

Кожда ручка собі карлючка. *К., Кан.*

Кожна рука к собі крива. *Ил.*

9720. Коли рука собі крива—бодай у сохля! *Не.*

Кожна ручка собі горне. *Бр., Зв., З.*

Ручка хочь крива, а (або: Хочь крива ручка, то) собі горне. *Проск.*

То чорт не рука, що собі не дба. *Пир.*

Кожна ручка собі панночка. *Дуб.*

Своя рука владика. *Проск., Пир., Біл., Бор.*

Чорт не рука, що собі не прияє (¹). *Рад.*

(¹) щоб собі не прияла. *Нов.*

Своя пазуха ближче. *Зв., Пр., Л., [Кр.].*

Сими словами теж оддають, як хто кого налає—собі, мов, візьми. Або ще й так кажуть: «Твоя пазуха ближче!» *Кор.;* або ще и так: «Твоя пазуха ближче—хай у твою пазуху!» *Бр.*

Всякому своя сорочка ближче до тіла. *Т.*—Своя сорочка ближче к тілу. *К., Коз.*

Сорочка до тіла ближче. *Зв.*—Сорочка ближче, ніж жуван. *К.* — ... як свита. *Проск.*—... ближча к тілу, чім каптан. *Кр., [К.].*—Ближча сорочка, неже хвартух. *Ст. Зб.*—... сорочка тілу, як рідная тітка. *Ил.*

9730. Своя губа ближче. *Проск.*

Всякому свое рило мило. *Кр., Нов.*

Кожний свою гепу чуха. *Гат.*

Всякий чорт на своє коло воду тягне. *Нос.*—Тягне воду на своє коло. *Ил.* — На свій млин воду обертає.

Чий кінь угруз, того руки глибей ходять. *Ст. Зб.*

Чоловік (¹) собі не ворог (²). *Прав. Ниж., Проск., Лів.* — Хто собі ворог! *Лів., Кулж.*

(¹) Кождий. *Ст. Зб.* (²) не є собі ворогом. *Ил.*

Всякий (або: кождий) за себе дбає. *Проск.*

Кождий собі рад.

О, та й добрий кожен для себе! *Прав. Ниж., Лів.*—... кождий собі! *Г., П., В.*

А все таки мазаним до себе. *Пир.*—Всяке б хотіло, щоб до єго мазаним. *Кан., К.*

Се б то, мазаним боком—книш, напр., пиріжок и д.

9740. Курка що гребе, то все на себе. *К.*

Всяка курка не дурна: не од себе, а все до себе. *Пир.*

Він гребе, та сам на себе. *К.*—... и сам на себе персть мече. *Ил.*—Сам бик землю борікає и на себе видає.

Кождий дідько в свою дудку грає. *Ил.*

Кожен жучок своєю доріжкою тягне. *Ж.*

Не мігем тобі, ледві собі. *Ил.*

ПОТРЕБАМ кінця не маш. *Ст. Зб.*—Потребі нема кінця. *Яц.*

Треба хліба, треба (¹) и до хліба. *Пир., Б.*

(¹) Дай, Боже, хліба, дай. *Бр.*

Нащо купив? треба; нащо продав? треба, — и требові кінця не буде. *Кон., [Проск.].* — Нащо продаєш? бо треба; на-

що купив? бо треба, — бо потрібі ніколи кінця нема. *Бр.*

Те купуєш—без чого не пробудеш. *К.*

9750. До кого долігає, там рукою сягає. *Ил.*

Що у кого болять, той про те й говорить. *Ком.*

Що кому рупить, той про те и лупить. *Л., [Кр.].*

Що кому треба, той про те й теробить. *Кр.*

Кому кортить, тому й болять. *Рад.*

Де болять, там и торкнеш. *Кан., К.*

Де (або: Де у кого) не свербить, там ся не чуває. *Ил.*

Що не свербить, то не кортить.

Не минеця, як козі на торг. *Зв., Бер.*
— ... на торг. *Пир.*

Погана пуга личанá (¹), а й без неї тяжко (²). *Бр.*

(¹) личанá. *Л.; личаня. Рад.* (²) гядко. *Л.; погано. Рад.; няково. Ст. Зб.*

9760. Не рад старець сунки на собі носити, та мусить. *Кл.*

Хоч поганий ківш, да без ёго гірш. *Коз.*

Тім зубом треба їсти. *Бр.*

Хоч не для Ісуса, так ради хліба куса. *Кр.*

Біля гриниці не впада будувать світлиці. *Ч.*—На гриниці не треба світлиці. *Євх.*

Верти (¹) не верти, а (²) треба умерти. *Лів., [У., Бер., Євх.].*—Як не мудруй, не мудруй, а умерти треба. *Проск.*

(¹) Крути. *Зв.* (²) Крути не крути, то. *Рад.*

Дармо, треба бренькнути (або: Ту треба побренькати). *Ил.*

Гирько їсти, та жаль покинути. *К., Кан., Гр.*

Купили хрину, треба їсти. *Кобз.*

У нас нетреба був, та вмер. *Зал.*

9770. Кому кого надобе (¹), той того найде в кадовбі. *Б.*—По надобі, то найдеш и в кадовбі. *Хат. (171).*

(¹) у надобі. *Б.*

Хто схоче собаку вдарить, той кія найде. *Бр., Проск.* — ... вдарити псюку, знайде дрюка. *Кос.*

Нужда мовчати не вмів. *Ил.*

Навчить біда (¹) з салом (²) коржі (³) їсти. *Л., Пир., Павл.*

(¹) лихо. *Зв., З.; нужда. Н.; горе. Рад.* (²) ». *Рад., Н.; з мяком. Гайс., К., Ком.* (³) Калачі. *К., Н.; каші. Рад.; кашу. К.; хліба. Новг.*

Нужда всімү научить. *Кулж.*

Навчить біда попити, як нічого ся вхопити. *Яц.*

Нужда закон ломить. *Ил.*—... зміняє. *Рад., Пир., Новг.*—... переменяє. *Пир.*

Нужда й камень добве. *Коз.*—... точить. *Черн.*

За нужди (¹) козак женицца, по неволі дівка заміж иде. *О., Коз.*

(¹) Изза горя. *Рад.*

За гора козак стару обнімає, бо молоді немає. *Рад.*

9780. Скачи, пане, як чорт хоче. *Черн.*

Скачи, враже, як (¹) пан каже. *П., Прав. Нисж., Лів., Сл.*—... на те він багатий. *З., Л., Пир., О.*

(¹) Роби, враже, що. *Бер., Х.; Танцюй, враже, як. Яц.*

Спитаєсся пня и колоди, як прийдецца до чого. *К., Ком., Л., [Рад.].*

И за солом'яну хопицца, хто топицца. *Нос.*—И за солом'янку хватасця. *Гр.*

Як тописся, то й за бритву вхописся. *Гайс., [У., Ил., Євх.].*—Тонучий и бритви хопицца. *Вел. (III, 127).*

Познаєш, як чорний віл на ногу наступить. *Ст. Зб.*

Знаємеш, коли лиха (або: дідька) матимеш. *Гат.*

Як прийде зля година, треба знать, по чім ківш ляха. *Не.*

Навчить біда плакати. *Бр., Бер.*

Навчить біда ворожити. *Л., Пир.*—... як нема що в рот (¹) вложити. *Бр., [З., Л., Лох., О., Нос.].*—«Коли ти, бабуся, ворожити стала?»—«Тоді, мій голубе, як хліба не стало!» *Євх.*

(¹) Писк. *Проск.*

9790. Горе навчить вгору дивитись. *Не.*

Навчить горе глядить у мбре. *Євх.*
Відпусти, Боже, коли тра борше (боржій). *Ил.*

Відпусти, Боже, гріха, коли пригода ляха. *Ил.*

По неволі (¹) пан (²) у жупані (³), бо (⁴) свитки (⁵) нема (⁶). *Л., Б.*

(¹) Не в чім. *Зв., Н.; не з добра. О., Кр.* (²) пані. *Рад., Гл.; пані ходить. Пир.* (³) носить жупан. *Черн.; у жупані ходить. Зв., Н.; надіва жупан. К., Кр.* (⁴) що. *К., Рад., Гл.* (⁵) сіряка. *К.; кожуха. Проск., Рад., Гл.* (⁶) чортмає. *ід и О.; катма. Євх.*

Тоді в мене христини, як єсть що в хустині. *Ст. Зб.*—Коли у хустині, то й христини. *Пр. в Ст. Зб.*

И квасницю гробак гризе. *Ил.*

В степу и (¹) хрущ м'ясо. *Бал.*

(¹) Все риба, и. *Ил.*

На безлюдді и дяк чоловік. *Нос.*

На безвідді (*або*: На безлюдді) и рак риба. *Бр.*—На безлюдді и Хома чоловік (¹). *Гр., Ёвх., [Ст. Зб.]*.—На безрибї и рак риба, на безлюдді и Хома чоловік. *Прав. Ниж., Дів.*

(¹) люде. *Кор.*; пан. *Ж.*; дворянин. *Гайс., Бат.*

9800. Позагублявши (¹) сокири, добре и топориско. *Ж.*

(¹) Позагубили. *Проск.*

Коли нема пшона, давайте круту варить. *Гр., Сл.*—... молоть. *Гр.* — Круту молоть. *К., Т.*—Давайте круту варить, бо рідкої ні з чого. *Л.*

И сукманка не мамка, як хліба нема. *Бр.*—... коли ся істи хоче. *Ил.* — Сукманка не мамка, й ти гилай не валай (гільтий не вилай?)—пан істи хоче. *Ст. Зб.*

Як не доіси, то и святого (образ) прода- см. *Лл.*

Не дай, Боже, напасти, то й чорт гроші дасть. *Пир.* — ... нещастя, а гроші мусиш найти. *Бр.*

Аби лихо (¹) — гроші будуть. *Прав. Ниж., Бр., Бер., К.*

(¹) Дай, Боже, біди. *Ёвх., [Проск., У.,*

Голад мучить, а нужда краде. *Рад., К., Б.*

Ошуком злядні перебуваюця. *Гат.*

Треба, як болячки на лоб. *Пир.*

Так треба, як більма в оці. *П., Сл.* — ... більмо у воко. *З*—... більму у го- ко. *Вер.*

9810. Треба, як пятої ноги собаці. *Нос.*

Треба, як п'ятого колеса. *Ст. Зб.*— ... до воза. *Проск., Л., Пир., Х., Павлв.* —... як п'яте колесо. *Пр.*— Приходи- ця, як п'яте колесо до воза. *Кон.*

Так тобі треба, як мені лиха. *Бер.*

Тов му так потрібно, як лисому гре- бинь, сліпому зеркало, глухому музика. *Ил.*

Їму так треба, як мені ні. *Л., Лох., Пр.*—... як мені не треба. *Ном.*

Так нужно, як волосся в паністару. *Ном. Не.*

Як есть, то розійдеця, а нема, то обійдеця. *К.*

То так потрібне, як дзюра (¹) в мості. *Яц.*

(¹) діра. *ИѲ.*

Рости псу трава, коли мого коня нема! *Бр., Прав. Ниж.*—...коли кобиля здохла! *Проск.*

Коли пропав віл, пропадай и батіг! *К., Коз.*

9820. Взяв чорт батіг, нехай бере и пужално. *Бр.*

Взяв чорт корову, нехай бере и теля! *П., Прав. Ниж., В.*

Чорт взяв Ивася, нехай же візьме и коляску. *Проск.*

Пропап кинь, и узду кинь. *Сл., [К., Л.]*.— ... узду кинь. *Зв., Коз.,* — Взяв біс коня, нехай и уздечку бере! *Коз.*

Знявши голову, по волоссям не плачуть (за Искру и Кочубея. Див.: Укр. Нар. П'єс., *М. Макс.*; Пред. и П'єс. Урал. Коз., Руск. В'єст. 1859 г., Апр., кн. 1).

Нехай не буде від Бога гріху, від лю- дей сміху. *Бр.*

То буде на більший гріх та на сміх. *Бр.*

Перед Богом гріх, а перед людьми сміх. *Проск.*

Од Бога гріх, а од людей сором. *Л., Пир., Ст. Зб., [Кон.]*.

Що непотрібне, то и в горнець не кла- сти. *Ил.*

9830. На що питать, коли не закушать. *Б.*

Кобила за ділом (¹), а лошя без діла (²). *Ск.*—... біжить. *Бер.* — Кобила за зіллям, а лошя з весіллям. *М. Білз.*

(¹) до діла. *Бер.* (²) за безділлям. *Лох., Пр., Кон., Кр., Р.*; и так. *Ст. Зб.*

Корова за ділом, а теля без діла. *Пир.*

Не все тее на ноги становить. *Кл.* — Не треба все на ніжки ставити. *Ил.* — Не все часом, що на ніжки став.

Не про все розводить мову.

З ПРИБУТКУ (¹) голова не болить. *Бр.*

(¹) прибилі. *Нос.*

Що більш, то ліпш. *Ст. Зб.*
Живий живе й гадає. *Об., [Ил., Ст. Зб.]*.—... думає. *З., Ног.*—Живе чо- ловік, живе и думає. *Сос.*

Живому чоловіку все потреба. *Ст. Зб., Кл.*

Живому багацько и треба. *Не., [Ил., Х. Вид.]*.

Голова місця шукає. *Г., П., Дів., [Ст. Зб.]*. — ... а щось инше батога. *Кам., К.*

9840. Рыба шука де глибше (¹), а чо- ловік, де лучче (²). *Зв., Дів., Ёвх.*

(¹) глибей. *Рад.* (²) луччей.

Не буде пес голої кості гладати. *Ил.*
На голу кістку и сорока не впаде. *З.*

—... и ворона не впаде: там падає, де чує струп. *Бр.*

Нащо курка гребе? на те, щоб щось вигребти. *Кан., К., [Г., П., Проск.].*

Тримайся того порога, перед котрим замарався. *Проск.*

Тім рогом чешися, котрим достанеш. *Бр., Проск.*

Бий сороку й ворону, доб'єся до ясного сокола. *К., Сл.*

Чує кішка, де миша є. *Зв., Пир., Коз., Кр.*

Чує муха ⁽¹⁾, де струп. *Ск., Ст. Зб.*
—... там и сідає. *К.*

⁽¹⁾ воша. *Коз.*

Коло живої кості м'ясом мусить обрости. *Нос.*

9850. Квокче курка, що айде знесла. *Кулж.*

Буде чим руки погрить. *Зв., Дуб., Лів.*
Заробив на сіль до оселедця (нічого). *Бр.*

Більш смороду, ніж потіхи. *Руд., К.*
Більше смутку ⁽¹⁾, як радості. *Зв., Рад.*

⁽¹⁾ смутости. *Бер.*

Не тільки ти браги, кільки ти звяги. *Ном., Пр. в Ст. Зб.*

Єдним багатіє не прибуде. *Ил.*

Довго прости та ткати, а почне края-ти, так и мало чого. *Ст. Зб.*

Іду, іду,—ні коліс, ні саїду. *Гр.*

Сиділи ⁽¹⁾ три дні та й висиділи ⁽²⁾ зли-дні. *Рад., Кон.*

⁽¹⁾ Ходили. *Проск., Пир.* ⁽²⁾ виходили.

9860. Риби не наудив, а лусту спудив. *Н., Черн.*

Добро ся палить, та нічого не варить. *Ст. Зб.*

Там нам ні кують, ні мелють. *Л., Павл.*

Де наше не пропадало! *Лів.*

Все иде в так, иде в віссу. *Ил.* —
Все иде в так, иде в віссу. *Ном.*

Корову трімає, а хто другий молоко ззідає. *Ил.*

Як той Жид казав: «нащо мені риба без хвіст? нехай моя наймичка ззість!» *Нос.*

Кінці з кінцями не стікаюцца. *Ном.* —
Кінці не зтикаюцца. *Л., Зв.*—... не схо-
дацца. *О.*—... не стикають. *Бр., Проск., Рад.*

Користи за два шаги, та й ті шерба-ті. *Гат.*

Чим тут воевати. *Ст. Зб.*

9870. Ні за віщо ⁽¹⁾ рук зачепить. *Ном.*
— Ні за що' й зачепицца. *Лів.*

⁽¹⁾ Нема об що. *Бр.*

Пішов дід на жєбри (старцювать), та не мав в що хліба класти. *Ил.*

Ти бо хочеш ⁽¹⁾ упасти, та й не за-
бицца! *Об., [Євх.].*—... з лавки уна-
сти, та й тілка не забить. *Рад.*

⁽¹⁾ з печі. *О., Кон.*

Не мавши статку, не буде й упадку. *Ск.* —
Мавши статок, терпи и впадок. *Гл.*

⁽¹⁾ стадку. *Рад.;* спадку. *Кон., Т.*

Де борошно, там и порошно. *Зв.* —
Коло борошна порошно. *Гат.*

Чоловік не посіє, не розсипавши, а со-
бака не ззість, не покачавши. *Ш.*

Добре собаці ⁽¹⁾ й муха. *Л., Євх.*

⁽¹⁾ псу. *Г., П.;* псові. *Проск.*

На голій кості нема що гризти. *Ил.*
Скочила, перескочила, та хвостик по-
мочила. *Нос.*

Кепкують над тим, хто каже, що от
як єму понайдло, але ж чого то ко-
штує!

Треба ЖИТЬ З ЗАВТРЕМ. *Не.*

9880. Добра и брідня, та не шодня. *Ст. Зб.*

Постережуть брідню хутко.

По достаткам ⁽¹⁾ ноги простягай. *Рад., Кон.*

⁽¹⁾ По одежі. *Пр. в Ст. Зб.*

По своєму ліжку простягай ніжку. *У.*
Так горнуцца, як улагнуцца. *З.*—...оде-
нуцца. *К., Рад.*

Не до жиру—аби живу. *Пир.*

Треба ⁽¹⁾ жить, як набіжить. *Проск., Бер., Пир., Коз., Сл., Євх.*

⁽¹⁾ Так. *З., Л.*

Жий, як можна. *Проск.*

Сяк-так, аби вижити. *Ил.*

Де просто, там ягюлів зо сто. *Н.*

9890. Захотів пишно!.. аби затишно!
Ст. Зб.

Аби душа сита, та тіло не наго.

На віку у сєго переведецца. *Л., Пир.*
— Но довгім віку усєго доведецца. *Пр., Р.*

Усєго на віку доведецца,— й на жлу-
кті пообідать. *Кон.*

На віку, як на довгі ниві. *Об.* —...
усєго трапицца ⁽¹⁾. *Пир., [Бр., Не.].* —

... всякого трапицца, всякого хліба из-
коштуєцца—и твердого, и м'якого. *К.* —
На довгім віку, як на добрій ниві. *Не.*

⁽¹⁾ різно буває. *Проск.;* е всєго — е
доброго, й зле. *Бер.*

На довгім віку доведецца и в глезу.

Л., Кон. — Трапиця на ⁽¹⁾ віку варить борщ ⁽²⁾ и в глеку. *Нов.*

⁽¹⁾ Доведеця на довгім. *З.* ⁽²⁾ кашу.

Є, спасібі Богу, хліба з душу, грошей з нужу — та й буде з нас! *Євх.*

В своїм ⁽¹⁾ селі буде й сії. *К., Лох.*

⁽¹⁾ сім. *К.*

Буде з нас — не діти в нас; а діти будуть, то сами добудуть. *Р.*

Кравець крас, як ёму сукна стає. *У.*

9900. Де можна в торбу, там лантух не потребен. *Рад.*

Не сягай через крупы до пшона. *Ил.*

Паєне, бери черевик на патик. *Проск.*

И послі обіда ложка пригодиця. *Ст. 36.*

Треба хліба и на післяобіда. *Об.* — ... и після обіда. *Проск.*

Верни часом дном, та и дітям оставляй. *Ст. 36.*

Коли 'сь в свободі, гадай о пригоді. *Ил.*

Зірко до зірка ⁽¹⁾, то буде мірка. *З., Кон.*

⁽¹⁾ Зеренце до зеренця. *Бр., Проск.*

Курка по зерню клює, та сита буває. *Полт. г.* (у панків). — ... по зерні клює, и то наїдаєця. *Ос. 11 (XVIII, 70).*

Будь мудрий: натягай маленьку латку на велику дірку. *Бр.*

9910. Гроші не полова. *Ст. 36.*

Хто не береже грошей, той іх не стоить. *Кулж.*

Хто за шелягом не стоить, той сам ёго не стоить. *Ст. 36.*

Хто не стоить о гріш, той и шеляга не варт. *Ил.*

Хто за грош не стоить, той сам гроша не варт. *Кам., К.*

Хто шага не береже, той не варт копійки. *Збр. Лаз.*

Гріш копи стереже. *Не.*

Осмак копи стереже. *Ст. 36.*

Копійка руб береже. *Кон.*

Из копійки рублі робляця. *Пр.*

9920. Всякі гроші хороші, та бережи іх про чорний день, та про лиху годину. *Рад.*

Держи копійчку про чорний день. *Зв., З., Л.* — Копійка на чорний день. *Н.*

Копійка любить, щоб її щитали. *Пр.* — ... щоб щитаєця. *К.* — ... шот. *Бр.*

Люде знайшедши та лічать. *Ст. 36.*

Гріш круглий — розкотиця. *Руд.*

В мене (бідного проти тебе багатира) шаг — та рубом. *З., Л.*

Се вже ми, як той Німець, що на шапку воздух вішає. *Гр.*

Запас біди не чинить. *Ск., Ст. 36.* — ... и істи не просить. *К.*

Розумний чоловік задалегідь готує. *Гат.*

Хоч иду в гостину, то беру хліб в торбину. *Бр.* — Идеш на 'дин день, а хліба бери на тиждень. *Б.*

9930. Нехай лежить: воно істи не просить. *Кон.*

Нехай тое лежить — не хліба просити-ме. *Ст. 36.*

Нехай про зузулю. *Б.* — ... зузулю: прилетить зузулька, так и їй треба. *Сос.*

Издасця про лиху годину. *Сос.*

Щоб вовк був ситий и баран цілий. *Ил.*

И кози ситі ⁽¹⁾, и сіно ціло ⁽²⁾. *Праг. Ниж., Пол., Лів.*

⁽¹⁾ И коза сита. *Б.* ⁽²⁾ ціло. *Пр. в Ст. 36.*

Вовк ситий и коза ⁽¹⁾ ціла. *Войц.* — И вовк ситий ⁽²⁾, и кози цілі. *Проск.*

⁽¹⁾ и вівця. *Ил.* ⁽²⁾ сит. *Ст. 36.*

Що це — за жидову душу горить? *Бер.* «На що то свічка горить?» — «За па-на цапа!» *Б.*

ХТО ДБАЄ, ТОЙ МАЄ. *Ск.* — Хто дба, той ма. *Євх.*

9940. На ловця ⁽¹⁾ и звір біжить. *Об., Ст. 36.*

⁽¹⁾ стрельця. *Бер., Лох.*

Трудяща копійка годує довкіа. *Лів., Грам.*

Бог за працю має щось дати. *Бр.* «Поможи, Боже!» — «А ти не лінуйся, небоже!» *Рад.*

«Боже-Боже!» — «А чого небоже?» — «Істи, Боже!» — «Роби, небоже!» *Збр. Шей.*

Хто робить — голий не ходить. *Руд.*

Як би все вовк лежав, то вже б досі и здох. *Зал.*

Будеш дула, будеш іла, — не будеш дула, не будеш іла. *Ил.*

Хто чого шукає, то и знайде. *Ил., [Євх.].*

Хто жив, той сит. *Ст. 36.* — Аби живі, а ситі будем. *Кор.*

9950. Як дбаєш, так и маєш. *Бр., Проск., Л.* — Що дбаєш, те маєш. *Зв.*

Хто робить, той ся доробить. *Ил.*

Як робеш, то й матеш. *К.*

Де не положив, там не возьмеш. *Бр.* — Де вже, не положивши, знайдеш. *Коз., О.*

Хто не важить, той не має. *Проск., Біл.*

Треба думать та гадать, чим кишки на-
пихать. *Кон.*

Нема в світі ручками та пучками. *Б., Кон.*

Взявши клочок та додати ручок. *Кон.*

Рівніш згладиш, тісніш ляжеш. *Ос. 20*
(IV, 12).

Рук добре доложити. *Коз.*

9960. Шатайся за ділом, як муха в ук-
ропі. *Ст. 36.*

Рук остав робячи!

Шелесть, та й есть. *Прав.*

«... гайдамак з самого початку прий-
шло з Січі в Мотреннн монастир тільки
три... Дем'ян Гняда... Лусковіг... атре-
тій Шелест.» *Зам. (I, 293).* В Київ. Гу-
бер. Часопясу 1853 чи 1854 р. було теж
про сего Шелеста; ще там доводять,
що оце прислів'я про ёго и друложено.

Запряла пучками та надбала ручками.
Збр. Лаз.

Полюби гіркенько, а тоді буде соло-
денько. *Х. 36.*

Роби кривно и ходи певно. *Збр. Лаз.*

Зароби кривно, та и ззіж ⁽¹⁾ певно ⁽²⁾.
К., Рад., Л.

⁽¹⁾ та й проий. *Рад., З., Б. (2) та й
не бійсь нікого. *Євх.**

Загоруй смажно, та й іж смашно. *Ном.* —
Загоруй смажно, та й іж смачно. *Б.*

Гірко зароби, солодко ззіж. *Бр., [Г.,*
Тар.].

Де оком не ДОГЛЯНЕШ, там калит-
кою доплатиш. *Проск.*

9970. Не продереш очі, то продереш ка-
литку. *Кам., К.*

Пильнуй ⁽¹⁾, як ока. *Пир.* — Гляди ⁽²⁾,
як ока в лобі *Зв., Бер.*

⁽¹⁾ Доглядай. *Х. (2)* Стережи. *Г., Бр.*

Хазайське ⁽¹⁾ око товар ⁽²⁾ жівить ⁽³⁾.
Л., Б.

⁽¹⁾ Панське. *Проск., З., Пер. (2)* ко-
ня. *ід. Б. (3)* тушить. *З., Пер.; тучить.*
Проск., Б.

Лучче одно око своє, ніж чужії обі.
Ил.

Пасе очі (з ока не зпускає). *Пир.*

СХОВАЙ, що не вадить. *Ил.*

Далеко сховавши, ближче найдеш. *З.*

Лихий ⁽¹⁾ спрят та й доброго спокусить.
Бр., Рад. — Злий словок и найліпшого
попсує. *Ил.* — Худе положення доброму
спокусення. *Нос.*

⁽¹⁾ Худий. *Черн., Б.; Злий. Ст. 36.*

Далеко лежало, мало ⁽¹⁾ боліло. *Л.* —
Не близько лежить, мало болить. *Нос.* —
Близько лежить, жівит болить.

⁽¹⁾ не вельми (се б то—не рідна). *Б.*

Сторожа лучче ворожі ⁽¹⁾ *Нос.*

⁽¹⁾ невуж ворожа. *Євх.; лучча воро-
жа. Нос.*

9980. У новій скрині (як що не в спря-
ту: валяеця під лавою, або-що). *Кор.*

Шукай у старій скрині. *Бр., Зв.* — В
старій скрині, під лавкою. *С.* — Сховав
у стару скриню. *Бр.*

Щирая ПРАЦЯ мозолёванная. *Нос.*

То сяке, то таке діло. *Пир.*

Хоч кожух мняти, аби не гуляти. *Ном.*

Свекор не давав невісці їсти, що ле-
га була; и як прийшов батько в гості,
вона ото ёму й каже,—ато, мов, не да-
дуть вражі люде и пообідать. Є довга
брехенька про се.

Роботи — до сёмой ⁽¹⁾ суботи. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ сёмой. *Л.*

Бери, Лесько, хоч не легко. *Ил.*

Хоч ногу за ногу, а таки иди. *Ст. 36.*

Тягни, кобило, хоч тобі не мило (ро-
бить, робить, та само собі и приказує).
Ж., К., З.

Ідь, кобило, хоть есь три дві не іла.
Ил.

9990. Очам страшно, а руки зроблять.
Бр.

Богу молись, зачинай не бійсь. *Проск.*

Нехай сей день святиця. *П., Льв.*

Разом за Божіим розказом. *Ст. 36.*

Господи помагай з ночвами на Дунай!
Кон.

Дай, Боже, час и пору добру (як по-
чинають роботу). *Бер.*

Піднімайте, свині, хвости, бо глибоко
морем брести. *Пир.* — Піднімайте хвос-
ти, бо глибоко брести. *Пер.* — ... бо
далеко брести. *Ном.*

Уставайте козля, задирайте хвости. *Ст.*
36. — ... та біжить у лози! *Сос.*

Гей нуте, косарі, ви косарикки мої! *Ном.*

Гей нуте, косарі! Хоч не рано почали,
та багацько утiali. *Зв.*

10000. Очиняй, пане, ворота—іде твоя
робота. *Кон.*

Вези батькова куца! *Л., Б.*

Як самогужки гренджолата везуть,
або-що.

Боже поможи! *Об.* — ... Спасибі за
добре слово — отут и положи. *Біл.* —

Магай Біг! *Лів.* — Помагай Біг! *Об.* —
Магайбі! *Лів.* — Помагайбі! *Об.* — «Здо-
рови, Боже поможи!» — «Здорови, Боже й
вам поможи!» *Л., Кон.* — Нехай вам Бог
помагає! *Пир., Н.*

За початком діло становиця. *Ст. 36.*

Добре начало половина діла. *Н.*

Кінець діло хвалить ⁽¹⁾. *Ск., Ст. 36.*

⁽¹⁾ ріша. *Х. 36.;* вінчає. *Кулж.*

Конець — и вінець. *Г., П.*

От тобі ⁽¹⁾ віз и перевіз! *У., Пир.*

Оце тобі все діло зробив! От тобі на!
и д.—⁽¹⁾ Маєш. *Ил., Прок.*

Честь Богу, хвала, и вам на здоров'я!
Кон.

И конт ёму (и ділові кінець)! *Збр. Лаз.*

10010. Воно таки на діло закандзюби-
лось. *Пир., Л.*

Дай, Боже, щоб робилось, — аби не
псувалось! *Б., Л.*

Не вже ти симиділуха? *Євх.*

Се як віл у армі: коли не випражеш—
не випражєця. *Кон.*

Мовчки, як віл робить, похнюпившись.
Кул.

Везе, як борозенний. *Бр.*

Захекався ⁽¹⁾, як віл в борозні ⁽²⁾. *Бер.*

⁽¹⁾ Задохався. *З.* ⁽²⁾ борозенний. *Л.*

Працює, як чорний віл. *Г., П.*

Напинає пупа. *Кул.*

Из шкури вириває — так робить! *Бр.*

10020. Наліг, як на вільхову довбню. *Р.*

Наліг як Циган на ковядло ⁽¹⁾. *Пир.,*
Пр., Полт.

⁽¹⁾ на точило. *Л., Полт.*

Стараєця, що піт кривавай ёго 'бли-
ває. *Бр.*

Аж очі ёму рогом лізуть. *Кон., [Павл.].*

Ніколи — й носа втерти. *Л., Пир.,*
Ст. 36., Кв., [Бр.].

Працює до синёго поту. *Рад., Кр.*

Узявся за діло, як воші за тіло. *Ст.*

36. — Узявсь (або: принявсь) за діло, як
вош за тіло. *Б.*

Кублицця ⁽¹⁾, як квочка з курчатами.
Лох.

⁽¹⁾ Клопочєця. *Пр.*

Кому до поту, а кому в охоту. *Коз.*

Робиш, робиш: ні за тобою, ні перед
тобою ⁽¹⁾. *Прав. Ниж., Пол., Лів.* — Роб-
лю, роблю: ні поперед мене, ні позад ме-
не — не дороблюся до гробової дошки. *Бр.*

⁽¹⁾ ні наперед тебе.

10030. Чоловік не камєнь, щоб не став.
та не 'дихав. *Пол., Лів.*

Тоді одпочинемо, як помремо. *Л., [Ст.*
36.].

Од діла голова біла. *Бер.* — Так ба-
гато діла, що аж голова біла. *З., Пир.*

Доробився хліба, аж зійшов на діда.
Ил.

Дувся, дув, поки здоров'я ся не збув.
Прок.

Щоб ся до гробової дошки не дороб-
бив. *Бр.*

Касі! — чорт мене насі! *Ном.*

Жартують, як побачать якого мудро-
го косаря, що йде з косовиці и ледві но-
ги волоче—вморився.— Кажуть, якийсь
Москаль, зайшовши в наші сторони, за-
бажав піти на косовицю... Забажав и
пішов, та ще не абияк, а дві косі взяв:
аж бороудою трусить, чимчикує в поле!
а коси тільки «цок, цок» — по косі на
кожному плечі! «Куди ти, Москалю», пи-
тають, «так послішаеш?» — «Касіть, ка-
сіть!» каже.— «Нащо ж ти дві косі взяв?»
— «Ет!» — дурні, мов, хахлі! «Одна», ка-
же, «вмориця, другу візьму!» Покосив
день — може бідоласі не раз и лопаток
давали; вертаєця—ледві ноги тягне, ко-
си ззаду волоче, зачепивши одну за
'дну... «А де се ти», питають, «Моска-
лю, був?» — «Касі! чорт мене насі!», и
голосу не одведе...

Тут теши та теши, а там треба пуп
нап'ять. *Зап. (I, I47).*

Рівняє роботу тєслярську до косарсь-
кої.

З КЛОПОТУ голова болять. *Л., Пир.*

З клопоту великого подуріли. *Пир.*

10040. Зібралися тучки в кучки (усі кло-
поти зійшлись до купи). *Нос.*

Має тільки гадок, що нес стежок. *Ил.*

Думка думку пошибає ⁽¹⁾. *Бр., Л., Ст.*
36. — ... журниця, що нічого не має. *Ил.*

⁽¹⁾ гонить. *Ил.;* побиває. *Черн. 2.*

И думок не стане. *Л., Кл.*

Голова від клопоту тріщить. *Ил.*

Так багато діла, що аж голова тріщить.

Аж очі випадають (так голова болять,
— або од сліз, од смутку). *Рад.*

До потилиці мізок повертати. *Кул.*

Сидить, наче у гаю (невеселий, за-
хлопотаний—в кумпанії сидить). *Чор. Рад.*
(121).

Як треба, то хоч у щимкі голову по-
ложи, то не здумаєш (або: то нічого не
вижмєш). *Гр.*

10050. А Боже Юрку, натягни на кісіть
шкурку! *Нєм., Євх.* — Натягни, Боже,
шкурку, поки матиз церкви прийде! *Рад., Р.*

Діти над'їли, та, боявшись матері,
отто и приказували. *Бр.*

Тянди-ринди, завтра Великдень! *Зв.,*
*

Пр. — ...завтра празник. *Бер.* — Тинди и ривди. *Кулж.*

Шити ⁽¹⁾—білти, завтра Великдень! *Об., Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Мяти. *Збр. Лаз.*

Дівки, беріть в руки хвучи (веретена), завтра Великдень! *Проск.*

Кидай печене и варене! *Л., Пир.*

Бігти за ним, та не знать за ким. *Л., Пир.*

Прийшов хтось, узяв щось — бігти за ним, чорзна за ким. *Л., Пир.*

Засмикали, як Циган сонце. *Коз., Ном.*

Циган пішов на заклад, що буде косити до західсонця; але, притомившись добре, и почав ёго благати и репетувати, щоб мерщій заходило. *Кос.*

Не мала баба клопоту, та купила порося! *Ск.* — ... порося у квік ⁽¹⁾, а баба у крик. *Бр.* — ... баба в крик, порося у квік. *Ил.*

⁽¹⁾ порося квік. *Проск.*

Не мала ⁽¹⁾ дівка лиха, так Каленика привела ⁽²⁾. *Коз.*

⁽¹⁾ Не знала. ⁽²⁾ вродила.

10060. От не було на молодіці, та сталося на старіці! *Гат.*

Не мав лиха, так оженився! *Коз.* — ... та оженився на свою голову! *Бр.* — Оженився на свою біду. *Кон.*

Купив собі біду, та на свої гроші. *Полт.*

Не видав хтось кислого, та в рошину впав. *Ст. Зб.*

И то, й долото (як оговорююцца, що їм треба багацько діла робить). *Гр.*

Круть-верть ⁽¹⁾, в черепочку смерть. *Об.*

⁽¹⁾ Шерть-верть. *Пир., Х. Зб.* ⁽²⁾ в черепочці. *Проск.*; під черепочком. *Пр., О., Н.*

Сидить, як на ножах. *Ил.*

Біга ⁽¹⁾, як опарений ⁽²⁾. *В., Лів.*

⁽¹⁾ Кинувсь. *Лів.*; Кинувся. *Б., Бер.*; Схопивсь. *Прав., Пр., О., Павл.*; Схватився. *Прав., Гр.*; Вискочив. *Дуб., О., Нов.* ⁽²⁾ опечений. *Бр., Бер., Пр., О., Гр.*

Шатаєцца ⁽¹⁾, як муха в ⁽²⁾ окропі. *Лів.*

⁽¹⁾ Вертицца. *Прав., Ниж.*; Кидаєцца. *П.*; Крутицца. *Г.*; Швидкий. *Проск.* ⁽²⁾ на. *Г., Проск.*

Біжить, як швець з чобітьми на місто. *Бр.* — ... на торг. *Г.*

10070. Вертицца, як швець в ярмарок. *Ил.*

Ганяють, як солоного зайця. *Ёвх.*

Сидю, як на вогні. *Бр.* — Сяжу, як на пожарі. *Рад.*

Гаразд — коли б витримати. *Ил.*

Без соли солоно, без круп густо. *Ст. Зб.*

Не до соли! *Лів.*

А вже мені не до соли, коли грають на басолі! *Гайс.*

«Сіль сиплецца з кишені, сіль!», кажуть чумакові, а він гаса. — «А вже», каже и д. Про се прислів'я. *Збр. Шей.* инаково трохи розказує (див. карт. 34).

Тепер мені не до соли, коли батько вмер! *З., Л.*

Ишла дівка з торгу — сіль несла. Пришла на весілля та й танцює — а сіль таки у торбі за спиною. «Дівко, чого ти танцюєш — твій батько вмер?» — «То що ж, що вмер, то що ж, що вмер!» — «Хіба ж тобі ёго не жаль?» — «Де в біса не жаль, де в чорта не жаль!», а сама все таки танцює... «Он», кажуть, «сіль сиплецца!» — «Тепер», каже, «мене до соли, коли батько вмер!»

«Твій батько вмер!» — «Постій трохи, дотанцюю!» *Ёвх.*

Ёму тепер не до того. *Л., Не.*

10080. Прийшлося Иванцю к ідному кінцю. *Праг.*

⁽¹⁾ ченцю к одному. *Коз.*

Попався ⁽¹⁾, жучку, панові в ручку. *Бр., Прав., Ниж., Пол., Лів.* — ... тепер мовчи. *З., Пир.*

⁽¹⁾ А, попавешся. *Бал.*; Попавісся. *Проск.*

Застукали, як Головка в базарі. *Не.* Змішались, як у бразі гуца. *Чор. Рад.* (308).

Циганський піт проймає. *Ном.*

Ні сюди, Господе, ні туди Господе. *Зал.*

Удїзла баба ⁽¹⁾ у нерет: ні назад, ні наперед. *Рад.*

⁽¹⁾ Заскочив. *Пир.*; Попавсь. *Черн., г.*

Що робить — чи покинуть, чи любить! *Ёвх.*

Господарь 10088—10111. — Степ 10112 — 10115. — Хліб 10116—10180. — Сіно 10181—10186. — Скотина 10187—10256. — Птиця 10257—10268. — Ліс 10269—10272. — Прясти 10273—10276. — Хата 10277—10298. — Млин 10299—10301. — Огонь и вода 10302—10310. — Найми 10311—10406. — Ремесло 10407—10469. — Місто и село 10470—10492. — Купля 10493—10599. — Мівьба 10600—10610. — Міра 10611—10614. — Борг 10615—10661. — Запис 10662—10668. — Умова 10669—10677. — Сам 10678—10682. — Бурлак 10683—10689. — Сирота 10690—10716. — Вдова 10717—10727. — Гурт 10727—10774.

ГОСПОДАРЬ, як черак. де хоче, там и сяде. *Проск.*

Знає господин, хто чого годен. *Ил.*

10090. Хазяїна и Бог любить. *Коз.*

Хазяїна й собака знає.

Що то за господар, що свого доброго, не глядить. *Ст. Зб.*

Добрий хазяїн избере, а поганий розгребе. *Кон.*

У доброго хазяїна и кішка господина (¹). *Лів., Сл.*

(¹) и свинка господинька. *Гл.*

Не в дорогу вдавайся, а в хазяїстві кохайся. *Ш.*

Без хазяїна и двір (¹) плаче. *Б.* —... двір плаче, а без хазяїки й хата. *Рад., Б.* —... двір, а без хазяїки угли плачуть. *О.*

(¹) и товар. *К., Л., Пасл., Ст. Зб.*

Без хазяїна чужі руки — кочерга. *Ос. 2 (32).*

Без хазяїки хата не метена. *Дуб., Я.*

Хазяїка в домі покрову всім. *Евх.*

10100. Привикай до господарства змолу — не будеш знав на старість голоду. *Ил.*

Хазяїн (або: хазай) на всю губу. *Бр.* — Газда цілою губою.

Так окукубилась, мов та горлячка. *Г. Бар.*

У хаті в її, як у віночку; хліб випечений, як сонце; сама сидить, як квіточка. *Зан. (I, 145).*

Дождовався (sic) заець ўса — сам кормиця. *Ст. Зб.*

Иде з своїм двором. *Ил.*

Одчиняйтеся врата (або: ворота и) для нашого брата. *К.*

Як розживемся, так и в пастухи наймемся. *Нос.*

Шуткує хазяїн, як хвалять порядок в хазяїстві.

Не то господарь, що збереть госпо-

дарство, — то, що готовое задержить. *Ст. Зб., [Кл].*

Господарь — що свині попродав. *У.*

10110. В хазяїстві все знадобиця. *Кулж.*

Діди струють, а баби гноють. *Евх.*

СТЕП, поля!... роскїш моя! *Ч.*

Де добрий край, там и під ялиною рай. *Прав.*

Степ — як дим (округи степ и степ — як дим). *Пур.*

У полі дві волі. *Лів.*

ХЛІБ усім голова. *Ск.*

Хліб святий — дар Божий: карай нас, Боже, ним до віка. *Ил.*

Хліб (¹) роги и ноги. *Бр.*

Хліб є — все є. — (¹) У хліба *Бр., Проск.*

Як хліб буде, то й все буде. *Об.*

10120. Хліб и на ногах поставить, и з ніг звалить. *Бр.*

Хліб убірає, хто єго має. *Кон.*

Хліб розбірає, хто єго не має.

Хліб роби, хліб и їж. *Рад., Б.*

Хліб їж, и коло хліба ходи, и хліб роби (щоб було у тебе). *Бр.*

Нема то ремесло, як леміш та чересло. *Ил.*

На новосїлля берись, а за чепігу держись. *Евх.*

На слободу берися, а хліба держися. *Збр. Лаз.*

Умірать лядься (¹), а хліб (²) паши (³). *Б.*

(¹) збірайся. *Коз., Гор.;* готуйся. *Сос.*

Пріч рядися. *Рад.* (²) землю. *Гор.* (³) сій. *Рад.*

Надія в Бозі, коли хліб в стозі. *Ил.*
10130. Як жито в оборозі, то надія в Бозі.

Як на току молотниця, то и в хаті не колотниця; а як на току не молотниця, то и в хаті колотниця. *Бр.* — Як у клуні не молотить, то в хаті колотить. *Зв.*

«Хліб святий усему голова!» *Бр.*

У хліба ноги коротенькі; а як побіжиш, то и довгими не наженеш. *Х. Зб.* — У хліба коротенькі ноги, та не наженеш (кажуть, прибігши до кого хліба позичать. *Рад.*). *Рад.*

Ми собачу долю їмо, а колись колос йшов аж до землі. *Пир.*

Див. *Хат.* 195 к.

Роли, Боже, и на грудяшого, и на крадючого. *Ос. З (VI, 10).*

Усе тее пригодицца, що на полі кореницца. *Коз.*

Бриця в пашні помішниця. *Макс.*

Як будуть ріжки, будеш істи пирожки; а як уродить метлиця, то буде й хліб сницця. *Коз.* — Як есть в хлібі ріжки, будуть и пиріжки. *Кон.*

Як уродить в житі метелиця, так буде хліб и паляниця; а як уродить житець, так и хлібу конець. *Б.*

Як в житі кукіль, то хлібові покій; а як звонець, то му конець. *Ил.*

10140. Кукіль—то полёвого дідька робота. *Макс.*

Коли цвіте біб, тогді тяжко о хліб; а як мак, то не так. *Ил., Войц.*

Коли сунця красна, не сій овса на прасно. *Нос.*

Коли ся риба ловить, тоді хліб не родить. *Ил.*

Де оре сошка, там хліба грошка. *Проск.*

Укниь мене у болото, а я тебе уберу в злото (ліби ячмінь так промовляє, як ёго сіють: тим ёго и сіють скоро сніг з землі). *Бр.* — Топчи мене в болото, то буду як золото. *Кан.* — Казав ячмінь: «книь мене в грязь, то будеш князь». *Л.* — Книь мене в кал, я одіну тебе в жупан. *К.*

Навожи, надрожи, а жито зийде. *Ил.*

З гречки и проса — и каша, и паша. *Б., Кон.*

Просо вітру боїцца, а дощеві кланяецця. *Не.*

Між дорогами орать — так як на печі. *Кон.*

10150. Така любя рілля, що дитина впросла б, коли б посадив. *Зап. (I, 146).*

Давай нивці, то и нивка дасть. *Лів.*

Пісок не родить, та з хліба ⁽¹⁾ не зводять. *Коз.*

(1) з сімен. *Нос.*

Рання сійба хоч не вродить, то и з хліба не зводить. *К.*

Присівку жде. *Ст. Зб.*

Осень каже: «я урожу»; весна каже: «а я поглежу». *Кобр.*

Як ще Господь колосом наля. *Пир.*

Нам Бога не йти позивать, як хліб родить. *Р., Сос.*

Як не буде густо, то не буде й пусто. *Бер.*

Пашня в полі, як лава. *Пир., Гр.*

10160. Жито, як стіна. *Л., Кон., Гр.*

Жита такі, що й гуж не пролізе. *Кон., О.*

Жито красуецця. *З., Л., Пир.* — ... квітує. *Ж., Пир.*

Усатий ячмінь. *Макс.*

Лоском лягло (хліб, трава и л.). *Бр., Л., О.*

Хоч покотись, усюди голо. *Ск.*

Стебло стебла ⁽¹⁾ кличе. *Бр.*

Рідке.—⁽¹⁾ стебло. *К., Л.*

Сніп на сто кіп, а хазяїну на сто літ. *Сос.* — Поміг Бог нажати сніп; коли б Бог поміг нажати сто кіп, а хазяїві на сто літ. *Бр.*

Кажуть, нажавши перший сніп, вишшовши вперше жати.

Сніп од снопа, як чорт од попа. *Б.*

Лапала, лапала, и дитина плакала: налапала копу, без сорока сноів. *Бр.* — ... зарана додому пришла, ледві дверей найшла. — ... и дитина плакала: налапала двадцять без сімнадцяти, три од дороги украдено. *Кр.*

Рідке жала.

10170. Півтора тора—тіко, як и вчора (скільки назвали кіп?). *Бр., Кр.*

Що ёго у-свед зжавши! *Пир.*

Швидче жніть до обніжка, там стоїть пирогів діжка. *Не.* — ... та й до борозни, бо й там трохи. *Збр. Лаз.*

Як діждемо літа та нажнемо жита, поставимо в копи та вдаримо в гоши. *Ос. 6 (III, 35).*

Хто має, то нехай прибірає; а хто не має, то нехай заробляє (про хліб, літнього часу). *Бр.*

Копи одтывать. *Л., З., Хор., Кон.*

Чекайте, ціпи, прийде на вас осінь!

Біл., Проск.

Коли побив бич, то став могорич. *Збр. Лаз.*

Він не тільки немолочений, и на тік неволочений (пропав хліб). *Зв.*

Нещасливість світа — збавилося літа; прийшла зима, то й хліба нема. *Ил.*

10180. Нивко-нирко! верни мою силку.
Збр. Лаз.

СІНО румове (добре, неболотне). *Кон.*
Один жемчуг—сіно!

А то хватай, куме, в міх (як прийде літо, а граблів нема).

Дай, Боже, на сіно гній, на скот лій, а хазяїну на здоров'я (приговорюють за порцією, як сіно привезуть для скоту).

Кр. — На скотину лій, а на сіно гній.

Кон. — На сіно гноєк, на товар лоєк (як дожде ниви, або докосить и зложить).
З., Пир. — На волики лоєк, а на нивку гноєк, а на мою спивку верни, Боже, силку. *Рад.*

Ляцька борода (трава, що, косячи, не захоплюють косою—*рива*). *Збр. Шей.*

Овсяниця, просяниця — все то товару корис. *Ст. Зб.*

Так рідко посходив (часник), наче нечистий кіллям потикав. *Коз.*

Божа СКОТИНА. *Ном.*

Скотина—то ворог. *Руд.*

10190. Пошануй⁽¹⁾ худобу раз, а воно тебе десять раз⁽²⁾ пошанує. *Бр.*

⁽¹⁾ Пожалій. *У.*; Побережи. *Пир.* ⁽²⁾ тричі. *Ос. 7 (V, 34).*

В дорозі, у гостині, памятай о худобині. *Ил.*

З рукава вигодуєть. *Ст. Зб., Хат. (196).*

За добрим товаром зовуть и паном. *Кон.*

Худа худоба свого ховання. *Ил.*

Хто не має худоби, не знає хвороби. *Коз.* — ... а в нас худоба, то єсть и хвороба. *Рад.*

Товар не потвар. *Ст. Зб.*

В одних руках худоба не живе. *Кон.*

Як снасть псуєця, то чоловік ума берєця; а як худоба пристане, то розуму не стане. *К., Кан.*

Такого кодла. *Лів.*

10200. Переп'ялись, як хороба. *Бр.*

Іж гній, та бери лій (як купують худобу). *Кон.*

Щоб тебе з кодла звело! — Щоб твоє кодло звелось! *Новг.*

Ах, ти, гладкий (на скотину)! *Кон.*

А щоб ви—ходили (хотів налаять, та пожалував)! *Бр.*

Вовки б тебе не зарізали (лає и жалує)! *Черн.*

Без вола хата гола. *Бер., Збр. Лаз.*

В кого віл та коса, в того й грошей киса. *О.* — ... в кого ж немає вола, в того паністарочка гола. *Б.*

Як би єму вола, то б він які роги покочав! *Коз.*

Як товста шия у бика; так тоненька в мужика. *Коз.*

10210. Сім пар волів — хоч обдери.

Прав. Ниж

Бичок -третячок за маковий пирожок. *Збр. Лаз.*

За каплею молока та хіба вбить⁽¹⁾ бика. *З.*

⁽¹⁾ та так бити. *Л.*; та бити. *Рад.*

Пропала корова, нетреба и здоров'я. *Збр. Лаз.*

Тільки пара хвостів осталося (пара товаряк). *Пир.*

Як кінь пристане—ніж гостри; а як віл пристане—из снасти. *Б.* —Як віл пристане, так віз масти, а як кінь пристане, так ніж гостри.

Сінним конем а солом'яним волом не далеко заїдеш. *Нов.*

Волові дай полови та жени поволі, а коневі вівса, та жени, як пса. *Ос. 10 (VI, 52).*

Гей возом за волами, та й поти годі! *Кон.*

Даси коневі полови, будеш робив поволі. *Ил.*

10220. Босий кінь (некований). *Л., Гат.*

Коник, як горох! *Пир.*

Ей ви, жароїди (на лінєвих коней)! *Л., Кр.*

Чи вістиме, чи конешне (питають, жартуючи, чи кобила, чи кінь)? *Бат.*

Бісами добрий кінь! *Ч.*

И хвіст дугою. *Пр. в Ст. Зб.*

Криця не лошиця! півкорця ззість, а мірки не доведе. *Бр.* —Біжить—дрижить, упаде—лежить. *Кр.* —Як біжить, так дрижить, а упаде, так лежить — криця не лошиця! *Ш.*

Так з нїздер полом'я и паше. *О.*

Кінь исказивсь (зірвавсь). *Кул.*

Женить би вас, щоб не брикали. *Кулж.*

10230. Кінь молодий в гроші йде, а старий виходить. *Ил.*

Продай білу: уночі гарно шукать. *Пир.*
Глаголі читає (без корму стоїть). *Пир., Л., Коз.*

У клячі грива довга, та ум короток. *Ст. Зб.*

Кобиляча голова дурніша за курячу. *К.*
—... курочка таки, де ходить, а на сі-

дало йде; а кобила, де ходять, там и ночує.

Не вірь кобилі в дорозі, бо серед волота скине. *У.*

Не тільки кобилі не вірь — не вірь и кобилячий голові: хоч знайдеш на дорозі, та ще таки зануздай. *Рад.* — Кінську ⁽¹⁾ голову ⁽²⁾ найди, та й ту зануздай ⁽³⁾. *Об.* — Кінську голову на дорозі знайдеш ⁽⁴⁾ — ховстай та бий. *Бр.*

⁽¹⁾ Кобилячу. *Пр.* ⁽²⁾ на дорозі. *Бр.*
Проск. ⁽³⁾ загнуздай. ⁽⁴⁾ Кобилячу голову, як в дорозі, то.

Лошя вовчий підпалок. *Ил.*

Живеш вим'ям увесь, то воно все й показуєця. *Хор.*

Дійниця — коров'яча м'юка. *Не.*

10240. Здорова скачи, од вовка втечи, на той год рунце принеси (кажуть, розмугузовавши обстрижену вівцю и б'ючи її тим мотузом). *З.* — Пуд (під) кушпо руно! од вовка втечи, а руно принеси! *Рад.*

Держи свиню — держи пару волів; держи другу — держи дві парі волів. *Кон.*

Веху вхопив (шкодливе для худоби зілля). *Л., Пир.*

Дав коню вівса, а він дивниця на пса (здохать хоче, загодував). *Бр.*

Уже на ёго (слабу товарику) давно собачки ⁽¹⁾ часник товчуть. *Бр., Лів.*

⁽¹⁾ вовк. *У.*; вовки. *О.*

Наставилася вовкові в зуби (дума здихати). *Войц., Л.*

Так: ні горить, ні болить, — и здиха (худоба під упадок). *Кон., [Зв., Кр.].*

Забачимося в кушпіра на жертці. *Проск.*

Не любив собі місяця. *Ил.*

Нехай ёму гнила колода! *Новг.*

Побажання на такі речі: «Коли б вовк лошяти не звів!»

10250. Уже тоє реве, що по волу бере (вовк). *Ст. Зб.* — ... по тилиці бере. *Вал.*

В Валках кажуть, що се про дзвін. Ніби десь піп так зробив, що хто не прийшов в церков — давай вівцю; бачить, що се не бере, — телицю: ніби відділя воно и взялося.

Соловей, що коні душить. *Кан., К.*

Вовка треба оженити. *Г., П.*

Старая собачка панська брехачка. *Ст. Зб.*

А чин! *Коз., Х., Гр.*

А вон! одкинув хвоста, як батько весілля! *С., О.*

В Петрівку мухи роблять на панів, а в Спасівку на себе (в Спасівку дуже ку-

сають — на себе, в Петрівку ні — на панів). *Ёвх.*

Сницца не ПТИЦЯ. *П., В.*

Бо шкідливе дуже... Прядево достигає — наляжуть и ген часто зоп'ють. *Бр.*

Горобець на все удалець. *Гр.*

Воробець на себе смерті не має. *Ил. 10260.* Жив-жив-жив! *Ном.*

Лають так горобців. Ніби як мучали Христа на хресті, Жиди подумали, що Він вже вмер и покинули мучать. Так горобець ніби прилетів и почав: «жив-жив-жив», — вони знову стали мучать.

«Иволга, иволга! свиню ссала, порося вкראה!» (кажуть иволзі). — «А ти кобилу!» (ніби каже иволга). *Збр. Лаз.*

Півень крізь ніч за своїм хазяїном побиваєця. *Пер.*

Курі сокочуть ⁽¹⁾, у міх не хочуть. *Ск.*

⁽¹⁾ кокочуть. *Вед.*

Без когута хата шута. *Ил.*

Як дома кури, так у лісі тетеря. *Новг.*

Сіла курочка, сіла-сіла курочка, сіла! с'як перешупують, кличуть). *Л., Кон.*

Кудкудак за п'ятак, кукуріку за копійку. *Гр.*

Индик-дик, индик-дик! надув кишку, звів в затишку, бур-бур-бур! *Пир.* — Индик-дик, спустив кишку на покрішку, бур-бур-бур! *Л.*

Дражнять так индиків.

Що в ЛІСІ родицца, то в дворі згодниця. *Ст. Зб.*

10270. Як не впинить ліса, буде в самого біса. *Б.*

Коло бука великая мука. *Ил.*

За кусок заліза дам собі зуба винить (так воно потрібне у господарстві). *Бр.* — Дивись желізного кілка, а не срібного. *Г., П.*

Дівки, не ПРЯДІТЬ: виросте лопух — буде сорочка и хвартух. *Проск.*

Спішку, спішку! побіжи під ткацьку стрішку, там тчуть и прядуть, меві починак дадуть (як прясти сідають). *Б.*

Сюди смик, туди смик — мій починак, як бик. *Гр.*

Чи багато мотовил, деяке на комору закинй. *Кон.*

ХАТА рогата (діла по всіх кутках).
Нос.

Своя хата—як покривка: всього пере-
ведеця. *Б.*

Хата не ворог: коли не запалиш, то
не згорить. *Євх.* — Дом не ворог: коли
запалиш, то ⁽¹⁾ згорить. *Хар. Зб., Пир.*
— Домівка не ворог. *Ос.* — ... коли за-
палиш, тоді й згорить. *Б.*

⁽¹⁾ Своя домівка не ворог: коли не за-
палить, так. *Б.*

10280. Наша хата з Богом не спорить:
як надворі тепло, то й у нас тепло; як на
дворі холодно, то й у нас холодно. *Євх.,*
[Проск.]. — Наша горниця з Богом не
спориця. *Гр., Нос.*

В хаті, як у загаті. *Ил.*

Хата на курачі ніжці. *Л., Кр.*

Хаточка там така, як кучочка. *Бр., Черн.*

Живеш, як у решеті: відки вітер по-
дме, то повні хати. *Кон.*

Тепло ⁽¹⁾, як у вусі. *Л., Зан. (I, 147).*

⁽¹⁾ там тепло, тихо. *Рад.*

Треба хати холодити! (гонить вітер по
хаті — от як панночки, ходячи юрбою. *З.*).
Пр.

Чолом стоїть хата. *Кон.*

Строїть, як собака хату. Як змерзне
зімою, каже: «Построю хату!»; а літом,
як душно, каже: «Великої треба — ляжу
проти неба». *Рад., [Бр., Кр.].*

Як літом собака хекає, виваливши я-
зык, то то, кажуть, він проказує: «на
ката хата, на ката хата!»; а як потя-
гаєця у соломі, випростуючи задні и
передні лапи и позіхаючи на всі застав-
ки, — віби каже: «оттаку-оттаку собі
хату поставлю!»; як же узімку муркає
з холоду, лежачи на морозікрутившись
у клубок, — отто «хоч оттакесеньку»,
мов, «хатку». (Див. № 553). *Кор.*

А ну, синку, розкидаймо хлівець та на-
рубаймо дрівець. *Зал.*

10290. Пекарня дух любить. *Ст. Зб.*

Угли обрубай, а хату отоплюй.

На старе сміття вертайся. *Ил.*

Пахне пусткою в хаті. *Ном.*

Макогін хазяїн у хаті. *Збр. Лаз.*

Кочерга до печі хазяйка — вона свое
діло зна, жар загіба. *Збр. Лаз., Гол.*

Хрест святий, купюба псявіра. *С.*

Ковганка салу переводчиця. *Б.*

Без ножа, як без рук. *Ст. Зб.*

МЛИН — чесна храмна. *Кл.*

10300. Млин — корчма. *Кл.*

Млинок Божий дарок. *Кр.*

ОГОНЬ и **ВОДА** добрі служити, але ли-
хі панувати. *Ил.*

З водою та вогнем не жартуй. *Проск.*
Вода як візьме, другому дасть, а вогонь,
то пропало. *Проск.*

Огонь святий истинця, як ёго не ша-
нуеш. *Г., П.*

Од злодія угли остануця, а од огню
не зостануця и угли. *Ст. Зб.*

Против огню нехай не лютує. *Коз.*

Біда, а гріх гасити. *Бр., О.*

Огонь не кляча. *Ст. Зб.*

10310. Де вода, там и біда. *К., Кам.*

СЛУЖБА не дружба. *Ил.*

В службі треба ухом землі приймати.
Бр.

Хто не служив, той и біди не знає.
Проск. — Хто у службі не бував, той и
вужди не видав. *Пр.*

Чужую кучу віючи, вочи завсіди запо-
рошиш. *Нос.*

Чужу хату топить — свої очі сніпить.

Нагодують калачем, та и в спину ро-
гачем ⁽¹⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ кирпичем. *З., Л.*—В Лубенщині и
Золот. я щось не чував (од народа) *кир-
вичем.* Тут або помилка, або се не од
народа записано. *Ном.*

Рік не вік. *Бр.*

Як мієш быть злим господарем, то во-
люй быть добрим челядником. *Ст. Зб.* —
Лучче быть гарною наймичкою, ніж леда-
чою хазайкою. *Б.*

Чоловік там рідко умірає, де ся рож-
дає,—але голова місця шукає.

Сидіти на бурку. *Збр. Шей. (з Кам.).* —
На бурку жити. *З., Пир.* — Жие на бурку.
Гайс., Бр. — Бурхівий чоловік. *Нем.*

Без служби. То Ляхи живуть, яконо-
ви: сёгодня тут, а завтра як доведеця.

На бубон грать (про лакиз-блюдолизів
що пучками вимазують тарілки). *Черн.*

На здобитки, підв'язавши литки. *Л.,*
[Рад.]. — На заробітки, піднявши литки.
Пир., Кр. — Підніму литки, та на заробі-
тки. *Б.* — Підв'язуй литки, як идеш у
здобитки. *Ст. Зб.*

В Лубенщині більше кажуть в жарт,
як питають—куди йдеш. *Ном.*

У строках стать. *К., Кам.*

И в ката, аби плата. *Бр.* — Най у ка-
та, аби була заплаата. *Ил.*

Плата и у ката, аби харч добра. *Бер.*
— ... хороша. *Рад.*

Хто служить з ласки, тому милосер-

днем платять (або: тому стає хрином хліб панський; або: то мішок плаский). *Ил.*

Тягне лямку. *Пир., Ком.*

Солом'яним слугою ніхто не доробився. *Ил.*

Треба робить, то треба й істи (як хто погано годує челядника). *Зал.*

10330. Накорми, тоді (або: Зобуй, зодягни, та) й кием потягни. *Бр.*

Не давши (¹) оброку, не бий по боку. *Бр.*

(¹) Не дай. *Бер.*

Дай коневі (¹) вівса, та й жени (²), як пса. *Зв., [Рад., Кр.].* — ... а волів дай половини, та й жени поволі. *Ївх.* — Коневі дай вівса, а волів соломи, та й ідь поволі. *Ил.*

(¹) вволю. *З., Пер.;* сіна й. *Кон. (²)* бий. *Кан., Ков.*

У попа був наймит та виїхав косить. «Мішок, що в тебе є?» — «Хліб та цибуля.» — «Спать!» Піп и послав на підслухи, и як довідався, як наймит розмовля з мішком, шле наймишкою другий: «Мішок, що в тебе є?» — «Ковбаса, сало, паляниці, книші.» — «Косить!» *Гр.* — «Торбо-торбо, що в тобі є?» — Хліб та цибуля.» — «Нумо спать!» — «А як сало?» — «Будемо робить.» *Лаз. Збр.*

Не слуга в постояях ходить — купи чоботи. *Б.*

Наймитови хоць з коліна вилупи, а купи. *Проск.*

Наймися, наймитку, в мене, а я у попа — для луччої харчі. *Кан., Ївх.* — ... а я іду до попа, бо в попа лучча харч. *Бр.*

Попівський хліб роспирає челяді бік. *Проск.*

Хто везе (¹), того й підганяють. *Прав. Ниж., Проск., Лів.* — Коли везе, то на него більше ще підкладають. *Сл.*

(¹) йде. *Рад.;* іде. *Бер.*

Дурний слуга без помічі, а полковник без війська. *У.*

10340. Гриць за волами, Гриць и за дровами. *Проск.*

Я и товкач, и помело (и винен, и робля—все я). *Об.* — Я—як той товкач: що загадають, те й зроблю. *Бер.*

Одному не роздирацьця. *Л.* — Єдному не роздиратися надвоє. *Ст. Зб.* — ... не роздиртися надвоє. *Бр.*

Одним волом хліба не доробисся. *Бр., [Ил.]*

Сіли на шию. *Пир.*

Так що ж я буду робить — хіба ни-

кони ловить? *З., Л., Кр.* — «Що ёго робить?» — «Никони ловить!» *Л.*

А чого ж ми підєм—чортів спіпать? *О.* Не заприг, що нукаеш. *Пир.*

Служба вільність не тратить. *Ил.*

Сій и оря, а на свободу ся бери. *Проск.*

10350. Один хліб придаєцца (кажуть про того, що часто найми або службу міня). *Нос.*

И псові в одну дюру наскучить лазити. *Проск.*

Не од калача тікають, а од бича. *Пир., [Лип.].* — Не втікає пес (¹) від колача (²), тільки від бича (³). *Проск.*

(¹) мужик. *У. (²)* калача. *Бр., У. (³)* що б'є. *Бр.*

Хліб не б'єцца. *Нос.*

Не йдуть од хліба — йдуть од кня. *Об. Собака не втікає од хліба, а од кня. Кан., К.* — Собака од хліба не утіче. *Ш.*

И пес дурно не бреше. *Ил.*

На добрим місці и камінь обростає. *Кан.*

От тобі хамут и дуга: а тобі не слуга. *Ст. Зб.*

Нехупава подякувала (з того пішло, як з служби зійшла молодиця за слово *нехупава*). *Бр.*

10360. Йди, ринде, де-инде: там тебе (¹) не знатимуть и риндею не зватимуть. *Лів.*

(¹) Ходім, ринде, куди-инде, де нас люде. *Ївх.*

Не то добрий, що в доброго год вибуде, але то добрий, що в злого. *Нос.*

Яка плата, така й робота. *Кр.* — Соб, бицю, коло (¹) плота — яка плата (²), така и робота. *Ил.*

(¹) до. *Проск. (²)* заплаца.

Яка (¹) харч, така й робота. *П., Лів.*

(¹) Цабе, куций, у ворота, яка. *Р.;* Гала коло болота, яка. *Рад.*

Яка плата, така й дяка. *Прав. Ниж.* — ... подяка. *Г.*

Три дні молотили — шеляг заробили. *Бер., Л.*

Служи, та на себе й зложи, а розгорни поли, та й иди голий. *Гайс., К.*

Живши-живши та й идеш завивши. *Нос.*

Там ся ліниво працює, де пожитку не чує. *Ил.*

Тяжко працювати, где нічого взяти. *Ст. Зб.*

10370. Робити, то є що, а заробити, то нігде. *З.*

На сей роботі не забагатієш, а загорбатієш. *Кулж.*

Не даром тобі людзка праця боком лізе.

На чужий труд ласий не будь. *О., Коз.*
 Набиток злий не свірний. *Бал.*
 Лихий набиток не дійде третіх рук. *Ил.*
 Що легко прийде, то легко піде. — Легко прийшло — легко пішло. *Бр.*
 Чужая праця боком вилізе.
 Шість батька в напасть, а діти по наймах. *Ст. Зб.*

По господині наймит. *К.*

10380. Оттак, хлоп, ми всю ніченьку прогуляли!.. и нагулялись як!.. так пани чаї та шпунти п'ють, а ми в пригрубняку знай люльки плюндriamo. *Сл.*

Не жалій хазяїна: їж картошку з лущпиною. *Ком.*

Наняв куцого без хвоста. *Сос.*

Служба службою, адруждадружною. *Ком.*
 Од кого хліба їси, за того й Бога проси. *Черн.*

Чий хліб їси, під того й дудочку скачи! *Не.*

Нанявся—продався. *П., Сівер.* — ... скажуть дверима скрипати, то скрипай. *Бр.* — Нанявся, як продавсь. *Лів.* — ... як продався. *Прав. Ниж.* — ... роби, як віл. *Б.*

Хоч не іжно ⁽¹⁾, так уліжно. *Бр.* — Чи доіжно, чи доліжно тобі (питає наймичка наймичку). *Шим.*

⁽¹⁾ не вїжно. *Б.*

Господарь слугі не викає. *Ил.*

Хто кому стрік — всьму дошотик.

10390. Вода без плати біжить. *Пир.*

День діла, три дні харчі. *Л., Пир.*

Годувать — не год годовать. *Збр. Лаз.*

Їж, що дають, а роби, що кажуть. *Ил.*

Кому в гóдн, а нам в глóдн. *Ст. Зб.*

Як служиш, то нічим не тужиш. *К.* — Хто служить, той не тужить. *Сл.*

Не поміч, а неміч. *Л., Пир., Кон., [Бр., Бер.].* — Більш немочі, як помочі (про дїтвору). *Л., Пир.*

Хто три роки служив у панів, а три у Жидів, того би лиш повісити. *Ил.*

Лїнивого одішлесся, а сонливого добулесся. *Зал.*

Не вередуй робітником, бо лїнивого збудеш. и д.

Старий хліб лучче, як новий. *Проск.*

10400. Місто святе не буде не занятє. *Ш.*

Смащне не валяецця, а хороше не волючецця. *Коз., Новг.*

Узяв вовчий прашпорт. *Зв., Л.* — Дали вовчий билет (вигнали). *О.*

Яка робота, така й плата ⁽¹⁾. *П., Прав. Ниж., Пол., Лів., Ёвх.* — Яка кровка,

така й лата — яка робота, така заплата. *Ил.*

⁽¹⁾ заплата. *Проск., Ст. Зб.*

Самі старші, самі менші. *Ск.* — Самі, мовляв, и старші й менші. *К., Л.*

Казав пан та й пішов сам. *Руд.*

Біда бідному и без наймиа. *Ил. [Зв.].*

РЕМЕСЛО не за собою носити. *Ст. Зб.*

Доброє ремесло чорт любить. *Пр. в Ст. Зб.*

Більше ремесла, більше здиднів. *Проск.*

10410. В ремесника золотая рука. *Ст. Зб.* — ... та ба! *Пр. в Ст. Зб.* — ... та кальний рот.

Що майстер, то й п'яниці. *Бер.*

Було ремесло, та хмелем заросло. *Проск.*

Вже мое рукомесло бурьяном поросло. *К., [Кулж.].*

Майстер майстроу не укажчиц. *Прав. Ниж., Лів.*

Всяк маштак ⁽¹⁾ своя зна. *Л.*

⁽¹⁾ мастак. *Збр. Лаз.*

Майстер зна, що кобилі робить. *Зал.*

Знає кулик свое болото. *Нос.*

Ділинка й діло боїцця. *Нос.*

Що вхопить, то вробить. *Ст. Зб., Кл.*

10420. На що гляне, так тобі и вчеше. *Збр. Лаз.*

А, матері ёго ковінька! бач як воно штучно! *Ном.*

Коло церкви жнеш, то з церкви треба жити (кожен ремесник з твого ремества).

Бр. — Служачи блтарю з олтаря (або: коли вівтару служиш, з вівтара) и живишся.

Ст. Зб.

Хто чім орудує, той на тїм и сядить.

З того ситий и п'яний. *Ст. Зб.*

Без приправи (або: пристрою) й блохи ⁽¹⁾ не убъеш. *Ёвх.,*

⁽¹⁾ и мухи. *Коз.; и воші. Новг.*

До завою треба строю. *Проск., Ёвх., Яц.*

До всякого діла треба способу.

Поки пан маляр бога змалює, то чорта ззість. *Чир.* — Поки бога змалюєм, то чорта звоюєм ⁽¹⁾. *Бер.*

⁽¹⁾ ззімо. *Бр., З., Пир.*

Книь на собаку, а малара улучиш. *Борисівки (Гр. п.).*

Зробив ⁽¹⁾ дядя, на себе глядя. *Об., Ст. Зб.* — Робив, на себе дивив. *Г.*

⁽¹⁾ змалёвав. *Зв., Пр.; Купив. Кулж.*

10430. Так хороше зіпвив (ліповщик), як душі не вліпвив. *Ст. Зб.*

Коваль кує, ковалиха в коршму іде.
И дметь, и куєть, и за ковадло хва-
таєть.

Стук — гряк, та й ⁽¹⁾ п'ятак (коваль).
Бер.— Стук-пук, та й в. Бер.

⁽¹⁾ Стук-гряк, та й свіжий. Б.

От тобі, ковалихо, лихо — що у кузні
тихо. Ст. Зб.

Шне ⁽¹⁾ та поре, та все ниткам горе.
Об.— Що гири робе? шне та поре и д.
Кос.— Єдна шне, друга поре. Ил.— «Ши-
еш, дівонько?» — «Шню!» — «Чи будеш
же пороть?» — «Зараз, тільки ниточки
дошню.» Бер., З., Л. — «Доню, коли бу-
деш пороть?» — «Тоді, мамо, як ниточки
дошню.» Кос.

И письменний люд ткачі, всяк нехай ро-
зуміє: що старий и малий *отчешаи* в них
вміє. Кл.

Швець, що ступить, то збреше. Проск.

Шевська політика. Кл.

Шевська чесна граматыка.

10440. Шевці — святці («так ся они на-
зивають»).

Немаш над шевство ремесла чеснішого
(«мовлять»).

Стук-гряк, та й п'ятак (бондарь). Рад.

Склеів чорта з рогом. Ком., Л.

Як тее зовуть, що мужики довбуть? Збр.
Лаз.

Сакій — такий майстер, та трісочки й
є! Б.

На мельника вода робить. Г.

«Що ти приніс?» — «Мед.» — «Тобі
сипать наперед!.. а ти що?» — «Лій!» —
«Ти трошки постій!.. а ти що?» — «Го-
рілку!» — «Е, бери скоріше ківш и мір-
ку!» С.—... «В мене горілка!» — «От тобі
ківш и мірка!» Кр.

Летів крук, — щоб наловили жаб та га-
дюк (жартують, як стрінуть, що ідуть ри-
би ловить). Кор.

У рибного ловца недовгні рукавця. О.
—... а хто її скупає, недовші має.

10450. Сам Бог з рибалок апостоли
вчинив. Кл.

Вудка (удка) мокне, а рибак сохне. Бер.

В'юни десь затали (зайшли за води).

III.

Шивкар — як не вірить, так обголює.
К., Коз.

Шивкар п'яницю любить, а дочки не
одасть. Бер., Рад., Кр.

Кухара, мовлять, під порогом положи-
ти, вжели би мів себе голодом уморити.
Кл.

Ой чумаче, чумаче, життя твоє собаче!
Ном.

Вони не вчені, нічого не знають, чва-
ляями ходять, а бісід проводять. Гайс.

Щаслив чумак, коли воли добріє має
— то и за підрад не гадає. Рад.

«Чумаче, де твої гроші?» — «То в во-
зі ⁽¹⁾, то в перевозі.» Л., Б.

⁽¹⁾ у ввозі. Ном.

10460. На чумака й дерево похилилось.
Ком.

Як снасть ломипця, то чоловік строї-
ця; а як віл пристає, то й здоров'я не
стає. Рад.

Віз ламаєця — чумак ума набіраєця.
Зал.—... а як віл пристає, то ума не
стає. Кременч., Пир.

Кий у степу чумакам хазяїн. Не., Збр.
Лаз.

Горшки хоч сім раз перекинь, то все
з баришем. Не.

До бані, до бані, на простор до бані!
Лист. (II, 231).

Пастух за ворота — кімса в ёго коло
рота. Б.

Кімса — хліба шматок (Б.). В Ост-
п.— грудка засохлої землі, що став нею,
од дощу, першим разом зіплений чо-
ловік: пішла вона на нечисту силу, а
чоловік ново був зроблений.

Сопілка вівчареві вітха. Не.

Як сніг упаде, то й пастух пропаде; як
сніг ростане, то й пастух встане. Вас., К.

Воли тому пасти, не медведі водити.
Ст. Зб.

10470. До МІСТА по гроші, а на СЕ-
ЛО по розум. Ил.

Базар Бог показав. Ком.—... хоч за
полушку, та поживши душку; а в селі хоч
п'ятак, то сиди так. К. («И вжел!» Бер.).

Купи море перескочить и хвіст не у-
мочить. Бал.

Купить — як пса облупять. Ил.

На ярмарку й на торгу — що хочу, те
й роблю. Лож., Р.

Бодай багацько бачив, а не мав за що
купити. Бер.

В місті, як у тісті, а без грошей нема
чого їсти. Збр. Лаз.

Без грошей до міста ⁽¹⁾, без солі додо-
му. Бер., [У.].

⁽¹⁾ на ярмарок. С., Бер.

На місті так: куп, та й луп. Бер.

З кошником та з грошиком. Ст. Зб.—
Усе з грошиком то кошником. Л., Сл.

10480. И устілку купи (у місті). Сл.
Без грошей в город — сам собі ворог.

Пир., [Проск.].

Купше—щупше. *Бр.*

Чого не купити, того и не жаловати.
В місті добре тільки кому-небудь калач
купувати, а не що друге. *Проск.*

Купи людям калач, а не вгоден, то й
сам ззіж. *Рад., [Бр., Кон., Черн., Нос.]*.
—... хоч плач. *Євх.*

По місту ходячи, розинків не продавай
(рота не роззявляй). *Пр. в Ст. Зб.*

Не продереш очей, то продереш ка-
лтку. *Прав., Кон.*

Церкви та палати... и ні однісінької
хати. *Кобз.*

Як село, то й голо: в одній хаті мак,
а в другій так. *К.*

16490. Як у болоті не без дідька, так
у селі не без горілки. *Кон.*

Міське ⁽¹⁾ телятко, а ⁽²⁾ сілське ⁽³⁾ ди-
тятко. *Лип., Кан., К., [Проск., Коз., Ст.*
Зб.].

⁽¹⁾ Городське. *Рост., Євх.* ⁽²⁾ розум-
ніше, як. *Бр.* ⁽³⁾ степове. *Євх.*—А се-
ляне кажуть иноді: «Сілське телятко и
д.» *Ном.*

Слобода—лика и вода. *Ст. Зб.*

—

КУПЛЯ руки пече, а ПРОДАЖ гріє. *К.*
Нема торгівниці без жидівського голо-
виці. *Проск.*

Купив би, та купила немає. *Збр. Лаз.*

Купити, чи не купити, а могорича тре-
ба ся напити. *Ил.*
Заочного ⁽¹⁾ кушця пугами б'ють. *Рад.,*
Кр.

⁽¹⁾ позавичнєго. *В. Білз.*

Кота в мішку торгує (як торгує, не ба-
чивши товару). *Кан., К.*—... не торгують.
Руд.

За очі тільки яйця купувати. *Л.*

10500. У базарі ⁽¹⁾ два дурні: один де-
шево дає, другий дорого просять. *Прав.*
Ниж., В. — ... один дуже дорого про-
сять, другий дуже дешево дає. *Полт.*
Час. (1862 р. 262). — ... один купує,
другий продає. *Черн.*

⁽¹⁾ В торгу. *Кон.*

Пара п'ятак. *Євх.*

Восім, милості просим! *Кон.*

Поганому за шостак. *Ил.*

Заправив ⁽¹⁾, як ⁽²⁾ за ⁽³⁾ батька. *Кан.,*
К., З.

⁽¹⁾ Загнав. *Л.* ⁽²⁾ Як Циган. *Л., Лох.,*
Пр.; як дурень. *Об.* ⁽³⁾ за рідного *Кан.,*
К.

Чи був в тебе батько зроду (дорого за-
привило и д.)! *К.*

Ласий на гроші, як кіт (або Циган) на
сало. *Гат.*

Од смерті! *Ос. 20 (XIV, 114).*

«По чому десяток?» — «По два злоти.»
— «Од смерті!»

Шум, що не можна, а кипшени покор-
на. *Ил.*

Баршш дурному товариш.

10510. Хіба сало ідять, що такі доро-
гі (про коралі, про горіхи и д.)? *Бр.*

Проси, як найбільше, а бери — що да-
ють. *Г., П., Прав. Ниж.*

Хвали руку, а товар видно. *Об.*

Старе ⁽¹⁾ хвали, та з двора гони ⁽²⁾. *К.,*
Коз. — ... а молодого гуди, та у двір
бери. *Нос.*

⁽¹⁾ Старого. *Пер.* ⁽²⁾ ведн. — Кажуть,
як купають коней, або-що.

Отця причепа — три гривні (чи скіль-
ки там). *Ном.* — ... за три гроші. *Бр.*

Шаг? щоб він тобі рубом став! *Лів.*

Ні за те, ні за се, та й дай шаг. *Кор.*
— ... гріш. *Бр.*

Дорога риба, та погана юшка. *Євх.*

Для дороготви и батька продати гото-
ви. *Ров., Рад.*

Жид каже «ти не знаєш, що купуєш»
— и справді, Жид, замість доброго, драг-
та продає. *Проск.*

10520. Першого торгу не кидайся ⁽¹⁾.
Об., Вел. —... а другого не очікуй. *Бер.*

⁽¹⁾ не пускайся. *Ил., Л.*

По ярмарці лихий торг. *Ил.*

За більшим поженись, та и послідяєго
рїшись. *Лів.*

Продажне — заважне. *Бер.*

Дай, Боже, купити и спродати и гро-
ші додому принести. *Пир.*

Чи зиск, чи трата—една заплата. *Проск.*

От же тобі шостак, та нехай буде так.
Гор.

Заправив, та и не взяв. *О.*

Які ви дешеві. *Кулж.*

Дорога тільки голова на в'язях! *Пол.,*
Лів. — ... а се не дорого. *Л., Пир.*

10530. И то гроші! *Ив. Аксаков.*—...
та трохи. *К., Рад., Лів.* — ... нехай
тобі Бог більш дає. *К.* — И се гроші,
та ваші, не мої.

За єго такі гроші можна и в середу
взять. *Пир.*

Е, так мені буде холодно (торжяця). *К.*

Дешеве м'ясо собаки ідять. *Руд.*

Дешевим конем не ізляти. *Бер.*

Дешева рибка, погана юшка. *Дуб., Зв.,*
З., В. — Дешеві риби и юха дешева.
Пр. в Ст. Зб.

Дешеvu юшку надвір виливають, а до-
рогу поідають. *Рад.* — Дешева рибка —
юшка вон. *К., Коз., Кр.*

Дорога рибка — добра й юшка. *Бр., Л.*
Дешево, та гнило — дороге, та мило.
Рад., З., Коз., Кон., Нов. — Що таке
то гнило — що дороге, то мило. *Проск.*
Лучче п'ятак передачи, аби до вдачи.
П., Лів.

10540. На доброму нема передачи. *К.*
Спасибі в кишеню не кладуть. *Х. Зб.*
В торгу нема гніву. *Проск.*
Не вийшов цінувати, а вийшов прода-
вати. *К.*

Свої ціни не установиш. *Пир., Ст.*
Зб. — ... не уставиш. *Кон.*
Сват не сват, аби добрий чоловік. *Зв.,*
Л., Кон., Ст. Зб. — ... ходи у хату.
Нов.

Почин дорогий од грошей. *Ном., Ш.*
Добуваем (добували, добуває й д.), як
города ⁽¹⁾, а збуваем, як ворога. *К., З.,*
Л., Б., Ст. Зб. — ... як нема, коли б
була; а як е, так сак и так. *Кон.*

⁽¹⁾ ворона. *Пер.*

Набув як сокола, а тяжко збути як о-
ла. *К.*

Продати й сам продаси, а купити й з
батьком не купиш. *Бр., Рад., Ж.*

10550. Продай та й кайсь. *Бр., У.,*
Проск.

Тепер продам, а сама зімою гвггі бу-
ду істи. *Коз.*

«Паноче, чого в вас такий малий лі-
коть (міра)?» — «Тю, дурний! в мене в
млині ківш більший!» (а в того ткача та
и млинок був). *Гр.*

Купець, як стрілець. *К.*

Не товар платить, а час. *Коз.*

Година ⁽¹⁾ платить, година ⁽²⁾ тратить.
Ил.

⁽¹⁾ и ⁽²⁾ час. *Проск., Нос.*

Набересся, як дід за козу. *Пр.*

Виграв ⁽¹⁾, як Хома ⁽²⁾ на вовні. *Пир.,*
Коз., Кон., Лаз.

⁽¹⁾ Заробив. *Гл. (2) Костюк. Кор.*

Оце виграв, як Хома на булках! *Гайс.,*
Черн.

Виграв, як Дудек ⁽¹⁾, на костелі. *Бр.,*
Вас.

⁽¹⁾ Дудку. *Руд., Нос.* — Був, кажуть,
такий пан Дудек, що на всі гроші, які
мав, костел ставив, щоб з його разом и
користь мати, и доброї слави запобігти,
а костел, недобудований, згорів.

10560. Виграв, як Шлєма на оренді.
Случ.

Вийшов (або: Підголився; або: Виграв),
як Заблоцький на милі. *Бер.*

З Войницького повістки на сю при-
мівку видно, що п. Заблоцький дуже
падкий був на гандель и не з розумом
його провадив. Один раз закушене ми-
ло розмив на Вислі, а вдруге навів у
Вроцлав місто, де тоді робилось багато
и доброго мила, на безцінок. Розквзу-
ють ще, що підмочене у Вислі мило зі-
брав, розпустив на мильню, злив в боч-
ку — бочка лопнула, и на мильню не
вскурав.

Міщане — що лавки в місті трімали, а
тепер чи й лавкі у хаті в. *Нем.*

Покуль будуть бариші, у баби не ста-
не душі. *Рад.*

Мені то прісно, що не кисло. *Ил.*

Тільки зиску, що в писку. *К., З.*

Торговав кирпичем, а остався ні при
чем. *Кр.*

Добрий товар пояси: що продаси, то и
поіси. *Ст. Зб.*

Три дні ходу, а до обіда ярмарку.

Ти пішла на ярмарок, а люде піч роз-
беруть. *Б.*

10570. «Чи був на базарі?» — «Був!»
— «Що ж ти купив?» — «Козу!» — «Що
дав?» — «Сім кіп.» — «А за що продав?»
— «За п'ять кіп.» — «На що ж так ба-
гато втратився?» — «Нічого, що багато,
втратився, — аби свіжа копійка!» *К.*

Шкурка за вичинку ⁽¹⁾ не стане. *Лів.,*
Нов. — Не стала ⁽²⁾ шкіра за виправку.
Ил. — Шкура вичинки не варт. *Збр. Лаз.*
— Одасть шкурку за виправку ⁽³⁾. *Б.* —
Стала шкурка за вичинку. *Об.* — Шкур-
ка за вичинку. *З., Л., Пир., Пер.*

⁽¹⁾ за чиньбу. *Кл. (2) Стане. Проск.*

⁽³⁾ за вичинку. *Кр.*

Більша утрата, як дохід. *К.* — Біль-
ший росхід, ніж прихід. *Ил.*

За морем вовк три гроші, та руб пе-
ревозу. *Руд.* — За морем телушка полуш-
ка, та руб перевозу ⁽¹⁾. *О., Кр., Коз.*

⁽¹⁾ та перевоз дорог. *Пр., Н.... труден.*
Коз., Кр.

От побаришовав: ні стовпа, ні борошна.
Коз.

В которій день не нажив, так прожив.
Сл.

Без ями гребля, а без накладу зиськ не
буде. *Ил.*

Хоч нема бариша, так слава хороша.
Л., Кон.

Без бариша голодна душа. *К.*

За полушку — ні в борщ, ні в юшку.

10580. Дасть Бог купця, а чорт роз-
гудця. *Бр., Проск., Ст. Зб.* — ... роз-
судца. *Кан., К.*

Що наша копійка! кров'ю обкипіла! *К., Пир.* — Кривава наша копійка! *Бр., Рад.*
Нам (крамарям) як не божицьця, так и ⁽¹⁾ не розжицьця. *Кон.*

⁽¹⁾ не забожидьця, так и в світі. *Б.*

Личко ⁽¹⁾ товар продає. *Кан., К., Рад.*

⁽¹⁾ Лице. *Ст. Зб.*

Хвалючи продати, а гудячи купити. *Бр., [Кан.].*

Торг в торг: я ёму даю и д. (почали торгувацьця. *Ном.*

Голова в голову (все огулом). — Голову в голову перелічити треба. *Ст. Зб.*

И руки прибили. *Кон.*

На ціні зійшлись. *С. Д. Нис.*

Такий віс, сякий, сухий, немазаний. *Кулж.*

Без добавки и борщ не смашний. *К.*

10590. Придаток не стоить за даток. *Ил.*

Здай душі оддали («ні за віщо, дешево»). *Пир.*

Споживайте, коли вам Бог судив. *Бр., Л.*

Побрали гроши, як за перець (взяти за що добрі гроші)! *Кон., Ш.*

Убив добру ⁽¹⁾ грінку. *Л.* — Грінка ёму упала. *Бр.* — Поняв грінки. *Рад.*

⁽¹⁾ Поймав. *Ст. Зб.*

Оттак наші сіромахи Жидів обманюють: виніс сім мішків из погребя глини, та шажка й луп! *Сл.*

Купив чорта з рогами на свою шию. *Пир.* — За свої гроші купив чорта на свою шию. *Льв.*

Набрались діди бідні, поки набули, а внуки муки, поки збули. *Кон.*

Се бач ёму по пір'ю. *Ш.*

«Вігіль?» — «З Ромна!» — А «що?» — «Воли.» — «А по чім?» — «Без п'ят.» *Не., [Гр.].*

Панство то-що, кепкують так з народу, що він не любить широко розказувать.

10600. МІНЬБА одному панує. *Ил.*

Хто міняє, той не має. *Бр., Я.*

Міньджуни. *Л., Кон.*

Мінджує, як Циган кіньми. *Б., Ёвх.*

Як Циган—міньєця. *Н.*

Мінjali тихо, та вимінjali лихо. *Пир., Б.*

Промін'яв шило на мило. *Об.*

Промін'яв шило на мотовило. *З., Пир., Пер.*

Промін'яв ⁽¹⁾ шило на ⁽²⁾ швайку. *Лив.*

⁽¹⁾ Вимін'яв. *Бр., Зв., Прок., Кон.;* Замін'яв. *О.;* Перевів. *Б.;* Звюв. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ за. *Бр., Зв., Прок., Л.*

Промін'яв вівки на собаки. *К.*

10610. Вимін'яв ⁽¹⁾ ремінець на личко. *Зв., Бер.*

Промін'яв. *Б.*

Держи віру, держи й МІРУ. *Рад., Б.*

Шинкарь мусить поправді мірять горілку. *М. Білз.*

Що міра, то й віра. *Г., Яц., Ст. Зб.*
Без міри нема віри. *Ил.*

Коли будеш мірним, то будеш и вірним. *Ст. Зб.*

БОРГ умер, зачекай не жие: хто не має грошей, най не п'є. *Ил.*

Віра померла. *Ж., Служ.*

Як станеш усім боргувати, то прийдеця без сорочки ходити. *Збр. Шей.*

Позичка босовіч ходить. *Нос.*

Не позичай — злий обичай: як віддає, то ше й лає. *Ил.*

10620. Не штука розскинути, а штука збирати. *Бр.*

Не маш тички для позички. *Ст. Зб.*

Дай руками, а не виходиш и ногами. *Прок., Лив., Ёвх., Ст. Зб.* — Беруть руками, а дають ногами. *Котіс.*

Довжник весело бере, а смутно віддає. *Ил.*

Латвіше брати, ніж повертати. *Гат.*

Коли прийде віддавати, то нема що дати. *Ил.*

Поки зберемо, то й останне здеремо! *Рад.*

По два рази пси дражнити. *Кл.*

Усюди не без заїдів. *Ш.*

Як позичає, то всі боги викладає; а як віддає, то в батька-матір лає. *Бр.*

10630. Як позичають, так ёго батька лають; а як отдають, так свого. *Рад.* — Як позичає, свого батька лає; а як отдає, то ёго. *Пир., Черн., Гл., Кор.*

Як бере—очі дере, як отдає — батька дере. *Ш.*

Хто за віру, а хто за міру. *Кор.*

Відбереш в песій голос. *Прок.*

Віддасть на безрік (ніколи). *Збр. Шей.*

Взяв на час, та и в добрий час. *Хар. Зб.*

Из ⁽¹⁾ Миколи ⁽²⁾ та й ніколи. *З., Л.* — ... из Мигути та ні туті. *Ном.*

⁽¹⁾ На. *Зв., Бр.;* Од. *О., Гор.* ⁽²⁾ Об Миколі. *К., Рад., Кон., Кор., Гл., Павле.*

Оддасть на тім світі уголям. *Л., Т.* — ... угольцями. *О.* — ... огульками. *Кор.*

Бодай так рак світ бачив (як сей гроші оддасть)! *Бр.*

Від лихого довжника бери и половину. *Бр.*

10640. Від злого давця бери и капця. *Ил.*

Давній довг лучче находки ⁽¹⁾. *Гл.* — Як хто довг оддасть, то як находка. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ так як находка. *Пир.*

Як ся напомним, то лучче подарувати. *Проск.*

Той мені винен и той мені винен: як би віддало, купила б село. *Бр.*

Бог з тобою! розчитаємось на тім світі. *Гл.*

Пропади ти з колядою. *Нос.* — ... оддай мій міх. *Проск.*

Каже теж, як без заробітку рад хоч своє вирвати.

Лучче мати, як позичати. *Ил.*

Собі май, та и мені не дай. *Кл.*

Що винен, оддати повинен. *Руд.*

Бувши винним, треба бути и платним. *Ст. 36., Гл.*

10650. Коли даха, то ⁽¹⁾ и взяха. *Ст. 36.* — Будеш дахарь — будеш и взяхарь. *Бус.*

⁽¹⁾ Будь даха, будь. *Ш.* — ... даха, так будеш. *Б.*

Як взяха, то й ⁽¹⁾ оддаха. *Кам., К.*

⁽¹⁾ Будь узяха, будь. *Б.*

Позичене ⁽¹⁾ не зідене ⁽²⁾. *Бр.* — ... все треба віддати. *Яц.*

⁽¹⁾ Позичене. *Яц., Проск.* ⁽²⁾ не зиджене. *Яц.;* не зіджене. *Проск.*

Голод мутить, а довг крутить. *Бал.*

Довг довгий, а прийде час, що стане короткий. *Рад.*

Душно, як два правять, а третєму нічого дати. *Ст. 36.* — Десять править, а одному нема що дати. *Бр.*

Нап'яв на цугундер. *Пир.*

Заграз в довги по самі уха. *Ил.*

Мій батько нікому невинен! у того позичить, а тому 'тдасть. *Зв., Рад.* — Сорочку викупив, а сукман заставив. *Ил.*

Бодай той здоров був, що мені винен ⁽¹⁾. *А. Вил.* — ... а той, що я винен, щоб умер. *Рад.*

⁽¹⁾ що мої гроши забрав. *К.*; той жив, хто винен. *Ст. 36.*

10660. Держі гіру — держі віру («не все за гроші — більше зарібку матимеш»). *Бр.). Бр., Н.*

Хто ручицца, той мучицца. *Ск., Ст. 36.*

Неграмотному чоловіку тільки в голові пишИС є. *Коз.*

Пиши, иЗеп ши, а все роскотицца. *З.*
А Не штука сати, коли є дати. *Ил.*

Слово вітер, а пісьмо грунт. *Кам., К., Нос.*

Пісьмо очі коле. *Ск.* — Пісьмо Святе очі коле. *Ст. 36.*

Єдно пиши, а друге лиши. *Ил., К., Кам.*

То не в число! *Пир.*

УТОВОР паче грошей. *Зал. [Гл.].*

10670. Хто од слова одскочить, коло того шкура обскочить. *Л.*

Мовивши слово, треба бути паном. *Ст. 36.*

Він пан своєму слову. *Бер.*

Що скаже, те й свято (слухаюцца и додержує слово). *Чор. Рад. (28).*

Добре слово стоить за завдаток. *Ил.*

Не давши слова — держись, а давши — кріпись. *Зв., Кр., Новт.*

Лучче не обіцяти, як слова не держати. *Ил.*

Слово святе. *Нос.*

САМ, як ⁽¹⁾ билинка в полі. *Бр.*

⁽¹⁾ Стоить, як. *Збр. Шей*

Сам-один, як палець. *Бр., Пир.*

10680. Сам душею. *Пир.*

А він, так як скітник, в другій хаті сам. *Кам.*

Одні очі и плачуть, и сміюцца. *Нос.*

БУРЛАК свічки до церкви не всуче. *Ил.*

Бурлак сам горить, як свічка: як до роботи, як до охоти. *Рад.*

Одною рукою воли поганяєш, а другою слези утираєш. *К.*

Вік пробурлакувати. *К.*

Гайдамаці, як собаці (безрідному бурлаці). *Б.*

Жидівський попихач. *Кул.*

Я наче той попихач: куди пхнуть, туди и йду. *Рад.* — Се вже за попихача обібрали: куди не піпхнуть, туди й поточисся. *Бр.*

10690. Не то СИРОТА, що роду нема, а то сирота, що долі не має. *Ил.*

Отець вире, то півсироти дитина, а мати, то вже цілая сиротина. *Кл.*

Горе сироті и бородатому. *Нов.*

Люті сироті бородатому, а голомовому й горш. *Ст. 36.*

Там, де сирота зістатися має, лучче, аби камінь виріс. *Г., П.*

На сиротах и світ стоить. *Бр., Проск.*
Сироті хоць з мосту та в воду. *Проск.*

Ніхто того не відає, як сирота обідає.
Б. — ... а всяк тсе бачить, як сирота плаче.

Ніхто не баче, як сирота плаче. *Полт., [Пир.]*. — ... а як заскаче, то всяк побаче. *Р., [Бр., Рад., Пр., Гл., Руд.]*.

Як ⁽¹⁾ сироті женитися, то й ніч мала ⁽²⁾. *Прав. Ниж., Лів.*

⁽¹⁾». *Зв., Бер., Коз.* ⁽²⁾ день малий.

10700. Тоді сироті неділя, як сорочка ⁽¹⁾ б'є. *Прав. Ниж., Лів.*

⁽¹⁾ л'єля. *Новг.*

Тоді сироті Великдень, як білая сорочка. *Павл., Ст. Зб., [Проск., Павлов.]*.

Чужа ласка сироті Великдень. *Коз.*

За сиротою Бог. *Ст. Зб.* — За сиротою ⁽¹⁾ Бог з калитою. *Об.*

⁽¹⁾ Над сиротою. *П., Лів.*

Бог сиріт любить, та щастя ⁽¹⁾ не дає. *Кр.*

⁽¹⁾ долі. *Кан., К.*

З хати ⁽¹⁾ по нитці—сироті свитина ⁽²⁾. *Коз., О.*

⁽¹⁾ миру. *Новг.* ⁽²⁾ сорочка.

Довариця сироті в животі. *Коз., Збр. Лаз.*—Буде з сироти й болячки. *Б.*

Сирота и горбат, и череват, и много ість. *Ст. Зб.*

Сирота, а писок, як ворота. *Проск.*

Сирота, а губи як варста (?). *Ил.*

10710. Що сирота, то й пустота. *О., К.*
Сирота так, що ёму наведецця на розум. *Хор.*

Як иде сирота — зачиняй ворота. *Ш.*

У сироти два роти: одним ість, а другим бреше. *Ил.*

Поможи сироті, вколе ті (тобі) очі.

Сирота сироту скребче, щоб було животу легше. *Пр. в Ст. Зб.*

Чи буде ж таке сиріцьке, як чоловіцьке. *К.*

Живи ВДОВА на подолі, та й плач свій вік обо гіркій долі. *Сос.*

Біжить вовк, пята ёго Бог: «Куди ти, вовче, біжиш?»—«До вдови за поросам.»—«У неї ж одно.»—«Дак щоб не було й того.» *Ком.* — «Вовче, вовче, куди йдеш?»—«По вдвинне пороса, бо у вдови тільки одно.» *К., Коз.*—У вдови, вовче, одно пороса — иди, щоб и того не було. *Коз.*

Сова—удовина голова. *Бер., Рад.*

10720. На п'ятій неділі вдвинний плуг вийде (а усёго 4 неділі в місяці). *Бєх.*

Червоного очіпка не брати (удова, що бажає удруге одружицца, надіва червоний очіпок в будень и в свято. *Г. Бар).*
Лів.

«Як ти живеш?»—«Як ти вдовиця: сама на печі, а ноги на полиці.» *Кулж.*

Сива, як вівця, а не їди за вдівця. *Бр.*

Кого лихо не мняє, той візьме и мене (казала удова про заміжжя). *Бєх.*

Як була сім рік удовою, не чула землі під собою; як пошла я за скурвого сина, пропала моя худобонька й сила. *Ком.*

У вдови хліб готовий, але не всякому здоровий. *Ил.*

10727. В удови два ярвони. *З.*—... а у вдівця нема й кінця. *Рад., Бєх.*

10729. У ГУРТІ, то й смерть не страшна. *Бер.*—На ⁽¹⁾ миру ⁽²⁾ смерть красна ⁽³⁾. *К.*

⁽¹⁾ При. *З.* ⁽²⁾ При компанії. *Проск.*
⁽³⁾ добра.

10731. В гурті ⁽¹⁾ и каша ⁽²⁾ ісця ⁽³⁾. *Прав. Циж., Бер., Лів.*—У гурту ісця спірно и каша. *Кл.*

⁽¹⁾ Між людьми. *Б.*; У гурту. *Не.* ⁽²⁾ й кудіш з кашею. ⁽³⁾ смашна. *Пир.*

Гурт зробіть, гурт и зисть. *Проск.*

Святися б гурток, коли б не чортова ззіжа. *Бр.* — Святилась гуртова робота, та чортова ззіжа. *Полт. г.*

Миром и Богу добре молицця. *К., Пр.*

Миром добре Богу молицця — нехай би сам помолився. *Зв.*

Громада великий чоловік. *Ск., Ос. З (XV, 9).* — ... а еден Лях всіх б'є. *Проск.* — ... чоловік, та дурний. *Кан., К.*
Поздоров, Боже, громаду, — а Бог буде аби-коли. *Б.*

Більша громада, як одна баба. *Я.*

Більший чоловік громада, як пан. *Ил.*

10740. Що громада скаже, то й пан не поможе.

Громада одного вспоможе. *Руд.*

10742. Копá переможе й попа (*копá*—судня громада сільска из кільканадцяти сіл, з XVI ст. полеглая. *Ивантисев, Рус. Бєс. 1857 р.*). *Б.*

10744. Коли двое кажуть *п'яний*, то лягай спати. («То вже вір сему — чого ще ти коцюбисся! то ж не один хто сказав — громада вирекла»). *Ск.*

Два третёго ⁽¹⁾ не ждуть ⁽²⁾. *Лів., Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Як двое, то єдного. *Бер.*; Семеро одного. *Кр., Ст.* ⁽²⁾ не чекають. *Проск.*

Де сила (бигацько), там и міц. *Ил.*
Дружній череді вовк не страшний. *Пир.*
Отаманом артиль кріпка. *Не.*
Голос людський — голос (¹) Божий. *Ст.*
Зб.

(¹) голос буваєть. *Вел. (I, 310);* Голос
народа—глас. *Кр.*

10750. Хто людей не слуха, той Бога
не боїцца. *Бер., X., [Ст. Зб.].*

Нехай буде, як скажуть (¹) люде. *Пр.,*
Пир.

(¹) так буде, як осудять. *Бр.*

Добре тому ковалеві, що на обидві ру-
ки кус. *С.*

Добре ріці з потоками. *Ил.*

З помощю річки течуть, а без помощі
не потечуть. *Коз.* — З помощю и ріки те-
чуть. *Ст. Зб.*

Добре тому, хто вдвох. *Ш., Збр. Лаз.*

Що два, то не один. *Збр. Лаз.*

Один, як ні одного (як би нічого, як
нема нікого). *К.*

Де на двох варицца, третій поживицца.
Ил., Гайс. — Де два ість, там третій ся
наїсть. *Дуб.*

Добре ся там дів, де два оре, а третій сів.

10760. Спілька двох годує. *Бр.* — Шуль-
ка (?) двох годує. *Ил.*

Де купка, то не болять пупка. *Бр.* —
Де людей купа, не болять у пупа. *Ст.*
Зб., [Кл.]. — Як роблять укупі, так не бо-
лять у пупі. *Кон.*

Як жнуть укупі, то не болять у пупі.
Ос. 2 (XVIII, 243), Рад., Б.

Товариство з ким мати. *Кл.*

Хто од товариства одстане, нехай од
того шкура одстане, як на вербі на вес-
ні. *Пир.*

Хто став в ряду, то держи и (¹) білу.
Ш., [Нов.].

(¹) Сіли в ряду, то тягни тую й. *Бер.,*
Коз.; Живи в ряду и терпи. *Кр., Кор.*

Чи Левон, чи не Левон, а з ряду не
вон (як хто до чарки, або до так до якої
парки товариської не пристає). *Нос.*

Що бабі (¹), то й громаді (²). *Пол.,*
Лів., Сл. — Що громаді (³), те й бабі (⁴).
Пр., Павл. — ... то й бабинуму сину. *Нос.*

(¹) и (⁴) бабці. *Кл., Прокс.* (²) и (³)
громаді.

Що громада, то и я. *Євх.*

Де коля, там и я. *У.*

10770. За компанію (¹) и Циган (²) по-
вісивсь. *Лів., [Бр., Зв., Прокс., Кремен.].*
При компанії дав ся Циган повісити. *Ил.*

Войцицький розкажує дві брехеньки.
Одна, що Русин, Лях и Циган проми-
шляли непевним ділом и, ждучи на се-
бе цурки, надумали попробувать її: умо-
вились так, що Русин, як нікуди білш
буде терпіти, ногою дригне. Лях рукою
махне, а Циган засвище. От тих мож-
на було порятувать, так Циганові як
захопило дух — губи не схотіли сви-
стать... — Друга, що двох Циганів, на
крадіжці піймали и пан одного хотів
пустить; але як вони один на одного не
хотіли говорити, то їх обох и повіси-
ли. — (¹) Для кумпанії, або — За кум-
панство. *Кон. (²) и Жид. Л., Пр., Б.*

Нехай и моя копійка не буде шербата!
Бер.

Сидиш в ряду — пій коляду. *Бр.* — Коли
сидиш в ряду — давай коляду. *Ил.*

Що у людях ведецця, то й нам не ми-
нецця. *Рад.*

Хоч и опущаюся, та там, де всі люде. *Бр.*

Недбалиця 10775—10897. — Дуріє 10798—10813. — Курять 10814—10838. — Лінвий 10839
—11028. — Мандрівка 11029—11053. — Влодія 11054—11124. — Зарізати 11125—11127.

НЕДБАЛИЦЯ гірше п'яниці. *Прокс.*

Лучче п'яниця, як недбалиця. *Ил.*

Батьків хліб не навчить. *Ст. Зб.*

Дурному синові и батьківське багатство
не в поміч. *Зал.*

Свого доброго та не жалувать (як хто
свою одєжину нехтує, скот вівечить и
л.). *Ном.*

10780. Пожалься, Боже, собаці білого
хліба!

Не топа (¹) й не вара. *Кон.*

Про живку. — (¹) Ні мола. *К.*

Ні до печі, ні до речі. *Новом.*

Се Химка хазяйка. *Кох.*

Химка й хазяйка, та лопати нема.

Як з собачого (¹) хвоста сито. *Бр., Прав.*

Ниж., Рад. — Не буде з псеґо хвоста
сита. *Ил.*

Господарь такий кенський, майстер и
л. — (¹) псеґо. *Прокс.*

Як би собаки побачили, то б три дні брехали («на таку невдалицю!... недбалицю!» *Рад.*). *Рад.*, *Кр.*

Стало на юшку, та не стало на петрушку. *Рад.*

Дав Бог теля́, та не дав хліва. *Бер.*, *Рад.*

Сім закут, одна свиня. *Нов.*

10790. Господиня: три городи, одна диня. *К.*, *Рад.* — ... на весь город ідна диня. *Євх.*

Вимету разком, та вивезу возком. *Л.*, *Б.*
Господиня Магда по припечку гайда. *Євх.*
Знайте мене перепічайку, що на воротах тісто. *У.*, *Б.* — Знать мою матір, що хліб пекла, бо на воротах кісто. *Л.*

(¹) матінку. *Рад.* (²) тісто. — Див. № 7336.

Оттак не було: пропила помило! Повернуся по хаті — біда буде лопаті. *Зал.*

Скажуть на вас, дівчата: «от які там неклісні!» *А.*

Де хата не метена, там дівка не плетена. *Ил.*

Хто має, той не дбає. *Нос.*

Жартують над недбалицею-убогим.

ДУРІЄ, бо ёму ся добре діє. *Г.*, *П.*
То з жиру дуріють. *Пр.*

10800. Худий пес не казниця — ино святий. *Ил.*

Собаки з жиру казидця. *Ном.*

Овса шкапа ззіла, так и віз побіла. *Коз.*

А, ідять вас мухи! *Бр.*, *Зал.* (I, 79).

Ёму усе дурниця (¹) в голові. *Ном.*

(¹) дуроці. *Ном.*; блазеньство. *Збр.*
Шей.

Не спускайся (¹), Грицю, на дурницю (²). *Кан.*, *К.* — ... бо (²) дурниця тебе зрадить, що й ворожка не poradить. *Бр.*, [*Проск.*]. — ... на дурницю, тільки сам біжи. *Бер.* — Ой Грицю, Грицю, Грицю, не вдавайся у дурницю, бо дурниця тебе зрадить, що горілка не poradить (приспівують у танці). *Рад.*

(¹) Не лакомся. *I Ил.*; Не вкадайся. *Вас.* (²) на паляницю. *II Ил.*

Баламутить своїм світом (сяк-так). *Збр.*
Шей.

Він увесь привод дає. *Збр.* *Лаз.*

Ведмедів зпинають. *Ном.*

Як не вмів з ківми, найпаче з неукми, що зпинаюцця дйба.

Козонько, не бороню тобі ліса, — але як тебе вовк ззість? *Проск.*

10810. Чому не (¹) дурить (²), коли приступає. *Бр.*, *Зв.* — Опе тобі приступило! *Нов.*

Проти великих панів. *Дуб.* Проти багатих. *Бр.* У бенкеті. *Дуб.* До голови. *Зв.* — (¹) Добре. *Зв.*, *К.*, *Проск.*, *Дуб.*, *Ж.*, *З.*; Втогди. *Бр.* (²) шалити. *Бр.*, *Ж.*

Баловство ніколи до добра не доводять.

Ном.

Де ти був, як собаки казились? *Бр.*

Було казницця, як тобі було три годі, а тепер шкода!

Добре КУРИТЬ. *К.*, *Л.*

Диво, які роскоші, та чи є в кешені гроші! *Гам.*

Кождому добрий, собі — злий. *Ил.*

Як з платка вивівув.

Як у тань тане. *Л.*, *Коз.*

Кидає, як в безодній колодезь. *Рад.*, *О.*

10820. Се то ёму худобина мулить. *III.*

Се ім золоту гору, та й ту рознесуть. *К.*, *Л.*

Не так чоловік мішком, як жінка горшком рознесуть з дому. *Рад.*

Гроші пішли до роскоші. *Прав.*

Кутки випорожняють (худобу розносять). *Кон.*

Пустити на хух. *Гам.*

Збувся тато клопоту: жито змолотив, и гроші пропив. *Проск.* — Збувся тато лиха: все жито змолотив. *Бр.*, *Кан.*, *К.*

Свое заів, та й на мое зікаеш. *У.*

Мочаючи вимочаеш. *Ст.* 36.

Пустого міха не надуть, коли пораз дірки йдуть. *Гл.*

10830. Доки есть, то й шелесть. *Бер.*

— Як есть, то шелесть (¹), а як скупо, терпи, губо. *Г.*, *П.* — Коли есть, то шелесть, а як нема, то сквересть. *Ил.*

(¹) Шелесть, як есть. *Бр.*

Скільки есть, тому й честь. *Сл.*

Як есть, то й свиням честь. *Ск.* — ... то й паністарі честь, а як нема, то й ротіві катма. *Ном.*

Зразу іли логазу, а як ся запопомгли, без вечері лягли. *Ил.*, *Проск.*

Прийшло махом и пошло прахом. *Рад.*

Перевів на циганський (¹) пшик. *Ном.*

(¹) Звюв на. *Ст.* 36.

Шенці-венці, чорт у кишенці! *Л.*, *Пир.*, *Павл.*

«То шевчики такі є, надригбачики, — як у місті, о!» *Бр.* — (¹) лихо. *Об.*; злидні. *Пир.*, *О.*; вош. *К.*

Як ся прибріло, так ся иззіло. *Ил.*

*

ЛІНИВИЙ в своїй хаті змокне. *Ил.*

Як ість, так нагрієця; а як робить, так измерзне (ліниве). *Полт. г.*

10840. У лінивого слід по золотому. *Збр. Лаз.*

Лінивим знаходиться, а ледачим наробитися. *Проск.* — Ледачим наробисся, лінивим навшлесья. *Кан., К.*

Сонливого добудисся, лінивого дошлесья. *Нос.*

Швидкий місця не загіє, а сидящий на єднім місці згине. *Проск.*

На єднім місці і камінь обростає. *Ск., [Ст. Зб.].* — Лежачи, і камінь мохнатіє. *Ил.*

Дожидай долі (а сам не роби), то не матимеш і лєлі. *Кор.*

Через сидіння не впалє в лежіння. *Бр.* — Через сидження не міг запопасти в лежання. *Ил.* — За сидження нема ідження. — За лежнею ніколи посидіть. *Чир.*

Хто празника питає, так паністару лагає. *Б.*

Ледача шкапа скрізь припинки має. *Гит.*

Свина у барлозі, а птах у дорозі (кепкують над легою). *Євх.*

10850. Ой, мати, хочу істи, та боюся в погреб лізти; та боюся, щоб не впала, щоб капуста не пропала. *Кр.*

«Чого ти, наймитку, так рано встаєш?» — «Та я то обуванням, то одяганням⁽¹⁾ надолужу.» *Бер., Л.* — «Рано естєсь встав, наймитку!» — «Я гое», мовять, «обуванням надолужу.» *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ то обуваннячком, то одяганнячком, та й. *Зв.*

Як до череди гнать, то й п'ятки болять. *К.* — До череди рано вставать, боки болять. *Гр.*

«Тит, ходи молотить!» — «Голова болять!» — «Так ходім істи!» — «А где ж моя велика ложка?» *Ст. Зб.* — «Як тебе зовуть?» — «Михайло!» — «А робити хоч?» — «Нехай-но!» *Зв.* — ... «А борщу?» — «Не хоч!» — «А пирога?» — «Хоч би й два!» *Не.*

Або ти, тату, у ліс ідь, а я дома зостанусь; або ж я дома зостанусь, а ти, тату, у ліс ідь. *Євх.* — Уже бач, тату, хоч ідь у ліс, я дома буду; хоч я буду дома, а ти ідь у ліс — все кому-небудь та треба іхати. *Павл.*

Є ще сім одмін своєї приказки — які усі, бідші-менші, похожі на виписану вище першу одміну; тільки що: в двох одмінах (*Прав. Пиж.* і *Б.*) річ иде про тата і воли («або ти, тату, гони воли і д.»), в двох (*Кр.*) про тата і ночліги; в

єдні (*Пир.*) про тата і дрова, в єдні (*Рад.*) проєто про дрова, а в єдні (*Пр.*) про маму і воду.

«Синашу, піді стовчи пшо́на на кашу!» — «Ох, мамо, ноги дуже болять!» — «Синашу, иди істи кашу.» — «А' де ж моя, мамо, ложка велика?» *Сторож.*

Як би хотів Хо́ма, так би робив и дома. *Бр., [Проск., Ил.],* — ... Хо́ма добра, не ходив би нігде, робив би він дома. *Зв.*

Коли почав орать, так у со́плку не грать. *Не.*

Жеби вовк не сядів за горою, був би за другою. *Ил.* — Жеби вовк лик не драв, то б за горою став. *Ст. Зб.*

Як прийшли жнива, то й жінка крива. *Рад.* — Як прийшла косовиця, то и жінка кородиця⁽¹⁾; прийшли жнива, ходить жінка як нежива; а як прийшла Покрова, то и жінка здорова. *Пир., [Бр.].*

⁽¹⁾ В рукопису д. Марковича стоїть *короблицца*; я поставив *кородиця*, як мені доводилось чувати. — ... то жінка ходить, як телиця. *Рад.*

10860. Жать уде́нь душно, а вночі кушаюця комарі. *Ст. Зб.*

Подивись, онучко, чи не кличе хто жати? *Євх.*

Не сама пряла, а кума помагала. *И.*

Рано встали, та мало направили. *Гр.*

«Иди, коте!» — «Иди хвосте!» *Прав. Ниж., Пол., Лив.* — «Біжи, вовче!» — «Біжи, хвосте!» *Сл., Л.* — «Піди, вовчику!» — «Піди, хвистіку!» *Гр.* (кепкують з того, що посилають, а воно на других зкидаєця).

Усе на єго стикає. *Пир.*

Три святі в хаті (як троє в хаті и за холодноу воду не візьмуця). *З.*

Гуляю та силку збираю. *Б., О., Жр., Ст. Зб.*

Гуляй тато—завтра свято. *Нос.* — Гуляй гиря—три дні свята. *Коз.*

Замуж хоч зараз, а робить не прибить. *Гл.*

10870. Без попа й не почнеш⁽¹⁾. *Б.* — Що ж, треба попа, щоб почав. *Л.*

Як не починають роботи, іжі. —⁽¹⁾ не обидєсся. *Кр.*

Тобі од скуки тільки ловити мухи. *К., З.* Аж, єму тільки байдаки бити. *Осоковець Коз. п.*

Робить, так в чомусь локче. *Ном.*

Ів би кіт рибу, а в воду не хоче. *Ил.*

Жак — полєжак («а за сіткою вже не ляже спать»). *О.*

Лежить, як пес на стереві. *Проск.*

Лежить, як галушка. *Бр.*

Лежить, наче камінь на душі. *Бр.*

Одкидав сурсі (або: гуркала). *Пир.*

10880 Сидиш, як засватаний. *Проск., Л., Біл.*

И кішці (¹) хвоста не зав'яже. *Л., Гр., Ст. Зб.*

(¹) И коту. *Прав. Ниж., Мѣ.*

Собаці хвоста не зав'яжеш. *К.* — Та ти сьогодні собаці хвоста не зав'язав. *Бр.*

И за холодну воду не візьмеш (¹). *Ск.* — А ні за холодну воду!

(¹) не пріймеш. *Рад.*

Сидить сиднем — щоб ти каменем сів! *Проск., Дож.* — Сів би с там каменем. *Проск.*

Сидить даремне день при дневі.

Як до діла, так и сіла. *Лів.*

Сиди, небоже, а Бог бачить. *С., Бр.*

Посидь, сусідко, — ще трошки видко. *Бр., С.*

Стій Векло (¹), бо ще не смеркло. *Л.*

(¹) Сиди, Текло. *К.; Підожди, Векло. Кос.*

10890 Як прилось, так спалось, а як перестала присти, то не хочешца й спати. *Кр.*

О! стягнись та поволотись: казав чоловік, маку дам. *Л.*

Кажуть, як оце сидить, а треба куди йти. И то з того взято: «аби змогла на ноги стати, то волощешца знову». *Бр.* — Див. вище № 4841.

Ей, нуте! берішца, як п'яний за тин. *Р.*

Тримає, як мертвий рукою! *Ил.*

Берешца, наче не своїми руками. *Зал.*

Чи кеді, чи не кеді! *Ном.*

У неї у всім у робота м'яка (неспірна, лінива). *Б.*

Що за робота — шахи та махи. *Ш.*

Так робить, як чорт летить и ноги повисів (або: спустить). *З., Л., Хор.* — ... дитить и крила теліпающа. *Л.*

Робить — як собі (¹) на лихо. *Л., О.*

(¹) батьку. *Пр., Кр.*

10900 Робить, як собі на безголов'я. *Д., Пр.* — Зробив собі на безголов'я. *Бр.*

Робишца, наче у воловім вусі. *Черн. г.*

Як за нацасть. *Бр., Проск., Л.*

Косить би косив, та коли б чорт косу носив. *Нос.*

Єдно минути, друге звинути. *Ил.*

Він би робив, та в єго рукава болять. *Д.*

Воскові руки м'є. *Ст. Зб.*

Де з маслом каша, там милость ваша; а де треба з узлом, туди нас з чимсь *ином.* *Нос.*

Тобі так хочешца робити, як старому псови в заверюху брехати. *Проск.*

Як мокре горить. *Ск.* — ... так нехутко робить, гадить. *Ст. Зб.*

10910 Така робота, що удень спить, а вночі кукурикає. *Лит., Бр.*

Ні гульня, ні робота. *Л.*

То робить! так як два з третєго кпишца. *Бр.*

Ні куєш, ні мелеш.

Зализ, як собака в солому. *З., Л.*

Цень-цень, аби день, аби вечір близько. *Ж.* — Тень-тень, аби збути день. *Бр.*

— Хіба вже, таки, що стень телепень, та и йдете на весь день. *Кон.*

Аби день переднювати, а ніч переночувати. *Бр.*

Аби день до вечора! *Ск.* — ... а діло в порозі. *К.*

Тень-телен, добрий день. *Пр.*

День и ніч — сутки пріч. *Прав.* — Ніч не мати, а день не батько. *Б.*

10920 День не стоїть (роби скоріше). *Коз., Л.*

Час не стоїть. *Бр., Л.* — ... а роботи світ. *Євх.*

Ніч не стоїть, а світло коштує. *Яц.*

А, грудьми б тобі робило (лає за ніччемоу роботу)! *Бр.*

Витришки ловить. *Л., Пр., Кр.* — ... купувать. *Зв., Пир., О., Кон.* — Іде на ярмарок витришки купувати, *Проск.*

«Що роблять?» — «Гави ловлять.» *Л., Дож.* — Він граків ловить. *Кулж.*

Гав ловив та витришки продавав. *Зал.*

Шукає учорашнєго дня. *Об.* — ... що добрий був. *Л., З.* — Жалкує за вчорашнім днем. *Євх.*

Шука (або: Пішов шукати) пустого вітра в полю. *Проск.* — Ловить вітрі. *Бер.*

— Гонить вітрі. *Пир.*

Пішов по качун, та там и втонув. *Ном.*

10930 Зайшов, чорт єго и з собаками не найде! *Прав. Ниж., Пол., Лів.* — ... не знайде! *Л., Павл.* — И з собаками не найдеш. *Л., Кон.*

А що, в кума був? *Дуб.*

Якого чорта він там сліпить (гавешцадєсь)? *Л., Ш.* — Що він там — чортів сліпить, чи що? *Л.*

Де ти поза Уманню ходиш (їздиш, ходив и д.)?! *Ном.*

Пішов по масло, та й в печі погасло. *П., Пол., Лів.* — Пошли дурня по масло, то и в печі погасне. *Л.*

Сів и прилипів, як ик смолянїй лавці. *Пол.*

Ходив три дні, та виходив злидні. *Ном.*

Пошов посол, та й упав у росол. *Нос.*

Байдики б'єв. *Лів.* — Байди збивати. *Ж.*
Баглай напад! *Рад.* — Баглаї напали.
Ном. — Баглаї в паністару налізли.

10940. От, баглаї б'єв (вигана? див.
Лист. 1862 р. 245). *З.*

Собака б'єв. *Лів.*

Тиняецця, як злодій по ярмарку. *Євх.*

Ходить, як кручена курка. *К.*

Ходить, як прибудна ⁽¹⁾ вівци. *Проск., Л.*

⁽¹⁾ блудна. *Ил.*; наче кручена. *Бр.*

Ходить, як припутень (сновиґає). *Кон.*

Ходить, як дурень по ярмарку. *Кан., К.*

Так як с'єгодня ⁽¹⁾ привезений. *Євх.*

⁽¹⁾ Ходить, як. *Ном.*

Виляє, як собака. *Рад., Пир., Кр.*

По з'ятінках ховаецця. *Л., Пир., Кон.*

10950. Поза х'ахольками тиняецця. *Л., Пир., Гр.*

Ховаецця, як собака від мух. *Об.* —
Боїцца, як собака мух. *Рад., Л.*

Трецца та мнєцца. *Л., Ст. Зб.* — Тре-
мини — мники (Тре минники?)! *Коз.* — Три-
хи та мники. *Л., Сос.* — ... нема оддихи.
З.

Яка ти н'ємна (непворона)! *Кан., Л.*

Ханьки мнеш. *Х.* — ... бо діла нема.
Л., Х. Зб. — Комі мнеш, а роботи не-
ма з тебе, жануєсса. *Не.* — Ходиш, а
жодної з тебе роботи нема. *Бр.*

А сховав-б'єсь ся під штири дошки!
Проск.

Ялзний чоловік. *Гат.* — Бач, яка ялоза!

Сидить, як морква в грядці. *Пир.* — ...
морков у гряді. *Ст. Зб.* — ... як гриб.
Ід., Б. — ... як кулик на болоті. *Проск.*
— ... як чорт на кудині. *Бр.* — ... під купо-
пою. *Л.* — ... як качан в городі. *Гат.* — ...
як квочка. *Ід.* — ... на яйцях. *Бер., Рад., Б.* — Сів камінем. *Ил.*

Мудруецця, як сучка перед перевозом.
Нос.

Зобрався, як швець на торг. *Проск.*

10960. Мнеть, як сліпий торбу. *Ст. Зб.*
Закиль це та те, то й «Святий Боже»
заспівують. *К.*

Поки приберєсса ⁽¹⁾, то бояре й мед
поп'ють. *Л.*

⁽¹⁾ Закім прих'ахулисса. *Кон.*

Вибіраецця, як за море стріляти. *Бр.*

Вибіраецця, як чайка за море. *Бер., Пир.*

Збіраецця, як ⁽¹⁾ на обід. *Павл.*

⁽¹⁾ як убогий. *Ном.*

Збіраецця, як убогий на кісінь. *Об.*

Збіраецця, як свекор пелюшок прать.

З. — Убрався як свекор пелюшки прать.

Л. — ... як свекор в пелюшки. *Б.*

Невістка каже, що нікому пелюшок
прать, а він: «Та постой», каже, «доч-
ко, ось я піду!», та все на печі соваец-
ця. *З.*

Идуть, неначе в мед (помазу). *К., Рад.*
Лізеш, я (замість як) кишка. *Проск., Кр.*

10970. Ходив рак сім год по воду, та
прийшов додому та став через поріг пе-
релазить, — розлив, та й каже: «отак
чорт скоро роботу бере!» *Л.* — ... та й
каже: «така скоро робота!» *Бр.*

Совайся, Ничипоре! *Кор., Гр.* — ... по
гарячій сковороді. *Пир.* — ... Соваецця,
як Ничипір по горячій сковороді. *Не.*

Є цілий ніби акахвист (певно робо-
та колишніх студєтє), де початує: «Со-
вайся, Ничипоре, совайся!» Він частень-
ко було трапляецця по збірниках наших
старих панотців. *Ном.*

Поки найде, то и сонце зайде. *Пр.*
Казав Хома: Душа моя, де ти забари-
лась? У собачинім (sic) хвості та в ков-
туни збилась. *Пир.*

А підніми лишень клиш! *Пир., Н.* —
... клешні! *Л.*

Не волочися, як Борисів бик. *Ст. Зб.*

Не волочися, як Хведькова корова.

Не волочися, як солоний заєць.

Єго ⁽¹⁾ по смерть добре ⁽²⁾ посилять.
Прав. Ниж. — ... то нажицьця можна. *К.,*
[*Коз., Ст. Зб., Євх.*].

⁽¹⁾ Такого. *Руд., Кан., К.*; От годяц-
ця. *Л.*; Тебе тільки. *Зв.* ⁽²⁾ по смерть.
Рад., Л., О.; Тебе б тільки. *Полт.*

Пішов, як багачеві (або: бідному) по
смерть. *Ил.*

10980. За море по зілля пішов. *Ил.*

Улита йде — коли то буде. *Зал.*

Ходить, як бендюжна (хл'єрка). *Збр. Шей.*

Як хвіст волоецця. *Пир.*

Буде ходив, поки світа та сонця. *Проск.*

Поки дайде, так и сонце зайде. *Черн.*

Пішов, як рак по дріжджі. *Ил.*

Волоецця, як волоцюга у плуга.

Волочєсса, як голодне літо.

Ой ти то ходиш! як вал'єк. *Проск.*

10990. Ходиш, неначе як грїх без ду-
ші. *Бр.*

Ходить, як ⁽¹⁾ неначе три дві хліба не
їв. — Ходить, неначе не івши. *Пр., Лог.*

⁽¹⁾ Оце р'обить. *Зв., Луб.*

Ходе неначе ступа. *Павл.* — Справжня
ступа. *Пир.*

Звивецця, як муха в мазі. *Ил.*

Такий жвавий, як Жид молотити. *С.*
 Жвавий, як рак на греблі. *Гат.*
 Жвавий, як опецёк.
 Проворний, як ведмідь за горобцями. *Л.*
 — Швидкий, як ведмідь за перепелицями. *Павл.* — ... до перепелиць. *Проск.*
 Проворний, як лопата. *Не.*
 Швидкий, як віл у плузі. *Пр.*
 11000. Швидкий, як черепаха. *Зв., Проск.*
 Зачепивсь за пень, та й стоїть цілий день. *Об.*
 Насилу Бог дав силу! *Л., Пир., Кон., Яц., Руд.* — ... и кобилу сиву. *Ном.*
 Нам як женитися, то й ніч мала. *Ст. Зб.*

Нехай ⁽¹⁾ на монастир. *Ск.*
 Каже, як не молиця, або, молячись, минає: те ж само и у всякому ділі, як мина що. — ⁽¹⁾ Подробица не хай. *Кор.*

Одкладає, як Лях свято. *Кан., К., Рад.*
 По римському законіві свята можна переносити на другі дні.

Одклад не иде у лад. *Кон.* — З одкладу не буде ладу. *Черн., [Пир.].*

Тільки сир одкладаний гарний. *А.* — Одкладний сир добрий. *Зв., Рад.*

Що маєш робить, то зроби сёгодня, а що маєш ззісти, то ззіси взавтра. *Проск.* — ... бо тільки ідеи сир відкладаний добрий. *Бр.*

На страшний неділі весілля не справляють (одкладає). *Пир.*

11010. *Нехай* недобрий ⁽¹⁾ чоловік. *Лів.*
 — *Нехай* та тривай то недобрі люде. *Не.*
⁽¹⁾ поганый. *Бр., Рад.*

Нехай, нехай, та й зовсім занехавш. *Л.* — ... зусім занехай. *Бр.*

Губою говори, а руками роби. *Ил.*
 День немаче ⁽¹⁾ год. *Н., Л.*

Можна багато вробити. — ⁽¹⁾ як. *Коз.*
 Не журись, та ділом поспішай. *Х.*

Коли взявсь за гуж (або: за уж), не кажи, що недуж. *Об., [Ст. Зб.].* — Недуж — не берись за гуж. *Зв., [Бал.].*

Де руки и охота, там спора (або: скоро) робота. *Ил.*

Не візьмесся за роботу, робота сама не зробицца. *Бр.*

Всяке діло хоче, щоб коло ёго панькали. *Ном.*

Иди (або: Біжи ж) ногами. *К., Л.*

11020. Та біжи мені бігём, щоб одна нога тут, а друга там! *Збр. Лаз.* — Біжи ж мені та на одній нозі. *Б.*

Вчи лінивого не молотом, а вчи голодом. *Ос. 10 (XIII, 20.), [Зал.].*

З рук падеть все: так часом не хочеця ні за що прийнятися. *Ст. Зб.*

Кому діло докучить — тот ся розуму научить.

Акт книги *Ст. Магистрату 1692 р.*; письмо кінця XVII с.

В нас поциганськи: не хоче робити — не силуй, істи не хоче — бий. *Гайс.*

Бог з празником, а чорт з роботою. *Кр.*
 Лучче на печі лежати, ніж від ранку до вечору страждати. *Збр. Лаз.*

Піч мати. *Нов.*

Ох піч моя, піч! колиб я на тобі, а ти на коні — славний би козак був з мене! *Кон., [Шим.].* — Пецко, матко! гдибись ти на коню била, а я на тобе, цоб то за слічна вóйна біла (казав жовнір, добившись в заверюху до якоїсь хати и забравшись на піч). *Тазки.*

Хто любить піч, тому ворог Січ. *Кремч. в.* (Калебарда).

Чув од дідизного козака; розказував, з великою повагою, про лежебоків. *Коніс.*

11030. МАНДРІВОЧКА — рідна тіточка. *Ос. 14 (IV, 65), Зал.*

Де хатка, там и ⁽¹⁾ паніматка. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

— Що хатка, то й. *Лист. (II, 13).*

Де хліб-сіль-каша, там домівка наша. *Пир., [Коз.].*

Тільки домів ⁽¹⁾, як у зайця ⁽²⁾ лонів ⁽³⁾. *Бр.* — В него домов, як у зайця ломов. *Ст. Зб.* — В мене домов, як у собаки ломув.

⁽¹⁾ У нёго (у вбогого бурлаки) стільки дворів. *Кор.* ⁽²⁾ у собаки. *Пир., Кон.*
⁽³⁾ ланів. *Кор.*

Присягаю зеленому гаю: як гай розівьещя, то й служба минецца (не хоче служить, у ліс ёго тягне на волю). *Бр.*

Як розвернецца на весну лист, то підемо всі в свист (втічемо). *Кан., К.*

Оставайся, мамо, в лузі: вже тепера ми сами друзі. *III.*

Чи не поволочиш ти вовчого хвоста (чи не думаєш ти йти)? *Кан.*

Уродивсь ⁽¹⁾ на вовчі слёзи. *Кр., X.*

Пішов, утік. — ⁽¹⁾ Создав Бог. *Кр.*
 Замочить лапті (пійти в мандрівку). *Н.*

11040. Из доброго миру пішла. *К.* — Ніхто и не бив, и не лаяв: так пішла, з доброго миру. *Рад., Л.* — Не знать чого пішов — из доброго дива! *Ч.*

Пішов з блеску світа (не знать, чого й куди). *Кон.*

Пішов у світі (докучило бути, и пішов у світі). *Бр., Лип.*

Пішов з пустим міхом на порожні клуші. *Сл.*

Побіг, як собака за возом. *Б., Пр.* — Як собака за возом, біга. *Євх.*

П'ятами наживав. *Ск.* — ... заживив. *Х. Зб.*

Потяг, як Тарас лозами. *Зал.* — Мандрює на довгі лози. *Комис.*

Ломаку під руку, та й луги! *Ком.*

Єго й з собаками не збігаєш (або: не набігаєш, не знайдеш). *Зал.*

П'ятами киває, бо діла немає. *Рад.*

11050. Доти ходив, доки не наложив головою. *Проск.*

Лучше боло (sic) сидіть дома! *Пр. в Ст. Зб.*

Не грай, не блукай — будеш чоловіком. *Пир.*

Прощки роблять без сорочки. *Нос.*

ЗЛОДІЙ на злодію іде и злодієм поганяє. *Нов.*

Інший такий є, що «в мене», каже, «світліше око попросить», а другий — «а в мене світліше красти». *Зал. (I, 147), Кан.*

Хазяїн бережецца, а злодій давно єго береже. *Кр.*

Красти вільно, та б'ють більно. *Нос.*

Не руш нічого и не бійсь нікого. *Лист. (II, 214).*

Хто краде, то не живе той в довгмі літа. *Кл.*

11060. Як прийде злодій — так заніз доганя, а притика осажує. *Збр. Лаз.*

Чути далеко злодія. *Бр.*

Непроторений злодій. *Ил.*

Майстер читати, писати й з горшків хватати. *Не.*

Изпід стоячого підшву випоре. *Ком.*

Цуп-луп, та й в кешеню. *Пир.* — Цуп та луп, сховав у кишенью. *Бр.*

Цяця, цяця! та й в кешеню. *Руд.*

Шути-шути, то й угадай. *Зал.*

Паньку, Паньку! чи не вмочив ти в мій спуст свою баньку? *П., Прав. Ниж.*

Взяв він за своє — буде тямив. *Проск.*

11070. Добулася наша мати — буцім то на ярмалку. *Євх.*

Була не була, а як вош изняла. *Хар. Зб.*

Купив, та насилу втік. *Полт.*

Руками дивицца, а очима лапа. *Сл.*

Того шукає, що не положив. *Ил.*

Ворожила не ворожила, а од тебе не одходила. *Нос.*

Ворожила, доки не вложила. *Проск.*
Баба ворожила, та й головою наложила. *Проск., Бус.*

Найшов, як дома взяв. *З.*

Найшов сокирку за лавкою. *Об., [Ст. Зб.]* — Знайшла сокирку за лавкою: я положила, а ти знайшла. *Бер.*

11080. Вже воно єго (¹) не втікло. *Ск.*

(¹) єго рук. *Л.*

Ухопив, та не втюк. *Ст. Зб.*

Пошов, набравши подошов.

Умочив руку в гречаную муку.

Як увійде в комору, то хоч би гадюка лежала, то зогнав би та вкрав. *Ком., Зал. (I, 148)* — Хоч би гадина там сичала, то візьме. *Нов.* — Хіба б гадюка там сичала. *Ос. 1 (281).*

Майстер до чужих кайстер (кайстра — торба). *Євх.*

Що побачила, то й її. *Прав. Ниж., Пол.*

Ні з чим не розминьця. *Лів., Сл.*

Знає від огню (краде). *Кан., К.*

Візьме хоч з огню. *Л., Нов., [Євх.]* — Из огню вворве. *Кр.*

11090. Підголив так, як без мила, *Зв.*
Обідрав (або: Обголив) на (¹) білку. *Рад.*

(¹) як. *Кр.*

Обідрали, як молоденьку липку. *Кв.*

Обідрали до голої кості. *Л.*

Обідрали до нитки. *Кр., Гр.*

Брав не пишався, верни не встидайся. *Збр. Шей.*

Хатнього (¹) злодія (²) не встерещься (³). *Зв., Л., Б., [Бр.]*.

(¹) Домового. *Ил.*; Домашнього. *Проск., Ст. Зб.*; В хаті. *Бер.*; Свого. *Зв., Дуб.*
(²) ворога. *Зал.*; не вбережешся. *В.*; не встережеш. *Рад., Б.*; не встеретися. *Ст. Зб.*

На'злодію (¹) шапка горить. *Прав. Ниж., Пол., Лів., Сл.* — ... а він собі хвать за голову! *Л.*

(¹) Злодієві и. *У.*; злодієві. *Лів.*

Хто порося вкрав, у того в у́нях пишцить. *Пол.*

Злодію отпустить сили, то прибуде ума. *Гл.*

11100. Злодієві одна дорога, а тобі десять. *Руд., Л.* — Им одна дорога, а нам скільки. *Н.*

Миш не одну має діру до ями. *Ил.*

Хто вміє красти, то вміє и сховати. *Проск.*

Замок (¹) для доброго чоловіка. *Ст. Зб.*

(¹) Замок не для злодія, а. *Нос.*

Вовк и лічече (1) бере (2). *Зв., Дуб., Рад., Б., О., Ст. 36., Войц.*

(1) и лічече вівці. *Ил.*; и щитане. *Сос.*
(2) хапає. *Бер.*; вхопить, *Б.*; візьме. *Сос.*

Не поможи тобі, о святий Боже! *Проск.*
Е, оє він дугою косить (краде). *Б.*

Крадене не йде в користь. *Коніс.*

Ноги померзли (забере злодій на обсеремок—«прошай, ноги померзли!») *Кон.*
«Тату, не лизь з постолами на престіл!»
— «Нічого, сину, аби душа була чиста!»

«То мов би злодії церкву драли, та щось не про наших так кажуть.»

1110. Роди, Боже, на всякого долю! а піймаєм (на крадізці), то здійшем и лёлю. *Кор., Л.*

Як сіють у полі, то приказують: «Роди, Боже, и на трудящого, и на продящого, и на крадящого!» От, як піймають кого, полорожного, в горосі або сніп овса візьме коневі, то той и одназує: «ти ж, як сіяв», каже, «приказував—роди, Боже, на всякого долю». *Камн.*

Не дати душі пропасти — треба вкрасти. *Ос. 2 (244).*

Хоч убрав, аби добре сховав. *К.*

Грошам лица немає (укравши, легко перевести).

1114. А показацькій: хоч вкрав, то мовлять, що добув. *Кл.*

1116. Поки коні водив, то й Бог годив; а як став воли, то воли в лихо ввели (злодій так управдавсь). *Кр.*

Тяжко там упрасти, де газда (хазяїн) сам злодій. *Ил.*

Не піймавши (1), не кажи, що злодій. *Л., Пр., Р., Гат.*—Не кажи сь, що злодій, бо ще сь не пійняв. *Бр.*—Не кажи «злодій», поки за руку не схватив. *Ил.*

(1) Не побачивши. *Зв., Рад., Пир.*; не попавши. *Гл.*

Як не зловив, то й до пана не позивай. *Бер.*

11120. Нехай над ним ворони кракають! *Л., Б.* — Щоб на тебе ворони кракали! *Коз.*

Бодай тебе за серце взяло! *Бр.*

Ніч мати. *Ск.* — ...все покриє. *Проск.*
— ...мати, не дасть погигати. *Кан., К.* — Ніч—як мати. *Коз.*

Чи вже мені будуть вікном двері? *Бр.*
— Не первое окном з хати утікати. *Ст. 36.*—Окном двері

Ідної смерті не минеш, а другої не буде (гайдамацька). *Ївх.*

КИСИМ ГОЛОВА (1) (*Л.*: Кисим башка)! *Хор.*

Ніби комлицька, арменська и д. похвалка, пострашка,—як и *сікир башка, сіким голова*. Кажуть теж — що, мов, убив.—(1) башка. *Л.*

Уклав (1), як сіно в годину. *Пер.*—Уклав у копи. *Ном.*

(1) Улокав. *Л., Пер.*; Убрав. *Коз.*

Душі залізтися. *Ном.*

Одежа 11128—11248. — Охайность 11249—11285. — Сон 11286—11356. — Дорога 11357—11440.

Шануй ОДЕЖУ в дворі, вона тебе в людях. *Пр. в Ст. 36.*

Пощануй одєжину раз, вона тебе десть раз. *Об.*

11130. Чоловіка по одєжі стрічають, а по уму випроваджають. *Ос. 19 (XIV. 29).*

Шовкова плахта не к будню, а к святу. *Коз.*

В будень постарецьки, а в неділю панськи. *Ил.*

Талувать, нехтувать одєжину. *Ном.*

Ні плечей, ні очей (сорочка, що прокупився на її). *К., Л.*

Там рукава, як під вдрою (такі густі шитки в дівочих сороччаних рукавах). *Кон.*

Вітром підбито. *О.* — ...а морозом підшито. *Пир.*

Зробив—на собаку мале, на кішку (1) велике. *Л.*

(1) ката. *Пр.*

Теперь треба не в овсину, а в проснуну шить (не рідко). *Кон.*

Сім раз відрізали — довга; сім раз лицёвали — нова. *Прав.*

11140. Це наче хоч лопаткою ёго вшити. *Бр.* — Хоч лопаткою вріж. *К.*

«Бува, як и тепер от повелось, кудю холять: одєжину якусь нахопить, що аж глянути чудно.» *К.*

Куди обернеться, то все діра наверха. *Ил.*

Чоботи ваші ⁽¹⁾ просять. *Н.*

⁽¹⁾ істи. *Л.*

Латка на латці. *Бр., Пир.* — ... та й Латіш. *Б.*

На світі стільки лат, як на селі хат. *Євх., Макс.* — На чугаї в убогого стільки лат, як у місті хат. *Бр.*

Постолоки-соколики. *Ног.*

Хоч трапичка, та тахвтічка. *Б.*

Лучшая кошуля, ніж какабат. *Пр. в Ст. 36.*

Покіль кожух не вивернеш, він все здаєця чорним. *Сос.*

Дереця — на нове береця. *Об., Ст. 36.*

11150. Пан дере — та багатий. *Зал.*

Нарядив когось, як хвуркальце. *Пр. в Ст. 36.*

Де шипочка, там дірочка. *Зв., Лох.* — Що щипочки, то й дірочки. *Кулж.* — Де вщипнеця, там подереця. *Лів.* — Шипочки, шипочки, на завтре дірочки, а з сєго та в краще. *Рад.* — Шипочки рибочки, там и моїх дві виточки. *Л.*

Приговорюють, щипаючи, як хто надіне нову одєжу.

Дай, Боже, здорово сходити, а на друге заробити. *Ил.* — Дай, Боже, из сєго та ще в краще! *Пир., Л.* — Здорови носіть, а скачучи деріть. *Рад.*

Добрий стрій — піднесися та стій (як одєжі). *Проск.*

Ну, повернись — підними руки — лети к чорту. *Ном.*

Жартують, як приміряють кому нову одєжу.

Широкє буде и узьке. *Ст. 36.*

Великий чобіт на носі, а малий під лавкою. *Збр. Лаз.*

Голодний день просядиш, а голий ні з міста. *Не.*

Иде зіма, а кожуха нема. *Ил.*

11160. Без кожуха береть сукруха. *Ст. 36.*

Вітер каже: «гу-гу-гу! сім світ продму!»; а кожухана латка лежить тихесенько в кутку та й каже: «а мене не продмеш!» Тоді вітер, розсердившись, каже: «Мовчала б уже там, коли тебе ніхто не чепає — тут не за тебе річ!» *К.*

Кожухана латка за рідного батька. *К., З., Л.* — ... як рідна матка. *Бр., Рад.*

Кожух та свита, то й душа сита. *К.*

Шори та вбори. *Сос.* → В шори, та в вбори, та в наритники. *Л.*

А як мені зібратись! встав, оперезався та й зувсім зібрався. *Бр.*

Я казав «спиш», аж ти обуваєєся. *Ст. 36.*

Одягаєєся, як попів челядник. *Євх.*

Десь тут було мое безголовъя (шапка).

Збр. Шей.

До лица околиця. *Б.*

11170. Сам одягний — таки зовсім, як міщанин. *Збр. Лаз.*

Убери ⁽¹⁾ пень, буде подобень. *Г., П., Кан., К.* — ... хорошевь. *Ил.*

⁽¹⁾ Прибери. *Ж.*

Вбери й пенька, то стане за Панька. *Бер.* — ... за панка. *Бр.* — ... за сьняка. *Проск.*

Прибери пня, то й пень гарний. *Бер., Рад., Черн., Ст. 36.* — ... то ⁽¹⁾ покрацає. *Лох., О.* — ... почепурніє. *Кр.* — Прибери пня, дай єму имна — и з нєго буде чоловік. *Ил.*

⁽¹⁾ Причепури пень, так и той. *Коміс.*

Як вбереця й дід, то буде побід. *Бр. Пребереця, аж світ увесь стрепенеця. Гл.*

Не пізно хороше ходити. *Руд.*

Коввір по уші, жмаєтку надув (джиджулиця). *Мі.*

Хоч поганий, та в жупані. *Коз.*

Убрався в жупан, и дума, що пан. *Ном., Ил.*

11180. Убраний, як пан. *Ком.*

Цур тобі, пек тобі, як запишався, то в новую світу прибрався! *Пр. в Ст. 36.*

«Козак, не дражни моїх собак!» — «Нехай сюди не спинаюця, а сюди не кусаюця (у неї перстні на руці, а в єго червона стєжка гарна в застіжках и нові чоботі витяжні — одно 'дному показують, а собаки — аби, бач, чим замутицьця.» *Пр.* — Козак: «проведи, дівко, од собак, щоб отут не кусались (показує на полосату шаравару), а сюди не спинались (на груди, а на грудях стєжка.» *Кр.* — Козак: «Чом се хята не метена (показує ногою по хаті, а шаравара пістрова мтаєця на носі)?»; а дівчина: «Чи все ж мені та мені (показує рукою по хаті, а на всіх паллях перстні)». *Кр.*

Як душі не вложив — так парядив хорше. *Ст. 36.*

Встроїлась, як лялочка. *Пир., [Бр.].* Ич — мов теєся під допушком! *Ном.*

Найпаче жартують над маленькими паночками, як вони приджиджулиця в свої брялики.

Убрали, як на смерть. *Пав., Л.*

Як ся убрав, так го урочили. *Ил.*

Не пади, пороше, на мое хороше. *Пир.*

Щоголь — поросачі ноги. *Нос.*

11190. Хоч голий, та в поясі. *Євх.*

На носі сап'ян рипить, а в борщі трясця кипить. *Л., О., Кр., Х., Євх.* — Чоботи скриплять, а горшки без сала киплять. *К., Збр. Лаз.*

Голе и босе, а голова в вінку. *Бр.*

Оце захи малась (од *Химка*: погано голу зав'язала). *Черн. 1.*

Хто хоче мати дзигарки, повинен мати хвільварки. *К., Лаз.* — На дзигарки треба мати свої хвільварки. *Проск.*

Прийти можна до наготи, як тільки держатись модя. *Кон.*

Хоч голий, та пишній. *О., Ст. Зб.*

Гучно, бучно, а в п'яти зімно. *Ил.*

На задніх колесах невідь-що, аби на передніх. *К.*

Хоч ідала, не ідала, аби хороше виходила. *Кон.*

11200. Знайте нас, що ми голі, та в жупані ходим. *Не.*

Краснее пір'я на відвуді (на удолові), але сам смердить. *Ил.*

Як корова зализала (про зализаного). *Пир.*

Хороший, як свиня в болоті. *У.*

Не показуй пугачові дзеркажа, бо він знає сам, же красний. *Войц., Ил.*

Гляди, сорока вхватить. *Гр.* — Сорока скаже (1), що сир (2), та й ухопить. *Пир.* — Ворона скаже *сир-сир*, та й ззість. *Пир., Н.*

(1) подумає. *Л., Черн.* (2) скаже *сер, сер. Кр.*; Е, ти дахуєсса! скаже сорока, що яйце. *Бр.* — Кажуть, як хто дуже вибілюєця. и д.

«Такий білий, що аж лебеді вхватять.» — «На чорнім хліб ся родить, а на біле гайгусь ходять.» *Збр. Шей.*

Присгало, як свині наритники. *Євх.* — Як свиня в наритниках. *Лів.* — Така подоба, як свині в хамуті. *С.* — Як свиня в оброті. *Кулж.*

Не припадає, як свині сідло. *Коз., Кан.* — На свиню хоч сідло надінь, все конем не буде. *Зал.*

Як корові сідло. *Лів.* — Як на корову сідло. *Прав. Ниж., Лів.*

11210. Оце нярядились, як теля в мішку. *Бр., Б.*

Чепуриця, наче на весілля. *Коніс.*

Хто ходить у карт'узі, так у того чорти в пузі. *Б.*

Не хвастай, що в тебе сто рублів в. *Ч.*

Як у кого одна колоша в халаді, а друга поверх. В Лубенщині про такого кажуть, що то курв...ь. *Ном.*

Перевісить ёму солом'яне перевесло через плече: буде, як золоте. *Бр.*

Прибрався, як піп на службу. *Не.* — Нарядився, як піп в рясу. *Бр.*

Убравсь, як чорт на утрею. *Об.*

Прибравсь, як чорт на Водохрище. *Об.*

Вбіраюця вмазаним навер. *Кан., К.* — Вкаканим наверх. *Л.*

Оце надулась: наперед п'ятами обудась. *Не.*

11220. Не туди й штани ёму стоять. *Бр.* Чорт не чорт, а люде не такі. *К., Л., Пир., Нов.*

Всі люде, як люде — один чорт в яломку (як хто, не як інші, вбереця). *К., Кан., Л.*

Зробив з дядьба чорта: високо підстриг, а він к чорту и дивяця. *С.*

Без шапки, як злодій. *Бр., Л., Кон., Збр. Лаз.*

Сховай на свято руки! *Збр. Лаз.*

По чому продаєш груди́ну (або: Виставив груди́ну напро́даж)? *Л., Кулж., Кат.*

Шляхтич ти Кобиляцькій, що одна нога в чоботі, а друга в лапці, (Кобиляки *Ори. п.*). *Нос.*

Питай гуски, чи зябуть нужки. *Ст. Зб.*

Чоботи пасови, як на псови (босий, як пес). *Євх.*

11230. Ноги собі скалять, а чоботи на кію носять. *Ил.*

Боско через увесь вік босий бігає. *Кр., Н.*

И пси босі (на невбутого). *Шей.*

Цуцу, босий! *Ном.* — ...не толоч проса.

Босини справляти (про босого). *Збр. Шей.*

Голий, як мати (1) народила. *Дуб., Пр., О.*

(1) на світ. *Л., Ил.*

Так як огарь обідрався. *Кон.*

Огарь — пенёк осмалений.

Тікай голий, бо обдеруть! *Пир., Пр., Нос., Нов.* — ... бо обідруть тя. *Ил.*

Замість *тікай*; кажуть теж и про бідного.

Козак муха — без кожуха. *Я.*

Из drankи — в переніранку. *Л.*

11240. Одна рубашка — та перенерашка. *Кон.*

Що вечора, що ранку, то й надінеш новодранку. *Пир.*

Плечі голі. *Бр.*

Прибрався к святу в нову ю лату. *Ст. Зб.*

На...,..... на твій подобень. — Чи подобень на долобень. *Бр., Проск.*

*

Як дурне та вистроїцца гарно, або
вийде на люде.

Пізнають хлопці и в драпі (¹) сороцці. *Л.*
(¹) калній. *Ил.*

Сєго ніхто не зніме, а кращого не дасть.
Л., О.

Не писанії рукава скачуть, 'но сите че-
рево. *Ил.*

На пану шовчок, а в животі шолчок;
а у мене хоч свита, та душа сита. *Т.,*
Кон.

Людя чини шайность, а коло себе май
ОХАЙНОСТЬ. *Ст. 36.*

11250. Хоч в семязі, аби в добрі звязі.
Хоч не ошатно, та здатно. *Гад.*

И цар города латає («ато нам свого до-
брого не латать»). *Рат. [К.].*

Хоч убогий, та хендогий. *К.*—Хоч бу-
деш убогий, аби сь був хендогий. *Ст.*
36., [Ли.].

У наших хозяйєк та по сто сорочок, а
в мене одна, та й та біла шодня. *Бер.*

Трасця тім багачам, що багато соро-
чув; а в мене одна, та біленька шодня.
Евх.

В нас коло посуду чисто ходють. *Пер.*
—Чистенько коло посуду ходить. *Пир.*

Хоч на воді (¹), аби на сковороді. *Кам.,*
К., Д.

(¹) без масла. *Кам., К.*

Пороху не дасть пасти. *Ст. 36.*

Попрочищано, попромітано—хоч каші
покинй. *Б.*

11260. Хуста попереи, як три дні пан-
щини відбудем (тяжко). *Бер.*

Марусю, дусю, мийся, чешися! *Бр.*

Промий чоло, чи не дасть Бог чого. *Ил.*

Невмивака—попова собака. *Пир.*—...
геп'ака. *Л.*

Незя волосом світить—надівай очіпка
(покритуї, або начосів не напускай).
Рад.

Шевця не маш—сам чобіт зашиї, ко-
ли розірвався. *Ст. 36.*

Треба з хусткою ходити (або: Ходи з
хусткою).

Витовчи ніс, бо вже було би убогому
Жидові помастити віз. *Проск.,*

Чепуренька—як мазмичка. *Гр.*

На голову стрій, а коло заду, пробач-
те, з лопатою стій. *Ил.*

11270. Одна на мені, друга в помелі.
Пир.—У мене одежі-одежі! одна в по-
мелі, друга на мені—от и всі. *Кар.*

Ходить, як деркач (нема на єму, путя-
щої одежини). *О., Коз.*

Такий чистий, як жидівський палтох-
вель. *Проск.*

Так зателепався, як Жид. *Ил.*

Чотирах свічок спалила, закіи Гриця
умила, а п'ятий каганець—такий Грищ-
ко поганець. *Ил.*

Живуть як свині в калу. *Кл.*

Наче гуси ночували (нечепурно). *Л.,*
Евх.

Убрався, як марюка. *Зал.*

Курить, як чорт дорогою. *Об.*

Рук не полощи. *Пр. в Ст. 36.*

11280. Коли свиця в болоті, то мовить,
що красна. *Ил.*

Нам не чепурицьця: аби старий не по-
кинув. *Евх.*

Стара не покине, молодих сам не хо-
чу. *Ном.*

Нам не чепурицьця—аби по світові во-
дочницьця. *Евх., Коз.*

Ведмідь ніколи не вмиваецця, то він
здоров про те. *Бр., Зв.*—... та товстий.
Рад., Л., Пр. в Ст. 36.

Лазня вь калу стоить, та людеи мле.
Ст. 36.

СОН миліш у сєго. *Зал.*—Що єсть най-
миліше и найкрасійше од сну! *Пир.*

Як хто прийде будити, тому голову на-
бити. *Зал.*

Одне око, та й те спать хоче. *Рад.*—
И едно око спати хоче. *Ст. 36.*

Спати не воевати.

11290. Хто спить—істи не просят. *Руд.*

11291. Хто спить, той не грішить. *Кулж.*

11293. Хто по обіді не оддише, того Бог
хазяїном не пцше. *Нов.*

Хто цізно лягає, той щастя не має. *К.*

Ніч своє право має. *Проск.*

Қоли сплять, не мішай. *К., Б.*

Сон переломить. *Кон.*

З сном як з волом борися, а рано вста-
вать не лінися. *Ст. 36.*

З спання не кунити коңя, а з лежи не
справить одежи. *Кон.*

11300. Сном не доробисся. *Проск.*

За сцаннєм та лежаниєм и сороцки не
будеш мати.

Як хочеш багацько мати, то треба ма-
ло спати.

Хто спить до дня, то й виросте бред-
ня. *Збр. Лаз.*

Хто спить до слонца сходячого, той ен

увойде пекла горячого. *Вечиста книга Стародуб. Магістрату 1679 р.* (напис збоку).—... до сонця сходящого, той не втіче огня горящого. *Б.*

Хто пізно встає, у того хліба не стає. *П., Сл.*

Не кайся рано вставши, а молодод ожентись. *Кам., К.*

Хто рано встає, тому Бог дає. *Ск., Ст. Зб., Павл.* — ... Бог щастя дає. *Ном.*

Як би поснав до обід, так приснявся б ведмідь. *Б.*

Рання (1) пташка (2) зубці (3) теребить (4), а пізня (5) очіці (6) жмурить (7). *Л.* — ... пшеничку клює, а пізня очкі дере. *Нов.* — ... пісні співає, а пізня очкі протирає. *Ком.*—Ранні пташки росу п'ють, а пізні слізкі ллють. *Бр.*

(1) Ранна. *Проск.* (2) птичка *К., О., Кр., Гл.*; Ранні птачки. *Ил.* (3) зуби. *Ил., Бр., Зв., Бер.*; зубки. *Рад.*; носик. *К.*; носок. *Кр., Гл., Нос.*; ліс. *Проск.*; роток. *Х. Зб.* (4) набиває. *Гл.*; пробірає. *Рад.*; прочища. *Кр., Х. Зб.*; чистять. *Проск.*; утирає. *К.* (5) а пізна. *Проск.*; а пізні. *Ил.* (6) вочиці. *Нос.*; очі. *Ил., Бр., Проск., О., Ст. Зб.*; гочі. *Бер.*; очкі. *Зв., Рад.* (7) продає. *Бр., Зв., Рад., О., Кр., Ст. Зб.*; промиває. *К., Бер., Гл.*; протирає. *Проск., Нос., Х. Зб.*; *Ил.*

11310. Чобіт мулить ногу, подушка мулять в голову. *Збр. Лаз.*

Цигане будуть сницця (як хто не вечерявши спати лягає). *Кр., Л.*

Душа спати не ходить. *Бер.*

А спатки така, що мати її родила до сна. *Бр.*

Извикли коти очі жмурить, голови ховать. *Кл.*

Ховаюцца очкі в мішочки (видно, що спати хоче). *Кр.*

Дерецца горло — чи би спало, чи би жерло. *Ил.*

Як би Бога не боявся, то й на двоє б перервався (позіхає). *Не.*

Оде зіхає!... нехай сам здихає. *У.*

Не треба ні на кого позіхати—закривати треба рот. Не треба теж ні на кого потягацьця—умре той: треба потягацьця на піч або на грубу. *Ном.*

А в солому! *Л., О.* — А надвір! *Дуб.* — Чіпа, чіпа! в солому спати. *Гр.*

Жартують, як хто дуже позіхає.

11320. Так окунів ловляють (дріма). *Лів.* Знай, Никоні ловить. *О.*—Піймав Никона. *Ст. Зб.*

Ні послать, ні в голови. *Нос.*

Долі дві волі — и рука и нога спить. *Ос. 5 (XII, 72).*

Як м'ягко сницця! наче теща послала. *Ком.*

Виспять коваля и бондаря (довго спати). *Б.*

Спить, як би шовком шив. *Ил.*

11327. Спить, як після маківки. *Прав. Ниж., Лів.*—... як маківку випив. *Бр.*—Маку наївся. *Бр.*

11329. Заснув, як баран. *Бер.*

11330. Мов пан, одиха (більш на собаках кажуть). *Ком.*

Хропе на всі заставки. *Лів.*

Лежить, як камінь (оспалий). *К.*

Одвернув, як Циган ренджигло (одвернув паністару). *Ком.*

Виспався, та не вилежався. *Ст. Зб.*

За сон не ручися (можна и угрішицьця). *Л., Пир.*

«А що се ти, так не звичайно, гріх (діло було за вечерею)!»—«За сон, хазин, не ручись!»—«Так ти ж не спиш.»—«Так буду.» *Камн.*

Ні на волос не став и ні на маково зерно: хоч зшивай очі. *Ст. Зб.*

Так вже й спить, як полоханий заєць. *З.*

Спить, а Химини к'ури бачить! *Пер., Ном.*

Ніч Божа («Ой гвалт! ніч така Божа — не виспалась!»). *Бер.*

11340. Ніч matka—висписся гладко. *Ск.* Пужка джигушка, вставай дівка Марушка. *III.*

Иподі жартують так, натякаючи, що, мов, з жонотою треба иподі и примусом.

Пора втавать та хліба доідать. *Сос.*

Ти мене торкнеш, я тебе збудую (як хто просить рано збудити). *Бр.*

Валяецця, як свиня в барлозі. *Зв., Л., Пир., О.*

Сон—мара. *Б.*—... а Бог—віра («то приказка давня»). *Бр.*

Нехай св: Ёсип на все добре переносить (як що недобре присницьця). *С., Кам., К.*

Що думаєш, те й сницця. *Бр.*

Що на яву бредецця, то й во сні верзецця. *Л.*

Як снецця, то и верзецця. *Гат.*

11350. Не думай, то и не снитимицьця. *Лох., Л., Пир.*

Куди ніч; туди й сон (те, що насницьця). *Бр., Ст. Зб.*

Сницця, то й сницця. *Бер.* — ... а як

пріснецця (1), то й все минецца. *Бр.* —
Спиця—свиця, свинецца—все минецца.
Ст. 36.

(1) а прочнецца. *Рад.*

Як е горе на душі, то и зо сну жа-
хаецца. *Ш.*

Каждий свій сон розкажуе. *Ст. 36.*

Иний сон—як у руку дасть. *Лів.* —
Як у лоб дасть. *Рад.* — Сон змутить: як
у руку дасть. *Ст. 36.*

Як у око влінив (угадав, про сон и д.).
Кр., Л., Павла., [Ст. 36.]. — Сон, як у ру-
ку. *О.*

ДОРОГА чхаецца. *Коз.* — «Чхаецца!»
— «Дорогу чуеш.» *Л.* — ... почувеш.»
Рад.

Се мені дорога кладецца. *З., Л., Пир.*
Заіхав собі, та ні куе, ні меле. *Зал.*

11360. За морем, як за горем. *Кан., К.*
Живи з сороками з воронами, що в
прей не ходять. *Пр. в Ст. 36.*

Ярэма, Ярэма—посидь лучче дома. *Х.*
Вид.

Ай гай! куме, куме! сиди з лихом до-
ма, та й не рипайсь! *Пир.*

«Не ідте у понеділок — важкий день!»
— «Земля важча, ніж день.» *Коз.*

Іхать-іхать, та в зубах (1) віхоть. *Ст.*
36.

(1) Кажуть, як хто раз-в-раз іхать,
а нічо не налаштвано у ёго, біга як
дурне. *Ном.* — ... (1) та десь инде. *Л.*

Иди сідай на віз. *Ном.*

Жартують, як діти, або жінка, про-
сять куди іхать, а не можна, або не
хоче.

Покосом та в паністару носом. *Ном.*

Жартують, як хто скаже, найпаче з
дітвори—«поїдемо, поїдемо!»: не поїдете,
не сподівайтесь.

Господи благослови! дай, Боже, час
добрий (як рушають у дорогу). *Л., Сос.*
— Господи пострічай. *Пир., Кон.* — Гос-
поди Боже, щастя и пострічай. *Рад.* —
Щастя, Боже! *Лох., Пир., Пр.* — Хай
Бог щастить—даруй, Господи! *Кон.*

З Богом на биструю воду. *Ил.*

11370. Нє!.. а долини в долину та на свою
Україну (поганяйлівське)! *Кон.*

Пішки нема замішки. *Кан., К., Лів.*

Умні люди пішком ходють, а дурни із-
дють. *У.*

Пішечком з мішечком. *Зал.*

Подорожнєму и Бог вибачае. *К., Кан.* —
... простить. *Лів., Руд.*

«А що це ти, бабо, робиш? тепер піст.»
— «Подорожнєму, шинсчку, чоловікові
не гріх!»—а вона вийшла на дорогу, та
й плямка собі салце. *Ном.*

Чоловік знае, коли виїзджае, а не знае,
коли вернецца. *Прок.*

Додому широкі ворота, а з дому узкі.
К.

Коли зібрався, за нами не бався. *Прав.*
Хліб в дорозі не затяжить. *Ил.*

Хто хліб носить, той не просить. *Ст.*
36., [Ил., Ёвх.].

11380. Подорожнєму хліба не давай, бо
люде дякують за дощ, а він лаецца. *К.,*
Кан.

Що за сон, як в головах шапка! *Ёвх.*
Не тоді спати, як товариш шапки шу-
кае. *О., Нов., Ш.*

Товариш мовний в дорозі стоить за віз
смаровний. *Ил.*

Тоді дорога спішна, коли розмова по-
тішна.

У доброго коня не довгі верстви. *Кос.*
В дорозі всєго трапиця. *Л., В.*

Хто часто в дорозі, був під возом и
на возі. *Ил.*

Піч тучить, а дорога учить. *Прав.*
Дорога біжить. *Бат.*

Час би то. *Ис.*

11290. Шлях не спить. *Прав., Л.* —
Шлях не гуляє. *Бр., Рад.*

Народу богацько—не бійсь и д.

Ночлігів з собою не носють (як хто про-
сиця на ночліги). *Пол.*

Де будуть шанувать, там будемо нчу-
вать. *Пир.*—Як будуть частувать, так и
нчувать. *Коз.*

Толкувать—нчувать! підмазать—треба
іхать. *Пир.*—Толкувати—нчувати! під-
мажем, та й поїдем. *Пер.*

Свято поле, мазницю взявши. *Полт.* —
Посвящай поле мазницею. *Гр.*

Хто коня годуе, той дома нчуе. *Коз.*
Хто пугае, той ногами не плугае. *Б.*
— ... ногами плугае, а хто вьаже, той
певно спать ляже. *Рад., Кон.*—Хто вьа-
же, то й спать ляже. *Б.*

Яловий міст (це іздать). *Пир.*

А за лєду де був? тепер кажеш «пе-
ревези!» *Крем., Л.*

Шануй гори, мости: будуть цілі кості.
Бр., Зв., Прок.

11400. Вставать треба, ідучи через мо-
сти, жеб були цілі кості. *Ст. 36.*

Ідь не брідь. *Пр. в Ст. 36.*

Стала роса (піт на коневі). *Кон.*

На коня власти (скачуть). *Гам.*

Хто колує ⁽¹⁾, той дома не ночує. *У., Проск.*—Хто просто іде, той дома ночує, а хто об'їжджає, той в дісі блукає. *Кр.*

⁽¹⁾ об'їжджає. *К.*

Навпростець ⁽¹⁾ тільки ворони літають. *Пир.*—... а люде по дорозі ходять. *Пер.* — Ворона ⁽²⁾ прямо ⁽³⁾ лігає, та ніколи дома не ночує. *Євх.*

⁽¹⁾ Напрямець. *Ш., Хар. Зб.* ⁽²⁾ Ворони. *К.;* Ворон. *Б.* ⁽³⁾ навпростець. *Б.;* навпростець. *К.* ⁽⁴⁾ не буває. *Пир.;* не ночують. *К.*

Хто простує ⁽¹⁾, той дома не ночує. *Бр., Зв., Євх.*—Хто колує ⁽²⁾, той дома ночує. *Л.* — ... а хто дуже простує, той в дорозі ночує. *Ил.*—Хто кругу не боїця, той далі становиця; а хто навпрошки, той чортам роги править (або: той швидче дома становиця). *Коз.*

⁽¹⁾ опрошкує. *Збр. Лаз.;* вопрошкує. *Євх.;* іздить, ходить—навпростець. (*Пол., Пир., Б., О.*), навпрошки. (*К.*) просто (*Рад.*); Хто кружає, той дома спать лягає, а хто простує. *К., Коз.* ⁽²⁾ кругом іздить. *Ос. 5 (XII, 74).*

«Куди твій батько поїхав?» — «На ярмарок!» — «А коли вернеця?» — «Як поїде на об'їзд, то с'єгодні буде, а як поїде навпростець, и завтра не буде!» *Сл.* — Як поїхав кругом, так с'єгодня буде, а як навпрошки, то хіба завтра. *Ос. 5 (XII, 71).* — Як поїдеш в об'їзд, то будеш и на обід, а як навпростець, то увечері. *Х. Зб., [Зв., Б.].*

Пішов батько навпростець: не скоро вернеця. *Павл.*

Волю коловати, як просто іхати, а бідовати. *Ил.*

11410. Далеко, та легко, а близько, та слизько. *Зв., Л., Коз., Сл., Євх.*

Там тебе и Матвій посніда («Чи можна сюди іхать?» — «Ось поїдь! там и д.»). *З., Кон.*

Ідьте, сердечко, напрямець, а там живеть Андрій Швець, а там — круто соб — живеть Кулина Вакулєнкова: її чоловіка торік взяли в москалі... а там проваллячко, а за проваллячком — гульк — по городу ходить сива кобила, а на призьбі лежить руда собака: ото, сердечко, й отаман живеть. *Зап. (I, 148).*

Не доходя минаючи, де рабі ворота, а новий собака. *Зв., Чир.*

Язык и до Кракова доведе. *Рад.*

Язык Києва доведе. *К., Бер., Ст. Зб.* — ... и кня. *Кор.* — Язык до Києва до-

водить. *Коз., Кр.* — ...и до кня. *Зв., К., Ил.*

Язык на конєць світа заведе. *К., Кам.* Сюди виль, туди виль — аж за п'ять миль. *Ст. Зб.*

Гей, верни, Касян, круто! Вертай, Грицько, бо у церков заїхали. *Коз.*

11420. Не вхопив тропи. *Кон., Л.*

Хто питає ⁽¹⁾, той не блудить. *Об.*

⁽¹⁾ дороги. *Рад.;* Хто питаєця. *Ст. Зб.*

Блуд мене допитався. *Ил.*

Видно й хати, та далеко чухрати ⁽¹⁾. *Л.* — Бризько видати, далеко цибати ⁽²⁾. *Нем.*

⁽¹⁾ махати. *Л.* ⁽²⁾ дибати. *Бр., [О., Новг.].* шкандибать. *Ис.;* стрібать. *Рад., Л., Мг.*

Близенький ⁽¹⁾ світ! *Об.* — Не близько! *С.*

⁽¹⁾ Близомий. *Р., Л., Кон.;* Близомий. *Л.;* Не близький. *Лох., Сос., Новг.*

Далеко, та треба іхать. *Пр. в Ст. Зб.* Очам видно, та ногам обридло. *Євх.* — ... обидно. *Коз.*

Навзаводи побіг. *Лів.* — На всі заводи побіг.

Жене, як дідько вітрі. *Гам.*

Поспіша, як Жид на шабаш ⁽¹⁾. *Об.*

⁽¹⁾ шабас. *Зв., Рад., Л.;* сабаш. *Бр., Бер.;* *К., Л.*

11430. Поки сонце зайде, то и чорт не знайде. *Бр., Лів.*

Скільки ідеш, та все в однім місці. *Л., О., Ст. Зб.*

Скільки вб'єш, стільки в'їдеш. *Об.*

Санна ізда — ангельська ізда, але дідчий виворот. *Г.*

Як буде полоз вогкий, то буде и кінь мокрий. *Кр.*

Тепер іхать (або: ити)—ворога карати (грузько, темно и д.). *Пир., Л.*

Хоч боком котися (рівно, сухо и д.). *Л., Кон., Ст. Зб.*

«Що везеш?» — «Олово!» — «Бідна ж твоя голова!» *Ст. Зб.*

Сопи гора, аби нея. *Б.* — Сопи гора, сопи, та й не вилізеш. *Лин.* — А що гора сопе? *К.*

Іхала Хима з Ірусалима: таракотілка теркоче, а коник бігти не хоче. *Бр.*—... білою кобилою: тарадайка теркоче, кобила бігти не хоче. *Гайс.*—...возок скрегоче, Хима ся регоче. *Ил.*

11440. Обидралися в дорозі, и так, пане, з дому вїхали. *Ст. Зб.*

Горілка 11441—11790. — Гість 11791—11951. — Хліб-сінь 11952—12406. — Тхорить 12407—12415. — Пить 12416—12430. — Гостинець 12431—12433.

Зпершу ГОРІЛКА людей розважала, а тепре сама засумувала. *Гат.*

Пий, та ума не пропий. *Ск.*

Пий⁽¹⁾ винце, та знай дільце. *Б.*

⁽¹⁾ Пий, дівка. *Кон.*

П'яний свічки не поставить⁽¹⁾. *Б.* — ...а звалить⁽²⁾—звалить. *Бр., [Зв., Рад., Бер. Б., Кон., Новг.].*

⁽¹⁾ не погасить. *Б.*; не приліплять. *Проск.* ⁽²⁾ и готовую. *Ст. Зб.*

П'яному и кози в золоті. *О., [Ст. Зб.].*
Коли голова не під тому, най ся мають ноги на бачності. *Ил.*

Дай, Боже, пить, та не впивацьця; говорять, та не проговорицьця; на печі спать, а на покуті дверей шукать. *Кон.*

Хто по повні випиває, той під тинном (або: під плотом) спочиває. *Євх.*

Не допивай, не доливай — не будеш п'яний. *Бр., Вас.*

11450. Хто багато п'є, сам себе поб'є. *Ил.*

Пий та не впивайся, між чужими людьми вистерігайся. *Кл.*

Пий та не вий, то знай; а пудпивши, бунтів жадних не починай.

Коли п'яний, то лізь в болото, а не зачіпай. *Ил.*

Хміль не вода—чоловіку біда. *Ст. Зб.*

З хмелєм треба з розумом жити. *У.*

Хміль до лихого людей зводить. *Кл.*

Добре тому пить, чий хміль спить. *Не.*

Добре тому пить, хто хмелю не боїцца.

Голодному на умі хліб, а п'яному хміль.

Слуц.

11460. На готовий хміль хоч води злий, то оп'янієш. *Євх.*

Сім год баба похмілялась, та з похмілля й умерла. *К., Л., Євх.*

Не довде Семена горіжка до добра. *Кон.*

Горілка не дівка, а Семен не дурень. *Ил.*

Горілка не дівка. *Бр.*—... не треба їй

цілувати — з ума зведе й сама пропаде. *Бр., Бер.*— Горілка не дівка, здоров'ю злодійка. *Проск.*—Горілка, як та дівка— хоч кого підведе. *Черн.*

Од пива болить спина, а од меду голова. *Не.*

Як є на мед, тоді пий пиво; а як є на пиво, тоді пий воду. *Кон.*

Добра вода, бо не мутить ума (або: Блаженна вода, немутяща ума). *Ил.*

Прощай, розуме, як з горілкою⁽¹⁾ зустрівся. *III.*

⁽¹⁾ з чаркою. *Коз.*

Сєрбне чоловік чарку — як исказицца. *Не.*

11470. Як уп'єцца, так як изказицца. *Л., Коз.*

За чарку, то й за сварку. *Бр.*—За цюю чарочку збивають сварочку. *Черн.*

На підпитку нема спивку. *Гат.*

Як не бить, то й не лить. *Рад.*

П'яний гірше скаженої собаки. *Л.* — ... смаженого пса. *Проск.*

Сказано: п'яний, що дурний. *Бр.*

Там такий дурний у горілці, що лихо (задиришлыве, як уп'єцца). *Нем.*

Від п'яного поли вріж, а втікай. *Проск.*

П'яного моленіє—хварисейське хвале-ніє. *Кл.*

П'яного молятва—як хорого піст. *Ст. Зб.*

11480. П'яного молятва, як умерлого битва. *Кл.*

П'яний на все зізволяє. *Ил.*

П'яному гори немає—усе рівно. *К.*

П'яному море по коліна. *Об.*

Як п'ян, то копитан⁽¹⁾; а як прослався, то й свині⁽²⁾ збоївся. *Бр., У., Проск., Рад., Кан., Коз., Збр. Лаз.*

⁽¹⁾ пан. *Прав.* ⁽²⁾ вівці. *Бр.*

11485. Вибчай, дурний, п'яному. *Я.*

11487. Що у тверезого на умі, то в п'яного на язці. *Об.*

Не бий, не печи—тільки язик намочи.
Б.—Не бий, не велочи— у горілиці язик
намочи, усю правду скаже.

Ходи, кума, до мене, вип'єм у мене. *К.*

11490. Буде п'яна рука и нога. *Л., Пер.*
Хоч коні пугай («так много есть там
напитків». *Пр. в Ст. 36.*). *Ст. 36.*

Хто має, той наливає. *Пир.*

Хто п'є, той кривизня; кому не дають,
той дивизня. *Рад.*

В пісні; дальше вона так: «а ми бу-
дем п'єть, и Бога хвалить, и за нас, и
за вас, и за нашу неньку, стареньку,
що навчила нас горілочка п'ити—гаразд,
гаразд».

Пило б и ледащо, як би було за що.
Бр., Рад.

Добре дуть, як дадуть? *Лів.*

Чоловік постіл, тягнн єго за стіл (од-
ному дає горілку, чи що, а другого не са-
жає, те друге и каже...). *Рад.*

Солодкий медок, та ба! *Ст. 36.*

Солодек медок, та по шажку в роток.

Медок солодок, а язичок дере. *Ил.*

11500. Що проп'ято, в тім не ходити.

Бр.

Прийшов нестатокъ, вишив остаток. *Яц.*

Тут горілка кап, а там хап (з кишени).
Ст. 36.

Людам дарна життя, аби було ниття.
Збр. Лаз.

Нема й шаноби, як нема горілки. *Коз.*

Ти до єго, а він до тебе. *К.*

Покіль суд та право, ми діло поправи-
мо, та по дві похилимо. *Коз.*—Поки суд
та діло, давайте по чарці. *Гл.* — ... так
вип'єм. *Пер.*

Будем п'єть з каганця та й чарочки до
денця. *Ил.*

Вип'єм по половинці, щоб було легко
наші дитяці! *Пир., Збр. Лаз.*

Вип'ємо лиш, щоб дома (або: жінка,
дітя) не журились. *Помт., Л., Зал.*

11510. А нуте, Самарці, потягнем по
чарці (в Новосожовську). *Ос. 20 (IX,
14).*

Пий та хвали, що б не дали. *Р.*

Пий до братової, бо я голови слабої.
С.

Пий до кума, а до куми завтра вип'є-
еш. *Кан.*

Чоловік не скотина — більш відра не
вип'є. *Лів., Чор. Рад. (291).*

Як ті п'яниці щодня п'ють! добре, що
ми попривикали. *Об.*

Чи не дора нам березу везти? *В.*

Чи не везти? бо в колдах передній

вожака березою зведца на Поліссі. *О.*

Мар.—Кажуть гості, як вип'ють хотять.

Кумки та кумки, та вип'ємо по румки:
и як підем на той світ, там румок ніт.
Черн. 1.

А нуте из білих ручок! *Чор. Рад. (48).*

Тра горло промочить. *Пир.*

11520. Ке нам чого-небудь такого, для
чого чарки роблять. *Ос. 20 (IV, 20).*

Чарочка моя кругленька, як я тебе лю-
блю, що ти повненька! *Зал.*

Чарочка чепурушечка, п'єє Сидоровна ду-
шечка.

Ну, пий, стара: гості будуть та й по-
йдуть, а ми з тобою вік зжили. *Ос. 5
(XII, 73).* — Гості будуть, та й пойдуть,
а ми все дома. *Рад., Пир.* — ... а ми з
тобою зостанемся. *Пир.*

Перший килішок, як по л'єду, другий,
як по меду, а третій не питай, лише да-
вай. *Ил.*

За сіі речі дайте нам горілки гречі.
Збр. Лаз.

По сі мові та буваймо здорові! *Чор.
Рад. (52).* — ... та будьмо здорові. *Ск.*
— ... будьте здорові. *Кулж.*

Кажуть за чаркою, а теж—кінчаючи
про що розмову и прощаючись, встаю-
чи од столу и д.

По одній ⁽¹⁾ не закушують. *Л., Кон.*

⁽¹⁾ По перші. *Л., Пир.*

Випийте по другій, щоб на одній не
скакали. *Коз.*

А ну лиш: чоловік на одні нозі не хо-
дить, а на двох. *Ос. 5 (XII, 73).*

11530. Дайте другую — прогнать тую.
Ст. 36.

Випий три, та й уси ⁽¹⁾ протри. *Ос. 5
(XII, 73), Кон.*

⁽¹⁾ ус. *К.; Л.*

На тр'єх же не іздать.

По чарці, по парці, та вп'єть по п'єть.
Рад.—... та всім по сім, та по стакану,
та й станем на стану. *Пир., Л.*

«Чи наливать ще пулш (більш)?»—«По
три дай, та тоді питай!» *Кон.*

По старинному обряду—п'ють дві из-
ряду.

Перед обідом не вадить, а по обіді за-
глядать. *Ил.*

Що потравка, то поправка. *Рад.*

По отченаші напиймося по чаші. *Ил.*

Поставивши тарілки ⁽¹⁾, по чарці ⁽²⁾ го-
рілки. *Ил., [Нос.].*—... поставивши лож-
ки, напиймося трошки. *Проск.*

⁽¹⁾ ложки. *Кон.*; До тарілки. *Не. (2)*
Поклавши тарілки, став на стіл. *Ст. 36.*

11540. По нашому українському ⁽¹⁾ звичаю ⁽²⁾ треба п'ять горілку ⁽³⁾ до чаю. *Пир.*

⁽¹⁾ бурлацькому. *Пир.*; По наському. *Ком.*; По старому. *Евх., Кулж.*; Поруському. *К., Ш.* ⁽²⁾ обичаю. *Ком., Кулж.* ⁽³⁾ по чароці. *Евх., Ком., Кулж.*; треба п'ять горілку и істи саю. *Пир.*

Скільки води не пий, а п'яним не будеш. *Проск.*

Випийте на потуху! *Ліз.*

На потуху випийте чвертуху. *Ком.*

Пиво не диво, а дайте горілочку. *Проск.*

П'яниши пиво, та воду п'яти! *Ст. Зб.*

Кому не стане, того за лоб.

Та нічого поститись, коли есть игде міститись (як не п'є у частованні). *Прав.*

По Марусин поясок (в чарці поясочок). *Л., З., Хор., Ш.*

Випиймо ⁽¹⁾ до дня, щоб не було ворогам добра. *Ком.*

⁽¹⁾ Не випив. *Бер.*

11550. Пий до дня, щоб очі не запали. *Л., Коз.*

Випивай до дня, щоб велика росла. *Лох.*

Випивай до дня: на дні молоді дні. *Рад.*

Вип'єм по повній, бо наш вік не довгий! *Зв., Пир.* —... щоб наш вік був довгий. *Л., Пр.*

Випийте: казала Жидівка, що добра. *Пир.*

Випивай, щоб на ворку не оставалось. *Коз.*

Издави хоч пляшку (то пити просить так, не одступає). *Ком.*

Та випий!... нубо, хоч подерж, хоч у руках! *Л., Ком.* — Та візьміть хоч в руки. *Л., Пир.*

Хто не вип'є до дня, той не мислить добра. *Кан., К., Б.*

Хоч у губу візьміть: може з отрутою даєте (гість хазяїнові, як той частує)! *Л., Ком.*

11560. Торкни в губу (частуючи, каже, як хто не бере чарки). *О.*

Випивай, щоб дід не ворчав. *Рад.*

Випивай, щоб на слізу не оставалось. *О.*

Од порожньої стидно, та 'д повної жаль (пускати гостей). *Коз.*

Гостю налив чару, а сам випив пару. *Ком.*

Кому чарка, кому дві, кому нема й одні. *Рад., Пир.*

Душа міру знає (найбільш, як п'ють горілку не з чарки, а прямо нахилки). *Об.*

Прійма душа и з ковша. *Рад., Б.*

Хто кого мене, най ногу ввіне (в частованні), або так в приязному якому ділові). *Ил.*

Зоставля на кучері (не допиває). *Дуб.*

11570. Дирийвий рот (як п'є и потече). *Кулж.*

Хто п'є, тому наливайте, а хто не п'є, тому не давайте. *Бр.*

До кого п'єш, тому й здоров'я кажи. *Б.*

Помершим душам царство небесне! батькам, матерям, братам, сестрам, діткам маленьким... нехай легко згадавця нашому сватові (або: кумові), а нам пошлим, Боже, вік и здоров'я, щоб цей празник одпровадить, Нового году (або: Водохрїст и д.) діждать легенько и веселенько в мирі-покої из вами здоровими. Будьте здорові, будьте здорові!.. а будь здорова стара, діти (примовля за першою чаркою)! *Ос. 15 (XIV, 88).*

Щоб Господь родив пшеницю и всяку пашницю, щоб діждали жать, и споживать, и людям честь воздавать (хазяїнка). *Ос. 15 (XIV, 89).*

Будьте здорові, будьте здорові! будь здорова, стара! даруй, Боже, благо й веселе! даруй, Боже, щастя, долю, хліба вволю, а хліба найбільш! а до хліба посила, Боже, капусту, буряки, огірки — щоб діждали садить и поливать, а після в добрім здоров'ї поживать (за другою чаркою).

Роди, Боже, хліб, а до хліба опеньки (се б то — м'ясо), щоб до стожка ходили (до м'яса п'ють).

Приспоряй, Господи, Божу росу, щоб коровки доїлись (до молока).

Будьмо! *Лист. (II, 20).*

Щоб нашим ворогам було тяжко! *Чор. Рад. (52).*

11580. Будьмо живи, щоб з наших ворогів повитягало жили! *Б.*

Щоб вороги мовчали й сусіде не знали. *Ос. 20 (IV, 24).*

На здоров'я тому, а хто ворог кому («бо вищий, як вип'є чарку від кого, то слабший буде або-що»)! *Бер.*

За здоров'я всіх, забравши в мік; хто слабенький, той зверху! *Евх.*

За ваше здоров'я! *Пир.* — За насське здоров'я! *Бр.*

Будте здорові! *Ком.* —... на здоров'я!

Будте здорови — скачіть на здоров'я. *Кр.*

За здоров'я наше ⁽¹⁾, та в горличко ваше ⁽²⁾. *Кулж.*

⁽¹⁾ наше. *Нож.* ⁽²⁾ наше.

Будте здорови, в кого чорні брови! *Зв., Рад., Збр. Лаз.*

Будте здорови, ях бурі корови, а я буду пить, як черкаський бик. *Кон.*

11590. Будьмо здорови, як сіри корови, а наш бик ш так звик. *Рад., Б.*—...уповні звик. *Б.*

Будьмо здорови, як наші корови! *Лів.*—... тобі, сволоче, не розвиваєця, а нам молодим не упиваєця! чарочка у роток, а здоров'ячко в животок! *Пир.*

Від краю до краю усім добра желаю! *Євх.*

На безголов'я тому, хто говорить про куму! *Бр.*—... тому, а хто любить куму! вам на зависть, а їй на користь.

Здоровенькі будьмо, та себе не гудьмо. *Б.*

Из ваших рук, щоб діждали онук (свати, п'ючи). *Прав. Ниж., Лів.*

Дай же, Боже, діждати— яйцями товкати! *Бер.*—... ковбасою запихати, христос-воскрес казати. *Бр.*

Пошли, Боже, з неба, чого нам треба. *К.*—... хліба й сала, молока й меду. *Євх.*—Подай з неба, чого треба. *Б.*

Дай, Боже, чого хочєця! *Зв., Рад.*

Боже, дай гоже (або: А ну лиш! гоже дай Боже)! *Кор.*— Дай, Боже, щоб усе було гоже! *Пир., Черн.*

11600. Родя, Боже, овес, ячмінь и гречку, хоч всього потрошечку; родя, Боже, лён и коноплі на весь християнський мир. *Кр.*

Родя, Боже, на всякого долю! *Рад.*

Дай, Боже, того часу діждати: хай Бог хліб родить та скотину плодить. *Кон.*

В кого в руках, в того й в устах. *Коміс.*

Доброму за доброту, а злому за злость! *Ст. Зб.*— Нехай піде лихому на шкоду, а нам на добро! *Не.*

Дай, Боже, щоб молоді любилися, а старих щоб и колом не розважити. *Бр.*

Нехай вам все добре! *Об.*

Царство небесне ім! *Лів.*—Нехай царствують.—Царство небесне помершим душам. *Бр., Бер., К., Л., Кон.*—... а нам пошли, Господи, вік и здоров'я (¹). *К., Л.*— Помершим царство, а нам на здоров'я. *Прав.*—Помершим царство небесне, вічний покой. *Л., Пир., Кон.*— Дідам, бабам, батькам, діткам!... а помершим дай, Боже, царство.

(¹) а нам ще прожити. *Бр., Бер.*

Пошли вам, Боже, здоров'я, та з неба дощ, та хліб, та п'віт, та всячину! *Пир.*

Нехай ёму легенько згадаєця! *Лів.,*

Сл.—... де він у світі повертаєця (¹).— Коли жив, нехай ёму легенько згадаєця; а як умер, царство ёму небесне. *Лів.*

(¹) обертаєця. *Зв., Н., Кон., Кр.*

11610. Хай ёму так (¹) икнеця (²), як собака з тину (³) ввіреця (⁴). *Лів.*

(¹) легенько. *Бр., Зв., Рад., Гад., Ал., Павла.* (²) гікнеця. *Бр.;* кнеця. *Р.* (³) з плота. *Бр.* (⁴) як камінь об камінь трєця. *Р.*

Нехай ёму легенько икнеця (¹)! *Л., Кон.*—... икаєця, де там він повертаєця. *Пр., Павл.*

(¹) гікнеця. *Бр.;* кнеця. *Кр.*

Нехай ёму так легенько икнеця, як павине пір'я об воду торкнеця (або: черкнеця). *Пир.*—... икнеця, як пірива об пірину черкнеця. *Б.*

Живи здоров та багат! *Ст. Зб.*

Жила б, багатіла, та з переду горбатіла. *Б.*

Здоров, трам,—вип'ю я и сам. *Ил.*

Здоров, сволоче, коли ніхто не хоче!

Прощай, розуме, завтра побачимось! *Бр., Проск., Пир.*

Чарочка коток, котися в роток! *Рад.*

Я такий чоловік: як візьму, то й вип'ю. *Пир.*

11620. Щоб наші діти так вибрикували (бризкаючи з чарки недопите в стелю). *Л., Кул.*

Родя, Боже, жито, пшеницю, а в запічку дітей копичю. *Збр. Лаз.*

Скільки на кожусі стручків, стільки дитини рочків (або: баранців).

Напився як у лісі, а народу як у церкві (коли не скаже за чаркою якого теплого слова). *Кр.*

Польське пиво (добре). *Пер.*

Гарна горілка, коли не з шинка. *Гат.*

О, це Брусилівська! *Рад., Бер.*

Новомлинка—води половинка, а коропська—суца (про горілку. Короп вславився нею праве скрізь по Лівім Боці). *Кон.*

Святий поведілку, не оварись на мене, що я п'ю горілку. *Черн.*

Гірко випить, а жаль покинуть. *Кам., К.*

11630. Погано п'єця — тільки у чарці не зостаєця. *Б.*

Ні п'єця, ні остаєця. *Ст. Зб.*

Коли б сєго добра та хоч ще піввідра. *К. в., Б.*

Пошукаймо указу, щоб напитись по дру-

гому разу; та як не перервемось, так и по третєму напьємось. *Рад.*

Оце тая запеканка?.. як би ще! *Кр.*

Як випили варенухи, то й загули, як мухи. *Кон.*

И гуляли вони собі день як золото, другий як срібло, третій як мідь, хоч и додому їд. *Зап. (II, 53).*

Ноги кажуть «ходімо додому», головонька каже «ходім до покою», калитка плеще «напіймося ище, я все поплачу». *Сл.*

Що на дворі дієдця, у світлиці забудеш. *Не.*

Як не бьєсса, а к вечору напьєсса. *Коз.*

11640. Де пьють, там и ллють ⁽¹⁾. *Ск.* — ... без шкоди не бува — аби здорова наша голова. *Не.* — ... и ллють, там же и бьють. *Ст. Зб.* — Де пьють, там и бьють. *Л.*

⁽¹⁾ розливають. *Кан., К.*

Чуеш, кумасю, щипочко, кришечко, кров бурякова, прищепа тютюнова (то як жіночки горілку пьють). *Сл.* — Кров бурякова, а душа часникова. *Бр., Рад.*

Як пили, то гумоніли (гомоніли), а до рошоту, то й понімили. *Ст. Зб.*

Коли б вихорів, виболів, що у мене вихилив! *Нос.*

Безодної бочки не налеш. *К., Рад.*

Хай її зола пьє (з її горілкою)! *Кон.*

Напивбисься шевської золи! *Проск.*

Бодай єго пьавки пили. *Кон., Кр., Ш.*

Гладить дорогу. *Лів.*

Дав Бог упитись, та не дасть проспаться. *Кл.* — ... упитись, а пьаний не хоче спати положитись.

11650. Випило залишне, нехай оддише. *К.*

Коли ж горілка проїде з милою, — не буде вже в неї першого хмілю. *Гат.*

И хміль пропав! *Лів.* — Де той хміль дівався!

Злякався добре.

Він пьє, та ума не пропьє. *Євх.*

Пьаний-пьаний, а об угол не вдарицца! *О., Коз.*

В болоті не без чорта, в сім'ї не без пьаниці. *Кон.*

У пьаниці коли не очі снів, то спина в глині. *Л., Євх., Ш.*

Дивицьця на пьаницю — все одно, що причащацьця в Велику пьаницю. *Пир.*

Гапую, усип мені осьмую. *Кон.*

Бодай тіі пани жили, що гуральні становили: як би не ся чімируха, то я б зги-

нув, так як муха. *Бр.* — Як би не та си вуха, згнув би козак, як муха.

Давне козацтво само мало винниці, и єму б ні за що панам за їх дякувать: прислів'я недавніх часів.

11660. Жид а винниця мати не дасть загнбати. *Ил.*

Принеси хоч за губою. *Кон.*

Добре єму й понюхать (пьяниці горілки). *К.*

Добре пьаниці и капля ⁽¹⁾. *Рад., Л., Коз., Кр., Ст. Зб.* — Як пьаниця, то й каплі рад. *Коз.* — Пьаниці и капля дорога. *Кр.*

⁽¹⁾ крапля. *Зв., Проск., Дуб., Бер.*

Добрі Мацьку ⁽¹⁾ и плітка. *Бр.* — Добрі Мацьку и плотка — добра пьаниці капля. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Марку. *Євх.*

Пьаниці брязь-брязь! буде бігти через грязь. *Збр. Шей., Коз.*

Додержуй корчми. *Ст. Зб.*

Где пиво чуй, там ночуй.

Пиття — пожиття. *Ил.*

Се зілля кожде вживає. *Л., Кон.*

11670. Хто коршму ⁽¹⁾ минає ⁽²⁾, той щастя не має ⁽³⁾. *Яц., Бер.*

⁽¹⁾ шинок. *Рад., Б., Х.* ⁽²⁾ зазнає. *Зв.* ⁽³⁾ не знає.

Корчма розуму учить. *Бр.*

Хто пьє, тому Бог на пиво дає. *Ст. Зб.*

Блажен муж — до церкви недуж, а до корчми — чім дуж. *Зв.*

Що корчма, то стій; що корчь, то блій, — крпісь, а далі ступай. *Ил.*

Як би не діти, то би добре було в корчмі сидіти. *Проск.* — Же би не діти, лише би в корчмі сидіти. *Ил.*

Не пить — вмерти, и пить — вмерти; так лучче пить и вмерти. *Пир.*

«Хоч не з добра, а з наруги людської пішла ся вигадка, але ж навіки дурна, біс єго батькові!» *Пир.*

Тільки и нашого, що ззів та випив. *Бер.*

Люде пьють, так честь та хвала; а ми ньем, так стид та біда. *Не.*

Пьяне, хоч дурне, забува гора (горе), а тверезе — як замкнута. *О.*

11680. Пий, дядьку, горілку — смутку забудеш! *Хар.*

То недужого питають, а здоровому наливають. *Смуч.*

Не з добра чоловік лишню чарку випьє. *Б.*

Не то пьаний, що наперед пада, а то пьаний, що назад пада. *Рад., Пир.*

Не то п'яниця, що п'є, а то, що ви-
ваеця. *Нов.*

Не вино, лиш п'янство проклято. *Кл.*

Хоч п'ян, аби упрям. *Ст. 36.*

П'яниця—проспацця, а дурень—ніко-
ли. *Об.*

Тверезому можна з п'яним жити. *Кл.*

Годі вже дома пити — ходім в шинок.
Полт.

11690. Коли не напиваецця п'яним, то
лучче пить воду. *Євх.*

«Иш, як він здобрів до неї!»

Не лий! того кури не вибірають.

П'яний собі розум відбирає, а Бог єму
изнов дає. *Кл.*

Пив не наживо, на смерть. *Пир., Кон.*

Не-минай-корчма, не-пролий-капля. *Зв.,*

Чир.

Та він би маму свою пропив. *Проск.*

«Коли б я не на печі, та не в руках
дитина, а б тобі дала осьмухи! уже чет-
верту тягне, стара сбака!» — «Не слухай
стара!» *Пир.*

Зажирлив очі (упився дуже, або захар-
лав що). *Пр.*

Як п'є, то не проливає; як б'є, то
добре влучає. *Ил.*

Спився, як Бея.

Король Угорський кінця XII с., що
син його панував роки зо два в Червоні
Русі, доки не пропудили його геть.

11700. И зстарівся, воюючи, по корч-
мах ночуючи. *Ст. 36.*

Ходить до чопа (до шинку). *Б.*

О, вони не п'яниці! мабуть и хліб умо-
чають вже в горілку. *Гр.*

П'є и п'є, нема єму просипу. *Л., Кон.*
— ... и в'яву. *Ном.*

Що в Бога день, а в його очі, як бань-
ки. *Проск.*

Тут така, що в горілці усе б и мок-
ла. *Коз.*

П'є, як в лазні на піч лєв. *Кл.*

Чорно п'є. *Ил.*

Не пролива! *Х.*

У свою голову п'є. *Кв.*

11710. Безодня ⁽¹⁾ бочка. *Ном.*

⁽¹⁾ Бездінна. *Ров.*

Гуля бабуля, поки на хребті кошуля. *Не.*

Се не панського ⁽¹⁾ роду — п'є горіл-
ку, як воду. *Зв.* — ... а горілочка, як ді-
вочка: зведе хлопця, як дідочка. *Полт.*

⁽¹⁾ Доброго. *Бр.*

И чарка нова, та горілки нема: хилю,
хилю — не тече, коло серця пече. *Лаз.*

И ти тут, и я тут — а хто у нас до-

ма? а хто у нас порубає солому на дрів-
ва? *К., Кан.*

П'яна баба співала.

Утопив свій маєток в животі. *Ил.*

Против світ за три гроші. *Проск.*

Де копачі копали, там и гроші пропа-
ли (де заробив, там против). *Рад.*

Лучче пропить, ніж дїгтю купить. *Б.*

Лата на лату сади, а копіюку на горіл-
ку держи. *Нов.* — Латку на латці сажу,
шаг на горілку держу. *Пир.*

11720. Заробив на хребет та и в губу.
Ст. 36.

Аби в трунок, а на плечах дарма! *Бр.*

Горілку пий та жінку бий — нічого не
бійся. *Збр. Лаз.*

Церкву обдирає и корчму латає. *К.,*
Кан.

Де в Бога коршма, а в того церков
(п'яниця, як кликано до церкви, а дорі-
кали коршмою). *Ил.*

«Михайло, ходім до церкви!» — «Не-
хай-но!» — «Михайло ходім до коршми!»
— «Махаймо!» *Руд., Гайс.* — «Тит, хо-
дім молотить!» — так він каже — голова
болить; «ходім до корчми горілки», то він
и біжить (див № 10853). *Рад.*

11726. Як до церкви, то й ноги болять
⁽¹⁾, а як до корчми, то й в боки взявся ⁽²⁾.
Дуб.

⁽¹⁾ не здужає. *Бр.* ⁽²⁾ помаленьку йде.

11728. Піп каже: «идімо до божвиці»,
а п'яниця каже: «идімо до коршмиці».
Проск.

Господи вишній, чи я в тебе лишній?..
чи я коли в церкві бував, чи я коли шин-
ки минав? *Кр.* — Господи, за що мене ка-
раєш? чи я коли в церкву хожу, чи я ко-
ли корчму мину, чи я те не вкраду, що
лежить недоладу? *С.* — Боже ти мій, за
що ти мене караєш? чи я жінки не вби-
ваю, чи я церкви не минаю, чи я в корч-
мі не буваю?... Так ні ж! де п'ють, то
там мене минають, а де нагай, та ще й
з узлом, там я перший. *Прав. Ниж.*

11730. Куняє й наливає, наливає — ви-
пиває, випиває и куняє, — свого віку ко-
зацького доживає. *Збр. Лаз.*

Лихо горлом влізло. *Прав.*

Убив чмєла. *Гр.*

Убив муху. *Лєв.*

Бачив вже шкляного бога. *Л., О.* —
Він геть таки скляного бога держиця.
Коз. — Стекляного бога поцілувати. *Євх.*

Мені не раз доводилось бачити у міщан-
ства нашого (по різних городах), що

під п'яну руч, найпаче по весіллях, вживають замість пляшки—склянке Прияпове добро. Як тепер пам'ятаю, років коло тридцятка назад, в Переяслові, я зустрів на улиці весілля, що ходили з добриднями; все те було дуже вже на підпитку; хто в скоки, хто в боки—не-стеменна бакханалія! а один з добридни-ків частує (и музик, и жінок, а часом хто й з непохожан трапизца): смокчуть з Прияпа... Розказую про се—може во-но кому на що знадобицца, хто захоче добрацьця рахуби про того *скляного бога*, хоч певно не од с'єго він узався у нас. Додам ще, що по селах мені ні-где не доводилось не тільки бачити, а навет и чути про скляного Прияпа. *Ном.*

Такий, як ясочка.

Саме в красу. *Пир., Кон.*

У п'яти вступило. *Л., О., Ст. 3б.*

Оре носом. *Л., О.*

Залити очі. *Л., Кон., Ёвх.*

11740. П'яний, як чіп. *Л., О.*—... чо-шок. *К.*

П'яний, як земля. *Бер., Рад., Л.*

Ложки до рота не донесе. *Л., Пир.*

Пішов меж милі та меж любі, та й вки-нув у голову. *Пир.*

Напився так, що аж очі побаклучи-лись. *Кон.*

П'яний, як ніч. *Ск.*

И вночі, и вдень завше єму ніч. *Проск.*

Набражився, як п'яниця. *Коз.*

П'яний, аж валяецця. *Лів.*

П'яний, як швець. *Проск.*

11750. Хоч возьми та й викрути. *Бр., Л., Пир.*

Підгуляв, що й з копитів збився. *К., Кан.*

Добре цівкою смикнув. *Л.*

Напала брага на врага. *Гр.*

Він такий, що й стежки не бачить (п'я-ний чи так дурний). *О.*

Ходить такий, як квач. *Кон.*—П'яний, як квач. *Л.*

Язика не поверне, неначе він єму по-встаний. *Х.*—Язик, мов повстаний. *Лів.*

Хоч єму зуби вибери. *Бр., Л.*

Підтоптався. *Чор. Рад. (380).*— Під-томилась (або: Підтупалась). *Ном.*

То сторч, то боком (дійшов). *Кон.*

11760. Чмілі гудуть. *Бр., Прав. Ниж., Лів.*

Гуде, як у повітчика в голові (що все п'яний). *З.*

Напились до положенія риз. *Пир., Черн.*

Голова в пір'ї, борода в коччі (в клоч-чі), а душа в гайні. *Кан., К.*

Аж чуприна курить (гак випив). *Бр.*

Заліг, як собака в грубі (як лежить з горілки). *Рад.*

Взявся п'яний за тни, як за пова тря-сця. *Пр. в Ст. 3б., У.*

Бач, як качки загаяне. *Бр., С.*

Мисліте пише (вишисує). *Поет., З., Л., Пир.*

Отак чорт п'яних бере! *Л., З., Хор., Ёвх.*

11780. Світ як банька, а люде як мухи. *Кам.*—... перед ним літають. *Бр.*—Світ, як світ, а люде, як баньки. *Проск.*

Не добача—п'яний, або слабій.

Як виг'єш дві-три, то неначе замакі-трицца світ. *Пир.*

Як кнем набито в корчмі люде. *Ст. 3б.*

Там (в шинку) іх розмаїтих. *Бр., Кон.*

Хто в коршмі служить, тому в брова-рі платять. *Ил.*

Де Біг церкву ставить, там дідько корш-му.

В коршмі нема пана.

В шинку такий закон: за панібрата. *Кон.*

Тут пити, та не тут спати: треба єму кнем дати и кожух зняти. *Ст. 3б.*

Взяти на вишняк. *Гам.*

11790. Де добре пиво, не треба й віхн. *Ил.*

Собака бреше, а ГІСТЬ іде. *Не.*

Дош ідеть, а гость ідеть. *Ст. 3б.*

Сорока скрекоче, гості каже. *Дуб.*

—... скрекотала, гості (1) казала. *Рад.*

—... скрікоче (2), гості будуть. *Ёвх.*

(1) гостей. *Нос.* (2) скрегоче. *Бр., Л.*

—Такою примовкою стрічають несподі-ваних гостей. *Нос.*

З поля вітер — будуть гості. *Л.*

Не в чім котка лапу лизала—аж гостя казала. *Ст. 3б.*

Кішка вмиваецця—проти гостя. *Пир., Л.*

Искра до покуття спажнула (гості бу-дуть). *Пир., Кон.*—Искра з печі скак-нула. *Ном.*

Хтось поспіша.

Як похлепнецца за їжею.

Пришли, Боже, гостя — аби добрий. *Бр.*

11800. Принеси, Боже, здалеска родина; то ми и в буддень (1) зробимо неділю. *Ос. 2 (194).*

(1) в будні. *Коніс.*

Доброму гостю и (або: Як гарний гість, то й) так ради. *К.*

Любого гостя весною частують медком, а в'єсени молочком. *Дуб.*

Милій гість не часто буває. *Бр.*

Як би він прийшов, то и борщу не треба. *Коз.*

Коли б дав Бог гостя, то б и ми поживились коло гостей. *Бр.*—Принеси, Бог, гостя, то и ми напьемся. *Проск.*—Дай, Боже, гостя в дім, то и я напьюсь при ним. *Ил.*—Нанеси Бог гостя, то и хазяїну добре. *Збр. Лаз., [Сос., Ст. 36].*—За гостями та й нам добре. *Ном.*

Неси, Боже, в чоботях, дамо личаки (хто пізенько в двері добуваєця). *Прав.*

«У нас хата на помості, просим брата в гості!»—«И тут тії сидять, що добре ідять!» *Чир.*

В рукопису д. Марковича так стоїть: «У нас хата на помості; просим брата в гості, и тут тії сидять, що добре ідять.» Своїми зупинками я надав таке розумій, з яким мені лучалось чувати. *Ном.*

Хоч заглянь у хату. *Чор. Рад. (291).*
Хоч наплой у хату! *Л., Кон.*

11810. В чім зван, в тім прибувай. *Пр. в Ст. 36.*

Закрився очима й плечима. *Прав. Ниж., Лів.*—Заверняся плечима в світ за очима. *Ст. 36.*

Забувсь, відкіля и двері відчиняюця. *Лів.*

Не цурайсь хліб-солі. *Куаж.*

Меже людьми треба бути людьми. *Ил.*

Нехай буде хоч при людях, коли не на люде. *Бр.*

З головою не жить, а з добрими людьми. *Кон.*

Риба рибою живе, а люде людьми. *Ил.*

На кущий бенкет—хоч на неділю. *Лів.*

Будемо гоститися: то у вас, то в тебе. *Бр.*

11820. Чи ся врачимо, чи не врачимо, — нехай ся хоть побачимо. *Ил.*

Святислося—через долинку та в гостинку. *Збр. Лаз.*

Шуми до куми! *Ил.*

Запряжу бугая: куди люде, туди й я. *Рад.*—... запряжу я другого, сїдай, жінко немого. *Кон.*

Стукотить, грукотить... «А що там?»—«Кобилча голова лізе!» *Євх.*—Стукотить, грукотить кобилча голова. *Л.*

Ти знай, кому сказати *мавай-бог*, або *добрідень*, а кому *день добрий* (лучшому—*день добрий*). *Рад.*

Здорові були и Богу милі (як кого довго не бачили). *Шей.*

Дай, Боже, час добрий. *Ск.*—...пору добру. *Рад.*—Час добрий. *Кон.*

Добрідень Об. —День добрий. *Г., П., Пол., Л.*

«Помагайбі!»—«Бодай здоров!» *Ст. 36. 11830.* Слава (або: Богу) Ісусу Христу (замість здоровканья)! *Бр.*

З святим днем будьте здорови. *Нов.*—
Будте здорови з сим днем. *Л., Б.*

Будте здорови з тим, що сєгодня. *Пол., Лів.*

Здоров, куме-Науме! *Я.*

Здрастуйте! Чи кріпкі, чи міпні? *Кон.*

На пса уроки, на kota помисл (¹). *Ил.*

Стрївши несподівано приятеля.—(¹)... уроки, на бігуна помисл. *Ст. 36.*

Добривечір вам! чи ради ви нам (кажуть веселі гості, увіходячи)? *Прав.*—... як ради будете, то й горілочки купите, то й спасибі вам. *Кон.*

А я слідом за дідом. *Пир., Нос.*

Як увіде, а там рід, або товариство.

«Слихом слихати, видом видати!» (кажуть милому, та нечастому гостю).—«Давайте приску ноги посипати!» (каже гостю). *Євх.*

Слихом слихати, видом видати! *Дуб., Пр., О.*—А, слихом слихати! *Л., Пер.*—... в вічі видати! *Л., Пир., Пр., Б.*—... видати—чи по волі (¹), чи по неволі? *Зв., Пир., Кр.*

(¹) а чи по добрій волі. *Бер.*

11840. «Питайте нас, чого ми прийшли до вас!»—«Скажете!» *Кон., Л.*

Вам наші голови. *Гат.*

Як бачились в горосі та й досі. *Об.*

Що там чувати коло вашої хати? Бик чи привик, телпця чи веселиця? *Ил.*

А як ся ківь хамутний має? *Войц.*

Ніби на Підляссі, в якісь Мостовій, приятелі так витаюця.

«Як ся маєте?»—«Посередині: як вчора, так нині.» *Ил.*

Чи ще ви живи, чи душею не наложили? *Б.*

Не питай «як ся маєш»,—подивись, то пізнаєш. *Ил.*

Перебиваємся, то сїм, то тїм боком. *Л.*—Перебиваємся то сяк, то так. *Пир.*

«Як поживаєш?»—«А так собі.—то боком, то скоком.» *Пир.*

11850. «Я думав, що тебе нема.»—«Е, ледачого Бог не візьме!» *Бр., К.*

«Ну, як же поживаєш?»—«А що мені дієця! живу помаленьку, з ноги на ногу.» *Ном.*

Жив, та горбат. *Ст. 36.*

Жив-жив, та побачився.

Вода з водою зійдеця, а чоловік з чоловіком. *Ил.*

Гора з горою не зійдеця ⁽¹⁾, а чоловік з чоловіком зійдеця ⁽²⁾. *Ск.*

⁽¹⁾ не сходниця. *Бер., Кр., Кулж.* ⁽²⁾ чоловіком як раз. *К.*

Розцілувався, як Жид на шабаші. *Євх.*
Смокче ⁽¹⁾, як уж жабу. *О.*

⁽¹⁾ Жус. *Рад.*

Сядьмо на колоді, поговорім о пригоді.
Ст. 36.

Сідайте, щоб усе добре сідало! *Лів.*

11860. Сідайте ⁽¹⁾, щоб старости сідали.
Об.

⁽¹⁾ в нас дівка е. *Бр.*

Сядь, нехай поли не вісять. *Бер.*

Сідайте, щоб рої сідали. *Бр., Кон.* —

Щоб рої роїлись и старости садились. *Б.*

Сади, Боже, все добре! *Кр.*

Сідайте ⁽¹⁾ в ряд, щоб Бог був рад.
Бр., Збр. Лаз.

⁽¹⁾ Сядьмо. *Пир., Сос.*

Сядь коло порога, то будеш на покуті; а сядь на покуті, то будеш коло порога. *Бер.*

На покуті—не піп, так кутя, або дурень без пуття. *Об., Євх.*

Дорогі гості, а нічим приймати. *Бер.*
—... потчувать. *Павл.*

Прийшов гість, та на голу кість. *Бр.*

Пора до двора. *Об.*—... сходить місяць и зора. *К.*— ... двора, а додому час. *Ст. 36.*

11870. Пора з двора.

Скільки ни сидіть, то все треба йти.
Ном.

Як ми сидітимемо, то наш и коровай не зійде (як кажуть—посидіть би). *Рад.*

Треба йти до господи, щоб не було б шкоди. *Б.*

Шукайтесь за гостей. *Л., Пир., О., Ст. 36.*—... бо ми ще не нереставали краси. *Рад.*

Люде добрі, хата тепла. *Лів.*—... кабакн доволі ⁽¹⁾. *Ном.*

Чого іхать, чом не зостаєця? — ⁽¹⁾ істи та спати. *Гр.; ну и зімуй. Зал.*

«Гуляйте!» — «Гуляли б, та хліба не брали.» *Лів.*—... а ви б дали, так у вас діти мали. *Кр.* — ... не брали, а ви свого не дасте. *Б.*

«Стій, Уляно, бо ще рано!» — «Стояла б, так хліба не брала, а ви свого не дасте.» *Пир., Кон.*

Бувайте здорови (прощаєця)! *Пир., Кон.*

Здорові будте и нас не забудте, бо и вас нема чого хвалити. *Прок.*

11880. Забачимся на жидівського Юри.
Прок.

Дай, Боже, на тім світі побачишья. *Н.*
Бувайте здорові, мої чорноброві! кліпайте очинна (плачте), коли ласка ваша.

Збр. Шей.

На добраніч, усі блохи на ніч! спать до півночі, витрищивши очі. *Ном.*

Ідіть здорові, колисьте змололи, — а ми пустим на́раз, та й за вами зараз.
Шей.

Най вас Бог щасливе провадить и в найбільше болото посадить. *Шей.*

Пішого до воріт, кінного до коня. *Б.*

А що це кум кума проважав? *Павл.*

Як довго прощаюця. То, кажуть, проважуючи кум кума у метелицю, обидва померали.

Було що істи й пити донехочу. *Рад.*

Було що істи й пити, тільки принуки не було. *Войц., [Ил.]*.—Усе було гаразд, тільки примусу не було. *Кор.*

11890. Так то від своїх и вирвадьця.
Павл.

Гарні гості, та не в пору. *Кон.*

Лучче в боцці, неже в чужій головці.

Пр. в Ст. 36.

Хороші ⁽¹⁾ гості, та в середу ⁽²⁾ грапились. *К., З., Кр.*

⁽¹⁾ Дорогі. *Дуб., Коз.; Добрні. Рад.*

⁽²⁾ п'ятницю. *Зв.*

Гість непрошений не дуже буває тучений. *Ил.*

Де не просять, там кием виносять. *Бр., [Прав. Ниж., Ил.]*

Непроханий гість гірше Татарина. *З., Л., [Зв.]*

Незваному гостю місце за дверім. *Я.*

Прийшли непрохані, то й підем не-кохані. *Л.* — ... неметені, підем нескребені. *Л., Пр.* — Пришов непроханий ⁽¹⁾, піде недякуваний ⁽²⁾. *Рад.* — Пришов незван, пошов неслан. *Ст. 36.*—Як пришов незваний, так и иди неотсиланий. *Гл.*

⁽¹⁾ непросені. *Бр.* ⁽²⁾ недякувані.

Принесе біс кума—та не буде ложки. *Ст. 36.*—Прийде кумець на обідець, а ложки не буде. *Ил.*

11900. Якій гість, така йому й чість. *Об.*

Сяде курка й без поклада. *Бер., Коз.*
Сідайте — на чім стоїте. *Л.*

Просимо істи, та нігде сісти. *Кр.*

В що й істи й пити, е по чому й походити, тільки ні на чому гаразд гостей

посадити. *Ком.*— Бсть що істи, та ні на чім сісти. *Лів.*

Знають гості и самі, що вони нудні,— ато чого б вони калантарили (проти клекоу збитнього). *К.*

Посидять-посидять, та й далі пійдуть. *Л., Кр.*

Бери, чорте, гостя, а муайку посла. *Не.*

З ложкою—до стола, на дурницю—до села. *С.*

Гарні (або: О, любі та милі) гості, та в двері не потовпяляця. *Зв.*

11910. Шануйся, як вон ведуть. *Ст. Зб.*

Прощу на виступці. *У., Л.*

Ото Бог, а то ⁽¹⁾ порог. *Пр., Пир.*

⁽¹⁾ Оттут Бог, а тут. *Кулж.*

Пороги оббивати. *Л., Гр., Ст. Зб.*—... одбивати. *Нос.*—... перебивати. *Бр.*

Дарма верба, що груш нема—нехай и не родять; не бувають гості—нехай и не ходять. *Кр.*

Нехай до ёго піп з кадилом прийде, а не я. *Кр.*

«Так просили, так не пускали!...» — «Куди?»—«В хату!» *Кулж.* — Прохали, та в хату не пускали. *Евх.*—Так нас не пускали—до хати... а так приймали, так приймали—все з стола... та ми посиділи на покутті—знадвору—та й додому пішли. *Казки.*

Як тато псів накупив, то чорт до ёго не приступить (кажуть, як не раді ім в гостях). *Бр.*

Положили Савку на голуу лавку. *Нос.*

Як хто жалкуєця, що погано виталя, то так жартують.

Хоч не нагодували, аби запрохали. *Кан., К.*

11920. Іх гудьмо и в них будьмо. *Бр.* Коломню ⁽¹⁾ гудьмо, а в Коломні будьмо. *Ил.*

Стародавнє місто при Пруті, нині обводове.

На проханого ⁽¹⁾ гостя багато треба. *Ск., Кулж.*

⁽¹⁾ жданого. *Л.*

Гості першого дня—золото ⁽¹⁾, другого—срібло, а третёго—мідь, хоч додому ⁽²⁾ ідь. *Пир., Кр., Нос.*

⁽¹⁾ злото. *Проск.* ⁽²⁾ хоч и к чорту. *Рад.*

Гость до трёх дней. *Л., Ст. Зб.*

Сиділи до сії неділі! *Нос.*

Різдвянні гості. *Ном.*

Кажуть про гостей, що довго гостюють. Прихав до чоловіка на Різдво зять

з дочкою, та й сидять и сидять: вже й Водохрица пройшло, масниця наблїжаєця, а вони додому и не думають. От чоловік той и приобрєв ярміс... Одного ранку снідають, а отаман під вікно: «а чи нема», каже, «в вас різдвянних гостей?» — «Та ні, нема!.. а хіба що?» — «Та таке й таке діло — указ прийшов!» — «Ні, Бог милував, нема... Ну», каже, «дітя», як отаман пішов собі, «треба вам втікати!», и вараєв, що він їх в мішки позав'язус и вивезе з села, ніби просо сіять іде. Так и зробив; тільки на тім ще не окопилось: перестрів отаман и, все таки допытуючись різдвянних гостей, добре разів кілька потяг ціпурою по мішках, найпаче, де був зять... Бреженька ся довга, и тесті чмутовіти вноді дуже добре розказують її своїм зятям, як ті загостююця...

Аби з чим-небудь за стіл завести, а зза стола й сами вийдуть. *К.*

Ситого гостя добре годувать. *Рад.*

Шоб було на горілку и на тарілку. *Рад.*

11930. У багатство не вдарєе, а чим має, тим витає. *К., Кан.*

Чужий лоб скубши, треба й свого наставити. *Бр., С., Зв., Кан., К., Мир.*

Хоч застався, а постався. *Ск., Ст. Зб.*

Для гостя, для податків.

Як дома пироги, то й в гостях пироги. *Евх.*

Коли сусід, як мідь, тоді проси ёго на обід. *Ил.*

Хто на чужий обід ся спускає, той з голоду вмерєе.

На чужий обід иди, а свою ложку з дому бери. *Бр.*—... иди, та з своєю ложкою. *Пр., Кон.*

Своёго в гостях не забувай, а чужого не займай. *Ст. Зб.*

Гостя подорожного прийми, бо так обреше всюди, що и очей нігде показати. *Проск.*

Гість лави не засидить, ліжка не залежить. *Ил.*

11940. Клади перед людей хліб на столі, будеш в людей на чолі. *Ст. Зб.*

Де люблять ⁽¹⁾, там не учащай. *Проск.* —... де не люблять ⁽²⁾—не бувай. *Лів., [Бр., Рад., Ил.].*

⁽¹⁾ просять. *Бр.* ⁽²⁾ не просять — зо всім.

У гостині остатній починай істи, а первий переставай. *Ил.*

Гість—невільник. *Ос. 2 (190), [Ст. Зб., Кон.].* — ... ляже, хоч у перину положять. *Бер.* — ... як невілник: де посадять, там и сидить. *Проск.*

Гость хазяінові не указчик. *Зал.*

Гості обідом прив'язані. *Слуц.*

Гостям а ні вон (не можна вийти, не-года). *Рад.* — Живому чоловікові не за поріг. *Кр.*

Де чують, там и ночують. *Нос.*

Гостям сміх, а хазяям слізи. *Бр.*

Гірка гостина, коли лиха година. *Ил.*

— Не мила и гостина, коли з дому з сваркою вибираєцца. *Проск.*

11950. Кого болять кості, той не думає в гості.—Гості обїдають кості. *Кр.*

Де все гостина, там голод не далекий. *Ил.*

«ХЛІБ та СІЛЬ!» — «Імо та свій!» *О.*
—... а ти в порога (1) постій.» *Дів.*

(1) а ти не маєш, то. *Бр.*

Теща жива! *К., Пер.* — Ну, ще твоя теща не вмерла! *З.*

Поспів на обїд.

Хто пізно (1) ходить, той сам собі шкодить. *Об., Ст. Зб., Яц.*

(1) нерано. *Мі.*

Два третєго не чикають. *Руд.*

Опізнівся козак, так будеш и так. *Збр. Лаз.*

Пришов рано—аж не дано. *Ст. Зб.*

Просимо імо, а як прийдете до стола, в чоло ложкою дамо. *Шей.* — ... як прий- деш, то в лоб (1) дамо. *Бр., Зв., Л., Кр.*

(1) дулі. *Рад.*

«Час обїдять!» — «Просимо!» — «Нехай Бог благословить!» *Бр.* — «Наповняючі!» — «Просим обїдять (або: Просимо милости)!» — «Спасибі!» *Рад.* — «Просимо обїдять!» — «Нехай Бог наповняє!» *Зв., Кон.* —... Бог дає повне все.» *Бр.*

11960. У доброї господині нема ніколи по обїді. *Ил.*

Лихий передобїдок и найліпший (1) обїд поспе.

(1) Мале снідання волякий. *Ст. Зб.*

Поснідай трошки—на обїді менш зьєси. *Коз.*

Один хоч иззіж вола, то все одна хва- ла. *Рад.*

Первий кус усєму голова. *Х. Зб.*

Первий шматок ззіси у смак, а дру- гий уже не так. *Евз.*

Стіл кривий (коли не поставлено). *Пир.*

Уміла, кумо (1), варити, та не вміла давати. *Л., Кон.*

(1) Вмілисте, кумцю. *Руд.* — А та по- дала порося, як Циган вже наївся. Кажуть, як подадуть ласу потраву, як уже

добре підхарчилися. *Ном.* — В десять кіп казок се з довгої бреховьки. Циган пішов косить до чоловіка та й почав умилювати, так той єму и одскородив: раз те, що цілий день голодний мусив косить, а за вечерєю подали ковбасу, як уже Циган наївся. Циган и сказаво.

Добра квашька, та нема лоньки, хїба буду пальком. *Л.*

Хоч не багато (1), та на тарїлоцї. *Коз.* — В мене так: хоч рак, та на тарїці. *Кон., Лев.*

(1) трошки. *Бр.;* за копійку. *Р.*

11970. Не їж в шапці, бо твоя жінка буде мать дурного чоловіка. *Не.*

Хтось буде шанувати: коли не зруч, то навкида. *Л., Пир.*

Каже, похленувшись.

За ідним присїдом вечеря з обїдом. *Бр.*

«Гаряче!» — «Студи, дураче—під носом вітер.» *Зал.*

Не бійсь (ложки) до вуха не поме- сеш, а до губи. *Бр.*

Як скажуть—темно їсти.

Начинайте, гату,—мати їсть. *Гр.*

Перекуси, та батькові даси. *Ст. Зб.*

То слабого питають, а здоровий, що пїйме, то змеле. *Бр., [Проск.].*

Гостик за стіл, а лишній — хоч и від стїл. *Нос.*

Савка в кут, коли гості суть. *Ил.*

11980. Іште гості, а ви, діти, джа (1)! *З.*

(1) ша. *Нос.;* нуте! *Зв.;* а ги, жівко, джа! *Л.*

Іште гості, а мати наїсцця и коло ла- ти. *Збр. Лаз.*

Будем їсти, та не всі. *Ск.* — ... «Хїба вас дома не буде?» *Ном.*

Чоловік заколов кабана, поразецца вже коло єго в хаті, коли входить Циган—«Сама, пане господарю...чи то пак, добридень!» — «Добридень, сїдайте у нас.» — «Ах, тó-то їстимемо, пане господарю!» — «Не знаю, чи всі.» — «Хїба вас вдома не буде?» *Казк.*

Кожному старцї по ставцї (дерев'я- на тарїлка). *Збр. Лаз.*

Кажуть з серцем, як сім'я не вчу- пі їдять.

Сядьмо, старий, в парі, щоб гречка родила. *Зал.*

Пословиця говорицця (1), а хлїб їсцця. *С., Кан., К.*

(1) Мова мовицця. *Кан., К., Пир.;* Мова ся мовить. *Проск.*

Говори, та годуйсь. *Зв., Л., Пир., Н.* «На вареника та пом'яни чоловіка Ка-

ленька!»—«Чорт би твого батька з Калеником, попік руки вареником!» *Л.* — «На, дідусю, панпушку, та пом'яни дочку Марушку!»—«Бодай чорти твого батька з Марушкою, попік руки панпушкою!» *Кон.*

Мене зіж, сковородку зіж! *Ном.*

Жартують вноді над хазяйкою, як коло миски добрі мельники, не надасть страви... То якийсь Москаль, в Таганрозі чи-що, задумав сластєни пекти и продавати. Коли и натрапив на якогось заробітчанна: «ти», каже, «заплати мені—коповика чи що, а я тебе сластєнами нагодою».—«Сількися!» И почали, — той пече, а той ість: як напече оце ваганки, то той згребе обома руками, вивдавить олію, та и в рот... Звісно, сільки можна чоловікові так зісти, та ще як вимутьорхався добре! так що Москаль, пік-пік, та ото й каже...

От, іж, дурню, а не бреши. *Проск.*
11990. Іжте, та в очі не лізьте. *Л., [Нос.]*

Іж, свинне, м'ясо. *Кон.*
Іж, дурню, бо се з маком. *Зв., Проск., Гат.*

Іжте, добродію, суху рибу, а на сиру вибачайте. *Ост.*

Лягай потапці, впустивши в юшку. *Пир.*

Іж язик, та не ходи до музик. *Кан., К.*

Кажуть дівчатам, як у страві буде язик — се б то, не вдавайсь в гулюю щоб не оббрехали язиками.

Сёрбай, не дбай: хоч рідке, аби багачько. *Ил.*

Сёрбайте, хлопці, юшку, а риба насподі. *Ёвх.*

Се скидає на ту брехеньку, як один чоловік обід ставив: вирубав ополонку, поклав хліб, ложки, старців посадовив... іжте, мов, люде добрі, щербу, а там и рибка насподі. *Ном.*

Іжте, діти, сити—на дні патока буде! *Сос.*

Сёрбай (1), Мартинс, мати ще підкине. *Зв., Пр., [Бер.]*

(1) Лягай. *Бр.;* Трішай. *С.;* Потягай. *Лаз.*

12000. Сёрбай (1), Андрюшка (2), юшку. *Кр.*—... мала мати свиням дати, та ти нагодився. *Л.*—... юшку: м'ясо дороге, на три копійки мало дають. *С.*—... юшку, а я буду м'ясце, бо мене дитина сце. *Бр.*—... юшку, на дні рибка есть. *Коз., Черн.*

(1) Хлѣбай. *Бр., Л.;* Хлиши. *Коз., Сл.;* Трішай. *С.;* Хлѣбчи. *Черн.* (2) Андрюшко. *С.;* Андрушка. *Коз.;* Андрюшчу. *Бр., Черн.*

Іж, бо равніо собакам (1) викину. *Л., Б.*

(1) свиням. *О.*

Іж, Левку (1), хоч и глевко. *Л., Кон.*
(1) Бери. *Левко. Ст. Зб.*

Поживай (1), Хведьку, то хрін, то (2) редьку (більш нічого). *Ном., [Бр.]*

(1) Приймай. *Уш.* (2) мід и.

Поминаючи мак, іжте й так. *Рад.* — Спминайте мак, та наїстєся й так. *Бр.*

Іж та вдавись та на кольку зопрись, а з кольки на грушу—розчепірич чорт твою душу. *К., Кан.*

«Іж, кумасю, хліб хоч позичений!» — «Та дарна, кумочку, мені ёго не віддавать!» *Ёвх., Рад, [Ст. Зб.]*—Іж, куме, хоч позичений. *Л.*

Оце ість! так як горобець. *Пир.*

Не косарі ви (гостям, що небірічі до іжі)! *Пир.*

Не зийде твій коровай (тому, хто одстає з іжею). *К., Кан.*

12010. Ззіж гарбуза, а подивися на вербу, знову буде кортіти. *В.*—Гарбуза наїжся, а на вербу подивися, то й станеш голоден. *Г.*

На ласий (1) кусок найдеця (2) куток. *Ск.*

(1) На ласий. *Бр.;* Сласий. *Нос.* (2) найде.

З насилу люде розживаюцца. *Рад.*

Череве не дерево—подасця. *К.* — ... розійдеця. *Ёвх.*

Хоч живіт розсядеця, та дар Божий не зостанецця. *Зв., Л., Пир.*

Добрі жорна все перемелють. *Пир., [Кл.]*

На добрий камінь, що ни скинь, то змеле. *Ск.*

Що Литвину шкодить, то Русину помагає. *Проск.*

Всяк пан своаму животу. *Гл.*

Торкни в губу. *Ном.* — Торкай, тату, в чортову губу. *Кр.*

12020. Не вірь губі, положи на зуби. *Ил.* — Губі нігди віри не май (або: Не треба віри доймаги губі, бо як в неї торкнеш — аж захочеш). *Ст. Зб.* — Не вірь губі: покоштуй, то захочецця. *О.*

Нум істи гостинець, щоб наш гість не старівся. *Пер.*

Іжте, умочайте, на друге вибачайте. *Пир.*—Іжте, гостоньку, пийте, мачайте, а рештою вибачайте. *Проск., Нов., Ёвх.*

«Та кушайте, панове гості!»—«Та вже, дяьку, тут ти сядять, що добре ідять. Уже за ухо не понесемо, а просто в рот.»

Б. — Тут тні сидять, що добре ідять.
Ст. 36.

Я тобі хотів би неба прихилити! *Проск.*
— Рад би неба прихилити, та не хляцця.
Зв., Бер., Рад., Л.

Як неспромога почастиувать гостей.
Рад.

Ну, прошу вибачить, пробачте, гості мої: не скупость, така ⁽¹⁾ сироможность.
Ос. 15 (XIV, 89).—Поживицця, люде добрі! не скупость, тільки така сила!... на що мали, на то приймали. *Бр.*—Не скупость, але лихая сила. *Ил.* — ... така зможность. *Кр.*

⁽¹⁾ Вибачайте, добрі люде! наша щирость, та не. *Рад.*

Не змоглись на евангелію, цілуйте псалтирю. *Криски (Кр. п.).*

Перво сказано попом села Покошич до мирян після грабіжки лядської села й церкви (Од Гаврила Оболонського).

Вся причина перед очима (як подадуть страву, припрошує). *Рад.*

Кий на кий вадить, а хліб на хліб не вадить. *Об.*—Хліб на хліб не вадить.

Хрест на хрест не вадить, а кий на кий вадить (як хто перехристицця уже, а єго просять ще істи). *О.*

12030. Не вставай изза обіду, — ще в печі долото жарене. *Коз.*

Годі, куме, істи, бо не буде на пироги місця. *Ил.*

Іжте борщ, капусту, бо пироги несуть (*несуть и не суть*).

Нехай Господь наповняє до віку! вже вдовольнились. *Ос. 15 (XIV, 89).*

Очі зглянуцця, та живіт не пристане.
Ст. 36.

Рад би очима істи, та в пельку не лізе. *Ївх.*—Очі б іли, а губа не хоче. *Г., П.*— Ів би очима, та душа не приймає. *Проск.*

Не йде на душу. *Пир.*

Через душу ім. *А.*

Як зав'язано. *Ст. 36.*

Чи все те спожить, що в чужій хаті лежить. *Нос.*

12040. Усєго хліба не переіси. *Збр. Лаз.*

Хоч вочам стидно, та животу зачісно (звичайний гость жартує). *Нос.*

Упивсь від тука цієї господи. *Гат.*

Є в нашого пана свата, ще й буде. *Кам., К.*

Скільки ни сидить ⁽¹⁾, то не заспіваш. *Л.*—Іж, покиль заспіваш. *Гр.*

⁽¹⁾ Скільки іж.

Доки іж, то не забагатієш, тільки зачереватієш. *С.*

Доти гость и мав, доки не полигав. *Нос.*

Поти гості сидять,—не наїдицця. *Гр.*
Сиди, бабко, як сиділа. *К.*—... а баба й сидить до посліднього *Бр.*

Як хто пересидять за столом усіх.

Ніхто тебе в куми (або: танцювать) не візьме. *Зал.*

Як за іжею *зазримать*.

12050. Нуте бо вже: за Бога, та в шинок (жартують, як пора зза столу уставлять). *Кр.*

Так хапались, що й вечерять не нались. *Коз.*

Не здякуюсь. *Пир.*

Покорно дякувать. *Зв., Бер.*—... спасибі благодарствую. *Пир.*

Спасибі! *Об.*—Спаси біг! *Прав.*

Велик спасибог. *Ст. 36.*

Дай, Боже, наперед 'більше (хліба чи чого хазяїну и д.)! *Бр.*

Поздоров, Боже, того, — ми в кого. *Нос.*

Роди, Боже, и на камені. *Рад.*

Спасибі Богу ⁽¹⁾, усім святим, и вам— за хліб за сіль ⁽²⁾. *Кон.*

⁽¹⁾ Матері Божі. *Ном.* ⁽²⁾ и тобі хазяїне, и тобі хазяїно, и вам діти.

12060. Хай вам Христос приспоря, чого ви у Бога просите! *Кон.*—Нехай Бог приспоря. *Дуб., Б., Кон.*—Приспоря вам, Господи! *Пир.*

Син небесний нехай вас пострічає! *О.*

Споря ⁽¹⁾, Боже, хліба-соли и всєго доволі. *Кон.*

⁽¹⁾ Дай. *Бр.*

Нехай вам Спаситель помагає. *К.*

Хай вам Бог поповняє! *Кон., Біл.*—Хай вас Бог не оставить, чого ви в Бога просите! *Кон.*—Нехай вам Бог нагородить и наповняє, чого ви в Бога жєлаєте! *Бр.*—Нехай вас, добродію, Бог шанує и вашу честь. *Не.*

Господи пострічай, Духу Святий! *Не.*

Пошли вам, Боже, на сім світі панство, на тім світі вічнеє царство! *Кул.*

Богу хвала, що ся душа напхала. *Ил.*

Спасибі ні за що, дай, Боже, ніччим оддячить (жартують, дякуючи за хліб-сіль, — звісно, у своїх або-що). *К.*

Спасибі за рибу, а за раки нема дяки. *Л., Коз., Б., Ос. 3 (VI, 18).*

12070. Спасибі козиному рогу, козиный головці, и вам пани-молодці. *Бр., Р., Кон.*

Спасибі Миколі, наївся доволі: хлестав-хлестав, та й голодний став. *Бр.*

Спасибі Богу і мені, а господареві ні: він не нагодує, так другий нагодує, а з голоду не виру (запорозька). *Кул.*

Спасибі за закуску— що ззів курку й гуску. *Кр.*

Спасибі за обід ⁽¹⁾, що наївся дармоїд. *Кр.*

⁽¹⁾ Біг запласть. *Бр.*

Спасибі за полудень, що наївся, та й голоден. *Ком.*

Спасибі за росіл, а хліб свій, та и сіль. *Ст. Зб.*

Спасибі за хліб, за сіль, за кашу, за милость вашу! не тут би був, де нжде; не се б ів, що ише—голодни б не сидів: наївся, як бик; перепавсь, як смик; голодний, як собака; на пузі хоч вош убий. *Кр.*

Благодареники за вареники. *О.*—... а галушок и в вічі не бачив. *К.*—... вареники: каші не ів, борщу не ⁽¹⁾ бачив. *Пр.*

⁽¹⁾ борщу чорт ёго й. *Ном.*

Спасеть Бог твою душку на колючу грушку, на пень боком, на спичку ⁽¹⁾ оком. *Об.*

Чекарь так дякує після їжі, як нема старших, и найгаче, як у кожного був свій хліб: пустота!—⁽¹⁾ на шпичку боком, на кілочок. *Кан., К.*

12080. Нехай вас Бог благословить и стара Комнацька, що в небі. *Бер.*

Ні за що! *Об.*—Богу дякуйте!—... Господеві! *Б.*—Вибачайте! Богу дякуйте! *Бр.*—Дякуйте Господеві! *О.*—Спасибі й вам! дай, Боже, здоровья за ваше приятельство! *Ком.*

Що Богу, то Богу, а що людям, то людям. *У.*

Кажуть, як хазяїн одкаже «Богу дякуйте». Є брехенька, що у хазяїна одного з гостем и до бійки дійшло за се «Богу дякуйте». Хазяїн «та ні за вішо ж кажу—Богу дякуйте!», а той: «то що Богу, то Богу, а то так и тобі»; а далі: «а то й тобі, скурвий сине!» и д.

Нема звідкіль, нема за що (жарт на подяку). *К.*

Не се прохали! *Кр.*—... вибачайте. *Ил.*

На те просили, що в рот носили, — звиняйте! *Нос.*

Своя сила в рот пошла (на подяку за хліб-сіль). *Нос.*

На що нас Бог споміг, тим и приймаем. *Бр.*

Чим багаті, тим и раді. *Прокс., К., Гр., Ст. Зб.*

Яка заможність, така й скупость. *Ёвх.*

12090. Чим хата має, тим и приймає. *Бр.*

Чим хата багата, тим и рада. *Нос.*

Вашим, даром, та вам же ⁽¹⁾ чолом. *Кулж.*

⁽¹⁾ та до вас. *Б.*

Ще й завтра подякуєте (як ні за що горазд). *Кр.*

Дай, Боже, здоровья поки (як дякують, а він дума, що ні за що)! *Кр.*

Паси, та й наше займи. *Бр., Л., Ком.*

— Паси, та зараньше пригонь. *Кр.*— Займи и нашу на пашу, нехай попасецца. *Лів.*

Жартують, як скаже «спасибі».

Голоде, дай істи! *Бр.*

Голодному завсїди полудня. *Ил.*

Голодному и вівсяник добрий.

Голодному не попадайся під руки. *Кулж.*

12100. Голод и бреше, и краде. *Нос.*

Голод мутить. *К., Пер.*

Сіль мутить, а голод краде. *Б.*

Довг мутить, а голод краде. *Кан., К., Рад.*

Голод усєго науче. *Полт.*

Голодний и кня не боїцця. *Ров., Рад.*

Голодних и муха поводить. *Ил.*

Голодному лиш прибірати, а не перебірати. *Бр.*

Голодному здаецця кожен хліб за булку. *Пир.*

Голодному — кожда страва добра ёму. *Ил.*

12110. Як не підьеси, то й святих ⁽¹⁾ продаєш. *Коз.*

Се б то: при великі нужді и голоді, чоловік иноді мусить и таку святоц, як образі, продати.—⁽¹⁾ святого. *Ш.*

Голод не тітка. *Дуб.*

Голодному хліб на думці. *Пир.*—... на гадці. *Ил.*

Спанням голоду не перебудеш.

За іду нема встиду. *Ил.*

Не в россадную істи, як нічого. *Ст. Зб.*

Не ходицця о наїдок ⁽¹⁾, але о покушання ⁽²⁾. *Ш.*

⁽¹⁾ в наїдок. *Бр.* ⁽²⁾ о скоштунок. *Ж.*

Чим не наїсися, тим не налижесся. *Ил.*

Не тільки їд, кільки бїди.

Раз душі догодить. *Л.*—... не десять раз.

12120. Не івши—легше, поївши—лучче. *Ёвх.*

Хоч посолоницювати оселедцем (во горіцці)! *Бр.*

Тільки нашого, що в душу вложено.
Пр. в Ст. 36.

Іж гірко, кисело, солоно: умреш, а не згнієш. *Ил.*

Роби до по́ту, а іж ув охвоту: *Ст. 36.*—... у по́ту та іж в охоту. *Б.* — Іж до поту, а роби аби не змерз. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Як хто ість, так и робить. *Бер., Збр. Лаз., [Бр., Ил., Ст. 36.].*

Поволі, добре и д. ість, поволі и д. робить.

Скатертина душа ненажерлива: хоч скільки годуї, то не нагодуєш. *Збр. Лаз.*

Миска пори не знає: скільки лий, то все буде істи. *Не.*

Варили не варили — давай істи. *Ст. 36.*

Як будеш угоден Богу, то не будеш и голоден. *Прокс.*

12130. Голодний, як собака. *Лів.* — ... пес. *Г., П.*

Істи — аж живіт до спини тягне. *Ст. 36.*

По животу мов коти лазять. *Пир.*

Трусцяца, як мокре щеня. *Пр., Лох.* — Охляв, як в дощ щеня. *К.*

Аж шкура трусцяца. *Рад., Л.*

Аж шкура болить. *Об.*

Істи, аж плач! *О., [Ст. 36.].*

Пси му за ухом вють. *Ил.*

И ріски в роті не було. *Л., Пир., Пр., О.*

Нашесерце. *Л., Пир.* — Нашосерце. *Лів.*

12140. Уночі не ів, так ёму чемері затягло. *Коз.*

Прийде голодний, то и зість холодний. *Бр.*

Наш піддачий любить борщ гарячий, а голодний ість и холодний. *Тар.*

12143. Дома ⁽¹⁾ за дітьми, а в місті за старцями ⁽²⁾. *С.*

⁽¹⁾ не зіся. *Бер.* ⁽²⁾ за дідами.

12145. Ти собі хоч мишку піймай. *Ївх.* — Велика й мишку собі пійма. *Ном.*

Як роздають що, найпаче гостинці дітям.

Дано тобі кісточку: хоч лужи, хоч надальше бережи (жінка чоловікові). *К., Ж.*

«Що варили?» — «Капусту та цибулю, а тобі дамо дулю!» *Пир., Лаз.*

Горошку потрошку. *Зв.* — ... потрошки. *Бр.*

«Що варили на вечерю?» — «Шару юшку: пошарите, та й спать ляжете!» *Л.*

12150. «Що ти обідав?» — «Сома: посумував, посумував, та й пішов». *Бр., Л.*

«Дай, мамо, вечерать!» — «Підожди, долото вкипить, то будеш вечерать!» *Зв.* — Підожди, долото ще не вкипіло. *Пир.*

«Що ти вечерав?» — «Скруті! покрутвся-покрутвся, та й спати ліг.» *Бр.*

Варили ягли, та й так спать ягли. *Лів.*

Яклиць — якочить, докучать просячи; *ягли* — поладському шпоно.

Були драглі, та спать ягли. *Збр. Лаз.* Ухопив ⁽¹⁾, як собака обметиці. *Л., Пир., Пр., Б., О., Ал.*

Не наівсь (та й язика прищипнув. *Бер.*) — ⁽¹⁾ Ухопився. *Бер.*

Не ів — зомлів ⁽¹⁾, наівся — звалився ⁽²⁾. *Бер., Рад., Ст. 36., Ис.*

⁽¹⁾ обимлів. *Бр.* ⁽²⁾ розсівся. *Бр.*; розболівся. *Ил.*

Лях співає, як істи хоче, а мужик жінку б'є, а Жид борухи відмовляє. *Бр.*

Іж и пий хоч трісню — нікто тобі ложкою очей не поротиме. *Чор. Рад. (161).* Унас позапорозький. *Л., Ком.*

12160. Позапорозький не перебірають. *Кл.*

Я не органистий — не перебіраю. *Нос.* Капуста не тлуста, а Матвій не гордий. *Ил.*

Наша невістка — що не дай, то тріска. *Гр.*

Хто переберає, той перебере. *Ил.*

Хто перебірає, той голодом перемирає. *Рад., Коз., Ком.*

Козак не гордун. *Бр.* — ... що оборве, то й в кавдун. *Лаз.* — Козак не гордує: що попав, те й мордує. *Не.* — Не гордун: що дістав, то ковкнув. *Ил.*

Пшенишне, гречинше — верни вмісто. *Б.* Муха не портить брюха (як її зіся). *Ївх., Зал.* — ... тільки надме. *Не.*

Моя душа кривая — усе приймає. *К.*

12170. Хоч не смачно, але багачко. *Нос.*

Попоїв, що попало, аби кишка не бурчала. *Коз.* — Аби чим кишку напхать, щоб не кавкала. *Кр.* — ... щоб не бурчало у животі. *А.*

И отесу можна в кишку затагнуть, аби не дурчала. *Ис.*

Хоч вовна ⁽¹⁾, аби кишка повна. *Лів.*

⁽¹⁾ полова. *Пир.*; Хоч влюччя, хоч вовна. *Бр., Кан., Пир., Кр., Сос., Палл.*

Собачина! гадючина!.. Або очі не бачили? *Ївх.*

Мені не багачко треба: соли дубок, хліба шматок, та горілки чарка. *Ком.*

В нас просто: борщ, каша, третя кваша. *К.*

Хоч не рибно, аби юшно. *Ст. 36., Нов.*
Аби душа прич не пошла *Р.* — Аби душа не в пні. *Б.*

Укинув у пельку (нашвидку хамнув трошки, або випив). *Пир.*

12180. Наша душа наісця и з ковша. *Л.*
Наші діти не пустодомки, приберуть всі обромки. *Гл.*

В рукописові було *обромки*, та хтось поправив на *обломки*.

Мельників до готової мукі. *Проск.*

Дарма, що в черепку, — аби куриця жарена, куриця варена. *Ком.*

Робити — хоч кием бити, а істи — хоч рачки лізти. *Бат., Ком.*

Ію б ся сласно, а робити страшно. *Євх.*

Хотя й голий, аби ззісти добре. *Бр.*

Коли б не пили, не їли, то б в золоті ⁽¹⁾ ходили. *З.*

⁽¹⁾ хороше. *Рад.*

Сьогодні хоч цілого вола ззіж, а завтра захоцеця. *Євх., Ст. 36.*

Що прожив, то добре — що зів, то пропало. *Кор.*

12190. Ів би й більше, та гроші треба. *З., Коз.*

Гарне, та трохи. *Л., Ком.*

Бідна головка, що не ів більше!.. а я утрусь, та й мну.

Лигай, як Мартин мило! *Бр., Пир., Павл.* — Налигався, як Мартин мила. *Зв., Бер., К., Л., Кр.*

⁽¹⁾ Налопався. *Євх.*; Налупивсь. *Кр.*; Схватив. *Гайс.*

Везе батькова куца! *Рад., Л., О., Кр.*

Нічого, пайдять, бредє — про разне кажуть. А той батько, щоб менш зїжі, попритивав ложки: собі держална, а дітям черпачків... Так ото діти и кажуть.

Заходились, мов коло батькової чуприни. *Пир., Ком.*

Кислий — та вь рот тисне. *Зал.*

Допався, як дурень до мила *К.*

Певно з брехеньки про дурня, що хотів поласувать *мигам*, та накупив *мила* — не тямив добре розказать крамареві. Далося ж те йому *мик-мик* (так він у крамаря пятав *мигів*) добре у тямки!.. Іноді в брехенці, замість *дурня* — Мартин (див. № 12193). *Ном.*

Допався ⁽¹⁾, як кіт до сала. *Проск.*

⁽¹⁾ Добрався. *Гат.*

Допався ⁽¹⁾, як віл ⁽²⁾ до браги. *Дуб., Пр., Б., Кр.* — ... корита. *Зал.* — ... до калюжі *К., Бер., З., Л.*

⁽¹⁾ Довалився. *Сос.*; Набрався. *Рад.* ⁽²⁾ мина. *Бер., Нов.*

12200. Допався, як свиня до браги. *Євх., Ян.*

Допався, як ужака до молока. *Дуб., Зв., Лох.* — Суслить, як уж молоко. *О.*

Глигав, мов попів мурло. *Кв.*

Сей кусок як умережиш, так и піч перележиш. *Б.*

Як сарана! *Лів.* — От сарана! *Бр.* — Гірше саранчі. *Проск., Л.*

Оце ість! аж поза ухами ⁽¹⁾ лящить. *Зв., Лів.*

⁽¹⁾ у вухах. *Проск., Пир.*

Лупить, аж ніс гайдука скаче. *Євх.* — ... гайдука танцює. *Ш.* — Ніс гайдука скаче. *Гат.*

Ість так, аж ніс гнецця. *Рад.* — ... угнаецця. *Б., Кр.* — ... ходором ходить. *О.*

Ість не в себе. *Лів.*

В розорву ість. *Проск.*

12210. Він одно — трубить (ість багато). *Л., Пир., Ком.*

Як кат измив (поввідали все, що поставили). *Бр.*

Иззів, як за себе кинув (миттю). *Лох., Пр.*

Ото ж мені вилизав. *Бр.*

Злизав — та й не лисий!.. *Євх.*

Сир иззів, а на масло давить. *Кам., К.*

Мацьку, зїхав хліба багацько. *Бр.*

«А я вже перехватив!» — «Як?» —

«Та зів окраець хліба, та дві паляниці, та два решета ⁽¹⁾ гнилиць.» *Сл.*

⁽¹⁾ та решето. *Гр.*

Сєго-того по макітерці, та й годі з мене! *Руд.* — Того-сєго півмакітри. *Кулж.*

Кусочок з воловий носочок та м'якушки з шапку. *Л., Черн.*

12220. «Що це ти, бабо, ополовником іси?» — «Десь, сподару, діти корець занесли.» *Кр.*

До рота добрав (ложку), та в миску не ввійде. *Л.*

Ненажир напав. *Пир.*

Напав нежид, нігде и хліба кусок не влезить. *Збр. Лаз.*

Се в его істовець (хвороба така, до великої їжі; часом и жартують). *Пир.*

Ідам тебе ість.

Чи ти ж согрішив, що троха вкришив. *Ст. 36.*

Хіба ріжна ще захотів? *Х.* — ...рожня ще дати? *Кр.*

Тепер ти вередуш: будеш ти істи печену редьку. *З.* — Того не ісиш, того не ісиш: ще ти на своїм віку то ззіси печеную редьку. *Бер.*

Не про то говорять, що багато ідять, а про то, де воно ділось. *К.*—... що багачко ідять! а де воно діваецца, не злізъ зъ неба святий істи. *Бр.*

12230. Очима пива не випъеш. *Проск.*
Стія хліба не поість. *Коз.*

Всє іси та іси — щоб не спав з туху. *Ком.*

Рибу їж, та рибалку не ззіж (не багато бери, бо рибалка з риби живе). *Пир., Ком.*

Хто ласо ість, той твердо спить. *Не.*
Не дуже вмочай, бо осліпнеш (про вареники). *Ос. 4 (III, 33).*

Поволі, хлопчику, раз хліба, два рази борщику. *Бр.*

Сласная іда — животу біда. *Нос.*

Який ти пшенишний (як хто пшенишне любить або-що)! *Ном.*

Не пшайкай (або: Не булькай).

Як хто просять, або-що — пшенишного, булки.

12240. Пшенишники доведуть, що й хліба не дадуть.

Хто багато ість и пъє, той в розум не тне. *Ил.*

Не кивай, не моргай, а кишюк зоставляй. *Збр. Лаз.*

Більше днів, як ковбас. *Яц., Руд.*

Налопався, як Циган сиворотки (спроватки). *Євх.*

Усолодився, як червак у хріні. *Ил.*

Наївся по саму зав'язку. *Рад., Л., О.*

Як колода з живота! *Л., Ст. 36.*

Як наївся за ёго здоров'я! *Ст. 36.*

Нарешкався ⁽¹⁾, як свиня браги. *Л.*

⁽¹⁾ Накешкався. *Коз.*

12250. Напузався, як менёк. *К.*

Пуп-пуп, наївся круп? *Лист. (II, 288).*

Жартують з дитиною, як воно напуценькаецца.— То чоловік вола вкрам и нагодував сімью м'ясом. От приходять хазяїн того вола, а нікого нема дома, тільки дитина на припечку: сидить не одишецця — обрєпкалось. Чоловік ото й каже так; а воно—«ні», каже, «не круп, а бичинки.» — «А де ж та бичинка?»—«Оц», каже, «у сірка» а сірко на погребі, и в погребі вил... В Десять Кіп Казок трошки инаково розказано. Украдений був кабанець и геть то вже, и прийшли трусять, а дитина сказала: «Где, крупець! може и м'ясця!»—«А де ж ви взяли м'ясця?»—«Батько такого великого півня принесли на плечях, що аж угинались! а такого сала з нёго нарізали в куски и сіллю пересипали!»— «А де ж тєє сало? и д.»

Наївсь, хоч під лавку підкоти *Пр.*

Жівочко, діточки, кутя мене з світу зжене! *Пр.*

Наївся, наче дурний на обіді. *Б.*

Иззіла до капельки, до крішечки; щоб не боліли кишечки.

И мало наїлсь, и багато поїли. *Євх.*— мало іли—худо ззіли *Ст. 36.*

Добро, наївшися, та мерти голодом. *Пр. в Ст. 36.*

Не то що наївся, и в пазуху набрав. *Пир., Гр.*

Коли наївсь, проси Бога, щоб не розсівь. *Ком.*

12260. Треба трошки полежать, щоб сало зав'язалось. *Ш.*

З душі нікто не вийме. *Ст. 36.*

Тоби так хочецца істі, як голодному тєє. *Ном.*

«Іж!»—«Я не їж—я так надувся!» *О., Коз.*

Сита кішка, коли сала не ість. *Євх.*

Щипа, як кумова сучка по цибулі. *Збр.*

Лаз.

Не ів, тільки побабрав-побабрав. *Збр.*

Шей.

Барложниця, як свиня в солоді. *Лох.*

Іли, як пані, а накидали, як свині. *Чар.*

Помогав, похватав, як собака стерво.

Проск., Х. 36.

12270. Собака ⁽¹⁾, не покачавши ⁽²⁾, не ззість. *Об., Ст. 36., Євх.*—Неззість мес, поки не повала, а кіт, поки не заворкоче. *Бер.*

⁽¹⁾ Свиня. *Коз.* ⁽²⁾ не повалявши. *Бр., Бер., Пир.*

Курка не ззість, доки не розграбає. *Проск.*—Курка хоч у пашні ходить, а все розгрібає. *Ком.*

Хліб серце укріпить. *Кл.*

Як окрасць на столі, так и душка веселій. *Коз.*

Через сей хліб и брат не брат, и сестра не сестра,—тільки по закону щитаецца. *Б.*

Хліб ⁽¹⁾ та вода, то нема голода. *Бр., Пир.*

⁽¹⁾ сіль. *Дуб., Проск., Бер., Рад.*

Хліб та вода, то козацька іда. *Ліа.*

Оце тобі хліб и віж: бери, ріж и їж. *Не.*

До оружжя! до хліба та до ножа. *Ил.*

У нас Україна: треба собі-самому хліба україти. *Ил.*

12280. Бог ⁽¹⁾ ламав ⁽²⁾, та й нам давав. *Об., Євх., Ст. 36.*

⁽¹⁾ Исус. *Н.; Христос. О.* ⁽²⁾ Сам Бог хліб дулав. *Проск.*— Кажуть, як припадає без ножа хлібом діляцця.

Сяке-такє гречане, м'яке,—як зачерствіє, так и не вкусиш. *Пер.*

Отаке то гречане! ти ⁽¹⁾ ёго в піч, а воно й репаецця. *Сл.*

⁽¹⁾ Оттаке воно гречане з яшним. *Ч.*

Такий хліб удався, що кіт би за шкуру сховався: закалець на палець. *Бр.*

Пекла — бодай катових рук не втекла! місила — бодай трасця трусила! *Кр.*

Спекла Луця: не схоце ⁽¹⁾ істи й цюця. *Прав. Ниж., Нов.* — Зробила Луцька, що не іла цюцька. *Кон.*

⁽¹⁾ Наварила Муця, що не буде. *Проск.*

Закалець на палець. *Б., Л.*

Чи діжа здіжилась, чи хазайка сказилась. *Ївх.*

Хліб глевкий на зуби легкий. *Кр.*

Іж прісняки, закім будуть кісляки. *Ил.*

12290. Добрий хліб, коли нема калача. Коли не стане хліба, так грінки грій. *Ст. Зб.*

Отак показацькій: нема хліба, істи пляцки. *Ил.* — Лихо не козацка: нема хліба, а ні пляцка.

А де той хліб, що вчора ззіли ⁽¹⁾? *Лів., [Ст. Зб., Ївх.]*. — «А де, тату, той хліб, що вчора ззіли?» — «Під стіл упав, шукай під столом (або: Коти занесли, найдеш другий). *К.*

«Так то сміялись, що хліба було вволю!.. по сім копійч продавалось за пуд, за цариці. Та стоїть було тижнів два, та повезе у хуторі на виниці (були од Старих Рогаток до самої Преварки; вносили на лугах були, та й ті повништо-жалися)». *К.* — ⁽¹⁾ що вчора лежав, а я сёгодня ззів? *Бер.*

Хліба ні скірочки! *Кон.*

Хліба немного, а я и до того. *Бр.*

Скачу, як хліба зобачу. *Бр.* — Дай хліба — поскачу діда. *Зв.* — Скачи діда за кавалок хліба. *Бер.* — «Дай хліба!» — «Поскачи діда.» *Бр. Лів.* — ... — «Скачу, скачу діда, за скоринку ⁽¹⁾ хліба.» *Л., Пр., Ївх.*

Остатні слова співають, скачучи на одні нозі — ото й є скакать діда. — ⁽¹⁾ до шкурунки. *Бер.; діда, дай, бабо. Зв., Кр.*

Сміх мене обгортає, що до борщу хліба немає. *Бр., Лип.*

Що до чого, а хліб до борщу. *Лів., Ч.* Борщ всьму голова. *Новг.*

12300. Де страва, там и Бог. *Б.*

Лакома ложка для всякого (страва). *Кон.*

Коли б чім борщ оженить (каші нема).

Рад.

Не карай мене, Боже, нічим, як у мене борщ ні з чим. *Бр., Рад., Р., Ст. Зб., Збр. Лаз.*

Пустяки вареники з маслом! світ то мій ⁽¹⁾ борщ: хоч поганій, та добіса. *Кр.*

⁽¹⁾ Нема в світі, як той. *Б.*

Сип борщ, клади кашу, — люблю, діти, матір вашу (хазай каже). *Бр.*

Хруці в борщі, а жаба в юсі. *Б.*

Двое рідких (потрав), третій борщ. *Бр.*

Без штуки и борщ не смачен. *Ст. Зб.*

Як насипчасто, то и накипчасто. *Бр., Зв., Л., Кр., Ст. Зб.*

12310. Хоч ненасипчасто, то накипчасто. *Рад., З., Нов.*

Не додаси (потраві) — не доіси. *К.*

Наварила борщу, та й не вихлецу. *С.*

Нісчимний борщ, неяче пійло. *Коз.*

Хоч на собаку вилий. *Бр., Прав. Ниж., Лів.* — ... то й собака скрутиця. *Прав.*

Страва погана, найпаче борщ.

Хоч голову мий! *Бр., Зв., Дуб., Л., О.*

Страва — неначе митель чи луг.

Каша — мати наша, а борщ — полежака, лежить дома, як собака (од москалика чута). *Зал.*

Каша розгониха наша (по каші кішець обіду). *Нос.*

Каша — наша, батьків — борщ. *П., Прав. Ниж., Проск., Ил.*

Борщ без каші удовець, а каша без борщу удова. *Не.*

12320. Борщ та каша добрая паша. *Ст. Зб.*

Добра каша: крупина за крупиною гониця з дрючиною (або: з дубиною). *Кр.* — Крупа крупу гонить, а крупу и чорт не догонить. *Бр., Проск., Ст. Зб.*

Крупник кулішові брат. *Проск.*

Од кулішу ніг не поколишу. *Коз., [Кон.]*.

Куліш, куліш! изнеси вас біс! вам поблицьця, нам подивицьця. *Коз.*

Юхи даром не лають. *Ст. Зб.* ●

Іхав Грек з винами, з пивами, та й перевернувся у нашій кваші (кажуть, як хто хвалить квашу). *Черн.*

Прирівняла Божий дар до галушок! *Кон.*

Чотирі горшки, та все галушки. *Коз.*

Галушки та лемішка, а хлібу перемінка.

12330. Кісінь зубів не портить. *Рад., Л., Б.*

Киселева іда до порога хода. *Рад.*

Палайниця — як пух, як дух, як милеє щастя. *Б.*

Беззубому палайниця, поки не застине. *Коз., Кон.*

Ів би палайниці, та зубів чортма. *Лаз.*

Палайниця хлібові сестриця. *Не.*

А вас, книші, поважаємо: як є в віщо, то вмочаємо, а ні в віщо—вбачаємо. *Зал.*
 Все одно, що книш, що пиріг. *Л., Ил.*
 —... дай же пиріг. *Л.*

Пироги не вороги, усе хліб святий.—
 И пироги той же хліб: все то дар Божий.
Ст. Зб.

Пироги обідові ⁽¹⁾ вороги. *Л., Пр.*

⁽¹⁾ борщеві. *Л., Ком.;* вареникам. *Л.*

12340. Пиріг животові не шкєдить.
Прок.

Вже й дрова, и вода — коли б сир та мука, то б и вареників наварила. *Рад., З.*
 Раховавши сир, масло, то й пирогів не істи. *Бр.*

Сметаною вареників не спортиш. *Л., Пир.*

Як вареники, то й дух вон. — ... дух вишав. *Ком., К.*

Рятуй мене хоч вареником! *Л.*

Ріж мою душу вареником до подушки. *С., [Бр.].* — Пори мою душу вареником (божня така)! *Бєх.*

Постійте, вареники ⁽¹⁾—прійде на вас масниця! *Зв., Рад., [Бр.].*

⁽¹⁾ Чекайте пироги. *Прок.*

Аби рот не гуляв. *Л.*—... так вареником заткнути. *С.* — Маківкою рот затгли, аби не гуляв. *Дуб.*

Вареники доведуть, що и хліба не дадуть. *Зв., Пир., Б., Кр.*

12350. Були на масниці вареники, та в піст на вербу повтікали. *Зв., Збр. Лаз.*

Ви же вареники, ви же великомученики: ви ж у великих вокропах кипіли, ви же велику муку терпіли!.. а як ми вас побідєм, то всіх поїдем. *Бр.*—Вареники, мученики ⁽¹⁾, в окропі кипіли, велику муку терпіли. *Б.*

⁽¹⁾ побіденики. *Зал.*

Вареники побіденики! сиром боки позаванувани, маслом очі позаливани, — вареники побіденики! *Кул.*

Жеримовчки. *Ном.*

Поставили москаля на постой. От хазайка и наварила вареників—звісно, хамінок перепалось швендяючи, треба підгодувать. Покоштував москаль — смашне: «Ай—да!» каже, «а як», каже, «іх звуть?»—а він іх зроду и в вічі не бачив, й які вони... А хазяїн—може чим захопотаний був, а може й сердячий, що, мов, манія — «Жери», каже, «мовчки!»—«Гм!» дума москаль... На другий день вареників нема, на третій теж —не щодня ж брідня. «А що ж», пита москаль, «нема жеримовчків?» *Ном.*— В *Сім Кін Кавок* трошки инаково се розказано. Москаль пізно вернувся, голодний, просить істи. «Отам», каже госпо-

дня, «в печі у ринці, то доставь собі сам.»—«Та я, може, перекину!»—«Бери-бери, воно не розіллєця.»—«Як же єго істи?»—«Бери в руки та й їж!»—«А що воно се таке?»—«Ат, жери там мовчки!» — «Гарні твої жеримовчки! жаль тільки, що трохи».

Вареники, пироги ⁽¹⁾, — пом'яни нас Господи! *Кр.*

⁽¹⁾ шуляки. *Пр.*

Наш брат курбет хліба не втреть, а бублики лупить, як хто купить. *Бєх.*

Зівши качач, берися знов до хліба. *Бр.*
 И качач той же хліб. *Пр. в Ст. Зб.*
 Из води та з муки пече баба шуляки. *Б.*

Жінка голубочка пече млинці з полубочка, а мужик, щоб здоров, білш муки намолов. *Кр.*

12360. Не при хаті раки згадують. *Пир.*
 Рыба, свинина—не потребує вина. *Ил.*
 Рыбка без хліба бридка. *Збр. Лаз.*

Таке м'ясо пси їдять. *Прок., Ил., Яч.*
 И друк у голову владуть, як печуть (про печене курча). *К.*

Сало здір покусало. *Лаз.*

Из сала не велика слава, тільки ласощі. *Об.* —...слава, та й без єго погано. *Нов.*

Як би я був царем, то сало б ів, сало пив. *Ст.*—... то все б ів мед та сало. *Б.*—... то вкрав би пуд сала ⁽¹⁾ та и втік би. *Кул.*

Ніби Циган так казав.—⁽¹⁾ сто карбованців. *Ном.*

Як би паном мені бути, то я б сало з салом ів. *Лів.*

Що, як би ковбасі та крила!.. луччої птиці не було. *Л., Нов.*

12370. И сало потало и ковбасам лихо стало. *Ст. Зб.*

Божа роса (молоко, масло, сир). *Ком.*
 За Божю росу (молоко) не беруть грошей. *Б.*

Молочка?.. не подоїли бичка! *Ком., Л.*
 Сира не можна красти, бо за зубами знати. *Не.*

Для масла ще ся ⁽¹⁾ корова не напасла. *Руд.* — «Дай масла!» — «Ще корова не напасла». *Ном.*

⁽¹⁾ Масло. *Бр.*

12376. «Дай, мамо, масло!»—«Упечі погасло! *Не.*—Масло в печі погасло. *Кр.*

12378. Сіль—омаста, масло—окраса. *Ил.*
 Не досолить—не доість. *К.*

12380. Нема долі без солі. *Дуб.*
 Недосіл ⁽¹⁾ на столі, пересіл ⁽²⁾ на голві ⁽³⁾. *Л., Гад., Коз.*

(¹) Недосіль. *Ил.* (²) пересіль. (³) на чол. *Бр., Ёвх.*; на хребті. *Ил.*

Солоне, як ропа. *Лів., Збр. Лаз.*

Не солоне, як трава. *Ск.*

Не дасть того добра рідина, що зла городина. *Ил.*

Ой, недобрый хтось тер хрін! *Кулж.*

Хрін каже «я добрий з мясом», а мясо каже «я и без хрину добре». *Проск.*

Ота хрінова мати (редька). *Гр.*

Редьку їсти з панами, а спати з свинями. *Проск., Кр., Хар. Зб.*

Хрін та редька живіт упушили—мед та горілка все те потушили. *Полт.*

12390. Не їж, робаче, цибулі, бо буде й тобі, як на тім світі осаулі. *Кан., К.*

Горох людська примана. *У.*

Горох (¹), капуста—хата не пуста. *Ил.*
—Луста та капуста—в животі не пусто. *Рад.*

(¹) Борщ та. *Бр.*

Ріпа—утіха жінці. *Збр. Лаз.*

Медок у роток, а вошу у церкву. *Ш.*

Сахарю кус, а соломи віз. *Ёвх., [Кр., Ст. Зб.]*

Грушка — минушка. *П., Прав. Ниж.*
—... буде, та й минецця. *Нов.*

Сливка—слинка (не тривне). *Бр.*

Калинова вітка, як рідная тітка. *К.*

Душу проквасять (чим кислим). *Ном.*

12400. Смаку, як в печеному раку. *Г., Прав. Ниж.*

Аж Киев видно. *Зв., К., О.*

Кисляцю вкусив.

Аж Москва видно. *Дуб., Б.*

Аж зорі побачив. *Бр., Дуб., Рад.*

Гірке, як польнь. *Ск.*

Коли б не дірка в роті, ходив би у злоті. *К., З., [Ёвх., Кон.]*

Коли б не (¹) губка, була б и золота шубка (²). *Кан., З., К., Л.*

(¹) Як би не чортова. *Проск.* (²) була б шубка. *Проск., [Рад.]*

НАПРУДИЛАСЯ гадова свинота — бо дай тобі репнуло! *Ш.*

Як тхір. *Ном.*

Слабкий на вторі. *Збр. Лаз.* — Бабка на уторі слабка. *Кул.*

12410. Тур-тур! матері в каптур, батькові в бороду, щоб не вмер з голоду. *К.*

Матері в очілок, а батькові в шапку! *Гр.*

А ну до хверта (як хто вгрішиця)! *Ном.*
Сидить — зажуривсь!

Нема гіршої біди на світі, як зімою про себе!

Не сідай за вітром — бо буде вонять; не становись проти вітру — бо обмочиш шеріньку.

П'Є, як по оселедці. *Бр., Л.*

Ет, дудлить. *Пир., Л.*

Ой біда, п'єцця вода! а п'яниця бо-жицця—не буду пить нікогда. *Кр.*

Не пийте з відра, бо буде жінка вірачкувата. *Кулж.*

12420. Каламутна вода, як кісінь, як джур. *Ил.*

Де вода, там верба. *Бр., Зв.* — Де верба, там и вода. *Об.* — Там крилиця, де вербиця. *Бр.*

На Божу воду земельки здобути (на колодязь). *Пир.*

Як з шкури не вискочив, такь хотів птити. *Ст. Зб.*

Здорови пили! *Кон.*

Здоров пив, Татарину! *З.*

Татарин пив, а Литвин на дереві сидів, та ото й каже — ёго и взяли... А другий сидів під мостом, и як почав Татарюга накидать тому аркан на шию: «Круці головою, Цимох», кричить, «не давайсь», — и ёго взяли. А третій десь далі сидів: «глянь», каже, «чи є голова, чи ні?.. здаецця я видав — як ідав, та бороною кивав... одначе не знаю, чи була, чи ні...»

Здоров пивши, ніс утопивши. *З., [Зв., Бер., Рад., Б.]*. — Здоров пив, ніс утопив, хорошу дівчину полюбив. *Кан., Л.* — ...утопив, раком став, води не достав. *Кр.*

Будьте здорови, пивши! *Хат. (168)*. — Доброго (¹) здоров'я, пивши. *Пир., Н.*

(¹) Добре. *Л., Кон.*

Здорови були та Богу мила! *К., Коз.*

Дай, Боже, здрастувать! *Кон.* — Дай, Боже, здоров'я! *Пир., Кон., Л.*

12430. Обпився, як паук. *Зв., Рад., Л.*

«Якого ти мені, тату, ГОСТИНЦЯ купи?» — «Московську бурульку.» *Л., Кон.*
Фиги-миги. *Зв.* — ... мило. *Пир.*

Притулюючи до *фиги-миги* ще *мило*, натакають на ту притачину, що розказана вище під № 12197. *Ном.*

«Де ти взяв?» — «На дорозі од зайця одняв.» (кажуть дітям, даючи гостинці). *Лів.*

Спиви 12434—12464. — Музики 12465—12475. — Танці 12476—12558. — Гулі 12559—12577. — Влови 12578—12588. — Карти 12689—12592. — Курять и нюхать 12593—12618. — Сміхи 12619—12842. — Річ на двох 12843—12855. — Річ 12856—13100. — Прислів'я 13101—13164.

Було так СПІВАТИ (охочо, замолоду), як кашу з маслом їсти. *Бр.*

Геть ⁽¹⁾, грибе, нехай кобзарь сяде! *Прав. Ниж.*

⁽¹⁾ Оступися. *Г., П.*

Ніхто не загадує по сій стежці (співать кобзарю думку). *Сос.*

Він стільки пісень знає, що й на воловій шкурі не списав би. *К.*

Може він таку пісню знає, що як би заспівав, то й волос би зав'язав. *Зап. (I, 146).*

Як заспівають, мов тебе на крила підіймають. *Ос. 20 (XIV, 115).* — Як заспіваю було, так його (батькова) душа в небо росте. *Б.*

12440. Уже дівчата закували (пісень на прівесні). *Ком.*

Здрав на Рики. *Євх.*

Кажуть так (*Новс.*) тому, хто співає не в лад. Риков—село біля Новгородка.

Затягнув на шестий глас. *Лаз.*

Гуде, як бугай в болоті. *Лів.* — Ревнув, як бугай. *Бр., Лох., Л., Пир.*

Як заспіває, то наче у Печерському самий більший дзвін. *Не.*

Ревнув, мов у маточині. *Л., Ком.*

Співають співаки — щоб вас побрали собаки! *Ш.*

З таким голосом під Білоусом вовк корову драв (кажуть на ледачого співаку. Білоус річка й село під Черніговим, по правий бік Десни). *Черн.*

Вне, як собака. *Рад., Пир., [Бер., X.].*

Співає, як під лавкою (не голосно, не гарно). *Кулж.*

12450. Співає, як поросля в тину. *З., Кр.*

Кургиче, як свиня в дощ. *Збр. Лаз.* — Пищить (квічить, кувіка и д.), як поросля в дощ. *Ном.*

Вона співає, як муха в глечку. *Гр.*

Не співай, бо будеш плакати. *Коз.*

Був голосок, та позички ⁽¹⁾ злізи! *Кобз. 44), Зв., Пир.*

⁽¹⁾ та коти. *Рад.*

Яка ⁽²⁾ така пісенька, лучча, ніж сварка. *Бр.*

⁽¹⁾ Сяка. *Полт. Час. (1852 р., 262).*

Коли вмієш пісні, так и пісні пригоже; коли вмієш плакати, так и плач пригоже. *Ст.*

Пісня складами славна. *Ком.*

Пісня до правди доходе. *Черн.* — ...приходить. *Бр.*

То не пісня, та то правда. *Рад.*

12460. Казка — брехня, а пісня — правда. *Руд.* — В пісні правда, а в казці брехня. *Бер., К., Б.*

Це не казка, а билиця. *Збр. Шей.*

Нема приповідки ⁽¹⁾ без правди. *Бр.*

⁽¹⁾ приповідки. *Ил.*

Болить горло співати дармо. *Проск., Ст. Зб.* — ... дурно. *Ил.* — Даром співають — горло болить. *Пир.*

Се ж тільки під та півень такі дурні, що до світа співають. *Коз.* — То під дурний — нащєсерце зіпає. *Пир.*

МУЗИКА, що затирлявав, то и пролядав. *Бр.*

Коли б не скрипка та не бас, то б музика ⁽¹⁾ свині пас.

⁽¹⁾ Коля б не бас, то б и (так кажуть и про співаків, найпаче в семінаріях). *Кор.*

Весело ремесло музицтво... легким хлібом забавляють. *Кл.*

У музики ушницця. *Б.*

Залізи між людей у музиках.

Утяв ⁽¹⁾ до ганяків. *Лів., Євх.* — ...аж гуаці сміюцця ⁽²⁾. *К.* — Утну, синку, до ганяків. *Коз.*

Не про музики тільки кажуть. — ⁽¹⁾ Удрав. *Пир., О., Р.; Узав. Рад.* ⁽²⁾ аж палці знать. *Зв., Пир.*

12470. Був у нас добрий грач, та загнав дівки в (такий добрий був). *Кан., К.*

Пізнає й грача, не партача. *Ил.*
Скрипка без струн, а музика. *Руд.*
Бутум-бутум-бас! а хто буде свини пас?
Збр. Шей.

Басистий не має де сісти. *Збр. Шей.*
Скрипка плаче и сліз не має. *Збр. Лаз.*

ТАНЕЦЬ не робота: хто не вмів, то стромота. *Ил.*

В танці два кінці: або сам упадеш, або тебе втрутять—а все набьєся. *Бр.*

Аби танцївати умів, а роботи и лихо навчить. *Ст. Зб.*

За скоки обидьо и шокки. *Збр. Лаз.*

12480. Сорочка цвіттаром смердить, а ще б танцювалось. *Кан., К.*

За танці—и батька б оддала! *Ном.*

Оттакої чеберячки! *Лів.*

Корбу крутить, лира грає, бабка кричить, дід гуляє. *Я.*

Пек ⁽¹⁾ ёго матері, як завелося: и старе, и мале у боки взялося. *Лів.*

⁽¹⁾ Цур. *Ёвж.*

Обідравці пішли в танці, голобоки пішли в скоки. *Ном., Нос.*

А ні івши, а ні пивши, скачи, дурню ⁽¹⁾, ошалівши. *Дуб., Рад., Збр. Лаз., [Бер.]*.—... скачи здурівши. *Гл.*

⁽¹⁾ дурний. *Зв.*

Скачи, чорте, пшона дам. *Пр. в Ст. Зб.*

Скачи, дурню, батько вмер. *Пир.*

Роззбрало, мов вовка опеньки.

12490. Носицца, як Катря в постоях. *Рад.*

Гуля, як собака ⁽¹⁾ на прив'язі ⁽²⁾. *Зв., Чир., Р.*— Погуляв, як собака на вервєдці ⁽³⁾. *Б.*

⁽¹⁾ Розгулявся, як сірко. *Мг. (2) и (2)* на вірєвці. *Пр., Б., Кр., Мг.*

Скаче ⁽¹⁾, як ⁽²⁾ теля на упоні ⁽³⁾. *Г., Ш.*

⁽¹⁾ Розгулявся. *Черн., Ш.; Гарцює. Прок. (2)* буцім. *Ш. (2)* на мотузі. *Прок.; на посторожку. Ил.*

Гарцює (або: радуєцца), як москаль на вірєвці. *Рад.*

Стриба, як цап на городі. *Гам.*

Гаяя ⁽¹⁾, як кущий бик ⁽²⁾ по череді. *Бер., Рад., Б.*

⁽¹⁾ Біга. *Л., Лож., Пр., Б. (2)* як кущий. *Б.*

Гуля, як сірко у ярмалку. *Ёвж.*

Так обертнем хата и ходять. *Не.*

Я забула, що я хора: як танцюй, так танцюй. *Бр.*

Що буде, то буде, а ти, бабо, грай! *К.*

12500. Грай, рибі дам! *Л., Гр.*—Грай, риба буде! *Гр.*—... три вози йде, а хто ёго зна й де.

Грай, Петре, а все шумка. *Ил.*

Гуляй, душа, без кунтуша, лига прикупивши! *Прок., Пир., Кон.*—... без кунтуша, шукай ⁽¹⁾ пана без жупана. *Бр., Войц.*

⁽¹⁾ люби. *Ёвж.*

Гуляй, душа, у роскоші — відвічаю! *Пасм.*

Гуляй, душа, в тілі, коли сорочку воші ззіли! *К.*

Гуляй душа в тілі, поки кості ціли. *Ил.*

Нехай наше лихо скаче. *Р.*

Розступицца, Подоляне, нехай гиря ⁽¹⁾ погуляє. *Л., Гр., Хар.*

⁽¹⁾ гіра. *Кон.*

Нуте, хлопці, нуте всі! нуте погуляйте! ідні скачте, другі плачте, а треті співайте. *Бр.*

Як був собі Сава, та не ів саза, та все паляниці, не любив дівок замішлівок, та все молодіци замишляниці. *Кан., Кон.*

12510. Чи ви пани, чи ви Ляхи, а ми Запорзці: пам'ятайте, вражі сини, що ми вам не хлопці. *Прав. Ниж.*

Пристань, пристань до вербунки, будеш істи з маслом булки; будеш істи, будеш пити, довбешкою воші бити. *Збр. Лаз.*

Бодай наше Побережжя! хоць нагайка плечі зріже, козак нігди не заплаче, завше скаче. *Гайс.*

Тут Побережжя подністрианське.

И по хаті ти-ни-ни, и по сінях ти-ни-ни; вари, жінко, лини, ти-ни-ни, ти-ни-ни! *Кобз. (162).*

Гуку-пуку за талар, а чоботи за шоста. *Ил.*

Оттак двом рак, третєму юшка. *Кон.*

Сів грєчку, а уродив мак. *Бал.*—... нехай буде так.

Гала-драла, гоца-драла. *Ил.*

Ой заграйте цимбали, щоб ніжечки дрижали. *Х.*

Заграй дудничку — танцюй дурничку. *Збр. Лаз.*

12520. Грай, Юрью, танцюй дурню! грай на муку, поки пшоно натовку: мені мука, тобі пух—щоб виперло з тебе дух. *Л.*

Штани мої шаравари, а ще й дома двоє. *Л.*— «Штани ж мої сини, дома двоє в скрині (каже хвастун, танцюючи)!»—«Так скинь же мої, вражи сину, коли в тебе є свої (каже ёго товариш)!» *К., Кан.*— «Ой гол, штани-шаравари, а ще двоє й

дома!» — «Та кидай же, сучий син, мої!» —
«Постой, дядьку!» *Не.*

Ишла баба гомонуха, гаман загубила; а
я йшов та знайшов — мене мати біла. «На
що тобі, мій синочку, сей гаман издав-
ся?» — «На табаку, на тютюн, щоб не роз-
співався.» *Кр.*

Як гуляв, так гуляв — ні чобіт, ні ха-
ляв. *Ил.* — ... пови додому дійшов, то й
підшов не найшов. *У.*

За Тетяну сто кіп дав ⁽¹⁾, бо Тетяну
сподобав; за Марусю п'ятака, бо вона
вже ⁽²⁾ не така. *Бр.*

⁽¹⁾ копу дам. *Л.* ⁽²⁾ бо Марусю.

Оттак чини, як я чиню, люби дочку
яби-чю, хоч попову, хоч дякову, хоч хо-
рошу мужикову. *Кобз. (191).*

Опанас воли пас, а дівчина ⁽¹⁾ бички;
постривай ⁽¹⁾ не втікай, куплю черевички.
Щир.

⁽¹⁾ Опанас свині пас, Катерина бички;
почекай. *Я.*

Ой чук поберемся, та будем панувати,
ти будеш свиней пасти, а я заганяти.
Лист. (II, 246), [Збр. Шей.].

Гарбуз товче, латку латає я на Ива-
на поглядає. *Кр.*

Ой там на долині жуки бабу повалили,
и сорочку зняли, прочуханки (або: висі-
канку) дали. *Збр. Лаз.*

12530. Танцюй, ковалихо, буде тобі ли-
хо; танцюй не журись, матері твої біс.
Ос. 3 (VI, 18).

Ой жур, мати, жур! ліпший Русин, як
Мазур. *Ил.*

Очерет, осока, чорні брові в козака.
Лів.

Танцювала Романиха з Романом, загу-
била чотири гроші з гаманом. *С.*

Танцювала Пендюриха з Пендюром, за-
губила калиточку з тютюном: буде тобі,
Пендюрихо, лихо, загубила калиточку тихо
(найпаче дітям приспівують до танців, або
гудяючи). *Ном.*

Ишла баба дубнячком, зачепилась гап-
личком: сюди смик, туди смик — одчепися
мій гаплик. *Кр.*

Як би такі або так, або саяк, як би
такі запорозький козак! як би такі мо-
лодий, молодий, хоч по хаті б поводи-
в, поводи-в. Страх мені не хочеця, з ста-
рим дідом морочицця. *Кобз. (163).*

Ой жаль шевця, та не вернеця: на-
брав підшов, та и в чоргу пішов. *С.,
Рад., Кон.*

Я робити добре вмю: піч топлю, руки
грію; руки грію плечі пару, не йди, Грицю,
або вдару. *Вас.*

А терниця тарах-тарах, щоло мене в
синіх штанах; як я таки захотіла, так
терниця полетіла (в Піченигах). *Не.*

12540. Ой ти ткач миткоплут, а я бон-
дарівна; піди геть, відчепись, я тобі не
рівня. *Збр. Лаз.*

Катерина та Дем'ян посварились за
бур'яну: Катерина Дем'яну не попустить
бур'яну. *Лів.*

Нашо мені музики — в мене свої язи-
ки: я заграю, поскачу, и нікому не плачу.
Ос. 3. (VI, 19).

Ой так, та не як — де урода, там и
смак. *Ил.*

Як я була дівочкою, до мене ходили з
горілочкою; а як стала молодницею, пере-
стали ходити и з водицею. *Нос.*

Як була я молодиця, цілували хлопців
лица; а тепера стара баба, не цілують,
хоч би й рада. *К., Кан.*

Як була я молодою преподобницею, по-
вісила хвартушину над віконницею. *Збр.
Лаз., Кобз. (196).*

Як була я молода, була в мене врода;
а тепер на виду и в зеркалі не найду.
К., Кан.

Била Хима Ёвдокима по череву дашцем.
Лів.

Била Хима Ёвдокима, пішла позивати;
присудили Ёвдокиму ще Хими прохати. *Б.*

12550. Ой чук-брик! з рогом бик, а Хо-
ма из двома. *Лів.* — ... бик — хвалить Бога,
що привик. *Бр.*

Ой я свого чоловіка нарядила паном:
сорочечка по коліна, підв'язана валом.
Збр. Лаз.

Ти п'єш, мене б'єш, и не знаєш
защо; ходимо ми до попа, котре з нас
ледащо. *Бр.*

Прошла верюгу (дерюгу? *Ном.*) на Му-
сієву наругу, а Мусій кучеряв ту дерюгу
викупляв. *Лів.*

Ой бичка, бичка, — яка мати, така й
дочка. *Коз.*

Ти зза Дніпра, а я зза Десни (жіноча
приспівка під п'яну руч). *Кан., К.*

Ой дід бабці та купив капці, та ко-
роткі були, та втяв пальці. *Проск.*

Як пошила, та й наділа — кажуть люде,
що доділа. *Євх.*

«Е, та й гидко ти танцюєш, бабо!» —
«Е, так довго!» *Л., [Бр.].*

ГУЛІ не одного в' лапті обули. *Рад.*
12560. Ей стережися тих вечериць, як
мати тебе від вогню стерегла! *Проск.*

Юлиця охитниця, та до сліз доводить. О.
Улиця безумниці — хто по тобі ходить.
Лів.

Любощі а вечорниці заведуть до шибниці. *Проск.*

Кричи не тужи, за три милі гулять біжи. *Гол.*

Нехай гуляє молодь! більш копи лиха не буде. *Ил.*

Коли миші kota не чують, то собі безпечно герцують.

Три дні не живився, а красно дивився.
Очі — яма: як наївся, тоді досить.

Ст. 36.

Чи чіт, чи лишка? *Ск.*

12570. На тобі циганство и панство, коня вороного, ще й хвайду до того (примовляють в грі сорока). *Збр. Шей.*

Цур дучки. *Л.* — ... на чотирі пучки, на п'ятий мизинець! *Кор.*

Зацурують дучку, як гуляють клопці у глєга, чи в масла, чи в свинки: одіходять чого од дучки в зацуре; а не зацуре, той, що пасе, займе дучку, а єму вже пасти. *Камн.*

Цур палічка! *Л., Пир., Х.*

У плаза и д.

Хто баби не веде, того трясця ⁽¹⁾ нападе. *Лів.*

Циц-баба, чи кіці-баба. — ⁽¹⁾ короста. *Бер.*

Панас, Панас, кинься до нас! *Гайс., Р.*

Як граюцца діти в піжмурки, то отаке гасло, щоб шукав; а той одкажує: «Кобле, Кобле! ховай же ся добре, бо я хорти маю, по полі пускаю: як піймуть, роздеруть — я винен не буду.» *Гайс.*

Кому Хома, кому нема: *Рад., З.*

Теж в піжмурки.

Мотуль, мотуль, на тобі сім дуль! *Ном.*
Дятяче.

Ключка, ключка, хто бдять?

Теж. Бавляцца, крутячи ключку між долонями: до кого повернецца носком — «а», кажуть, «се ти!»

Дурна, пане, твоя ОХОТА. *Р.*

Риба та зайці приведуть у старці. *Ш.*

12580. Будуть изь Арменія тії часть иміти (на тім світі — хто псів злих держить). *Кл.*

Хто в псах кохаецця, сам єму рівняецця. *Ил.*

Прощай, ряба кобило! через тебе з світа шу. *С., Проск.*

Що за чорт стрелд! *Ком.*

Один чорт був, та и того вбито ⁽¹⁾. *Л., Кор.* — ... одтягни, щоб не воняв. *Сос.*

Як почують, що десь стрельнуло. — ⁽¹⁾ та и той загув. *Ш.*

Пук — гривня з рук; дим густий, борщ пустий. *Коз.*

Дим густий, борщ пустий, м'ясо вгору, пір'я вниз. *Коз.*

Чортове пір'я и м'ясо занесло. *О., Кор.*
Посип соли на хвіст (то й піймаеш: кажуть найбільш про зайця). *Ном.*

КАРТА хміль любить. *Нос.*

12590. Лучче з розумним свині пасти, як з дурним в карти грати. *Кан., К.*

Люби игру, люби й програу. *Ш.*

Не буду дивиньця, нехай козирицця. *Збр. Лаз.*

Не заходи з дідком у ЗАКЛАД. *Ил.*
Боже борони йти в заклад. *Пир., Черн.*
Спор, як хоч, а в заклад не бийсь. *Кр.* — До сліз хоч спорся, а у заклад не йди. *Л., Пир.*

Заклад не йде в лад. *Б.*

Один усе закладався, та и без штанів остався. *Пир., Л.*

Син з батьком закладався, та въ ямці оставсь. *Ком.*

Собаки закладались, та хвостів позбувались. *Ном.*

12600. Хто не КУРИТЬ люльки и не НЮХАЄ табаки, той не варт ⁽¹⁾ и собаки. *С., Рад.*

⁽¹⁾ не стоїцца. *Л.* — В Каменнім Броді (Зв. п.) и круг єго, не курять ніхто в світі.

Коли ти курець, май свою ⁽¹⁾ люльку й тютюнець. *Полт.*

⁽¹⁾ Добрий курець має.

Без люльки, як без жінки. *Л., Ст. 36.*
За люльку й батька б проміняв (про запаленого люлешника). *Ном.*

Покуримо люльки, щоб дома не журились. *Бр., Лів.*

Люлька не курицця, мабуть дівчина ⁽¹⁾ журицця. *Збр. Лаз.*

⁽¹⁾ жінка. *Павл.*

Кури, кури люлечку, мій сизий голубочку! хоч буду запрядат, та буду тютюн купувать. *Пер.*

«Дай люльки!» — «А робить не гульки?» *З.*

А нуте, синки, за люльки, нехай па-
ска постоїть ⁽¹⁾. *Лів., Ёвх.*

Жартують з люльшників, як беруща
вони за люльки. — ⁽¹⁾ а поросяти чорт
не вхатить. *Рад.* — ... не візьме. *Б.*

Підкурив, як Гайдай сову. *Пер.*

Сидів колись під копицею в дощ, а
сова на копиці. От Гайдай все курить
люлочку та курить, а сова все п'є ди-
мок та п'є, а далі биркиць—и упала!

12610. А ну, чи вмивалась? *Ном.*

Се б то, дівчина: загадує так парубок,
беручись кресать. Як що од разу ви-
креше—вмивалась.

Кресь—та й есть. *Л., Пир.*

Кресь—кресь! бодай ти, дядьку, одного
не дїдав, другого не випровадив. *Збр.*
Лаз.

Кресав Денис, та й на гіллі повис. *Бр.,*
Рад., Збр. Лаз.

Хто нюхає табачок, то гетманів мужи-
чок. *Ном., Не.*

Табака гарна, терла жінка Ганна; ста-
ра мати вчила її м'яти; дочки ростира-
ли, у ріжки насипали. *Кв. (I, 132).*

Як литовська дїтвора, табаку вживає.
Ст. 36.

Як швець дубом шкури пересипа (так
нюхарі сушать собі мізок табакою). *Кл.*

Кубе, давай дюхи потабачимо! *Сл.*

Добре нанюхався!

СМІЙСЯ, сєгодня твій день настав.
Л., Ёвх.

12620. От уже сєго душа не скаже, що
в пню жила (на веселого)! *Зв.*

Говорить гоже та боже, щоб наша ква-
ша вдалася. *Лів., [Зв., Кан., К., Ст. 36].*

Спина в якому ділі балакливого смі-
хуца.

Ідїть, квашу варїть, ато ви понидїли.
Кон.

Щоб ти з носом був (веселому вигадь-
ковї). *Пир.*

Щоби ся збув! за тобою кишки пір-
вати. *Бр.*

А, щоб твій батько стямивсь! щоб те-
бе та бодай тебе! *Пир.*

А щоб ти свис. *К.*

Хоч як, то викпиця. *Бр.*

Мертвий би, здаєцца, зареготав. *Ном.*

Аж за боки брався (реготав так). *Дуб.,*
Пир.

12630. Аж кишви порвали. *Ск.*

О, вже зараз рот до ушей! *Ном.*

Оце хлюпощецца!

Заливаєцца, як пан сироваткою.

И тся смієцца: шось веселе зїла. *Бр.*
Россмівся так красно, як би пекла не
хотів. *Ил.*

Виширив зуби, як циганські діти до
місяця.

Виширив зуби, як парьста свиня. *Бер.*
— ... як печене поросля. *С.* — ... як пе-
чену редьку. *К.* — ... як зінське ⁽¹⁾ щена.
Бер.

⁽¹⁾ земське (земське, бо в землі жи-
ве. *Рад.*). *Рад.*

Скалиця, як собака на висівки (се
б то, як попоївши їх, ясни собі зубами
обтира). *Кор.*

Скалить (або: Вискалив) зуби, як со-
бака. *Лох., Пр., О.*

12640. На кутні смієцца. *Пир.*

Вам усе йграшки! *Л., Пир.*

Ет, скалить зуби!.. зубоскал! *Пир.*

Чи смієцца ⁽¹⁾, чи дороги питаєцца. *Зв.,*
Лів.

⁽¹⁾ кпип. *Бр., Ст. 36.; кписся. Рад.*

И хихічки той же сміх. *Пр. в Ст. 36.*

Ти кажеш на глум, а люде беруть на
юм. *Лів.*

Ідять тебе блохи та кусають (на ска-
лозуба). *Пир.*

Між людьми чесними зубів не прода-
вай. *Не.*

Зачумтувала кумася коло свого йвася.
Гат.

Жарт місце має. *Пр. в Ст. 36.*

12650. Шутки та оглядувайся. *Ёвх.*

Не сміхом, сваття, не сміхом. *Не.*

Колись засмієцца на кутні. *Зв., Рад.,*
[Павлв.]. — А, смієцца!.. бодай ти смі-
ялася на кутні зуби! *Бр.* — На кутні
бодай засміявся! *Ёвх.*

На кутні смієцца — плакать, або
смієцца з примусом, так що й рот пе-
рекривацца, кутні зуби видно.

Грай—грай ⁽¹⁾, глечичку ⁽²⁾, а підеш
без ушка ⁽³⁾. *Б.* — Шутки, збанок, доки
вухо не виреєцца. *Проск.*

⁽¹⁾ Шуткуй. *Лох.;* Кипи-кпи. *Ёвх.;*
Жартуй. *Гат.* ⁽²⁾ глечичок. *Лох., Гат.,*
Павлв. ⁽³⁾ поки ушко видірвецца. *Лох.,*
Ёвх., Павлв.; поки не луснув. *Гат.*

Не шутки бураки. *Ст. 36.*

У вас шутки бураки, а в нас ядять.
Ст. 36.

Смійся, смійся, а зуби держи на по-
лиці (ато повибиваю, мов). *К.*

Жарти на сторону, а ⁽¹⁾ хвіст набік. *Л.*

⁽¹⁾ Жарт на сторону и. *Ст. 36.;* Ді-
ло не діло, а. *Гр.*

Жарти, жарти ⁽¹⁾, а хвіст набік. *Проск.*

⁽¹⁾ Шутки, шутки. *Ёвх.*

Не з Микити кпшти. *Прав.* — Не кпшти з Микити, бо Микита сам кеп. *Бр.*

12660. Коли кпши, то не смійся. *Бр.* — Жартуй-жартуй, та не смійся. *Пр. в Ст. 36.*

Смійся, поки будеш плакати. *Бр.*

Смійся-смійся, а за смішки плачем одвітш. *С.*

По сміху плач наступає. *Ил.*

З жарту и біда часом буває. *Ст. 36.*

Жартувала баба з колесом, та спиця застряла. *Пр. в Ст. 36.*

Шалость до добра не доводить. *Кулж.*

Сміялися твого батька діти, та з ними и ти. *Ш.*

Засмійсь, Матвійку, дам копійку. *Рад., 3., Л., Н., В., Кон.*

Засмійсь, Терешку, дам денежку. *Б.*

12670. Смійся, смішку (сміюне), дам тобі кишку. *Бр.*

Засмійсь, аби чудно. *Л.*

Смійся, дурню, доля буде. *Коз.*

Смієця, що дурний. *Пр., Н.*

Раденький, що дурненький. *Ск.*

Смієця наймит, а нічого не тямить. *Зв.*

Тишиця, як би го бузько носом ись-кав. *Ил.*

Рад дурень, що пиріг великий. *Нос.*

Сміх не реготи, пійшла баба в переверти. *Євх.*

Сміх мене брав, як батько вмів, та ногами дригав! *С.*

12680. Радуйся, Хвесе, кіт сало несе! радуйся вельми, бо вже перед дверми! *Коз.*

Радуйся, лисий Остапе! цебер Савку родить (радуйся по пустому, коли дурень). *Кан., К.*

Втіха, як, з порожнього міха. *Бр.*

Сміх! нам регочеця, а ім и не хочеця. *О.*

Смієця, своєго не приложивши. *Ст. 36.*

Смієця, кому не ймеця (віри, або й біди). *Нос.*

З другого ся насміває, а за себе забуває. *Ил.*

Смішки з попової ⁽¹⁾ кішки, а як своя здохне, то й плакатимеш. *Не.* — ... то й жалко. *Ном.*

⁽¹⁾ з чужої. *Коз.*

Не смійсь рабі ⁽¹⁾ — буде й тобі. *Коз., Гл., Мг.*

⁽¹⁾ раба рабі. *Кр.*

Хто смієця, тому не миєця. *Лів., Євх.*

12690. Вам смішки, а мені ні кришки. *Л., Пир., Сос.*

Тобі сміх, а мені плач. *У.* — ... на вмі. *Бер.* — Вам сміх, а мені ледве ⁽¹⁾ в час («ледве живе»). *Бр.*

⁽¹⁾ а мені саме. *Ст. 36.*

Не треба з тим жартувати, що болять. *Ил.*

Не смійся, Иванку, з моєго припадку. *Збр. Даз.*

Дай, Боже, жартувати, аби не плакати. *Бер., Рад., Л., Пр.* — ... не хоровати. *Бр., Ст. 36.* — Та нехай люде сміюця — аби не плакали. *Вас.*

Хоч смішно, аби затишно. *Кулж.*

З посміху ⁽¹⁾ люде бувають. *Об.* — З посміха буває потіха. *Проск.* — З кого ся насміхають, з того люде бувають. *Ил.*

⁽¹⁾ з посмішок. *Кон.;* з поганих. *Л., Пер.*

На глази ⁽¹⁾ підняли. *Л., Кон.*

⁽¹⁾ На сміх. *Пир., О.*

Чим кривіще, тим смішніше. *Лит.*

Просвітку не дають (або: не має). *Бр., Лів.*

12700. Хоч нічого істи, та весело жити. *Коз.*

Антін козу веде, Антонова коза не йде. *Пир., Гр.* — ... веде, бісова коза не йде: він її віжками, вона ёго ніжкою; він її лугою, вона ёго другою; він її уздою, вона ёго... *Ном.* — ... веде; він її б'є, а вона не йде. *Я.*

Андрій задерій, задрив ніжку, ... кішку. *Л.*

Андрій за всіх мудрій: продав халупу, а сам уліз. *Пр. в Ст. 36.*

Гарасим, по ⁽¹⁾ кобилі голосив. *Л.*

⁽¹⁾ той що по. *К.*

Кирило ⁽¹⁾, набий мені барило. *Л., Коз.*

Дражнять так Кирила, жартують з ёго мення. — ⁽¹⁾ Гаврило. *Ном.*

Кіндрат свині брат, кобилі дядько, а собаці сват. *Гайс.* — ... брат, а кабана вуйко. *Кам.*

Клим-Клим-Клим! *Ном.*

Як музика підкручує кімочки и бренька струни, то ніби вони так промовляють: жарт. Так же жартують и з мення *Клим.*

Мино, Мино! не вчепи галушок (не поверни галушок: сторожкіше будь). *Час. (1859 р. № 8).*

Миколо, Миколо! сидів би ти дома, та точив веретена! *Не.*

12710. Марку ⁽¹⁾, пильвуй замку. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ Коли ти Марко, то ти, Марку.

Микито, чи ти то? *Ном.* — ... я, жінко-небого!

Науме, Науме! дурний ⁽¹⁾ твій уме! *Гр.*

⁽¹⁾ добрий. *Лох.*

Опанас свині пас. *Ном.*

Пилип до стіни ⁽¹⁾ прилип. *Дуб., Пр.*

⁽¹⁾ до гайна. *Л.*

Ой Семене, Семене! ходи, серце, до мене ⁽¹⁾. *Л.*

⁽¹⁾ иди сядь коло мене. *Пр.*

Савка-булавка покотив булку та вбив курку. *Ном.*

Тимошу, убий вошу.

Юрку, Юрку, наплюй в дюрку. *Уш.*

Юрку, спечи курку. *Ст. Зб.*

12720. Якове—свиня тобі дякує! *Гайс.*
— ... а кабан лає, що помий немає. *Ном.*

Піду на гори—роздам своє горе. *Кох.*
Пастух' свинопас, держи хліб про за-пас. *Ст. Зб.*

Одкликнувся Олесь, та й сам гдесь. *Гайс.*

Верніцца та найміцца—до вечера шаг заробите. *Л., Пир.*

Жартують, молодь найпаче, як хто піде.

«Світій вже!»—«Світій очима поза плечима». *Бр., Лип.*

Нічим світять.

«Он дивниця!»—«Нехай дивниця — не поживниця!» *Лів.*

«Чи вона жеребна?»—«Жеребна! тільки хвіст та ребра». *Ном., [Евх.].*

Що на серці, то на серці... а що у животі, то чого там нема! *Х. Зб.*

«Синку!»—«Синку, чи впасош свинку?» *Гр.*

12730. Ох, не побий плоскони, а побий лєн! *Л.* — ... та побий матки на чотирі шматки. *Ком., [Б.].*

Як хто скаже *о-хо-хох!*

Оце штучка: загни пальці, та й карлючка. *О.* — Не великая штучка: загнув палець, аж кручка. *Ст. Зб.*

Як хто скаже—оце штучка, або просто, жартуючи, як що штучне побачить, або зовсім нештучно. — ⁽¹⁾ палець. *Рад.; пучку. Н., Ком. (2) ключка. Н., Зв.*

Жаба—то твоя баба. *К., Л.*

Як хто скаже жаба; а то ще є й забавка, дятляча, де так кажуть.

Не до пари—пари, ззіять Татари. *Зв.*
«Гарбуз!»—«Твій ⁽¹⁾ батько загрюз!» *Рад., Л.*

⁽¹⁾ що й. *К.*

Слава Богу, як бик дома! *Пер.*

Як хто подурному скаже слава Богу.

«Що ти робиш?»—«Гусям ярмо, а тобі гайно». *Ком.*

«Що ти робиш?» — «Віку доживаю!» *Кр.*

«Рано!»—«Рано—кому не дано.» *З., Пир.* — ... а кому дано, тому не рано. *Евх.*

«Мужик!»—«Накакав тобі на язик!» *Ном.*

12740. «Зрастуйте!»—«Не застуйте!» *Пир., Ком.*

«День добрий!»—«День добрий з ким добрим, а з вами не парадна година!» *Шей.*

«Здоров!»—«Не таких як ти боров, а тебе й нічого!» *Кан., К., Лист. (I, 254).*

«Не хоче!»—«Хай ззість сорочче.» *Зал.*
— ... або воровяче солодче. *Ном.*

«Ох!»—«Не люби двох!» *Ос. З (VI, 21).*

12745. «Дай пирога!»—«Візьми вола за рога!» *Ном.*

12747. «Де ти був?»—«Баньки дув, та надув та й тобі приніс.» *Зал.*

«А за чим?»—«Прислав вітчим.» *Зал.*

«Де воно лежить (шука чого)?»—«На трапку!» (а як хто не зна сєго жарту и пита: «На якому трапку?» — «На тому, що як натрапиш, то там и лежить!») *Ном.*

12750. «Дорога.» — «Дорога до самого Бога.» *Ном.*

«Подай кухля!»—«В кухля голова опухла.» *Об.*

«Дай мені води!» — «Иди лишень до верби!» *Л., Ком.*—«Де вода?»—«А там, де верба.» *Л., Гр.*

«Подай води!» — «Не води — хвіст відирвеш!» *Збр. Лаз.*

Сороки колодязь перевернули. *Бр., Л.*

Нема води, горілки. «Чи то протав жінок, що вони ізійдуцца то так, як ті сороки, скрегочуть.» *Бр.*

«Дай огню!»—«Дай ногу загну.» *Ном.*

«Хліб погорів!» — «Не журиси—не будеш поів» (поіти). *Ил.*

«Постой!»—«За постою гроші платять!» *Л., Н.*

«Звідкуля ви?»—«Не з куля, а просто з соломи!» *Кан., К.*—«Звітки ти?»—«Я не з відки, а я з доброї горілки.» *Бр.*

«Бабусю!» — «Хиба я пуп гризла, що ви зовете!» *Ком.*

12760. «Не спицца — хліб спицца.» — «Устань, прибери зіід голови.» *Б.*

«Де ви родились такі?!» — «Проти неба на рожку.» *Кр.*

И ми люде добрі, и наша мати не сн-
ниця. *Ил.*

Все що хрін, то ложкою (надісь, жарт
на що мед и д.). *К., Кан.*

Нехай на тебе индики брешуть! *Ёвх.*

Як би в мене була золота солома, а б
вас, каже, визолотив! *Гр.*

Розмишля хвостом. *Ном.*

Се б то, маха—скотина.

Спасибі за хату, и на хаті тепло. *Б.*—...
за хату и надворі тепло.

Чудак покійник, що рибу крав! *Кан., К.*

Як рибалка угабне у свого товари-
ства риби—вона ёму не буде ловицця.
Ном.

Хазяїн старший, та не бреше. *С., Зв.,*
Х.—... а ти обзиваєсся худший. *Гр.*

Кажуть на собаку, як сунецця.

12770. На того бреша, чий хліб іси.—
Об.—... а мого хліба не іси, то на ме-
не не бреша. *Бер.*

Кажуть на чужу собаку (або й на
людину), як бреше.

Єсть там в полі коній много: як зла-
паеш, то пойдеш. *Войм.*

Коли йдеш до вовка на обід, бери й
нас з собою. *Ил.*

На що й голова, коли розум! *О.*

Глянь! бридкий, та й не журицця. *Не.*

Оце у мене серце б'єцця — як телячий
хвіст. *С.*

Що тобі Бог дав—чи дівчину, чи ди-
тину? *Пир.*

Три дні, як не краду (як питають, чи
не бачили чога). *Л.*

Слухайте, бояре, що князь бреше (ве-
сільна). *Бр., Лів.*

Сокол з місця, сова на місце. *Ст.*
Зб.

12780. Одна сорока з плота, а десять на
пліт. *Бр.*—Сорока з кола, а десять сокол-
ів на її місце. *Проск.*

Чорт колодочку положив, а Бог чоло-
віка посадив (один хлопець лежить, а дру-
гий, жартуючи, сідає, та й приказує...
«Та ні бо», той одвітує, «Бог колодочку
положив, а чорт чоловіка посадив»). *Кан.,*
К., Л.

Не псуј лёду, та пускайся на дво. *Руд.*

Не знаєш, чим улавицця! поклади два
палці в рот. *Бр., К., Л., Пир.*

Трудно дівку силувати, коли парубок не
хоче. *Ж.*—Трудно парубка силувати, коли
дівка не хоче. *Бер.*

Не рад пес, що вбитий, ще й ногами
дригає! *Проск.*

Такий мені пан: у соломі спить, а зу-
бами ськаєцця. *Гайс.*

Гетте з богами — станем з тютюном.
Ёвх.

Замісьць гетте.

Назад з корогвами: нема мерця дома,
пішов носить! *Б.*

Замісьць—назад, як за чим пришли, та
немає.—⁽¹⁾ бо чортмає мерця. *Кан., К.*

Назад, Дорош, з копією, нехай мати
шаг дасть. *Кр.*

12790. Назад, сучко, санки (а не віз!)
Ёвх.

Втікайте з хати, бо буду веретеном ма-
хати. *Проск.*

Збирайтеся, старці, обід буде. *Ёвх.*

Тягни рядно на двох одно! *Ном.*

Хапай бики, бо процесія йде! *Прав.*

Данило, хапай точило! *Вас.*

Ручка в точилі звецця кордою.

Хватайся на рижого. *Ст. Зб.*

Співай, дядьку,— вона довга. *Коз.*

Бий бридзю в діраву діжу. *Бал.*

Махай нехай косять! *Зв., Рад., Л., Пир.,*
Кон., Х., Гр.

12800. Міняй, свату, сліпу кобилу на
носату. *Ил., Бр., Лив.*

Міняй бики на воли, аби дома не бу-
ли. *Нов., К.*

Рубайся дерево, кривеє и правее. *Ст.*
Зб.

Сюди, люде, вовки бити. *Бал.*—Пано-
ве громада, біжіть вовка бити! *Пр.*

З брехеньки про вовка и лисицю.

Кажуть в жарт замісьць — ось-де віш!
ось идіть подивицця, що я найшов!

Мерзани, мерзани, хвостик! *Ном.*—Мерз-
ани вовчий хвосте. *Ст. Зб.*

Мороз давить бабу, мороз давить бабу!
К.

12806. Два мішки й торба! *Кр.*—Е, я та
кий, що мішки шию! *Кр.*

То був такий кравець, що прийшов
до добрих людей у село та й назвався
кравцем, а ті ёму й раді. Напоїли, на-
годували, а там и сукно унесли. По-
дививсь кравець на сукно, на вікно; пе-
регорнув сюди—туди, та й каже: «Два
мішки й торба!»—«Е, ні, буде ласко-
ві—нам з сего юшка та свиту!»—«Е, я
такий, що мішки шию!»—та й бувайте
здорові!

12808. «Коли батька б'ють?»—«Як снопи
подають!» *Зв., Кон.*

«Ай дуб!»—«Та й зелений!»—«А щоб
ти на ёму повісивсь!» *Зв.*

Узялис до гарячого борщу батько з
двома синами. Покуштував один син—
гарячий. «Ай дуб», каже, покуштував
батько: «Та й зелений!», каже, а тре-
тій тим часом заслужався, про що це
вони балакають, та не покуштувавши,

цілу ложку в рот: «А щоб ти», каже, «тату и д.» Ато ще кажуть, що ніба се так сини батька підневідили, — и в таким разі, замість «а щоб ти тату и д.» кажуть: «А щоб ви на ёму, синки, повисли!» Е про се брехенька и в Десять Кіп Казок.

12810. «Який, тату, борщ холодний!» — «Ай холодний!.. Сину, одного тебе маю, бодай и того не мав.» *Л., Павл.*

«Чого ти плачеш?» — «Батько вмер!» — «Одчого?» — «З голоду.» — «Хіба хліба не було?» — «Та був, та ножа не було врізати.» *Л.*

«Ох, моя матінко! снівся мені батенько!» — «Цур ёму, доненько! поминацьця хоче.» *Євх.*

«Діду, Сидоре, собак боюся!» — «А з костуром, бабко!» *Прав. Ниж.*

Певно з тїєї брехеньки про бабу, що не знала, чим діда помянать. «Ой діду, діду», голосить над ним хворим, «чим я тебе буду поминать!» — «Сухарями, бабко! сухарями, любко! сухарями, Пархомих, сивая голубко!» — «Та де ж я, де візьму тих сухарів!» — «Попід віконю, бабко и д.» — «Ой діду-діду, так я ж собак боюся!» — «Из костуром, бабко и д.» *Ном.*

«Ой лишечко! пана щось ззість.» — «Ах ти ж проклате! нехай лучче пан тебе ззість!»

Через ваші вівці та й в кошару не йти (або: не можна и в кошару заглядати). *Бр.* — Через бабини телята не можна и в двір заглядати. *Ил.* — Хіба для твого теляти (¹) та й в горід не заглядати (вовк каже чоловікові на питання: «Чого ти, вовче, заглядаєш?»). *Рад.*

(¹) Ова! через твої телята. *Казки.*

«Ей, синку, будем бицьця!» — «Тпру!» — «А що?» — «Що ж, бицьця, так и бицьця.» *Кр.*

Так мама казали. *Ил.* — Так казали старі люде, дівчата. *Ах.*

Дурні люде! кажуть, батько вмер, а хто ж мене тоді битиме? *Пир.*

У всіх матері дурні; тільки моя розумна — що гріх и сказати. *Євх.*

12820. Мому татові вже стало лекше: перше плював на землю, а тепер вже на бороду. *Проск.*

«А скільки ти, бабо, піймала горобців?» — «Оце, синку, тільки оцёго піймаю, то ще девять зостанецця, щоб було десять!» *К., Кам.*

«А встань, синку, та покури люльки!» — «А вже ж матку за череп хватило: чи покуриш, чи не покуриш, а молотить потуриш!» *Черн.*

Що на тому ярмарку — видимо-невидимо! чуть не двадцять п'ять. *Гр.*

«Тату, на ярмарці усі лошат погубили!» — «А ти?» — «Я свого поперед!» *Кр., Кор.* — ... цілий день ходили коло воза, та вже ввечері!» (та наслу вже вкрали). *Черн.*

«Ой, чи не підвхнули чого з воза москалі, що ти й прихав, все мовчиш?» — «Цілий день ходили коло воза — та вже ввечері!...»

Уберяся, жінко, в кожух, бо я бити буду. *П., Г.*

«Тпру, воли! давай, жінко, гроші лічить! давай, — сюди-туди руб, сик-так два; за копу тела, за три копї сїна — и гроші усі... Е!...»: поїхав. *Сл.* — «Тпру, воли! давай, жінко, гроші лічить!» — «Та що тобі, чоловіче, так здалось, щоб все гроші лічити!.. копу за сіль, копу на сіль, и за копу солі купували; копу з кумом прошили — и гроші всі!»

«Сідайте, бабко, підвезу вас!» — «Не маю, шинку, часу!» *Бр.* — «Сідай, бабо, підвезу тя!» — «Нема часу, треба йти!» *Проск.*

Уліз черв'як у хрін, та й смідв; а як виліз из хрїну у моркву, та й каже: «коли б я був знав, що морква солодка, був би давно я виліз.» *Бр.*

12830. Жінко, я бачив ведмеда, — та так стрїнувся з ними нос к носу, та так мене совість взяла! *Гр.*

Правда, що ми ходили дещо и гуторили прощо; тільки коли 'я хоч що або абощо, то нехай мені чорзнаєщо — от що, а не то що! а ви ще кажете, щоб я там що-що, або або-що... *Збр. Лаз.* — То правда, пане, що ми йшли прощо и говорили дещо, але коли ми що на ше по що, щоб нас Бог — чортзнаєщо! *Казки.*

В однім селі шкода зробилась, коней покрали, а ночліжники бачили, що такі то коло тих коней ворожили и щось нишком балакали. Пан їх на допрос — так вони ото й кажуть. *Казки.*

Господи прости, був я на страсті, купив свічечку за копіечку, понюхав — медом пахне, так я й ззів. *Не.* — Одмінїла свічечку за копіечку; сїла під тином, понюхала — пахне медком... и ззіла. *Л.*

Не дай, Боже, з кози кожуха, а з свиної чобіт; избави, Боже, від Барської (¹) греблі; избави, Боже, від Кулаківського (²) справи. *Ос. 10) XVI, 50).*

З бурлацького оченашу. — (¹) Бара-

місто. ⁽²⁾ пан з поповичів; вславився тим, що не по правді справи розв'язував. Опанас свині пас, курі крав, у міх клав, курі сокочуть, у міх не хочуть ⁽¹⁾. *К.*

⁽¹⁾ не хочуть; мішок рвеця—щось кудись преця. *Ном.*—Теж з бурлацького оченашу.

Я в Бога мина (нікого не займаю). *Б.*
Муйсій, живо при! *Я.*

«Monsieur, je vous prie!» просив поранений Хранцуз свого підвідника, щоб віз поволі; а той, на мєння Мусій, ото так зрозумів ёго прозбу...

Соловей у лісі реве, а ведмідь щєбече.

Не.

Нім дитина запіла, когут духа слустив.

Ил.

Остушціця, сторчаки!.. оттак, як бачите, стовбачять. *Гр.*

12840. Помагай—Біг! повна піч людей! позичте дряблястого Павла, поїхати пельками по бика. *Кон.*

«Добривечір, кума! ти не телила моїх бачок?»—Телила, телила! під моїм ночом стогували, мої брехи засобачили, я в гледочку пошєлила (в щілочку погледіла), аж там ядунята гарчать (вовки ідять уже телат); я за гук (гукать), та й туди, аж воно вертом перечеревенилось, дригами—нож, нож (дригає ногами)! *Кр.*—«Сестривечір, добрички! чи не телачили тобі виді?»—«А яка ж твоя видя?»—«Під сірєньким черевєньке, на лисинці лобок, на шії китичка, на мотузоці хвостик.»—«Телачили, сестричко, телачили! захвостила задерю, поочеретила геть до бігу—и д.» *Лист.* (II, 200), [36р. Шей.].—... чи не телачили моїх видєнь ⁽¹⁾?—«А які твої видні?»—«На лисинці лобок, на мотузоці шийка ⁽²⁾.»—«Під нашим стогом стогували ⁽³⁾, тючця затючали, я за сокіраги, вони задрали лози та побігли у хвості ⁽⁴⁾.» *Сос.*

⁽¹⁾ чи не видали моїх телат? ⁽²⁾ на лобку лисинка, на шийці мотузочка. ⁽³⁾ стояли. ⁽⁴⁾ я за сокіру; вони задрали хвості та побігли у лози.

Дати чернечого хліба. *Ном.*

ЦЯ РІЧ НА ДВІЧІ. *Гат.*—На двічі річ. *Зв.*

12844. Канальська робота (тяжка, бридка, и роботи на каналах). *Кул.*

12846. На твої, пане, шмі воли (воли и зєб). *Нос.*

За водою підєш, то й не вернєся (треба казать *по воду*). *Л., Пир.*

Коли б дощ не шов, то б и поїхав (жартує, що каже на дощ *шиов*, а не *падає*). *Ст.* 36.

Медвідь пиво варить (Гуцули в Карпатах на якусь Чорну гору кажуть, як димів). *Войц.*

12850. Кришка на світі чоловіка тримає (*кришки* не впав, *кришки* не впився и д.—*кришка* чоловіка тримає). *Руд.*

Замішаю не вам, а свиням. *З., Б.*

Що пес збрєше, то ми все думаємо, що вашєць добродзи. *Проск.*

Помолов—тому руку, тому ногу. *Коз.*

За цїп, та на тїк. *Лів.*

Се б то, *зацїп*—мовчи.

Бігла собака у Петрівку через лід (Петрівка—и піст, и село є таке). *О.*

РІЧ изнять (почать мову). *Сос.*

Мать з ким гуторку (*або*: Буть з ким на рєчах). *Б.*

Вміти, не вміти,—треба говорити. *Бр.*

Красная мова находить добрії слова.

Ил.

12860. Який розум, така й бесіда.

Мудра голова не дбає лихні слова.

З доброї губи добре и слово. *Ск.*

Добро доброе и говорити. *Ст.* 36.

Слова до радя, руки до звади. *Ил.*

Нащо та й шаноба, як доброе слово.

Ос. 6 (III, 42).

Рана загоїцца, але зле слово ніколи. *Ил.*

—... а слово ні. *Войц.* — ...слово иное вовік не загоїцца. *Ст.* 36.

Вода все сполоче, лиш злого слова ніколи. *Ил.*

Слюни не підіймєш, а слово назад не вернєш. *Нос.*

Слово не горобєць, назад не вернєцца.

Проск.— Слово не горобєй: вилетить—не цїймаєш. *Пр.* — Вже слово не вернєся.

Проск.

12870. Сказаного и сокірою не врубаєш. *Зал.*

Будь добрим вислухачом, будєш добрим повідачом. *Ил., Проск.*

Говорить—не горох молотить. *Лів.*

Що маєш казати, то перєду рожжуй.

Пер.—Перше рожжуй ⁽¹⁾, а тоді и кажи. *Л., Кр.*—Нім що скажєш, то перше рожжуй. *Кан., К.*—Рожжуй слово, та тоді и говорш. *Рад., [Ст.* 36.].—Як маєш що казати, то перше рожжвакай. *Бр.*

(¹) рожжвакай. *Проск.*
Жуй—та вон плюй. *Ст. 36.*
Прошлой річи не жалуй, а не згодням річам не імай віри. *Ст. 36.*
Більше роби та менше говори. *К., Коз., [Бр., Рад., Пер., Пр.].*
Слухай багато, а менше говори. *Ил.*
Побільше їж, а поменше говори. *Л., [Бр., Зв., Рад., Ст. 36.].*—Більше їж та думай, тільки менше говори. *Черн.*
Не діло багато говорити. *Бр.*
12880. Хто багато говорить, той мало творить. *Ил.*
Котра корова багато реве, то та молока мало дає. *Ил., [Кан., К.].*
Не мели, як пустий млин. *Ст. 36.*
Така вже у ёго говірка. *Збр. Лаз.— ... гуторка. Кор.*
Кинув слово, як в маточину. *Ил.*
За вашим шептом нашого крику не чутно. *Пр. в Ст. 36.*
За вашим торгом нашого ярмарку не чуть. *Лів.*
Лемінт такий (або: Глухе таке), що хоч тури гони, то не почує.
Тебе й за кадубами чутно. *Б.*
Говорить, як з бочки. *Об.*
12890. Пищить, як дідько в градовій хмарі. *Ил.*
Кокотить, як Бойко жовточеревий. *Ил.*
Забубонів, як старий дяк. *Збр. Лаз.*
Наче пороснув як горохом у стіну (з оприском, шпарко забалакав). *Бр.*
Засипав, як горохом в бочку (дрібно балака, або—бреше). *Гр.*
Засипала, як маком дрібненько. *Гр.— Розсипаецця дрібній маку. Нос.*
Торохтить, як вітряк. *Кон.*
Як горох розсипає (гарно балака, співає; виразно чита).
Хоч хрести малюй. («Усе-все розкажує, що не почує; оце таке, хоч хрести малюй»). *К.*
Стіпний на докладки. *Гат.— ... вигадки.*
12900. Там як скаже, та прикаже!.. *Кон.*
Як у рот не кладе (гарно чита).
Мов по зорях читає. *Ном.*
Як в уста не кладе (вітає хороше и д.).
Б.— Говорить, як у рот кладе. *К., Пир., Дох.—* Як за руку веде и як в рот кладе. *Ст. 36.*
Говорить, так як з п'єсьма бере. *А.*
Роскажує, мов из книжки бере. *Ос. 10 (XIV, 28).*
Скаже слово, так як витвердить. *А.*
Як ріпу гризе. *О.— ... так гладко говорять. Ст. 36.*

Ото сказав, як ножичками відрізає. *Проск.*
Сказав, як гвіздком прибив. *Дох., Пр., К., [Кон., Ст. 36.].*
12910. Що не скаже, неначе зв'яже. *Кулж.—* Сказав, як зв'язав. *Нос.*
Сей чоловік, що не скаже, наче топом. *Кон.*
По составнях розбірає. *Ст. 36.*
Як у око вліпив. *Ск.*
Так слова ёго чисті, як день білі. *Сл.*
Щебече, як ластівка. *Кан., К.*
Тихо, як мак сіє. *Л., 3.*
Списала вона мені як на долоні своє життя. *Ос. 10 (V, 63).*
Масної бесіди чоловік. *Ил.*
В кого калитка товста, у того мова проста. *Черн. ;*
12920. Хоч и яшна луста, та пшеничне слово. *Гл.—* Не клади яшної лусты, а клади пшеничне слово. *Нос.*
Морочив—морочив, поки сказав. *Рад.*
Як кожухом по плечі повюв. *Пр. в Ст. 36.*
Балака—як колядує. *Р.*
Як мертвий говорить. *Ст. 36.*
Говорить, як не живий. *П., В., Лів.*
Говорить, як спить. *Ил.*
Говорить, як на муках.
Говорить, так як трі дні хліба не їв. *Бр., Пир.*
О, він нелепетливий Савочка! *Зв.*
12930. Язык, мов в постелях. *Ос. 3 (X, 88).*
Язык, мов повстанний. *Кв. (I, 56).*
Галушкою вдавивсь (як хто перепнеця в мові). *Пир.*
Говори до стовпа, а стовп стоїть. *Ил., Л.*
Розмова моя любя та мила! ти мовчиш, а я слухаю! *Евх.—* Він мовчить, а ми слухаєм. *Ст. 36.*
Мовчить, наче води набрав у рот. *Чор. Рад. (117).*—Як води в рот набрав. *Пир.*
Ні пари з уст (¹). *Ж., Пир., Коз.—* И пари з рота не пустить. *У., Пр.—* Навет и пари не пустиш з себе. *Бр.*
(¹) з рота. *Зал.*
Заціпило ёму язык. *Ст. 36.*
Мовчить, як сорока в гостях. *Кан., К.*
Мовчить, як стіна. *Л., Пир., Кон., Зал. (I, 147).*
12940. Як овечка, не скаже ні словечка. *Гр.— ... не мовить ні словечка. Ст. 36.*
Німа, як риба. *Г., П.*
Ні чичирк, и дух притаїв. *Ос. 2 (24).*

Индик хоч не співа, та багачко дума.
Пир.

Милая моя розмова! *Пр. в Ст. 36.*

Гудуть, як бджілки. *Мар. В.*

Розговоривсь, як свиня з каченям. *С.*
—... з гускою. *Рад., Пир., Кр.*

Бали та бали, а день далі. *Коз.*

Галу-балу, а свині в ріпі. *Ил.*

Балу-балу⁽¹⁾, а пси в крупах. *Бер., Збр. Шей.*

Шляхтичі забалакались в коршмі, а один віз крупи.—⁽¹⁾ Гаду-гаду. *Вим.*

12950. Кума з кумою тирири—свині мёрков поршли. *Ил.*

Розмова⁽¹⁾, як з кобилєю в болоті⁽²⁾.
Бр., К., Кам.

⁽¹⁾ Розговоривсь. *Сос.* ⁽²⁾ в грязі.

Говори, як об стіну горохом. *Лів., В.*

—Тобі товчи, як горохом у стіну. *Гр.*—
Хоч горохом об стіну, а він все своє.

Євх.—Як горохом о стіну⁽¹⁾. *Ст. 36.*
—Горох на стіну кидає. *Ил.*—Горохом
об стіну. *Кулж.*

⁽¹⁾ до стіни. *Проск.*

З тобою говорять⁽¹⁾, тільки⁽²⁾ гороху
навішися⁽³⁾. *Х.Зб., Павла., [Ст. 36].*

⁽¹⁾ розговоритися. *Бр.; балакать, Гр.*

⁽²⁾ так лучче. *Кулж.; треба, Бр., Гр.;*
то треба. *Проск.; и.Ил.* ⁽³⁾ наістися. *Бр.,*
Проск.; наістися Гр., Кулж.; навішися.
Ил.

З тобою⁽¹⁾ розмова, як з вітром по-
лова! *Гат.*

⁽¹⁾ З дурним. *Полт. Час.* (1862 р. 158).

Розмова, як пня з пицятком. *Ил.*

До тебе говори, так як до того пня.
Бр., Проск.

Говорить, мов блекоти об'ївся. *О., Гр.,*
[Дуб].

Не віл реве: твоє здоров'ячко каже
(кепкування з того, хто спорить недоді-
ла). *Нос.*

Говори до неї, а в неї Маковеї. *Ил.*

12960. Толкуйся (або: Толкуй), як Го-
ловко в погребі! *З., Л.*

Чий ти, Грицю, пан? *Не.*

Говори, Грицю, *богородицю. Ск.*—...
а я буду *оченаш. К., Євх.*—... так буде
скоріше⁽¹⁾. *Руд.*—...*богородицю*, а я
буду⁽²⁾ *вірую. Б.*—Співай, Грицю, *бо-*
городицю, а ти ж, Петре, харгакуй. *Гат.*

⁽¹⁾ так буде легше для нас. *Збр. Шей.*

⁽²⁾ а він читав. *Пир.;* а ти Андрію. *Проск.*

Говори, Петре, з хвостом. *Ил.*

12964. Товкуй, Савка, з паном. *Н.*

12966. Толкуй, Захар, з бабою! *Євх.*

Дурному персвазія, а умерлому надшло,
то все одно. *Проск.*

Теревені точить. *Пир.*—...запустив.
Кон.—От и поніс теревені! *Сл.*

Балаяси точить. *Лів.*—Балаядраси то-
чить. *Пир.*

12970. Здався на витрибеньки. *Бер.,*
Пир., Х. 36.—Стіпний на витребеньки.
Гат.

Десь у ёго язик поза⁽¹⁾ ушима мо-
тавця⁽²⁾. *О., Кр., [К., Х.].*—Аж язик
поза ухами літа. *Л.*

⁽¹⁾ Довгий язик, аж за. *Кулж.* ⁽²⁾ по-
за ухом вьєця. *Кр.*

Язык як на ковороті гуляє. *Б.*—Губа,
як на коловороті гуляє. *Г.*

Він ёму зуби заговорить (перебалака
ёго). *Пир.*

Єдна голова, та десять язиків. *Рад.*

Из рота перехоплює (річ). *Ном.*

З губи мені вишняв. *Ил.*

Торох! роди, Боже, горох! (кажуть,
кепкуючи, як¹ хто недоладу перебарава
балакать). *Прав. Ниж., Лів.*

Ти бо вже, коли говориш, то говори
одно; ато разом хочеш быть и за поца,
и за дяка. *Чор. Рад. (140).*

Говорить у пересипку.

Плутать розмову, розмовлять про ра-
зні речі, не доводячи нічому кінца. *М.*
Біз.

12980. Не до тебе річ! *К., Рад., З.,*
Л.—... мовчи. *Пр.*—Не про тебе річ ся
говориця. *Бр., Л.*

Не твоє мелеця — засипане Велиго-
нове (як хто вбвотнеця в річ без ладу).
Л.—... мелеця — чекай. *Бр.*

О, в ёго рот до ушей. *Кр.*—Має губу
від уха до уха. *Ил.*

Ото ротата (зікрата, пашекувата и л.)
—на все село. *Л., Кор.*

Лепече, як той пустий млин. *Проск.*—
Меле, як пустий млин. *Ст. 36.*

Меле, меле, та муки не веле. *Ст. 36.*

Язык без костей: що збриде⁽¹⁾, то й
лепече. *Ш.*—Нема кості в язиці — можь
брехати владичі. *Ил.*

⁽¹⁾ набриде. *Коз.*

Не тямить голова, що язык лепече. *Ст.*
36.

Язык в роті—мели, що хоті. *Нос.*

Ти уже чоґо не наплетеш своїм без-
костим язиком. *Кон.*

12990. Язык не помело. *Кон.*

Слова не полова. *Г., П.*

Мели⁽¹⁾, коли не завізно. *Рад., Пир.*

⁽¹⁾ Набалакайсь. *Пир.*

Меди, коли мелецца. *Бр.*
Він говорить багато, та все чорзна-
що. *Ч.*

Наговорись, Петре, з сином: сегодні
новий день настав. *Б.*—... Петре з гузом:
сегодні твій день настав.

Набесідовала, наговорила,—взяла маз-
ницю, за медом пішла. *Не.*

Аби губи не гуляли! *К.*—Лепечи, що
хоч, аби губи не гуляли.—Аби язик не
гулив. *Л., Пр.*

Говорила сама в хаті, бо ні з ким бу-
ло. *Б.*

Говорить, що слиня до губи принесе.
Г., П.

13000. Говорить три дні, а все про зли-
дні. *Бус.*

Там такого наговорив, що и класти ні-
куди. *Ком.*

Наговорив стільки, що и в шапку не
забереш. *Ил.*

Оце наказав! три мішки гречаної по-
ловини, та усі три не повні. *Не.* — ... та
усі и славні.

Що то плести, коли не знаю що! *Ком.*
Що й казати, як нічого слухати! *Євх.*—

Ты кажеш, та нічого слухать. *Ком.*

Казать, та нічого. *К., Л., З.*

Хтів бим щось сказати, та не знаю що.
Проск.

Шкода того и говорити, що не варити.
Ст. Зб. — Що й говорить, чого не ва-
рить! *Пир.*

Будеш те говорить, що будемо завтра
варить. *Ком.*

13010. Говори! *Бр.* — ... здоров! *К.*

Говори, говори — вісенітницю. *Проск.*

Гай, гай! забалакав! *Гр.*

Верзи, верзиця, покіль верзиця. *Гат.*

Курзю-верзю — горохова каша. *Кр.*

Корзю-верзю — кошелі плету! *Ном.*

Курзю-верзю — дайте ⁽¹⁾ на кутю греч-
ки! *Євх.*

⁽¹⁾ Курзю-верзю, Борисе, — дай. *Кам., К.*

Курзю-верзю, Ворисихо, дай куті на
гречку! *Ос. З (VI, 19).*—... на кутю греч-
ки, а я тобі за те попасу овечки. *Лев.*

«Курзю-верзю!» — «Горох молочу!»
Пир., Кр.

Говори Харків Макогоненки. *Прав. Ниж.*
—Поніс Харків Макогоненків! *Сл.*

Харько Макогоненко, що був сім літ
вовкулакою; Харько Макогоненко-Ка-
любаренко-Демко, що матері око ви-
колов. *Макс. (Рус. Бес. 1837 р.).*

13020. Тирри-ри, бабонько, дам п'ятак.
Євх.

Тирри, тирри, бабонько, я твій жених!
Кан., К.

Тир-тир ⁽¹⁾ зузуляста! *Кулж.* — Тир,
зузуляста: з пир'ям здохла! *Сос.*

Як жіноцтво походилось и даром ле-
ментує. — ⁽¹⁾ Кір. *К.*

Тир ⁽¹⁾! батько впир, мати відьма (або:
матері-трисця). *Кр.*

⁽¹⁾ Тир-тир. *Гл.*

Ой гур, Марку, по ярмарку (на дурне
слово, або дурне діло). *Рад., З., Л.*

Наказала й наговорила: вибий об пліт,
щоб було, як дріт. *Рад.*

Блейй, блейй, пане Свириде,—зобачим,
що з того вийде! *К.*

Кидаш словами, як пес хвостом. *Бр.*—
Так кидаш словами, як пес хвостом ма-
хає.

Бесіди багато, а разуму мало. *Бр.*

Плете банелюки. *Ил.*

13030. На галай балай. *К., Рад., З.*—...
на балай. *П., Прав. Ниж.*—На гала, на
бала («без резонту»). *Пир.*

Що скаже, то ⁽¹⁾ півтора людського.
Бр., Л., Пир., [Кр.].

⁽¹⁾ Наговорив. *С., Пр.; У* ёго все з.
Ст. Зб.

Кат має и підшеє (споре, а не дове-
де). *Проск.*

Таке говорить, що собака з маслом не
ззість. *Пир.*

Чорзнащо верзе. *Лів., Сл.* — ... ка-
ляка. *О.*

Навмани Лазара співати. *К.* — Навма-
ники Лазара співавш. *Бр.*

Бовть, як козел у воду. *Рад., К., О.,*
Кр., [Л., Б., Ком.]. — ... як віл у калю-
жу. *Х.*

Бовть ⁽¹⁾, як дурень у воду. *С., К., Л.*

⁽¹⁾ Бултих. *З.*

Бовтнув, як жаба въ болото. *Ж.*

Не рожжував! *Пир., О.*

13040. И се слово не м'якиника. *Нос.*

Не віл, шановавши слухи ваші, пре-
дить—тò чоловік говорить. *Ил.*

Оддав кулю! *Кулж.*

Наказав три мішки гречаної вовни. *Євх.*
Набалакав и в торбу ⁽¹⁾ не забереш.

Л., Пр., [Бр.].

⁽¹⁾ Лантух. *Л.; міх. Рад.*

Наросказував міх, торбу и три обер-
мки. *Ком.*— ... міх ще и в торбу не за-
берещя. *З.*

Наказав аж з коробку буде. *К., Х.*

Що на рот налізе — блевунить (або:
пятакає, або: вернячить). *Ст. Зб.*

Говори з ним помінецькій. *Бр.*, [*Кан.*, *К.*].

Так пристає, як горох до стіни. *Бр.*, *Рад.*

13050. Уже б та молодичка насікла-на-рубала.

Багато говорять.

Хіба Бог видить, що дурень брідить. *Рад.*

Ёго як послухать, так и Бога нема. *Кулж.*

Цить, Ивасю, павів не переслухаеш. *Ил.*
Толкуємось про ялові гуси, що на псарню⁽¹⁾ літають, та погроху молока носять (пропало що, не вернеш). *Х. Зб.*, *Час.* (1857 р. № 14).

⁽¹⁾ на пекарню. *Ш.*

Така ваша загадка, що нема й розгадки. *Пир.*

Шуточка та рогулечку й привела (овечка баранця). *Б.* — ... та й рогулечку привела.

Кумедне щось сказано. *М. Білз.*

З пустого в порожнє⁽¹⁾ переливає. *Кр.*, *Проск.*, *Пир.*, *Черн.*

⁽¹⁾ З порожнього в пусте. *Кан.*, *К.*

Після тієї та знов тієї! *Пир.*

Не вйтова дочка, та до речи говорять («Ото не до речи, коли так уже хвалить»). *Рад.*). *Нос.*

13060. Як би її вчили брехать, то вона б и побрїхувала. *Р.*

Говорив покійничок до самої⁽¹⁾ смерті. *К.* — Говорила небіжечка до самої смерті, а все доладу⁽²⁾ чорляшо. *Руд.*, [*Ёвх.*]. — Говорила небіжченько⁽³⁾ до смерті, а як вмерла, то ноги задерла⁽⁴⁾. *Ил.*

⁽¹⁾ Говорила покойна до. *Л.* ⁽²⁾ Говорила покойница тітка до смерті, та. *Зв.*, *Пир.* ⁽³⁾ покойна *Ч.* ⁽⁴⁾ то слова не допитаєсся.

Сиділа-возилася небіжечка бабка, говорила-бесїдовала до самої смерті; а перед смертю взяла мазницю та пішла по мід. *Збр. Шей.*

Язык у тебе як Литовський цїп: раз по снопу, а раз по току. *Б.*

Що не складно, то не ладно. *Ил.*

Не доладу-ладу, поцїлуй кобилу. *Ном.* — Не доладу-ладічку, поцїлуй Бардачку й Бардачку, и мене, грїшненького, в гепічку. *Кор.*

А ні ладу, а складу. *Ил.* — Не доладу, не допрїкладу. *Л.*, *Лох.*, *Пир.*, *Б.* — ... извіж собачого викладу. *Збр. Лаз.* — ... извіж те, що я викладу. *Кор.*

Тю! з дупла того дуба сич вилетів (на дурне слово)! *Кох.*

Приплів калядї, щоб дали капусти. *Ёвх.* — Приклїп коляда. *Б.*

Стривь, бривь — кічка з воза (як хто скаже вісенїтницю яку — так аби сказать)! *Кор.*

13070. Дїд о хлібі, а баба о хвінках. *Ил.*
Ти ёму образи⁽¹⁾, а він тобі лубья⁽²⁾. *Кан.*, *К.*, *З.*, *Пир.*, *Кох.*, *Павл.*, [*Проск.*, *Бер.*, *Б.*].

⁽¹⁾ образки. *Руд.* ⁽²⁾ лубки.

Я ёго кладу на полицю, а він паде на лавницю. *Г.*

Ёму про коня, а він про вола. *Кул.*

Я о цибулі, а він о часнику. *Ил.*

Ёму кажи тату, а він каже кату. *Ос. 8 (III, 22).*

Начне про воли, кінчає про голуби. *Кв. (II, 56).*

«Козле, що ти брїдиш?» — «Я що вивжу, то й брижу!» *К.*

Як балака, и само не тяжить и д.

Притулив, як слїпого до тина. *Бр.*

13079. Притулив⁽¹⁾ горбатого до стїни⁽²⁾. *Проск.*, *Рад.*, *Л.*, *Коз.*, [*Зал.*]. — Так уже воно притуляецця⁽³⁾, як горбатий до стїни. *Л.* — Як горбатий до стїни. *Коз.*

⁽¹⁾ Приліпив. *Г.*, *Прав. Ниж.*, *Ст. Зб.*

⁽²⁾ к стїні. *Ст. Зб.* ⁽³⁾ Не притулицця. *Л.*; Примираецця. *Бер.*

13081. У горді бузина, а в Києві дядько. *Об.* — ... тим⁽¹⁾ я тебе полюбила, що на п'ятї⁽²⁾ перстень⁽³⁾. *Л.*, [*Бал.*, *Полт.*, *Пир.*].

⁽¹⁾ за тим. *К.* ⁽²⁾ на руці. *Бер.*; на небі. *Кулж.*, *Не.* ⁽³⁾ місяць

Я иду, а мені бабуна сняцца. *Бр.*

Наклали діда дригу. *Р.*

Собака б ёго слухав! *Пир.*

Поспоминали тїї (або: Споминай) предки, що померли од редьки. *Б.*

Згадала⁽¹⁾ баба дівч-вечір⁽²⁾. *Пир.*

⁽¹⁾ Здумала. *Ст. Зб.*, *Кон.* ⁽²⁾ вечор був. *Кон.*

Нагадала собі бабка, як дівкою була. *Ил.*

Згадала баба дївера. *Пир.* — Згадала⁽¹⁾ баба дївера⁽²⁾, що добрий⁽³⁾ був⁽⁴⁾. *Кон.*, *Ёвх.* — ... дївера, що замолода⁽⁵⁾ діяла. *Черн.*

⁽¹⁾ Здумала. *Сос.*, *Б.*; Спомянула. *Черн.* ⁽²⁾ свекора. *З.* ⁽³⁾ собака. *Б.*; хороший. *Сос.*; баба діда, що хороший. *Кр.* ⁽⁴⁾ що тричі на день бив. *Час.* (1859, № 33). ⁽⁵⁾ ззамолоду. *Б.*; змолода. *Кр.*

Добрий був покійничок! *Л.* — Кождий небіжчик добрий. *Ил.*

13090. Згадала баба поросся, що хорошеньке було, та й плакати стала. *Лох.*

Не тепер споминки. *Бр., Проск.* — Не нині з споминками. *Г.*

Договорились до синього пороху. *Лів.*

Чи сміти говорити, чи хватати помовчати. *Ст. 3б.*

Мовчи, хирний! *Л.* — ...хирний! *Пир.*

Мовчи, коли п'єсма не знаєш. *Ил., Нос.*

Хто мовчить, той більше знає. *Ком.*

Не петрівський ⁽¹⁾ день. *Лів.* — Тепер не петрівський день ⁽²⁾, щоб ⁽³⁾ по двічі ⁽⁴⁾ казати. *Пр., [Кор.]*. — В Петрівку, як день більший. *К.* — Нехай на Петрівку ⁽⁵⁾. *Євх.* — Петрівчаний день. *Бр.*

⁽¹⁾ не петрівний. *Л.* ⁽²⁾ Сьогодні не Петрів день. *Євх.*; Тепер не Петрівка. *Полт.* ⁽³⁾ Не петрівський день. *Зв., Бєр., Рад.* ⁽⁴⁾ по десять раз. *Рад.* ⁽⁵⁾ як дні побільшають. *Кор.*

«Як?» — «Я не дяк — десять раз говорити: я скажу раз, але гаразд.» *Ил.*

«Що ти кажеш?» — «Те, що чуєш!» *Ном.*

13100. Полетіло, та на вербу сіло (як не вчує и пита—що?). *Лів.*

К слову иде и ПРИСЛІВ'Я. *Гр.*

Милый брате! *Пр. в Ст. 3б.*

Сестро; сестрице; сестричко; сеструню (чужа на чужу). *Прав. Ниж., Лів.*

Масю; Машко (ласка до жінки и до чоловіка). *Пир.*

Добре то люде повідають. *Ил.*

Як кажуть, то й правда. *К.*

Як сам здоров знаєш. *Об.*

Багато ⁽¹⁾ казати ⁽²⁾, та нічого ⁽³⁾ слухать. *Лів., Ст. 3б.*

⁽¹⁾ Багацько. *Пир.* ⁽²⁾ говорить. *Лів., Сл.* ⁽³⁾ гаразд. *Пир.*

Мовляв: кийсь, або якийсь. *Ил.*

13110. Мовляв той, гей той казав.

Як той казав. *Нос.*

Коли миш голови не одкусить. *Чор. Рад. (6б).*

Хто живий діжде ⁽¹⁾. *Л., Пир., Х.* — ... того году, Біг знає! *Рад.*

⁽¹⁾ жив дожде. *Пир.*

Як дочкою! *Бр.*

Из пісні слова не викидають. *Проск., Т.* — ... худа, добра, — все одно, люде все одні. *Р.*

⁽¹⁾ викидати. *Лів.*; викинути. *Ст. 3б.*; викидай. *Зв.*; викидаєця. *Х.*

Без сорона казка. *Об., Ст. 3б.*

Не вам кажучи. *Лів., Сл.*

Не прудком кажучи. *Ил.*

Простіть, не к вашей честі. *Ком.* —

Не к вашей честі. — Шануючи хліб святий и честь вашу. *Бр.* — Шануючи вашу честь. *Зв., К.*

13120. Прошу, простіть за правду! *Кулж.*

Прошу, будьте ласкови, не во гнів вам. *Ком.* — Проще пана. *П., В., Пол.*

В розмові з паном.

Не у гнів сея слово. *Х.* — Вибачайте у сім слові. *Пир.* — Простіть за слово, що сказав. *Бр.*

Нехай здорова буде! *Ос. 1 (110).*

Бідна моя головонько! *Збр. Шей.*

Чатки-зачатки, де мої початки? *Бр.*

Часом забуде, з чого казку починать.

Був собі дід та баба. *Ст. 3б.*

Як був собі, та не мав собі, та пішов собі, та витесав нетесаного тесаня. *Лист. (II, 24б).*

Був собі бай, зніс копу яй: всім по яйцеві, а тобі зносок (як не хоче казки казати). *Збр. Шей.*

Кажу—кажу казки, через перелазки. *Ном.*

13130. Був собі дід та баба, та полізли на граба.

Як був собі чоловік Сажка, на йому сіра семеряжка, на голові шапочка, на паністарі латочка, — чи хороша моя казочка? *Збр. Шей., Лист (II, 24б).*

Буль, буль ⁽¹⁾, и я там був, мед горілку пив, по бороді ⁽²⁾ текло и в роті не бувало ⁽³⁾. *О.*

⁽¹⁾ Барильце буль, буль, а Ивану сім дуль. *Кр.* ⁽²⁾ Из барильця буль, буль, а Иванцю сім дуль, по бороді. *Б.* ⁽³⁾ а в рот не попало. *Нос.*

М'ягкий, як пампух. *Бр.*

Пахуще ⁽¹⁾, як м'ята. *Пир.*

⁽¹⁾ Пахнюще. *Бєр.*

Такий міцний, як ⁽¹⁾ з ключчя батіг. *Об.*

⁽¹⁾ Таке кріпке, мов. *Лох., Пр.*

Кріпкий, як мацак. *О.*

Кругий, як криве дерево. *Ил.*

Сухий, як перець. *Бр.*

Гладкий, як слимак. *Дуб.*

13140. Густе, як патока. *Пир.*

Густе, як паслін. *Бр.*

Круглий, як місяць.

Як сонце грає. *Гам. Б.*

Ясний, як сонечко. *Бр.*

Свіжий, хороший, як сиріжка. *Пир.*

Такий красний, як 'го з воску уляв.
Ил.—Як з воску виліпив. *Ст. 36.*

Білий, як в Марці сніг. *Бер.* — ... як сніг. *Ж., Л., Б., Кр.* — ... як липяна. *Лєб.*

Як сиріожка білий. *Кон.*

Як кристаль біла.

13150. Чистий, як крига *Л.* — ... лід. *Бр.*

Чиста, як сліза (або: вода). *Прав.*
Ниж., Лів.

Чорний, як галка. *Бр.*

Синій, як буз. *Пир.*

Як калія ⁽¹⁾ синій. *Л., Кон.*

⁽¹⁾ сопуха. *Пир.*; сажа. *Л.*

Жовтий, як жовток. *Бр.*

Зелене, як рута. *К., Лів.*

Зелений, як муріг. *Б.*

Червоний, як жар. *Ск.*

Красний, як кармазин. *Сл., Л.*

13160. Шуре-буре-попиляте (ні сякого, ні такого коліру). *Збр. Шей.*

Тричі рабеньке. *Ном.*

Мокрий, як хлющ. *Пир., Л.*

Гарячий, як вогонь. *Бр.*

Холодний, як присок (таке холодне, що мов аж гаряче). *Бр.* — ... як крига. *Бр., Л., Н.*

Приказки и д. невідомі видавцеві 13165 —13372.

А ні на нитку, а ні на вирітку. *Ил.*

А правда добре присівись хвалди. *Проск.*

А щоб кумове не пропало! *Сл.*

Бджола з дупла, а свиня з хліва. *Євх.*

Бити нікого, а взяти нічого. *Ст. 36.*

13170. Біжить Уляна з троплями, страха батька Куприяна. *Не.*

Бодай дідько очі вибрав! *Вас.*

Болячки напереді, а там чиркї, а там бородавки, а там и пошла (не розібрав слова. *Ном.*). *Сл.*

Бувши день, будеть и ноч, а бувши ноч, будеть и день. *Ст. 36.*

Б'є бриндзу.

Вже горло засхло—куди що йшло. *Г., П.*

Вибачайте, серце, що не писанка, але біле яйце. *Бр.*

Викрутився сіном. *Кон.*

Вилитіло як мак, а учинили як шпак. *Ил.*

Висписся в човні (або: в дубі). *Ст. 36.*

13180. Вистріхнув ёго на блазня. *Ил.*

Вид козика до ножика, а від ножика до коника.

Відпала му від рота цицька.

Від рогу до рогу, хто кого ошукає,

Він на вечерні був и в кадило дув. *Кос.*

Воза докласти. *Гат.*

Вони пір'я пригоріле нюхали. *Кон.*

Вторлива Ганна —то в'яне, то гарна. *Гат.*

В четвер прийшла, та й гриби найшла. *Рад.*

Говорить—як би в него купити. *Ил.*

13190. Де піде лис, то всюди увне.

Дідькові очі промив.

Діло хороше, а чорт луччий. *Пр. в Ст. 36.*

Добрий чоловік—добра карта, лихий—не pomoже варта. *Кон.*

Довгому угадати! *Ст. 36.*

Догадалась!.. взяла хліба в торбу, та пішла в чуже село. *Бр.*

Догори очима, до землі плечима. *Шим.*

До кума тра розума. *Ил.*

Ей, то-то добре мені пущина писки облизало! *Проск.*

Єдин трімає печеню, а другий рожен. *Ил.*

13200. Є розум над розум. *Г., П.*

Журавель, та в очі глядиця. *Пр. в Ст. 36.*

Журавов крик. *Ст. 36.*

Забудте лиха, а послушайте баби—моєї сувори. *Бр.*

Заплатив по обух! *Кр.*

За пташкою у сині вітати. *Гат.*

Заспівай собі о липовім клинню та о білій березі. *Ил.*

Застивбсь, як зозуля.

З другої бочки починає.

З корінням й чорт гречку рветь на пересло. *Пр. в Ст. 36.*

13210. З пустої пригоди вовк задрав ві-
цю. *Кос.*

З старецького сина и бублик добрий
газда. *Ил.*

И бороду вкапав сметаною. *Ст. 36.*

И гроші побрали, и отгрому немає. *Ш.*

Иде мужик дорогою, а віз дубровою. *У.*

Изліз дід на пень: чорт діда розпер.

Черн.

Из млина вискочив з ковшем. *Пр. в*
Ст. 36.

И кістку зняв. *Ст. 36.*

Пр. в Ст. 36.: «слово въ слово».

И мні мати не дасть. *Ст. 36.*

И немитуй (немитій?) помагайбіг ска-
жеш. *Гл.*

13220. Ирви тісто (було ще тут слово
з *корінням*, але затерто), та в молоко ки-
дай. *Ст. 36.*

И роги покотив.

И Солоха не запорбѣха.

И курка не ходить. *Ган. Б.*

Ила сім'я, а тепер и товчуть, та не да-
ють. *К.*

Камся (камня?) б задів, коли б при-
мів. *Ст. 36.*

Клин му в голову забив. *Ил.*

Коївшися, та й замерзне. *Ст. 36.*

Коли з очес, то з удов. *Пр. в Ст. 36.*

Коли коні ідять січку, держи и насічку.

13230. Коли не корова, не надівай сід-
ла. *Б.*

Кропива заклюнулася у вишняку, так
треба вибавить. *Коз.*

Куди кухті до патни! *Ил.*

Куди не кинсь, то по уші в смолі. *Гр.* —
Куди ся не кинуть, так по уші в смолу.
Сл.

Лізь, кажуть тобі, на віз! *Не.*

Ліс изрубай, а все та ж борода (ста-
рого не навчиш?). *Час. (1857 р. № 12).*

Ляда біс чоловіка удре. *Ил.*

Максимового повку. *Пр. в Ст. 36.*

Мамекинський старець. *Нов.*

Ми сядемо на місті, та купимо істи.
Ст. 36.

13240. Мишка згіраєть и кушкою. *Пр.*
в Ст. 36.

Між двома сокірка (¹) згнула. *Ст. 36.*
—... пропала. *Пр. в Ст. 36.*

(¹) Меже двома своїми сокира. *Ил.*

Мужик мужика заміняв за бика. *Проск.*

На зломану шию. *Ил.*

На кінський великдень.

Напер на мня, як дуч на теля.

Наряжав на рядку. *Ст. 36.*

Нахвтався до моці, та обі оці.

Наша и везла.

Не бачили, не чули — бо плели мачу-
ли. *К.*

13250. Не будь, бичку, на обривочку.
Ш.

Не до носу. *Ївх.*

Не дри ж мене, приступяючи. *Ил.*

Не гряде, то кане. *Ст. 36.*

Не єдно в берді.

Не кусай, не стежи и не лежи. *Ил.*

Нема мочи — сама сила. *Вал.*

Неначе Ганна без соли. *Ївх.*

Не обертай kota хвостом. *Ил.*

Не проси — тільки поноси. *Ст. 36.*

13260. Не той ище носок, щоб глядів
у пісок.

Нехай дурня играв! *Сл.*

Нехай и тее здобріє. *Ил.*

Нехай на сухім хоть. *Пр. в Ст. 36.*

Не хапанка на Иванка. *Ил.*

Ні до-лугу, ні до-сугу. *Час. (1857 р.*
№ 13).

Ні, рябко, бабко. *Ком.*

Ніхто не вийме, як уліпить. *Ст. 36.*

Ніхто собі не винні 'смо, йно добре сло-
во. *Ил.*

Ніхто сороці зпід хвоста не випав.

13270. Ногу ногу підпірає.

Обмила незаплата. *Ст. 36.*

Огнем та мечем.

Од неділі до неділі, щоб всі люде по-
гледіли. *Гл.*

Однаково зелено жати. *Ст. 36.*

Ото ж на мене вагою сіло! *Гат.*

От, стикаєся (¹), як той пес. *Проск.*

(¹) стикаєся? *Ном.*

Парася, Парася! медку напилася. *Бр.*

Перезувся в січку. *Ил.*

Перехристись, та влізь в болото.

13280. Підійшов Бог в нем — постерегла
нечистая сила. *Ст. 36.*

Піття ніхто не мастить. *Г.*

Пішла кішка по ряду. *Коз.*

Поглядім по возах. *Ст. 36.*

Познаєш пішого (або: голого) з сагайда-
ком.

Покинь сокиру, озьми довбню.

Попритинали скрізь, не треба — вішка-
ми. *Пир.*

Послідня кочерга! *Ст. 36.*

Потапці-потапці, візіз чорт у лапці. *Смц.*

Поти добро, поки мокро. *Ил.*

13290. Почув гуску. *Ст. 36.*

Прийшла до коморі — ні хліба, ні солі.
Кр.

Прийшов, як сліпий до хвіри. *Ил.*

Приложи руку, бо рука не кума.

Присвоїла ніякаєсь справа дубець. *Ст.*
36. Пристав нові дверці до старої лазень-
 ки.
 Приходиця іхати вь Кричев. *Нос.*
 Продай, Кулинка, красочку за шапоч-
 ку. *Збр. Лаз.*
 Прорізає зуби. *Ст. 36.*
 Просив у п'ятницю з олією млинця.
Щир.
13300. Пустися серце. *Гат.*
 Пустю сьницю хоч на пшеницю! *П.*
 Рів та вмер. *Ст. 36.*
 Рогатину подай сюди—рогатина у ко-
 морі лежить. *Пр. в Ст. 36.*
 Своя шляхта! *К.*
 Седи в хаті, не рипайся! *Ил.*
 (Се та) хорома, що кулі яляють и ворін
 бьють. *Ст. 36.*
 Сито на ёго тілько.
 Сів та й запів.—Сіла та й запіла. *Пр.*
в Ст. 36.
 Сіла твоя казка в попа в перелазка, и
 в кутку на прутку. *Ст. 36.*
13310. Скорій відминого пива. *Пр. в Ст.*
36.
 Сокира, мотика, топорець—сорока, во-
 рона, горобець. *Ил.*
 Сонце за гору, а він в дюру. *Яц.*
 Стрибаецця, покіль бісом штрикаецця.
Гат.
 Стук-стук! до порога тук! (чута од па-
 нів). *Поэт. 2.*
 Сук на сук. *Ил.*
 Схилився по поліно, та стовк собі ко-
 ліно.
 Така вже в мене сторія. *Бер., 3., Кр.*
 Таки Пархом не ворогом. *Я.*
 Твоя голова не позолоти! *Проск.*
13320. Твоя кобила вгрузла. *Ст. 36.*
 Ти ж зозуляста, чи не сіменяста. *Гл.*
 Тільки єсть поки поймаєш, стілько вло-
 вили. *Сос.*
 «Тут, туре, грузько!» — «Сів би, та
 калко.» *Ст. 36.*
 Увірє мене тварь, що той пузирь лих-
 тарь. *Кос.*
 Уздриш вовчу звїзду. *Ил.*
 Укрутив хворостину. *Ст. 36.*
 Умий кожух, а не помоги. *Ил.*
 У него натура, як у тура. *Ил., Войц.*
 У орла дві голови, а ти мене не хва-
 ли—нехай люде збоку похвалять. *Щир.*
13330. У пічурці родивсь. *Щир., Павлв.*
 Усім паністарим упиряка. *Б.*
 Усходився—еще и дітя несплять. *Ст. 36.*
 Ухопив місяця зубами. *Кос.*

Хай у постолах гречка родить. *Кож.*
 Хапало в хапиці, хапаця ж по пиці.
Гат.
 Хватай муку в міх. *Ст. 36.*
 Хінцю, Химцю! прошу у дружки! *К.*
 Хорош и той під тура. *Ст. 36.*
 Хоч далеко, та треба ходить по тям!
Пр. в Ст. 36.
13340. Хоч до неї вмийся. *Бр.* — Не
 вмийся до неї. *Ил.*
 Хоч ми не піймаєм, то дідько. *Не.*
 Хоч трава й шовковая, коли мовго ко-
 ша не маш! *Ст. 36.*
 Хоч уріж (або: хоць утни). *Бр.*
 Хрустнуло, як оріх, шустнуло, як у міх.
Ст. 36.
 Хто напоршмив, той розголосив. *Руд.*
 Хто скляний дух має, вай на чужого
 каменем не кдає. *Ил.*
 Циба—риба, зусь—гусь. *Зал.*
 Цитте, жаби, я ваш пан. *С.*
 Цілий вік з торбою не сварися. *Проск.*
13350. Цуїть та тягне—волики йдуть.
Б.
 Чаро готове. *Лів.*
 Червячками и той живиця. *Ст. 36.*
 Чернецький хліб, показачький иззіж.
Евх.
 Чие времєня, того й погода. *Ил.*
 Чи з портом на тобі сорочка? *Ст. 36.*
 Чи (¹) опиханий, пановьку, ячмінь? *Ил.*
 (¹) Ци. *Закр.*
 Чи ти ів у Джюнькові солоні жуки?
С., Бер.
 Чоловік не Гапка. *Бер.*
 Чому, жінко, хаті неметєни? *Ст. 36.*
13360. Чорт ёго бери з кісткою, аби
 мені испік був! *А. Вил.*
 Чужому не радуйся! знай лад надогад.
Ст. 36.
 Щоб ви разом роги покотили. *Бр.*
 Юхи подсип, коли єсть. *Ст. 36.*
 Я зараз вискочу: я така не утолиха.
Сл.
 Як журавлі у небі. *Гр.*
 Як кого схоче— на рогах поставить. *Б.*
 Як козак в Лузі. *Гат.*
 Як мак у полі.
 Як не буде Івана, то не буде пана.
Ил.
13370. Як по міді пішов. *Ст. 36.*
 Як рак з кошеля випав: так багачеві
 талар з калити, або з капшука.
 Як тят та ляп, та й иззіла весь ка-
 раб. *Не.*

Додаток 13373—14340.

Не все до Бога: треба й до розума свого. *Вал.*

Бог не гуляє, та добро міняє: од того одбере, а тому 'ддасть. *Бр., Рад.* — ... добро розділяє: у одного візьме, а другому оддасть. *Не.* — Бог, сказано, зроду не гуляє, все вилами перекидає: один наїсця, другому подасть. *Ил.* — Господь милосердий ніколи не спить: у того щастя одбірає, тому дає. *Зан. (I, 148).*

Пришов піст—підогнув собака хвіст. *Кул.*

Вишпетавсь, як рак в торбі. *Шим.*

«Скажи мені, дядьку, який с'єгодня празник?» — «Та кажуть, що баба діда дражнисть». *Сторож.*

Люде плачуть, а чорт скаче. *Ковіс.*

Попову корову і вовк пізна та не візьме. *К. и Полт. и.*

13380. Як немає закопаних грошей, то він—вбогий піп. *Кос.*

Піп з н'єго так и верне. *С.*

Бійся попа, як той ладану. *Вал.*

Як перейде дорогу—щастя не буде, хіба одплаюєся. *Об.*

Золись-золись! на більш не надійсь (як золять плаття). *Б.*

Як золять плаття, то виходять надвір и кличуть: «ццу, білий!»—щоб біле було. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*

Шуги, на попові курі! а на наші не лети, тобі очі засліпи (на шуліку діти кричать, мати посила). *Кр.*

Журавлі, журавлі! колесом, колесом; ваші діти за лісом, за лісом (щоб журавлі закрутилися на однім місці и зпустились додолу). *Кор.*

Журавлі прилетіли й полудень принесли (пізно з вирію прилітають, як уже такі дні стають, що опріч снідання, обіда и вечери, треба робочому чоловікові ще й полуднувати. Перестають полуднувати од Покрови). *Кох.*

Ой дощечку, накрапайчику, накрапай! чорну хмару на Нехаєвку (за Коропом, як Сейму) наганай, наганай. *Кор.*

13390. Ікавко-ікавко, де була? у Києві; що іла? кобилину; де діла? покинула—

покинь и мене (од ікавки так проказують, не перехоплюючи духу). *Кор.* — Ишло через 12 ланів; один каже «лан, лан», другой каже «лан, лан», третій каже... дванадцятий каже «лан, лан» (те ж). *Л., Кор.*

Пливи-пливи, колодà, на білімì города, та перекажи батві, маткі, що моя чушку (свині) пасеть, чорну сорочку несеть (кидаючи дерев'ячку у воду, приспівують, ламаючи язик на татарський штиб). *Час. (1859 р. № 6).*

Цур—моє! *Зв., Лох.* — Цур не ділишца! *Л., Бвх.*

Мати водица!... ух-ух, мати водица (як купають дитину, або й само як купаєця, а вода холоднүвата—примовляють). *Ном.*

Кділі, кділі! *Л.*

Як купаєця дівтора и котре хоче надівать сорочку, кричать так, хапаючи на березі грязь и кидаючи нею в того.

Побреду я по кісточки, щоб любилн невісточки; побреду я по коліна, щоб голровка не боліла. *Прав. Ниж.*

Примовляють, як зкудавшись и надівши сорочку, знову уступа в воду, щоб неги пополоскать.

Не сідай верхом (на собаку): підкурить—не виростеш. *Л.*

Як дитина, бавлячись с собакою, сяде на неї верхом. Кажуть теж «певно собака підкурила», як хто не великого зросту.

Чи буде лад, чи не буде: в якому у мене усі дзвинить? *Кр.*

Стережись того, кого сам Бог назначив. *Ил.* — Не даром єго Бог назначив.

Обчеркнуть курячим зубом (чарами обмарить, заподіять). *Час. (1857 р. № 13).*

13400. Як дівка зле вимішає лемішку, або мамалию, и в нїї є мука, — набрати тої муки и насипати під бігун—дівка не відасця. *Збр. Шей.*

Качки оскубуюця—дощ буде. *Шим.*

Як уперше гримить грім, треба спиною що-небудь (найпаче стіну) підперти—щоб спина не боліла, як настане літня робо-

та. *Д., Кор.*—... треба підняти що важке. *Юр. (Час. 1855р. № 21).*

Як иде гряд, викидають надвір сковороду и кочергу, щоб перестав.

Як двонни гудуть сумно — скоро хтось вмере.

Коли над хатою пугає пугач, або смч— біду віщує, и найпаче пожежу.

Курка як заспіва — віщує смерть кому з господарства.— Таку курку (в Черніговщині, та, здаеця, и скрізь) хапають, де вона заспівала, и міряють нею, ніби локтем або аршином, до порога: що припаде до порога — чи голова, чи хвіст, чи ніжка—одрубують. *Час. (1859 р. № 8).*

Коли родяцца більш хлопчики, ніж дівчатка — война буде. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*

Хто перше з молодих вступить до церкви, або у кого первого свічка в руках потухне—те попереду и вмере.

Дарую тебе додібною (без підточки) сорочкою (як скаже так у помеділок молоді яка баба, що ворогує на ню та й знає до того, то для молоді се погано—то баба насила на неї когосту). *Кох.*

13410. Хто на Великдень п'є за обідом воду — ніколи не пообідає без води. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*

У кого вийде яка звада на Новий рік — цілий рік звидитимецца.

Коли вросені літа багато паутини—на той рік урожайне літо буде.

Коли на Водохрища риба табунами ходить—на рої добре буде.

Коли у якого господаря буде пакіл, що пробивають ним лід на тім місці, де на Водохрища святитимуть воду, то такому господареві пайдитиме у господарстві и найпаче у пасіці.

Коли на Багату кутю буде зоряно, то буде урожай.

Як хто продає жалкуючи, не піде куплене в руку.

Коли свербить долоня — гроші хтось дасть, а очі—плакатиме.

В остатню квадру, жінота ні за віщо ні садитиме нічого, ні сіятиме, ні солитиме угірків.

Хати закладають там, відкіль віє теплий вітер (?).

13420. Щоб не трапилось лихо, як хтось перейде дорогу, або стріне: перев'язують пояс на сорочці узлом назад; а коли чоловік иде — кидає під колесо цуруналок, переїжджа єго, и потім, розламавши, шпуряють назад.

Куплену шкату вводять в двір задом и назавжди становлять там, де вперше стане вона сама.

На Юрія стрижуть стригунів, а на Хлора и Лавра (18-го Серпня) — ні за що кінями не роблять, навет обороті не надіне: почитують сей день кінським святом.

Збирають з страв скалки жиру и заготовують тим свиней, що годуватимуть на сало: товсте сало буде.

Як пойдять кутю, сім'я сідає на покуті (на сіні, де стояла кутя) и квочуть —щоб квочки сідали и лупили курчат; потім сіно те кладуть в кучку, де сидітме квочка.—В Лубенщині квочуть, як несуть кутю на покуття. *Див. Ос. 5 (IX, 62).*

Но Водохрища починають учить коней и молодих бжків. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*

В Черніговщині, як буває весілля, дарують батюшці заквічану калиною курку. *Час. (1859 р. № 8).*

Иноді труну заквічують калиною (певно, у дівоти тільки). *Час. (1857 р. № 12).*

Домовики нічю їздять на конях. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*—... и що в гривах у коней робляцца иноді якісь зав'язки—то домовики стреміна собі роблять. Иноді, кажуть, прийди вранці до коня—мокрый, як з води витягнутий: ото домовик їздив. Щоб не їздили домовики, цапів в станах держать, або чіпляють стрелену сорочку: їздитиме домовик на іх. *Ном.*

Бог людей не бракує. *Ил.*

13430. Бабини животи (болота, грузкя руда). *Пир.*

Марево мрііцца, неначе дііцца. *Гат.*

Перва Пречиста любить паляничку м'якеньку, а Друга—сорочку біленьку. *Б.*

Весна—навісна. *Ах.*

Подай дощу—сорочку спушу. *Б.*

Доців батько (гряд).

Лід кріпкий, хоч гармати коти. *Кор.*

Та там, бачте, и кутить, и м'утить, и з верху йде, и зпід землі рве, а тут так побожому тягне. *Сторож.*

Циган забравсь до хліва коней красти, коли біжать хлопці, горобців ловить; Циган у в'ятір, та як побачили єго, ото й каже (див № 642).

Віщував календарь, та в помийницю вшав. *Ном.*

Жартують, як хто скаже, що календарь віщує, непогодь там, чи-що.

О чадо! не звірами ти еси ззідено, а руками чоловічеськими тебе збавлено. *Сос.*

Казав Яков своїм синам, як вони донесли єму, що Єсіпа ніби звір иззів.

13440. За Хмелиницького Юрся нуста стала Україна звелася, а за Павла Тереренка — не поправицца й теперенька. *Маск.*

То свята старовина. *Коз.*
Великий Іван, що з дуба впав. *Коз.*

У мене був брат Великий Іван, що з дуба впав. От чоловік був!... оттака голля була, а він узявся, так и зломалась — упав. З того часу ёго прозвали *Великий Іван, що з дуба упав* — так и до смерти зостався. *Олш., м. Коз. п.*

В Олику — по лика, в Клевань — по діда, в Деражню — по горшки (перші двое — містечка, а то — село на Волині). *Лев.*

Тростенець (Волині) Полісся ківець.

Як в Києві на дзвіниці чепці в дзвони дзвонять, так в Полтаві перекупки на місті гуторять. *Сторож.*

Ex sijus (Kioviae) promontorio multa alia videri loca — *vulgatum est Roxolanorum proverbium.* Архив Калач., *Michalonis* (XVI ст.) *Fragmina*, 60.

Ромен город на горі, по дві дурниці на дворі. *Шим.*

Добре бодакували Ромнові заїжджі ярмаркові гості!..

З Вересочі повилазили очі. *Б.*

Село *И. п.*; див № 736.

Понірці — дурні вівці. *Кол.*

Красняне (Красноколяднці), народ хитруватий и роцотний, глузують так з Понірців (с. Понори Кон. п.), що вони люде просгі, хлібосолні; Понірці ж глузують з Краснян, — що вони мошки кличуть істи до себе на храм (се б то, храму не справляють, а храм іх на весняного Миколи, як мошки багато). *С. Д. Ніс.*

13450. Покошичи (с Кр. п.) роскошичи: хто прийде в жупані, то пійде без свитки. *Кр.*

Городня — голодня. *Черн.*

В Суражі все люде вражі. *Шим.*

13453. Де голова не лізе, туди москаль и влізе. *Б.*

13455. Ні вже, як хто скаже, що «як у нас у Расвіі!» (гарно б то так), так слини в рот набери та й ковтни.

13457. Жиди, Жиди-кателики, не нашої віри: у середу, у п'ятницю сироватку їли. *Б.*

Жид, пан и Німець усе поверне в нівець. *Черн.*

Жид-Жид, бодай ти зни! *Вал.*

13460. Ні, жидівського духу не відхристиш.

А ну, пане, й мене так! *Кор.*

Пан хотів пошкунтувать з голодного Цягана: «що», каже, «найсамперв зро-

бши пороситі (а вою жареше на столі), и я тобі зроблю, — а тоді вже й істимо». Циган, не довго думаючи, за хвостик... поділував та ото й каже. *Камн.*

«Німцу, поцілуй мене онкуди!» — «Was, was?» — «Еге, мене!» *Полт., Камн.*

Знай свята своє лігво. *Вал.*

Старої корови пузир. *Кор.*

Як мале та просторікує. *Камн.*

Великої кошари свиня. *Кор.*

Рад не рад, а будь готов.

Могучого чоловіка з десятку не викинеш. *О.*

Царське діло и ніч не спать. *Час. (1857 р. № 15).*

13469. «На Русі будеш!» — «Уже на Русі.» *Б.*

Вийти на слободу, зпід арешту; оправдїцця. Се, певно, давнина, *невільницька. М. Біл.* — У голодний год колимо був у Берестовці козак Мороз, багатири. Люде пухнуть з голоду: спухне, як скло; виїде на сонечко, сяде, шкура на тварі репте, то вода так и тече. От він наварить казан кулешу відер у 30 та хліба напече та й зазиває: «ідіть старе й мале, іжте, — та так годував усе село з весни аж до жнив. «Іжте», каже, «добрі люде, годуватиму вас, поки й на Русь вийдете (поки хліба нового дождете)». *Вийти на Русь* — од часів Запорожжя, де хліба не сіяли. «Та вже пристарівшесь на Русь ити мушу, ачеї попи відпоминають мою грішну душу» — стоїть в написові під парсувою Запорожця. *Кул.*

13471. «Бач, які для вас хороми строюцца (казав пан простому чоловікові).» — «Ит, добродію, такі будинки та для нас! це б для вашої милости.» *Вал.*

Як будеш з правдою кохацьця, то не будеш и паном звацьця.

«Хто дурніший — чи пани, чи прості люде?» — «Пани сами по собі дурні, а ми сами по собі.» *Коз.*

13474. Добрий був пан: Бог ёго узав та чорту подарував. *Кор.*

13476. Як би влітку на панщину не ходила, так сказали б, що на себе недуг натягала.

Як беруть за нас гроші (дурно), так випадком и випадуть.

Чоловік без волі, що кінь на припоні. *Кат., З. п. (Глигъязов).*

Хоч рачки, та на волі. *Коз.*

13480. Як мир (миряне) похилився — горбатим зробився. *Кос.*

13481. Не бачила, як и кропівки росли. *Б.*
Сиділа у заперті.

13483. Багатий, та біснுவатий. *Кул.*

13484. Гроші добрий робітник, але поганий господарь. *Кос.*

13486. Гине, як риба з водою. *Ил.*

И кому на добро иде, то так иде, як рікою гуде; а як на нещастя иде, то як гуде. *Кр.*

Що в нашого Левка вже торбинка легка (з казки). *Д. С. Ніс.*

Я вік прожив на злах лободах, або — як сорока на тину. *Б.*

13490. Убогий такий, що як гнида вмере, то нічим поховати. *Кул.*

Такий убогий, що й кошеняти нічим з запічка виманити.

Ні хліба куска, ні соли дробка, ні страви ложки, ні води корці. *Б.*

У ёго грошей, як у жаби пір'я. *Кос.*

Лиха година, як убогий втрате корову, а багатий дитину (див. № 1620).

Бідне сороцці раде, а багатий й кожуха пуравця. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Не сакá, не така бридня, та й стій до півдня. *Б.*

То Божа воля, чи щаслива, чи нещасна доля. *Полт. Час. (1862 р.).*

Не дай, Боже, біди, то и в кваці папець зломив. *Лев.*

Від роскоші кудрі (кучері) вьюцца, від журби січуцца.

13500. Одже тугук та й годі. *Ил.*

Бог напусть напустив. *Б.*

Пішло у шню! *Нов.*

Сказано там, де кажуть: «де коротко, там и рвецця».

Извив корогів та й пішов. *Б.*

Не по правді жив, а далі—умер, звівся, з'їхав з села. *С. Д. Ніс.* — Извив корогів и д. — зібрав юрму та й повіявся. *Ном.*

Піймав карася з порося. *Не.*

Жартують, як багато сподівався, а мало оббірає. *Коніс.*

Піймав зайця за крашанки. *Ном.*

Заробила Гапка бісового батька. *Кан.*

З усёго мира та на мою гярю. *Лев.*

Держав дві корови, а тепера дві ворони (усе пропало). *Б.*

Згинув, як марцевий свіг. *Дуб.*

13510. Був та нема, та поїхав до млина. *Ном.*

Був з маком, та став з таким (ні з чим, порожній). *Кор.*

Як лизень лизав.

Кружало, де лежало (було та збрело).

Щ. — ... де *кайто* лежало. *Не.*

Взяв, як чорт Жида. *К.*

Повезли, як козу на армарок. *Бр.*

Не знаю, що в криття, що в рукава. *Гл.*

Хоч лопни, а риба не ловицца.

Не держались на горі, а під горою не вдержисся. *Кос.*

Бажала муха злого духа—так и я (наймига, чоловіка и д.) такого.

13520. Просив—не дає, випросив — не бере. *Вал.*

«Дяче, дяче, чого твоя сім'я плаче?» — «Не всім же співати.»

Бідой біди не допоможеш. *Черн.*

Біда за бідою: купив коня, та й той (або: аж він) з мадою. *Щ.*

Життя, як собаци на перелазі. *Ах.*

Мов рожень ёму в очі. *Кулж.*

Нетеча дала занять! *Кон.*

Кисне, як кваша (рюмсає). *Час. (1859 р. № 8).*

Наплакав, як кіт на сало. *Пр., Дох.* — ... кіт сала. *Бр.*

Кисла Оришка (тонкослізка)! *Кор.*

13530. Терпи до загину. *Кобз.*

Кожний добродій має свою милицю (Chaque homme de bien a sa jambe de bois). *Кос.*

Гонор такий, що куди тобі! *Ном.*

Гола—як кістка, гостра—як бритва, а дмецца—як шкуратор на огні. *Ах.*

Чоботи нові, а підшви голі. *Не.*

Глузують з такого, що не має нічого, а ніс дере. *Коніс.*

Дайте санчат хвасті підомчать (як хто хвастає). *Б.*

Не хватай муки в міх без вітру.

Нема ліпшого чоловіка над мене, нема гіршого то над мене. *Ил.*

Який почесний! а як ватее, то прощу понюхать! *К., Кан.*

Як летів, то й ропотів; як упав, то й пропав. *Зал.*

13540. Я тобі казав не тпрутай в казан, а ти не послухав та й повен набухав. *Кор.*

Не клопочись и не роби турсю. *Б.*

Нётри ёго несуть.

Чекає, як каня дощу. *Бр.*—Чигає, як каня на дощ. *Ил.*

У Лядських пісьмаків, *каня*—у кого хмара, у кого хяжа птиця.

Цур тобі, сатано, відчепись! пристав, як на сповіді. *Вал.*

Наволокті пеню.

Обвиуватить по дурному кого. *Б.*

Як лихий на шкоду. *Ст. Зб.*

Росклався на покуті, мов святий турецький. *Сторож.*

**Гребе, як кінь копитом. О.
Якось там звеличав. Б.**

Син батькові—не «тату», чи як інако сказав, а менням наменив.

13550. Хто худій—на три милі обійди.
До всякої масти козир. *З. п.*

Гудить.

Протпругав віру (не вірять більше). *Кор.*
Укрий, Покрово, од духа злого и (чоловіка) такого («Добрый, сестрице, у тебе чоловік!»—«И, укрий и д.»). *Кож.*

За святим ділом та чортовими ногами.
Кор.

Лиха твар все перемаже. *Коніс.*

За чужую кривавицю купив у церкву плащеницю. *Кр.*

Зложилось се прислів'я про одного секретаря Пу...ка, що дуже драв, кажутъ, з людей, але був собі набожний и купив таки справді плащеницю.

Душа чорна мов у ченця ряса. *Вал.*

Вродилось ледащо не на що. *Коніс.*

Ні, хлопці! ёго пора в Московію послати — там з ёго буде пан (про ледащо).
Вал.

13560. У вічі — як лис, а за очі — як біс. *Б.*

Дивицца лисицею, а думає вовком. *Полт. и Черн. п.*

Вивертає піку, неначе Німець (ради користи уміє бути и сляким, и таким). *Кон.*
Маною вродицца, а доброго ні в копійку. *Сл.*

Потайна собака (на чоловіка). *Ном.*

До вовчого м'ясива собака підлива. *Кос.*

Монахи, що не дають промахи. *Шим.*

Він вміє піймати вовка за вуха (покористувацца чим). *Кос.*

Лисице, лисице! та й довгий же твій хвіст.

Так він до вас берѣцца,—як не знає чого! *Сос.*

13570. Панська підлизуха. *Ном.*

Чумака чумака таранею допіка, а сам у ёго з воза потягує чабака. *Сторож.*

Як бачить, так и рачить (тоді годять, як у кого що е). *Б.*

Сюди хрестом, туди хвостом (таке-то яхидне).

Робити золотий місток до ворога. *Кос.*

Тхори тому, що носа не має. *Ил.*

Мов діло теляче: наїлася та и в хлів.
Гл.

Москала підвів. *Лів.*

Я не до вас—я до Дунаю: водиці напьюсь та й додому піду. *Б.*

Вовк добрався до гусей, коли пастух... так той ото й каже. Жартують, як хто

вдає, що того в ёго и в думці нема, а тим часом воно певно є.

У голові мов у пеклі — нічого не видно. *Вал.*

13580. Утяв швагу (зробив кому пакость, але не на вбиток, а на посміх)!
Кор.

Казали—минецца, а воно тільки настає. *Шим.*—Казали—минаєцца, а воно саме приступає. *Ном.*

13582. Вертицца, як шило в павістарі.
Зал.

13584. А як би там око було? *Ном.*

Глувають з дурної жалоби, що, мов, шпурнув чим, або так дуже ударив. В «Десять Кіп Казок»є про сеи брехенька.

Водять очима наче здодій по ярмарку.
Б.

Шик-шик—не в сіх, не в тих, в сальнянєвих. *Б.*

Скраснів, як іскра. *Лев.*

Не до стида, як сорочка лиха.

Якого уродила венька, такого прийме й земелька. *Сторож.*—Якого привела мама, такого привтає й яма. —Який виштов зпід пелени, таким остануть и до труни.

13590. Дай тобі, Боже, щоб ти тихенько гомонів, а громада б тебе слухала. *Кож.*

Менши кокот, менше клопот. *Гл.*

Наплюй ти їй в вічі, та скажи: «одкаснясь, од мене й од лица мого». *Б.*

Так и лізе, як чорв́а. *Б.*—Бігать чворою (або: слѣтою).

Слідом бігзть.

На ёго такий—Божий кий (сердитий).
Н.

Война посеред гайна. *Б.*

Три музики градо и всі три виграло (спорились и не згодились — кожний по своєму прав). *Кон.*

Так лаєцца, що чистій на землі буде, (віж) як він вилає. *Б.*

Без огню варить кого (докорять чим).

Оце вже й почали пєндюра водить (лаятьца).

13600. Світчив ёго, світчив. *Ном.*

Лаяцца прикладно. *Б.*

Задам я тобі бурду. *Збр. Шей.*

Гляди лиш! так полетиш, як зтось на лопаті. *Л.*

Не бачить би ёму Красного Колядина! *Ч.*

Ну, знав би він до нових вінчиків.

Е—дурні наші! *Полт. п.*

Звичайна лайка.

Нікчемний ваш рід! Нікчемного ви роду! Изроду нікчемні! Та що вже з нікчемних! Нікчемні собі у заташку. *Кож.*

Як дам тобі, так світ за 'вчинку зда-
сця. *Не.*

Старосвіцька. *М. Білз.*

Тут тобі й пуп розв'язецця. *Ч.*

Пропадеш, як гнила колода. *К.*

13610. Що, жив! горобець каже *жив-жив-жив*; а як поймають, то й не живе. *Бр.*

В три-шія тебе прогнать. *Л., Ком.*

Кота ще треба пошанувать (палицею), щоб він сюда не вникав. *Н.*

Кнут не ангел—душі не виме, а правду скаже. *Час (1857 р. № 12).*

Жалко, що не помічено, де записано!
Ном.

Ювелірник—латірник. *Черн.*

Лайка.

Клепачівський злодій (як хто нишком візьме, або просто вкраде). *Л.*—Оце Чевильчане (уїдливе, або—усе рознесли, розхватали, на обіді або-що).

Клепачі и Чевильча (сб. *Л. п.*) з давних-давніх вславились по Лубенщині злодійством. За мові пам'яті ще діялось, що чумаки було ганяють їх батіжжям в Луб. по ярмарку: піймають на крадізці, дегтем обіляють, обсіплюють піском, та й почнуть скрізь по ярмарку—тільки й карі їм було.

Красилівська масниця. *Б.*

Дражнять Красилівців (с. Борз. п.) що років 50 вони перший тиждень посту замість масниці гуляли и їли скором. *М. Білз.*

Струць задесенський. *Б.*

Дурень, як Задесенець чи Литвин. *М. Білз.*

Маня. *Б.* — Пірка. — Байда.

Дражнять жінок або дівок—«манею» и «піркою» вертливих, а «байдою» здорових неповоротних. *М. Білз.*

Листопадная маня. *Черн.*

Лаялись жінки.

13620. Стара гаргара (або: гаркгара, герггера). *Б.*

Сердата, лаюча баба.

Щоб таких густо сіяно, а рідко сходило.

А щоб тобі піп приснився! *Вал.*

Щоб тобі віку, як у кози хвіст! *Лев.*

А щоб ти попав на Серпяжин шлях (біля Каніва).

А щоб ти пішов під дев'яту палу! (?). *Час. (1859 р. № 33).*

Щоб тебе норіці сточили. *Б.*

Щоб тебе повесло на папороть-могили тї на Щокотин слід.

Років 50 тому в Оленовських гаях (*Б. п.*) вовки зїли багатого козака Щокоту; жінки найшли ноги. *М. Білз.*

Нехай тобі болячка з грішми, окрім хреста. *Б.*

Що на старих грошях були хрести. *М. Білз.*

Хай ти піди навпакі сонця. *Б.*—...підди вовками та тічками.—... підди очеретами та болотами.

13630. Нехай тому луком душу випре (як дорікають, що лукавнеш). *Кор.*

Щоб тебе кров гаряча пила (за п'яництво)!

Щоб тобі ні втішицьця, ні вradoвацьця!

Не буде тобі ні добра, ні житла! *Б.*

Щоб тебе правцем поставило! *Кор.*

Треба простити, або прохворостити.

Потіль бити (чоловікові жінку), покіль материну шкуру зніме, а чоловікова наросте. *Б.*

Треба б йому ижицю прописати. *Кор.*

Напали, як чорт на попа. *Гл.* — Ухопився, як чорт за попа. *Рад., Л.*

Верболіз б'є до сліз (школярів). *Вал.*

13640. Свігліть скільки хоче, тільки нас не морочте. *Сторож.*

На мені тільки піч не була (такий битий). *Б.*

Забив забузани. *Лів.*—Забузан забив.

Пр. в Ст. 36.—Забузан нікого не забий.

Ст. 36.—Забіти за бузан (заткнути за пояс кого). *Євх. (Час. 1859 р. № 8).*

Пійшов його плуг орати (по його сталось). *Б.*

На відважне батька в лоб. *Проск.*

Берись, синку, за свою свитинку. *Хор., Пр.*

Хвалено тих, що твердо стоять за свою батьківщину. *Коліс.*

Не бери голою рукою. *Бр.*—Голою рукою не займай (або: не чіпай). *Євх.*

Бог на нас дивидця (дико спіткало: гряд, сухоліття и т. инше). *Кох.* — Бог на тебе дивидця (як каже або робить не по правді).

Круту молоть (бояцьця кого). *К. 1.*

Бігає, як упісяна миша (перелякалась) *Б.*—... упісяний таркан. *Кор.*

13650. Ковалики в паністарі кують (страшно).

Сміливий, як Святий Петро. *Кос.*

Завзятий як перець, покіль не вийде на герець. *Хар., Зін. п. (Опошна).*

Ховаецця, як зозулька по кропиві. *Н.*

«Вона й ховаецця—бабусина тиличка—як зозуля по кропиві, а то скот її бив!» *Коз.*

З тебе дух, а з мене переполах (каже переляканий тому, хто перелякав). *Поет. Час. (1861 р. № 32).*

*

Тікають не од бича, а од калача (здогон кажуть, як хто тіка: жарт). *Кох.*
Сотворіте милостину, господі милостиві. *Черн.*

Кажуть старці.

Дасть Якову—дасть и всякому. *Кон.*
Грошовитий подай-Бог—щоб сам чорт не знав. *Ївх.*

Спасибі! нехай вам Біг силу верне. *Б.*

Кажуть тому, хто поміг зробити що.

13660. Обувшись в мої чоботи та мене й лав.

Готовеньке и кішка нззість. *Час.*
(1859 р. № 33).

Напірай на стриб та й на добрий! *Кор.*
—Плаз та ще й добрий. *Ном.*

Бач, ковбасу, а верби й не почув. *Кор.*—Бач, млинці й почув и д. *Ном.*

Є довга брехенька про старця и єго поводитири. В разних місцях вона раз но розказуецця. В Корошиці, як розказує д. Камінецький, так, що поводитири був ледацюга, а старець—ничого собі; поводитири раз нишком ковбасу став їсти, а той почув, та й дав почувеньків—так той и одскородив єму: прийшли раз до бурчачка, а за бурчачком верба: «плагайте», каже, «паноче, бурчак»; той плагнув, та об вербу головою. «Бач», каже, «ковбасу и д.». А вдруге, поводитири зовсім забажав сліпого збуцьця та підвівши до річки, й каже: «напірайте на стриб и д.»; той розбігся, оберся на костуряку та й бульконів серед річки. Але мені більше подобаецця, як розказують сю брехеньку в Лубенщині. Там старець злющій и раз-в-раз бєе костуром хлопця; мав нюх такий, що йдуть оце степом, нанесе повітря: «стій», каже, «чую млинці, або ковбасу там», и почне носом водить и нюшити; и як почує—костуром того, «оттуди», каже, «веди»; як траплявся рівець або що—звиче питав: «чи півпаза, чи цілий плаз?»; як перескакував вже—«гургуц!»—каже. Тернів—тернів бідний поводитири, та й набрався розуму—на вербу ото навів; бо ні втекти було не можна, нічого. Захоче було оце втекти, або посом таки почує, або так, та й до жене; та ще й бігти дуже не буде: виноха чи вислуха, як и де біжить, та як шкабуртне костур, то гаснидів свид так и заплутаецця поміж ногами; прибіжить та й насяде, як шуляк куроцья. *Ном.*

А сорочка—чи неміх, чи неміх? а підв'язка—чи не зав'язка? *Кор.*

Бувають такі старці, що один у хаті бавить господарство кобзою, а другі пораюцця по хижах та по коморях. От раз, ті напелешкали всякого збіжжя—нема мішка, нікуди ховати; поводитири приходить у хату та й каже нишком тому, що грав,—а він отто и почав приспівувати до танців: «А сорочка и д.» *Камн.*

В єго и зза нігтя кров не піде (скупе). *Час.* (1859 р. № 33).

Пожалував вовк кобилу: оставив тільки хвіст та гриву («так от и нас пожалували»). *Кох.*

Кожух лежить, а дурень дріжить. *Б.*
Хиба можна у неживого бога хліба впросити.

Од мертвих бджіл меду не їсти.

13670. Не прикладав муки, не простятай руки.

Хоч кваша, та не ваша. *Кор.*

Губки! *Б.*

Кажуть з серця, як хто чого просить. Перепаєну губку дають крученим собакам. *М. Білз.*

Дано псу м'ясо,—хоч їж, хоч надальше остав. *Н.* (Час 1853 р. 383 карт.).

Як хоч, мала: хоч біжи, хоч тпоай.

Лев.

Нехай завидують гірше, щоб прибуло більше. *Б.*→Завидуй гірше, так уродить більше.

Коли багато свини *тайма*, так вона ще рие.

Нехай криваве забирає (кривавицею добує).

Так рябцем и вхонить. *Кон.*

Ужé! купив за шаг—ледві пре! *Б.*

13680. Взяв, як ⁽¹⁾ своє. *Ил.*

⁽¹⁾ Пре, мов. *Проск.*

Ет взяв!.. як вовк вівцю. *Бр.*

Нехай же воно велике росте, а великим здохне. *К., Хар.*

Кажуть з заздрості, як гарна худоба на у чужого чоловіка, або ворога. *Ш.*

На наш крам найдецця пан. *Б.*

Хоч у пекло, аби тепло. *Коніс.*

Чого тужить, що батько лежить! як Бог поможе, то й матку положе (як бідкаецця незнатъзачим). *Ном.*

Не те в Кузьми на умі. *Не.*

Так як назолоті. *Б.*

Як кому що кортить, та не пранаецця. *М. Білз.*

Як би так хотілось, як не хочецця (ото так дуже не хочецця робити, чи—що). *Кор.*

З вашої руки кузь муки. *Сл.*

13690. Хоч би уже дупилось курчам, а вилупилось чечітка. *Кам., К.*

Прецця, як віл на рогатину. *Пр. в Ст.*
36.

Як торішнього снігу (жаль, забажалось, боюсь)! *Ск.*—Як літошнього снігу. *Коз.*

Се вже (або: молодим, старим, мені и д.) и Біг звелів. *Л., Рев.*

Будь воно турецьке! *Б.*

Азась, мурій нехрещений! цеглу їж, а не хліб печений. *Сторож.*

Оце б ще надав чорт діла! *Кор., Л.*
Поступись, небоже. *Гат.*

З печи кошеня учаділо. *К.*—Послі чо-го се? кошеня вчаділо! *Гл.*

Не пив води Дунайської, не ів каші козацької. *Не.*

13700. Ім міх, а нам рядно. *Ст. 36.*

Як завидує кому, або похваляє, то друге так одріка: жарт—дуранця, мов! *С. А. Ніс.*

Не горіло, не боліло,—давай бабо хоч поліло. *Б.*

Співатиме півень, чи ні, а день буде. *Кос.*

Чи буде решето бобу, чи не буде (не на певне не хоче йти). *Ст.*

13704. Сказав Забіла: не буде діла (ко-лись первий пан на Коропщині—що з ким хотів, те й робив). *Кр.*

13706. Спріч кобза! на Лисій горі яр-марка. *Кр.*

Се рябої бичок. *Ч.*

Не до нашої шми ті комірі шили. *Кр., Гл.*

Не по нашому пір'ю.

Знають усі чудотворці, яки ви бого-мольці. *Гл.*

13710. Ів би Москаль сало, та ба! *Б.*
Не всі ті пиво п'ють, що варять. *Лев.*

Се вже не шпачки! *Кор.*

Чоловік навідав гніздо шпаченят и, збираючись до торгу, вечорком пішов, щоб то видрати и назавтра в торгу про-дати. Саме коло осокорини, де було гніздо, стрів его старець и пита, куди йде. «Піду шпачків видеру, завтра у торгу продам.»—«А де вони?»—«А ось на сь-му осокорі.»—«Е, ні (Грицьку там, чи Потане) не роби сего—гріх, усяка тварь дітей своїх любить и дуже вбиватимец-ця по дітях». Уговорив чоловіка, пішов той додому, але вічю передумав: «хоч гріх, хоч два—видеру: яку гривню втор-гую, соли куплю». Уранці лішов чоло-вік, сів під осокором и розсувасця, щоб то лізти на дерево. Коли пастушата и питають: «Що се ти, дячку, будеш ро-бить?»—«А що? полізу на дерево—шпач-ків видеру.»—«Е, шкода! старець чутьзо-ря приходив и видрав». Почухав чоловік голову, з тим и пішов. Через якийсь час прийшлось ёму еднати старця—сина женив. «Добре діло», каже той, «нехай Бог помага!.. А кого ж», пита, «дума-сте брать?»—«Е, ні», одріка, «се вже не шпачки!» *Камн.*

Аби до нового (хліба) стало. *Коз.*

Як би усі ковалі, то й на ковалів би плювати. *Лев.*

Тільки в торгу и м'яса, що козинна па-ністара.

Була б шия, а хамут буде. *Гл.*

Аби груба, то пес буде. *Казки.*

Сказав один чоловік, як економ стра-хав громаду, що, мов, покине, коли не будуть слухняні.

Поки є люде, поти се буде («Хіба ще воно не вивелось?»—«Поки є и д.»). *Вал.*

Пішла раз—не гаразд, не одважусь в другий раз. *Коніс.*

13720. Е, як би та як би, та виресли на голові гриби, то був би огород. *Х.*

Добре сулиш, та не гарно мірш. *Кре-менч.*

Сказав чумак Жидові, як той, даючи хороші гроші за воли, ставив—побор-гувать іх (од Водохрищ) до Великодня. *Коніс.*

Хіба я тобі загадав море випити! *Кос.*
Гаразд дзвонити попереду як миряне зійшлися.

Хто бабі не ввук. *Гл.*

Кого ми хочем, так нас не хочуть. *Б.*

Як язиком, то й ложкою. *У.*

Що буває, те й минає. *Полт.*

Любить, як пес дідька. *Коніс.*

Йде опір (опинавця). *Пир.*

13730. Натягавця, як пес до роботи. *Ил.*

Жене—аж коліном пре. *Б.*

Не всі бо заразом. *З.*

Хтось сів на коня, та ніяк не сяде. От він и молиця: «ах, Господи, помо-жи! Мати Божа, поможи! всі святі по-можіть!», та як натужжиця—та й опи-нився на другім боці. Тоді повернувся—«не всі бо», каже, «заразом!» *Камн.* В *Десять Кін Казок* масця теж ся бре-хенька, тільки там притулена вона до Ма-зура: «пс всици з бо разом се бежде», каже. *Ном.*

Чорт скорих бере. *Л., Кор.*—Поспіш-них чорт хапає. *Кор.*

«Я тобі поможу.»—«Поможеш, як заець кобилі.» *Не.*

А ні в студеній воді не умнєся. *Ил.*

Авіямовчить, та тільки плечима виже. *Не.*

Прийшов збоку, та взяв строку. *Кон., Ст. 36.*

Бачив и горох, и чечевицю. *Коз.*

Сказано про чоловіка, що кілька ра-зи був під судом. *Коніс.*

По два доюни 'дбувать (поспівать и в одно, и в друге місце). *Б.*

13740. Продасть и викупить и гроші по-щитає (битий жак). *Кор.*

Як під уху вдарило. *Ст. 36.*

Наівся забудьків (усе забува). *Ном.*

Чинь мондре, а патри конца (давнее примовъ). *Вел. (I, 170).*

Як в, так жму, а нема, так жду. *Гл.*
Розживився, як знайдешся. *Вал.*

Пришов Циган до чоловіка—три дні нічого въ роги не було, сім'я сидять голодна—а там жінка хліб з печі виїмас, борщ на припечку булькотить... «Кшипиши», каже, «борщяку, будем тебе їсти» — «Будем їсти», одказує хазяїн, «та не всі.» — «Хіба ти не хочеш?» Коли Циганця прибіга; бачить, на лаві хліб парує... а попросить сором. «Йдіть», каже, «тату, обідать.» — «Йди—обідайте, я з добрими людьми побалакаю». Циганця не йде, кличе вдруге, втретє... Ні як ухопить Циган хліб, як шпурне ним в Циганця... «Нічим мені тебе, гаспидову дитино!» — а Циганця за хліб, та додому (Дяв. № 11982).

Тоді треба старе руйнувати, як в з чого нове будувати. *Кременч., Коз.*

Одповідь на раду перемінити старих сторожів. *Коніс.*

Нікому не вірь, то ніхто й не зраде. *Ах.*
Один день розорився, та навіки хазяїном зробився. *Гл.*

Не в дорогих кунях (по карману). *Б.*

13750. Що піймав у руки, те и держи.
Треба ставити дзвіницю посеред села. *Кос.*

Треба одійти од них, щоб гаразд її перескочити.

Двічі молодим не бути. *Рев.*

Ховаецця, як кіт із салом. *Б., Бер.*

Довго у ступці (иготі) цибули воля. *Кос.*

Зробити що, як самому знать. *Дів.*

Дать навід (навчить, що робить). *Б.*

Нашого пономара ніхто не перепомоорує. *Кр.*

Летів ворон через безверхе дерево.

13760. Не клюй курка крупку, не кури Турка люльку.

Не купити ума, як нема. *Кох.*

И була б дурна — так вже тричі дурна (не доладу щось зробила — за те ото й сказано).

И зпереду чоловік, и ззаду чоловік, а увесь — як на сміх (про дурня). *Вал.*

Верба товста, та пуста. *Пир.*

Під носом косовиця (ус виріс), а на розум не орано. *Кон.* — Під носом косить пора, а в лобі й орать ні на що. *Кор.*

Як дурень (¹) з печі. *К., Л., Пир., Б.*

Схопився, вискочив, бовтнув в д. — (¹) дурний. *Зв., Пр., Кр.*

Шубовість — як чорт у воду! *Гр.*

Тенде ренде з маком. *Гат.*

Видетів, як горобець із стріхи. *Бр.*

13770. Неваче миш вискочила з борошна. *Кулж.*

Проспавши день та ввечері (коли згадав або взявся до чого)! *Кр.*

Из порожнього та в нісчмине.

Ой іхав я серед мора дробнистим возом; оглянувся перед себе, повна люлька раків.

З одного чорта утяв два (поправляючи помилку, знову помилувався). *Кос.*

Він дуже розумний: решетом у воді зірки ловить. *Полт. Час. (1862 р.).*

Знає він кошечу загребу. *Вор. 1.*

Женицьця пробі, а хліба врізати не вміє. *Не.*

Про тих, що вдають з себе старіших, ніж справді вони є. *Коніс.*

Недавно осліп, а нічого не бачить. *Полт. Час. (1862 р.).*

Убравсь (¹), як муха в патоку. *К.*

(¹) Валіз. *Пр.*

13780. Зав'яз, як собака в тину. *Зв., З., Кр.*

Утяв, як пес на ланцуху. *Ил.*

Забравсь, як чорт у вершу. *Бр.*

Кублицця, наче курка на яйцях.

Зарився, як свиня в багні. *Вал.*

Примостивсь, як сорока на колу. *Євх.*

Висип, як пес коло ятки. *Прокс.—...*
як пес на голяці.

Хоп муки лопаткою: він задивився, а я й дві («ото опікся, або-що»). *С.*

Двоє кўкало, а одно полетіло (як що впаде, або-що). *Б.*

Граецця (або: Водицця), неначе з хлопцем. *Кулж.*

13790. Моргнула, як вругловида (свиня) в двері. *Бр., К.*

Як хто загляне, та й назад.

Вигляда, мов крива з крупнів. *Євх.*

Заглядає, як сорока на голу кістку. *Пр.*

— ... в кістку. *Прокс.*

Пришов, як огню вхопив. *Ск.*

Пришов скоро, — я ні сюди, ні туди, та й пішов.

Умницьця; хвалить вся улиця. *Кр.*

Благовісний, мов в Петрівку теля. *Вал.*

Чи не приступило тобі, хваробний (чи не сказався ти)! *Новг.*

Пішла по селу добувати киселю. *Коніс.*

Він угадає свята, як вони вже минули.

Кос.

Почав «за здоровія», а звів «за упокой». *Коніс.*

13800. Слава тобі, Боже наш! вінчавецця чупендас. *Кор.*

Та вона вівця! *Гр.*

Баньки виставив, мов жаба (витришкуватий). *Вал.* — Очі, як у жаби. *Ном.*

У тебе уса (sic) великі, пухлі ті аж до уха, а ти того не знаєш, що я. *Б.*

У їх два верхи у хаті. *Кох.*

Воляють подорожнього чоловіка в хату спочити. «Чи один верх», питає, «у вас у хаті, чи два верхи?» — «Один.» — «Ну, коли один, так прошу приймати.» Але увійшовши у хату, незабаром помітив, що жінка чоловікові не кориця за шапку: «Я», каже, «вас питаю, чи не два верхи у вас у хаті? Там, де два верхи, я ніколи не останусь, хоч би як притомивсь.»

Невісток багато, а хата неметена.

Полт. Час.

Всі кинулись туди—и міх, и трава. *Ном.*
Така правда, як Бог казав буселю. *Кос.*
Межи Ляхи и Чехи. *См., Бус., Семковський.*

Бозна—куди и як; з Нестора.

Од ёго як од Жида правди. *Кох.*

13810. Хай я душі пущусь (коли пустила бичка). *Б.*

Щоб у мого ворога духу стільки; щоб у мого ворога зірку стільки, як у мене худоб.

Нехай мене в обліжні полбжить.

Щоб я трейчи Німцем став. *Греб.*

Коли дзвонять, то видно празник (не думай, що брехня—щось є и правди). *Кр.*

Уже слово не прийдеця як-небудь. *Ком.*

Знаю, як свою руку. *Бр.* —... як своїх п'ять палців. *Пир.*

Не забуду я тобі смерті, хіба би мені на груди насипали землі. *Проск.*

Гріють зуби на сонці (сказано про жіноту, що весною, в свято, посідали під тинном и скрекочуть собі). *Казки.*

Я тобі кажу, а ти таки колядуєш коляду бісову (брешеш). *Б.*

13820. У ёго язик у роті, а не у кишені. *Кос.*

Гусей підпускати (збрехать, плітку пущить). *Час. (1859 р. № 7).*

Сю ніч бвба Ліщиша, на піч лізучи, оце говорила. *Лев.*

Такого наговорив, що и в головах низько. *Лев.*

Двоє білих, трейте сніг. *Ис.* —... атретій, як сніг. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Хоч ти хрести їж, не повірю. *Кор.*

Ой там на базарі собаку прив'язали!
Кул.

«Хіба ти бачила?»—«Людеказали!»—
«Ой там и д.»—дурне мелеш!

Чуємо, що бовка дзвін, та не знаємо, де він. *Сторож.*

Адже дзеркало показує пику, якої саме не баче. *Кос.*

Такий вірний, як лічба жидівська: писане мов би то й раз, а перелічиш, так все два або й три. *Сторож.*

13830. Чули, як говорили, що бачили, як ілі. *Кул.*

«Смашна каша!»—«Хіба ти ів?»—«Ні не ів.»—«Апочім же ти знаєш?»—«Чули, як говорили и д.»

Цвіркун на видоці не цвірчить. *Зім. п. (Опошна).*

В вічі боїця правду казать, а за очі то й брехні вигадує. *Коніс.*

Окрім базарю ніхто не знає. *К.*

От уже й пустила турсу (поговорі, брехні, плітку). *Б.*

Нехай про мене люде шепчуть: пристріг не нападе.

Добрі вісті не лежать на місці. *Не.*

Чув у Києві у лаврі од прочан. *Коніс.*

Виновата хата, що привела Гната. *Б.*
З тих-то річей так и сталось (од того-то...)

З лихої години. *Г. Бар.*

За своєю лихою годиною (позабувала пісні). *Ком.*

13840. Гарна дівчина, та женихів нема. *Коніс.*

То не майстер робить, то посудина робить. *Бр., Пир.*

Не велика курава, та багато людей губить. *Час. (1857 р. № 13).*

Хоч и риба потерушка, та хороша юшка. *Лев.*

Чоловічество повеліває, а пан тисяцький ні.

Така вже справа. *Кулюж.*

На те гнути. *Гат.*

Рідко, та ідко. *Дуб.*

То то й диво, що гірке пиво. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Красна ложечка не метаєця, та й під лавою не валяєця. *Ел.*

13850. Затим ходим у портухи, що розносили вовну мухи.

В Москву з грішми, з Москви з вішми. *Коз.*

Чув у Кобижчі од 80-літнього діда: одповів на раду—вдацьця з справою проти пана. *Коніс.*

Святе діло—королівське! *Б.*

Чи карася, чи порося, аби б наїстись («та давай, жінко, чи карася и д.»). *Кох.*
Хороша, коли б трохи довша (пісня). *Кр.*

Дарма верба, що груш нема! аби зелєніла. *Нові.*

Те ж гайно, та й порідшало. *Лів.*

Стріло (1) брїло, аби (2) було. Б.

(1) Цвіло. Пир. (2) Боже дай. Кр.

Хоч на личану справу, За., Чыр.—Хоч
ляками штий. Ст. 36.

Розбудутьсь—прийдѣть, чи—що.

Вибрала дѣя, на себе глѣдя. Б.

13860. Припадає, як Жиду короста. Гл.

Не годниця й до Редька на обід. Б.

Заплюючі очі та й покинй. Л., Кам.

Золоте залізде (нікчемне, чортвіщо).

Кат.

Ні стѣйки, ні гейки (ні стоить, ні йде). Б.

Схапав на живу нитку (поспіхом зро-
бив). Кор.

Якось нѣкось, а все бач не так. Час.
(1857 р. № 15).

Ні попу, ні наймиту. Б.

Сяка—тана межисітка (ні се, ні те).

По всѣму світу сѣго добра багато є.
Полт. 1.

13870. «Багато там роботи?»—«На од-
ного хахла буде на день (багато).» Кох.

Такого дітей, що й гілля не здѣржала б
(як би завісив). Б.

Набравсь, як лин мулу. У., Пир.

Тут хіба тільки батька та матері нема
(а то все є). Щ.

И стус и брус, и качалка й рубель, три
повісні конопель, три копиці кошениці,
москвовѣчи рукавиці, ще попова шапка,—
то все буде слабка. Збр. Лаз., Ном.

Гоняця, як хмари. Бр.

Узявся на кремпіль добре. Кон.

Аж кріз палці тече. Щ.

Тільки за малим богом не зроби а (за
малим ділом). Б.

Їму (украсти и д.), як раз плюнуть. Об.

13880. Наче руками (вітер, доля и д.—
що забірає од нас, не маючи рук). Ск.

Закриє, як решето. Пир., Л.—От
вже скажуть! як решетом накрить. З.

Так-то й одуть, лиха не набравшись. Б.
Швиргома докинуть. Н.

Возів (сіна) 12—ть таких увезе, що
тільки достанеш швиргома докинуть.

Не спиниш, мов воду з лотоків. Гат.

Не вспіє гирява дівка й коси собі за-
плести (як ми вернемось додому). Сто-
рож.

Бере, як багатого за живит (кажуть, як
добре плуг бере и д.). Рад., К., Хор.. Б.

Бере, як віл на роги. Бр.

Ухопив, як вола за роги. Гат.

Попер, як сірий корову. Р., Л.

13890. Гепнуло (1), мов довбнею. Пр.

(1) Геп. Х.

Трасецця, як молоде теля. Ил.

Иде, як вода на лотках.—... як вода
з каменя.

Аж луна пішла. Пир.—... йде. Нові.—
Аж залунало. Бер.

Мнуть, як шевці шкуру. Бр.—Крутить,
як швець шкурою. Ил.—Тягне, як швець
шкіру, аби більша була. Прокс.

Вовки свиню, порослята аѣжу ссут и д.

Гудеть, як гудок (або: гук). Ст. 36.

Гуде, як вода з лотоків. Бр.—... в
лотоках. Гр.—Як вода з лотоків. Бр.

Любимосьмо приймати, як се — теперь
приймаймо, як Бок дає. Прокс.

Поти попадає княгиня, поки віп не згниє.
Гл.

Хіба десь будеш брати на страшній не-
ділі шлюб? Нем.

13900. Так рано встала, що аж на по-
розі розсвінуло. Кр.—... встала, що й
півень на смітнику заспівав.—Рано встав—
на порозі освів. Ст. 36.

Так рано з досвіток идеш, що сорока
починки полічить (сорока рано скрекоче—
починки лічить досвічанок). Кр.

Збігаюця, як на солошице. Ил.

Не ходив, не ходив мій батенко, та як
пішов, то й двері (1) на плечях приніс. Л.

(1) ворота. Пир.

Дивного хвело чоловік. Ил.

Став, як укупаній. Г., Лів.

Аж потилицю почухав (невдача и д.). Кр.

Похожий ведмідь на копішника (злото-
го—од жона; кажуть, як прирівнює що,
зовсім непохоже). Х.

Яні сами, такі й сани. Коз.

Од свині не будуть ведмежата, а ті ж
поросята. Кор.

13910. Чорт біса витягне из ліса. Полт.
Час. (1861 р. № 32).

Як словом, так и ділом. Рад., Пир.—
Тут словом, а тут ділом. Ст. 36.

Що кому чля! Дуб.

Іхав Лях (пан) верхи, а геть зпереду
чоловік, а назустріч піп. Здибавшись з
попом, чоловік взяв благословення и по-
цідував у руку; пан, здибавшись, од-
вернувся и догнавши чоловіка: «вдлач
бим», каже, «кого другого поцаловаць,
а нежели тѣго попа в ренке!» — «Що,
ване, кому чля!» Кажки.

Як Жид убогий, свиня худа, жінка нѣ-
на—нема гірше. Кор.

Рости перш угору, вгору, а послі вниз:
так уже Бог дає. Б.

Зазнаєши крупного й м'ягкого.

Поживеш дальше, так побачиш більше.
Там то тиєш, аж в шкіру не влазиєся.

Прокс.

Дай, Боже, в добрім здоровті поболіти (кажуть тому, хто удає з себе хворого). *Кор.*

«Голова болить!» — «То паністарі легше». *Л., Каті.*

13920. Бог віку прибавив, а од смерти оддалив. *Б.*

Заздалегідь обрякотицьця (зробицьця хорим) хочеш. *Коз., Час. (1853 р. № 41).*

Хіба треба у недужого питати, чи бажає він здоровля мати. *Кос.*

От я зіму вилежала—хай огонь у печі лежить. *Б.*

Такий сильний чоловік, що можна вбити. *Ш.*

Вона цвістиме—цвістиме, та й умре. *Б.*

Хиритиме—хиритиме, та й умре.

Дивись, яка ситінка в очах. *С.*

Од пристрігу, знахарка бере шклянку чи кухлик води, кида туди жарину, витира хорого сіллю, шпуге тиею водою и дає й хлиснуть її. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*

Як болить живіт и приступає до серця, розбовтють мезиним палцем з правші (конечне сим, а не другим палцем) сіль у воді (у чарці чи-що) и пьють.

Як напише Бог смерть на роду, то не обійдеш и на лёду. *Б.*

13930. Истка кістка—викопаний батько. *Г., П.*

Попи ёго поховали, а ми тільки оплакали. *Б.*

Плачте очи хоч довіку по доброму чоловіку.

Горбастий цвинтарь у молодого лікаря (багато могил). *Кос.*

Там народ (парубки и д.) один в одного—як перемиті. *Ном.*

На те мати уродила, щоб дівчина любила: чорні очі вліпила. *Кр.*

Шия, як на мотузочці (худа, тонка). *Ном.*

Руки, як кописточки (худі, оостуваті).

Сліпий, кривий, рудий та красний самий опасний. *Н.*

З рудих нема святих, та и з чорних чортма добрих (руда сказала чорнявому). *Коз.*

13940. Маруся безуся. *Б.*

Дражнять усіх, що зголюють уси, або не мають їх. *М. Білз.*

Лоб Сиволозький. *Б.*

Дражнять Сиволожан (село Борзен. пов.), що високо підголюцьця, та й усякого, хто так робить. *М. Білз.*

Розумна голова багато волосу не дер-

жить. *Коз.* — ... а даєцца ёму лисина у шість вершків.

Чмихає, як овечка. *Л.* — Пиршать, як овечка. *Пир., Н,*

У мене син—такий варяг (здоровий, високій). *Ст.*

Там велетень такий (височенний, здоровенний)! *Ном.*

Здоровий, як лут (?). *Кон.*—Лут з ёго такий.

Оце лохвицька ряхта (високе. Що воно за ряхта така?). *Р.*

У ёго у штанах уже діти пишять. *Час. (1857 р. № 15).*

Пицура (пика) решетом не накриєш, за три дні не обгепаш. *Кор.*

13950. Гамела (оцупок такий, нестелепа)! *Кон.*

Балда (нестелепа, лепроворяка; в Чернігові в Балдинські гори)!

Старе виставляє себе, що не скоро ість; а воно ком-ком, що б було двом, то воно само прибере. *Б.*

Великі роблять без грошей те, що малі не втнуть за гроші. *Кос.*

Старість не приде з добром: коли не з кашлем, то з горбом. *Гл.*

Сама старість хороба. *Рез.*

Горобець молодець, а ластівка краще. *Коніс.*

Аби б тільки обложити, а було б коло чого ходити. *Ст. Зб.*

Ого, напрутив! так бунчукдм (або: бунчукá) и стоить. *Б.*

До вінця як идеш, то про смерть не думай. *Коз.*

13960. Рипіть (або: хрипить) у грудях—не будь мені в людях. *Б.*—Як рипіть у грудях, то не будь и в людях.

Боже мій, Боже мій! стороною дощик иде-поливає, а на мою роженку и немає (казала дівка). *Сос.*

У кого горшки та неповні, а в нас из верхом; в кого женихи шолудивні, а в нас из плішом. *Кр.*

Хоч и багата, аби пішла за нашого брата. *К. п.*

Як задумав батько женицьця, та й привязав до паністарої коритця. *Б.*

Свадьба на воротах не живе. *Ш.*—Велике весіля на воротех не вісить. *Проск.*

На жлукто споткнулась, на корито впала; вийшла за п'яницю, на віки пропала. *Кр.*

Свою жінку зпід полі можна забрать. *Б.*

Дід бабу дрюком: ёму меду гуком (багато).

Що козак, то п'ятак, а із баби — гривня; затим баба дорога, що її коротка мога.

13970. Жінка хіба те утає, чого не знає. *Коз.*

Коли жінка каже—ліхо, не зачінай її стіха.

Ишла не любля и живу терпля. *Кр.*

Чоловік буде возить добро додому возом, а жінка з дому кірчиком (так чоловік не настачиця). *Кох.*

«А що, важка то робота (до білоголових)?» Подумав—«Ні», каже, «коли б була важка, то пави б нас примушували, ато сами».

Як розпов'єцця, так г'єтьте! я йду. *Б.*

Баба — Шкр'єбиха, Хівря — Рейдзуля (лякають так дітей). *Збр. Шей.*

Он піп иде: будеш плакати — язик одріже, а шось залатає. *Кор.*

Матірки лякають дітей; за те ж, як прийдецца до сповіді, не збудуцца хлопоту.

Он рева яблука розсинала (кажуть дітям, як плачуть). *Щ.*

Не йди в горох, бо там залізна баба сидить. *Кр.*

На дітей, щоб не ходили в горох. В Лубенщині найбільш залізною бабою страхують, щоб в яку нушу не ходили — в ліс, в стінки и д. *Ном.*

13980. Господи помилуй, дід бабу покинув; дід пішов по гриби, баба по опеньки, дід свої посушив, бибини сиренькі (дітей тішити). *Кр.*

Ой діти мої, діти мої! люблю б на вас глядіти, ой коли б ви були всі в совіті.

Сини мої карасіри, коло серця посіли.

Як у батька три сина, так буде в ёго спина синя; а як у матері три дочки, так буде без сорочки. *Кох.*

Коли мати гайтує, то й дівка. *Кон.*

Так що ж, що родила! так нехай іззисть. *Вал.*

Тільки й родні, що в Києві Химка. *Гл.*
Ковалів Гарасько та Химини Парасці у первих Юхим. *Лев.*

Кумині свахи наймичка.

Вона ёму Василевому тітка, а він ій через вулицю бондарь, по Тупишинці гончарь, а попросту — як там хочете: (брат у других и д.). *Кох.* — Вона ёму через вулицю бондарь, в первих Юхим, по Тупишинці гончарь; вона ёму Василевому тітка, кумовому молотникові зять.

13990. Як батька покинеш, так и сам загинеш. *Коміс.*

Одна мати вірна порада. *Коз.*

Нашого тіста кмиш. *Полт. Час.*

Из ногтя зріс у мене (на очах). *Коз., О.*

Своя сім'я не важка. *Коз.*

Мазь пополам (нерозмита вони вода). *(Час. 1859 р. № 8).*

Привик, як чорт до купини. *Бр.*

Сидів якийсь чорт у такім смердячим болоті, що як заворушицца, то аж бульби знід купини виривають. Жалко одному чоловікові стало хамінка, нарав ёму перекучувать у друге місце — хороше, веселе. Послухався чорт; коли йде чоловік, так через тиждень чи-що, біля того болота — знову дме той бульки. «Та там же веселіш!» — «Та воно веселіш, та я, бач, змалечку тут привик.» *Казкм.*

На чужому полі не матимеш волі. *Полт.*

н.

«Чому ти, дядьку, не посіяв отут просо, а ячмінь?» — «Е, чому! не мій обліг, а панський, — а на чужому полі и д.» *Коміс.*

У чужі хаті худоби не збереш! *Кох.*

Навіщо бадеритись чужою свитиною. *Кос.*

14000. У нужді и піп процає. *Час.*
(1857 р. № 15).

На копілку ноги не зоб'єш.

Ніхто шага не підкине, щоб на возі ніготь збив.

За користю біжу ристю. *Кр.*

Задихався, як воза віз. *Рад., Дох.*

Навстоячки, навлежачки — заробила се-режечки. *Збр. Лаз.*

Оттепер, Микито, ні сюди, ні туди! *Кор.*

Якась паві, не дуже то багата, хотіла зовсім поводицьця попанському. От раз наїхали гості, вона и кликнула якогось Микиту, що рубав там дрова, чи коло волів порався, и звеліла розносити чай; а щоб Микита не помилявся, кому поперед и кому позаду, раз-в-раз смикала за поли — не сюди, мов, не туди. Носить Микита чай... а далі пані якось за очкур смикнула, а він гаспидів був зашморгом... Оставсь Микита з чаєм посеред хати, мов кінв зутаний... та повернувшись до пані: «Оттепер», каже, «Микито и д.» *Камі.*

Попався, як (1) сучка в дучку. *Х.*

(1) Так попавсь сердега, мов. *Сто-рож.*

Ой, не втерплю — заспіваю. *Кор.*

Се, бач, у казці про собаку и вовка, як собака попутував вовка за те, що той став ёму у пригоді и ввів у шано-бу у господаря. Завів він вовка під піч и туди носив ёму усього питення и їдення и горілок усяких; а як підпав трохи вовк, та й каже: «Ой не втерплю»

—заспіваю». И як уже не вдержував ёго собака—заспівав таки, и бідолашно-го вбили. (див. додаток до № 5019).

Хазайство мовчить, та шийку тончить.
Н.

На батьківський курінь. *Гр.* — На отцевський курінь. *Кон.*

14010. У ёго в дворі—як у віночку; ув олійниці—що в иншої баби у хаті не так чисто, а у хаті—тільки перехристицьця. (Див. № 10103). *Кох.*

Пішов на країну, на степі, на вольні землі. *Б.*

Хто хліб пахає, того Бог кохає. *Коміс.*
Пшениця—дурніця: у трох молотить, а одному істи. *Б.*

Хто робить замочки, той ходить без сорочки; а хто робить лемеші, той ість книші.

Дошу—земля, а нам—хліб.

Крешуть, мов блискавиця (серпи у добрих жній). *Г. Бар.*

Винничка—всёму половинничка, млиночок—всёму віночок. *Лев.*

Славно косить, славно й жне, того в ёго й гроши є. *Б.*

Пішов на косовицю з собачкою, а вернувся з класчкою. *Вал.*

Ишов чоловік на косовицю и ніс за спиною здоровенний міх хліба й сала, а собачка за ним. «Куди ти, чоловіче ідеш?», пита ёго стрічний.—«На косовицю.»—«А собаку нащо ведеш?—«Чого не доім, собаці відам.» Вертаецця вже без собачки. «А де був?—«На косовиці.»—«А собаку де збув?—«Хліба не стало, так изів.»

14020. Усю околію зібратъ та й косить.
Кон.

Треба вставать та накинуть свитину на спину, та попорать скотину. *Б.*

Що ступа, то копа.

Кінь пішов на банта (издох). *Збр. Шей.*
—... на бантину. *Л.*

У kota шерсть хорошая, та рот проклятий; а в собаки рот хороший та шерсть поганая. *Б.*

Овад роси боїцця: уранці на росі я каптан замочу.

Комар боїцця сонця; він каже: на сонці я розтоплюсь (ситий такий).

Какаріку! пішла баба по горілку! козаки йдуть, гурки рвуть, а на дні поглядають. *Кр.*

Ворона улітку, хоч и що добре попаде на спожиток, то все кричить: «гайно! гайно!» а узімку, як живицьця уже нічим, то вже хоч и нікчемне попаде, хоч кизяк мерзлий, усе кричить: «Ха-арч!

ха-арч!», або: «ка-алач! ка-алач!» А со-рока пехлить коло неї та все питає: «чи кисле? чи кисле?» *Камн.*

Ракша кляшниця од вирію (ранше всіх летить у вирій и після всіх вертаецця). *Кох.*
—Другі кажуть, що соя кляшниця. *Зан. (II, 36).*

14030. Черінем сіли. *Ном.*

Оце ейце! неначе писанка. *Кр.*

Зозуля наковала (зозулини черевички).
Нов., Макс.

Лісок, як шітка. *Пир.*

Гливи такі, як кулак. *Кон.*

Деречі поконотіпській, а понашому довжикові ягоди. *Кон. (с. Понори).*

Деречі и довжикові—ягода буйніша, у сушку не годицьця, бо витікає. *С. Д. Нис.*

Така хата тепла, що зпотієш дрижачій.
Б.

Хату руки держать. *Л.*

Гаряче, як у лазні. *Бр.*

Тепло, як в бані. *Ил.*

14040. Як у кузні. *Пир.*

Як у пеклі.

З покутя узятись. *Гам.*

О котрой печі правляють, и сами не знають: піч бо мненуецця печаль. *Кл.*

Ого, жарку! можна й Жида зпекти. *Б.*
Палає (¹), як у гуті. *О., Кр.*—... як горен. *Лів.*

(¹) Горить так. *Бр.*

Горить, як за умерлого душу. *Прож.*

Попікса, як дід пампушкою. *Пир.*

Там води—горобцеві по коліна. *Павл., [Дох., Пир.].*—Старому горобцю по коліно. *Пир., [Черн.].*—Такого води, що нігде горобцю и лап помочити. *Пир., Сос.*

Так глибоко, що жабі по око. *Бр.*

14050. Якби в службі добре, то за ца нами не похвativся б. *Б.*

В тебе служити, мов у Жида. *Вал.*

Жид наймав наймичку: «Ти з мене», каже, «галоцко, не багачько бери—в мене не багачько діла.» — «Як так?» — «От бац: встань ранком, підмети хати—та й сядь; винеси сміття—та й сядь; подій коров—та й сядь»—та й сядь, та й сядь, и ліку нема. «А як уже зробиш, що я казав—обідати... Страва для тебе буде хороша: чи зварил конгонки — юшка твоя, раки—юшка твоя, яйця — юшка твоя... А що ж мало, сцо три переміни на обід? дез більш готувлять для батраків?»

Наймит першого року каже: «десь господарські воли зайшли»; на другий: «чи не бачили де наших волів?»; на третій, то вже: «от десь мої воли пропали! шу-

каю сам, й хлопців розяслав—й найти не можна». *Казки.*

Хто чужого не жаліє, так и свого не мміє. *Б.*

Роби на чужому, так и матимеш на своєму.

А що, чи вмієш уже свиню в коноплі загнать? *Кор.*

Так питають учня, що учиця шевству,—се б то, чи вміє дратву сукать и в дратву щетянку заправлять.

У ярморок поганого нічого нема: усе хороше. Зовсім стару шапку продає: купи, каже, шапка добра! *Не.*

Товар не ведмідь—грошей не поість. *Б.*

Де б те золото дівалось, як би не вгирало?

Як отдать за ві гроші, то скажуть — крадена. *Пир.*

14060. За півдарма продав. *Казки.*

За копу, як би доброму хлбпу. *Б.*

Перебивать руки (як у заклад идуть, або стокмляця у продажі, то *перебивають* або *розбивають* таким *руки*: вони одно одного держать за руку, а третє розніма іх, ніби розбива—умова ото повинна бути твердою, свідок є. *Ном.*). *Казки.*

Могорич—любовна річ. *Коніс.*

Продав ґрунт вічними часами (навіки). *Б.*

Як бере—очі дере, як оддав — батька дере. *Час. (1857 р. № 15).*

Сирота—ні паністарої, ні живота. *Б.*

Сироту лають и бють и плакать не дають. *Кр.*

Громада, громада! гайніяна іх рада. *Б.*

Одні гори не наскачеш. *Коніс.*

14070. Добре дуріти, поки припадає. *Лев.*

Пішов день на бугаї (ізвівся подурному). *Б.*

Очи пороть (о волоклявих ченцах: «а би де по городах людями очі пороть»). *Кл.*

Сюди ник, туди ник—та й день невелик. *Лев.*

А я знаю, що він діє: коло печі гепу гріє. *Щ.*

Гарно наша Гапка жито жне, що и серпа в руки не бере. *Кр.*

Поле краде, а ліс бачить. *Б., Ст. 36.*

—Ліс краде, а поле бачить. *Пир., Коз.—*

Поле бачить, а ліс чує. *Пр. в Ст. 36.*

Пішло поле в ліс (¹). *Бр.—* Пішов ліс в поле. *Проск.*

(¹) в гай. *Гам.*

Поле плаче, а ліс скаче. *Коз., Черн.*

Не мій поля за бовдура, а ліса за дурня. *Пр. в Ст. 36.*

14080. Як мать жениця, так лучче по чужих живиця. *Б.*

Там ёму саксаган (капут). *Не.*

Не жне, не косить, а жупан носить. *Б.*

Обідраний, як Швед.

Під час Шведчини (в 1708 и 1709 рр.), маніхвєст обіцяв Українцям нагороду, хто ловитимє Шведів. Народ ловив и в сей способ перевів праве дві третини іх віська, и Шведи до такої нужди прийшли, що отто виросло и приєльвья. *Молодик (1844 р. 192 карт.).*

«Оце х́оха (одаглась кумедно, найпаче голову чудно захимала)!» — «Натєс тобі х́оха! не твое ість и не в твое одагаєця.»

Ном.

Жарт. Кажуть и просто: про те, мов, я знаю, зась тобі.

В дорозі и батько брат. *Лев.*

Дав чорту на кручок (поіхав не по прости дорозі, а покривулів). *Кор.*

Лежить, відкидавши ноги, як кулик пієля яйця. *Кох.*

Залежався купий в соломі. *Кох.*

Горілка така вода, що з убогого зробіть багатим, з сніпого видющим, а з слябого сильним. *Б.*

14090. Порожню пляшку хоч закинь. *Кох.*

Взяли б квартиру, та сіли б кошєм, та й пили б. *Не.*

Кутком дєсь сїсті. *Гам.*

Коли хоч, так нум орацію кірять (пять горілку). *Б.*

Покажіть путь, як горілку пьють. *Об.*

«А згуляєм, братє, в перевага!» — «Згуляєм.» (и почали частувацьца горілкою).

Не.

И вже, не стдіть и на світі жить, коли й горілка вже замерзає. *Р.*

Росказують, що вь Смілому, що в Роменщині, старий козак забажав перед смертю горілки. «Ох, трудно мені, дітка! дайте мені чарочку горілки, чи не одлигне, хоч трохи.» Діти внесли. «Підждіть трохи, тату, нехай одтанє.» — «Хіба замерзла?» — «Замерзла.» — «И вже, не стоіть же и на світі жить, коли й горілка вже замерзає!», повернувь на другий бік та и вмер. *Камн.*

Сидять вони, и дзвіничка на столі, и тєс — од мене та до вас. *Ном.*

Нехай отруга сидить тута. *Б.*

Од'їзднє. *Пр.*

14100. Овдію, Овдію! пьєш цілу неділю, а я тобі, Овдію, та й нічого не вдію. *Кр.*

Він живе з десятої чарки (з шинку не виходить). *Кох.*

«Наш брат коли удвох-утрєх, то й пьють собі, а коли один — ніяково пить само-

му, поштує, хто трапиця на той час.»

Як хто своє добро прогайнує, то й ходять в шипок, чи не прийде випить хто один.

Перебрать халімерусу (упицьця). *Б.*
Добре набравсь (напивсь через міру). *Кор.*—Набрав добру хуру (теж).

Оце в роті (на похмілля), наче гусли переночували. *Ном.*—... наче валка чумаків переночувала.

Хоч и кажуть, що горілка серце веселять,—чого ж від неї ледачої голова дуже болить? *Сторож.*

У гості—до довгохвості (до чортяки). *Щ.*

У Ляхів (або: У панів), що поріг, то й переправа (що пани переступають поріг, просячи одно 'дного наперед йти). *Кох.*

Знаєте нас саміх,—знайте и меж людми. *Ил.*

Юрка одного впустили, а вся хата загорілася. *Нос.*

Як трапиця нежданій або непроханий гість, що усю беседу начудує, або покаламутить.

14110. Так привітають, як в уста не кладуть. *Б.*

Спасибі вам, що ми прийшли як вам. *Кох.*

На однім столі хліб (те ж, що московське «естолуются виѣсть»). *Час.* (1857 р. № 13).

«Вставай, тату, вечерять!» — «А хліб же в?» — «Ні нема.» — «Вечеряйте ж, дітки, я розіспавсь.» *Кор.*

Умивайся, молися та за хліб берися. *Збр. Шей.*

Малаю, малаю (малай хліб з горохового борошна. *Кор.* Див. № 7570), я тебе за хліб не маю (казав Циган, як добре жилося!) *Кор.*

Без хліба не до обіда. *Час.* (1859 р. № 6).

Як діжа не місяця, то сім'я бісяця. *Кр.*

Як скажи: дзус! так и сяде, як брус (хліб, кісто). *Л., Б.*

Дзэбом сіло (тісто, галушки). *Л.*

14120. Сип борщ, станов кашу—чи поїмо бо ми? *Кр.*

Дала борщу такого (поганого), що аж туман з моря котиця. *П.* — ... що аж дим зхоплюєця. *Ном.*

14122. Кримська каша (се б то, добра каша. Д. Ніс чув од чумаків з Лютењки, Остер. п.).

14124. Солодке, як патока. *Кол.*

Наївся—як бжк, перепався — як смжк,

голодни—як собака (див № 12077). *Час.* (1857 р. № 13).

Богу приёму. *Ном.*

Оце дудлять! аж у горлі клекотить. *Ном.*

Аж з кінця капа (хочецця чогось). *Л., Щ.*

Усе висікує їх (пісень)—січе сіх дрібнічок. *Б.*

14130. Як поведуть тіи трубачі, так аж шапки з голів підіймаюця.

Розгулявсь, наче голій по маку.

Росходився як..... в гостях. *Помт.*

Кресать в жижку. *Б.*

Танцюючи п'ятою чіркають об жижку.

Се ж так молоді роблять: за кобзу та й по покуті (скакають по лаві).

Товчу-товчу мак, за ступою дяк. Чого мати плачеш? чи мати побила, чи миш укусила? Як повернеця по хаті, буде лихо лопаті; вісять пуга на круку, буде жінци и дяку. *Кр.* — Нехай так, за ступою дяк; ти, дяченьку, постережи маченьку, а я піду в хатоньку, поцілю бабоньку, тричі-двічі-раз.

Козу водить. *Кулж.*

У неділю по шевлію, в понеділок по барвінок, а в вівторок снопів сорок, а в середу по череду, а в четвер по шавель, а в п'ятницю по даглицю, у суботу на роботу. *Кр.*

Це так літом радосно, так вишукують причини піти.

Раз-два булава, три-чотири поченили, п'ять-шість хліб ість, сім-восем сіно косе, дев'ять-десять гроши вісять.

Котилася торба, з великого горба; у тій торбі хліб-паланиця, кому доведецця — тому жмуриця. *Кр.*

Загадують, кому жмуриця (в піжмурки). Роблять се так: становляця в коло и хто-небудь почина проказувать сі слова, показуючи за кожним, по ряду, на других; на кого випадє слово жмурицьця той и жмуриця. В Лубенщині ще й так проказують; «Одіян, другіян, тройцян, перецян, настап, набран, сім коней попутав; котилася торба и д.— ховацьця жмурицьця». Здаецця, я нічого не минув в оттих «одіянах». *Ном.*

14140. Ходить квочка коло колочка, водить діток коло квіток, вона каже: клоп! *Кр.*

«Діти втішаюця курмі, то сами собі передражнюють іі: дітям не заволняє дітей своїх ловить, так вже ій на жаль.»

Курочка, златопірочка! по двору ходять, пісклять водить, хахол надимаєть, пана (мужа б то іі) утішаєть.

Діти: вловить, та й гладить, примовляє

А де ти (Меласю, чи там хто) гу! сховайсь у ліс, а я в траву (дівчата в лісі перегукуюця).

«Кумо, кумо, де твій кум?» — «На Дону! а твій?» — «Утонув.» — «Нум плакати!» — «Нум!» — «Нум!» — «Нум!» и д. Л., Кр.

Дітвора бавиця — передражнюють жаб, як вони весною кукають.

«Як тебе зовуть?» — «Як крупн деруть.» — «А крупн як деруть?» — «Ломакою, а тебе зовуть собакою.» Ном.

Діти пустують. Остатні слова, після *ломакою*, обоє поспішаюця щоб їх сказати — щоб собакою не воно було, а друге.

Сидить баба на ізу, розвернула ковизу: лізге раки четвертаки на базарь повезу. Л.

Московка ребі поїхала по дрова я сокирка тупа, та и зустріла попа; напекла блинців, назвала кравців, а кравець за блинець та и побіг у танець, (або: та и побіг у хливець, а баран за луду та и дженицьца буду). Кр.

Цур цурачка — гостра болячка (зацурують, щоб чого не взято). Кор.

Ой поїдем на влови, на влови, товаришу мій! Ном.

З пісні; мисливі люди примовляють, виражаючись до поля.

Собака жайворінка ловив та и господаря загубив. Кос.

14150. Присядь, бабо: пани ідуть. Б.

14152. «Ой діду, діду, я к тобі іду!» — «Ой як же!» — «Я твою шию к плахті пришию!» — «Оттак же!» Кр.

«Кось, кось, кось!» — «Неси свого моя ось!» Кат.

Незвичайний парубок примовляв, як дівка кликала коня. Ш.

«Двісті.» — «Двісті та не в однім місті.» Л., Час. (1859 р. № 7).

«Хліб гніє!» — «Слава Богу, що гніє! гніє, бо є; от тоді погано було б, як би гнисти нічого було (Цимбал Иван; див. № 14192).»

Мели, Деннсе, погода тягне. Лев.

Говори, Кляме, нехай твоє не гине. Прав. Ниж., Проск., Б., Ил., Ст. 36. — ... нехай твоє лихо згине. Рад.

(¹) твоя. Павл.; и твоя. Час (1857 р. № 12).

Лазарь, що по печі лазив. Ш.

Максим — кобилачий син. Ном.

14160. Мартин — головою об тин. Час. (1859 р. № 8).

Олексій, муку сій, печи паляниці, кляни на полиці! Кр.

«Що таке?» — «Коли ж таке — печене м'яке, що аж порепалось.» Лев.

«Справді?» — «Спрям би, та в нитку не йде.»

«Хто?» — «Хтокало!»

«До мене и муха не пристає, а вас так и обсіпають.» — «Од злого духа (од лихого чоловіка) летить и муха.» — «Ні, ма злого духа летить и муха.» Кох.

Так вже Бог дав, що в аршині чотири четверті (п'яді). Ах.

Се було ще тоді, як я сакав у рукав. Кос.

14168. Будем на весілі, так вивернем горщик з борщем («Я вам сама подакую: будем...»). З. — Як будеш ти заміж ити, то юшку оберну. Б.

14170. Чи оце той, що обротьку вкрав? Крива (м. Сум. п.).

У когось оброть украли, и як ні доконувались, не дійшли злодія. Всіх задр взяв, піп вишався и звелів зібрацьца всім параківнам. Зійшлись. «А що ж», пита піп, «усі зібрались?» — «Усі!» — «А той тут, що обротьку вкрав?» — «Тут!», каже злодій... Як зберуця оце чого люде и кажуть, що всі, то питають жартуючи: «А той тут и д.»

Один чоловік прийшов до сліпої баби, а її не було в хаті. Увійшла, шука полу — на ёго натрапила. «Хто ти такий?» — «Костюк, бабко!» Вона переступила, він пересяде — «Хто се такий?» — «Костюк, бабко!» — и так аж десять раз. Вона як закричить: «Ой пробоньку! повна хата Костюків!» Забралась у боб, та розбила лоб, та из бобу та и кричить — пробу! (в Десять Кіп Казок теж е про Костюків смх). Кр.

Я ёму, знаєш, так и так, так и так, а вія мені тее й тее, тее й тее — и, ст, пху! Казки.

«Лидьвинку Божій!» — «Ці сам Божій!» — «То, Лидьвинку ж, ти чортів!» — «Еге, нехай и чортув, аби не твуй!»

Брень-брень шапувал, напсётив-наво-няв, у кишеню наховав (дітвора передражнює шапувала). Л.

14175. «Саво, Саво! прислав тобі чорт сало!» — «Геть из ним! я з чортами не братаюсь то й сала їх не хочю.» Кох.

Еден, крадучи у ночі на бантині у Сави сало, увірвався и гепнувся серед сіней. Сава почув та й пита — хто, мов, тамі; а злодій ото и звинув так: «Ну», каже, «коли не хочеш, так двері одчини та підсоби вивести сало.» Той сердега ще й підсобив...

14179. «Де ти була?» — «В деркві.» — «Хіба служба була?» — «Була: стояла в куточку — вуси напрутила, мов таркан.» — «Та ні,

обідня чи була?» — «Була и Обідня, стояла попереду всіх: старезна вже, стоїть та головою хита (пані була Обідня).» *Вал.*

14180. «Як тебе зовуть?» — «Хуторська Одарка.» — «Роззявляй же рот.» — «Набір-рай лиш.» *Кор.*

Розмовляла так перед вѐздушком.

14182. Не кажи бо, батюшко, медку, а кажи люлечки — воно й роззявить роток. *Кор.*

То батько про свого хлопця сказав, як ёму перед вѐздушком — звісно, як дітям ласкавенько: «а роззяв», мов, «роток, медку дам».

Такі як и насєкі, тільки уші довгі. *Кор.*

В однім селі, де зроду не бачили таких, знаєте, знайних, пішла чутка, що іхатиме якийсь. От один з орачів, що були на поді, — бачать, курить дорою берлин: «а побіжу», каже. И побіг — и аж плюнув, що, мов, дурно пробігався. «А що?», питають, як вернувся, «бачив?» — «Та бачив же!» — «Ну, який же він?» — «Та такі», каже и д. А то пан якийсь іхав, и певно медолянин з ним був, у віконце виглядав. *Камн.*

Коли хто в розмові, чванячись, все я та я, або ми та ми, то ёму кажуть: «ви сви...». — «Ні!», каже, догадавшись, — и виходить *свині. Хар.*

Глеком ім дихать! *Коз.*

О, хтось ззаду є (замість згадує, як жюта). *Ном.*

Сказав, що знав (недоладу сказав, або не догадався). *Кор.*

Годі просторікувати! *Л., Кор.*

Та не замовляйте зуби — не болять (кажуть, як хто хоче звести річ на що пишеш). *Кох.*

14190. Загубила сорока хвіст (сказано-му не довів кінця).

Шумить, як Батурич. *Б.*

Там бач вода шумить. *М. Білз.*

Чуй, світе мій премилосердий!

Є в рукописах оповідання Івапа Цимбала, кашовара запорозького (умер на 121 годі); в оповіданні сёму, в різних місцях, є отті слова — ніби як от в казках почин.

Іж хліб з сіллю и з водою, живи правдою святою. *А. Тонкошхуренок.*

Приказки, починаючи з оцієї, доставили мені до рук, як уже Покажчик даний був до друку — тим він іх и не захоплює. *Ном.*

Не розумний тим Денис, що великий має ніс.

Не велика Стеха пані, тим що сіла в панські сани.

Де лихая жінка в хаті, там добра не сподіватись.

Не тільки собака бреше, буває и чоловік з брехмі легше.

Лучче їсти хліб з золою, та не жити чужиною.

Хто вже звик чужим жити, той нездужає робити.

14200. На дурного не гукай, а скоріше утікай.

Не всякого пана пізнаєш без жупана. Брехня лупатий чоловік, та не довгий іі вік.

Не тоді до млина, як вітру нема.

Розумна дитина в батьківській свитині.

Коли хочеш що казати — перш поміркуй, як почати.

Коли праве діло, то говори сміло.

В порожні хаті сумно й спати.

Не смійся, кума, що дурень Хома, бо всі люде кажуть, що й ти без ума.

На що тобі й жінку брати, як нема своєї хати.

14210. Цитуйте, нехай *тая* попасаєця. *Честоховський.*

Як сів на коня та вдарив в потибиеньку та й поїхав поманенько.

З чобітьми и ускаче, и вискаче (такий пронозуватий та хитрий).

Люлька дме та дме (?).

Удрав Панько Оришку *тимсь* під мишку, аж засміялись.

14215. Не свисти, и муха не б'є вечір (?).

14217. Розвелась голота коло болота.

Хоч трісь, а пнись.

Хоч лусни, а мусни (мусиш, повинен).

14220. Ходиш, наче усі шляхи погубила. Нема чого дивувати — така була й іі мати!

Затявся у волову шкуру (упрямий?).

Оце змурував спаса!

Менджує словом, як Циган кіньми.

Слизкий, як циганська дитина.

Такé діло (добре) Бóгові замість ладану.

Не будеш мій син, ні я тобою боліла!

14228. Гапка-лапка, козинна головка: не боїця ні собак, ні сірого вовка (дражнять Гапку). — Гапка-лапка, пішла на долинку, принесла дитинку. «Оце тобі, татку, за твою науку: сядь собі у запічку, колиши унуку».

14230. Оце тонкий та гінкий! як би зад усох та голова опухла, то й зайця догнав би.

Не доладу-ладу, поцілуй собаку ззаду.

Лучче дітки хоч голенькі, аби живенькі.

Таке слизьке, таке слизьке, що й обомма не вдержш.

Та це (або: Еге) нароком, коли гудзь
(або: моргуля; або: сжняк) під оком.

Куди тебе бешєра несе (або: понесло)?

За сю пісню — книшів шість, перєпуст
грошей и кашпук горілки (примовка).

Жидівочка Рохля під припечком здохля;
а Жид з переляку ухопивсь за гєпаку (або:
а в Жиди з переляку порепалась гєпака),
та й носицци и не знає, що робити: чи
на тину почесити, чи в помиях утопити,
чи обід зготувати — Жидівочку поминати.

На тобі на кутю грєчки.

Куца — за всіх лучча.

14240. Гей, куца! бодай тобі хвіст однав!

Куди сон, туди й ніч.

Козак козаком — навєки віком.

Ой далеко-далєко до города Києва, а
від Києва аж до Полтави, а з Полтави
аж до Варшави.

Як безталання, то й безділля.

Оглядівсь Циган, та в ягоди.

Поклони горбів не роблять.

Михайло-бурхайло вівци пасє, Оришка-
бєзкишка їсти (або: обід) несе.

Куди не кинь, то уплясь (?).

Будем з горєм боротися, поки ми єго
погулаєм, або воно нас поборе.

14250. Уродаю (вродливому?) то й у сви-
тнини пригоже.

Видно сучку в рєтязі.

Осмїхаєцця, мов цуцик на рєтязі.

Бачє лиска, відкіль блиска: хвостом
має — хмари не розмає.

Покот-покотило, горох мрлотило.

Од ворога сховаєєся, як у землю вко-
паєєся.

Надув губи, мов тая на вітер.

Нїчого собаці робити, то хвіст лиже.

Окрутився и не счуєся.

Росташувавсь, мов Жид у ярмарку.

14260. Оце той кисєт, що чорт яйца
несєть.

14262. Сердницца, аж мїницца.

Там тебе ждуть — з двома дрючками, за
дверима, на порозі.

Ходє по волі, як пєс на прикові.

Пїшла голота на вигадки.

«Душно!» — «Скинь кожущно.» Не. —
... та полїзь Ном.

Цитьте, діти, та мовчїть та нікому не
кажїть: кішка здохла, хвіст облїз; хто за-
говоре, тому рот загороде; хто писне, то-
му груди стисне, а хто засмїєцця, тому
не минєцця — той иззієть (як діти пу-
стують, то щоб утихомирились). К., Хар.

Не бачє слїпець, де шляховї кїнець; а
як захоче, зайде, морє перєскдє, край

світа знайде. — ... слїпець, де світовї,
кїнець; на розум зайде, край світа знайде.

Знай, свинє, п'ятницю.

14270. Як сїв на коня, то й доля (або:
мати) моя. Кам.

Ото заробив на часи! Ч.

Я крайній на дїрці, на черзі.

Нї здужа, нї подужа. ПЦ.

Хїрява баба — як гїрява макїтра.

Будь здоров из мїлим Богом из усім
родом.

Чорт лїка дере (як трїскаєцця и за-
дираєцця шкурка на палцах, коло нїгтів).
Л., Кам.

Я з тебе (або: тобі) дух випустю. Кам.

Sui-cui, а куцом егіт (школярська).

Omnis culex suum болотум laudat (id).

14280. Наклав-наклав, напаскудав, лєдві
сопє.

«Сказав!» — «Щоб тебе сказило (або:
Щоб ти сказивсь).» Хар., Кам.

Слово сказає переверта.

Чорт дєготь гонить (про жївочу мен-
струацію). Хар.

14283. Спивсь из круга-світа.

14285. Хоч не влад — шїроко не замїтай.
В. Білз.

Поманєнку, братє, на корито впадєш. Не.

Не той пан, що надів жупан, а той, що
в єго шїре серце. Не.

Хто мїняє, той чимсь иним воняє (од
Камн.) Кор.

Бїсови шєлегєйдики!

14290. «Не радуєся, синку, чарці!», нав-
чає було мене покїйна мати — так я й досї її
слухаю: як дїйде до рук чарка, я скорєнь-
ко її вип'ю и віддам зараз — нї трохи її
не радуєсь... хай їй цур (приказував оди
старєнький, що и гєть-то полюбляв ту лє-
дащицю)!

14292. Пїшов ужє жєбрувать (просить у
того, у другого, у третєго).

Не к тобі річ (як хто, розмовляючи з
ким, угрїшицця, то ото приказує так, ляп-
нувши себе ззаду).

Стрїльної баби онук (така то рїдня!).

«Де воно (шукачого)?» — «Дєсь лежить!»

14296. Сє ще мамїй (мамин мазун)!

14298. Сцикля-малє! пїшла до ковала,
наїлася сїрки — помочила всі дївки; сїла на
колодці — помочила всі хлопці (дражнять,
як хто убурюєцця).

Швєць, мїнець, копилєць — набрав підо-
шов та й к чорту пїшов (дражнють шєв-
ців. Див. № 11082).

14300. А щоб вас — тьма (багато; наладьт
хотів, та роздумавсь).

Дай, Боже, щоб пилося та ілось, а робота й на ум не йшла!

Душно, як один парить, а два на голові й на ногах сидять (як хлосту дають).

Буває, що и на полі рожа виростає.

Мордовцев.

На слові скорє, а в ділі горе.

З нудьги та поїдемо в Деньги (село).

Коли з топленої хати йде, то й дверей не зачинає.

Готова дуга й удила, не достає тільки возочка та кобили.

Роби добро—не кайся; роби зло—сподівайся.

Проти дня брехня, проти ночі правда.

14310. Ище то не біда, як у просі лобода; а оттоді біда, як ні присци, ні лободи.

14311. Од біди не одмолился, а од лиха не ввреш.

14313. Хто више злізе—дужче пада.

Гарно, гарно співаєш!.. а як перестанеш, то ще лучче буде.

Збираецца (на що там), як старець на свічку.

Загубив ключі од заду (як ригає).

14317. Проти лиха на пригорку, де пень бреше на колодку («я живу проти лиха и д.»).

14320. Сидить Циган и сніда: в одні рупці сало, в другі хліб; хліба багато, а сала трохи. От він, щоб сало не виводилось, хліба вкусить, а сала—понюха.

14321. Як оженився я, дав мені тесть в придане торбу з сема́ перегородками: на хлібі й на віхлібі, на пшово й на віпшово, на сіль й на висіль... Та дав ище кобилу — таку, як положить на віз сім мішків порожніх, то ще з гори й біжить.

14324. «Ти бісового сина дочко по десять разів на день іси! и хліба тобі не наста-чиш.» — «Де ж таки по десять разів!.. всього по тричі.» — «А поштытай сяка-така!» — «Снідала-обідала — раз іла, полуднувала-підвечіркувала — два іла, вечеряла-повечіркувала — три іла.»

«Що, Цигане, з м'яса добріше?» — Шкюрочка, пане!»

«Чи добрі, Цигане, бджоли?» — «Хто їх зна, чи вони добрі, чи ні! а що мед, то таяко солодкий.» (Див. № 6514).

Була в мене половина, та не в моїй хаті: він бо її убирає, він же по ій ходить; а як треба поладити, тоді мене зове.

Шкода перемішувати тісто, винявши з печі.

Понюхав пирога, та не вдалось покуштувати.

14330. Чорт миром хоч мутить, а в болоті любить жить.

В мене нема на роздачу: я й сам собі не настачу.

14332. За шага хтось уші нашмага (?).

14334. Хоч и котолуп, та гроші має.

Тари та барн, завтра Варвари.

На конюшні извиняють (се б то, як пірчать и утеє? *Ном.*).

Не займай біса, то лихо; займеш, то й двоє.

Дівчата ростуть, як собака лобода, а хлопці — як камінь.

14339. «Кажи казки!» — «Не смію.» — «Кажи приказки!» — «Не вмію.» *Морд.*

— ... «Кажи небиллиці!» — «Небиллиці? добре! (як дальше — гаразд не пам'ятаю: здецця отте кажуть иноді, що під № 13127). *Ном.*

Одміни.

7. — ... а з Богом — хоч за море. *Час.* (1859 р. № 6).

11. Як Бог поможе, то все буде гоже. *Б.*

47. Бог довго жде, та й крічко карає. *Вал.*

78. Бог изиобчить, Бог и висушить. *Б.*

82. Чоловік думає, а Бог умає. *Алск.*

116. — ... у міх, та під лавку, а сам за сметанку. *Лев.*

176. Святий та Божий чоловік кожанний. *Вал.* — Ох ти святий та немазанний! — Святий та Божий: свічку ззів, а очима світить. *Кор.*

193. ... а біс риженький. *Вал.*

239. Відьмак и непевний — усім відьмам родич кривний. *Б.*

240. Упир и непевна — усім відьмам родичка кривна. *Б.*

270. Сліп родився, сліп — не бачив. *Кор.*

— Сліп родився, на Бога не дивився; сліп не баче — мене не займе. *Нов.*

289. Знахарі и знахарки, замість «во истину восресе», кажуть: «по болоту хожу, чаєк деру», або що инше, що думають заподіять чарам. *Кор.*

299. Шкарирушу таку (а теж и кісточки з свяченого баранця, поросити и д.), коли нема близько бігучої води — вкидають у піч, щоб згоріло. *Кор.*

301. Дурень уродився. *Камн.* — Чорт уродився. *Камн.*

340. Помагайбі, гаечку! дай гриба й бабочку, сиріжку з діжку, хрящика з ящика, красноголовця з хлопця. *Кор.*

В Коропі, замість «ходім по гриби», кажуть «ходім по губи». *Камн.*

341. Мороза кличуть куті істи, вибігши з хати, з качалкою, або з м'язом, босо. Добігши до воріт, треба тричі швидім ударить у їх, приказуючи: «Морозе, морозе и д.» Робицца се ніби для того, щоб не поморозило чого в полі, весною або осінню. Кличуть мороза — дітвора, шутём. *Кор.*

347. Ходить Илья на Василя, носить пугу житяную—куди махне, жито росте. Роди (1), Боже, жито, пшеницю, всяку пашинцю. *Кор.*

(1) Василюва мати пішла щедрувати—роди. *Л.*

349. Христос воскрес та в лисинку, дайте ейце и писанку. *Кр.*

Молодь пугуст. А то ще чоловікові трапилось цілу ніч и цілий день на Великдень шукать волів—кудись забігли. Набадуравши вже надвечори, так їх привитав на radoцax... мої волики! за вами, чортами, та я ще й досі паски не їв». *Камн.*

394. Нема тові дробинки, щоб до неба долізли. *Не.*

411. На сарану кажуть. Див. *Вел.* (III, 87).

412. Лютень казав: як би в батькових літах,—бику-тритаку роги вирвав би. *Вал.*

413. В Марець ще замерзне старець. *Кор.*

421. Хазайки дуже стережуща, щоб благовісним яйцем не підсипать квочки, чи що там, и длятого помічають ёго, щоб не помилицьца; бо, кажуть, з таких яець видуплююща ўроди: з двома головами, з чотирьма ногами и д. Як хто вкоїть, що недоумкувате — грімають: «И, ти вже! благовісне коко!» *Кор.*

427. До східсонця охаючуют хату и

сами вимивающа, або и до річки йдуть. *Юр.* (*Час.* 1855 р. № 21).

456. В Переплавну середу перепливають (хто мштець плавать) річку, щоб судорга не змикала ноги, як плаватиме. *Кор.*

457. *Божі онучі* розводяцца на молоді — нестеженно, як *намистники* московські. *Кор.*

461. В Юрнівці (*Ног.* п.) на Клечаннім тижні дівчата не роблять, а *проганяють русалок*: ходять у ліс, варять там разну потраву, и найпаче яешню, и пьють горілку. *Час.* (1855 р. № 21).

471. Соловейко вдавнися ячмінним колоском, а зузуля мандрикою (соловей перестав співать, як ячмінь почина колосицьця). *Час.* (1859 р. № 12).

493. Свята Покрівонько! покрий мені та голівоньку—хоч клевоеньким листочком, хоч біленьким платочком. *Б.*

497. До Дмитра дівка хитра, а після Михайла, хоч за попихайла. *Лев.* —... хитра, а після Дмитра баба хитра. *Б.*

521. Стрічающа на Срітєння зима з літом, щоб побороцьця, кому йти наперед, кому вертацьця назад. *Кор.*

524. На запуски, як зав'язано. *Коміс.*

566. В *Сім Кін Казок* се Циган так казав, крадучи уночі угірки. А господар почув, за кий та й чекає блискавиці, и тільки що блиснуло—як лусонє ёго! «От», каже Циган, «и блискавица вже вірвлясь!» Але чоловік лоп ёго за чуприну! «Ой батечку, голубчику! бий мене и що хоч собі роби, тільки мене через пліт не перекладай, бо мене й до шагра не приймуть!» Див. № 3920.

570. Коли йде дощ крізь сонце, кажуть—то чорт жінку б'є и дочку заміж відає. *Кос.*

576. Як уперше йде півесні дощ з громом, виносять и кладуть на дощ пікву лопату, а иноді и пікву діжку. *Кор.*

Д. Камінецький, що про сей звичай записав, каже, що він не знає проти чого се. В Лубенщині, де на дощ викидають помело и кочєрги, и викидають не тільки весною, а и абивколи,—роблять се, щоб дощі йшли. *Ном.*

581. Кажуть, що дощ завсїди ходить до Бога и питає, куди ёму йти. Госвідь каже: «Иди, де просять», а дощ каже: «Туди, де косять? знаю, Господи, знаю». *Казки.*

590. Темно, хоч в око встрель. *Гулак.* — ... стрель. *Л.*

635. Оце мороз! аж руки у шпару позаходили! *Кор.*

642. Грився Циган у нереті, та й зубами стука. *III. (1853 р. № 41).* — Нагрився, як Циган в неретку (показуючи кріз очко, казав: «се ж то тут холодно, а як же там!»). *Кор.*

694. Колись бувало, що зривало; а тепер—здєргує. *Б.*

740. Як ідеш у Сураж, то й бери свій хураж. *Черн.*

743. Падаігуи, дзекало. *Кор.*

А Литвини наших дразнять *секалами*, *секало*, що кажуть *се*, а не *ста*, як мовляють Литвини. *Камн.*

797. Ти козак, тільки паністара не так. *Б.*

801. Виросло під час потерюхи з Турками, за цариці Ганни Івановни: вісько на зімвлю приходило на Україну и брало, що ёму треба. *Час. (1859 р. № 8).*

850. Не приходиця Цигана дядьком звать. *Коніс.*

867. Хто Ляшкя рубатите, той козацьку жизь (?) знатиме. *Не.*

875. «Ляше, ти блудиш!» — «Чорт ёго матір бери! еднаково мені цілий день іздити, бо то за повинність.» *Казки.*

880. Що кому годиця: шляхтичові шабля, мужикові свиня. *К.*

Стрів шляхтич, везучи до торгу свиню продавать, хлібороба, що найшов шаблю. Подобалась шляхтичові шабля, — и сяк її приміряє, и так... «Продай», каже, «шаблю!», а грошей катма. — «А що ж з тебе вьзять?», каже мужик, «хіба свиню даси?»; а далі, певно помітивши, що той замъвся: «та», каже, «и на гаспидя тобі шабля!», може й ще що додав—уразив шляхецкий гонор. «So komu palieży», одтяв шляхтич, «szlachcicowi szabla, chłopowi świnia — bierz sobie świnieę». *Камн.*

883 и 8108. У мужика чорт сидить в грудях, у Ляха в ухах, а у Жыда, то в пъятах (що не мерзнуть—той в груди и д.). *Казки.*

890. Щоб, пане, ваші оці очі Бог на світі подержав, а родимі—щоб повилазили! *Час. (1859 р. № 33).*

«Нате, пане, оці гроші, а за той рік віддав.» — «Ні, не віддав.» — «Ні віддав.» — «Подай окуляри!»; подививсь у запис — «Правда, віддав!» — «Щоб, пане и д.»

906. Сказав Гонта.

925. Дурний гою! продав кабак (гарбуз) замість лою! *Щ.*

Так казав Жид тому чоловікові, що обдурив ёго, продавши застиглий лій, а в середині, замість лою, гарбуз.

930. Дайте мені з комареву віжечку, з Антонову слізочку. *Кор.*

Циган так просить салця (милостини), як дадуть одного хліба. *Камн.*

933. Не жалкуй, куме, на Бога — од квасу діти померли. *Кул.*

У шевця повимірали діти, а Циганкум приїшов: «чи нема, куме, чого напйтись?» Той з свого жало: «он», каже, «квас, напийся.» Той сёрбонув шевського квасу та й каже.

939. Циганка від Цигана втекла до кума, а кум саме обідав; посадили и її, а їй сєго й треба. Коли и Циган біжить бити Циганку. От его вгамували и посадили обідать; та покрайши поросятину, поклали шо краще з свого боку. От Циган и каже до Циганки: «Ну, суко, добре ж, шо ти сюди втікла, ато б я вьзяв та и звернув би тобі вьязи оттак!» *Кул.*

950. ... «Нещиристь!» — «Спекуляція?» — «Циганство!» *Ил.*

967. Турма велика и крiпко збудована, та чорт їй рад. *Кор.* — Крiпка турма, та чорт їй рад. *Вал.*

974. В Лубнях на базарі два козаки радялись, чи одавать своїх синів в науку у школу, шо далеко од України, та отто й пристали на тому, шо, мовляв, як надів оттаку сумку, то вьзьме оттку й думку. *Коніс.*

983. Мъяковбасало. *Щ.*

Так відгудував Циган, як полорожній чоловік сказав ёму, шо він дасть їсти, але перш нехай вгадає, шо у ёго в мішку.

1020. Ситник коробейнику не товариш. *Кор.*

1029. Чухайся кiнь з конем, вiл з волон, а ти з прѳстим козаком (так казав один поважний панотець, піймавши у коморці дочку з козаком). *Щ.*

1043. Така честь, як собаці в ярмарок. *Кор.*

Або всюди ганяють, або хазяїн до воза привъяже. *Камн.*

1046. Нехай тебе задні вьзьмуть. *Щ.*

З казки про йвася и вьдму.

1074. Не хоче курка на вечорниці, та несуть. *Вал.*

1089. Через силу и кiнь не повезе, через міру и свиня не ззість. *Кор.*

1117. Мовчанка не пуше, та живота не руше. *Гл.*

1125 и 11415. Цимбал Ивай (див № 14192) розказує, шо як вигнав Бог людей з раю и одні почали добре працьовать, а другі байдки бить и однімать од працьовитих

добро, то Бог оддав лег працевитим у вічну неволю, и щоб було їх чим страхать, дав кмі, вирубані у Ёго саду. Отті кмі стали у людей, як вони по світу розійшлись, ніби бёрла, и од такого то кня и мення Києву пішло, «а у людей», додає оповідання, «пословиця ведецця: азык до Києва и до Кня доводить.»

1141. — ... що панам вбрання не настаче. *Х.*

1168. Паноти що свиноти, и нашого таки брата що-Бог-дав. *Кор.*

То ніби хтось, нерозумний певно, розказував, що так багато було на ярмарку.

1174. З Десять Кіп Казок.

1177. Який таки з тебе пан, коли одягся не в жупан! *Сторож.*

1254. Чоловік, ловлячи рибу, витяг пляшку; одігнув—вискочив чорт... Разні капості робив той чорт чоловікові, та ще й кпить: «не мужик ти», каже, «а ворона.» Стей же, дума чоловік, — и пята чорта, як, мов, ти тудя умістився у пляшку? «Ось як!», каже, и вже в плящі... Чоловік скоренько заткнув пляшку, перехрестив затичку та знова в воду.. Див про се: *Час. (1857 № 12).*

1304. Що старші робять, то молодші одбувають. *Дуб. (Widok przemosu и д. Бродовича).*

1326. Стажок робить достаток. *Ил.*

1509. Адин той хвостічок у дворі, да й той у бездні той (на панцині) стирчить. *Мз.*

Се заіжджому розказувала бабуся про убогі вжитки сина: «Яна (синова жінка) гибсець, Ён (син) у завкавеньку ветряв (приставлено панську ледовню копать); адин той и д. (ні на чім, бач, и хворосту привезсти, щоб зварить що)». *Камн.*

1526. Гольпак масті и д. *Лев.*

1545. Пан служив десь, и ёму прислали з дому всячини. «А як же справляецця там новий економ?», пита чоловіка, що привіз.— «О, то-то, пане, несецця!» — «Ну що ж? як?» — «Все, пане, знизу поли підрізує та й плечі латає.» *Казки.*

1548. ... живе, а чортом диш. *Кор.*

1561. Бог узав та чорту оддав. *Кор.*

1563. Був шаг та в кишені ростерся. *Кор.*

1619. То чорт бідний, а чоловік убогий. *Кор.*

1663. Як на щасті иде, так и п'яниця справияця, а як на нещастя, то й під скрутиця. *Кр.*

1677. Й князі бувають у грізні. *Мордовцев.*

1847. Шукай вітра на облозі. *Каміс.*

1852. Оббивсь, як крем'ях. *Кор.*

1858.

То був коваль такий мудрий, що взявсь демеши чоловікові ковать, та багато заліза у віпсу повернув, перепалив. «Ні», каже, «чоловіче, скую, тобі сокиру!» — «Та чи сокиру, то й сокиру!», каже той. Кує-кує коваль: «Ні», каже, «не сокиру, а серп!» А далі вже—швайку, а далі й пшик: розпик заліза шматочок, що зосталось, та в воду—«от тобі», каже, «и пшик!» *Камн.*

1880. Перевівся на руді миші. *Кор.*

1894. Як віл злизав. *Кор.*

1933. Коло носа в'єцця, а в руки не давця. *Кор.*

1983. Ти хочеш угору, а чорт за ногу—підожди! *Кор.*

2019. Пішло вже на лихо та на погибель. *Кор.*

2023. ... та ще з лишком. *Мар. В.*

2037. ... халевки продавши. *Кор.*

2041. Хіба ж уже й співать не можна? *Кор.*

Мачуха дала на снідання дітям чогось ласенького, а пасинкові нічого. От той боїцца попросити, та тільки мугиче собі, співає: «я б и хліб їв, я б и хліб їв». — «А прапців не хочеш?» гримнула мачуха. — «Хіба ж уже й співать не можна?» *Кор.*; Е про се и в *Казках.*

2069. Хоч ти, пане, допям-кричи, а кобила не везе. *Кор.*

2082. Як такого ходу, то лучче з мосту та в воду. *Мордовец.*

2184. — ... ззідять її злидні. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

2212. Од Києва до Кракова всюдя біда однакова. *К.*

2258. Буде жалю по кісілю, ми и кваші наймося. *Кос.*

2267. «Буде тут плачу й голосу!», казав Циган. — «Чого се так? — «Як мій батько вмре.» *Кор.*

2346. Сня то такий був розумний, розказував, як економ піймав іх коней в просі. «Бконом крикнув на осаулів, ті и вхопили батька, як чорт грішну душу, и розтягли, як лиса. А економ ёго батогом цьвох, цьвох! а батько як зачав корчити лице, та ногами пацати, та кричати покозячи, то мене аж сміх брав; а як потім узялись до мене, то так, брацца, б'є дошкулно, що коли б були не держали, то сам був би не вилежав.» *Казки.*

2385. Наівсь бобу та й кричить пробу. *Кор.*

2462. — ... що й закажаною паличкою не дістанеш. *Хар.* — Без кочерги й не приступу. *Кор.*

2491. Пшпаецця, як повівпа в гостях: *Щ.*

2522. Як би не ви, та не ми, то б ми тут не були, горілочка б не пила; ато ви тут, и ми тут, и всі наші діти тут, горілочку з нами п'ють. *Кр.*

2578. Нема ні в кім правди, тільки в реміннім поясі та в залізні прязці. *Ч.*

2580. Про тебе, Хома, и в світі нема. *Кр.*

2586. Не одна вдова гóрод збудувала. *Кр.*

«Ото помочи як не бува, та само не зробить, не сила ёго.»

2617. Лошя в гузі, а вже й обротьки плетуть. *Кр.*

2637. Упартий—треба черепком уха ризать. *Кор.*

2647. Ти ёму—в вічі, а він каже «свята роса.» *Кор.*

2656. Про «стрижене, а не кошене» див. Отец. Зап. 1856 р. № 4, арт. А. Пипина «О русских народных сказках.»

2721. Або вішай, або додому пускай—мені треба на ярмарок іхать. *Кам.*

2820. «Хто винен?»—«Кума!»—«Также її в хаті нема?»—«Так плахта її висить, —будем її бити!» *Кр.*

2837. Два куми вертались з ярмарку через одно село и вже тее... «Тпрр!», зупиня один шкапу. — «А чога?» — «От мені ще треба до людей вступити.»—«Е, куме, Андрію, та не буде ж бо ви свиною!»—«Овва! як же мені не бути, коли мене люде знають.» *Казки.*

2965. ... ні мнєць, ні направка. *Кор.*

3114. Циган и мірошник залицялись до однієї дівчини. Циган каже, «як підеш за мене, то будеш як пані: я буду кувати, то й істимемо хліб»; а мірошник каже: «иди лучче за мене: мов діло мірошницьке—підкрути та й сядь, а коряки бери!»—«Бач», каже Циган, «він и сліпий: ось понеси молоть, то підкруте, полапа борошно та й сяде.» Дівка пішла на той спиток; справді, підкрутне оце, полапа, та й знову тії ж (кохав дуже дівчину и бажалось дуже догодить). Нерозумна подумала, що справді він сліпий и пішла за Цигана. *Помт. Час. (1861 р. № 32).*

3126. Пумп'є, як чорт. и д. *Кат.*

3140. Сновидає, як Марко по пеклу. *Кочис*

3146. Бий дрібніше—більше буде! *Кор.*

3151. Д. Ёвхименко дума (*Час. 1859 р. № 7*), що вітрів батько—*Стрибол.* — В лубенські околиці про вітра таке розказують. Там у Мгарському монастирі (здаецця на хорах—гаразд не пам'ятаю) було, а може й тепер є, якесь обличчя страхівинне, ніби з кільцем в губах (на стелі, ліповщицька работа). Кажуть, що ото *старий вітер* з закованими губами. Що тепер вітри є, то, кажуть, молодь шаптаецця; старий же тільки иноді в щілинки поміж губів дмуха — и отто бурі бувають. Як би ёму губя розскувати и він дмухонув на ввесь рот — все б поздував на світі, гори з долинами порівняв, кінець світові був би... Одже, кажуть, колись таки ёму розкуюцца губи. *Нюм.*

3153. Вирвався, як з конопель. *Проск.*

3275. Милый мій покою, и я з тобою. *Кор.*

3237. И водою не замутишь. *Кор.*

3347. Січе и руба (розсердившись, скоро говорить). *Кор.*

3349. —... гайнів брат. *Кор.*

3541. — ... під хвіст, а не на святу землю. *Л., Кат., Хар.* — Плюй на свій слід, та на свої руки, та на свої ноги. *Кор.*

3552. Ракша вонюча. *Кат.*

3557. Чорт бурі (або: дикої) баби. *Кор.*

3579. Про *Каянську дочку* див.: *Час. (1857 р. № 12).*

3603. В Десять Кіп Казок є довга про се брехенька. Вовк хотів ззісти попового наймита, а той ёму хвоста відірвав и втік на дуба; вовк зкликав других вовків и почали рштування робить, щоб то до наймита добрацьця: куций лг на землю, на куцого другий вовк и д.; наймит ото сказав так, — а куций тоді як шмигоне зісподу, так усе рштування й гешнуло об землю.

3625. ... вкрутити. *Павл.*

3627. Достаецця хребту й животу и треті паністари. *Кор.*

3667. Щоб тебе вихрами та бурами винєсло. *Кор.*

3674. Щоб ти не минув Вересоцької греблі та Хоменкових рук! *Н.* — ... и ніженського суда.

Хоменко, кажуть, був злючий ставоний.

3690. Щоб тебе кат не минув. *Кор.* — Щоб ти ката (або: катівських рук) не минув.

3705. Щоб на тобі сорочка тряслась!
Кор.

3734. Грець тебе побивай! Ч. — Щоб вас греці мордували.

3736. ... не стішивсь. *Ком.*

3738. Щоб ти лопнув, щоб ти тріснув, щоб ти луни нагнав. *Кор.*

3756. Душив твого батька! *Нов.*

3779. Щоб ти лопанки нагнав. *Кор.*

3801. Щоб твоя кість непростена була. *Кор.*

3804. Вибештував, буде з ёго! *Кор.*

3838. Було те ж: *Час.* 1854 р. карт. 77, и 1857 р. № 15.

3857. Буханцями нагодувать. *Кор.*

3905. Барана стережуть, а козлу намината дають (sic). *Лев.*

4014. Сповідаетця Маруха од п'ят до уха. *Кор.*

Се черніговці глузують з степовиків (Полтавців), що в їх колись було церков мало, и чоловік год у сорок не бачив, и які вони. Багато про се е прикладок—от хоч би й ся (Полтавці такі прикладки прикладають Харсонцям, Катеринославцям — степовикам. *Ном.*). Послали молодичу, що взята з степів, говіть, а вона и церкви зроду не бачила. Прийшла вона до пустого вітряка: «Чи се», каже, «церков?» — пастух сидів під вітряком. — «А на що тобі?» — «Та таке й таке діло», висповідати, мов. — «От я», каже, «висповідую!» — и почав її багатом вздовж: «сповідаетця», каже, «Маруха...» (спитав, що звать Марухою), так що бідна молодича, прийшовши додому, «я сама», каже, «не піду, и дітям закажу». *Камн.*

4044. Між ними чорт межу переорав. *Кор.*

4097. Повадицца глечик по воду ходить — там ёму й головку положить. *Кор.*

4100. Скажеш—не моя мати, як приведуть перед зелені вікна. *Вал.*

4103. Підожди, воно тобі випадком випаде. *Кор.*

4229. А чому в рака там очі, так про се розказують. Як сотворив Бог усяке живе творення, то зразу всім наділив и очі, а раку якось и забув. От рак и повзає собі без очей, а Бог згадав про ёго та й несе ёму очі: «Раче, на тобі очі!» А той, одно те що розсердивсь трохи, а друге те, що, дума, може, й без них можна обійтись, и каже: «Уткин их оттуди!» — Бог и вткнув. *Камн.*

4250. «Окунець—молодець, повернись передом — поговоримо з тобою!» — «Коли ти шука бистра, поговоримо з хвоста.» *Кор.*

4294. Пустив на отчай душі. *Кор.*

4346. Се розказують про зайця, що як

осточортіло ёму вогаме жаття—що чоловік обіжав, орел хапає и сова навет дере— «Піду», каже, «утоплюсь, усі мене обіжають — я послідущий на світі!», и побіг до річки. А жаба плыв од ёго в воду. «Е, годі ж топицца», думає собі, «е той чорт, що й мене боіцца — я не послідий на світі.» *Камн.*

4357. Ёй, чоловіче, а ні важся! бо що два, то два, а не еден, а собака третій... гуджа — гавх! *Казки.*

На лушню шапку надів... а щоб дуже боялись ті пеньки, ще й третёго пригадав — гавкав.

4466. — ... доступ має. *Кор.*

4461. — ... хоч в ухо ёго бгай. *Кор.*

4511.... Спас, а шосту про запас. *Кор.*

4516. Панська обіщанка дурню радість. *Н. (Час. 1853 р. №23).*

4562. Будь здорова як вода, багата як земля, щаслива як зоря, плодлива (плодюча) як свиня. *Р.*

4567. Так у Києві роблять: недогарки поїдають, а сами поночі смдять (див. № 4996). *Б.*

4570. Се старий чоловік так привитав молоду господиню після весілля, перед чаркою: «разом двое», каже, та й зупинивсь; молода господиня засоромилась — тоді він додав: «щастя и здоров'я». *Бер.*

4584. Іден шляхтич, як не було нікого в костелі, молився св. Антоному: «Свенти Антоні, чи даш, о цоць проше?»; а закристиян, що нарочито заховався за вітварь, — «Чего?» каже. — «Пенендзі, свенти Антоні!» — «Не дам!» — «Чому ж то, свенти Антоні?» — «Бось кеп!» — «Свенти Антоні! даць не далесь, о по просіем, а кпаць не кпай, бо естем шляхциц, мам шабле и своей се крживди номщє!» *Казки.*

4677. Немає більше глухого од такого, що не хоче слухати. *Кос.*

4693. Бісова зни-біда (лайка на худорлявих — дитину то-що). *Кор.*

4761. В три вірви. *Л.* — ... вірви. *Гат.* — Заробив три вірви в шию, а четверту наздогінці. *Не.*

4768. ... и в Жида запобігти. *Кор.*

4866. Воно вилюднеє — и добре буде. *Кор.*

4938. На вже, полатай душу (поласуй). *Кор.*

5019. Собаці (звали ёго Куртою) вовк в пригоді став: умовились, що вовк влопить у хазяїна дитину на живвах, а Курта одніме, то хазяїн знову Курту шалуватиме (ато зовсім старого Курту женуть

з світа); умовились, — и зробили так, и знову Курті панаоба. Щоб оддячити за се, Курта разю задоволяв вовка, а далі и під піл нншком заховав ёго, під весільний час у хазяїна (вовкові, бач, забажалось побачити людське весілля), нагодував ёго там добре, горілки ёму вкрав (и того вовкові забажалось). Як напився той горілки, и ёго охота забрала до співів; Курта чоґось овнхнувся — він и заспнвав... (Див. № 14007). *Казки.*

5027. Сим, Боже, й караї! *Л., Кор.*

5069. — ... гола, аби своя воля. *Кор.*

5093. Накасаєсь, як голый на улицю.

Лев.

5145. — ... и мені того не велів. *Кор.*

5228. ... віддати москалеві за спасибі:

Збр. Лаз.

5236. Не все добре, що смакують; не все погане, що бракують. *Кор.*

5302. Як візьму у руки — набересся муки. *Лев.*

5344. Оттака новина, бруньки три копійки решето. *Час. (1859 р. № 33).*

5401... два язики: одним Бога хвалить, а другим людей дурить. *Проск.*

5406. Подай мені, Господи, той розум, що в Москаля навпослі. *Кож.*

5451 и 5465. ... Бога. *Ст. 36.*

5560. Обридло, як ⁽¹⁾ бабі живива. *Ном.*

(¹) Остило, так як. *Б.*

5702. Чай примічай и д. *Кор.*

5713. Пошитий из самих чортових (або: жаб'ячих) спинок. *Щ.*

5751. Не хоріла, не боліла, та проскурку зліла. *Кор.*

5821. — ... пам'яткбвого. *Кор.* — Треба б чубкової на пам'ять.

5823. Як би чоловік знав, чоґо не знає, то й нав бш, чоґо не має. *Полт. Час. (1862 р.).*

5845. — ... сій жито — хліб буде. *Пир., Коз.*

5872. Один чоловік ставив свічечки в церкві и, дійшовши до св. Михайла, приліпив ёму одну, а куданові другу. «Не ліпи», кажуть, «там!» — «Мені наказував батько—и того, мов, не гніви, и того не дражни». *Казки.*

5909. Не кайся рано вставши и замолу одженившись: рано встанеш — багато діла вробнш, молодим одженившись — дітей до розуму доведеш. *Кул. (опов. Маєр.).*

6023. Наука в ліс не йде, а з лісу виводить. *Кор.*

6033. Нема муки без науки, нема науки без муки. *Полт. Час. (1862 р.).*

6069. — ... жінко постолн й онучі. *Кор.*

Ніби то чоловік навчився так од школярів (майстрував в школі, чи-що) и, прийшовши додому, орудував жінкою. *Камн.*

6109. В 1789 р. приказку сю сказав Сидір гумений (с. Ситница Луцького п.) після слів: «добре б вирізати Жидів, хоч и Ляхи не добрі». *Widok przetomcy u d. Brodowicza.* Теж говорив и Богдан Хмельницький 1648 р.

6156. Дурна голова ні и д. *Кор.*

Каже лисий, як шкунтують, що, мов, голомозько,—и тоді ёму одказують: «На ледачі ниві трава не росте, а тільки собаки какають».

6352. Здорова, як нагайська кобила. *Кор.*

6354. Борода до пояса, а розуму ні волоса. *Хор., Пр.*

Говорено було про недотепних парубків. *Контс.*

6364. ... на тебе, навісноголовий! *Кор.*

6365. ... батька дурного и матір навнжену! *Кор.*

6368. ... слід та на свої руки, та на свої ноги. *Кор.*

6372. ... грудку на прикуску. *Мордовцев.*

6382. Шик-пик — и нема ничого. *Кор.*

6384. Счик на гвоздик, нехай зеленів. *Кор.*

6394. Добридень на Великдень, будьте здорови з Новим годом! *Кул., Кор.*

Як хто недоладу що скаже.

6418. «Здоров, Терешку, в новій сорощі, що мати з рядна пошила!» — «Еге з рядна, та з достатків: то мати наумисльне такі товсті нитки виводили, бо у нас сёґо року дуже коноплі були народили.» — «А чоґо ж вона така куща?» — «Бо така ви-текла.» *Казки.*

6490. — ... замішає. *Л., Кор.*

6548. Годяше — на віник та на смітник. *Кор.*

6558. Ожугом звецца теж, або ще й частіш (напр. в Коропщині, як каже д. Камінецький), держално те и без кочерги або хватів, або и просто палиця, коли ними перемішують огонь и вони обпалились на кінці.

6574. Як мать собаці млинці пекти, так він и тістом поїсть. *Б.* — Загадав собаці млинці пекти! він и тістечком прогляне. *Кор.*

6589. Ото роззяпив пастку! з колесами їдь — не зачепися. *Кор.*

6563. Способен волам хвосту крутять. *Мордовцев.*

6602. Витришків лобить. *Кор.*

6646. Падай скоріше — заразом одбудеш. *Кор.*

6647. Так гарно, як Насті в постоях. *Мордовцев.*

6689. — ... моря виратовує, а неправда в калюжі топить. *Кор.*

6764. Щоб над тобою ворони кракали. *Кор.*

Як на кого кажуть: «украва, украви!» він одмовляється: «щоб над тобою ворони кракали». Ворони збираюцца и кракають цілим стадом над падлом, — и ся примовка значить: щоб ти нагле згиб и згнів непохований, як падло. *Камн.*

6804. Крутячи-вертячи світ перейдеш и д. *Час. (1857 р. № 12).*

6857. За царя Панька, як була земля тонка. *Мордовцев.* — За царя Хмеля, як була людей жменя.

6923. Хвиглі пускає. *К.*

6966. Ёго и в ступі товкачем не влучиш. *Кор.*

7057. Що змоловив, те и ззів. *Кор.*

7219. Я тобі кресала давала, а ти мені ковбаси не даси. *Кор.*

7500. Ой, вей! там самий цимес. *К.*

7523. Нема над рибу линину, над м'ясо свинину. *Зв., Б., [Прок., Кам., К., Пир., Р.].* — ... над м'ясо солонину, над ягоду сливку, над попову дівку. *А. Вил.*

7542. Як батьку на лихо. *Кор.*

7543. Як жидівська кобила и д. *Кор.*

7674. До гаспида (або: До гаспидового батька). *Л., Кор.*

7687. Купа й гура и три оберемки. *Кор.*

7709. Оце уділили, як лёду (трохи уділили). *Кор.*

7716. Дайте з комареву ніжку, з Антонову слізку (або: ... ніжечку... слізочку). *Кор.*

Так Циганки сала просять.

7754. Ми прийшли и стали собі так при строці (у церкві). *Казки.*

7757. Побіг по синьому шляшку, по синій стежечці. *Зв.* — Понесли гарбуз свинячою стежкою (свини ззіли). *Х.*

7809. «Це таке солодке, як цукор.» — «Або ти їв цукор?» — «Мені розказував пимбалистий, а ёму говорив басистий, що як вони у Жидів грали весілля, то Жиди їли, — и такий, каже, солодкий, що аж страх!» *Казки.*

7896. Мабуть щось велике в лісі здохло!.. чи не заць, або мши? *Щ.*

7910. Сталось щось надзвичайне, диківинне — таке, чого ніколи не буває, як не буває, щоб свистав піп.

7915. Обійшовся, як Сахно в Каратулі. *И. Мачуха.*

Каратул село *Пер. п.* То чуман був Сахно, був в Каратулі на ярмарку. Спровавшись, загуляв так, що и в голові замакітрилось, и якось одбився од своїх. А далі й пішов їх шукать, та й ушелася у церков— а там саме одправа йшла; не розчовпав гаразд, де и що, — «гей», каже, «а де наші!» Ёго и вихали з церкви.

7931. Рівняй ягня проти коня. *Мордовцев.*

8103. Дві гуски и дві бабі; два Жиди и дві жабі, — то кажуть, що гірше ярмарку. *Казки.*

8134. У колінях (Під колінами. *Ном.*) нудно, волосся попухло. *Кор.*

8588. Такий бурдодим! *Кор.*

8624. З Палієвського злодія. *Кор.*

8625. Випросталась, як семисотна верства. *Кор.* — Ото випросталась, як аршини проковтнула.

Семисотні верстви були за цариці Катерини. По старих шляхах вони ще й тепер вноді є: дубові, високі. *Пирятинська* верства теж семисотна, — се б то верства, що вони стоять по старому шляху з Переяслова у Лубні.

8682. — ... радість: що кашлинеш, то й ропнеш. *Щ.*

8796. Як сняця вислиці — плакатиме. (*Час. 1859 р. № 12).*

8835. — ... струк, а ти, як болячка (одказує той, що ёго подражнили байстроком). *Кор.*

9185. Первих кошенят не хвалять. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

9265. — ... луплена, за копу куплена, сежу на печі, держу муштук на плечі: хто ввіде — ріжками заколю, ніжками заточу, бородою вон вимету. *Кор.*

9267. — ... «Що ти видав?» — «Міх мукі, міх мукі!» — «Чом ти не вкрав?» «Там були кравчики, перебили пальчики, насилу я втік, та не бабин тік; баба вловила, в міх усадила, деркачем била — скуги, скуги!» *Кор.*

9268. «По горшки, по горшки (як гончарі кричать)!.. купіть горшок (до кого підходячи — нестемно, як «сало продавать»). — «Не треба, свистун (з діркою б то!») *Кор.*

9299. Син твій, а розум у мене свій (одказує дорослий син, як батько доріка,

що, мов, не слухавш, своїм трибом идеш).
Кор.

9483. Хоч би ти мене побив, а б тебе не пізнав. *Кор.*

9297. Бий та й дрібно, щоб знали чий син. *Кор.*

9528. Давна приповідь: «Под час пригоди дознати приятеля». (Лист Ёсипа Бобривича 1635 р. Див. Могилев. Губ. Часоп. 1860 р. № 78).

9753. Що кому треба, той те и треба. *Мордовцев.*

9763. То еден старенький панотець толкував одному панові, од чого то е такі інші зажирливі. «То, батче, еден йде для Йсуса, то має Бога в серці, а владика вложить руки на голову, то й чортові нігде нема приступу; а другий не для Йсуса, але для хліба куса и д.» *Казки.*

9956 и 9963. Из пучок та з ручок живе. *Кор.*

10057. В *Казках* (Див. № 11967), як ото чоловік притюжив уже косить Цигана, а тут ще істи не несуть, голодний: «Ах», каже, «коли б вже несли! бо дивно, вже сонце як сьдає» — та й руку на його, щоб сьдало... а чоловік и собі рукою, буцім одверта сонце. И так, що пройдуть ручку, то знову на те сонце... «От», каже Циган, «и сонце вже засмикали, а господня істи не несе и д.»

10320. На бурку жить (як набіжить) погано. *Час. (1857 р. № 13).*

10346. Ише не всіх чортів висліпили — підемо спіяти. *Кор.*

10384. Чий хліб їси, тому й гній (кал) носи. *Кор.*

10495. Купив би, та купило притупило. *Кор.*

10793. Познавайте мою матку на місті, що в неї хвартух у тісті. *Час. (1857 р. № 14).*

10820. П'є козак, п'є, — бач худобонька е. *Час. (1857 р. № 14).*

11046. Потягсь, як Тарас у лози. *Полт. Час.*

12000. Була у чоловіка жінка — лиха, дурна, лежибока та ще й чепурицьця любила: не рад бідний був и дитинці, що у іх найшлася. Коли пронеслась чутка, що орда підступає; зібрався чоловік, щоб з'їхати у друге місце, и ввійшов у хату перехамнуть. А жінка ото йому й каже: «для поспіху, мов, ти їж борщ, а я м'ясе, бо мене дитина ссе». Прийшлося іхати вже; завів чоловік кобилу в голоблі и, для того прислів'я тільки, позакладав іх кінцями в ужі. «Сідай», каже, «бо вже орда під селом, а я для поспіху верхи сьдаю» — скочив на кобилу, махнув батогом, и був такий, та й нема! *Казки. (Див. №№ 9093, 9166).*

12080... табаку продає. *Бер.*

12577. Як напсєтять.

13622. Нечистий так сницца, народ дума. *Л.*

14183. не бачили владика.

1. Кого Бог ніколи не побачить? (такого як сам). *К.*

Чотири орли одно яйце знесли (апостоли и евангелиє). *Ном.*

Прохали два вірних одного невірного: дай нам те, що лучче царства небесного (Єсип и Никодим у Пилата тіла Христового). *Павл.*

Стоїть хлівець повний овець, меже ними товстий баранець (церква). *Збр. Лаз.*—... ними один буркутонець. *Полт.* — Повен хлівець овець та між ними один баранець. *Б., Черн.*—Стоїть хлівець, а в тім хлівці повно овець, а між ними один баранець. *Коз.*

Межи трома дорогами едно високе стоїть (id). *Бер.*

Повна піч паляниць, по середні книш (id). *Полт.*; (місяць та зорі). *Закр.*

Вийшов дід у сімдесят літ, вінніс унучку постарше себе (піп чашу). *Х.*

Ревнув віл на семеро сіл (дзвін). *Ном.*

—Рикнув віл на сім сіл. *Збр. Лаз.*—Крикнув вол на сем гор, зобралися дітки и не одной матки. *Мл.*—Чорний віл та до Бога рив. *З.*—Сиві воли до Бога ревуць. *Збр. Лаз.*—Сірі воли до Бога ревли. *Час. (1859 р. 167 карт.). К., З., Пир.*

Кахнула (1) утка, на морі (2) чутка (3)—збіглися дітки, не одніи матки (4) (id). *Ном.*

—Крикнула вутка—на все село чутка. *Мл.*

(1) Крикнула. *К., Б., Черн., Коз.*; Крикнула. *Полт.* (2) за морем. *id*; Закахакала утка аж за морем. *З.* (3) чут-

ко. *К., Полт., З., Пир.* (4) дітки до одной клітки. *К.*

10. Зійду на міст, потягну за хвіст—воно зареве (id). *Х.*

У Києві дрова рубають, а у Протасівку (1) тріски літають (id). *У.* — По тім боці дрова (2) рубають, а сюди (3) тріски літають. *Л., [Дуб., О., Ил., Ст. Зб., Полт., Гайс.].*

(1) а на весь мир. *Полт.* (2) Вь другім селі *Яч.*; В горді дуба. *Кр.*; Ой у селі дрова. *Коз.*; В дворі дрова. (3) за городом. *Кр.*; за селом *Коз.*; за двором.

Прийшов чернець, положив яйця в углець: нехай киплять, поки прийду опъять (id). *К.*

Меже двома горами б'юнца барани золотими рогами (id). *Г.*

Сім миль мосту, на восьмій стоїть явор—на весь світ славен (Великий піст и Великдень). *Коз.*—Сім верст мосту, на край мосту червона калина. *Час. (1859 р. 168 карт.).*—Сім миль мосту, а на кінці ёго квіточка зацвіла. *Бр.*—... на кінці мосту дивина, на тіі дивині цвіт (1) на весь світ.

Полт. — Лежить місток сім верст, а в кінці стоїть хрест. *Черн.*

(1) та край мосту красний цвіт, а за тим мостом цвіт, радуємуся. *Г.*

А без чого світ не буде? (без землі). *К.*

Куди воно? додому; відкіль? з дому; чо-го? само не зна, от так! (сонце). *Кат.*

Стоїть дуб—стародуб, на тім дубі птн-

ня-вертикація — ніхто її не дістане, ні царь, ні цариця (id). *Кат.*

Стоїть дерево серед села, а в кожній хатці по гілляці (id). *Г.*

Не соломі ходе, та не шелестить (id). *Збр. Даз.*

39. Серед моря-моря стоїть червона комора (id). *Коз.*

За лісом, за пролісом червоне плаття (id). *Полт.*

За лісом, за перелісом золота діжа горить (id). *Ям.* — Ой за лісом за пролісом золота ⁽¹⁾ діжа ⁽²⁾ сходить. *З., [Бр., Кат.].* — За лісами, за горами золота діжа кляне. *Г.*

⁽¹⁾ червона. *Ласт.* ⁽²⁾ гора (місяць). *К.*

Серед двора-двора, лежить червона сноворода (місяць). *Коз.*

Іде лісом — не шелестить, іде водою — не плюскотять (id). *Ям.* — Лісом иде — не трісне, водою иде — не плюсне. *Г.* — ... не хлюсне. *Бр.* — ... не хлюпне. *К.* — Водою иде — не хлюпне; очеретом — не шелесне. *К.*

Лисий віл ⁽¹⁾ через ⁽²⁾ ворота ⁽³⁾ дивниця (id). *Б., Сос.* — Лисий кінь у ворота загляда. *К., Не.*

⁽¹⁾ бугай. *З.* ⁽²⁾ скрізь. *Б., Сос.* ⁽³⁾ через тин. *К., Не.;* кризьзабор. *Полт., Хар.*

Пришов бик та в ворота — ник (id). *Б.*

Лисий віл через болото рів (id). *Полт.*

Поле не зміряне, бидло не злічене, пас-тух рогатий (небо, зорі, місяць). *Збр. Даз.*

Розстелю ⁽¹⁾ рогожку, посилю горош-ку и положу лустку ⁽²⁾ хліба (id). *Б.* — Постелю рогожку, посию горошку и положу окраець хліба. *Мл.* — Торох-торох! по печі горох и окраець хліба. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

⁽¹⁾ Постелю. *К.* ⁽²⁾ окрайчик.

30. Мач, пак по полю басує, з цане-нитями гарцює, поти буде гарцювати, пок-ли вовк не стане спати (місяць и зорі — поми ніч). *Не., Х.*

Іхав Яшка Семерашка, за ним бджоли гу-лю-лю! (місяць та зорі). *Х.*

Приїхав гість та й став на поміст, ро-спустив коні по всій оболоні (id). *Х.* — При-їхали гості, розпустили коні по всьому сві-ту. *Не.*

Іхав по горі Волох, розсипав по горі горох; стало світати, нема що абирати (id). *Збр. Даз., Бр., К.* — Торох-торох, на печі горох й кулидочка хліба. *Коз. (Час. 1853 р. № 41).* — ... торох! посилався горох. *Вор.*

Старий брох, розсипав горох, не вмів

позбирати, та став дня чекати; як дня до-чекав, горох позбрав (зорі). *Збр. Даз.*

Вийшли Німці на наші сінці: вузлики знати та не можна розв'язати (id). *Не., К.* — Наїхали Німці під наші сінці, ро-спустили коні по всьому полю (місяць та зорі). *Полт.*

У білому полі попутані коні, узлики зна-ти: нельзя розв'язати (зорі). *Х.* — По чи-стому полі и д., та не розв'язати (ятір). *Б.*

Приїхали комисари увесь світ описа-ли (зорі). *Мл.*

За лісом, за прилісом (sic) золотні клуб-ки висять (id). *Алек.*

Іхав чумак та й став, бо волів потеряв (хмари закрили зорі). *Не.;* (закрили мі-сяць). *К.*

40. Чорненьке маленьке ввесь світ по-валяє (ніч). *Черн.*

Чорне ⁽¹⁾ сукно лізе в вікно (ніч). *Коз.*

⁽¹⁾ Сіре (ранок). *Полт.*

Сірий бик у вокно — ник (світ світає). *Б., Черн.*

Лисий віл усіх людей звів (день). *Не., Х.*

Чорна корова усіх людей поборола, а біла корова усіх людей позводила (ніч та день). *Кр., Полт.* — ... корова людей ко-ле, а біла воскрешає. *Б.* — ... корова по-колола, а біла позводила. — Чорная коро-ва усіх людей поколола (ніч). *Не., Полт.* — ... зборола, а білий віл усіх людей звів (ніч та день). *К.*

Що без рук стучить? (грим). *Бр.*

Стуку-груку бабу... наївшия постер-паку (id). *Черн.*

Стукотить — грукотить..... чорним во-лом-бовкунюм (id). *Б.* — ... грукотить, як сто коней біжить. *К.*

Видано — невидано, якого накидано! то Святий кидав, що було хороше йому про-їхати (id). *Х.*

Ревнув ⁽¹⁾ віл на сто гір, на тисячу городів (грим). *К., З., Кр.* — ... за сто гір, за сто річок, за сто пічок, за сто миль (id, а теж и дзвін). *Коз.*

⁽¹⁾ Крикнув. *Полт.*

50. Шило-мотовило попід небесами хо-дило, из панами говорило, из князями роз-мовляло (блискавка). *Б.*

Як був маленьким — у кутку сидів, а ввріс — пішов косити (id). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Сидить пемінь на вербі, спустив кити-ці ⁽¹⁾ до землі (дощ и сонце?). *Б.*

⁽¹⁾ крилля (дощ). *Кр.;* коси (сонце). *К., Коз.;* (звід біля колодязя). *Б.*

Зоря-зорянцця по церкві ходила, клю-

чі загубила; місяць зійшов, ключі найшов (роса). *Кр., Б.* — ... зоряниця, красная дівця, ключі потеряла, сонце вкрато, місяць світе. *Х.*

Свіі кабани усе поле-поле залагли (туман). *Вор.*

Летить птиця без крил, без ніг; зварив кухар без огню, иззіла пані без рота (сніг). *Б.* — Летіло без крил, упало без ніг, варив повар без огню, ілі пані без рота. *Хар.*

Сивий віл випив води повен двір (мороз). *Полт.* — ... діл. *Г.*

Прийшов хтось, та взяв щось: бігти за ним, та не знаєм за ким (вітер). *Ос. 21 (XIII, 38).* — ... щось, пійшов би я за ним, та не знаю за ким (огонь). *Кан., [Даст.];* (пожежа). *К., Полт.* — ... хтось, привіс щось; пішов туди, не знаю куди (ранок). *Хар.* — Бігти за ним, та не знаєш за ким (вітер). *Полт.*

Летів птах на дванадцяти ногах, та одно яйце зніс (рік з 12 місяцями). *Коз.*

Дуб-дуб довговік, на ёму 12 гілляв, на кожній гіллі по 4 гнізді, а у кожному гнізді по 7 яець и кожному імъя е (рік). *Полт. Час. (1861 р. № 32).* — Стоїть дуб, а в дубі 12 гілляк, а в кожній гіллі по штирі гнізді, в кожнім гнізді по сім птах. *Г.*

60. Триста галок, та пъядесят чаєк, та пъятнадцять орлів одно яйце знесли (id). *Час. (1859 р. 168 карт.).*

Двічі родиця, а раз поміра (птах). *Полт.*

Живу, а не роджуся, и трояково годжуся (птах—яйце, мъясо, пірья). *Бр.*

Летів птах, на воду бах; води не змутив, сам не полетів (пір'їна). *Збр. Лаз.*

Білая куриця зпід печі дивниця (яйце). *Б.* — Біленькі курочки з підп'їччя глядять (зуби). *М.*

В одні барилі (В однім барилі? *Ном.*) та дві пиві, а барило без дна и без чопа (яйце). *З.* — В барилочки два папиточки: нема чіпочка, нема дірочки. *К.* — В однім барилці двоє пивець. *Полт.*

Котилось барильце — без чопця, без рильця (id). *Черн.* — Лежить барильця—ні два, ні рильця. *М.* — Котилася бочка—без дна, без колючка. *Коз.* — Котицца барильце—без чопка без воронки. *Полт.*

Без воронки, без дна, повна бочка вина (id). *Яц.* — Ні дірочки, ні конця — повна бочечка винця. *Черн.* — Без дірочки, без денця, повна чарочка винця. *М.* — Повна бочка вина, та воронки нема. *К., Б., Сос.* — Без обручів, без дна, повна бочка вина; щоб її поправять, на те майстра не-

ма. *Бр.* — Стоїть бочка вина, без дірки без дна. *К.*

Діжечка-макотірочка — нема ні денця, ні задірочки (id). *Б.*

Пуд води, пуд ілі, пуд солі: ютнмьеть и присолювати будеть (id). *Х.*

70. Впала боденька з гори—нема тако-го майстра, щоб її направив (id). *Ям.*

Поле лубьяне, само костяне, виїде шиве (короб, яйця, курчята). *Черн.*

Родився—не крестився, у лазні не парився, на весь світ прославився (шівом). *М.*

Сидить діл над водою з червоною боро-дою (id). *Яц.* — ... хто йде, то й вишиве (калина). *З.* — Стоїть ⁽¹⁾ шівом над водою з червоною бородою ⁽²⁾ (id). *З., Бр.* — ... хто йде—не мине, за борідку ⁽³⁾ ушпане (id). *Час. (1859 р. 168 к.).* — ... над водою та й киває бородою (id). *Б., Коз., Кр.;* (очерет). *З.*

⁽¹⁾ Сидить. *Алек.* ⁽²⁾ головою. ⁽³⁾ Сидить діл над водою та й киває бородою; хто йде (горох). *Б.*

Пішла панна до міста, на ній суконь триста (курка). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

У вдовиної дочки сімсот сорочок; як по-віне вітер, так и тіло знать (id). *К.* — А в наших панночок по сімдесят сорочок: вітер повіне, тіло видно. *Полт.*

Сидить пана (панна чи пані?) на орда-ні, личком підперезана (курка на яйцях). *Х.*

Сидить баба на ганах (?), на дванад-цяти ногах (id). *Полт.*

Ой за лісом, за пролісом талалай кри-чить (гусак). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

Біле, як сніг; надуте, як міх; лопата-ми ходить, а рогом ість (гуска). *Коз.* — Що то за звір, білий як сніг, лопатами и д.? *К.*

80. Сидить баба на кию, дожидає си-на-сивирина из Білай-города (гуска на яй-цях). *Збр. Шей., К.* — Сидів тур на ту-рах, на дванадцяти горах, кличе синя ле-бедина зза Китай-города. *Час. (1859 р. 167 карт.).*

Сидять півень серед моря, кричить ка-варіку! (селех). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

А що плава сіреньке по морю? (утка). *Час. (1859 р. 168 карт.).*

Сива латка, чорна латка, на березі ска-че (ворона). *Збр. Лаз.*

Чорне — як крук, біле—як свіг, про-сте—як стріла, криве—як коса (сорочка). *Г.* Чинжирочка невеличечка, а пиндик от-такий (id). *К.*

Дорога розлога, на дубі ирмарок (гра-ки на дереві). *Вор.*

Чорне мотивило попід небо ся вило (ла-
стівка). *Яц.*—Шило-мотивило попід небом
ходило. *Коз.*—... попід небесами ⁽¹⁾ хо-
дило, понімецьки говорило, потурецькі за-
кидало ⁽²⁾. *Полт., З.*—... ходило, поту-
рецькій говорило, понімецькій закидало ⁽³⁾.
Б.—Шило-вило мотивило, попід небеса
ся вило: в літі свіває, на зіму нас поки-
дає. *Г.*

⁽¹⁾ Шило-вило мотивило попід небо
(каня). *Г.* ⁽²⁾ и ⁽³⁾ заводило. *Г., Б.*

Сто літ наче живе — що таке? (горо-
бець). *Гр.*

Тарасова дочка Тарасом трясла ⁽¹⁾, 700
сорочок на собі несла (риба). *Яц.*; (кур-
ка). *Бр.*—... до води несла (качка). *К.*

⁽¹⁾ Тарасова дочка. *Полт. Час. (1861*
р. № 32); Шуварова сестра, шуваром
шла: (риба). *Г.*

99. Іхала памі в срібному жупані; як
їхала в сад, не вернулась назад (риба,
волок). *Збр. Лаз.*

Пріїхали гості, закинули гармати: дім
крізь ворота втече, а гість хазяїна за лоб
виволоче (ловить рибу). *Гл.*

Кинув не палицю, убив не галицю,
скублю не пера ⁽¹⁾, їм не м'ясо (id). *Яц.,*
[Кр.].—Кину я не палець, убью не га-
лець, оскубу не пір'я, їззім не м'ясо.
Нов.—Иду не берегом, кину не деревом,
їму не кур'є, скубу не пір'є. *Г.*

⁽¹⁾ не палку, убью не галку, щяплю
не пір'я (щука). *Вор.*

Ні голий, ні в сорочці (ятір). *Полт.*

Хата—не хата, вікон багато: єсть ку-
дя влізти, та нікуди вилізти (id). *Мз.*

Живе чорне, умре красне (рак). *Сос.*
— Хто по смерті красний? *Черн.*— Хто
в баню иде чорний, а з бані красний?
Полт.—Що найкрасніше по смерті? *К.*

Без крові, без серця, по столу несец-
ця (id). *К.*

Чорну гадюку візьму я в руку — вона
не вкусить (оюн). *К.*

Безкосте, безребре ⁽¹⁾, хоч яке море
(або: річку) перепливе (п'явка). *Лист.*
(II, 246).—Безкосте, безмозке, усе мо-
ре виплаває. *Б.*

⁽¹⁾ Безмозке. *Б., Коз.*

Бугай безкостий перепливе Дунай без-
моотий (id). *Збр. Шей.*

100. Безкостий Марко, перепливе море
шварко (id). *К.*

Чорна куриця під тинном кублицця (га-
люка). *Б.*

Серед лісу-лісу ⁽¹⁾, лежить прут ⁽²⁾ за-

ліза (id). *Коз.*—Посеред ліса лежить прут
заліза—хто найде, обміне. *Бр.*

⁽¹⁾ ліса-ліса. *Хар., Вор.* ⁽²⁾ шмат. id;
скрутень *Х.*

За лісом, за пролісом рябенька крайша
лежить (id). *К.*

Ні взяти, ні втяти, ні на віз положи-
ти (уж). *Алек.*

Без рук, без ніг, черевате, пузате, на
кишки багате, одним хвостиком вправляє
(ополоник водяний). *Полт. Час. (1861 р.*
№ 32).

Сятий кусок під тинном скаче (жаба).
Полт.

Маленьке-чорненьке по полю скаче (я-
шірка). *Х.*

Штири тики, два патики, семе за ма-
хаймо (рогата худобина—ноги, роги, хвіст).
Бр.—... замахаймо. *Г. (Сем.)*.— Чотири
чотирик, дві ростонирки, семий вергун.
Вор.

Як був мал—у чотири дудки грав, а як
підріє—гори й долини підніс (віл). *Збр.*
Лаз.—... а як вмер—перед музиками
грав. *Яц.*—Як уродицца—у штире тру-
би грав; виросте—гори перевартає, а по
смерті у коршми гуляє. *Бр.*

110. Два костюки, два лопухи, чотири
ходіри, дев'ятий Матвій (корова з двома
рогами, двома ушима, чотир'яма ногами,
й хвостом). *Б.*

Чотири чотирнички, п'ята шинкарочка,
шоста підставочка (корова, ричка я дій-
ниця). *З.*

Чотири панночки в одну лучку плюють
(id). *Черн.*

Чотири браття стріляють до одного пня,
а не можуть вистрелити (id). *Г.*

У рикалі штире кулі, а у гиги—дві (у
корови 4 дійки, а в кобиля 2). *Яц.*—У
рогульки чотири дульки, а в гиги дві. *Б.*

Хто плаче без голосу? (кінь). *Черн.*

Сімсот свище, чотири плеще, два чує,
два бачить (хвіст, копита, уші, очі). *Збр.*
Лаз.—... плеще, а два на сторожі. *Б.*
(осел). *Мз.*—...богоносець.

Родився не котивець, а був христонсець
(осел). *К.*—... не христився, а до смерти
не молився, и був богоносець. *Бр.*

За горою, за крутою вовки шкуру мнуть
(свиню поросятя ссут). *Б.*—За лісом, за
пролісом Жиди ⁽¹⁾ шкуру мнуть. *Коз.,*
Черн.

⁽¹⁾ шевці. *Полт.*; вовки. *У.*

Лежить під хворостом та й крутить хво-
стом (кабан). *Л., Х.*

120. Віса висить, хода ходить, виса

шла, хода ззіла (свиня та яблуко). *Збр. Лаз., Коз., Полт.* (свиня та жолудь). *Х.* —... ззість. *Черн., Кр., Гл.* — ... взяла (свиня та яблуко). *Г.* — Хо́да хо́де, виса висить: хо́че хо́да вису ззісти. *Вор.* — Виса висить, хо́да хо́дить, Бо́га про́сить, хо́би виса впала (кіт та сало). *Г.*

Иде попита коло плота, питаєця ше-депеті, чи є понура вдома (вовк, собака, свиня). *Яц.* — Прийшла тотота ⁽¹⁾ під наші ⁽²⁾ ворота, пита лепеті ⁽³⁾, чи дома понура ⁽⁴⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ темнота. *Не., К., Х., Полт. Час. (1861 р. № 32)*; подота. *Б.*; тота. *Черн. Гл.* ⁽²⁾ Прийшов тот під. *Не.* ⁽³⁾ халєба. *Гл.* ⁽⁴⁾ пита лепетиці, чи дома довгомордиця. *Полт. Час. (1861 р. № 32)*.

Прибігли штриккі-бриккі, ухватили далду-балду; почули м'якішники, казали гречанникам: «сідайте на вівсяники, доганяйте штриккі-бриккі, віднімайте далду-балду» (вовки, свиня, собаки, люде, коні). *Збр. Шей.* — Пришла сурдла-бурдла та украля щиккі-бриккі, та й почули микитники, дали знать житникам; житники садяця на ослики та ганяють сурду-бурду и одбивають щиккі-бриккі (вовк, віця, собаки, люде, коні). *Черн.* — Пришов халда-балда, узяв стриккі-бриккі; почули пійники: «вставайте житники, беріть овсяників, заганяйте халду-балду, одніте стриккі-бриккі», (вовк, коза, собаки и д.). *Гл.* — Ячмінники дали знати житникам: «гей ви житники! сідайте на вівсяники, доганяйте шурду-бурду, видирайте стригу-бигу» (віця и д.). *Бр.* — Підбігла лепета: «вставайте житники, сідайте на вівсяники, доганяйте шурду-бурду, однімайте штриккі-бриккі». *Вор.*

Скунда скаче, ринда рме (свиня и сорока). *Не.*

Прийшли бари та забрала дарм (вовки овець). *Збр. Шей.*

Прийшов цар земський до цара буди-мира та й питає: «де чирік кучумпір ⁽¹⁾?» А той єму відвічає: «на високім мурі спочиває, а як звітє буде сканати, мушвиш добре утікати» (миша, півень, кішка). *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ а де кучумпір? *Бр.*

Бігла Уршулька через Гриньків двір, питалась Гринька, чи є Ізько дома (id). *Яц.*

Бігла чечітка поуз наші ворітка, питаєця співака: чи дома ваш ченчик? (id). *Кан.*

Іхав пан пупід землею та питав у пана гаргарна: «Чи дома твій пан понурий?»

— «Був на білогородку, та поїкав на чингородок» (id: був у хаті, та побіг на ліч). *Кр.*

Питалась швидна свірка: чи є хавко дома? (миша та кіт). *Г.*

130. Іхала навї вкрай горьода, питалась в дзунвара: чи дома перубай? (миша, жук, кіт). *Ма.*

Біг пєс через панський овєс, доганайте пєса, хо́б не поколотив овєса (собака и миш). *К.*

Летів птах через Божий дах: «тут моє діло на огні згоріло» (бджола, церква, віск). *Збр. Лаз., Яц., Бр.* —... птах на чотирєх ⁽¹⁾ ногах ⁽²⁾, сів на могилі: «Боже мій милій! тут моя сила огнем сіла ⁽³⁾». *Б.* —Летів Адам через Божий храм: «Боже, Боже! тут моя сила горить». *Ми.*

⁽¹⁾ на восьми. *Коз.*; о шести. *К. (2)* птах через Божий дах. *Полт. (3)* тут моє діло огнем сіло. *Коз.*

Летіла тетєра, не вчєра тетєра; ушла в лобєду, шукаю не знайду (бджола). *Номт.*

Лізу-лізу по білім залізу — бул мене царські собаки ззіли (id). *Черн.* —... по новім залізу — царські собаки зайдят. *Номт.* —... по чорному залізу — од царських собак не одиб'юся. *Сос.* —... по білому залізу — там мене райські собаки заїли. *Коз.* —... залізу; ще б ліз, так боюсь царєвих собак, бо дуже кусаюця. *Полт.*

Сісєтє солов'ят на одній подушці сядят (id). *Полт. Час. (1861 р. № 32)*. — Сім соколят на одні постелі сплять (гніздо). *Кр.*

Сіреньке літа, сіреньке гудє, а жєвтеньке носить (бджола и обнажь). *Час. (1859 р. 168 карт)*.

З примудрої птиці печені не зпечєш, а з примудрого цвіту вінка не зплєтєш (бджола, житній цвіт). *К.*

Піду я до гетьмана; нападуть на мене гетьманови собаки — а ні одбицьця, ні одмолицьця, піти в річку та в втоицьця (річ). *Б.*

Коло вуха заверуха, а в вусі ⁽¹⁾ ярмарок ⁽²⁾ (улень). *Полт.* — По спані ⁽³⁾ дорога, коло пупа трєвога, між ногами ярмарок. *Х.* — На голові ярмарок, на животі шарварок, меж ногами гвалт (макогін та макітра). *К.* — Округ ярмарок, в середні шарварок, та в дірку циморк (улень)! *К.*

⁽¹⁾ а в середині. *З.* ⁽²⁾ заверуха, коло носа завплюся (огудяна на вгїрках). *Полт., Х. (3)* Через живіт (скрипка). *Черн.*

140. Повен пень черешень, та нікуди
вбрать (улень). *К.*

В ніч положу—могне, на воду положу
—сохне (віск). *Черн.*—Що на огні перец-
ня, а на воді сунниця? *К.*

На огні умре, на воді оживе (id).

Летить—вие, саде—рве (жук). *К.*

Тисяча тисяч бондарів роблять хату без
углів (мурашин). *Збр. Лаз.*

Сидить дівка в темниці, пине чіпець
без мизи (шаук). *Збр. Лаз.*

Був собі Ян забіян, за ідним махом 700
душ забіляем (жменя и мухи). *Яц.*

Летів птах на ⁽¹⁾ восьми ногах, сів на
могилі: «Боже мій милий ⁽²⁾! ти дав ме-
ні волю над царями й князями, та не дав
волі, що ⁽³⁾ в морі» (комарь). *Коз.*—...
на семи ногах, сів на могилі та й каже:
«Боже мій милий! яку ти мені волю дав
над панями, над царями; тільки не дав
волі, щоб плавав я у морі». *Полт.*—... не
дав волі над шукою у морі. — Боже мій
вишній, чм я в тебе лишній? дав мені
царя в городі, та не дав риби в воді. *Черн.*

⁽¹⁾ об. *З.* ⁽²⁾ сів на морі, сам собі го-
воре: «Боже мій, Боже! Боже мій, Бо-
же! ⁽³⁾ що рибя.

Хто мене вбъе, свою кров проле (id).
К.—Летів птах на восьми ногах: «Боже
мій милий! хто мене и д.» *Коз.*

Чорненьке маленьке хоч яку колоду пере-
верне (блоха). *Л., Яц., Б., Коз.*—... малень-
ке, що найбільшу колоду рушить. *Г.*—... малень-
ке увесь світ жагнуло. *Б.* — Менше
від бджоли, а найбільшу колоду перевер-
не. *Г.*

150. Летів птах з шістьма ногами, сів
собі на вербі и просив Бога: «давьсь ме-
ні, Боже, власть на панів и на Жидів,
на королів и на царів,—дай же мені и
над тми, що в воді!» (id). *Яц.*

Повна хата тетерят, та нікуди й не
летять (сучки в дереві, лавах, столах). *Б.*;
(кілочки). *Алж.*—Повна хата вороб'їв
нагнате. *Черн.*—...горобців, та нікуди ви-
летить (гарбуз). *Черн.*

У лісі росте, з лісом рівняеця, світа
не бачить (сердок в дереві). *Полт. Час.*
(1861 р. № 32).

Біла-білява перед Богом стояла: «Боже
мій милий! мое тіло рубають, мою кров
п'ють» (береза). *Коз.*

А що вине в лісі? (колок— в тину, в
лісі). *Час.* (1859 р. 167 карт.).

Виросло въ лісі деревце ні на п'ядь,
ні на шиелоток: з нього два столжки, два
човники и чашечка воду пити (жолудь).
Яц.—Поїду в ліс, вирублю теліш; із то-

го телішя зроблю два човні, два столи,
пшло и шокришку *Черн.*— Поїду в ліс,
вирубаю дубинку—не в корх и не в п'ядь;
и зроблю два столи, два човни и на дїж-
ку віко. *Новоз.*—Два столи, два човни,
п'ята мисочка. *Час.* (1859 р. 168 карт.).
В однім гнізді та чотири звіді (горіх).
Б.

В маленькім горщичку кашка смачна
(id). *Черн.*—... смачненька. *Мл.*

Дід бабу нагнув, воночку продув,
солоненьке викусив (id). *Х.*

Із дерева виросло, а з китшені вилізло
(id). *Полт.*

160. Серед ліса-ліса, висить красна
шеміка (каліна). *Х.*

Не три ж ти мене, не мни ж ти мене;
излізь на мене та й накепайся (вишня).
Коз.—Не три мене, не мни мене; нагни
мене та й наїся. *Сос.* — ... злізь та й
напепайся (натепайся?). *Полт., Вор.*

Камінне серце, а винний смак— чому
то так? (вишнева ягода). *Яц.*—Червоний
корінь, винний смак, земля го зродила—
чому так? (ягода). *Г.*

Стоїть панна на пагурку в червонім кап-
турку—хто йде, то поклонниця (полунниця,
сунниця). *Збр. Лаз.*

Чорна росколина, беруть хлопці з ко-
мина (гречка). *К.*

Пири-пири—не роспиреця, пусти на
воду—то й роспливеця (полова). *Бр.*

Заріжем вола: голову одріжем и ззімо,
кожу обдерем—продамо, а м'ясо валяеця—
и собаки не їдять (коноплі). *Новоз.*

Іхав пан копитан, став, дівчини попи-
тав: «що за кости лежать, що собаки не
їдять?» (костриця). *Сос.*

Без вікон, без ⁽¹⁾ дверей, повна хата
людей (гарбуз). *Яц., Збр. Лаз., Б.*; (вгі-
рок, кавун). *Полт.*—Стоїть хатка без ві-
кон без дверей, а в тій хатці повно лю-
дей. *Б.*—Повна церква людей, та ні ві-
кон, ні дверей.—...людей, та немає две-
рей.

⁽¹⁾ Не вікон, ні. *К.*

Мій брат Кіндрат через землю пріш-
шов, мішок грошей найшов (гарбуз). *Не.,*
Збр. Лаз.

170. Жила птичка пустодом, звля гніздо
за двором (id). *Х.*

Під пічю галаган, а хто зна—не ка-
жи (id). *З.*

Старець старця тягне через лісу за
(id). *Б.*

Ліз Мартин через тин, на тім боці па-
ністарої забувся (id). *Кр.*

Без рук, без ніг, та на тин лізе (id). *Х.*
У нашого Данила сім сажених жила
(гарбузовий огуд). *Полт.*
Красне, ясно в землю вросло (буряк).
Мі.

Баран у хліві, а роги на дворі (id). *Х.*
Ходить панич по долині в червоній жу-
панніні, та все каже—гопки! (id). *Полт.*
На городі з бураками, накрившись до-
пушками, просить хліба, солі (редька). *Вр.*
180. Біла куриця під тиню кублицця
(id). *Ном.*

Жовтенька куриця (1) під тиню (2)
кублицця (морква). *Коз.*; (гарбуз). *Гл.*
(1) Жовта куриця (морква). *Л., Б.,*
Коз.; курочка. *Полт.* (2) під плотом.
Коз.

Дівка в коморі, коси надворі (id). *Полт.*
Біле, як мука—не мука; хвіст мав, як
миш—не миш (ріпа). *Г.*

Вишла (1) Марушка в чотирёх (2) ко-
жушках, та ще плаче, що (3) змерла (пш-
буля). *Полт.*—Маленька Марушка у се-
ми кожущках, та ще каже—холодно. *Б.*
—Сидить Марушка семикожущка. *Коз.*—
На одній Катюшки семеро кожущків. *Черн.*
—...Марушка в семи кожущках: хто на
неї гляне, той и заплаче. *Час. (1859 р.*
168 карт.).

(1) Сидить. *К.* (2) шести. (3) та й ще.
Вийшов від за сто гіл, видіс на собі
30 шкур (часник). *Яц.*

Лапик на лапнику, а й (1) голки не бу-
ло (капуста). *Черн., Мі.*—Лата на латі
(2), та зроду голка не була. *Коз.*

(1) Багато латок. *Час. (1859 р. 168*
карт.). (2) Латка на латці. *Полт., Х.*
Латка на латці, в середині—грязь (id).
Черн.

Крутдсто, вертдсто, на ём кошуль зо
сто (id). *Збр. Лаз.*

Росте під хворостом дотори хвостом
(вгірок). *Збр. Лаз., Б., К.*—Під хворо-
стом яйце з хвостом. *Вр.*; (ріпа). *Хар.*

190. У старця на мотузочку тії (вгірок).
Коз.

Солений маляк у штанях звляк (со-
лоний вгірок). *Коз.*

Покладу тверде, вишму м'яке (1), мз кін-
ця—кап, кап (id). *Кон.*

(1) зов'язало. *Хар.*
Стоїть при дорозі на одній нозі, голова
мала, а в ній тьма (мак). *Г.*

На городі тичка, на тичці калличка, а
у ні більше ніж сто (id). *Вр.*

Стоїть стріла серед двора (1), а в ті
стрілі сімсот и дві (id). *Коз., Б., Кр.,*
Полт.

(1) села. *Ном.*

Церковця маленька людей поповщина
(id). *Яц.*—Стоїть церква без верха, у ій
людей без числа. *Х.*

Під диним (1) ковшаном 700 (2) коза-
ков (id). *Яц.*

(1) одним. *Полт., Б., М., Коз. (2) 70.*
Коз.

Сімсот воевод, на стрільці горді (id).
Коз.

Повна діжка (1) круа, а наверхсі струн
(id). *Коз.*

(1) бочка. *Полт. Час. (1861 р. № 31).*

200. Стоїть палка, на ій галка (галка?),
могу присягти, що в ій до тисячі (id). *К.*
Малий малишка зкинув бочку на виш-
ку (id). *Полт.*

Стоїть пані в сарахані: вітер повіне,
то й лист опаде (id). *Час. (1859 р. 168*
карт.).

Стоїть півень на току, в червоному
копняку (id). *Х.*

Молодий кричить, що не стричить, а
старий стогне, що не зогне (id). *Х.*

Одно каже—побіжим, друге каже—по-
лежим, а третє каже—похитаймоє (во-
да, земля або мок, очерет). *Коз., Б.*—
Одно біжить, друге дріжить, третєє Богу
молицця (вітер, земля, дерево). *Сод.*

Бочка на бочці, а виход ізверху (оче-
рет). *З.*—Бочка на бочку, бочка на боч-
ку, а зверху лисичий хвіст. *У.*—Бочка
на бочці, а зверху вовчий хвіст. *К.*

Стоїть дід (або: дяц) над водою; коли-
ває (або: кива) бородою (id). *Полт.*

Хто више Бога? (очерет, а *Бог*, чи
Бур, чи *Бі*—річка). *Яц.*—Що над во-
дою найвише? *К.*

Стоїть лісочка, на тії лісочці ні су-
чечка, ні болячечки, тільки на верхку
квіточка (сітняг). *К.*

210. З води ростє, в воду й дивниця
(лепех). *Час. (1859 р. 168 карт.).*

Прийшла зелена, я ій дама—и свер-
бить, и болять, и ще хоченди (прошито
пожалля). *Вр.*

Що цвіте без цвіту? (папороч). *Г.,*
Полт.

Без рук, без ніг на дереві—дерецца
(хміль). *З.*

Ноги на морозі, кишки на дорозі, а го-
лова на весілі (id). *Збр. Лаз.*

Що ростє више лісу? (id). *Черн.*

У лозі, у трапезі, стоїть Німець на од-
ній нозі (гриб). *Збр. Лаз.*—У *Зеві* на од-
ній нозі. *Мз.*—Стоїть при дереві на од-
ній нозі. *Кр.*

Поміж двома дубами лежить теля (id). *Б.*
Біла головка, красна шапочка (сироїжка).
Сос.

Що без коріння росте? (камін). *Г., Бр., Полт.*

220. Стоять росохи, на росохах мішок, на мішку млинок, сопун, клипун, лісок, а в тім ліску куропатки бігають (чоловік).
Яц. — Суть то росохи, на росохах кадабець, на кадавбці драбівка, на драбівці гирка, а на гирці жерда, по тім жердаю дикі пташки літають, але крилець не мають. *Г.* — Стоять вили, на вилах короб, на короби махали, на махалах зівали, на зівалах шмаркали, на шмаркалах зеркала, а на зеркалах ель. *Черн.*

Що то за звір, що рано ходить на чотирох ногах, удень на двох, а увечері на трох? (id). *К.*

Ой на горі гай, під гаєм мигай, під мигаєм ⁽¹⁾ сапай, під сапаєм хапай (волосся, віі, ніс, рот). *Полт., Коз.* — Густий ліс, чисте поле, два соболі, два стекла, труба, бомба и в тій бомбі лепетайло (волосся, лоб, брови, очі, ніс, рот, язик). *К.*

⁽¹⁾ під мигаєм лупай (очі), під лупаєм. *Кр.*

Між ельничку, між березничку свиня гніздо звила (голова з волоссям ⁽¹⁾). *Мз.*

⁽¹⁾ Певно — нужа в голові. *Ном.*

Маленьке, костяненке, хоч з якого лісу густого скот вижене (гребінець). *Х.*
— Царь Костянтин гонить коні через тин. *К.* — Костян-дерев'ян ⁽¹⁾ через гору свині гнав. *Кам., Б., Полт.* — Проміж лісом гуляє, свиней виганяє, а сам того не чує й не знає. *Час. (1859 р. 167 карт.).* — Кістяний Марко через гору свині гонять. *Бр.* — Ігнатко безп'ятко з гори свині турить. *Полт.*

⁽¹⁾ Зубатий косян. *Х.*

П'ять братів лазять по хаті горобців драги (папі, голова, нужа). *Х.*

Чотирі чотирнички, п'ятий батурничок, тьмуть шмиларочку з березничка (id). *К.*

Що саме найпрворніше и найшвидчіше? (очі). (*Час. 1859 р. 167 карт.*).

Кругленьким, маленьким до неба докинеш (id). *Збр. Лаз.*

229. Двома вузликами все поле засію (id). *Хар., Полт.* — Два вузлики маю, все поле засіваю. *К.* — Два вузлики все поле освітять. *Не.*

231. Що мужик на землю кидає, то пан в панюю ховає (шмарки). *Яц., [Х.]*. — Що в пана в кармаві, то в мужика на мосту. *Мз.*
Лежить колода серед болота, не згниє

и не заржавіє (язик). *Коз.* — ... ні зогніє, ні потоне. *Полт.* — ... болота, усе гниє — не зогніє. *З.* — ... посередні болота й досі ще не зогніла. *Черн., [Коз., Ласт.]*. — ... серед горбда, та ніколи не висихав. *Б.* — Посеред села лежить колода ціла; ні гніє, ні висихав, и все таки потрібна. *Бр.* — Гніє-гніє, та й не погріє. *Л.*

Ой за білим частокілом талалайко скаче (язик за зубами). *Кам.* — За білими березами талалайко ⁽¹⁾ свище ⁽²⁾. *К., Полт., Х.* — ... плеще. *Хор.*

⁽¹⁾ Соловейко. *К.*; талалай. *Кр.* ⁽²⁾ скаче.

У нашого дядька білих курай грядка (зуби). *Полт. Час. (1861 р. № 32), К.* — ... дядька квасолі грядка, та вся біла. *Бр.*

Коло прорубні сидять білі голубні (id). *Х.*

Лука заглянув ⁽¹⁾ в погребець — два ряди яець (id). *З.* — Маленький погребець повен яець. *К., Полт., Х., Вор., [К., Л.]*.

⁽¹⁾ Загляну я. *Б.*

За лісом, за пролісом біле ⁽¹⁾ плаття висить ⁽²⁾ (id). *К., Б.* — ... біла береза стоїть. *З.*

⁽¹⁾ шнур. *Ласт.* ⁽²⁾ білі хуста висить. *Г.*

Біленькі щенята зіп печі брешуть (id). *Черн.*

239. У хлівці два ряди баранців и всі біленькі (id). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

241. Руденьке-маленьке хоч якого пана з коня зсадить (що шное). *Л., [Б., Черн., Кр.]*. — Чорненьке-маленьке хоч и д. (блоха). *К.*

Бери мене, бо я подорожня; а з притиском, бо сирота; а скоро, бо додому йду (душа). *Зв.*

Що старше від розуму? (увага). *Г., П.*
Без рук, без ніг, без тіла, без душі — однак рву серце и рвати мушу (досяда). *К.*

Ні риба, ні баран, на блюді не бував, много у ёго ідав (дитина). *Сос.*

Серед хати сало висить (дитина в колісці). *Черн.*

Прийшов густь из гостей, ззів барана без костей, густь свтий и баран цілий (дитина и цицька). *Кобр.* *Збр. Лаз.* — ... гість без вістей, а ёму гуску без костей: гість наівся та й пішов, гуска ціла осталася. *Полт.*

Живая - живущечка на живій колодоці живе м'ясо ість (id). *Черн.*

Маленьке, кругленьке, на столі не бувало, а весь мир згодувало (цицька). *Г.*

250. Двадцять врасши, 30 овдних, 50 мудрих, а сто дурних (літа чоловіка). *Г.*

Що люблю — не куплю; чого не люблю — не продам (молодість и старість). *Не.*

Шило-мотовило попід небесами ходило; до нас прийшло, по нас пішло (смерть). *Б.*

В чім полови немає? (id). *К.*

Бігунці біжать, ревуни ревуть; сухе дерево везуть (мертвак). *Полт.*

А яко в світі наймиліше и найкращіше? (сон). *Час. (1859 р. 168 к.).*

Ишло два чевці, жало два жєнці; питають два чєнці: «Чи брат из сестрою, чи муж из жоною (¹)?» — «Ні брат из сестрою, ні муж из жоною, а єго мати та моїй матерї свєкруха була» (батько та дочка). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

(¹) Иде чоловік, а вони жнуть. «Боже поможи! як муж из жоною, то дай, Боже, свішно; як брат из сестрою, дай, Боже, смішно.» *З.*

Ишов брат из сестрою и муж из жоною, та нашла трє яблук в всім по цілому впало (чоловік з жінкою и з шураком). *З.*

Прийшло притупало: позичте нам шєлихвоста, будемо різати полковника, бо прихав князь (позичати ножа, різати півня, бо старости прийшли). *Полт. Час. (1861 р. № 32), Бр.*

Бі віков создание между трома горами; клеветници єго окружиша, оно благословѣше їх сімо и овамо (старєць, торби, собаки). *Бр.*

260. Хто змер а не родився? (Адам). *Яц.*

262. Ні се, ні те, та всякому треба (меня). *Коз.*

Що горить без полумѣя? (гроші). *Не., К.*

Що ходять по миру без ніг и без торби? (id).

Приїхали гості, сіли на помості, завѣзали узел, та не розвѣжуть (id). *Коз.*

Що росте без дощу? (процент). *Яц.*

Баба лежить, а в її слѣзить (стріха, капі). *Полт.*

Два стоїть, два лежить, пѣятий ходить и шостого водить (одвірки, главєнь и по ріг, двері, чоловік). *Б.* — Два стоїть, два лежить, пѣятий ходить, шостий водить. *Кр.; (двері, шпуги, сами двері, чоловік). Черн.*

Що у хаті на пòхваті? (двері). *Б., Х.* — ... найпохпніше? *Бр.*

270. Иде — дід бабу за руку веде (id). *Г.* Меж двома дубами висять шкура з зубами (id). *Б.*

Дід бабу турноче, бабі ся не хоче; дід бабу за тіло, бабі ся схотіло (засув). *Яц.*

Круть-верть, під черепочком (¹) смерть (завертка в дверях). *Л., Б.; (рушниця). Кобр.; (оюн). Черн.* — ... у черепочку смерть (риба). *М.; (завертка у хлібі). Полт.*

(¹) у черепочку (завертка). *Б., Коз.; а в черепочку (id). Кр.; (свердел). Не.* — Про закрутку у хлібі див у д. Семеновського.

Чорненський собака весь дом стереже (заямок). *Черн.*

275. Вийшла пані на Ордані, путає коні на долоні, узлик — та не розвѣжеш (id). *Нов.*

280. Хто більш сорома терпїть? (поріг). *Час. (1859 р. 67 карт.).*

Що на дїрці стоїть? (вікно). *К.*

Що без очей плаче? (id). *Бр.*

Поміж двома дубами бѣюцца коти лобами (id). *Черн.*

284. Чотири четверинки, пѣята пѣятеринка, шєсте гостре, сѣмєе просте (id). *Полт.*

287. Чотири сестрички прийшли з вечерничок — як полягали, так и досі сплять (заяви). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

Під одною кришкою чотири паничі (угли в хаті). *Б.*

Стоять коні на пригоні (на припоні?): ні пѣють, ні ядять, всі ситі стоїть (стїни). *Алєж., З.; (ясла). Кат; (груба). Л.* — ... а все гладні стоїть (стїни). *К.*

290. Сімдесят поросят, усі рядом лежать (¹) (сволоки). *Коз.* — Сімсот соколят на єдні долоні лежать (id). *Бєр.* — ... на єдній подушкї сплять. *Х.*

(¹) одну матку ссуть. *Хар.*

Одно каже «світай Боже», друге каже «не дай Боже», а третє каже «менї все ідно, як вдєнь, так и вночі» (постіль, двері, вікна). *Яц.* — ... все одво, що вдєнь, що вночі» (вікно, двері, сволок). *К., З., Б., Коз., Сос.* — ... трєйте каже «менї все равно — як дєнь, так нїч» (вікно, двері, лава). *Черн.* — Одно просить: світай, и д... другє просить: смердай Боже; третє мовить и д. (вікно, двері, піч). *Г.; (... двері, стїни). К.*

Півєнь співа поки ззарання, а дамї сплять, аж потїє (груба). *Х.*

Біжить вовчок — смоляний бочок (васлонка у нечі). *М.* — ... присмалєний бочок. *Час. (1859 р. 167 карт.).* — Лежить бик, осмалєний бїк. *Х.*

На стїні лучок, на печі старичок, держить бабу за чорний ключок (верх).

Сидить півєнь над кручєю, заткнув на-

ністару онучею (верх, заткало). *Збр. Даз.* — ...душу онучею (труба над бовдуром). *Черн.* — ... горло онучею (кагла). *К., Полт.*
Жию, не жую, а їм та пожираю: вся хисть моя у тім, а з голоду умираю (огонь). *Бр.*

Красенький пітушок на жерлоці скаче (id). *Мл.*

Красенький кочеток на нашестці біжить (id). *Не.*

299. Червона корова чорне тела лише (полумня и челюсти). *Бр.*

301. Мати товстуха⁽¹⁾, дочка красуха⁽²⁾, а син кучерявий (піч, огонь, дим). *Збр. Даз., Кох., Коз.* — Матка товстуля, дочка красуля, а син кучерявий. *Коз.* — Чотірі чотирочки, п'ятий Захарочко, мати гладуха, дочка красуха и д. (труба, бовдур, піч, огонь, дим). *Б., Кр.* — Мати товстуха, дочка красуха, син беребір та й пішов надвір. *Коз.* — Мать товста, доч красна, а син хоробор по піднебессю пішов. *Мл.*

⁽¹⁾ гладуха. *Полт., Б., Кр.*; грубуля. *Бр.* ⁽²⁾ товстуля.

Нім ся батько народив, то син по світі ся находив (огонь и дим). *Яц., [Г., К.].* — Отець лежить в повиттю, а син пішов по світу. *Г.*

Летів горобець через хлівець та все вгору хур-хур (дим). *З.*

Без рук, без ніг, на гору лізе (id). *Збр. Даз., Яц., Бер.* — ... дереця. *К.* — ... на хату дереця. *Х.* — ... та без ніг, та полізе вгору. *З.* — ... без ніг на під виляв. *Г.*

Сидить півень на осці, підняв угору косяци (id). *Б.*

Чориса маленьке ні в землі не гние, ні в воді не тоне (уголь). *Коз.* — Що в воді не тоне, а в землі не гние? *Черн.*

Но полі ночував; як упав, ніхто костей не збірив (id). *Г.* — ... не лизав.

Під стогом вовки дохнуть (углі тухнуть під горшком). *Черн.*

Мету-мету — не вимету; несучу-несучу — не винесу (сажа). *Кат.* — ... пора прийде, само виїде (на долівці сонце). *Х.*

310. Хвіттю, хвіттю! повна скриня аксаміту (сажа в комні). *Збр. Шей.* — Хитю, хитю и д. *К.*

А ще у хаті без води росте? (id). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Що росте до гори? (id). *Черн.*

Чого за гріш повна хата? (світла). *Бр.*
Само голе, а в середині сорочка (свічка). *Коз., [Черн.].* — Сама панна нага, а в середлі и д. *Черн.* — Голий стоїть, за

пазухою сорочку держить. *Час. (1859 р. 167 карт.).* — Сама гола, а сорочка у пазусі; перед Богом стоїть и всі їй кланяюцца (свічка у церкві). *Б.*

Прийшов безмозкий⁽¹⁾, внів без ложки (каганець). *Збр. Шей.* — Безкосте, безмозке, та й їсть без ложки. *Б.*

⁽¹⁾ Прийшло безмозке. *Полт.; Безмозкий. Хар.*

Чорний волік випив води ставок (id). *К.*

Сидить півень над водою з чірвоюю бородою (id). *Б.*

Сидить Кирило, замазав рило (id). *Б.*

Стоїть Гаврило замазане рило (підсвіташ⁽¹⁾). *Черн.* — Сидить Гаврило и д. (каганець). *Х.*

⁽¹⁾ що розкладують огонь — замість лучани. *М. Біл.*

320. Чотірі чотиринчки, п'ятий ростопирничок (коляска). *Мл.*

В лісі росло, листок ниміло⁽¹⁾; тепер носить душу и тіло (id). *Г.*

⁽¹⁾ и листя було (замаблук). *К.*

Тіло дома⁽¹⁾ лежить, а шкура⁽²⁾ до води біжить (подушка и напирник). *Яц.*

⁽¹⁾ Стерво. *Бр.*; Корова. *К.* ⁽²⁾ а сорочка. *Пер.*; теля. *І К.*

Безруке й безмозке, а монеділі сорочку надіває (id). *Коз.*

Без рук, без ніг — сорочки просять (id). *Гл.* — ... проха *К.*

Хоч дмись, хоч не дмись, а на тебе лізу (id). *Кох.*

В лісі росло, в стані кохалося, дівкам и молодцям на руках кохалося (обичайка и сито). *Яц., [Бр.].* — Між кінцями ридиця, між людьми робиця, між руками кохалеця. *Коз.* — У стані плодилось, а в лісі ридилось, а на руках скаче. *К.* — В лісі рубаецця, в стані кохалеця, на руках хитаецця. *К.* — В лісі росло, на полю ся пасло, на грядці схло, на столі ся трасло. *Г.* — В стані ся кохало, на руках сивало: хто буде знати, буде добре казати.

Сива кобила по полю ходила; з поля прийшла, по руках пійшла (сито). *Х.*

Попід коні лягає, до сусіди бігає (id). *Г.*

Що у хаті нетесане? (павугина). *У., З., Б., Кат.* — ... у руках недержане? *З.*

330. Коли б не дідів чучук, то б бабина чучела по коліна заросла (віник, хата, сміття). *Черн.*

Шаталося, моталося, під припечком зохвалося (віник). *К., Полт.*

Шає, шає, під порогом спить лягає (id). *Х.* — По землі бігає, під лавою лягає (у д.

*

Сементовського, розгадка — мігла: певно помилка). *Г.*

Ходить по хаті, ходить по лавці, часом и по столі, а спить на смітті (id; у д. Сементовського теж мігла). *К.*

Стоїть панч у порога, личком підв'язався (id). *К.*; (сміп). *З.* — Ходить панна в зеленому шарахані, мотузочком підперезана (віник). *Полт.*

Кудий Степанко скрутився, звертівся, та й по хаті скаче — чик, чик! (віник). *Черн.* — Скручений, зв'язаний⁽¹⁾, по хаті скаче. *Зб. Лаз.* — Підмикане, підтикане, та й гайда по хаті. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

⁽¹⁾ Безкостий Макар. *Кож.*; Скручене, звертене. *К.*; Підперезаний Степанко. *Полт.*

Глежу не наглежусь, а все смерти боюсь (дзеркало). *Черн.*

Ходить и говорить, та не ість (дзигарі). *Пер.*

Крутиця вертиця, мікого не боїцца, ходить весь вік, а не чоловік (id). *Гл.* — А що то за штука, що цілий день стула? ні дума, ні гадає, хвостиком вилає, все собі мурчись, та чужий вік ліче. *Не.*

Лізе баба з горища — повна паністара палічка (драбина). *Кан.*

340. Животом пре, ногами тре, а руками що хоче, те й робить (ткач). *Ном.*

Болобан біжить, болото дріжить, попереду мерзне (човник, начиння, полотно тчеця). *Б.*

342. На припечку рубежі, під припечком рубежі; а хто знає — не кажи (кросна). *Черн.* — На печі чичижі, а під піччю поножі; а хто знає — не кажи (?). *Черн.*

345. На березі сижу, скрізь клен глежу и діда за бороду скубу (прасти на гробіні). *Мг.*

П'ять овець стожок підвідає (пучками прядуть). *Сос.*

Ходить квочка коло колючка та все — квок, квок (витушка)! *Полт.*

У нашого парубка з обох боків зарубка (id). *К.*

Де найбільше хрестів? (в клубку). *Яц.*

350. Синеньке, маленьке, кріз тля кишечки тягне (голка з ниткою). *Х., Кож.*

Біжить свинка — золотам⁽¹⁾ спипка, портяний⁽²⁾ хвостик (id). *Мг.*

⁽¹⁾ олив'яна. *Хар.* ⁽²⁾ залізний.

Залізний вовк, конопляний⁽¹⁾ хвіст (id). *Черн.* — Залізна кобила, мотузяний хвіст.

Бр. — Залізне поросятко, портяний хвостик — хоч яке море перепливе⁽²⁾. *К.*

⁽¹⁾ зв'язд (?), а сірий. *Коз.* ⁽²⁾ конопляний хвостик. *К., Полт.*

Синеньке, маленьке усе поле жагнуло (голка). *Б.*

354. Біленьке, синеньке, увесь світ одіває (id). *Х.* — Синенька-маленька увесь світ одіє. *Черн.* — Ясеньке-маленьке, катзпаяке, а вісько так зодягне. *Коз.*

356. Куценьке безхвостеньке всю церкву сходять (id). *Бер.*

358. Кудий собака на воду гавка (праник). *К.*

За лісом, за перелісом бабина⁽¹⁾ сучка бреше (терниця). *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ за пролісом сухоребра. *Лист. (П. 243);* за пролісом безчерева. *К., З.*; за пролісом без живота. *Коз.*

360. Міже двома дубами кламцає баба зубами (id). *Яц.* — ... клаца вовк зубами. *Полт., Хар.*

361. И в вас, и в нас поросля зав'язло ступа. *Кр.*

363. Тара тута-тута, а зад у Смоленські (ступа). *Черн.*

Ходить Циган по долині та все каже: гоцки, гоцки! (id). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

366. Є у нас такий бан, ращо у него сорок ран (ковбиця). *Г.*

367. Ходє пані по майдані личком підперезана (мігла). *Сос.*

369. Мій брат комендант попід землю ходить, червінці находить (шлуг). *Яц.*

370. Два голуба попід землею ходять (сошник). *Черн.*

Дюрава верста все поле закрила (борона). *Яц.* — Діраве радно все поле закрило, Бога просило, щоб ся зазеленіло. *Г.*

Трахта-барахта (id). *К.* — Трахта-плахта по полю скаче. *Кат., Полт.* — Плахта-тарахта все поле збігає. *Г.*

Попова тилиця по полі вертиця; ні ість, ні п'є, и додому не йде (а везуть — борона). *Бр.*

Кривеньке, маленьке, збігало поле всеньке (серп). *Збр. Лаз.* — ... маленьке⁽¹⁾, все поле збігає⁽²⁾. *Яц., К.*

⁽¹⁾ чорненьке. *Бр.* ⁽²⁾ все поле вискакає (або: хоч яке поле вискочать). *Б., Коз.*; усе поле вибігає (серп и коса). *Черн.*; збігає и з жітцями обіжає (серп). *Бр.; свурале. Л.*; хоч яке поле перескочить. *Полт.*

Сутула горбатий, на зуби багатий (id). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Загадію загадку, закину за градію: нехай моя загадка до літа лежить (хліб посіяний в полі). *Черн.* — ... та налетце

зешить (посіять жито). *Мз.* — ... та рік
и жди. *Час.* (1859 р. 168 карт.).

Скільки на небі зірок, стільки на землі
дірок (стерня). *К.*

Меж двома дубками б'юцца Жиди яр-
мулками (ціп). *К.*

Меж дубники та ліщицки шматок шку-
ратинки (капиця у ціфві). *Черн.*

300. Прийшли чернички на вечірнички;
як полегли спать, так и тепер сплять
(жертки на овині). *Нов.*

Не живу и не гуляю, а сім бід знаю и
від ножа уміраю (хліб—сіють, молотять,
мелють, розчищають, місять, печуть, ідять).
Бр.

Без жид, без сугав, а на ноги встав
(квашня). *Збр. Лаз.*

Везуть на чотиріх колесницех, яко б'о-
рока, и вивозять ёго на торжище; и бі-
аще ёго в ребра, испитують ёго доброді-
тели (горщик). *Коз.* — Біаща ёго в ре-
бра и свитаща ёго правди; умроша и не
погребоша. *Гор.*

Из землі создан, яко Адам; ввержен в
пещ огненню, яко три отроці; на ко-
лесницю повзеден, яко Іосихв; от чрева
аго всі ми питаємся; а умроша (¹) — не
погребоша (id). *Гор.*

(¹) отроці; взяша мя на колесницю,
везоша на торжище и продаша мя, соз-
давші мя, яко прекрасного Ёсипа; з
чрева моего всі насытятся, а по смер-
ти костей моих. *Бр.*

Сидить дід під лавою, замазався сме-
таною (id). *Полт. Час.* (1869 р. № 32).

Чернець-молодець по коліна в золоті
(горщик на жару). *Б.* — ... в золоті сто-
ить. *Ж., Вор., Кр.* — ... у золоті;
як упав, та й пропав, и пом стерва не йзідать.
Бр.

Сівки-присівки! приїхали гости з Но-
сівки (горщик то в піч, то з печі). *Б.*

Умер Адам, ні Богові, ні нам; ні душа
до неба, ні кості до землі (розбитий гор-
щик). *Збр. Лаз.*

Ходив-ходив ходоман, усіх дітей году-
вав; як упав, так пропав — ніхто ёго не
сховав (id). *Б.* — Ходить-ходить хоходар,
усіх людей годував; як упав, так пропав
— ніхто ністків не збірав. *К.* — Ходун хо-
дунай, весь мир годував: впав, пропав,
ніхто й костей не поховав. *Полт.* — Був
собі пан закодан, весь світ годував: приї-
шлось ёму помірать, та й вікому поховать.
Черн. — Годун годуець, сто душ годував:
як упав, то й пропав, ніхто костей не
сховав. *К.*

300. Тіхоню, йхоню! поліземо в піч, по-

хонаймось; у кого краще — поїмаймось
(сковорода и чаплія). *Черн.*

У тебе чорне, як жук, у мене товсте,
як друк (id). *Черн.*

Отака куконочка (показує долоню—от-
така куконочка вбільшки), оттакий куку-
нець (показує руку по лікоть) (id). *Черн.*

Сорока летить, а собака на хвості си-
дить (id). *Черн.*

Що то за загадка, що під айцями
гладка? (сковорода). *Черн.*

Отака танана, отакий тирю-тирутянь
(макітра и макогін). *У.*

306. У одні чоботині скаче по должні (ма-
когін). *Бр.* — Ходить холоп (хлоп?) по до-
лжні, в одній чоботині, а все поле—гуц,
гуц!

308. Що треба для обідю? (ложка). *Полт.*
Суди бган, туди бган, та ще зверху
й помазан (книш). *Лист.* (II, 246).

400. Повей пень головоць (галушки). *Х.*
У чім три кінці? (у вилах та у варо-
нику). *Полт. Час.* (1861 р. № 32), *Бр.*

Залізний ток, свиний перескок, а (¹)
грецький посад (сковорода, сале, млиаці).
Нов. — ... тік, свиничий пересік, а гре-
чанний посад (сковорода, смалець, млинці).
Час. (1859 р. 67 карт.).

(¹) тук, свиничий поресук. *Кр.*

За лісом, за пролісом бочка крові мокне
— в найбільшій хаті мусять ю мати (ква-
шені буряки). *Г.*

Маленьке, чорненьке, все поле оббі-
гало, у пана обідало (перець). *Полт.* —
... весь світ оббіга, у пана обіда, а ча-
сом у нас. *К.*

В воді росте, в воді кохаецця, а кинь
у воду—злякаецця (сіль). *Час.* (1859 р.
168 карт.), *Б., К.* — ... росте, та води
боїцця. *Хар.*

Півень каже—кукудак, курка каже—
так!... (чоловік їсти просять, а жінка
каже—чортового батька). *К.*

Під одним брилем чотирі попи (стіл).
Б. — ... ковпаком чотирі пани. *Мз.* —
Чотирі нанночки та під одним брилем.
Коз. — ... поли під одним брильком. *Черн.*

Штире Жиди під ідним капелюшком
(стілець). *Лц.*

Стоїть дуб, на дубі липина, на липі
конопля, на коноплі глина, на глині ка-
пуста, а в капусті свиня (стіл, миска,
борщ и д.). *Г.* — Є у нас бучок, а на
бучку яворець, на явірці конопка, на ко-
нопці глинка, а на глинці млячка, а в ній
хвостачка. *Г.*

410. Коло ями-ями б'юцца хлопці кл-

ями (коло миски люде з ложками). *Б.* — ... смядть діди з киями. *Полт.* — Коло одної ями всі з киями. *Черн.* — Коло ями з куцабами. *М.* — ... кузубами. *Черн.*

Сиканки мчуть, дерев'янки везуть, Мартин обертає, ніхто не угадає (діять). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

412. Криву-кривулечку через тин та в уличку та в багатий двір (id). *К.*

414. Що без диму горить? (горілка). *Бр.*

Літом не кисно, зимою не мерзне, перед обідом не сушить, після обіда потушить (id). *Не.*

Стоїть божок на трох ніжках; король каже—«потіха моя!», краля каже—«погибель моя!» (пляшка, тіло, душа). *Чор. Рад. (83).*

417. Був я у матки-полуматки, почував на страхах-полях, клав я огонь из черне-ри землі, ів я тіль-молоко (був у мачухи, почував на кладовищі, клав огонь из хрестів, що на могиллах, пив сироватку). *Коз.*

419. Між двома дубами б'юця барани лобами (олійниця). *Б.*

420. Игнат дупленат (1) (або: Сиданть Игнат), цри землі неоватъ (могреб). *Кр. — Игнатко при землі незнатко (дѣх). Полт., Х.; (темник). К.; (пауг). Вор.*

(1) мохнат (темник). *К.*

Стукотить, гримотить, як сто коней біжить; треба стати, погадати, що тин коням істи дати (млини). *Бр., Збр. Лаз.* — Стукотить, грукотить, сто (1) коней біжить (id). *Пер., К.*

(1) наче як (грим). *В.;* як сто (id). *Не.;* пара (id). *Б.*

За лісом, за перелісом два кабани гу-де (млини). *Я.*

Трах-тарарах, город на горах (id). *Хар.*

Крутиця, вертиця—не знає, де діпця (вітряк). *Кан.*—... вертиця, тільки берега держиця (водяний млин). *К., З., Алек.*

Мій брат Кундрат, на горах, на водах, на желізі, на телізі, на рачачій носі (id). *Г.*

Брат брата січе, біла кров тече (жорна, млинове каміння). *Збр. Лаз.*

Є у нас такий кінь, що під себе мече гній (жорна). *Г.*

Ко мні, растушу у землі, приде сівна Адамова; обрубаста мі руди м носі, возложиша на главу мою вінець и обрачихомся ми світ (млинове каміння). *Бр.*

Бігла чечітка поперед ворітка; вийшов чечик (1), дав їй мечик, а вона й стала (вода на лотоках). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*—Біжить чечітка в нові ворітка

и д. *К., Полт., Х., Хар.*—Бігла чечітка кризь нові воріточка: хто знає, той припинить. *Полт.*

(1) черчик. *Бр.*

430. Що біжить без поводя? (вода). *Г., Полт.*

Без динил, без дуги: кудя захочем, тудя й поїдем я и ти (човен). *Черн.*

Біжить свинка, вирізана спинка—оглянеця назад, и сліду не знать (id). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

Біла кобила понід небесами ходила; оглянулася назад, та й сліду не знать (id). *Б.*

Іде віз без коліс и за ними дороги не знати (id). *Я.*—... без коліс, а дорога без ніску, а батіг без ласку (човен, вода, шість). *Кан.*—... без траску. *Г.*—... без коліс, за ним сліда нема и батіг без хлѣста. *Бр.*—... без коліс, и батіг без хлѣсту. *К.*

Іду-іду, ні дороги, ні сліду; бичем поганяю, на смерть жоглядаю, а Біг надо мною (id). *Збр. Лаз.*—Іду-іду, сліду ніту; назад озирнуся, смерті (1) боюся. *Черн.*—Іду-іду, ні коліс ні сліду; обернуся и д.

(1) смертоцька. *Коз.*

Сугула горбатий, на силу багатий: сто коней не повезе, скільки він на собі понесе (байдак). *Збр. Шей., К.*

Од чого гуска пливє? (од берега). *Не.*

Одно каже—стіймо, друге каже—идімо, третє каже—Богу помолімось (гребля, річка, очерет). *Сем.*—... третє каже—похлїдімось. *К.*—Одно каже—біжїм-біжїм, друге каже—лежїм-лежїм, третє каже—похитаймось. *Л.*

«Швидко-швидко, кудя йдеш?»—«А тобі, стрижже-мишове, що?» (вода и очерет). *К.*

440. Серед села вбито везає до кожної хати кншку видати (колодязь). *Я.*—Масеред села зарізане вола, в кожній дятці по багатці (кірничя). *Г.*—Кінсьє овла забито вола, до кожної хижки тягнуця кншкы (річка).

Глибоке провали, а в провалі черненьке (колодязь). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

442. Чотири стоїть, п'ятий поле, шостий неспособий витязь в желе (id). *Черн.*

444. «Стукотни, грукотни, кудя ви йдете?»—«Смалене, нашоє, на що вам че?» (відра и сволок). *Полт.; (відра и горшки). К.*

Два пси задрали носы (відра). *Полт.*

446. Через море кушій хвіст (лужка). *Черн.*

448. Ліз карасик через перелазы за є воду длюсь (кухель). *Л.*

449. Що в хаті цілують? (id). *Полт.*

451. Вдень колесом, вніч як уж: хто угадає, буде мій муж (W dzień kołem, w nocu jak wąż: kto zgadnie, będzie mój mąż) (по-яс). *К.*

453. Топчуща разом—одни на дорозі, другий на дорозі (чоботи). *Збр. Лаз.*

455. Двоє просят, а чотири хвостика (лапті). *Черн.*

П'яту хвіцьць на четверо овець, а на п'яту окреме (рукавиця). *Б.*—... на п'ятеро овець. *Х.*

Мапу—мапу по лавицю, обмацаю мохнатицю—шусть голища (id). *Черн., [Гр.]*.—Лапу-лапу по ласлиці, налапала мохнатипі. *Бр.*—... мохнатицю, вложив голиш. *Полт.*—Війшов у хату, ухопив мохнату, та вложив голі, щоб тепло було. *Х.*

Така я велика, що й кіяпа не маю; лежу собі тихо, нікого не займаю; тільки мені добрі люде и день, и ніч (1) топчуть груди (дорога). *Не.*—Лежить Г'яся, простяглася; як устане, неба достане. *Л., Б., Яц.*—Довга г'яся, простяглася; коби встала, то би неба достала. *Г.*

(1) Яся. *Б.;* Вася. *Черн., М.;* Ласа. *Коз., Кр.;* Л'яся. *Коз.;* Л'яся-Л'яся. *Бр.*

Чого до стіни не приставиш? (id). *Полт.*

460. Чотири идуть, дванадцять несуть; як платити треба, один ся каже (віз). *Г.*

Брат брата вік доганяють, та ніколи не догонють (колеса у возі). *Черн., [Х.]*.—Чотири брата все біжуть, а нігда—нігда здогоняцца. *Г.*

Біжать Жидки на випередки: один другого не дожене (id). *К.*

Четверо яблукоч котяцца: одно другого не дожене (id). *Х.*

Два старших барани двох менших доганяють: ті не утечуть, ті не доженуть. *Полт. Час. (1861 р. № 32), [Бр.]*.

Чотири чотирниці бігли на вечориці; одна одну здогоняє, та нездожене (id). *Коз.*

Бігли два пси, позадерали носи (санки). *Полт.*—Біжать два пси, позадерали носи, а из іх крив капа. *Хар.*

Два брати бігуть, один одного не перегонять (полоззя в санях). *М.*

Одкину стегвище, одкину й другеє, а вийму живеє (голоблі, кінь). *Збр. Лаз.*

Як лежить—злийш кота, а як встане—вишій коня (дуга). *Збр. Лаз.*—... менше коня, встане—вище коня. *Кр.*

470. Більше від коня, менше від свині (кульбака). *Г.*

Лізу-лізу по залізу на м'ясну гору (осідланий кінь). *Черн.*—Лізу по залізу, на м'ясну гору злізу. *К.*

Біла рілля, а черне насіння—треба розумного, щоб ю розсіяв (письмо). *Яц.*—... насіння: хто вміє—посіє, хто зна—й одгада. *Ос. 19 (XIV, 30)*.—Білеє поле, черне насіння: хто його знає, той розуміє. *Пер., Б.*—... насіння: хто знає, то й сіє. *Коз.*—... мудрий буде, хто його посіє. *Рад.*—Поле не оране, сімня не миряне; хто сіє, той розуміє. *Бр.*—Білеє поле, гусь на нем оре, черне насіння, мудрий го сіє. *Г.*—По білому полю чорним маком сіяно. *К.*—Мудрий мудрець гусяю ореть. *Черн.*

Голову стали, голову видляв; дають п'яти, велать говорити (перо). *К., Збр. Лаз.*—Зріжу голову, вийму серце; дам води п'ять—и буде говорить. *Час. (1859 р. 167 карт.)*.—Мертве росте в тілі, а помочи—що хоч говори. *Х.*

Без душі, без тіла, за сто шиль залетіла (лист). *К.*

Мовчить, а сто дурнів навчить (книжка). *К.*

Три душі грали и всі три виграли (музики). *Час. (1859 р. 167 карт.)*.

Веселе дерево весело співає, кінь над бараном хвостом махає (скрипка). *Збр. Лаз.*—... кінь на барана хвостом кива. *К.*

Що плаче, сліз не має? (id). *К.*

Лежить, мовчить; а в руки візьмеш—закричить (id). *М.*

480. У лісі згято, на дриветні взято, на руках плаче (id). *Г.*—У лісі рубаецца, на колідці робицца и д. *Б.*—У лісі ролицца, а на холодці робицца, у руках плаче (скриня) (?). *Кон.*

Коло носа повислося, по череву—гайда (id). *Черн.*

Летить орел, диме огнем, під кінець хвоста чоловіча смерть (рушниця). *Полт. Час. (1861 р. № 32)*.

Лізу-лізу по білому залізу—на кіячку хлоп! (id). *Час. (1859 р. 167 карт.)*.

484. Одно дмецца, друге трецца, третє по смерть иде (id).

487. У лозі на одній нозі Свирид крупи дере (свердеа). *Нов.*—... нозі крупи деруть. *Б.*—Що в берлозі та в дермозі скаче Свирид на одній нозі. *Кр.*

Чорний віл хоч яку стіну прохвище (id). *Б.*

489. Не ість, не п'є, та крупами тее. (id). *Б.*

492. Иде чоловік у ліс—дивицца в село; иде чоловік до села—дивицца в ліс (сокира). *Г.*

Між двома дубами зав'язало теля зуба-

ми (id). *Кам* — ... верося зубами. *К.*;
(шляк). *Поет.*

Бери—квічить, владі—квічить, миши
(лиши?)—мовчить (ланцюг). *Г.*

Драншина хоч яку купу звалить (коса).
Коз.

Корова сива гори позбивала; прийшла
домів та й зарпчала (id). *Г.*

Ходить нани по майдані; куди гліне—
трава в'яне (id). *Б.*

Чотири чотирички, п'ята бандурочка,
шостий простий, сёмий острый (коса з
грабками). *К.*

Пляве ⁽¹⁾ шука з Кременчука — куди
гліне, трава в'яне (коса косить). *З., Л.,*
Б., Коз.—Шука бряне, ліс в'яне, на тім

мієті город стане (коса, трава, стіг сіна).
Не.

(¹) Летить *Б.*

500. Діти батька родили (стіг сіна).
Черн.

Нащо борошно в млині падає? (на ку-
пу). *Яц.*

Що ті козі буде, як її сім літ млине? (на
восьмий поверне). *Яц.*

Хрипить—шипить, ніколи не замерзає.
(?). *Б.*

Шкурятиний лучок, димовая стріла; у
п'яти стрілає, а в ніс попадає (?). *Не.,*
[Б., Гл.].

505. Ріжуть мене ножакою и б'ють мене
ломакою; за те мене оттак гублять, що
всі мене дуже люблять (хліб). *Не.*

НАРОДНА БІБЛІОТЕКА

ПОКАЖЧИК

(до приказок *)

- Ачкинать 370—3, 4179, 714, 11357.
Баба 130, 241—3, 53, 430, 70, 97, 1065, 196, 647, 824, 2386, 541, 86, 92, 656, 9, 901, 2, 3104, 328, 9, 952, 4008, 4, 121, 901, 5013, 58, 223, 481, 504, 5, 60, 619, 67, 81, 6543, 8088—90, 6, 103, 417, 789, 98, 9, 854, 71, 9038, 9, 49—58, 60, 9—77, 9—87, 10788, 67, 12409, 665, 78, 805, 13913, 69.
Баба залізна 13979.
Вагатиє (1343—463), 80, 208, 307, 1099, 225, 67, 8, 474, 592 — 608, 11, 6, 20, 998, 2188, 53, 306—14, 559, 72, 4810, 5552, 678, 84, 822, 908, 7217, 453, 8685, 921, 8, 9040, 118, 20, 290, 486, 502, 10372—7, 798—802, 979, 11247, 35, 302, 613, 4, 12012, 919, 66, 13371, 483—7, 94, 5, 886.
Вагато (7661—93), 800, 900, 1165, 8, 346, 7, 2022, 159, 82, 4, 6218, 9, 69, 7018, 10746, 921, 12437, 13001, 2, 44—6, 869—74, 7.
Вайда (?) 13618.
Вєда 13951.
Верєг 160, 1826, 2058, 137, 967, 3080, 359, 7459, 636, 743.
Витий жак (5704—74), 8472, 813, 13666, 736—40.
Вить (3808—4139), 868, 975, 1280—9, 2012, 93, 4, 240, 1, 3807, 4585—8, 776, 5302, 432, 680, 799—802, 20, 1, 63, 4, 6088, 9, 278, 890, 7088, 212, 38, 361, 5, 7, 447, 64 — 6, 8, 9, 71 — 3, 8045, 50, 144, 9059, 60, 96—100, 3, 11, 59—62, 10352—5, 11021, 698, 12028, 9, 512, 48, 9, 52, 826, 42, 53, 13635—43.
Вщьца (4140—204), 1099, 5863, 92, 7258, 9, 9448—52, 12816.
Вїда (2152—227), 159, 321, 699, 775, 6, 1717, 60, 975, 9, 85, 2226, 71, 369, 87, 414 — 6, 25, 7, 4693, 931, 5822, 6507, 7228—8, 88, 8049, 53, 340, 9056, 773, 5, 88, 9, 12664, 13405, 98, 522—6.
Вїльшїй (983—1050), 4449, 54, 7301—3, 39, 50, 4, 953—5, 8058, 9, 10807, 13463—5.
Вог (5 — 95), 3, 132, 40, 2, 3, 6 — 55, 7, 60, 70, 9, 85, 98, 201, 34, 315, 18, 64, 93, 563 — 5, 80, 778, 1129, 30, 237, 464, 5, 91, 637, 9, 82, 962, 88, 9, 2011, 124, 174, 200, 434, 608, 66, 3007, 13, 4045, 122, 8, 680, 798—801, 72, 5165, 6, 72, 6276, 693, 4, 6, 782, 853, 7091, 440, 728, 8075, 6, 221, 9, 10050, 90, 728, 49, 50, 11345, 734, 13373, 4, 485, 688, 878, 14118.
Ворг (10615—61), 2140, 326, 7, 5247, 6286, 8291, 314, 9533—5, 11032, 12103, 14065.
Врата в нещастю нежа (2303—66), 85, 6, 9338, 40, 10718.
Врацтво (9502—10), 1323, 4, 2303, 10, 24, 8092, 9710—2.
Врєхня (6793—979), 797, 823, 48, 931, 2, 5992, 6404, 14, 7803—8, 8685, 6, 961, 10882, 638, 713, 1115, 12100, 460, 770, 13807, 9, 19—36.
Врєдний (8492 — 570), 797, 1624, 5, 4440, 693, 5280, 678, 6814, 482, 7317, 556, 8983, 47, 10609, 11178, 203, 1277, 4.
Бувалїй (5775—802), 1751—3, 2116, 97, 201—3, 6049, 278.
Бурлак, гайдамала (10683—9), 780, 4268, 70, 8099, 9662, 11034, 5, 124, 540, 727, 9, 12070, 833, 4, 14181.
Варл 13944.
Вдова (10717—27), 419, 2586, 4145, 583, 9308.
Вєредавний (2676—736), 975, 1079, 4619, 20, 8046, 7, 50, 2, 12227, 8, 38, 9, 13541.
Вєчорницї 9318, 12560, 3.
Внрїй 11361, 14029.
Внрїс (8600—25), 3942, 5408, 9, 6298, 312, 40—7, 9—58, 7252, 324—33, 59, 9233, 13194, 396, 914, 44—8.
Вїдма (235—52), 289, 360, 1585, 2892, 3579, 606, 5705, 71, 6502, 7841, 8928, 10282, 13023, 310, 31, 51, 409, 706.
Вїйт, підпанок и д. 1237—40, 545, 2346, 517, 71, 931, 4901, 5481, 732, 8086, 112, 13059, 844.
Вїра (1—4), 748, 897, 1854, 3016, 699, 8097—100, 388.
Вїтер 402, 26, 75, 1947, 2055, 3151, 5759, 6942 — 4, 59, 7166, 7, 8380, 940, 9006, 10928, 11136, 61, 428, 794, 13419.

(*) Щоб не загарздрювать книжки, цїхвіра в сїму Показчїковї не сарїє повною виставлена, напр.: в Бєс (пїсля 3, 132) поставлено: 40, 2, 3, и д.; сї 40, 2, 3 и д. треба ввямать за 140, 142, 143 и д. Треба ще додати, що до цїхвіра похма, то там принакви треба шукать в Додатковї одмін.

- Віщій (5822—7), 377—80, 3661, 12435, 6.
 Владива 180, 226, 5194, 7, 401, 9725, 12966, 14183.
 Вловів (12578—88), 83, 4956, 5789—91, 5, 6, 8, 6564, 7250, 590, 778, 9940, 10963, 11337, 14148, 9.
 Вода и огонь (10302—10), 14, 48, 160, 274, 5, 90, 2, 3, 8, 9, 304, 5, 48, 62, 403, 4, 27, 54, 6, 364, 732, 1087, 4300—2, 562, 4, 9, 5038, 528, 56, 887, 6688, 895, 7227, 300, 7, 486, 8111, 237, 329, 406, 7, 9, 13, 9278, 562, 10279, 883, 11088, 467, 797, 854, 12275, 6, 418—22, 755, 847, 67, 13158, 393—5, 405, 927, 8, 14044—9.
 Война (4205—13), 751, 833, 3771, 4636, 5531, 782, 6116, 447, 934, 9, 7065, 679, 781, 8130, 316, 9369, 10339, 547, 11028, 480, 12511, 13306, 436, 652.
 Воля (1325—42), 768—8, 1290, 727, 950—2, 5, 6, 5069, 7885, 8050—3, 915, 12846, 13478—82.
 Вороб (9545—62), 12, 152, 1714, 2244, 4088, 143, 8102, 357, 880, 9513, 10547, 11096, 549, 79—82, 13574.
 Ворошка (231—4), 1811, 5128, 38—41, 616, 9789, 979, 10805, 11075—7, 12746.
 Вьдлавий (2737—91), 4580, 5339, 9524, 13542—4, 93.
 Гамела 13950.
 Гарна (8425—91), 1674, 5, 5248, 410, 7223, 317, 8407, 889, 917, 8, 9003, 4, 11147—4, 84, 206, 12543, 13145, 6, 933—44.
 Гетьман (751—6), 663—6, 9, 71, 996, 1543, 2142, 8444, 12614.
 Гість (11791—951), 129, 221, 311, 529, 1897, 2312, 29, 574, 4716, 5548, 638, 769, 6470—5, 7123, 274, 481, 8039, 87, 9613, 4, 929, 10191, 888, 9, 91, 11451, 503, 4, 23, 64, 74, 12021—3, 5, 46, 7, 740—2, 14099, 106—11.
 Глухий 4677, 9, 706, 8542, 55—68, 9813.
 Говів (132—9), 3157, 583, 5002, 473—5, 752, 3, 6400, 71, 7115, 775, 903, 8017, 11657, 13544, 14180, 1, 2.
 Годяцца так (319—76), 8967—71, 85, 94, 9992—5, 10002, 167, 84, 201, 40, 9, 74, 11110, 573—602, 4—18, 20—2, 825—55, 8—64, 9—86, 952—4, 8, 9, 12033—47, 59—67, 81—94, 424, 7—9, 13393, 5.
 Голова (5803—10), 17, 71, 82, 177, 753, 4, 1017, 55, 4565, 7939, 40, 8268—70.
 Борода 180, 1, 364, 531, 5451, 65, 6384, 5, 7, 7265, 8553, 693, 734, 9, 40, 10185, 13219, 35. Брови 269, 6788, 7223, 8438—40, 525, 726, 40, 11882, 12532. Вид, лице 266, 3167, 8, 5063, 5, 403, 532, 689, 6315, 867, 7317, 595, 8061, 460, 538, 54, 72—4, 90—3, 633, 10708, 9, 11588, 13198, 949. Волос 27, 279, 307, 2065, 983, 6524, 8134, 91, 524—6, 78, 692, 3, 879, 84, 907, 96, 9051, 281, 11264, 438, 533, 69, 13499, 938, 9. Голова 27, 284, 1285, 7, 8, 2264, 6428, 707, 12, 5, 855, 6156, 250—4, 330—3, 53, 680—2, 7367, 10629, 13226. Губа 5084, 429, 53, 746, 813, 6267, 812, 67—9, 935, 57, 68, 82, 6, 7188, 452, 774, 8547, 12019, 30, 35. Зуби 181, 263, 8, 4303, 5424, 9, 30, 89, 746, 79, 875, 7774, 8547, 76, 613, 935, 9187, 12020, 636, 40, 2, 52, 6, 12647, 973, 13298, 818, 14189. Ляси 264, 349, 2887, 3218, 4723, 5377, 6156, 7, 319, 486, 523, 33, 7367, 710, 964, 8003, 556, 656—62, 9813, 12214, 681, 13942, 62. Люб 1016, 7, 4139, 858, 6632, 8593, 11262, 958, 13941. Ніс 2465—7, 4174—6, 239, 40, 476, 5083, 6, 447, 8, 689, 709, 6023, 238, 67, 92, 529, 609, 13—5, 34, 791, 8543, 4, 933, 12206, 7, 623, 13251, 60. Очі 269, 1017, 3180, 5160, 78, 67, 915, 6180, 239, 596—603, 51, 99, 722—4, 35, 6, 40, 67, 88, 93, 7074, 5, 8441, 5, 536—42, 5, 6, 94, 935, 9206, 402, 813, 10046, 11134, 550, 12034, 5, 41, 568, 13196, 226, 92, 417, 935, 8. Подлици 4318, 417, 5483, 714, 6333, 651, 988, 7028, 565, 10047. Рот 2477, 884, 4621, 5982, 6529, 85—7, 9—94, 984—90, 7029, 749, 8542, 568, 11570, 12996, 9. Ус 2468, 4218, 20, 39, 5697, 826, 7032, 8553, 89, 739, 905, 13765, 803, 940. Ухо 1016, 2687, 4217, 8, 99, 913, 5482, 728, 6123, 513, 983, 93, 4, 7190, 8106, 542, 55—68, 9813, 10285, 12205, 13397. Чуприца 8991—5, 4285, 419, 7188, 264, 710, 30, 9004, 461, 599, 11764, 12195, 13941. Шия 5003, 8595, 12248, 936.
 Годод 648, 1023, 4, 289, 4812, 5526, 7177, 8706, 28, 9475, 7, 802, 3, 6, 10663, 988, 91, 11021, 158, 459, 950, 12086—118, 29—43, 65, 262, 410.
 Гордий (2457—359), 178, 1042, 4211, 13632—4.
 Горе (2228—35), 788, 91, 1996, 2162, 368, 402, 6—8, 9790, 1, 11353, 69, 12721.
 Горіана, хміль, пляншиц, шиво и д. (11441—790), 169, 92, 266, 547, 615, 83, 700, 923, 63, 1190, 654, 897, 2233, 4, 522, 668, 720, 3066, 232, 813, 4256, 6, 7, 511, 2, 73, 4980, 5029, 159, 61, 8, 273, 4, 360, 407, 38, 550, 639, 50, 1, 913, 32—4, 6165, 74, 207, 846, 7054, 5, 121, 235, 45—7, 51, 513, 9, 49, 72, 719, 94, 5, 816, 25, 959, 8078—61, 718, 866, 9152, 296, 7, 378, 655, 855, 10084, 178, 411, 90, 6, 744, 75, 6, 94, 814, 53, 92, 962, 11836, 92, 929, 12050, 121, 75, 87, 230, 326, 61, 89, 418, 544, 52, 5, 89, 758, 13208, 77, 310, 46, 631, 711, 848, 913, 66, 14017, 63, 89—105.
 Городиница 281, 461, 6243, 990, 9715, 10790, 12384, 13418.
 Біб 1769, 2385, 3633, 4185, 6, 9281, 10141, 13703. Буриж 5700, 30, 8133, 11575, 641, 12654, 5. Гарбуз 4261, 5546, 6527, 660, 7757, 8976, 12010, 528, 734. Горох 610, 1785, 2095, 4207, 331, 6072, 374, 483, 659, 7243, 8421, 635, 823, 9713, 10221, 11842, 12148, 391, 2, 872, 93 4, 7, 952, 3, 77, 13014, 8, 49, 738, 979. Дани 2444, 4891, 10790. Кабачки 3613, 4875. Калуп 8574. Калустра 261, 300, 2449, 4207, 5700, 6439, 7030, 10850, 957, 11575, 12032, 147, 92, 13068. Карпона 758. Класоки 6346. Кріп 325. Маш 481, 510, 86, 1111, 835, 2112, 3559, 4206, 841, 5156, 507, 25, 6, 32, 707, 964, 6084, 7576, 9, 711, 856, 8259, 446, 533, 776, 9361, 10141, 211, 891, 11327, 992, 12004, 348, 517, 896, 916, 13172, 368, 511, 768, 14131, 5. Морква 2740, 836, 3447, 5738, 6589, 8183, 10957, 12629, 950. Пасів 5674. Петрушка 277, 4884, 5211, 6890, 7581, 619, 10787. Постерпан 5253. Родина 164, 1013, 3448, 5078, 6744, 7886, 8533, 12003, 228, 387—9, 637, 13085. Ріна 8499, 576, 12393, 907, 48. Рожа 5410. Сечевни 13738. Сошники 259. Угірши 257, 8, 566, 5958, 6860, 8562, 73, 11575, 13418. Хріп 164, 407, 2138, 63, 340, 763, 3226, 4774, 943, 5118, 6464, 7075, 834, 9461, 768, 12003, 245, 385, 6, 9, 763, 829. Цьбули 219, 3952, 4139, 76, 8, 5079, 674, 6745, 7605, 8577, 871, 9015, 50, 10333, 12147, 265, 390, 13074, 755. Часник 282, 5340, 6746, 7712, 8733, 9558, 10187, 244, 11641, 13074. Чечевича 6689. Яглиця 8654, 14137.
 Господарь (10088—111), 58, 254, 1404, 5, 4155, 682, 5162, 96, 6668, 7125, 62, 8865, 9061—4, 972, 103, 10318, 79, 88, 783, 4, 90, 11066, 293, 980, 12220, 13406, 14, 84, 14008—10.
 Гостянец (12431—3), 12021, 92.
 Гра 970, 1842, 3814, 4819, 5039, 119, 756, 7854, 9257—89, 90—2, 319, 12641, 716, 13391, 4, 14138, 9, 43.

Гребля 374, 1173, 2676, 3030, 426, 7665, 8013.

Грещь 3774.

Грїх (96—126), 9, 30, 148, 205, 23, 514, 866, 907, 1396, 2745, 97, 8, 5098, 198, 385, 6147, 718, 7010, 72, 440, 51, 2, 670, 8073, 9699, 10990, 11221.

Гроші 979, 1147, 87, 358, 74—96, 422, 6, 30, 1, 4, 5, 9—45, 602, 843, 923, 2103, 311, 843, 67, 87, 4446, 7, 668, 807, 11, 91, 5011, 6, 51, 309, 15, 431, 18—20, 6056, 134, 635, 6, 804, 5, 901, 2, 7539, 40, 85, 715, 8978, 9512, 716, 7, 910—25, 10207, 470, 840, 11113, 12514, 24, 13371, 417, 84, 907, 14001, 2.

Губка 2654, 3864, 5396, 13672.

Гулі (12559—77), 459—61, 72, 3166, 5935, 6493, 11867, 8, 13503, 14136, 7, 40, 1, 2, 14144—6.

Гурт (10728—74), 1400, 5894, 6170, 81—3, 14069.

Артія 10748. Грожада 168, 228, 1056, 3701, 4482, 5827, 6865, 7000, 9091, 10736—41, 67, 8, 12803, 13590, 14068. Двоє третєго 10744, 5, 11955. Дружна череда 10747. Коля 10769. Компания 10729, 70
Копя 10742. Куна 10761, 2. Мнр, люде и д. 3590, 662, 3, 5840, 7872, 3, 10705, 29, 31, 4, 5, 43, 6, 9—
51, 73, 4, 13480. Поміч 10752—7, 9. Ряд 5568, 711, 10765—74. Сліама 1206, 9019, 10758 — 60. Складна
5436. Товариство 10763, 4, 11882, 3, 837.

Давно дієця (7782—801), 852, 3, 6850—7.

Далеко (7745—59), 7018, 27, 697, 731, 8625, 11138, 336, 9, 85, 651, 12283, 564.

Дарованій (4614—41), 2304, 5864, 7618, 920, 10644, 816, 12463, 13661.

Дбать (9939—68).

Двічі літо не бува (5917—35), 4292, 8288, 11517, 53, 13753.

Дерево 439, 68, 88, 93, 4, 564, 989, 1997, 2454, 3216, 5925, 6007, 243, 738, 819, 7138—40, 9, 50, 186, 13137.

Бабли (гриб) 340. Воронки 1018. Вереса 4010, 78, 7751, 818, 8868, 9280, 11516, 13206. Вузня 316,
13081. Бук 1059, 5896, 6024, 10271. Вруньми 5344. Верба 348, 454, 3136, 5353, 6891, 7581, 805, 31,
8110, 21, 401, 749, 93, 872, 10764, 11914, 12010, 350, 421, 752, 13100, 764, 855. Гай 340, 8425, 9420,
10048, 11034. Гва 315. Главя 14034. Граб 13130. Горіх 1866, 3612, 4937, 5986, 5267, 13344. Грїб 340,
1018, 49, 109, 669, 70, 5064, 324, 922, 7076, 615, 777, 8890, 9131, 10957, 12435, 13188, 720, 980. Груша
2912, 3, 3136, 837, 4759, 5353, 726, 6891, 7118, 732, 55, 805, 9096, 305, 6, 11914, 12005, 79, 396, 13855.
Губн 340, 3988. Деречі 14035. Довшикові ягода 14035. Дуб 368, 5409, 770, 6006, 190, 342, 4, 89, 743,
911, 2, 7574, 608, 8310, 584, 617, 868, 991, 12809, 13067. Дубнячок 8709, 12535. Дуброва 13214. Зоу-
лини черевички 14032. Каліна 5662, 8407, 33—5, 9124, 12398, 13426, 7. Кислиця и яблуко 125, 266,
94, 2524, 3839, 4068, 4353, 6891, 8408, 795, 6, 929, 9304, 12217, 399, 401—3, 13978. Кіаон 360, 10272,
13414. Красноголовець 340. Липина 1881, 7471, 11092, 13147, 206. Ліс (10269—72), 2868, 4746, 868,
5737, 6023, 7, 611, 4, 58, 64, 7003, 96, 127, 647, 8294, 381, 612, 9373, 527, 11623, 13235, 14033, 76—9.
Лова 4156, 8074, 381, 9997, 11046. Опельни 3988, 5636, 8518, 11576, 12489, 13980. Опельни 6521.
Ошня, осина 316, 60, 3489, 774, 4377, 5122, 8, 258, 353, 6891, 8110, 9668. Пеня 2914, 6230, 75, 341,
4, 8023, 583, 4, 9259, 12620, 955, 6. Рижки 8575, 85, 6. Садовина 483. Сліама 657, 1644, 3128, 93, 8062,
7032, 623, 12897. Сирішма 340, 13145, 8. Сосна 4236, 5811, 6230. Суніаца 10142. Терен 2144, 8441,
9405. Тополя 6346, 8457. Хвоя 8446, 621. Хрищані 340. Яблуна 7142. Янор 2278. Ягода 2673, 939,
4892, 6453, 69, 7697, 8430—2, 9258, 436. Ялина 10113.

Дня 3743.

Дивуєця (7811—916), 385, 6, 1756, 5534—41, 6337, 494, 5, 7245—7, 50, 1, 348, 63—5, 513, 67, 72, 11040, 12731,
13902—6.

Добрій (4423—64), 81, 696, 1457—9, 3231, 2, 872, 3, 5, 4468, 823, 5982, 3, 6175, 7245, 11604, 12862, 13193.

Догляд (9969—74), 7239.

Догмать 4457, 8, 598—602, 713—5, 5874, 6660.

Доля (1725—38), 766, 7, 1624, 51, 4, 8, 61, 3—5, 9, 71, 3, 6, 80—3, 2134, 4814, 8948—51, 81, 9320, 10690, 845,
12672, 13497, 521.

Дорога, (11357—440), 67, 96, 173, 284, 97, 303, 778, 1679, 828, 2528, 4108, 306, 488, 674, 5066, 256, 68, 413, 505,
50, 92, 5, 754, 68, 802, 39, 8068, 182, 595, 6, 682, 3, 7025, 78—80, 221, 8, 89, 458, 529, 655, 830, 1, 973, 8108, 57, 229,
616, 62, 759, 806, 9666, 610, 91—3, 10191, 205, 22, 358, 808, 14, 11106, 64, 98, 207—9, 68, 648, 988, 12445, 643, 65,
750, 961, 62, 13214, 383, 420, 773, 10086, 6.

Досвітки 13901.

Дуже (7780—8), 625, 5040, 9971, 10019, 101, 13975—7, 86—97.

Дурень (6150—509), 141, 91, 301, 1427—32, 5, 776—81, 2061, 349, 74, 5, 7, 472, 510, 82, 92, 8149, 4122, 3, 680,
5208, 35, 382, 3, 411, 685—7, 6038, 88, 575—8, 7043, 257, 576, 718, 8072, 80, 212, 566, 666, 7, 70, 1, 88, 714, 10505,
934, 46, 11475, 697, 866, 992, 12254, 486, 8, 519, 20, 90, 872—4, 7, 712, 35, 98, 9, 811, 6—80, 2, 54, 967, 13037, 51,
261, 449, 761—75, 83—801, 14187.

Дуріє (10798—819), 14070.

Дуринця (5154—560), 114, 87, 990—1045, 56—77, 80, 1, 320, 412, 80, 1, 744, 2049, 316—21, 3061, 4115—8, 5091,
111—5, 7334—46, 442, 54, 595, 10634, 5—12789, 90, 9, 13108, 575, 685, 6, 95—727.

Дяна 85, 6, 376, 2324—35, 877, 4509, 48, 9—77, 603—13, 37, 7111, 21, 219, 20, 8025, 115, 801, 12052—96,
13669, 60.

Жаль (2252—8).

Женитися (6845—9018), 255, 62, 86, 93, 350, 450, 89, 92, 3, 6, 7, 503, 15, 22, 723, 83, 1316, 624, 60, 812, 25,
2265, 394, 491, 3143, 683, 4570, 816, 74, 5, 922, 5203, 40, 305, 60, 435, 52, 508, 861, 908, 9, 23, 8—30, 6823, 7026,
79, 95, 200, 71—3, 596, 864, 8064, 91, 109, 275, 491, 672, 819, 20, 9491, 655, 778, 10699, 721—6, 96, 869, 80, 962,
11003, 9, 211, 596, 6, 606, 14, 860, 2, 12778, 13086, 337, 400, 8, 9, 26, 777, 899, 959—65.

Жид (885—927), 2, 173, 308, 18, 672, 853, 73, 83, 928, 1226, 345, 484, 9, 2474, 90, 7, 596, 3956, 98, 4045, 64,

335, 57—9, 71, 6, 768, 5081, 506, 631, 6241, 2, 251, 512, 9, 909, 7026, 543, 689, 809, 919, 8054, 66, 7, 74, 98—103, 6, 9087, 440, 89, 711, 2, 866, 937, 10260, 397, 494, 519, 95, 688, 994, 11234, 67, 72, 3, 429, 554, 605, 14, 60, 856, 80, 12157, 544, 13956, 457—60, 514, 809, 29, 60, 913, 14044, 51.

Верно 2474, 6241, 7026. Ёсь 4358. Ицько 8790. Мошко 6512. Соломон 6242. Шлёна 10660.

Животина всяка 8860.

Бабак 5490. Бабка 9232. Бабка полёна 6832. Бджола 409, 32, 77, 509, 4562, 5780, 6514, 7160, 8117. 8, 732, 11862, 12394, 945, 13168, 413, 4, 669. Блошица 5206. Бугай 2104, 7036, 263, 454, 8107, 8, 599, 11823, 14071. Водніца 220, 1045, 338, 790, 813, 2123, 960, 3498, 940, 4228, 338, 5262, 408, 769, 6036, 550, 615, 7036, 896, 909, 8143, 646, 785, 10808, 997, 11284, 308, 12830, 7, 49, 13907, 9, 14057. Вілиця баран 452, 503, 733, 1101, 2605, 3033, 293, 946, 84, 4046, 94, 9, 153, 92, 366, 852, 5987, 6229, 62, 97, 339, 511, 99, 7578, 616, 997, 8097, 117, 8, 773, 9282, 366, 659, 934, 10240, 723, 944, 11104, 329, 484, 12815, 940, 13017, 56, 210, 681, 801, 943, 14146. Віл, баш 318, 412, 43, 7, 595, 1022, 9, 44, 142, 268, 863 — 5, 94. 2345, 493, 631, 4099, 168, 479, 686, 5267, 388, 622, 6339, 649, 886, 7017, 285, 464, 72, 675, 744, 7, 892, 8057, 88, 122, 598, 919, 34, 81, 9063, 4, 261, 515, 68, 663, 743, 86, 819, 10014—7, 206—212, 5—8, 41, 2, 332, 43, 901, 75, 99, 11116, 298, 589, 90, 843, 963, 12077, 188, 99, 219, 437, 95, 526, 50, 4, 735, 45, 94, 801, 40, 958, 13036, 41, 73, 6, 250, 425, 887, 8, 14022, Волк 220, 71, 2, 434, 5, 509, 78, 638, 1101, 328, 652, 730, 90, 891, 2383, 460, 604, 15, 30, 1, 45, 823, 68, 942—5, 75, 7, 3186, 584, 602, 29, 946, 58, 4001, 6, 93, 4, 9, 158, 221, 7, 30, 1, 60, 810, 4, 48, 62, 692, 836, 49, 52, 3, 6, 941, 71, 5015, 9, 59, 80, 103, 89, 260, 1, 3, 4, 320, 78, 468, 85, 716, 69, 77, 89, 844, 77, 905, 7, 6412, 584, 630, 44, 737, 9, 867, 999, 7030, 2, 207—10, 345, 7, 94, 460, 578, 896, 914, 23, 8064, 74, 97, 101, 2, 237, 585, 772, 980, 9275, 7, 81, 934, 6, 46, 10205, 37, 40, 5, 9—52, 402, 573, 718, 47, 809, 58, 68, 11087, 8, 104, 411, 12447, 89, 12772, 803, 4, 15, 13210, 325, 79, 561, 5, 629, 66, 81, 14007. Гадюка 2877, 8, 932, 3, 78, 8002, 226, 4666, 5755, 97, 9538, 664, 11084, 12174, 407. Ганец 5797. Дімшль 3986, 8181, 11732, 60, 8002. Дуч 12245. Гедзель 3389. Жбаба 1219—22, 2500, 47, 8, 3409, 11, 2, 46, 828, 9, 33, 942, 4075, 172, 322, 5124, 418, 9, 61, 713, 6318, 577, 8057, 109, 249, 523, 953, 9086, 244, 5, 11857, 12306, 732, 13038, 348, 473, 802, 14049. Жук 843, 4690, 5206, 924, 6532, 9423, 744, 10081, 12529, 13357. Заец 303, 513, 972, 3, 1292, 800, 1, 2488, 9, 3939, 4373, 416, 830, 5267, 436, 7, 96, 796, 6677, 739, 886, 9, 7030, 64, 205, 662, 706, 8121, 267, 604, 9267, 416, 10071, 104, 977, 11033, 337, 12433, 579, 88, 13505. Зінсаль шеля 2885, 3406, 12637. Іман 6388, 9635. Кінь 318, 486, 611, 723, 70, 1019, 22, 9, 89, 863, 5, 2513, 47, 8, 3851, 4479, 918, 725, 808, 925, 5009, 90, 248, 9, 52, 387, 423, 53, 614, 776, 82, 6023, 228, 352, 606, 63, 618, 9, 26, 7046, 78, 225, 455, 8, 779, 80, 930, 1, 96, 8011, 41, 89, 91, 4, 112, 3, 5, 9, 363, 843, 86, 910, 49, 51, 9261, 481, 91, 640, 61, 2, 818, 10215—7, 9—25, 7—30, 2, 6, 332, 584, 802, 48, 11116, 208, 385, 95, 6, 403, 91, 844, 12570, 796, 13073, 229, 44, 421, 2, 5, 78, 14023, 163. Кішка 396, 689, 1257, 510, 839, 950, 2348, 51, 473, 593, 4, 3100, 87, 95, 4030, 59, 147 — 9, 226, 38, 727, 8, 5010, 54, 291, 2, 331, 655, 741, 6345, 563, 6, 676, 7082, 580, 696, 801, 930, 8055, 69, 70, 1, 96, 357, 600, 747, 66, 817, 41, 982, 9028, 185, 243, 4, 345, 847, 10094, 498, 864, 74, 81, 11137, 314, 718, 795, 6, 835, 12182, 98, 264, 70, 83, 454, 566, 680, 7, 771, 13258, 82, 491, 528, 612, 61, 98, 754, 76, 14024. Кошмак 8, 226, 723, 65, 1816, 44, 2069, 142, 264, 9, 476, 8, 511, 672, 782, 3171, 939, 4001, 615 — 7, 5009, 26, 249, 642, 6240, 427, 541, 7030, 78, 9, 221, 66, 73, 99, 543 — 5, 806, 996, 8086, 94, 888, 9231, 456, 831, 988, 9, 10223, 6, 31 — 6, 416, 11002, 824, 12582, 704, 6, 27, 800, 951, 62, 13065, 320, 666. Ковч, цан 504, 742, 1075, 263, 652, 853, 64, 87, 941, 2040, 773, 3077, 60, 390, 540, 630, 1, 4018, 46, 75, 93, 189, 221, 76, 363, 475, 532, 873, 6008, 232, 72, 517, 63, 618, 47, 58, 6338, 481, 598, 740, 7066, 394, 460, 2, 582, 707, 39, 8074, 104, 10, 307, 566, 9265, 758, 935, 6, 8, 97, 10556, 809, 11445, 12070, 494, 701, 833, 13036, 77, 428, 515, 715, 709, 314, 487, 5770, 6975, 7694, 770, 8201, 14026. Корова 254, 471, 680, 1741, 2345, 475, 783, 4479, 639, 882, 5187, 246, 433, 84, 808, 7286, 314, 64, 546, 8055, 597, 981, 9063, 4, 237, 61, 821, 10213, 38, 9, 976, 11202, 9, 589, 90, 1, 843, 12375, 447, 881, 13230, 379, 464, 94, 808, 707, 889. Крап 8168. Леп 3902, 4351. Ляшчя 578, 1252, 2973, 3052, 5275, 716, 91, 844, 6412, 62, 627, 9459, 13190, 560, 1, 8. Лось 1647, 8579. Лоша 2617, 7030, 3831, 10237, 13422. Мінша, пріса 263, 313, 587, 968, 1606, 19, 880, 2348, 51, 2, 3100, 63, 485, 4226, 321, 7696, 8068, 591, 630, 767, 817, 11101, 12146, 566, 13112, 240, 649, 770, 91, 14135. Мотиль 756, 6260, 9232. Міль 1996, 4151. Мошка 314. Муршан 339. Муха 292, 314, 482, 688, 1642, 3, 821, 2687, 890, 2, 3379—81, 4066, 269, 851, 588, 713, 63, 684, 6, 6020, 250, 724, 6086, 591, 789, 8261, 996, 9847, 76, 900, 10068, 256, 803, 71, 951, 92, 11288, 635, 59, 773, 80, 12106, 68, 452, 12519, 779, 850, 14165. Овад 2761, 3711, 14025. Оса 330, 2768, 3410. Осека 947, 4132, 7848, 10548. Поросл 2495, 533, 3131, 82, 4158, 692, 5059, 80, 279, 7030, 8519, 10068, 11098, 189, 12450, 1, 637, 13090, 504. Пяльна 2759, 11647. Робак 9796, 12390. Сарана 411, 9247. Свиња, мабаш 310, 20, 570, 860, 1021, 9, 39, 69, 168, 72, 94, 263, 6, 630, 2251, 865, 480, 94, 515, 6, 7, 46, 85, 629, 739—41, 830—7, 42, 981, 3038, 847, 826, 7, 80, 4261, 868, 480, 562, 773, 841, 5252, 79, 329, 430, 87, 6, 606, 18, 738, 877, 981, 6513, 20, 1, 40, 854, 7024, 94, 244, 323, 564, 95, 669, 797, 930, 1, 8090, 116, 21, 509, 10, 627, 33, 9016, 40, 67, 996, 10241, 789, 832, 49, 11203, 7, 8, 275, 80, 844, 484, 12000, 1, 200, 49, 67, 8, 70, 88, 407, 51, 66, 73, 526, 7, 90, 637, 706, 13, 20, 9, 833, 4, 51, 946, 8, 50, 13168, 391, 422, 63, 5, 676, 784, 90, 909, 13. Салёта 2757. Слімак 13139. Сліпця 2769. Сноўга 2766. Собака 126, 81, 250, 70, 91, 322, 533, 40, 78, 651, 3, 1043, 165, 8, 9, 269, 329, 489, 766, 98, 9, 872, 2114, 86, 382, 492, 583, 841, 2, 82, 5, 9, 920, 1, 4, 30, 1, 58, 76, 94, 3039, 40, 6, 8 — 52, 128, 61, 2, 79, 81, 6, 8, 351, 8, 99, 953, 4077, 98, 104, 15, 7, 47, 50, 3, 308, 13, 498, 530, 548, 9, 89, 604, 95, 6, 727, 63, 824, 34, 5, 54, 941, 82, 3, 5021, 2, 56, 77 — 9, 101, 48, 90 — 8, 210, 78, 308, 412, 36, 7, 510, 1, 39, 41, 781, 6, 8, 99, 800, 8, 88, 9, 900, 3, 6, 91, 6001, 81, 160, 332, 43, 99, 574, 707, 41, 71, 89, 818, 33, 61, 888, 943, 4, 8, 57—9, 70, 7, 7004, 63, 4, 92, 9, 205, 11, 53 — 6, 345, 60, 590, 93, 612, 6, 76, 778, 80, 805, 94, 5, 914, 30, 54, 84, 8021, 94, 8, 9, 100, 19, 20, 311, 413, 506, 11, 535, 808, 51, 2, 95, 712, 827, 38, 81, 972, 7, 9015, 69, 281, 309, 408, 10, 2, 7, 48, 9, 807, 46, 66, 7, 619, 33, 772, 810, 64, 76, 10041, 91, 133, 253—5, 88, 351, 5, 6, 780, 5, 6, 800, 12, 76, 82, 908, 14, 30, 41, 8, 51, 8, 73, 11044, 8, 137, 229, 32, 2, 63, 319, 30, 474, 610, 766, 91, 886, 917, 12401, 77, 120, 3, 7, 55, 174, 265, 9, 70, 85.

314, 63, 446, 8, 580, 1, 99, 600, 38, 9, 706, 69, 70, 85, 6, 90, 813, 52, 949, 13027, 33, 84, 198, 276, 375, 86, 96, 524, 64, 5, 7, 717, 28, 80, 80, 1, 6, 14006, 24, 149. (Вардак 2735, 13065. Воско 11231. Гривко 5510. Головно 10083. Кудла 14181. Курта 5019, 6451, 7129. Рабно 7199. Сивко 3139. Сірко 12491, 6). Сонечко 337. Тарман 7298, 6094, 13649, 14179. Топа 420, 1044, 2616, 7, 31, 783, 971, 5463, 8, 6242, 337, 99, 406, 78, 510, 7091, 283, 454, 60, 8121, 9237, 509, 821, 10778, 859, 11210, 492, 12775, 815, 41, 13245, 576, 795, 891. Тур 562, 645, 1353, 2662, 5296, 7813, 8587, 12987, 13328, 8, 38. Уж 6787, 10161, 11857, 12201. Тхір 12408. Хомьяк 6606, 6. Хрущ 9797, 12306. Ціркун 338, 12204, 18831. Червняк 1526, 2611, 3290, 4906; 7232, 9461, 12245, 829, 13352. Черешаха 4075, 6464, 7603, 8953, 11000. Шершень 3551. Шена 7326, 8608, 9186. Ясочка 8437, 8, 11735.

Життя (8122—7), 2055, 440, 5235, 908, 6696, 7, 7094, 101, 80, 248, 504, 8242—8, 57—78, 9892—5, 13914—6.

Журба (2259—92), 45, 602, 777, 2424—7, 3740, 5338, 852, 6206, 7, 465, 7866, 11160, 12730, 44, 13499.

Забубоня (253—318), 456, 578, 909, 2133, 4, 48, 666, 74, 852, 3382, 4091, 111, 35, 560—7, 917, 5082, 6244, 714, 7370, 1, 429, 30, 769, 8225, 8, 333 — 413, 747, 8, 982, 9277, 8, 932, 10141, 3, 248, 9, 74, 306, 11088, 98, 311, 6, 8, 46, 55, 7, 8, 64, 8, 608, 9, 49 — 51, 3, 5, 61, 2, 620, 8, 791, 3 — 8, 859, 60, 2, 72, 953, 71, 84, 12009, 21, 49, 235, 350, 419, 26, 53, 84, 577, 604, 5, 10, 21, 68, 89, 768, 812, 13983—7, 9—93, 6—428, 625, 14147, 51.

Забумь (5811—31), 259, 6286, 13741, 2.

Завзяття (3324—48), 961, 4201, 7323—6, 9699, 13593.

Завидно (4803—69), 1713, 13675—82.

З застрім життя (9879—938), 858, 5845, 6, 7766, 8008, 12242, 3.

Загубня, налідна 273, 5851, 916, 6181, 2, 7290, 853, 11078, 9, 12749, 13392.

Залляд (12593—9), 1629, 14062.

Зализо 263, 91, 2726, 8, 5927, 10272, 13863.

Замашний (8571—99), 5408, 6348, 7358, 60—2, 9165, 13949—51.

Замис (10662—8), 1921, 45, 5242, 93, 813, 7, 6666, 7383, 675, 882, 12437, 13829.

Заривать, иксим голова (11125—7), 3945, 4186, 9—92, 323, 506, 794, 5290, 6791, 7467, 8249, 14061.

Звада (3510—32), 2669, 6461, 7216, 9510, 28, 38, 9, 11452, 71, 3, 911, 2, 12455, 541, 804, 13411, 596, 6.

Здоровья (8128—48), 4924, 11464, 608, 13, 4, 847—52, 13917.

Зеша 284, 329, 46, 401, 8, 564, 2077, 80, 1, 247, 937, 3775, 94 — 6, 4561, 2, 860, 6747, 61, 856, 7928, 8929, 10980, 11364, 741.

Зілля 455, 8550, 947, 6243, 7144—6, 491, 8212, 51, 8, 423, 4, 9831.

Вадилля 8120. **Вурьян** 9181, 10413, 12541. **Варніков** 8462, 14137. **Видрич** 7405. **Вилля** 1851, 2, 10678. **Велюта** 6322, 12957. **Будак** 5995. **Вех** 10242. **Гвоздик** 6384. **Кішля** 9307. **Кропня** 3362, 824, 5, 8182, 429, 820, 9307, 13231, 481, 653. **Лобода** 7509, 37, 8957, 13489. **Лопух** 5897, 10273, 11186. **Муріг** 13157. **Мьята** 278, 13154. **Очерет** 4156, 6423, 8381, 12532. **Осока** 12532. **Пухань** 276, 1388, 12404. **Реплях** 2744, 4010. **Рогія** 546. **Рожа** 8429, 36, 13961. **Руга** 13156. **Раст** 331; 4914, 8, 6531, 8228. **Сон** 332. **Тирач** 245, 6. **Тоя** и **одолян** 8404. **Хвіляка** 13070. **Хміль** 4139, 10412. **Чорнобравці** 6411. **Шемлія** 14137. **Щавель** 14137.

За личина 2888.

Замелення 2880.

Заміні 844, 1450, 536—8, 79, 610, 2184, 537, 746, 3659, 868, 4757, 5073, 349, 9807, 59, 10409, 836, 936, 13000.

Злодій (11064 — 124), 174, 250, 566, 749, 810—7, 2250, 671, 3066, 869, 941, 5003, 291, 860, 946, 6096, 183, 225, 626, 764, 813, 4, 7030, 137, 58, 237, 415, 957, 8, 8077, 105, 624, 85, 9671—82, 5 — 8, 806, 977, 10134, 304, 728, 942, 11224, 12100, 2, 3, 777, 824, 5, 31, 13585, 615.

Знабмі люде (9481—7), 2887, 8.

Золото 209, 408, 563, 728, 1324, 445, 2103, 624, 3136, 4434, 46, 7, 5945, 6261, 840, 7081, 287, 393, 8538, 946, 9241, 80, 462, 7, 10145, 821, 11214, 445, 636, 923, 12187, 405, 6, 765, 13319, 574, 687, 863, 14068.

Иванка 365—9, 11609—12, 13390.

Идам 12225.

Кадук 3766, 4609.

Камінь 410, 819, 20, 1097, 878, 95, 951, 3299, 433, 835, 4134, 467, 689, 712, 7206, 8367, 10367, 844, 84, 11332, 12058.

Капч 2768, 70, 13543.

Капость (3117—22), 2356, 13580.

Картя (12589—92), 1007, 767, 3290, 5597, 6596, 13193, 551.

Калття (2236—51), 2621, 3898—910, 4477.

Клопіт (10038—87), 543, 2054, 62, 118, 215, 23, 3189, 6508, 9, 670, 7242, 8, 11758, 13649, 14005—7.

Клянь 946, 1596, 677, 4500, 9118, 9, 12778.

Ковак (763—98), 1, 630, 72—4, 701, 52, 835, 46, 67, 1319, 54, 492, 723, 4, 885, 2403, 4, 6, 3927, 42, 4197, 9, 362, 4, 97, 607, 868—72, 956, 5068, 170, 269, 340, 913, 29, 6291, 328, 655, 7235, 91, 576, 746, 8083, 465, 734, 5, 61, 70, 8, 9, 9009, 434, 778, 9, 10339, 11028, 114, 82, 238, 99, 659, 730, 956, 12166, 276, 92, 390, 512, 32, 13237, 84, 353, 91, 699, 968, 69, 14027.

Коар.

Вільні и чорний 261, 4380 — 5, 8413, 26, 7, 441, 526 — 35, 11206, 12914, 13147 — 9, 62, 557, 824.

Відий 9124. **Жовтий** 13155. **Зелений** 8523, 13156, 7. **Зууластий** 13022, 321. **Рудий** 8524—6, 740. **Рабий** 7951, 8412, 520—2. **Трчч-рабеньний** 13161. **Смій** 4009, 12521, 39, 13153, 4. **Сірй** 8413. **Строманий** 611. **Червоний** 5411, 6497, 8056, 413, 32, 3, 6, 585, 9124, 13158, 9. **Шурій-бурій** 13160. **Шарій** 12149.

Колда 342, 4, 512, 1541, 2132, 4580, 5568, 10645, 772, 12923, 13068, 819.

Кохайтеса (8726—85), 245, 6, 794, 1199, 2274, 4479, 979, 7351, 9475, 11712, 12509, 63, 605, 744, 13956.

Король 679, 1007, 4337, 6257, 8, 854, 7, 7908, 8451, 640, 13852.

- Крига (2293—302), 4047, 6702.**
- Кум (9492—501), 283, 566, 1061, 594, 2042, 305, 10, 820, 37, 982, 4159, 347, 716, 65, 880, 980, 5057, 8, 65, 148, 68, 273, 407, 70, 703, 830, 6387, 471, 518, 642, 898, 7001, 284, 355, 4811, 913, 41, 8064, 82, 328, 561, 801, 3, 9476, 7, 583, 713, 10183, 862, 931, 11363, 489, 513, 7, 93, 641, 822, 33, 87, 99, 967, 12006, 31, 49, 265, 618, 48, 50, 13167, 97, 293, 988, 14143.**
- Кумпані влі (5982—6001), 13755.**
- Купля, продаж и д. (10498—599), 738, 42, 915, 1037, 253, 872, 972, 2601, 867, 3086, 96, 6, 4283, 622, 8—30, 5, 7, 8, 5014, 50, 159, 209, 39, 384, 504, 17, 618, 58, 861, 81, 902, 6, 124, 226, 716, 992, 7074, 5, 113, 61, 204, 30, 1, 78, 455, 618, 739, 860, 89, 90, 920, 8103, 498, 504, 9239, 375, 575, 748, 9, 10063, 231, 470 — 87, 924, 6, 42, 6, 11072, 12496, 823—5, 7, 86, 13024, 189, 416, 21, 45, 585, 683, 721, 14056—64.**
- Курить и шохать (12600—18), 317, 789, 935, 3618, 850, 960, 8, 9, 4242, 760, 6124—6, 207, 616, 7312, 606, 8095, 9302, 11641, 875, 12080, 522, 34, 787, 822, 13583, 780, 73, 14182.**
- Кутя 341, 3, 5, 6, 5082, 7694, 11866, 12253, 13016, 7, 415, 24**
- Лад (6652—84), 698, 1232, 13804—6, 8.**
- Ладан 197, 2810, 4329, 573, 688, 5105, 667, 8, 6433, 558, 7698, 700, 8222, 12967, 13184, 382, 597.**
- Лайна (3533—807), 322, 8341—7, 674, 4021, 2, 81, 2, 120—5, 584, 90—7, 6686, 717, 6720, 7253—6, 614, 72, 879, 916, 8713, 4, 9162, 540—3, 10203, 351, 629—31, 923, 55, 11120, 1, 645—7, 12652, 854, 13171, 507—834, 14065.**
- Ласна 4487, 8, 98, 765, 8—70, 7622, 10702.**
- Ласочі 5674, 10486, 12432.**
- Ледяцо (2954—68), 904, 1962, 2050, 2, 862, 4, 5, 70, 3227, 9, 871, 3, 5, 88, 94, 4451, 7100, 592, 951, 2, 6, 9—61, 4, 9, 70, 2, 2, 5, 6, 83—7, 9—91, 8—8007, 877, 908, 10841, 11494, 12552, 13558, 9.**
- Легко (7717—25), 2181, 3, 5—9, 7406, 13878—81.**
- Лешонь 3739, 13512.**
- Лидя гварь 2666, 5109, 13555.**
- Лихий (2854—953), 87, 180—3, 361, 1962, 2362, 3230—2, 889, 5412, 871, 983, 6176, 7070, 82, 347, 542, 957, 83, 6, 7, 8239, 9556, 11604, 13193, 452, 546, 50—7.**
- Лихо (1954—2151), 705, 1015, 834, 2168, 390, 421 — 3, 30, 3281, 655, 6, 954, 4944, 5, 8022, 2, 41, 5 — 52, 9554, 786, 7, 805, 11682, 731, 12506, 13500, 1, 18—20, 4—6.**
- Лихою годиною (7726—36), 1380, 2028, 10930, 13882—4.**
- Ліварь (8339—52), 2584, 5249, 8069, 251, 13402, 927, 8, 33.**
- Лішняий (10639 — 11028), 349, 607, 1682, 3, 891, 4672, 5178, 284, 480, 919, 6663, 7062, 356, 8115, 51, 10388, 12184, 6, 14071—5.**
- Лічба 17, 105, 242, 64, 6, 86, 9, 93, 5, 9, 300, 25, 6, 31, 2, 71, 779, 901, 7, 86, 1251, 3, 70, 8, 538, 738, 941, 2165, 82, 4, 91, 326, 625, 55, 70, 712, 3, 808, 940, 3260, 4, 342 — 6, 97, 437, 529, 614, 5, 42, 732, 3, 52, 3, 64, 7, 891, 907, 4166, 258, 77, 348, 62, 3, 462, 651, 759, 925, 5107, 36, 7, 211, 29, 301, 445, 516, 8, 9, 26, 673, 85, 902, 54, 6178, 9, 212, 54, 436, 64, 8, 70—4, 624, 710, 21, 58, 9, 7016, 358, 465, 8, 651—3, 88, 8019, 74, 132, 7, 332, 418—22, 4, 500, 21, 6, 805, 9023, 57, 68, 78, 85, 6, 318, 9, 21, 52, 511, 2, 889, 989, 10167, 9, 90, 397, 595, 745, 936, 91, 11129, 30, 306, 461, 524, 7—35, 12564, 780, 13000, 3.**
- Луан 4320.**
- Луть 1888, 3738.**
- Людо 34, 49, 54, 71, 82—4, 94, 8—100, 70, 94, 396, 8—400, 1992 — 2000, 9, 350, 61 — 6, 3321, 4035, 725, 6853, 4, 7806, 946, 8, 9, 8260, 1, 79, 11128, 30, 503, 13429.**
- Лут 13946.**
- Лють 3737.**
- Лях (856 — 84), 664, 7, 8, 70, 3, 789, 96, 855, 906, 1069, 308, 854, 2128, 622, 3104, 573, 4211, 353, 5170, 406, 553, 6626, 758, 7334, 5, 851, 8098, 9, 104 — 8, 731, 805, 10185, 736, 11005, 28, 227, 624, 12157, 61, 510, 13904, 486, 808, 14107.**
- Манастир 206, 3021, 89, 4536, 7, 733, 9490, 605, 11004, 12444.**
- Мандрівочка (11029—53), 1884, 936—43, 2110, 7238, 76, 8294, 14076—9.**
- Мая (7) 13618, 9.**
- Мара 2811, 5154, 5, 7213, 9463, 11277, 345, 921.**
- Марсуда 6648.**
- Маркотравця (10814—38), 4754—7, 9117, 11715, 6, 13488, 973.**
- Марезо 3058, 9, 5245, 13431.**
- Мішба (10600—10), 723, 8020, 12800, 1.**
- Міра (10611—4), 5863, 7069, 287, 328, 10588.**
- Місто и село (10470—92), 2586, 745, 6269, 308, 873, 6 — 8, 7648, 50, 947, 9, 50, 97, 10647, 62, 11144, 70, 252, 12143, 391.**
- Місяць (наездар) (412—529), 261, 2, 323, 4, 91, 1582, 2196, 478, 5204, 344, 491, 2, 631, 4, 6100, 321, 7697, 796, 852, 907, 8185, 407, 13, 654, 747, 10256, 636, 859, 12855, 13097, 147, 415, 18, 22, 32, 619, 795.**
- Млин (10299—301), 2609, 3130, 4897, 8, 966, 5596, 7132, 8, 89, 94, 761, 899, 8179, 938, 9267, 743, 10446, 7, 913, 11359, 884, 12015, 6, 155, 82, 853, 80, 96, 980, 4, 5, 92, 3, 13216, 510, 884, 92, 6, 14017.**
- Мое (9697—745).**
- Модитва (140—61), 51, 65, 6, 8—70, 85, 7, 269, 72, 793, 859, 1137, 2267, 600, 806, 971, 3467, 8, 4572, 691, 4801, 5497, 524, 872, 6188, 576, 622, 8081, 9143, 283, 373, 11478—80, 727, 9, 12832, 962, 13376, 709.**
- Молоде и старе (8638—725), 58, 138, 61, 345, 61, 76, 523, 63, 4, 782, 1038, 681, 2217, 771, 3222, 5013, 220, 40, 424, 645, 91, 710, 8, 84, 8—91, 925, 35, 73, 7, 8, 6005—9, 3, 107, 57, 642, 846, 50, 1, 905, 6, 32, 7083, 95, 248, 62—5, 321, 2, 53, 507, 15, 6, 25, 774, 8078, 9, 84, 5, 117, 431, 8078, 7, 600 — 2, 5 — 7, 729, 886, 919, 9248, 9, 57, 423, 10058, 693, 11174, 552, 12220, 529, 45—7, 65, 817, 28, 13020, 1, 86—8, 90, 267, 620, 724, 952—5.**
- Море, річка и д. 18, 145, 395, 1048, 455, 597, 982, 2078, 9, 235, 417, 4754, 5167, 205, 10, 66, 574, 682, 836, 57, 6041, 163, 685, 9, 711, 7098, 157, 368, 456, 9, 545, 679, 708, 8013, 58, 126, 269, 84, 361, 9357, 78, 791, 996, 10472, 573, 753, 4, 958, 63, 4, 80, 11360, 9, 483, 12844, 13179, 372, 91, 430, 722, 78, 14121.**
- Морска 3741, 7842, 3, 12921.**

Мосаль (799—855), 669, 726, 96, 973—7, 1744, 2512, 748, 94, 926, 7, 98, 3170, 265, 414, 32, 536, 771, 4013, 5006, 228, 342, 515, 632, 6019, 52, 595, 921, 36, 7030, 302, 8726, 800, 9254, 8, 71, 2, 4, 10036, 11988, 12353, 402, 31, 825, 13456, 559, 77, 710, 851, 74, 14146, 75, 9.

Мушк: раба (1251—324), 880—3, 1142, 4—6, 69, 74, 5, 84, 9—93, 235, 372, 2378, 538, 5180, 440, 879, 6074, 7048, 51, 416, 951, 8074, 83, 106, 9440, 12157, 525, 688, 739, 13214, 42, 473, 6, 7.

Мушки (12465—75), 1885, 2590, 623, 719, 965, 84, 9, 3996, 4373, 628, 9, 752, 3, 5092, 326, 736, 876, 6300, 544, 5, 61, 7077, 130, 495, 809, 91, 966, 9234, 594, 766, 10076, 321, 857, 11052, 907, 95, 12483, 500, 1, 18—20, 42, 707, 13596, 706.

Надія 63—7, 1767.

Надія добра (4860—903), 778, 1243, 5163—6, 74, 7235, 13683.

Надія дурна (5607—82), 157, 8, 234, 2899, 921, 2670, 3074, 4026, 625—8, 79, 5237, 41, 6291, 13518, 734, 5.

Найми, служба (10311—406), 146, 921, 56, 2140, 3879, 4494, 5186, 210, 349, 59, 417, 31, 2, 760, 6202, 7614, 44, 974, 8012, 104, 7, 13, 9866, 10685, 851, 11167, 12675, 744, 13484, 867, 988, 14050—4.

Напасть (1757—63), 60, 152, 847, 908, 1084, 2094, 298, 9804, 10378, 10902.

Напрасниця 88, 2793, 5, 6, 804, 5, 4038—40, 2—71, 5320, 7353, 428, 65—8.

Наровистий (2672—5), 2696—8.

Наука (6002—105), 414, 5235, 693—6, 829, 914, 25, 79, 80, 6106, 17, 8, 272, 540, 613, 824, 929, 67, 7035, 87, 94—6, 184, 383, 7908, 8792, 9209, 10, 11063, 673, 778, 12104, 904, 5, 13095, 637, 9, 757—60.

Наш брат (9429—36), 13992.

Небо 73, 147, 270, 394, 5, 4813, 927, 5193, 705, 6854, 7083, 928, 12024, 439.

Башпанна 336, 474, 563, 6. Грім 336, 474, 562—5, 576; 1965, 3772, 4214, 7214, 6, 13402. День 430, 501, 4, 13, 55, 613, 781, 3672, 3, 7787, 8, 91, 2, 8372, 10919, 20, 12914. Зорі 567, 636, 3634, 2562, 5422, 706, 6613, 28, 7785, 8193, 372, 428, 520, 9463, 11869, 12902, 13325, 415, 775. Місяць 237, 267—9, 300, 592, 5, 6, 780, 1, 2288, 931, 5191, 364, 422, 8372, 572, 10060, 11869, 12636, 13142, 333. Ім'я 504, 5, 77, 86—94, 5896, 7783, 6, 9, 9055, 10919, 29, 11122, 295, 339, 40, 745. Рамок 597. Світ 4563, 928, 9, 5318, 529, 7783, 4, 5, 98. Сонце 236, 334, 5, 7, 568, 70, 1, 98, 600, 18, 9, 998, 2288, 3152, 655—7, 9, 770, 4563, 886—8, 5190, 493, 4, 564, 879, 6513, 760; 83, 880, 8372, 10057, 13143, 4, 629. Жмири 335, 475, 567—71, 2096, 8, 498, 3372, 772, 4138, 7672, 12890, 13875.

Невмосне, мордуєця (1323—66), 1962, 76, 2788—92, 9, 999, 3004, 972, 4318, 5743, 7044, 90, 12666, 13581—4.

Недбалиця (10775—97), 7062, 336, 9118, 10289, 13850.

Неділя (530—43), 747, 2148, 319, 712, 3611, 951, 4524, 893, 902, 83, 5088, 202, 331, 2, 929, 30, 6444, 586, 656, 751, 834, 7035, 229, 42, 907, 8096, 195, 544, 878, 9985, 10531, 708, 11132, 364, 629, 800, 93, 13188, 273, 99, 457, 14137.

Не знаєця (6510—83), 2043, 5448, 6056—65, 75, 85, 10782, 95, 13776, 7, 803.

Незнай 106, 7.

Не люблю (5075—153), 1046, 2466, 7, 3257, 8, 395, 6, 933, 4534, 5021, 2, 7335, 563, 614, 9409, 11015, 12743, 84, 13542, 694, 728—30.

Нема 1914, 7—53, 5652, 7619—21, 13503, 9—17.

Нема без вади (2446—56), 7440, 997, 9242, 3, 13581.

Неоднакове (7917—50), 987, 9—1040, 685, 90—9, 12541, 13907, 12.

Не падаєть (1764—847), 988, 1046—8, 700, 2035—7, 12788, 13383, 487, 500—7.

Неправий (7022—32), 176, 2671.

Не розбереш (7033—41), 7425—7.

Не страшно (4214—95), 2434, 5, 642, 4114, 5004, 313, 516—20, 7259, 12105, 726, 13644, 5.

Нещастя (1789—50), 1493, 592, 715, 989, 3373, 8317, 8, 9321, 70.

Німець (940—4), 670, 758, 2826, 5187, 6048, 8108, 9250, 81, 926, 13048, 458, 62, 562, 813.

Бойко 12891. Велетні 659, 6826, 7, 13945. Вірмен 12500. Волошкин 8554. Грек 256, 735, 4681, 12326. Гупу 4694, 12849. Єгипетський 2901, 2. Кожми 4771, 5633, 8590. Латин 11143. Литвин 258, 662, 743—8, 3005, 598, 4123, 5012, 3, 6459, 8581, 12017, 425, 616, 13063, 14173. Маур 3065, 12531. Мурин 6154. Нагаєць 1497, 6352. Обрі 1874. Оран 8528. Орда 2780, 7320, 680, 12000. Песоголовець 4081. Радиччане 660. Рахмане 128, 299, 5634. Татаре 335, 7, 9, 4361, 469, 5224, 6091, 352, 934, 9442, 11896, 12425, 723, 13391. Турни 2, 769, 1522, 6228, 772, 8108, 9281, 13547, 694, 760. Хан 5635. Храпцу 12836. Череський 8589. Чехи 13808. Швед 1796, 14083. Ядьяга 8507. Яничаре 9246.

Новинна (7802—10), 2680—2, 5048, 6713, 4, 7021.

Ночни 3578.

Нужда 44, 1559, 69, 989, 3657, 8, 8920, 9476—9, 772, 4, 6, 7, 8, 806, 14000.

Нужа 769, 1859—62, 2461, 96, 502, 743, 895, 3118, 259, 4639, 5991, 6615, 884, 7224, 410, 8953, 9341, 683, 847, 96, 10026, 425, 836, 11071, 883, 12077, 504, 11, 646, 7117, 13490.

Обіцяння 19, 1228—30, 4514—26, 6867, 7294—8, 348, 423, 670, 10670—7.

Одежа (11128—248), 257, 8, 85, 94, 327, 428, 58, 65, 8, 84, 5, 530, 60, 1, 620, 6, 43, 8, 786, 951, 61, 1041, 111, 263, 97, 414, 68, 527—32, 43, 60, 96, 612, 3, 5, 75, 719, 869, 2086, 7, 283, 372, 534, 5, 78, 95, 839, 40, 3382, 705, 941, 50, 4242, 517, 874, 912, 5070, 1, 98, 174, 5, 226, 7, 323, 41, 55, 444, 71, 2, 547, 713, 825, 911, 2, 6069, 224, 41, 3, 329, 90, 1, 413, 32, 537, 627, 47, 826—8, 81, 2, 988, 7026, 62, 3, 114, 86, 7, 224, 42, 4, 302, 13, 34, 50, 552; 15, 6, 41, 56, 62, 4, 664, 913, 21, 77, 8038, 106, 10, 1, 4, 21, 399, 407, 510, 663, 709, 9023, 185, 259, 77, 9, 364, 644, 727—9, 94, 802, 10687, 609, 700, 1, 21, 851, 11039, 64, 621, 719—21, 12186, 7, 410, 1, 69, 80, 5, 502, 14, 21, 3, 6, 8, 35, 9, 51, 7, 9, 833, 922, 30, 13052, 159, 66, 334, 55, 84, 5, 409, 20, 32, 708, 850, 14082, 3.

Од льду до льду (погода, рік) (544—656), 236, 7, 64, 5, 90, 308—10, 32—7, 41, 412, 3, 5, 7, 22, 4, 6, 31, 8, 43—7, 9, 58, 65, 7—70, 473—5, 84, 8, 90, 502, 6—8, 16—21, 2687, 4008, 293, 562, 9, 683, 5082, 100, 271, 336, 569, 70, 662, 79, 884, 917—20, 6462, 515, 937, 7214, 6, 9, 34, 69, 70, 709, 17, 63, 77, 90, 8456, 613, 4, 10060, 155, 76, 551,

908, 88, 11034, 5, 126, 59, 380, 608, 802, 946, 12133, 8, 414, 40, 51, 782, 848, 13147, 64, 389, 401—3, 12, 83—8 509, 43, 14015.

Одноклім (7951—8124), 875, 1050, 194, 6, 226, 63, 6, 424, 32, 63, 9, 77, 566, 84—90, 689, 729, 54, 2209—12, 336, 7, 80, 441, 667, 919, 39, 3870, 4142—58, 268, 9, 77, 529, 36, 7, 872, 933, 5908, 9, 6167, 425, 6, 594, 619, 63, 7106—51, 460, 8688—91, 703, 867, 9009, 14, 23, 4, 33, 7, 67, 227, 303—6, 22, 3, 622, 11475, 9, 80, 657, 786, 7, 900, 12534, 13908—13.

Охальність (11249—85), 5476, 7, 9, 6649, 50, 68, 8510, 10791, 11188, 13784, 805.

Пан (1129—250), 226, 46, 52, 66, 9, 482, 641, 89, 821, 917, 51, 2, 3, 65, 1005, 30, 40, 127, 255, 6, 8—67, 75 — 7, 80—4, 80, 1, 5, 6, 9, 302—5, 11, 3, 7, 20, 1, 72, 615, 88, 704, 68, 967, 2069, 352, 481, 4, 5, 7, 8, 530, 50, 930, 1, 3324, 405, 87, 94, 902, 4265, 446, 516, 7, 622, 45, 730, 808, 5096, 165, 92, 386, 419, 40, 519, 35, 71, 769, 879, 6167, 468, 571, 661, 7113, 4, 334, 5, 41, 416, 510, 26, 8009, 65, 7, 71, 3, 4, 7, 86, 92, 121, 404, 27, 49, 886, 904, 81, 9250 74, 440, 724, 80, 1, 94, 902, 72, 10000, 81, 193, 254, 6, 397, 739, 40, 11119, 32, 50, 72, 9, 80, 248, 60, 330, 440, 84, 659, 712, 86, 12066, 268, 368, 88, 502, 10, 27, 70, 8, 633, 786, 814, 52, 964, 5, 13053, 121, 369, 458, 61, 72 — 7, 559, 70, 14060, 107, 50.

Пасна 188, 281, 849, 510, 93, 1798, 2045, 330, 619, 3246, 4530, 5018, 200, 1, 7280, 897, 8655, 894, 12608.

Пелю (199—201), 242, 3, 1873; 2063, 509, 766, 900, 40, 3137, 9, 40, 4258, 5098, 599; 6176, 9545, 11204, 12635, 13579, 684, 14041.

Пеня (2782—826), 2297, 6727, 7463, 13545, 6.

Перобір 4614—20, 12160—83; 227, 8.

Перевісь (1848—70), 988, 1555—8, 60—2, 899, 4080, 13508—11.

Перехрестя 251, 5, 2248, 3694, 799, 5104, 7918, 8059, 372, 12898.

Пить воку (12416—80), 2414, 4478, 605, 5233, 4, 6488, 617, 7226, 9581, 11467, 12751—4, 13410, 14127.

Підняв уші (4913—31), 988, 4462, 6113.

Піст (126—31), 109 — 13, 5, 6, 9, 34, 5, 7, 90, 529, 32 — 7, 40, 1, 2148, 3202, 583, 895, 5088, 332, 695, 6410, 7229, 8086, 108, 882, 11479, 547, 12350, 14375, 616.

Планета 281, 7370, 769.

Плеч (2367—400), 141, 538, 2193, 1410, 4111, 3, 5853, 8796, 9270, 788, 12453, 6, 661—3, 91, 13378, 417, 527 — 9, 640.

Плітин (6980—7021), 1997, 3511, 4452, 5323, 6720, 36, 7375, 723, 4, 803—8, 8959, 60, 9128, 583 — 7, 9, 90, 7, 9—602, 10356, 13818.

Плохий (3233 — 74), 1962, 3028 — 34, 304, 5, 4075 — 9, 128 — 37; 859, 963 — 70, 10204; 5, 12623 — 6, 764, 12690, 1.

Погамо (7824—660), 4704, 7082, 9203, 13857—68.

Потай (5326—81), 1103—26, 2420—3, 3584, 5, 10949, 50, 12748, 9, 61, 854, 13094—6, 754, 8.

Потороча 8502.

Прада (6685—792), 692, 3, 798, 2248, 578, 3027, 4060—71, 6128—30, 795, 804, 9, 16, 7433—7, 41, 8241, 9362, 10338, 56, 14678, 12458—60, 2, 13115, 472, 810—7.

Пради (9982—10037), 65, 8—70, 2, 213, 542, 3, 51, 80—2, 1570, 750, 2567, 5302, 59, 602—5, 7162, 81—203, 5—12, 315, 48, 9827, 9316, 10180, 362—73, 7, 581, 853, 11014—18, 12124, 5, 478, 844, 76, 14003.

Прибуток (9834—78), 3115, 6, 7204, 14001, 155.

Привни (9563—8), 2872, 6001, 13996.

Пригода (1751—6), 3908, 5839, 9528, 793, 906, 11858, 12693, 13210, 496.

Пригеть (9511—44), 358, 2308, 9, 8097, 101, 13995.

Привлад (6106—9), 5877, 10807.

Природу тямно одинять (3208—32), 235, 2645, 941—5, 13589.

Причина (7103—220), 5151, 3, 854—8, 7101, 2, 13837—9.

Присівця (13101—82), 5213, 8362—78, 82, 13101, 14192.

Казна 2047, 532, 6922, 7715, 876, 12460, 1, 13116, 25, 309. Приказна 6719, 7877. Вманця 12461.

Пословиця 11985. Загадка 13055. Приповідка, приповідка 8736, 12462.—Андрій 2837, 12702, 6, 962.

Андрушко 5289, 12000. Антін 930, 4997, 7716, 935, 12704. Ворже 10975, 13016. Варвара 3929. Василь

4307, 5643, 6068, 9142, 346, 13989. Велка 10869. Верейці 3428, 583, 8582. Віда 6439. Гавришко 5513, 6411.

Гаврило 8044, 12705. Галя 5503. Галюшка 2657. Ганна 5368, 86, 7336, 12615, 13187, 257. Гандя 2752,

72, 7850. Ганна, Гануся 1, 399, 439, 7850, 8562, 9579, 11658, 13358, 506, 14075. Ганон 7032. Гарасько 13987.

Гарасям 12704. Гаса 4789. Гнат 3736, 13836. Грина 8892. Гринь 8563. Гринь, Гринько, Григорій, Гринько

1001, 11, 49, 523, 2119, 405, 2695, 787; 4328, 781, 5644, 6222, 7059, 611, 893, 7, 906, 8558, 861, 10340, 805,

11274, 419, 12535, 8, 961, 2. Давида 4778, 8048, 12795. Давид 6814. Демид 8028, 963. Дем'ян 12541.

Денис 1650, 6399, 12613, 14156. Дмитро 3068. Дорош 12789. Ёдокич 12548, 9. Ёхачи 2787, 929, 9346,

13987, 9. Ёшич 3928. Захарко 6557, 12966. Іван 1005, 30, 343, 3, 5003, 519, 736, 6008, 312, 877, 7058,

676, 8768, 9065, 12528, 13132, 369. Іванець 10080, 13132. Іванко 3249, 12693, 13284. Іваньс 4335,

6008, 7938, 9822, 12648, 13053. Івахно 7351. Ілляха 4011. Ілляхія 7906, 10059, 11987. Карпо 6073,

9024. Касян 11418. Катерина 8830, 12526, 41. Катря 4239, 12490. Каліна 3236. Киріло 9570, 12705,

Кірият 12706. Кашч 5545, 12707, 14157. Кузьма, Кузьма 2038, 3255, 643, 4027, 727, 6617, 6537, 7667,

8028, 12698. Кузичка 13297. Купрін 13170. Лаварь 14158. Левко 3908, 5511, 12002, 12488. Левон

Ю768. Лесь 1540. Лесьня 5185, 9996. Лисько 8822. Луця, Лудья 12286. Магда 10792. Макар 2121, 2

Максим 13237, 14156. Маринка, Марина 5013, 4, 7523, 9045. Марко 1170, 3140, 518, 6461, 11664, 12710,

13024. Мартин 6315, 11999, 12193, 14160. Маруся 4977, 8, 7482, 11261, 548, 12654, 13104, 940. Марушка

4011. Марушка 6381, 7732, 11341, 987. Матвійко, Матвій 2376, 6564, 11411, 12162, 668. Мацюк 11664,

12216. Миянта 2120, 4019, 5276, 565, 6594, 7093, 12659, 711, 14006. Мишоля 5566, 6291, 8327, 12709,

Міша 12708, 835. Мись 3518. Милья 1948. Михайло, Михайло 5289, 8413, 10853, 11725. Мотря 6918.

Мусій 12553, 836. Мудя 12285. Пастя 1073, 660, 6439, 647, 79, 9065. Наум 11883, 12712. Нивин

40845, 11321. Ничипір 10971. Овдій 14100. Одарна 14180. Олексій 14161. Олександра 2058. Олена 5351,

6416, 7502. Олеся 5286. Олеся 13723. Омелько 1650, 4911, 6227, 674. Опанас 2542, 5772, 9105, 12526, 74, 713, 834. Оршика 5459, 13529. Остап 12661. Павло 7935, 12840. Пам'яко 5459, 6320, 2, 419, 625, 894, 11068, 172. Парася 1011, 4770, 977, 5285, 733, 9471, 2, 13277, 987. Пархім 1012, 709, 6315, 13318. Педорі 6351. Петро 3931, 5158, 926, 6076, 7904, 12501, 962, 3, 95. Пилип 2693, 752, 12714. Прісна 6439. Пропіп 8034. Роман 12533, 13470. Савка 1734, 3139, 945, 4332, 4720, 996, 5731, 65, 7112, 562, 980, 8009, 9429, 11918, 79, 12509, 681, 716, 929, 64, 14175. Саміло 9579, 80. Свирід 6314, 13026. Сокоха 1770, 2627, 13222. Семен 4000, 932, 11462, 3, 12715. Свідір 4018, 6883, 7903, 9089, 12813. Супрунада 6316. Тарас 1943. 6674, 8559, 60, 11046. Таца 5508. Телла 10889. Тера 2701. Тереса 552. Терешко 6418, 12689. Тиміш 12717. Тит 10853, 11725. Татяна 4720, 5284, 7524, 12624. Тиміш 3314. Уляна 1854, 4993, 11877, 13170. Улята 10961, Устя 6625. Хведір 3014. Хведико 6240, 10976, 12003, Хвеса 5549, 9034, 12680. Хвеса 7703. Хмило 4732. Хмика, Хмика и д. 1012, 6918, 10783, 4, 11193, 338, 439, 12548, 9, 18337, 986, 7. Хівра 5567, 6439, 598, 7905. Хома 1542, 2679, 80, 3001, 69, 255, 4062, 5159, 666, 736, 7325, 969, 9146, 474, 799, 10557, 8, 856, 973, 12550, 75. Хтодора 9478. Юрко, Юрій 3930, 7976, 12520, 718, 9, 14109. Ясько 5736. Яким 7975, 8024. Янів 2661, 3530, 4726, 7111, 8024, 12720. Ярежа 4062, 6285, 6945, 9474, 11362. Ярош 7555.—Андрій швець 11412. Борисяка 13017. Велигор 12980. Гайдай 12609. Галаченко 4102. Голово 42960. Дудак 10559. Забіла 13704. Заблоцький 10561. Иван Бражний 188. Кастя 6121. Коваленко 9262. Командяна 12080. Костяк 10657, 14771. Кузаківський 12833. Буянина Валуленкова 11412. Ліпиха баба 13822. Лотоцький 5509. Май 7689. Малах 6452. Мархвела 5372. Муйсіва 6417. Панашика 9105. Пендор 12534, 18599. Перекладоський 5469. Петрика 2328. Пендориха 12534. Понавський 6284. Потоцький 5509. Редько 13861. Романіха 12533. Сажка 13131. Сасимін 8588. Сажио 7915. Севрадім 8588. Семен швець 4000. Сидорова 11522. Сивяків 6675. Тулишца 13989. Харько Макогоненко 6224, 13019. Хівра Рейдадул 13976. Хоменко 3674. Шпашка 7970. Шкрябіха баба 13976. Щолюга 13627.

Провіба (4465—613), 2322, 3, 6—35, 4680, 5232, 10629, 11055, 978, 13656, 8.

Про меше (4932—5007), 4528, 97, 7512, 8926, 40, 9541—3, 12846.

Пропав (1871—953), 7621.

Прасти (10273—6), 323, 4007, 993, 6428, 7119, 20, 99, 608, 798, 817, 8130, 209, 9138, 317, 478, 963, 10053, 862, 3, 90, 12548, 607, 709, 91, 13165.

Птица (10257—68), 379, 418, 21, 5, 523, 45, 784, 1336, 7, 950, 97, 5725, 7195, 325, 981, 8236, 761, 859, 61, 9089, 270, 425, 31, 10849, 11309, 12684—7, 716, 9, 13186, 205, 14030.

Бугай 12443. Бузько 8057, 12676. Бусель 324, 13807. Ворона, гана 436, 7, 671, 1031, 252, А, 784, 95, 2364, 540, 9, 50, 978, 81, 3453, 4080, 5499, 613, 68, 795, 8, 880, 6041, 403, 587, 8, 764, 7007, 324, 44, 953, 8032, 9266, 424, 842, 6, 10925, 6, 11120, 205, 361, 405, 12743, 13306, 11, 508, 759, 14028. Галка 1776, 7324, 571, 9600, 13152. Голуб 785, 7295, 8858, 13076. Голуб диний 6620. Горобець 259, 60, 437, 547, 77, 614, 5, 903, 1033, 3098, 249, 3322, 4071, 6038, 790, 6072, 563, 7017, 295, 809, 8461, 9160, 507, 10258—60, 997, 12007, 821, 69, 13311, 769, 956, 14048. Горлиця 10102. Грак 10964. Гуси 326—9, 1021, 3243, 4116, 6893, 918, 7382, 435, 8103, 531, 9083, 11228, 76, 12736, 946, 13054, 290, 347, 821, 14104. Гусь 288, 3411, 46. Жалворінок 14149. Журавель 4070, 934, 5500, 7296—8, 8623, 13201, 2, 365, 87, 8. Зоуля 439, 71, 826, 5169, 515, 7363, 9068, 932, 13207, 653. Ива 10261. Идик 2482, 836, 3375, 10268, 12764, 943. Качка 288, 1742, 3411, 8610, 12946. Качка 552, 1648, 2045, 8555, 11767, 13401. Ключка 421, 3244, 416, 5316, 10027, 957, 13424, 783, 14140. Крук 3217, 4855, 7250, 953. Клітка 1336, 7. Буяки 997, 3374, 5702, 6561, 640, 7327, 965, 98, 9458, 563, 10417, 957, 14087. Курі 321, 436, 570, 697, 1015, 74, 5, 742, 69, 843, 89—91, 2353, 589, 817, 43, 97, 3243, 9, 4016, 207, 582, 685, 724, 909, 5490, 553, 739, 40, 849, 99, 6079, 266, 305, 409, 20, 516, 918, 7534, 7, 81, 685, 962, 8412, 966, 9475, 80, 740, 1, 850, 10234, 635—7, 943, 11338, 691, 901, 12271, 834, 13223, 321, 86, 99, 406, 26, 760, 14141. Куропля 3067, 6564. Курча 2284, 3453, 4890, 7604, 8185, 13690. Ластівка 266, 309, 25, 9, 5271, 9236, 12915, 13956. Лебідь 11206. Овсянка 546. Орел 407, 999, 1032, 3, 5357, 7322, 8098, 465, 13329. Пава 2483, 540, 11612. Перепелиця 10997. Півень 443, 588, 1667, 2915, 4155, 6187, 8784, 9618, 10262, 4, 12464, 838, 13702, 900, 14027. Припутень 10945. Пуща 3374, 11204, 13405. Рамша 14029. Рабень 4170, 6874, 13678. Сяниця 546, 616, 2062, 3213, 4070, 1, 7296, 8, 8548, 10257, 12762, 13301. Сич 3376, 5941, 7001, 811, 13067. Сова 998, 3214, 371, 6, 4006, 225, 362, 74, 813, 5486, 739, 40, 941, 6841, 39, 7001, 152, 343, 811, 927, 88, 8023, 914, 9460, 4, 10719, 12809, 779. Соки 997, 1031, 4301, 3214, 4080, 225, 374, 5904, 6612, 7152, 343, 953, 8464, 9465, 846, 10548, 11145, 12779, 80. Соловей 271, 5501, 7297, 9193, 10251, 12837. Сорока 414, 25, 4032, 795, 2115, 289, 364, 9125, 193, 5495, 512, 33, 6078, 9, 88, 585, 6, 713, 7004, 7, 8033, 396, 9059, 81, 266, 842, 6, 14205, 361, 793, 12743, 54, 80, 938, 13269, 311, 428, 89, 785, 92, 14028, 190. Тегерук 8556, 10265. Туркот 2732. Удуд 826, 3552, 4304, 5515, 7110, 11201. Чайка 289, 5702, 10964. Чапля 4130, 934, 8622. Чечітка 13690. Чирка 5091. Шпак 6566, 7853, 13178, 712. Шуліка 13386. Щур 1353. Яйце 421, 5, 697, 1015, 843, 940, 2700, 4890, 7279, 13155, 14031. Яструб 1902, 7927. Ягіль 7337.

Рада (6110—49), 947, 3510, 6159, 72, 258, 8678, 9, 12864.

Рай 24, 200, 762, 1641, 4932, 5385, 6176, 7272, 9133, 280.

Режесло (10407—69), 212, 2961, 5762, 948, 95, 942, 6019, 63, 178, 280, 3, 63, 313, 45, 81, 96, 555, 62, 82, 3, 798, 9, 911, 2, 54, 7338, 57, 69, 635, 807, 995, 9576, 10037, 125, 11063, 85, 12911, 13285, 311, 841.

Бердник 1026, 7. Бодарь 2746, 8443, 9346, 10442—5, 11825, 12540, 13989. Бортник 7160. Гончарь 3148, 10464, 13443, 989. Гута 14045. Коробейник 1020, 9272. Кравець 5950, 6174, 656, 7277, 554, 9267, 877, 989, 10435, 11326, 12806, 908, 13865, 14146. Кухарь 1221, 2, 10455, 13282. Коваль 499, 1858, 2277, 548, 844, 3377, 4060, 284, 5426, 854, 927, 7609, 10, 3, 27, 8517, 9574, 10431—4, 752, 835, 11325, 12530, 13650, 714, 987, 14014, 40, 5. Кушпир 10247. Лаана 5462, 10465, 11285, 706, 13295, 14038, 9. Ліповщик 10439. Лісничий

1867. Маляр 227, 10427—9. Мамка 8086. Медвідник 1025, 6036, 10469. Мірошник 2523, 3114, 7138, 8086, 10446, 7, 12653. Пастух 2545, 4124, 5445, 6, 7106, 200, 8070, 10107, 466—9, 12722. Рибалка 5766, 7601, 963, 99, 8000, 631, 9860, 10448—52, 12233, 768. Різник 6598, 8561, 82, 9567. Святник 1028. Ситник 1020, 6. Ткач 2541, 4946, 7547, 10274, 436, 552, 12540, 13254. Чумаки 1756, 2496, 7967, 10095, 456—63, 12500, 13571, 14104. Шапувал 1387, 14174. Швець 301, 933, 2597, 750, 965, 3103, 944, 400, 60, 5517, 6124, 623, 73, 7488, 9573, 7, 10069, 70, 437—41, 836, 939, 11646, 749, 12537, 617, 894, 14055. Шильник 1027. Шинярь 10453, 4, 611, 11789, 90. Шорник 1028. Щетинник 9272.

Решето 138, 612, 1690, 928, 2715, 3200, 4096, 5619, 81, 778, 6196, 903, 7819, 20, 8, 8649, 10284, 785, 12217, 18775, 881.

Ріба 206, 583, 775, 1633, 3145, 605, 3321, 4263, 562, 777, 872, 83, 5116, 7, 354, 7, 90, 518, 644, 761, 897, 921, 2, 6046, 318, 7157, 229, 93, 368, 459, 857, 922, 4, 8018, 739, 9027, 257, 528, 7, 840, 10143, 517, 33—7, 874, 11817, 993, 7, 12000, 69, 177, 233, 361, 2, 500, 15, 79, 941, 13347, 413, 86, 517, 843.

Барась 119, 5857, 7493, 13504, 853. Лип 3238, 85, 7523, 9469, 12511, 13872. Ментя 12250. Окунь 3390, 4167, 250, 11320. Оселедць 2593, 9552, 12121, 416. Ось 3124, 9, 10452. Пшарь 5766. Плотичка 1107, 3071, 11664. Рамі 3190, 1, 249, 997, 4157, 229, 684, 5163, 345, 492, 644, 719, 6332, 69, 77, 651, 897, 8, 7076, 601, 15, 832, 47, 910, 8018, 9799, 10970, 4, 86, 95, 11989, 12069, 359, 400, 13371, 6, 14145. Сом 1827, 8116, 12150. Тарани 13571. Чабан 13571. Щука 416, 1248, 4250, 5857.

Рід (9331—417), 239, 40, 1410, 2232, 310, 7274, 725, 977, 8, 81, 2, 94, 9978, 11573, 607, 800, 13966—9.

Баба 5475, 6319, 8112, 9387, 8, 13082. Батько (9353—7), 59, 77, 148, 678, 725, 57, 968, 1061, 215, 440, 638, 896, 986, 2045, 346, 667, 3465, 987, 9, 4293, 448, 572, 748, 828, 960, 1, 5145, 7, 54, 56, 239, 87, 473, 4, 599, 666, 6115, 427, 78, 523, 4, 33, 5, 726, 826, 45, 6, 7086—8, 136—8, 50, 236, 309, 485, 529, 80, 668, 861, 8019, 42, 238, 901, 3, 92—4, 6, 9288, 92, 300, 1, 10, 60, 8, 70—3, 5, 89, 90, 7, 10255, 378, 730, 77, 8, 854, 68, 99, 11109, 62, 975, 6, 12019, 194, 5, 410, 1, 19, 87, 8, 598, 679, 12808—10, 2, 6, 8, 20, 6, 13964, 90. Брат 2303, 6, 25, 4719, 7617, 8093, 9345—405, 710, 3, 6, 7, 12274, 706, 18102. Братова 11502. Вічим 12748. Вуйко 12706. Дівер 5539, 7507, 13088. Дід 683, 8, 99, 6318, 9, 525, 13063. Діти (9167—283), 215, 67, 79, 80, 3, 94, 5, 557, 2296, 432, 919, 4481, 563, 7, 8, 5300, 61, 426, 33, 575, 909, 6006, 667, 9, 750, 7135, 6, 50, 1, 408, 917, 68, 8062, 3, 92, 109, 9096, 133, 336, 56, 10027, 378, 967, 11508, 620—2, 75, 980, 12000, 143, 81, 251, 305, 433, 576, 7, 776, 838, 13494, 975—81. Дочка (9311—80), 1738, 2569, 70, 9177, 10778, 855, 11172, 987, 12554, 615, 13984. Дядько 7479, 529, 614, 9392. Дядько 59, 850, 2331, 3631, 6684, 7505, 29, 614, 8798, 9389—91, 11223, 12612, 706, 97, 13081. Зять 4910, 5611, 9092, 394, 406—14, 13989. Мати (9358—76) 676, 8, 701, 2, 57, 1215, 440, 2040, 569, 70, 3987, 9, 4293, 572, 960, 2, 5154, 386, 474, 666, 6847, 7087, 8, 151, 241, 9026, 7, 92, 224—8, 94, 310, 22, 3, 70—3, 5, 8, 80, 6, 9, 97, 584, 10691, 11070, 162, 975, 81, 99, 12410, 1, 81, 554, 613, 817, 22, 13984, 91. Мачука 619, 2047, 5731, 9377—386. Невістка 2820, 3901, 4293, 6899, 7021, 9394, 12163, 13395, 805. Овучи 683, 99, 7095, 9666, 10861, 11596. Пасинок 9377. Предки 683, 7, 8, 99, 4203, 7239, 886, 13085. Сват 2303, 6, 7, 4719, 7453, 617, 9713, 4, 6, 12043, 651, 706, 800. Сваха 3134, 8965, 13988. Свекор 10967. Свєдруха 8996. Сестра 7995, 8093, 9395, 7, 404, 5, 511, 12274, 13103. Сын (9284—310), 5684, 7137, 8, 292, 8101, 9092, 326—30, 413, 12598, 729, 816, 13982, 3. Сім'я 2448, 13994. Стрижна-внучка 9394. Тесть 9409, 17. Теща 2852, 3160, 4910, 5611, 9363, 415, 6, 11324, 953. Тітка 1902, 7505, 614, 8016, 9389, 92, 3, 11030, 12111, 398, 13061, 989. Чоловік и жінка (9019—166), 251, 523, 1196, 289, 406, 2702, 3, 813—5, 9, 22, 3473, 880, 1, 988, 4291, 751—3, 904, 65, 9, 5062, 7, 230, 460, 1, 638, 9, 42, 76, 7, 731, 68, 914, 6425, 6, 67, 8, 534, 7000, 135, 292, 888, 969, 70, 2, 94, 8091—5, 118, 7, 133, 327—38, 490, 852, 63, 4, 9363, 10110, 822, 6, 59, 11523, 722, 837, 980, 4, 12435, 83, 536, 51, 6, 602, 711, 812, 26, 13070, 358, 9, 932, 66—74. Шурик 9409.

Рід (12856—13100), 301, 1103—26, 2582, 641, 3346, 7, 4565, 5091, 6165, 94—6, 280, 1, 405, 506, 33, 4, 7011, 7, 29, 247, 348, 481, 8558—63, 9079—87, 973, 11012, 383, 415, 47, 87, 525, 6, 635, 756, 858, 906, 85, 6, 9, 13268, 464, 14187—91.

Рід на двоє (12843—55), 1526, 3290, 4570, 6188, 627, 34—6, 40, 4, 7526, 8141, 10345, 486, 7, 11168, 234, 320, 1, 8, 697, 12032, 95, 149, 50, 2—4, 239, 63, 756—9, 816, 35, 6, 13517, 14185, 6.

Родина (9418—28), 708, 50, 9112, 10219.

Розв'язка (6584—651), 5480, 6337—9, 7985, 10924, 13778—82, 802, 950, 1.

Розмишлять (5828—916), 3870, 85—7, 4132, 11865, 13743—62.

Розум (5683—703), 64, 141, 1053, 5, 5218, 607, 961—3, 8037—9, 155, 71, 6—9, 82, 5, 6, 214, 81, 499—503, 7264, 315, 939, 40, 8476, 677, 9290, 10470, 11468, 653, 12241, 590, 860, 1, 13197, 200, 373, 942.

Російш (1718—24), 10815, 23, 12503, 13499.

Роспука (8786—844), 749, 975, 1066, 2472, 4446—8, 5134, 301, 40, 6567, 936, 7215, 479, 8493, 693—9, 9017, 8, 122, 10351, 982, 12525, 13447, 657, 874, 959, 60, 14004, 80.

Ручниця, вірять 6821—30, 2, 78, 80, 7803, 8091, 2, 4, 5, 101, 2, 9069, 70, 524—3, 10235, 6, 661, 12875, 13747.

Сам (10678—82), 11963.

Сам внуч (7042—102), 88, 124, 866, 2791, 4119, 8780.

Свинкуват (2827—53), 1000, 36, 7, 4834—7, 9, 41, 2, 11623, 970, 13463, 547—9

Свідок 7418—22.

Свій (9437—80), 4468, 5152, 7961, 2, 77—9, 81—3, 8914, 9422, 11096, 890, 13993—5.

Світ (382—411), 5, 29, 658, 91, 1334, 699, 2101, 440, 8677, 5166, 529, 30, 6044, 345, 782, 604, 7, 17, 914—50, 8075, 257—60, 618, 47, 10695, 984, 11041, 2, 175, 716, 80.

Світ той 52, 294, 2938, 4131, 5666, 933, 6973, 8197, 259, 94, 301, 5—7, 9060, 415, 6, 10637, 44, 11517, 881, 12066, 390.

Своє (9636—96), 1402, 2565, 8906, 9240, 10814, 5, 11058, 12229, 13645, 997.

Святі 16, 146, 86, 1034, 479, 522, 3315, 8, 9, 4662, 5195, 8, 6053, 9541, 10866, 12110, 13709.

Свято (184—92), 620, 2805, 4863, 93, 4, 5520, 44, 5, 695, 6536, 7242, 8374, 6799, 10847, 68, 11005, 25, 131, 225, 43, 13377, 798.

Андрія 262, 503. Арехва 6080. Благовіщення 418—22. Варвари 504—8, 4064. Василія 347. Великдень 289, 99, 349, 62, 3, 422, 8—30, 511, 7, 8, 93, 2619, 4292, 530, 5201, 384, 560, 629, 6394, 428, 7773, 8400, 803, 10051, 2, 3, 701, 2, 11596, 13176, 244, 410. Вербниці 348, 424, 6, 8401. Власа 522. Водохрища 271, 514, 6, 1816, 3158, 7126, 683, 829, 8407, 11217, 13413, 4, 25. Вшести 457, 6444. Ганни-Зачатиї 509. Гаїба-Бориса 451, 78, 9. Головосяка 515. Громниці 443. Дмитра 452, 97, 8. Дмитрова субота 5333. Дрібні святки 3697. Духа 458. Ёсип 11346. Колодій 363, 528. Кузьма-Дем'ян 499, 500. Кумицьця 472. Івана Верхопечерника 432. Івана Голубового 261. Івана Купала 465, 6. Іван Христитець 4007. Ілля 347, 468, 74 — 7. Лазарь 172, 13035. Луїя 495. Малковій 481, 12959. Марко 444. Мартина 431. Микола 440, 1. 52 — 4, 502, 6 — 8, 10636, 12071, 14178. Миттуні 189, 6311, 10636. Михайла 497. Мокриці 473. Навський великдень 461. Новий рік 346, 7, 513, 6394, 13411. Обрігента 523. Олекс Телого 416. Паликопи 480. Параски 496. Перепахання середа 456. Петра 451, 67—71, 3769, 5332, 44, 7907, 8227, 13651. Петра Верги 520. Покрова 468, 90 — 4, 10859, 13553. Покхала 424, 5. Пречиста 468, 87 — 9. Рідво 284, 428, 510—2, 7, 8, 639, 5202, 6394, 11926. Розгаря, Русалі 459, 60. Сави 506—8. Семена Юди 486. Симова Зилота 455. Сором святки 414, 5, 6410. Спас 468, 84, 5, 11328. Срігента 521. Сстрісті 361, 424, 7, 6851, 2, 8407, 11009, 637, 882, 13899. Хома Невірний 6785. Хлора и Лавра 13422. Юра Івана (рахманський великдень) 5631. Юрія 438—43, 502, 7852, 10050, 13422, 14178.

Сердтний (3349—509), 1083, 2724—36, 882, 4169, 6674, 9555, 7, 8, 12099, 43483, 594.

Сила (1051—128), 1140, 2102, 5875, 6499, 7258, 9, 10746, 11415, 12012, 13468, 7, 643, 717.

Сила в чому (7221—371), 797, 815, 1471, 5, 6, 610, 2—4, 7, 8, 23—5, 2534, 4197, 8, 5248, 9142, 13684, 640—50.

Спільний (945—82), 212, 790, 1, 9, 1001, 127, 8, 726, 9, 910, 2243, 626, 3015, 686—91, 925, 4019, 98, 100, 1, 10, 256, 65, 406, 513, 77, 935, 42, 5120, 93, 210, 75, 312, 975, 6499, 728, 7040, 68, 86, 8, 9, 337, 82—416, 44, 526, 38, 835, 70, 957, 8253, 83, 9126, 623, 799, 10314, 24, 5, 48, 11034, 484, 633, 12211, 84, 13032, 75, 468—71.

Сирота (10690—716), 5099, 8191, 14066, 7.

Січ (575—62), 204, 665, 7, 74—6, 8, 959, 1312, 495, 614, 3064, 4212, 62, 5228, 7919, 9505, 11029, 12072, 158—60, 510, 36, 13367.

Сіно (10181—7), 20, 85, 440—3, 76, 380—2, 621, 2613, 4, 4301, 48, 824, 5008, 90, 187, 455, 6821, 7148, 215, 651, 765, 8123, 442, 656, 9998, 9, 10000, 36, 7, 147, 86, 206, 7, 333, 559, 903, 11126, 12008, 383, 799, 13177, 342, 74, 424, 14018—20.

Слотина (10188—256), 405, 40—2, 752, 1407, 706, 4824, 7106, 231, 594, 720, 8401, 2, 9250, 972, 10513, 747, 852, 11602, 12766, 14021.

Скупий (4667—802), 1451, 2, 4628—30, 7, 8, 858, 5159, 9377, 13665—74.

Смерть (8240—338), 1, 74, 287, 90, 2—7, 302, 12, 51—7, 9, 60, 603, 1603, 4, 2214, 37, 433, 692, 4066, 268—72, 590, 1, 969, 5043, 150, 448, 84, 521, 79, 89, 659, 68, 9, 72, 6414, 674, 95, 762—4, 7099—103, 262, 8154, 223, 5, 8, 9, 36, 7, 248, 9, 404, 7, 9033, 184, 5 — 91, 10031, 128, 729, 893, 929, 55, 65, 78, 9, 11050, 186, 480, 573, 607, 915, 12254, 480, 788, 845, 967, 13088, 9, 260, 380, 404, 6, 8, 27, 817, 929—33, 14046.

Сміх, жарты и д. (12619—842), 89, 90, 108, 48, 349, 538, 932, 3, 1161 — 3, 466, 735, 2232, 345, 9 — 52, 4200, 5852, 3, 910, 70, 6491, 2, 979, 7577, 756, 7, 998—8004, 6, 7, 14, 131—46, 437, 70, 1, 529—41, 683, 715, 66—8, 785, 876, 7, 945, 56, 9093—5, 100, 26—30, 54, 238—40, 53, 302, 450, 82, 980, 1, 10076—8, 169, 76, 7, 231, 280, 912, 11166, 281, 2, 343, 66, 7, 84, 412, 3, 38, 514, 5, 20, 1, 54, 83, 7—91, 8, 614—21, 32, 96, 727, 9, 874, 6—80, 2—5, 916, 52, 70, 3, 4, 12006, 14, 68—80, 23, 217—21, 3, 51, 9, 305, 51, 2, 73, 5—7, 426, 557, 607, 13376, 7, 471, 90, 1, 14150—84.

Сон (11288 — 356), 287, 311, 1308, 735, 54, 7, 2276, 3036, 5103, 33, 54, 5, 742, 909, 79, 6005, 770, 7013, 201, 2, 875, 8080, 7, 9, 115, 27, 789, 9187, 91, 4, 255, 6, 80, 3, 320, 10388, 842, 52, 90, 11166, 381, 2, 649, 50, 766, 883, 12113, 234, 60, 760, 926, 13179, 784, 14087, 8.

Сором (3167—207), 3969, 4491, 7656, 8775, 6, 13585—8.

Співа (12434—64), 539, 1408—11, 2041, 4769, 5019, 366, 6054, 516, 822, 8878, 9610, 50, 12797, 13035, 115, 206, 306, 854, 14129, 30.

Спокій (3275—323), 1507, 751, 9514, 13592.

Спротігся (4904—12).

Сприят (8975—81), 10779, 11108, 4, 892.

Срібло 406, 1395, 438, 45, 2103, 4446, 815, 6983, 10272, 11636, 923.

Старець (4642 — 66), 413, 553, 66, 984, 1025, 547, 781, 2146, 607, 747, 51, 3476, 682, 867, 935, 96, 4066, 224, 514, 27, 36, 7, 758, 92, 3, 5, 6, 992, 5011, 3, 6, 74, 7, 179, 226, 7, 317, 48, 74, 5, 552, 75, 787, 6169, 80, 98, 9, 607, 42, 844, 9, 7566, 771, 919, 8005, 6, 542, 926, 9061, 272, 3, 707, 60, 813, 71, 10960, 11132, 983, 7, 12143, 579, 792, 13078, 211, 38, 92, 656, 8, 62—4.

Старовина (680—8), 11441, 535, 40, 13441.

Степ (10112—5), 338, 729, 67, 8, 70, 2602, 3085, 7759, 8125, 425, 9436, 797, 10140, 14011.

Стерженія (4296 — 325), 66, 89, 2241 — 3, 948 — 53, 4084 — 110, 5142, 3, 6466, 7045, 6, 359, 11910, 12650, 61—4, 13550, 602, 3, 7—10, 46, 7, 817.

Страх (4326—403), 265, 1045, 3932, 4181, 5792—802, 8295, 343, 11484, 12830, 13648—55.

Струць (?) 13617.

Суд (7372 — 473), 34, 41, 958, 60, 1099, 628, 2571, 803, 17, 3883, 4, 4050, 2, 101, 66, 200, 5291, 805, 945, 7800, 78, 84, 8073, 4, 283, 11488, 506, 49, 12833, 13851.

Супротиння 3749.

Суцїк (9488—91), 2313, 4, 564, 4707, 12, 810, 6145, 8298, 9116, 10638, 11581, 934.

Талан 1748—50, 2053.

Танець (12476 — 558), 363, 746, 5043, 314, 66, 442, 876, 6477, 7062, 525, 8710, 64, 6, 9, 9152, 260, 10076 — 8, 794, 803, 50, 11714, 12806, 14131, 46.

Тепер (689—99).

Терпи (2401—45), 1862, 5007, 13530.

Ті гола (битошиє) (657—79), 335, 7, 9, 772, 3, 9, 92, 865, 7, 9—74, 906, 1796, 7, 5356, 6853, 5, 7239, 500, 8069, 507, 9824, 12293, 13442

Абель 5458. Авраам 267, 5456, 7, 8307. Адам 125, 267, 658, 9058. Бея 11689. Борсе князь 661. Виговський 3106. Вишневецький 670. Вовчий Хвіст 610. Вовчок 673. Гаман 3956. Гимон 3559. Головатий 675. Гонга 672, 906. Горощко 6854. Дорошенчик 8821. Залізняк 674. Єва 9058. Исая 5456. Прод 3572, 6. Каїн 3198, 579, 5458. Катерина II 676 — 8. Кожум'яка Кирко 31. Мазепа Іван 663, 9, 71, 3570. Махомет 3571. Наливайко 9473. Палац 4381. Понатовський 679. Потоцький Степан 667. Роман 662. Сас 679. Сенєка 1000. Сабко 6857. Скарп'єт 316, 7. Скоропадські Іван и Настя 1073, 9065. Тетеренко Павло 13440. Тимко 6856. Хварисей 11478. Хварзіл 668. Хмельницький Богдан 663 — 6, 701. Хмельницький Юрась 13440. Шведчина 6454. Шелєст 9962. Янів працьєць 13439.

Тіаєсте (8626 — 37), 5678, 6358, 899, 8569, 71 — 5, 7, 9 — 83, 7 — 99, 13917.

Віла 3458, 12846. Грудя 5484, 8106, 10923. Долош 306, 5489, 13417. Кіста 276, 3801, 6997, 7817, Коїно 261. Лягга 1285, 7, 4336, 5040. Лонітє 5395. Ногн 3541, 5712, 838, 6368, 415, 638, 80—2, 842, 7663, 72, 8106, 546, 10879, 11045, 9, 189, 91, 491. Памістара 241, 1288, 4742, 5069, 178, 6258, 388, 651, 8581, 644, 9732, 815, 10207, 832, 47, 73, 907, 39, 11263, 9, 338, 67, 13065, 331, 462, 582, 650, 919. Палець 5722, 6714, 5, 7, 8954, 13928, 93. Пуп 654, 2471, 7141, 10018, 13608. Руки 3541, 5889 — 92, 6021, 2, 368, 682, 7047, 705, 8586, 9718 — 26, 10905, 6, 11491, 12917, 13937. Серєє 4343, 4, 12775. Стегно 349. Сїд 3541. Тїао 267, 9, 7073. Черєво и жївїт 12013, 4, 8, 34, 41; 77, 131, 2, 237, 47, 548.

Требн (9746—833), 215, 2207, 8, 4151, 3, 224, 6029, 14000.

Трохи (7694 — 716), 504, 13, 666, 1490, 7018, 8266, 807, 9230, 10187, 11336, 12007, 850, 13473, 575, 623.

Тхорить (12407 — 15), 962, 1042, 224, 2462, 997, 3194, 4027, 6386, 484, 572, 85, 650, 786, 7094, 600, 12, 932, 8032, 535, 49 — 52, 682, 9278, 524, 7, 10858, 11185, 206, 18, 44, 335, 12262, 577, 714, 36, 9, 43, 814, 953, 13066, 475, 538, 676, 856, 924, 49, 14128.

Уборї (1464 — 621), 80, 115, 691, 789, 979, 1227, 361, 437, 46, 53, 7, 2015, 39, 169, 304, 6, 10, 1, 534, 5, 7, 4454, 90, 546, 7, 764, 905, 5678, 980, 7504, 8952, 6, 10787 — 90, 965, 6, 11144, 96, 237, 52, 12700, 13450, 1, 88 — 95, 588.

Україна (700 — 50), 361 —3, 92, 622, 66, 71, 6, 757 — 9; 869, 1010, 62, 125, 70, 495, 741, 96, 995, 2008, 212, 42, 335, 482, 622, 31, 845, 3063, 641, 74, 838, 944, 50, 4011, 266, 316, 625, 49, 81, 705, 33, 5438, 66, 509, 84, 6153, 93, 225, 470, 567, 625, 877, 9, 7487, 500, 753, 5, 9, 915, 8096, 454, 557, 620, 5, 9357, 10113, 599, 933, 11227, 370, 415, 510, 40, 89, 626, 7, 921, 12017, 279, 401, 47, 507, 12, 31, 55, 833, 55, 13081, 238, 357, 89, 90, 440, 3 — 52, 69, 604, 15—7, 24, 706, 870, 941, 7, 51, 86, 14011, 191.

Бєндєрський 3569. Бєсвїда 2210. Вїтебск 2118. Вїдєнь, Вєна 860, 1994. Дїн 834, 14143. Дунай 708, 3532, 9994, 13578, 699. Єрусалим 11439. Карпати 2208, 11. Краївї 2209, 12, 5583, 11414. Криж 5635, 6610, 7755, 14122. Кричєв 2966, 13296. Очанїв 623, 1797. Парж 7587, 8. Полїєса 1902, 8624, 13444. Польєш 5513. Рим 6610, 7755. Родня 2221. Сїбір 3768. Тїагїгга 3064. Чанїв 2212. Чорна гора 12849.

Уаїня 4479, 894, 5093, 6670, 9005, 11464, 12561, 2, 13794.

Умова (10669—77), 36, 14062.

Упертий (2629—71), 2981, 3221, 890, 6184—9, 13070—5, 540.

Утїя (4404—22), 3921, 2, 7449, 50, 11237, 18653, 5.

Халєпа 5130, 7858, 9.

Хам 8224.

Хата (10277 — 98), 7, 13, 101, 16, 251, 78, 93, 301, 553, 64, 76, 1600, 4512, 653, 704, 886, 5208, 316, 892, 914, 37 — 9, 6513, 668, 71, 763, 7125, 222, 346, 537, 637, 49, 66, 942, 8114, 367, 72, 80, 3, 96, 9037, 284, 488, 764, 10796, 11591, 615, 6, 865, 6, 912, 12190, 1, 3—5, 703, 13305, 6, 400, 5, 6, 19, 14036—42.

Шїч 14, 50, 447, 97, 1400, 576, 700, 935, 2131, 74, 5, 473, 809, 3648, 4195, 933, 5514, 780, 956, 9, 6580, 1, 996, 7022, 51, 222, 494, 844, 63, 82, 8110, 21, 40, 247, 372, 639, 74, 96, 7, 9054, 5, 164, 387, 10285, 6, 784, 92, 4, 11026—9, 338, 447, 797, 838, 12203, 13154, 64, 287, 403, 641, 717, 14043—7.

Хата своя (9607 — 35), 2041, 140, 276, 559, 5638, 938, 7885, 8957, 9400, 10314, 5, 838, 11985, 6, 13997—9.

Хвалїть (7474 — 523), 375, 2445, 4588, 618, 7310—35, 7—45, 10010, 12159—63, 6—78, 80, 1, 90, 1, 793, 800—2, 13329, 852—6.

Хвалїця (2560 — 628), 375, 1002, 462, 2553 — 7, 5680, 6499, 840, 8037, 11196, 7, 200, 917, 12881, 13535 — 9, 14184.

Хвороба (8149 — 239), 247 — 9, 302, 431, 1154, 2002, 584, 3035, 4832, 5305, 10, 7263, 704, 21, 8061, 5, 136, 7, 9, 42—5, 7, 303, 4, 42, 6, 8, 9751, 4—7, 10200, 859, 11479, 681, 725, 6, 977, 12498, 866, 13812, 918—25.

Вїшня 8400. Вїльмо 2002, 786, 8413, 9809. Воляця 3732, 4458, 5106, 341, 552, 6757, 8041 — 3, 172, 419, 9196, 808, 9, 10706, 13172, 628, 14147. Вороданна 13172. Волос 8408. Вроки 374, 8357 — 9, 90 — 7, 11187, 835. Гарячка 8136. Голова 163, 6320, 676, 8138, 77 — 9, 10853, 13395, 919. Гостєдь 4004, 8351. Грудя 3721, 10923, 13960. Давання 252. Жївїт болїть 8138, 40, 1, 59, 13928. Завїяїця 3723, 4, 8159. Згага 8162. Зуби 263, 8, 9. Істєвєць 12224. Калїцто 4663, 5667. Камєль 8182. Короста 4839, 5611, 8163, 4, 407, 13409, 860. Кочка 3719. Куряча сїлїпто 8540. Мір 8349, 404. Нахїд 2498. Нежїд 12223. Нєнажїр 12223. Норшї 13626. Ночнїцї 8412. Очі 714 — 6, 5076, 101, 8167, 8, 408, 10, 1, 537, 13926. Остїда 8399. Паршї 7729. Перєполох 285, 8409. Пєчїнка 3455. Пєчуха 3722. Полїгїд 4590, 6756. Поруха 8178. Помєстьє 8349, 404. Правєць 13634. Пранїк 3717, 8169, 70, 1, 786. Прїєстрїд 3723, 8396, 13834, 927. Прїчїна 3760, 5135. Пуп 3456. Рївчїна 5725. Родїчєць 3729. Рот 3717, 8.

Самка 3723. Серце болять 8175, 11121, 13928. Сжажений, божевільний и д. 3457, 758, 60, 1, 4950, 5125 — 7, 667, 6380, 422, 6, 8155, 6. Скрутація 3735, 6321. Спина болять 13402. Судорга, судомить 456, 3715. Сухота 5001, 8402. Трасця 1689, 2766, 3726, 5089, 520, 6214, 7104, 8174, 91, 401, 11255, 766, 12284, 13023. Ханди 3727, 402. Чад 8181. Чиряк 4457, 6325, 7105, 10088, 13172. Чорна хороба 8407. Чума 3731. Шолоуді 5428, 62, 8003, 13962.

Хитрий (2969—3116), 178, 9, 83, 535, 2824, 5, 871, 911, 63, 5401, 700, 1, 3, 37, 842, 4, 75, 6, 8—80, 6326, 966, 7091, 254, 461, 956, 5252, 741, 9508, 11338, 654, 97, 725, 6, 13449, 560—79.

Хліб (10116—80), 28, 35, 78, 171, 90, 209, 14, 55, 60, 2, 5, 80, 91, 3, 313, 24, 47, 64, 411, 9, 23, 31, 3, 6—9, 42, 4, 6, 8, 9, 51, 2, 63, 4, 6, 71, 68, 91, 5, 8, 523, 48, 61, 81, 4, 5, 650, 61, 90, 929, 1013, 4, 143, 397, 924, 2443, 72, 557, 9, 608, 741, 3308, 632, 4044, 96, 194, 267, 426, 718, 24, 41, 805, 965, 5009, 25, 81, 95, 247, 416, 560, 600, 771, 90, 812, 909, 18, 24, 6029, 377, 409, 62, 513, 615, 72, 9, 815, 54, 948, 61, 7048, 60, 1, 124, 34, 43, 54, 62—5, 7—77, 91, 238, 44, 67—70, 304—6, 10, 48, 54, 6, 563, 87, 8, 609, 13, 99, 727, 51, 72, 832, 6057, 129, 44, 203, 4, 352, 407, 811, 2, 4, 5, 9016, 647, 9, 875, 10033, 325, 9—33, 6, 7, 49, 720, 59, 853, 7, 9—61, 987, 94, 11043, 60, 206, 14, 574—6, 600—2, 8, 21, 984, 12155, 487, 317, 20, 39, 638, 730, 808, 54, 954, 13003, 209, 24, 74, 301, 34, 56, 412, 5, 643, 14012—16, 8.

Хліб-сіль (11952—12406). 75—7, 9, 134, 5, 44, 374, 524, 39, 54, 648, 709, 38, 82, 1023, 4, 223, 39, 466, 565, 83, 4, 614, 719, 2213, 410—3, 3975, 4133, 4, 237, 703, 806, 41—6, 81, 907, 5013, 171, 289, 355, 63, 429, 30, 501, 86—8, 657, 780, 845, 6, 63, 932, 68, 6450, 657, 72, 731, 974, 7057, 117, 89, 227, 32, 9, 81, 8, 324, 481, 682, 702, 8029, 87, 115, 36—9, 371, 2, 703, 878, 9126, 243, 549, 50, 2, 3, 747, 855, 904, 10103, 706, 58, 93, 827, 8, 89, 50, 3, 5, 11024, 378—80, 536—9, 42, 3, 97, 813, 57, 88, 9, 903, 4, 8, 12, 27—32, 42, 12756, 60, 811, 50, 78, 928, 13119, 220, 338, 423, 777, 952, 14112—9, 25, 6.

Ножі онучі 457. Борш. 164, 276, 334, 583, 1109, 930, 4699, 809, 5060, 5—5, 75, 324, 459, 723, 6127, 375, 631, 7076, 693, 713, 8855, 9044, 93, 139, 52, 895, 10589, 853, 11191, 12032, 78, 142, 76, 236, 97—9, 302—16, 18—20, 39, 92, 585, 6, 809, 10, 14120, 1. Бриндзя 12798, 13174. Вубляк 414, 671, 6213, 429, 7487, 827, 8634, 12355, 13211. Булка 7593, 8860, 12108, 239, 511. Вухань 3963. Вуханці 3857, 7288. Вареники 1721, 4333, 4740, 7159, 8145, 6, 11987, 12078, 235, 304, 41, 3—54. Вісянка 12098. Газушки 671, 4209, 7573, 89, 8041, 4, 10877, 12078, 327—9, 708, 932, 14119. Гречане 3368, 5201, 7897, 12167, 281, 2. Гринка 10594, 12291. Гуца 1369. Дійшні 254. Джур 12420, 531. Долото 12030, 151. Драгі 12154. Дрішні 8611, 10986. Калач 1595, 4134, 650, 5097, 8033, 271, 7182, 8639, 771, 9253, 494, 5, 10316, 52, 464, 5, 12290, 356, 7, 13655. Капустя 4773, 12032, 162, 392. Каша 1108, 692, 2051, 563, 3335, 520, 1, 4243, 5069, 243, 82, 3, 416, 516, 869, 7056, 243, 313, 900, 10147, 731, 855, 907, 11032, 142, 259, 434, 12077, 8, 176, 305, 16—21, 621, 2, 13014, 699, 14120, 2. Кваша 256, 2258, 767, 5441, 7993, 11968, 12176, 326, 621, 2, 13202, 498, 597, 671. Кашні 6473, 7219, 10969, 12242, 670. Кислий 10063, 12123, 96, 399, 626. Кісінь 2048, 258, 4904, 5, 5441, 640, 1, 6470, 2, 883, 9257, 352, 10050, 966, 12330, 1, 420, 797. Кнш 414, 2682, 3262, 5677, 7850, 926, 79, 9136, 10333. Корж 2775, 6482, 8225, 541, 9774, 12336, 7, 13992. Корвай 4700, 5470, 7156, 8830, 2, 9648, 11872, 12009. Ковбаса 682, 709, 2148, 3385, 588, 4634, 727, 5052, 3, 558, 723, 7219, 10333, 11988, 12243, 369, 70. Крупики 12322. Кулага 4143. Куліш 5072, 516, 12322—4. Лемішка 7600, 12829, 13400. Логана 10887. Луса 2412. Мамалига 13400. Мандрики 471. Марціпан 5023. Масло 236, 526, 1692, 721, 2051, 5869, 6372, 484, 5, 7475, 660, 974, 10907, 34, 12215, 304, 42, 52, 75—8, 434, 511, 13033. Мелуш 6930, 7570, 14115. Милень 4664, 997, 6, 574, 983, 7336, 932, 12399, 13299, 14146. Мясиво 939, 1219—22, 2505, 75, 3261, 369, 5056, 7153, 85, 922, 8116, 733, 9093, 10533, 11926, 991, 5, 12000, 73, 174, 83, 361, 3, 4, 86, 13199, 347, 853, 14123. Молоко 115, 254, 457, 560, 1592, 3041, 4685, 6, 5069, 391, 653, 793, 7300, 13, 4, 581, 3, 809, 10212, 38, 371—3, 11597, 12201, 881, 13220. Обід 1565, 4667, 810, 81, 904, 6, 5101, 638, 972, 3, 7274, 5, 776, 9140, 903, 4, 11292, 3, 536, 77, 802, 99, 934—6, 45, 80, 1, 3, 72, 12030, 74, 150, 338, 772, 92, 13410. Оливка 6795. Олія 510, 668, 1720, 132. Паліяниця 116, 259, 677, 2682, 3839, 4731, 5156, 399, 7124, 10138, 333, 805, 12217, 332—5, 509, 13432. Пампушки 1720, 4656, 11987, 13133, 14047. Перель 3509, 970, 4533, 5067, 72—4, 348, 9, 6077, 381, 97, 8, 512, 3, 8144, 83, 763, 10593, 13138, 652. Пирого 679, 81, 862, 2908, 88, 4131, 472, 835, 5676, 6204, 510, 7159, 284, 355, 591, 658, 8029, 9046, 572, 670, 10137, 72, 211, 853, 11933, 120, 31, 2, 337—40, 2, 7, 54, 677, 745. Пішка 3611. Пляцки 12292. Порося 119, 5057, 8, 7280, 11967, 13461, 853. Поташі 11994, 13268. Пугра 5121. Пшеничне 7595, 12167, 238—40, 920. Росія 10937, 12076. Сало 769, 935, 8, 1722, 2594, 3195, 4059, 148, 238, 727—9, 5010, 4, 5, 291, 2, 283, 741, 6232, 307, 70, 467, 7476, 9268, 704, 73, 10333, 510, 11191, 597, 12198, 264, 365, 6—8, 70, 504, 680, 13528, 710, 54. Сир 526, 1659, 6484, 5, 11007, 8, 205, 12215, 341, 2, 52, 74. Сироватка 4772, 5653, 793, 6841, 12244, 633, 13457. Сіт 11988. Сіль 1819, 2762, 3835, 962, 4718, 5914, 6445, 8357, 9852, 10074—8, 12102, 23, 75, 275, 378—83, 588, 13257, 927, 8. Скрутні 12152. Сметана 116, 1643, 3235, 4772, 12343, 13219. Састейн 11988. Тісто 4831. Таріак, м'яси и д. 939, 2334, 3054, 144, 6, 8, 4756, 809, 31, 42, 5060, 98, 209, 389, 91, 557, 643, 949, 85, 6000, 158, 437, 76, 575, 784, 7339, 457, 523, 776, 936, 8001, 2, 11063, 256, 539, 908, 58, 68, 9, 82, 12126, 7, 83, 218, 20, 1, 77—90, 653, 81, 990, 13408. Холодець 4745. Хляки 8115. Хрести 423. Шуляки 12354, 8. Шахман 5200, 6398, 9079. Юшка 2575, 3523, 4883, 4, 5162, 6981, 860, 7118, 53, 619, 8739, 9094, 10517, 35—7, 787, 11997, 12000, 149, 77, 306, 25, 515, 13363, 843. Ягли 12153. Яйце 5062, 3, 5, 8, 552, 10499. Яешня 9666. Яшнє 2411, 5459, 12282, 920.

Хочу (5008—74), 1079, 4645, 56, 833, 57, 7519, 20, 2, 947—8, 12481, 13687—93.

Хулю (7737—44), 47, 504, 12212, 13885.

Цар 59, 677, 9, 756, 961, 1237, 2549, 3487, 4102, 872, 5556, 6252, 8075—7, 249, 11252, 12367, 13468, 70, 705, 967, 14177.

Царця 677, 756, 13603, 705.

Церква (162—83), 210, 12—4, 224, 8, 89, 335, 61, 2, 564, 2650, 67, 816, 968, 3157, 8, 232, 4232, 649, 91, 733, 50, 82, 75, 95, 5464, 521, 34, 44, 5, 670, 1, 94, 753, 856, 947, 6090, 201, 313, 95, 434, 48, 71, 4, 5, 945, 64, 72, 7011, 2, 107, 8, 539, 915, 8015, 108, 9, 322, 5, 73, 9432, 3, 501, 605, 13, 94, 10260, 422, 623, 83, 853, 961, 11109, 215, 6, 419, 623, 73, 723—6, 8, 9, 85, 12026, 394, 442, 4, 788, 94, 832, 98, 13184, 404, 556, 723, 51, 814, 27, 14097, 179.

Циган (928—39), 3, 13, 517, 66, 93, 600, 42, 780, 850, 988, 1040, 228, 498, 587, 858, 2008, 267, 578, 618, 848, 3006, 16, 104, 97, 906, 20, 4360, 769, 97, 5055, 203, 854, 946, 6311, 4, 5, 877, 919, 61, 7090, 7, 9, 343, 610, 8194, 504, 27, 9, 30, 640, 9455—7 10021, 57, 84, 226, 304, 603, 4, 770, 835, 11024, 311, 33, 967, 82, 12244, 367, 570, 636, 13437, 61, 14115.

Ціба 3229.

Цісар 146.

Чай и сахар 3069, 228, 608, 5335, 6571, 7809, 11540, 1, 12395.

Час е на все (7764—81), 512, 2315—23, 4224, 5, 579, 7371, 946, 10554, 5, 885, 921, 11891, 954, 7, 13897, 901.

Чернець, піп (202—30), 138, 1168, 321, 603, 63, 2241, 2, 64, 330, 52, 476, 515, 6, 648—50, 835, 3105, 532, 700, 953, 4095, 232, 817, 9, 940, 72, 3, 5002, 157, 88, 288, 418, 9, 25, 506, 34, 66, 877, 6222, 64, 70, 336, 421, 46—9, 63, 536, 622, 958, 7031, 4, 8, 107, 8, 260, 342, 80, 523, 644, 755, 893, 910, 43, 8064—6, 8—71, 159, 223, 386, 652, 905, 9571, 97, 8, 698, 10168, 250, 333, 6, 7, 742, 870, 11167, 215, 63, 728, 66, 866, 915, 12202, 464, 525, 52, 687, 833, 965, 78, 13080, 309, 13379—83, 6, 426, 544, 79, 622, 7, 38, 712, 867, 74, 98, 931, 77, 14000, 123, 46.

Богослов 6967. Дяк 227, 8, 1004, 70, 603, 3583, 5877, 6068, 893, 8120, 9798, 12525, 892, 976, 13096, 521, 14135. Дяківна 7079. Гумен 1004, 2528, 6108. Паламарь 230, 3583, 5509, 9694, 13758. Панімятка 8083. Паніж 6610. Піддячий 12142. Попада 219, 24, 2491, 4972, 6447, 885, 13898. Попияята 5333. Попівна 1029, 2491, 3159, 4833, 972, 5591, 6447. Протопоп 1029. Раса 770. Чернець 202—6, 4998—5000, 6452, 8083, 991, 10080, 681, 12807, 42, 13353, 445, 357, 68, 14072.

Чроний бог 3742.

Чорт (193—8), 136, 79, 211, 32, 45, 73—5, 301, 16, 406, 515, 64, 721, 804, 8, 9, 12, 3, 21, 2, 38, 46, 64, 1083, 129, 31, 41, 226, 35, 54, 352, 412, 3, 20—4, 44, 6, 9, 88, 570, 619, 846, 77, 932, 83, 2154, 65, 448, 590, 2, 634, 48—51, 65, 76, 755, 66, 806, 26, 43, 55, 9, 72, 94, 6, 9, 915, 23, 4, 74, 81, 3000, 4, 21, 6, 8, 53, 4, 119, 20, 3, 6, 33, 7, 8, 42, 3, 54, 404, 22—7, 31, 3, 50, 4, 533, 54, 7, 750, 4, 837, 949, 53, 98, 4044, 89, 192, 233, 372, 420, 670, 88, 704, 45, 9, 91, 967, 73, 98, 5104, 5, 75, 89, 98, 263, 358, 417, 8, 98, 625, 760, 871—3, 985, 6, 6080, 186, 336, 421, 501, 2, 26, 57, 8, 90, 649, 790, 889, 7041, 50, 381, 418, 592, 686, 786, 853, 70, 918, 55, 6, 9, 60, 8047, 86, 98, 167, 238, 314, 487, 521, 80, 650, 77, 96, 7, 749, 9023, 56, 71—4, 159, 733, 43, 804, 10140, 68, 346, 408, 90, 898, 932, 57, 11216, 7, 22, 78, 428, 785, 12487, 593, 781, 890, 965, 13171, 91, 2, 209, 80, 8, 347, 78, 82, 428, 514, 638, 728, 67, 82, 996.

Чуе душа (377—81), 306.

Чуже лихо 2338—47, 50—9.

Чумі лика (не мішайсь в) (9589—606), 1098, 2550, 3112, 3, 4621—4, 608, 5446, 6518, 7936, 9449—52, 646, 12851.

Шаларь 6124.

Швидкий ялий (5561—606), 2417, 8, 10843, 13731—3.

Шептуха (8353—424), 263, 6—9, 85, 2670, 3489, 4061, 462, 5538, 643, 73, 6371—5, 667, 6082, 12759, 13927, 8.

Школа 2299—301.

Щасливий (1622—717), 20, 1725, 2308, 9, 4253, 922, 5683, 6205, 6, 14—6, 11294, 307, 670, 13485, 6, 7.

Ювєлірник-латирник (?) 13614.

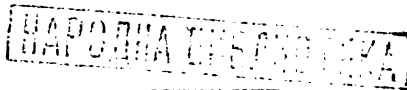
Юха 2488, 927—10, 6096.

Яа 2900.

Янгол 100, 2983, 5, 3315, 9889.

Яра баба 3557.

Яропух 3572.

ПОКАЖЧИК

(ДО ЗАГЛОК)

Адам 260. Апостоли 2. Байдак 436. Батько 256. Бджола 132—7. Береза 437. Береза 153. Власкавка 50, 1. Блоха 149, 50. Бовдур 295, 301. Бог 1. Бог річка 208. Борова 371—3. Борщ 409. Вочка 450. Брови 222. Бураки 176—8. Бураки квашені 403. Вареники 401. Вгірок 139, 168, 89, 90. Вгірок соловий 191, 2. Великдень 14. Верх и заткало 294, 5. Витупшка 347, 8. Вишнева ягода 162. Вишня 161. Вила 401. Візця 122, 4. Відро 444, 5. Віа 460. Віяно 281—4, 91. Віа 109. Вішня 330—5. Віси 132, 141, 2. Вітер 57, 25. Вія 221. Вовк 121, 2, 4. Вода 205, 430, 4, 9. Воляк 90—2. Волосся 222, 3. Ворона 83. Вугіля 306—8. Гадюка 101—3. Галушка 400. Гарбуз 168—75, 81. Главень 268. Гніздо 135. Голака 350—6. Голоблі 468. Голова 222, 5, 6. Горіана 414—6. Горіх 156—9. Горобець 88. Горох 73. Горшки 308, 83—9, 444. Грабли 498. Грам 86. Гребінець 224. Гребля 438. Гречка 164. Гриб 216, 7. Грім 45—9. Гроші 263—5. Груба 289, 92. Гусак 78. Гусак 79, 80. Двері 268—71, 91. День 43, 4, 59. День буденний 60. Дерево 86, 205. Давін 8—13, 49. Дзеркало 336. Дзидарі 337, 8. Дим 301—5. Дитина 245—8. Дійниця 111—3. Долого 491. Дорога 458—9. Досада 244. Дочка 256. Дош 52. Драбина 339. Дуга 469. Дужка у відрі 446. Душа 242, 416. Євангелія 2. Ёсип Св. 3. Жаба 106. Жертви на овні 380. Житній цвіт 137. Жмена 146. Жолоудь 120, 55. Жорна 426, 7. Жуя 130, 43. Завертка в дверях 273. Закаблюк 321. Замок 274, 5. Заслонка у печі 293. Засув 272. Звід 52. Земля 15, 205. Зорі 28 — 39. Зуби 64, 233 — 9. Іжа 406, 9 — 12. Кабан 119. Кавув 168. Каганець 315—9. Каліна 73, 160. Камінь 219. Каліца у ціла 379. Капуста 186—8. Квартира у місті 285. Квашня 382. Кашени 452. Кілок 154. Кілочок 151. Кінь 115, 6, 22, 468. Кінь осіданий 471. Кіриця 440. Кіт 120—30. Кішка 125 — 8. Клубок 349. Книжка 475. Книш 399. Кобила 114. Ковбаци 366. Ковганка 397. Коза 122. Колеса у возі 461 — 5. Коляска 426, 320, 1. Колодязь 52, 440 — 2. Комарь 147, 8. Комін 310. Конопля 166. Короб 71. Корона 110 — 4. Короміско 447. Коса 374, 495 — 9. Костриця 167. Кропива 211. Кросна 342. Кульбана 470. Куля 485. Купа 501. Курка 74—7, 89. Курча 71. Кухоля 448, 9. Кушка 452. Лавя 287. Ланцюг 494. Ланті 455. Ластівка 87. Лепеха 210. Лист 474. Літа чоловіка 250. Лоб 222. Ложка 398, 485. Лоток 429. Люлька 418. Мах 193 — 204. Мамітра 139, 395. Малогін 139, 395, 6. Мачуха 417. Мення 262. Мертвяк 254. Миска 409. Миша 125—31. Місяць (на небі) 22—33, 5, 9. Місяць (чотири неділі) 58, 9. Мігва 332, 3, 7. Млинець 402. Млин 421—6, 8. Млинное каміня 426, 8. Могиляк 417. Молодість и старість 251. Морква 181, 2. Мороз 56. Мох 205. Музика 476. Мурашка 144. Мухи 146. М'ясо 62. Начиння 341. Небо 28, 9. Неділя (святий день у тижневі) 60. Някомиди 3. Ніж 258. Ніс 222. Ніч 30, 40, 1, 4. Нума 223 — 6. Обчайка 326. Обчак 186. Огонь 57, 296—8, 301, 2. Огудина 139, 75. Одірми 268. Оліїниця 419. Ополохні (подяки) 105. Осел 117. Осердок в дереві 152. Очерет 73, 205—8, 438, 9. Очі 222, 7—9. Ожон 97, 273. Павук 145. Павутина 329. Палець 225, 6. Папороть 212. Перо (для писання) 473. Перець 404. Плат 3. Пляка 493. Півень 72, 3, 125—8, 258. Підсвітак 319. Піл 4, 6, 7. Пір'я 62, 3. Піст Великий 14. Пісьмо 472. Піч 128, 301. Плауг 369, 420. Пляшка 416. Погреб 420. Подушка 222, 5. Пожема 57. Полова 165. Половни 467. Полотно тещи 341. Полушка и челюсти 299, 300. Полушця 163. Поріг 268, 80. Поросля 118. Постіль 291. Поас 451. Прання 358. Про себе 241. Процент 266. Прости на гребні 345—6. Птах 61, 2. П'явка 98—100. Рак 95, 6. Ранок 41. Редька 179, 80. Рибя 89—92, 273. Рій 138. Ріж 58, 9. Ріпа 183, 9. Річка 438, 40. Роса 53. Рот 222. Руквиця 456, 7. Рушниця 273, 482—5. Само 120, 402. Сама 309—12. Санки 466. Свердло 273, 487—9. Свиня 118, 120—3. Світ світає 42. Світло 313. Свічка 314. Свічка у церкві 314. Сволони 290, 1, 444. Святя рокові 60. Селех 81. Серп 374, 5. Сироваця 417. Скрошма 218. Сито 328—8. Сіль 405. Сім'я між зубами 413. Сіна стіг 499, 500. Сіпняк 209. Скворода 390—4, 402. Слогина рогата 108. Сирпапа 139, 477—81. Смаець 402. Смерть 252, 3. Сміття 330. Сніг 55. Сніп 334. Собака 121, 2, 31, 259. Сокира 492, 3. Сов 255. Сонце 16—22, 52. Сонце на долівці 309. Сорона 84, 5, 123. Сошник 370. Старець 259. Старости 258. Стерня 377. Стіа 407, 9. Стіаець 408. Стіан 289. Стріха 267. Стула 362 — 5. Суя 151. Суниця 163. Темниці 420. Терниця 359—61, 3, 4. Тиждень 59, 60. Тіао 416. Тіах 340, 1. Торба 259. Трава 499. Труба 295, 301. Туман 54. Увага 243. Углі у хаті 288. Уж 104. Улень 139, 40. Утка 82, 9. Хата 330. Хліб 381. Хліб сіяць 376. Хмары 39. Хміль 213—5. Хрести на гробках 417. Христово тіао 3. Церква 4—6, 182. Цибуля 184. Цицька 245, 7—9. Ціп 378. Чапані 390—3. Часник 185. Чаша 7. Чоботи 453, 4. Човен 431—5. Човник (гачкалий) 341. Чоловік 122, 220, 1, 68. Чоловік и жінка 257, 406. Шіст 334, 5. Шмарки 231. Шуга 268. Шурик 257. Шука 92. Яблуко 120. Ягода 162. Яки 222, 32 3. Яйце 62, 4—71, 6, 7, 80. Ясла 289. Ятір 36, 83, 4. Яшірка 107.

ОГРІХИ

(з дебільшого)

№.м.	Служба	Надру-ковано	Трєба читати	№.м.	Трєба читати	№.м.	Трєба читати
108		то буде,	то буде	2818 (3)	<i>Праг.</i>	<i>Праг.</i>	
141		Разумний	Разумний	2820 (3)	<i>Кол.</i> — Так плахта	«Так плахта іі дома!»	
172		в церкві:	в церкві	2823 (4)	<i>Праг. Ст.</i>	<i>Кол.</i>	
236		пропит	пропит	2893	<i>Пр. в.</i>	<i>Пр. в Ст.</i>	
241		страшена	страшена	3022	люди не	люди не	
258 (5)		шнуриють	шнуриють	3072 (2)	третини	третини	
268		<i>Арм.</i> ,	<i>Арм.</i>	3083	жорч	жовч	
297		Є поховані	Є поховані	3121	кто му	и тому	
326		<i>Праг.</i> ,	<i>Праг.</i>	3125	<i>Пав.</i>	<i>Пав.</i>	
334 (16)		земному	земному	3137	Хидить	Ходить	
341		(<i>И.</i>)	[<i>И.</i>]	3140 (1)	Тевчецца	Товчецца	
349		249	349	— (5)	Бьєцца	Бьєцца	
351		251	351	3252 (1)	<i>Пав.</i>	<i>Пав.</i>	
417		розмерзєцца	розмерзєцца	3268 (2)	гарбуз, гарбуз,	гарбуз!—...гарбуз,	
446 (4)		в ланух	в ланух	3350	на дарекний	надарекний	
559 (2)		а взи,	а в зіці	3359 (1)	зелєня	зелєня	
591		єму	єму	3434 (3)	заманїтвись	заманїтвись.	
596		грїєш	грїєш	3707	здоровь я	здоровь я	
670		Вишнєцький	Вишнєцький	3709	учуєш.	учуєш.	
—		а нуєс	а ну дїш	3894 (1)	перєсторга	перєсторга.	
701 (5)		гєсцї	гєрцї	3908	4952	3952	
726 (2)		<i>Оє</i>	<i>Оє</i>	3954	4954	3954	
743		Падєгун	Падєгун	3956	гамана	Гамана	
770		Кюєк з мерєцєц	юєк-мерєцєц.	4007 (4)	куєю	куєю	
782 (2)		дїтї	дїтї	4097	Поводїцца	Поводїцца	
789		табаи	табаи	4166 (1)	бьюцїца	бьюцїца	
880 (21)		назад.	назад.	— (4)	мїшаєцца	мїшаєцца	
929 (4)		ухлїєтї	ухлїєтї	4195 (5)	Палїца	Палїца	
931 (3)		поспїтавшї:	поспїтавшї	4200 (1)	бьюць	бьюць	
1240 (2)		пану	пану	4247	Кусїєтї	Кусїєтї	
1278 (8)		карбонанцї	карбонанцї	4378	ам	ам у панїєтїрї.	
1283 (4)		<i>Г. Бр.</i>	<i>Г., Бр.</i>	4390	подєрєвїєтїє	подєрєвїєтїє	
1356		— <i>Бр.</i> ,	— <i>Бр.</i> —	4539	на оголї	не оголї	
1406 (1)		Разумна	Разумна	4569	росї	росї	
1467 (2)		лї єтє	лї єтє	4625 (1)	шпанїє	шпанїє.	
1519 (4)		<i>Лїр.</i>	<i>Лїр.</i>	4654 (2)	анїєтї	анїєтї	
1528		И босє	И босє	4729 (1)	Салє	салє	
1538 (3)		вїшєвєш	вїшєвєш	4825	другом	другому	
— (7)		вїшєвє	вїшєвє	5003 (2)	єтє	єтє	
1540 (2)		Лєсє	Лєсє	5010 (1)	<i>Праг.</i> ,	<i>Праг.</i>	
1598 (2)		вїпровєшєють	вїпровєшєють	5162 (2)	юшкї	юшкї	
1732		юєєк	юєєк	5223	бобє	бобє	
1778		палїца	палїца	5234	пьєцїца	пьєцїца	
1878		вуду	вуду	5244 (3)	<i>Праг.</i> ,	<i>Праг.</i>	
2011		радєсть	радєсть	5438	Кїєвє	Кїєвє	
2093		<i>Ярєс.</i>	<i>Праг.</i>	5461 (3)	корїєцїца	корїєцїца	
2129 (2)		дїтїєтїє	дїтїєтїє	5534	Досїєтї	Досїєтї	
2165 (4)		Вїє	(⁴) Вїє	5657	Огладїєтїє	Огладїєтїє	
2183 (1)		недалєко (¹)	не далєко	5660 (5)	[<i>Павє.</i>]	[<i>Павє.</i>]	
2197 (2)		кїпкї	кїпкї	5826 (4)	Людє.	Людє	
2280		2282. Яє	2280. Яє	5876	танцїєтї. Так	танцїєтї. <i>Бр.</i> —	
2285		чєловїєк	чєловїєк	5933	небї,	небї	
2298		жїтїєтїє	жїтїєтїє	5941 (4)	вїєв	вїєв	
2316 (2)		Лїбї	Лїбї	5970	3070	3970	
2420 (1)		слєжєтїє	слєжєтїє	6133	лїхєтї	лїхєтї	
2421		молчї	молчї	6251	Ос. II	Ос. II	
2514 (2)		<i>Х., Зб.</i>	<i>Х. Зб.</i>	6511	вїєцїєх,	вїєцїєх,	
2694		вєдє	вєдє	6521 (4)	молєєтїє	молєєтїє	
2717		Дє вї	Тє вї	6526 (2)	Наєвєв	Наєвєв	
2782 (8)		Кобїєтїє	Кобїєтїє	6553	жїтїєтїє	жїтїєтїє	
2787 (8)		Кюєкїєтїє	Кюєкїєтїє	6557	свїчкє	свїчкє	
				6578 (¹)	дурнєгє	дурнєгє	
				6624	Колї	6621. Колї	
				6623	Розгубїєтїє	6623. Розгубїєтїє	

6656 (2)	штыхом	штыхом	10664	А Не штука сати,	Не штука писати,
6687 (1)	'гале	г' але		нола е	нола е що
7189 (3)	пешти	пешти	10813	годи	годи
7245 (1)	Не дивно	Не диво	10961	Заниль	Занил
7324 (1)	Ворона	Ворона	11252	Рам.	Рад.
7559 (1)	рідно,—(напр.	(рідно—напр.	11254	хозяїн	хазяїн
7771 (9)	жбин	жбан	11365 (3)	(1) Камуть	Камуть
7829	Чудосія	Чудасія	11501	нестатомъ	нестатом
7915 (5)	Чуз	Чуз з	11659 (7)	прислівья	прислівья
8156 (2)	Б., Бер.	Б., (Бер.	11696 (3)	собака	собака
8161	заведужало	Заведужало	11843	хата	хата
8292 (1)	яки	ямі	11900	Яній	Яній
8409 (2)	пню	огню	11923	першого	першого
8733 (2)	дуре	думе	11927 (18)	отман	отман
9058 (1)	Еви	Єви	11967 (8)	увялювать	увялювать
9174	Липше	Липше	12064 (6)	шалуе	шалуе
9580	Приміг	Приміг	12084	Не се	На се
9582 (5)	«Лив.	«Лив.	12088	богати	багати
9569	мишайтєсь	мишайтєсь	12094	пони	он пони
9571 (9)	Сіє.	Сієр.	12168	тіляні	тіляні
9610 (11)	ідеш	(4) ідеш	12262	істі	істі
— (12)	(4)	(5)	12317	нішець	нішець
— (13)	(5) (6)	(6) (7)	12510	Запороці	Запороці
9980	за ділом	за ділом добрих	12521 (7)	нидай	подай
10266 (2)	слик	слик	12532	брові	брови
10387 (2)	должно	должно	12534 (3)	Пендюрихо	Пендюрихо
10414	улажчич	улажчик	13028	розуму	розуму
10422 (2)	твого	сього	13181	Вид	Від
10479 (2)	то	то з	13712 (10)	сеґо	сеґо
10497 (3)	позавічнєго	то з позавічнєго	13876	не зроби а	не зробила
10572	Вільшій	Вільшій	14076 (3)	бачить	бачить
10662 (2)	иШИС	ЗАПИС	14146 (6)	женицьця	женицьця
10663	иЗеп ши	не пиши	14161	кла и на	кладе на

PRINCETON UNIVERSITY LIBRARY

*This book is due on the latest date
stamped below. Please return or renew
by this date.*
